

≡ પુસ્તક :

મહાત્મા ગાંધી

સાહિત્ય ગ્રંથાલય સુરત

≡ પ્રકાશક :

પ્રેમ-ચિંતનના પ્રકાશન સમિતિ, વાલકોપર.

પ્રથમ સંસ્કરણ :

પ્ર.મિ. : ૧૯૦૦

સંવત ૨૦૭૭. વ. સં. ૨૫૦૨

પૃષ્ઠ : ૩૮૮ (આઠ રૂપિયા)

≡ પ્રાપ્તિસ્થાન :

અમદાવાદ વિશ્વવિદ્યાલય.

હોમિયોપાથી હોલ, વાલકોપર, સુબર્ક ૪૦૦ ૦૭૭

+ પુસ્તક :

કે.સી.સી. ગ્રાંથાલય

શ્રીમતિ પ્રિયંકા પ્રેમ, મહેસાણા.

(ઇ. મુદ્રા)

પ્રાણી-પ્રાણી-પ્રાણી-પ્રાણી
મહા-મહા-મહા-મહા-મહા

સમર્પણ

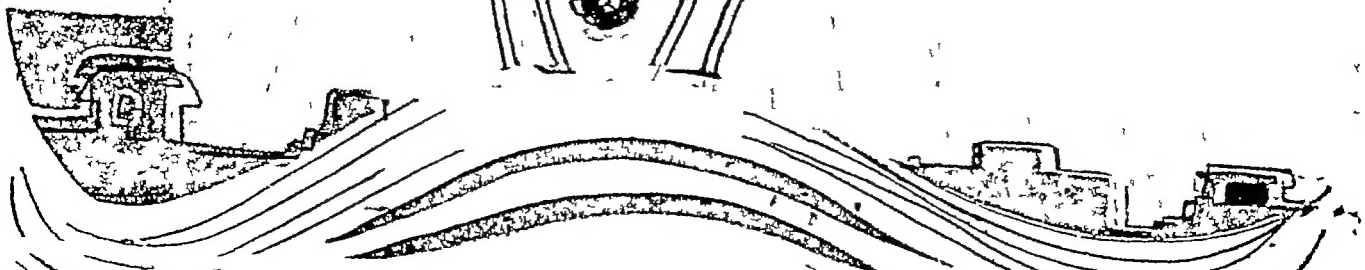
સીદ્ધિ
કેમરા
પુનીતાત્મા સ્વર્ગામીન
શુરુદેવ
પ્રાણીલાલજી
મહા-શબ્દ
માહેલ!

સૂર્યના કિરણો પ્રાપ્ત કરી વિકસિત બનેલા નાનકડું
મંકજ સૂર્યને શુ અર્પે ? છતાં પણ સૂર્યથી જ પ્રાપ્ત
સુગંધીનો રસથાળ અર્પી પોતાને કૃત્યકૃત્ય નથી
માનતું ? જીવન-યુગ્મના વિદાસમાં સૂર્યસમા પૂ
શુરુદેવ પ્રાણીલાલજી મ તથા અવરાયેલા નિજ
આત્મશુષોના શોધન માટે જાગૃત કરી દિશા
મૂચન કરનાર મમ શુરુણીમૈયા ભાવયોગિ
મા પ્ર. પૂ. લીલમળાઈ મ ને તેમની
પ્રતિકૃતિ અર્પતા ધન્યતા
અનુભવું છું.

—વે ભદ્રા

વે ભદ્રા

નન્દી-અનુચોગદાર

ધર્મપ્રેમી સુશ્રાવક પ્રેમજી હીરજી ગાલા

[સંક્ષિપ્ત પરિચય]

આગમપ્રકાશન કાર્ય એમની પ્રેરણા તથા મોટી રકમની મદદ મળતાંજ શરૂ કરવામાં આવેલ છે.

પ્રેમજીભાઈ વિશે ટૂંક પરિચય:—

કચ્છમાં કાડાંગર ગામના એ રહીશ છે. માતા-પિતાના ધાર્મિક સંસ્કારો એમને બાળપણથી જ છે. તેઓને “ધર્મનો રંગ હાડહાડની મીંજાએ લાગ્યો છે” એ પ્રકારના શ્રાવક છે. ધર્મ-રંગથી રંગાયેલ હોવાને કારણે તેમને આગમોનો પણ સારો અભ્યાસ છે.

તેઓએ ઘણા વર્ષોથી આજીવન બ્રહ્મચર્ય ત્રત અંગીકાર કરેલ છે. ઘણા વર્ષોથી ચઢવિહાર ત્રન પાળે છે. તેમના ધર્મપત્ની પણ ખૂબજ ધાર્મિક વૃત્તિવાળા છે. બન્ને પતિ-પત્ની અનેક તપશ્ચર્યાઓ કરતા હોય છે.

ગૃહસ્થાશ્રમ પાળતા છતાં છેલ્લા સત્તર વર્ષથી નિવૃત્ત જીવન ગાળી રહ્યા છે

પ્રભુ મહાવીરનાં ઉચ્ચ ઉપદેશો અને આગમોની પ્રસિદ્ધિની તેમની ઉત્કટ ઇચ્છા થતાં ઘાટકોપરમાં ચાલતી “શ્રમણી વિદ્યાપીઠ” માં આવ્યા.

ત્યાં તેઓ પૂજ્ય મહાસતીજી પ્રાણકૃવર બાઈ મ, પૂ. સુક્તાબાઈ મ., તથા પૂ. બા. લીલમબાઈ મ. ના પરિચયમાં આવ્યા, અને આગમોને લગતી ચર્ચા થઈ. પરિણામે વિદ્યાપીઠના—સાધ્વી વિદ્યાર્થી ગણુ બે આગમોનો ગુજરાતી અનુવાદ કરી આપે તો તેનું પ્રકાશન કરવા તથા તેનું ખર્ચ પોતે ભોગવશે એવી ભાવના વ્યક્ત કરી.

વિદ્યાપીઠના અધિષ્ઠાતા પં. શોભાચંદ્રજી ભારિદ્ધ તથા શ્રાવક શ્રી દુર્લભજીભાઈ ખેતાણી સાથેના વિચારવિનિમયમાં નિર્ણય થયો કે ઉક્ત ભાવનાને મૂર્ત સ્વરૂપ આપવું. જન્મભૂમિ પ્રેસમાં પ્રથમ “આચારાગ સૂત્ર” પ્રગટ થઈ ચુક્યું છે.

ત્યાર પછી બીજા સૂત્રો પણ પ્રકાશિત થયેલ છે, જેમકે સૂત્રકૃતાંગ, ઉપાસકદશાંગ, વિપાક, ઔપપાતિક, અન્તગડ, અનુત્તરોપપાતિક, નન્દી અને અનુયોગદ્વાર આપના હાથમાં છે.

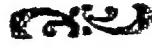
આ પ્રકાશન ઉપકારક નિવડશે એવી આશા છે. અનુવાદકે અનુવાદ કરતી વેળાએ ભાવ બળવી રાખવા પૂરો પ્રયત્ન અને કાળજી રાખેલ છે.

હૃદીકૃતમાં દાનવીર પ્રેમજીભાઈનો અમો અંતઃકરણપૂર્વક આભાર માનીએ છીએ.

શ્રમણી વિદ્યાપીઠ
ઘાટકોપર.

જેયંદ જમનાદાસ તેજાણી
હરજીવનદાસ રૂગનાથ ગાંધી
હીમતલાલ ભગવાનજી શેઠ
ચીમનલાલ દામોદરદાસ વોરા
નરોત્તમદાસ જીવનલાલ લાખાણી

—: પ્રાસંગિક :—

પત ગમાટે દીપક, ચકોરમાટે ચાદ, લોખંડમાટે લોહચુબક આકર્ષણકેન્દ્ર છે; તેવીજ રીતે ભવ્યભાવિક મુમુક્ષોઓમાટે ‘શ્રમણી વિદ્યાપીઠ’ આકર્ષણ કેન્દ્ર છે. મારા જીવન ઉત્થાનનું, ચારિત્ર-ધડતરનું અને મારામા કંઈક અશો જ્ઞાનની જ્યોત પ્રગટી હોય તો તેનું મૂળ ‘વિદ્યાપીઠ’ જ છે. અતિવિસ્તૃત જૈનસાહિત્યના ગહન અભ્યાસમાટે જિજ્ઞાસુ, સમપ્રયોજનવાળી બહેનો પોતાના માતા પિતા અને નાનકડા કુટુંબનો ત્યાગ કરી, એક કુટુંબ ભાવનાથી સાથે રહે છે. સાથે ભોજન કરે છે અને અધ્યયન પણ સાથેજ કરે છે. અમારા પુણ્યબળે પિતાતુલ્ય પૂ. પંડિતજી શોભાચંદ્ર ભારિદ્વ સાહેબનો સ યોગ અને ગુરુણી મૈયાનું સાન્નિધ્ય પ્રાપ્ત થતાં બીજ રૂપ એવા અમે અંકુરમાં પરિણત થવા પ્રયત્નશીલ બન્યાં, પરંતુ પૂ. પંડિતજી તો અમને વિરાટ સર્વકળાસંપન્ન વટવૃક્ષ બનાવવા ઇચ્છતા હતા. અમે અધ્યયનજ કરીએ તે તેઓને પસંદ ન હતું. તેઓ અમને લેખનકળામાં પણ પ્રવીણ બનાવવા ઇચ્છતા હતા તેઓની અભિલાષા હતી કે અમે પ્રકાશન યોગ્ય કંઈક લખાણ કરીએ.

આ દરમ્યાન જ પ્રેમજીભાઈએ ૩૨ આગમોનો ગુજરાતી અનુવાદ પ્રકાશિત કરવાની ઇચ્છા વ્યક્ત કરી. સોનામાં સુગંધ ભળવારૂપ આ વાત જાણી પૂ. પંડિતજીએ આ કાર્ય કરવા અમને આશીર્વાદ આપ્યા.

બીજી બાજુ આગમોનું અધ્યયન કરતાં અમને અલૌકિક આનંદની પ્રાપ્તિ થતી. આત્માના નિજ ગુણ (જ્ઞાન) ને વર્ણવતું શાસ્ત્ર છે “નંદીસૂત્ર” અન્ય દ્રવ્યોથી આત્મદ્રવ્યને અલગ પાડનાર વિશિષ્ટ ગુણ છે ચૈતન્ય. આ ચૈતન્યનો બોધરૂપ વ્યાપાર તે ઉપયોગ. તેમા પણ સહારોપયોગ જ્ઞાનનું વિશદ અને તલસ્પર્શી વર્ણન ‘નંદીસૂત્ર’ માં છે. વિખૂટા પડી ગયેલા બાળકનો ભેટો થતાં માતૃહૃદયને, અખૂટ ધનરાશિ પ્રાપ્ત થતા કંજૂસને, મીઠા મધુરા સંગીતનું શ્રવણ થતાં હરણને, મોરલીના નાદથી સર્પને, મેઘ ગર્જનાથી મચ્છરને, સૂર્યના ઉદયથી ચક્રવાકચુગલને જે આનંદ થાય છે તે કરતાં અનંતગણો અધિક આનંદ જીવને અવરાયેલા નિજ જ્ઞાનગુણના વાસ્તવિક સ્વરૂપનો બોધ થતાં થાય છે.

જ્ઞાનનું સત્ય સ્વરૂપ સમગ્રતા અને આવરણનું ભાન જાગૃત થતા, જીવ પુરુષાર્થ ભણી, આવરણને ક્ષગાવી, કૈવલ્ય પ્રકાશને પ્રાપ્ત કરવા આગેકૂચ કરે છે. જ્ઞાતા, જ્ઞાન અને જ્ઞેય એવં ધ્યાતા ધ્યાન અને ધ્યેયને એકાકાર કરી નિજ શાશ્વત આવાસને પ્રાપ્ત કરાવનાર છે ‘નંદીસૂત્ર’

હું ‘નંદીસૂત્ર’ નો અભ્યાસ કરતી હતી ત્યારે થયા કરતું કે આ સિદ્ધાંતનો ગુજરાતી અનુવાદ થાય તો મારા જેવી અનેક વિદ્યાર્થિની બહેનોને ઉપયોગી થાય, પરંતુ આ કાર્ય હું કરી શકીશ, એવી આત્મશ્રદ્ધા તે સમયે ન હતી. આ કાર્ય માટે શ્રદ્ધા સીંચનાર મારી ગુરુણી બા. પ્ર. પૂ. લીલમબાઈ મ. છે. તેમની પ્રેરણા અને કૃપાથીજ હું અનુવાદ કાર્ય કરવામાં પ્રયત્નશીલ બની. આ કાર્ય દરમ્યાન પણ હું ન્યારે ન્યારે હતાશ બની જતી ત્યારે માર્ગદર્શન, પ્રેરણા અને નૂતન ઉત્સાહ અર્પી આગેકૂચ કરાવનાર પણ તેઓજ છે. જો એમના આશીર્વાદ પ્રાપ્ત થયા ન હોત તો

કદાચ મારો આ કાર્યમાં પ્રવેશ જ ન થયો હોત. અથવા તો અધવચ્ચેજ કાર્મ વીરમી ચશુ' હોત. તેમાં લેશ પણ અતિશયોક્તિ નથીજ.

નંદીસૂત્રના અનુવાદ પછી 'અનુયોગદ્વાર સૂત્ર' નો અનુવાદ પણ તેઓશ્રીની ગ્રેરણુથી પૂર્ણ થયેલ છે.

અનુયોગ એટલે ભગવાને જે અર્થરૂપ પ્રવચનની પ્રરૂપણા કરી છે તેને અનુકૂળ કથન. અનુયોગ સૂત્ર અલગ સિદ્ધાંત છે. તેમ કહેવા કરતાં તે સર્વશાસ્ત્ર અન્તર્ગત છે, તેમ કહેવું વધુ ઉચિત ગણાય. જેમ કેઈ નગરમા આગમન-નિર્ગમન-માટે એકપણ દરવાજો ન હોય તો તે નગરજ ન કહેવાય. જો એકજ દ્વાર હોય તો અતિ મુશ્કેલીથી પ્રવેશ અને નિર્ગમન થાય. અને જો બે કે ત્રણ દરવાજા હોય તો પણ પ્રવેશ-નિર્ગમનમા અવ્યવસ્થાજ રહે. પરંતુ જો ચારે દિશાઓમાં દરવાજા હોય તો સુવિધાપૂર્વક પ્રવેશ-નિર્ગમ થાય અને નગરનો સુંદર વિકાસ થાય. તેવીજ રીતે શાસ્ત્રરૂપ નગરમાં પ્રવેશ માટે ઉપક્રમ, નિષ્કેપ, અનુગમ, અને નયરૂપ ચાર દ્વાર છે. આ ચાર દ્વાર વિગેર શાસ્ત્ર સુખ પૂર્વક જ્ઞાનના વિષય ન બને. તેમજ તેનું વાસ્તવિક રહસ્ય જાણી ન શકાય. આ ચારમાંથી એક, બે કે ત્રણ દ્વાર જ હોય તો પણ શાસ્ત્રનું વાસ્તવિક જ્ઞાન ન થઈ શકે. પરંતુ આ ચાર દ્વારની સહાયતાવડે અલ્પ સમયમાં શાસ્ત્રનો વિશદ બોધ થઈ જાય છે.

ઉપક્રમ એટલે ઉત્થાનિકા. બ્યાખ્યેય વસ્તુના નામનું કથન કરવું, તેને નિષ્કેપ કરવા યોગ્ય બનાવવું. નામાદિ દ્વારા શાસ્ત્રનું નિરૂપણ કરવું તે નિષ્કેપ છે. નામાદિ ભેદથી નિરૂપિત શાસ્ત્રનું અનુકૂળ જ્ઞાન હોવું અને અનુકૂળ કથન કરવું તે અનુગમ અને અનંત ધર્માત્મક વસ્તુના એક અંશની પ્રતીતિ કરાવે તે નય. શાસ્ત્રના અર્થો વિવિધ નયોની અપેક્ષાએ જ્યારે સમજાય છે ત્યારેજ શ્રુતજ્ઞાનમાં સંપૂર્ણતા આવે છે. અનુયોગના આ ચાર ભેદોનો આશ્રય લેવાથી સહજ રીતે શાસ્ત્રનો બોધ થઈ જાય છે. આવા મહત્વના ગ્રંથમાં પૂ મહાસતીજી તથા પૂ. પંડિતજીના સહકારને કારણે હું ચંચુપાત કરી શકી છું.

મારી અસંસ્કૃત ભાષાને સંસ્કારિતાના બીબામા ઢાળનાર બા. ધ્ર. પૂ. મહાસતીજી અને પૂ. પંડિતજીની હું ખૂબ-ખૂબ આભારી છું. આ કાર્યમાં સહકાર આપનાર મારી ગુરુબહેનોનો પણ આ પ્રસંગે આભાર માનું છું. 'નંદીસૂત્ર' નો અનુવાદ પૂ. આત્મારામજી મ. ના 'નંદીસૂત્ર' ના આધારે અને 'અનુયોગદ્વારસૂત્ર' નો અનુવાદ પૂ. ઘાસીલાલજી મ. ના 'અનુયોગદ્વાર સૂત્ર' ના આધારે કરેલ છે. આ પ્રસંગે હું તેઓની ખૂબ-ખૂબ આભારી છું.

બે બોલ

“ ગ્રેમ જિનાગમ પ્રકાશન ” વૈધાનિક દષ્ટિએ એક સ્વતંત્ર પ્રકાશન સંસ્થા છે, તથાપિ શ્રમણી વિદ્યાપીઠ ઘાટકોપર સાથે એનો ઘનિષ્ઠ સંબંધ છે. વિદ્યાપીઠમાં અધ્યયન કરનાર મહાસતીઓ અને વિરક્તા બેનો જ આગમોનો અનુવાદ કરે છે અને વિદ્યાપીઠનાજ પંડિતશ્રી શોભાચન્દ્રજી ભારિ-દલના સમ્પાદન અને નિરીક્ષણમાં પ્રકાશનનું કાર્ય સમ્પન્ન થાય છે. આ પ્રકાશન સમગ્ર જૈન સમાજ માટે અતીવ ઉપકારક અને ઉપાદેય છે. અત્યાર સુધીમાં આ સંસ્થાએ આચારાંગ, સૂત્રકૃતાંગ, ઉપાસકદ-શાંગ, વિપાક, ઔપપાતિક, અન્તકૃત અને અનુત્તરોપપાતિક સૂત્રો પ્રકાશિત કર્યા છે.

પ્રસ્તુત પુસ્તકમાં નન્દી અને અનુયોગદ્વાર, આ બે સૂત્રો પ્રસિદ્ધ કરાય છે. તે સંબંધે કાંઈક લખવાનો મને આગ્રહ કરવામાં આવેલ છે આ આગ્રહને માન આપી બે બોલ લખાય છે.

૧-નન્દી

જૈન ધર્મ એ આત્મવાદી ધર્મ છે. આત્મધર્મનું અપૂર્વ કથન કરી શાસ્ત્રકારોએ જૈન ધર્મની પરમ પ્રભાવના કરી છે. જૈન આગમ સૂત્રો એ તીર્થંકર ભગવતોની વાણી છે. જૈન ધર્મના અતિમ તીર્થંકર શ્રમણ ભગવંત મહાવીર હતા. પ્રભુએ જે વાણી ફરમાવેલી છે તે વાણીને ગૌતમાદિ ગણધરોએ સૂત્રરૂપે ગુંથેલી છે.

આત્માની વિવિધ શક્તિઓનું કથન જૈન આગમોમાં જોવા મળે છે. ૩૨ આગમ સૂત્રોમાં શ્રી નન્દીસૂત્રને ચાર મૂળ સૂત્રોમાંનું એક કહેવામાં આવે છે. નન્દીસૂત્ર એટલે જ્ઞાનનો અમૂલ્ય ખજાનો.

નન્દીસૂત્રમાં જ્ઞાન, જ્ઞાનના ભેદો, જ્ઞાનના પ્રભેદોનું વિસ્તૃત વર્ણન છે. જ્ઞાન એ આત્માનો અસાધારણ ગુણ છે જ્ઞાન એટલે જાણવું. લોક જડ અને ચેતનથી ભરેલો છે. તેને જાણવા માટે જ્ઞાનની જરૂર છે.

સૂત્રના પ્રારંભમાં અહંત મહાવીર સ્વામીની સ્તુતિ પછી શ્રી સઘની અનેક ઉપમાઓ દ્વારા અતીવ ભાવપૂર્ણ અને હૃદયગ્રાહી સ્તુતિ કરવામાં આવી છે.

નગર-રહ-ચક્ક-પડમે, ચંદે-સૂરે-સમુદ્ધ-મેરુમ્મિ ।

જો ઉવમિજ્જહ સયયં, તં સંઘ ગુણાયરં વંદે ॥

નગર, રથ, ચક્ર, પદ્મ, ચંદ્ર, સૂર્ય, સમુદ્ર અને મેરુની ઉપમાઓથી જે સદા ઉપમિત છે એવા અક્ષય ગુણોનિધિ શ્રી સઘને હું સ્તુતિ પૂર્વક વંદન કરું છું. ચતુર્વિધ શ્રીસઘની યોગ્યતા અને પૂજ્યતા કેવી હોય તેના માટે અનેક ઉપમાઓ વડે સુદર વર્ણન કરવામાં આવેલું છે.

પ્રાયઃ પ્રત્યેક ક્ષેત્રોમાં જૈન ધર્માવલંબીઓના સંગઠન રૂપ શ્રીસઘની સ્થાપના કરવામાં આવેલી હોય છે. જેને સાધારણ વ્યવહારમાં પણ સંઘ તરીકે ઓળખવામાં આવે છે.

આવા પ્રત્યેક સંઘોમાં બંધારણીય વ્યવસ્થા હોય છે. આવા સંઘો જૈન ધર્મના વિકાસ માટે અનેક વિધિ મંગળ પ્રવૃત્તિઓ કરે છે. સઘ સંચાલન માટે તેના ટ્રસ્ટીઓ અને કાર્યવાહક બોર્ડ પણ હોય છે.

ભૂત કાળમાં વ્યક્તિની યોગ્યતાનુસાર સંઘના નેતા તરીકે તેનો સ્વીકાર કરવામાં આવતો હતો. આજે અર્થપ્રધાન યુગમાં લોકશાહીના વાદે વ્યક્તિના ગુણધર્મોની પ્રધાનતા છોડી મતદાન યોજનાએ પ્રવેશ કર્યો છે. શાસ્ત્રોમાં સંઘધર્મ અને સંઘપતિની અનેક યોગ્યતા માટે સુંદર કથન જાણુવા મળે છે. અખિલ વિશ્વના જૈન સંઘો આવા નંદીસૂત્ર ના ગુણુ યોગ્ય આચાર સંહિતાવંત બની સેવા કરે તો શાસન ઉપર ઘણો ઉપકાર થાય !

તીર્થંકર, ગણધર તથા ઉત્તરવર્તી આચાર્યોની શૃષ્ણા એક પટ્ટાવલીના રૂપમાં આપી છે. તેના ગુણગાનની ૫૦ ગાથાઓ સાહિત્યની અમૂલ્ય નિધિ છે. લગભગ ૨૭ મી પાટ ઉપર શ્રી 'દેવધર્મિ' ગણિ ક્ષમાશ્રમણ' ની સ્તુતિ કરીને પટ્ટાવલી સમાપ્ત કરવામાં આવેલ છે આ ગાથાઓમાં શ્રીસ ધનુ જે પ્રકારે વર્ણન કરવામાં આવેલ છે તે પરથી તેનું મહત્ત્વ સિદ્ધ થાય છે.

જિનવાણીના શ્રવણની યોગ્યતાના સુપાત્રો કેવા હોય ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં ચૌદ પ્રકારની ઉપમાઓ સાથે શ્રોતાનુ વર્ણન પણ સમજવા જેવું છે. શ્રોતાઓના સમૂહને પરિષદ કહેવાય છે. આવી ત્રિપ્રકારી પરિષદનો વિચાર કરતા વર્તમાન કાલીન ધર્મપરિષદોને જાણાસા ગુણયુક્ત બનાવવાની ખાસ જરૂર છે.

જ્ઞાનના ભેદ-પ્રભેદો, બુદ્ધિના પ્રકારો, દ્વાદશાંગ સૂત્ર (ગણિપિટક) માં વીરવાણીના જ્ઞાનનિધિનુ સુવિસ્તૃત વર્ણન આપણા સૌને માટે ગૌરવયુક્ત છે.

દ્વાદશાંગીની આરાધના સંસારને તરવાનું કારણ છે અને તેની વિરાધના તે સંસારના પરિભ્રમણનું કારણ છે. આજના વૈજ્ઞાનિક યુગમાં આશ્ચર્યકારી શોધોએ, જિનકથિત ઘણી વાર્તાનું સમાધાન કર્યું છે અને ચંદ્રલોક, મંગળ, બુધાદિ ગૃહમંડળની વાતોથી વિચારણીય અનેક સમસ્યાઓ જન્મ પણ પામી છે. આવી સમસ્યાઓનું સમાધાન, આપણા જ્ઞાનસ્થવિર પૂજ્યપાદ મહાપુરૂષો પાસેથી અવશ્ય મેળવી લેવું જોઈએ.

પરિશિષ્ટોમાં આવેલા ચૌદ પ્રકારના શ્રોતાઓના કથાનકો, ચાર બુદ્ધિના દષ્ટાંતો ખૂબજ રોચક અને ઉપદેશાત્મક છે. જેનાથી સામાન્ય લોકો સદુપદેશ મેળવી આત્મશ્રેય કરી શકે તેમ છે. રોહકની ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિ તો ખરેખર ચમત્કારી પ્રયોગ જ હોય તેવું લાગે છે. રોહકની વાતો ઉપરથી સમજી શકાય છે કે બુદ્ધિ અને ઉમરને શું સંબંધ છે ? આવી બુદ્ધિ કેને મળે ? જેણે જ્ઞાનારાધના કરી હોય તે જ બુદ્ધિના નિધાન અલયકુમાર જેવા મંત્રી અને ગૌતમસ્વામી જેવા ગણધર બને છે.

પાંચ જ્ઞાનોના વર્ણનથી એ તારવી શકાય છે કે આત્માનો સમ્યક્ પુરૂષાર્થ શું કામ કરી શકે છે ? ખરેખર આપણો આત્મા તો જ્ઞાનનો સાગર છે. જો ધારે તો સમગ્ર જ્ઞાનની પ્રાપ્તિવડે સિદ્ધત્વને સાધી શકે !

નંદીસૂત્ર આત્માની અનંત શક્તિઓના પ્રાકટ્યની ચાવી છે. નંદી એ તો સદાનંદી સાધનાનું ઉત્તમોત્તમ સાધન છે. વિદ્યાર્થીની કુમારી લદ્રાએને આવા જ્ઞાનનિધિ સમ નંદીસૂત્રનો અનુવાદ કરી આગમજ્ઞાનની પ્રભાવનાનો ઉત્તમ લાભ મેળવેલ છે. અનુવાદ શૈલી સરલ અને રોચક છે. સામાન્ય જનો પણ નંદીનો સ્વાધ્યાય કરી આનંદ મેળવી શકે તેવી સુંદરતા પ્રગટાવેલી છે. પ્રેમ જિનાગમ પ્રકાશન સમિતિ ઘાટકોપરનો પ્રકાશન પુરૂષાર્થ પણ પ્રશંસનીય છે. આવા આગમોનો સ્વાધ્યાય કરી લવ્યાત્માઓ જિનવાણીના પરમ ઉપાસક બની આત્મશ્રેય કરે એજ મનીષા.

૨-અનુયોગદ્વાર

અનુયોગ એટલે શું ? યુજ્યતે સંવધ્યતે ભગવદુક્તાર્થેન સહેતિ યોગઃ, કથનલક્ષણો વ્યાપારઃ, અનુરૂપોઽનુકૂલો વા યોગઃ અનુયોગઃ ।' ભગવાન્ મહાવીરે અર્થાર્થ જે પ્રવચનની પ્રરૂપણા કરી છે, તેને અનુકૂળ અથવા તેની અનુસાર વક્તાના પ્રવચનનું જે કથન કરાય છે, તેનું નામ અનુયોગ છે. અનુયોગ ચાર પ્રકારના છે ૧ ચરણકરણાનુયોગ ૨ ધર્મકથાનુયોગ ૩ ગણિતાનુયોગ ૪ દ્રવ્યાનુયોગ

જે પ્રકારે ગણધર મુદ્ધમાસ્વામીએ પોતાના શિષ્ય જંબૂસ્વામીની સમગ્ર ભગવદુક્ત અર્થને અનુરૂપ કથન કરવારૂપ અનુયોગનું ઉપક્રમ આદિ ચાર દ્વારોનો આશ્રય લઈને કથન કર્યું છે, એ જ પ્રમાણે અન્ય આચાર્યોએ પણ શિષ્યોના હિતને લક્ષ્યમાં રાખી સૂત્રાર્થનું કથન કરવારૂપ અનુયોગ કરવો જોઈએ. આચાર્યોએ તો શિષ્યોને માટે સમસ્ત આગમોનો અનુયોગ કરવો જોઈએ પરંતુ આશ્રમમા આવશ્યકનો અનુયોગ પ્રસ્તુત કરવામાં આવ્યો છે. કારણ કે આવશ્યકનો અનુયોગ કરવાને સમર્થ હોય એવા આચાર્ય અથવા મુનિજન સમસ્ત આગમોનો અનુયોગ કરવામાં સમર્થ બની જાય છે. તેથી અનુયોગની વિધિ જાણવાની ઇચ્છાવાળા મુનિરાજેએ આ અનુયાયકદ્વાર સૂત્રનું અધ્યયન અવશ્ય કરવું જોઈએ આ સૂત્રનો અન્તર્ભાવ (સમાવેશ) દ્રવ્યાનુયોગમાં થયો છે રાજસ્થાનના ૫ ડિગ્રી પૂજ્યશ્રી કન્હૈયાલાલજી મહારાજ સાહેબ [કમલ] આગમ સૂત્રોનું ચાર અનુયોગોમાં વર્ગીકરણ કરી પરમ પુરૂષાર્થ દ્વારા પ્રકાશન કરાવી રહ્યા છે. ગણિતાનુયોગનું પ્રકાશન તો થઈ ચુક્યું છે. હવે આપણા માટે આગમોમાં પૃથક પૃથક રીતે સમાયેલા અનુયોગને ચુંટવાનો પુરૂષાર્થ કરવો નહિ પડે શ્વેતાખર આગમ સૂત્રોમાં ઘણાં એવા સૂત્રો છે કે જેમાં ચારે અનુયોગ લયાં છે જેથી સમગ્ર વિષયને પ્રાપ્ત કરવા ઘણાં ઘણાં પુરૂષાર્થ કરવો પડે છે. અનુયોગ પ્રકાશનથી આ કાર્ય ઘણું સરલ બની જશે.

આ વ્યાખ્યાનરૂપ અનુયોગના દ્વારોનું પ્રતિપાદન કરનાર જે સૂત્ર આગમ છે તેનું નામ અનુયોગદ્વાર સૂત્ર છે. અનુયોગના ચાર દ્વાર છે. ૧ ઉપક્રમ ૨ નિરૂપ ૩ અનુગમ ૪ નય.

ઉપક્રમ - વ્યાખ્યેય વસ્તુના નામનું કથન કરવું એટલે કે વ્યાચિખ્યાસિત-વ્યાખ્યાથી યુક્ત કરવાની ઇચ્છાના વિષયરૂપ બનેલ શાસ્ત્રને તે તે રૂપે પ્રતિપાદન કરવાની શૈલી વડે ન્યાસ દેશમાં લાવવું, તેને નિરૂપની યોગ્યતા વાળું બનાવવું તેનું નામ ઉપક્રમ છે.

નિરૂપ - ઉપક્રાંત - ઉપક્રમના અતર્ગતભેદોની અપેક્ષાએ વિચારાયેલી વસ્તુનો જ નિરૂપ થાય છે, અનુપક્રાંતનો થતો નથી જે ઉપક્રમિત અને વ્યાચિખ્યાસિત છે, એવા પ્રકારના આવશ્યક આદિ શાસ્ત્રનું નામ સ્થાપના આદિ ભેદોથી નિરૂપણ કરવું તેનું નામ નિરૂપ છે.

અનુગમ - નામાદિના ભેદથી નિરૂપિત શાસ્ત્રનું અનુકૂળ જ્ઞાન હોવું અને તેના અર્થનું અનુકૂળ કથન કરવું તેનું નામ અનુગમ છે

નય - અનેક ધર્માત્મક અર્થોત્ અનેક ધર્મના સ્વભાવ વાળી વસ્તુની જે એકાંશના અવલંબન થી પ્રતીતિ કરાવે છે તેનું નામ નય છે.

જેમકે કોઈ નગરમાં પ્રવેશ કરવા માટે એકજ દ્વાર હોય તો જનાર કે આવનારને ઘણું મુશ્કેલ પડે છે. સામસામે બે દિશામાં બે દ્વાર હોય તો કંઈક સરલ બને છે. છતાં અન્ય દિશાવાળાને કઠિન તો છે. ત્રણ દ્વાર હોય તો વધારે સરલ રીતે પ્રવેશ અને નિર્ગમ કરી શકે છે. પરંતુ ચાર દ્વાર હોય તો પછી કહેવાનું શું ? સૌ મનુષ્યો અને પ્રાણીઓને ગમનાગમનમાં સુવિધા થાય. તેવી રીતે આવશ્યક રૂપ નગરમાં પ્રવેશ કરવા માટે ઉપક્રમાદિ ચારે દ્વારોની પરમ આવશ્યકતા રહે છે કેવળ એક ઉપક્રમ દ્વારથી જ નહીં વા ઉપક્રમ અને નિર્દેશ બે દ્વારોથી કે અનુગમ રૂપ ત્રણ દ્વારોથી તેનો અર્થ બાણી શકાતો નહીં જનારે બેદ પ્રભેદ સહિત આ ઉપક્રમ આદિ ચારે દ્વારોનો તેમાં સદ્ભાવ હોય છે ત્યારે તેઓની સહાયતાથી ઘણા થોડા સમયમાજ અને સરળતાથી વાસ્તવિક રૂપે શાસ્ત્રના અર્થનો બોધ થઈ જાય છે. જેથી તે શાસ્ત્ર શાસ્ત્રવત સુખપ્રદ પણ થઈ જાય છે. તેથી સૂત્રકારે પૂર્વોક્ત ઉપક્રમ આદિ ચાર દ્વારોને અનુલક્ષી છ પ્રકારના આવશ્યકોનું પ્રતિપાદન કરવા અર્થે આ સૂત્રને પ્રસ્તુત કર્યું છે.

આ શાસ્ત્રમા પ્રવૃત્તિ કરવા માટે ચાર બાબતોની આવશ્યકતા રહે છે. તે ચારને અનુબંધચતુષ્ટય કહે છે. ૧ વિષય ૨ પ્રયોજન ૩ સબંધ અને ૪ અધિકારી

આ શાસ્ત્રનો જે અભિધેય છે. તેનું નામ જ વિષય છે તે વિષય ઉપક્રમાદિ ચાર અનુયોગ દ્વાર રૂપ જ છે. પ્રયોજન એટલે રૂપ. તે પ્રયોજન બે પ્રકારનું હોય છે ૧ અનંતર-સાક્ષાત્ અને ૨ પારમ્પરિક. વાચનારા અને શ્રવણ કરનારા ભવ્ય જીવોનું તેના દ્વારા કલ્યાણ થાય, એવી ભાવના શાસ્ત્રકારના હૃદયમાં હોય છે. તે અન્યકર્તાની અપેક્ષાએ તેનું સાક્ષાત્ પ્રયોજન છે. તેનું અધ્યયન કરવાથી કે શ્રવણ કરવાથી જે બોધ થાય છે, તે તેમની અપેક્ષાએ તેનું સાક્ષાત્ પ્રયોજન ગણાય છે. શાસ્ત્રકર્તાને, અધ્યયન કરનારને અને શ્રવણ કરનારને જે પરમ પદની પ્રાપ્તિ થાય છે, એજ તેનું પરમ્પરા પ્રયોજન ગણાય છે શાસ્ત્રનો અને વિષયનો પ્રતિબોધ્ય-પ્રતિબોધક ભાવરૂપ સબંધ હોય છે. વિષય પ્રતિબોધ્ય અને શાસ્ત્ર તેનું પ્રતિબોધક હોય છે. જિનાજ્ઞાનું આરાધન કરનાર જીવ તેનો અધિકારી ગણાય છે

શ્રમણી વિદ્યાપીઠની વિદ્યાર્થીની કુમારી ભદ્રાબેને આ આગમના અનુવાદની જવાબદારી સ્વીકારી એક ભગીરથ કાર્ય કરેલ છે આ શાસ્ત્રને સમજવું ઘણું કઠીન છે. ગભીર અર્થ અને ભાવથી ભરેલા આ આગમના અનુવાદ બદલ બેનશ્રીને ધન્યવાદ ઘટે છે. પ્રેમ જિનાગમ પ્રકાશન સમિતિના પ્રેરક પંડિત શ્રી શોભાચંદ્રજી ભારિલ્લજી આ અનુવાદ શૈલીની સુસ્મરતામા અનેક પ્રકારે સહયોગી રહ્યા છે જેનાથી આગમની શુદ્ધિ, અર્થ અને ભાવની ગમીરતા જળવાઈ રહી છે. પંડિતશ્રીની આગમેપ્રતિની અનન્ય શ્રદ્ધા એજ આ અનુવાદનું દર્શન છે. ખરેખર પંડિતશ્રીએ શ્રમણી વિદ્યાપીઠ અને આગમ પ્રકાશન માટે અતિપરિશ્રમ કરી પરમોપકાર કરેલ છે. જે સદાને માટે ચિર સ્મરણીય બની રહેશે. પ્રકાશન નિમિત્તે સમિતિને અભિનંદન છે.

અનુયોગદ્વાર સૂત્રને આદ્યાન્ત વાંચી સમજીને અભિપ્રાય આપવો મારા માટે કઠિન કાર્ય હતું. છતાં શાસ્ત્રની પ્રસ્તાવનાના આધારે બે બોલ લખી આપ્યા છે. સ્વાધ્યાયી સાધકો માટેના સરલ અનુવાદ માટે સમિતિએ અનન્ય ભાવ સાથે વિનંતિ કરેલી. જેના ફલસ્વરૂપે બે બોલ લખાયા છે. તે અમારું સૌભાગ્ય છે.

આત્મીય શક્તિની અમૂલ્ય નિધિસમ આ અનુયોગદ્વારનું જ્ઞાન મેળવી સૌ આત્મા શ્રદ્ધાવાન બની રહો એ જ મંગલ મનીષા.

....વિષયસૂચી

== નન્દી સૂત્ર ==

વિષય	પૃષ્ઠ
અહિંસા સ્તુતિ	૧
મહાવીર સ્તુતિ	૧
સંઘ-નગર સ્તુતિ	૧
સંઘ-ચક્ર સ્તુતિ	૨
સંઘ-રથ સ્તુતિ	૨
સંઘ-પદ્મ સ્તુતિ	૨
સંઘ-ચંદ્ર સ્તુતિ	૨
સંઘ-સૂર્ય સ્તુતિ	૩
સંઘ-સમુદ્ર સ્તુતિ	૩
સંઘ-મહામન્દર સ્તુતિ	૩
સંઘ-મેરુ સ્તુતિ	૪
ઉપસંહાર	૫
ચતુર્વિંશતિ તીર્થ કરોની સ્તુતિ	૫
ગણધરાવલિ	૫
વીરશાસનનો મહિમા	૫
યુગપ્રધાન સ્થવિરાવલિ	૫
શ્રોતાના ચઉદ દષ્ટાન્ત	૬
ત્રણ પ્રકારની પરિષદ્	૧૦
જ્ઞાનના લેહ-પ્રભેદો	૧૦
	૧૧

વિષય	પૃષ્ઠ
ઇન્દ્રિયપ્રત્યક્ષ-નોઇન્દ્રિયપ્રત્યક્ષ	૧૧
અવધિજ્ઞાન	૧૨
મનઃપર્યવજ્ઞાન	૨૦
કેવલજ્ઞાન	૨૫
પરોક્ષજ્ઞાન	૨૮
આભિનિષેધાધિક જ્ઞાન	૨૮
ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિ	૨૯
વૈનયિકી બુદ્ધિ	૩૦
કર્મજ્ઞ બુદ્ધિ	૩૦
પારિણામિકી બુદ્ધિ	૩૧
મતિજ્ઞાનના અવગ્રહાદિ ભેદો	૩૧
શ્રુતજ્ઞાન	૪૦
દ્વાદશાંગનું વર્ણન	૪૮
દષ્ટિવાદ-પરિકર્મ	૬૧
„ સૂત્ર	૬૪
„ પૂર્વ	૬૫
„ અનુયોગ	૬૬
„ ચૂલિકા	૬૮
દ્વાદશાંગીની આરાધના—	૬૯
વિરાધનાનું ફળ	૭૦
ગણિપિટકની શાશ્વતતા	૭૧
શ્રુતગ્રહણની વિધિ :—	
પરિશિષ્ટ-શ્રોતાઓના ઉદાહરણો	૭૫
ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિના „	૭૮
વૈનયિકી „ „	૮૦
કર્મજ્ઞ „ „	૮૫
પારિણામિકી „ „	૮૭
ઔત્પત્તિકી „ „ (૨)	૧૧૫

અનુયોગદ્વાર

વિષય	પૃષ્ઠ
શ્રુતજ્ઞાનમાં ઉદ્દેશાદિ	૧૨૩
આવશ્યકનો અનુયોગ	૧૨૪
આવશ્યક વ્યાખ્યા	૧૨૫
શ્રુતની વ્યાખ્યા	૧૩૪
સ્કન્ધની વ્યાખ્યા	૧૩૯
આવશ્યકનો અર્થાધિકાર	૧૪૨
ઉપક્રમ	૧૪૩
આનુપૂર્વી નિરૂપણ	૧૪૯
દ્રવ્યાનુપૂર્વી	૧૪૯
ક્ષેત્રાનુપૂર્વી	૧૬૯
કાલાનુપૂર્વી	૧૮૩
ઉત્કૃષ્ટનાનુપૂર્વી	૧૯૧
ગણનાનુપૂર્વી	૧૯૨
સંસ્થાનાનુપૂર્વી	૧૯૩
સામાચારી-આનુપૂર્વી	૧૯૪
ભાવાનુપૂર્વી	૧૯૫
ઉપક્રમનો દ્વિતીય ભેદ-નામ	૧૯૬
એકનામ	૧૯૬
દ્વિનામ-જીવનામ, અજીવનામ	૧૯૬
ત્રિનામ-દ્રવ્ય-ગુણ-પર્યાવનામ	૨૦૨
ચતુનામ	૨૦૫
પંચનામ	૨૦૬
ષટ્નામ- છ ભાવો	૨૦૭
સપ્તનામ- સ્વરમંડળ	૨૨૨
અષ્ટનામ- આઠ વિભક્તિઓ	૨૨૭
નવનામ- કાવ્યના નવ રસો	૨૨૭
દસનામ	૨૩૧
નક્ષત્રનામ	૨૪૦
દેવતાનામ આદિ	૨૪૧
ભાવપ્રમાણ- સમાસ, તદ્વિત, ધાતુજ, નિરૂકિતજ	૨૪૩

વિષય	પૃષ્ઠ
ઉપક્રમનો તૃતીય ભેદ પ્રમાણુ	૨૫૦
દ્રવ્યપ્રમાણુ	૨૫૦
અંગુલ- નિરૂપણુ	૨૫૬
પરમાણુ- નિરૂપણુ	૨૬૦
અંગુલનિરૂપણુ	૨૬૩
જીવોની અવગાહના	૨૬૪
કાલપ્રમાણુ	૨૭૮
સમય	૨૭૮
ઔપચ્ય પ્રમાણુ-	૨૮૨
પદ્યોપમ- સાગરોપમ	૨૮૨
જીવોની સ્થિતિ	૨૮૬
શરીરપ્રરૂપણુ	૩૦૬
ભાવપ્રમાણુ	૩૨૪
ગુણ પ્રમાણુ	૩૨૪
જીવગુણપ્રમાણુ	૩૨૬
પ્રત્યક્ષાદિ પ્રમાણુ નિરૂપણુ	૩૨૬
નયપ્રમાણુ	૩૩૮
સંખ્યાનિરૂપણુ	૩૪૫
સંખ્યાત, અસંખ્યાત, અનન્ત સંખ્યાઓ	૩૫૧
ઉપક્રમનો ચતુર્થ ભેદ- વક્તવ્યતા	૩૫૮
ઉપક્રમનો પચમ ભેદ- અર્થાધિકાર	૩૫૯
સમવતાર	૩૬૦
નિર્દેશ	૩૬૪
અધ્યયન	૩૬૪
અક્ષીણુ	૩૬૮
આય	૩૭૦
ક્ષપણુ	૩૭૫
નામનિષ્પન્નનિર્દેશ- સામાયિક	૩૭૮
સૂત્રાલાપકનિષ્પન્નનિર્દેશ	૩૮૦
અનુગમ	૩૮૧
નય	૩૮૪

शुद्धि पत्रक.

पे	को.	पं.	अशुद्ध	शुद्ध
१२६	१	१३	निक्खते	निक्खते
१३०	"	३	क	कि
"	"	८	"	"
"	"	१४	रगसरिसे	रागसरिसे
१३१	"	३	परंगगोयम	पंडुरंगगोयम
१३४	"	५	—	तं
१३८	"	२	भासुयं	भावसुयं
"	"	१०	अप्पडियहवर—	अप्पडिहवर—
१३६	"	११	प	पयं
१४१	"	२१	उवदत्ते	उवउत्ते
१६०	"	२	अणत	अणंत
१६३	"	१६	षओए	पओयणं
१६६	"	१३-१४	असंखेज्जस्सु	असंखेज्जेसु
१७६	"	१२	उवापुण्वी	पुवाणुपुव्वी
१८१	"	४	—	अणाणुपुव्वी
"	२	२१	त्रैवेयक	त्रैवेयक
१८२	"	३०	क्षेत्रापूनुर्वी	क्षेत्रानुपूर्वी
१८६	"	८	— काल	ओवणिहियाकाल
"	"	२४	पंगगलपरि—	पोगगलपरि—
१९०	"	१	पच्छाणु व्वी	पच्छाणुपुव्वी
२०८	१	४	सजोगा	सजोगी
२०९	२	२४	नासंकावरणुवाणा	कसानावरणुवाणा
२१९	१	२१	—यखओवस—	खइयखओवस
२२१	"	५	उदएत्त	उदएत्ति
"	"	१२	खओवसमयिपा	खओवसमियपो
२२४	"	१५	सुदुत्तर	सुदुत्तर
२३०	२	३	नीते	तेनी
२३२	१	५	अमाइवाइए	अमाइवाइए
२४०	१	२५	भइइया	भइवया
२४६	२	४	कुष्ठीकराण	कुष्ठीकराण
२५०	"	२०	अदेशतिभ्यन्ते	अदेशनिभ्यन्त
२५५	"	६	गिप्फाओ	निप्फाओ
२५६	२	१७	धनांगुल	धनांगुल
"	"	२७	"	"
२६१	"	"	तेना	—
२६५	"	१०	असंभ्यातमा	संभ्यातमा..
२६८	"	२१	अंग	अंगु—

पे	को.	पं.	अशुद्ध	शुद्ध
२७४	१	१८	असंजखे०	असंखे०
२७८	१	६	त	तं
२८१	"	२४	—म एगे—	से एगे तुडिए,
			चउरासीइं तुडियसयसहस्साइं से एगे	
२८२	२	१०	पत्थोपत्र	पत्थोपम
"	"	११	"	"
२८५	२	२	व्याव रिक्	व्यावहारिक्
२८८	"	२०	तेक्षीण	नेक्षीण
२८९	१	२	अतोमुहुत्तणाइ	अंतोमुहुत्तणाइ
"	"	३	वइयाणपि	काइयाणपि
२९१	२	८	न्थून	न्थून
२९३	१	६	गन्धमवक्कतिय—	गन्धमवक्कतिय
२९५	"	१६	उक्कामणं	उक्कोसेणं
"	"	२२	तिरिक्खजाणियाणं	तिरिक्खजोणियाणं
२९७	"	७	भते	भंते
३००	२	२१	धशानकशपमा	धशानकल्पमा
३०२	"	१५	गौभम !	गौतम !
३२४	१	१४	वेउव्वियसरीर	वेउव्वियसरीर
३३३	"	१	किचिसाहम्मोवणिए ?	किचिसाहम्मोवणिए ?
३४२	२	३३	अदेश	अदेश
३४२	१	३३	सिय	सिय
३४५	१	२	संखप्पमा—	संखप्पमाणे
"	"	"	णेषणत्ते	पणत्ते
"	२	२०	अविक्ख	अविक्ख
३४८	"	३	अवशंभुत्तं	अवशंभुत्तं
"	"	४	अवशंभुत्तं	अवशंभुत्तं
"	१	१०	पुखरेहिं	पुरवरेहिं
"	२	२४	भीजे	भीजे
३४९	१	११	उपमानभूत	उपमानभूत
३५२	१	५	किं	किं
३५४	२	२	पूर्वकल्पित	पूर्वकल्पित
३५६	१	१८	परसमयवत्तव्वया	परसमयवत्तव्वया
३६२	१	१५	पणत्ते	पणत्ते
"	२	१६	समयआदिइय	समय आदि इय
३६३	"	३५	तदुसमवतारनी	तदुसमवतारनी
३७१	"	२७	अव्यशरीर—	अव्यशरीर व्यतिरिक्त
३७५	"	४	अव्यशस्त	अप्रशस्त

નન્દી સૂત્ર.

અર્હનસ્તુતિ

૧. જયહ જગજીવજોર્ણી
વિયાળાં જગગુરુ જગાનંદો !
જગણાદો જગગંધુ,
જયહ જગપિયામહો મયર્વં ।

૧. સંસારના સમસ્ત પ્રાણીઓના ઉત્પત્તિસ્થાનો (ધોર્નીશિપા) ને જાગૃતાર, જગતના શુરુ, (ભવ્ય) હૃદયને આનંદ આપનાર, જગજ્ઞાથ (સ્થાવર-જંગમ પ્રાણીઓના નાથ), સમસ્ત જગતના બંધુ, દોષના પિતામહ (નિસારી આત્માઓનો પિતા ધર્મ, તે ધર્મના પ્રવર્તક હોવાથી પિતાના પિતા), જિનેશ્વર ભગવાન સદા જયશીલ છે. (અર્થાત્ તેઓને હનવામાં કાંઈ બાધી રહ્યું નથી.)

મહાવીરસ્તુતિ

૨. જયહ હુઆણં પમવો,
તિત્થયરાણં અપચ્ચિમ્મો જયહ ।
જયહ ગુરુ લોગાણં,
જયહ મદ્દપ્પા મહાવીરો ।

૨. સમસ્ત શૃતજ્ઞાનના મૂળસ્ત્રોત, વર્તમાન અવ-શર્પિણી કાલના રૂઢ તીર્થ કરોમા અંતીમ, અને પ્રાણીમાત્રના શુરુ (ભાવાન્ધકારના વિનાશક) મહાન્મા મહાવીર સદા જયવંત છે.

૩. મહં સવ્વજગુજ્જોયગત્સ,
મહં જિણસ્સ વીરસ્સ ।
મહં સુરામુરનમંસિયત્સ,
મહં ધુયરયત્સ ।

૩. વિશ્વને જ્ઞાનાલોકથી આલોકિત કરનાર, રાગ-દેવ રૂપ કર્મ-શત્રુઓ ઉપર વિજય મેળવનાર, તથા દેવ-દાનવો દ્વારા વન્દિત, કર્મરજથી સદા મુક્ત બનેલા ભગવાન મહાવીરનું સદા કલ્યાણ થાઓ.

સંઘનગરસ્તુતિ

૪. ગુણમવળગહણ ! સુચર્યણમરિય !
દંસણવિસુદ્ધરત્થાગા ।
સંઘનગર ! મહં તે,
અલંક-ચારિત્ત-પાગારા ।

૪. શુભ અર્થાત. પિણ્ડવિશુદ્ધિ, સમિતિ, લાવના અને તપ રૂપ લવ્ય લવનોથી વ્યાપ્ત, શ્રુત-શાસ્ત્ર રૂપ રત્નોથી પરિપૂર્ણ, વિશુદ્ધ સમ્ય-ક્તરૂપ રાજપથથી મુક્ત, નિરતિચાર ચારિત્રરૂપ કિલ્લાવાળા હે સંઘ-નગર ! તારું કલ્યાણ થાઓ.

સંઘ-ચક્રસ્તુતિ

૫. સંજમતવતુંવારયસ્સ,
નમો સમ્મત્તપારિયલ્લસ્સ ।
અપ્પહિચક્કસ્સ જઓ,
હોહ સયા સંઘચક્કસ્સ ।

૫. (સત્તર પ્રકારનો) સંયમ જેની નાલિ છે, બાહ્ય અને આભ્યન્તર તપ જેના આરા છે, સમ્યક્ત્વ જેની પરિધિ છે એવા સંઘરૂપી ચક્રને નમસ્કાર હો ! જેની કોઈ તુલના કરી શકતું નથી એવા સંઘચક્રનો સદા જય હો !

સંઘ-રથસ્તુતિ

૬. મહં સીલપડાગૂસિયસ્સ,
તવનિયમતુરયજુત્તસ્સ ।
સંઘરહસ્સ મગવઓ,
સજ્ઞાયસુનાંદિધોસસ્સ ।

૬. અઠાર હજાર શીલાંગ રૂપ ધ્વજ જેના ઉપર ફરફરી રહી છે, જેમાં તપ અને સંયમરૂપ ચુંદર અશ્વયુગલ જોડાયેલ છે, જેમાંથી પાંચ પ્રકારના સ્વાધ્યાયનો મંગળમય મધુર ધ્વનિ નિકળી રહેલ છે એવા ભગવાન સંઘરથનું કલ્યાણ થાયો. [અહિયા સંઘને સુમાર્ગગામી હોવાના કારણે રથથી ઉપમિત કરેલ છે.]

સંઘ-પદ્મસ્તુતિ

૭. કમ્મરયજલોહવિણિગયસ્સ,
સુયરયણદીહનાલસ્સ ।
પંચમહોવ્વયથિરકમ્મિયસ્સ,
ગુણકેસરાલસ્સ ।

૮. સાવગજણમહુઅરિપરિવુહસ્સ,
જિણસુરતેયવુહસ્સ ।
સંઘપડમસ્સ મહં !
સમણગણસહસપત્તસ્સ ।

૭, ૮. જે સંઘ રૂપ પદ્મ કર્મરજ-કાઠવ તથા જળ-પ્રવાહ બન્નેથી બહાર નીકળેલ છે, જેનો આધાર શ્રુતરત્નમય દીર્ઘ નાલ છે, જેની પાંચ મહામત રૂપ સ્થિર કણિકાઓ છે, ઉત્તર શુભરૂપ જેની પરાગ છે, શ્રાવકગણરૂપ ભ્રમરોથી ઘેરાયેલ છે, જિનેશ્વર રૂપ સૂર્યના કેવળજ્ઞાનના તેજથી વિકાસ પામેલો છે અને શ્રમણગણ રૂપ હજારો પત્રોથી સુશોભિત છે એવા શ્રી સંઘપદ્મનું સદા કલ્યાણ હો !

સંઘ-ચંદ્રસ્તુતિ

૯. તવસંજમમયલંછણ !
અકિરિયરાહુમુહુદુહરિસ ! નિચ્ચં ।
જય સંઘચંદ !
નિમ્મલ-સમ્મત્તવિસુદ્ધજોળાગા !

૯. તપ અને સંયમ રૂપ મૃગલાંછનથી યુક્ત, અક્રિયાવાદી રૂપ રાહુના મુખથી હર્દય, નિરતિચાર સમ્યક્ત્વરૂપ સ્વચ્છ આંતરનીથી સુશોભિત, સંઘચંદ્ર ! સદા જયને પ્રાપ્ત થાયો.

સંઘ-સૂર્યસ્તુતિ

૧૦. પરતિત્થિયગહપહનાસગસ્સ,
તવતેયદિત્તલેસસ્સ ।
ણાણુજ્જોયસ્સ જણ,
મહં ! દમસંઘસુરસ્સ ॥

૧૦. એકાંતવાદને અહુણ કરનાર પરવાદી રૂપ
અહોની પ્રભાને નષ્ટ કરનાર, તપતેજથી
દેદીપ્યમાન, સમ્યગ્જ્ઞાન રૂપ પ્રકાશથી
યુક્ત, ઉપશમ પ્રધાન સઘસૂર્યનું કલ્યાણ હો.

સંઘ-સમુદ્રસ્તુતિ

૧૧. મહં ! ધિઙ્વેલાપરિગયસ્સ,
સજ્ઞાયજોગમગરસ્સ ।
અવસોહસ્સ ભગવઓ,
સંઘસમુદ્ધસ્સ સંદસ્સ ॥

૧૧. જે મૂળગુણ તથા ઉત્તર ગુણના વિષયમાં
વધતા આત્મિક પરિણામ રૂપ ભરતીથી
વ્યાપ્ત છે, જેમાં સ્વાધ્યાય અને શુભ યોગ
રૂપ કર્મવિદારણ કરવામાં મહા શક્તિશાળી
મગર છે, પરિપક્વ અને ઉપસર્ગ થવા પર
પણુ જે ફોલ પામતો નથી, તથા જે સમગ્ર
ઐશ્વર્યથી સંમ્પન્ન તેમજ અતિવિશાળ છે
એવા ભગવાન સંઘસમુદ્ર નું સદા કલ્યાણ હો !

સંઘ-મહામંદરસ્તુતિ

૧૨. સમ્મદંસણવરવર-
દઠરુઠગાઠાવગાઠપેઠસ્સ ।
ધમ્મવરરયણમંડિય-
ચામીયરમેઠલાગરસ ॥

૧૨. સમ્યગ્દર્શન રૂપ દઠ, શંકાદિ દૂષણ ન
હોવાથી રુઠ, વિશુદ્ધયામાન અધ્યવસાયો
ને કારણે ગાઠ, નવ તત્ત્વ અને પદ્ધત્યમાં
નિમગ્ન હોવાથી અવગાઠ એવી શ્રેષ્ઠ વજ્રમય
જેની ભૂપીઠિકા છે, ઉત્તર ગુણ-રત્નોથી
સુશોભિત શ્રેષ્ઠ ધર્મ-મૂળગુણ રૂપ જેની
સુવર્ણ મેખલા છે એવો સંઘ મેરુ—

૧૩. નિયમૂસિયકણય ।
સિલાયલુજ્જલજલંત-ચિત્તકૂડસ્સ ।
નંદણવણમણહર-
સુરમિસીલગંધુદ્ધુમાયસ્સ ॥

૧૩. નિયમરૂપ કેનકમય શિલાતલ યુક્ત, અશુભ-
વૃત્તિઓના ત્યાગથી નિર્મળ થયેલ ચિત્તરૂપ
ઉંચા કૂટવાળા, શીલ-સૌરભથી સુરભિત;
અન્તોષ રૂપ મનોહર નંદનવન જેમાં છે
એવો સંઘ-મેરુ—

૧૪. જીવદયા-સુન્દર-
કંદરુદરિય-મુણિવરમંદંદસ્સ ।

૧૪ જેમાં સ્વ-પર કલ્યાણ રૂપ જીવદયા એજ
કંદરાઓ છે, જે કુદર્શનિક રૂપ મૃગોને

સુખમય, સુખમય, સુખમય,
સુખમય, સુખમય, સુખમય,

પ્રગટિત કરનાર તેમજ સુનિવર રૂપ
નિર્ગુણી સતીશ્વર છે, અન્યથા અતિરેક હેતુ
રૂપ વિજ્ઞાનમાત્ર ધાનુરેના જેમાં છે, જે
મુન રૂપ અને અને આમર્ષાદિ સમિધરૂપ
નરીશ્વરીરૂપી દેવીપ્રમાણ છે, જે વ્યાખ્યાન-
અભાવેના રૂપ સુરૂપેના દાયોપશમ ભાવથી
અત્રા અનન્ત એવા આમર્ષ આદિ ઔપધી-
રૂપથી રૂપ છે એવા અંશ મેરુ—

૧૫. સુખમય, સુખમય, સુખમય,
સુખમય, સુખમય, સુખમય,
સુખમય, સુખમય, સુખમય,
સુખમય, સુખમય, સુખમય,

૧૫. સુખમય રૂપ અત્રા વહેતા અશ્વાઓથી
સેવવાયમાન ધાનુરેના મન્ત્રીમા જૂમતા
સાગર અલરૂપ અર્થેના પચપચેષ્ઠીની
મુનિ અને દ્વાધ્યાયરૂપ મધુર અખદોથી
અભ્યાસમાત્રા રૂપ હેતુ જેના અંત
રૂપ છે એવા અંશ મેરુ—

૧૬. સુખમય, સુખમય, સુખમય,
સુખમય, સુખમય, સુખમય,
સુખમય, સુખમય, સુખમય,
સુખમય, સુખમય, સુખમય,

૧૬. સિન્ધુની નદી અથવા વિનય અને નયનાં
સાગર, સુનિવર રૂપ વિનગીની અમરથી
જેના આય અને ઉપાધ્યાયરૂપ શિખરે
નરીશ્વર છે, અને રૂપ કાળ અને સ્થિતિરૂપ
અભ્યાસ માત્ર, અમરુત અંપત સુનિવરેજ
જેના અભ્યાસ છે, જે સુનિવરેના અભ્યાસ
અભ્યાસ માત્ર છે એવા અંશ મેરુ—

૧૭. સુખમય, સુખમય, સુખમય,
સુખમય, સુખમય, સુખમય,
સુખમય, સુખમય, સુખમય,
સુખમય, સુખમય, સુખમય,

૧૭. સુખમય રૂપ સેવકાનુમાન, દેવીપ્રમાણ
અને નિર્ગુણી નેત્રાંમલિ, રૂપ ચત્રાથી જે
સાગર એવા અમર અથ રૂપી અમેરુ ના
અંશ અને નિર્ગુણી સુખમયે હું (દેવતાચર)
સેવકાનુમાન,

સદાનાનરૂપી અંશમેરુની મુનિ

૧૮. સુખમય, સુખમય, સુખમય,
સુખમય, સુખમય, સુખમય,
સુખમય, સુખમય, સુખમય,
સુખમય, સુખમય, સુખમય,

૧૮. સુખમય અભિવરેક અભ્યાસ અભ્યાસેથી
સેવકાનુમાન અભ્યાસ છે, જેની સમિધ
અભ્યાસેથી અભ્યાસ અને અભ્યાસ મેરુ-
અભ્યાસેથી અભ્યાસ અને અભ્યાસ મેરુ-
અભ્યાસેથી અભ્યાસ અને અભ્યાસ મેરુ-
અભ્યાસેથી અભ્યાસ અને અભ્યાસ મેરુ-
અભ્યાસેથી અભ્યાસ અને અભ્યાસ મેરુ-

ઉપસંહાર

૧૯. નગર-રહ-ચક્ર-પડમે
ચંદે સૂરે સમુદ્દમેરુમ્મિ ।
જો ઉવમિજ્જહ સયરાં,
તં સંઘગુણાયરં વંદે ॥

૧૯. નગર, રથ, ચક્ર, પદ્મ, ચંદ્ર, સૂર્ય, સમુદ્ર,
અને મેરુની ઉપમાઓથી જે સદા ઉપમિત
છે એવા અક્ષય ગુણુનિધિ શ્રીસંઘને હું
સ્તુતિપૂર્વક વંદન કરું છું.

અતુર્વિંશતિ તીર્થ'કરોની સ્તુતિ

૨૦. વંદે ઉસમમજિયં,
સંભવમમિનંદણસુમહાસુપ્પમસુપાસ ।
સસિપુષ્પદંત-સીયલ-
સિજ્જંસ વાસુપુજ્જં ચ ॥

૨૦, ૨૧. ઋષભનાથ, અન્નિતનાથ, સંભવનાથ, અભિ-
નંદન, સુમતિનાથ, પદ્મપ્રભ, ચંદ્રપ્રભો,
પુષ્પદંત, સુવિધિનાથ, શીતળનાથ,
શ્રેયાંસનાથ, વાસુપૂજ્ય, વિમળનાથ,
ખર્નતનાથ, ધર્મનાથ, શાંતિનાથ, કુંથુનાથ,
અરનાથ, મહિલનાથ, સુનિસુમત, નેમિનાથ,
અરિષ્ટનેમિ, પાર્શ્વનાથ, અને વર્ધમાન-શ્રમણ
ભગવાન મહાવીરને વંદન કરું છું.

૨૧. વિમલમણંત ય ધમ્મં,
સંતિકુંથું અરં ચ મહિં ચ ।
સુણિસુવ્વય-નમિ-નેમિ,
પારાંતર વદ્ધમાણં ચ ॥

ગાણધરાવલિ

૨૨. પદસિત્થંદ્દભૂદ્દિ,
ધીણ પુણ હોદ્દ અગ્ગિભૂદ્દિ સ્તિ ।
તદ્દણ ય ઘાઉભૂદ્દિ,
તઓ વિયત્તો સુહરુમે ય ॥

૨૨, ૨૩. (૧) પ્રથમ ઈંદ્રભૂતિ જેમનું અપર નામ
ગૌતમ છે, (૨) બીજા અગ્નિભૂતિ, (૩) ત્રીજા
વાયુભૂતિ, ત્યારપછી (૪) વ્યક્ત (૫) સુધર્મા
(૬) મંડિતપુત્ર (૭) મૌર્યપુત્ર (૮) અકસ્મિત
(૯) અચલબ્રાતા (૧૦) મેતાર્ય અને (૧૧)
પ્રભાસ, આ અગીયાર ભગવાન મહાવીરના
ગાણધરે (ગાણ-વ્યવસ્થાપક) હતા.

૨૩. મંડિયમોરિયપુત્તો,
અકંપિયે ચેવ અયલભાયા ય ।
મેયજ્જે ય પહાસે,
ગણહરા હંતિ વીરસ્સ ॥

વીરશાસનનો મહિમા

૨૪. નિવ્વુરુપહસાસણયં,
જયઠ સયા સન્નમાવદેસણયં ।

૨૪. સમ્યગ્દર્શન જ્ઞાન આરિતરૂપ નિર્વાણપથના
પ્રદર્શક, જીવ-અજીવ આદિ સર્વ પદાર્થોના

કુમમયમયનાસળયં,
જિર્ણિદવર- વીરસાસળયં ॥

પ્રતિપાદક, અને કુદર્શનીઓનાં અભિમાનના
મર્દક, જિનેન્દ્રભગવાન મહાવીરનું શાસન-
પ્રવચન સદા ન્યવન્ત હો.

યુગપ્રધાન સ્થવિરાવલિ

૨૫. ગૃહમ્મં અગ્નિવેસાણં,
જંવૃનામં ચ કાસવં ।
પમવં કચાયણં વંદે,
વચ્છં સિજ્જંમવં તદ્દા ॥

૨૫. ભગવાન મહાવીરના પંચમ ગાણધર અગ્નિ-
વેશ્યાનગોત્રી સુધર્માસ્વામી, કાશ્યપગોત્રી
શ્રી જંબૂસ્વામી, કાત્યાયન ગોત્રીય પ્રભવ-
સ્વામી, તથા વત્સગોત્રીય શશ્યભવને
વંદન કરે છું.

૨૬. જસમદં તુંગિયં વંદે,
સંભૂયં ચેવ માઠરં ।
મદ્ધવાદું ચ પાન્નં,
ધૃત્તમદં ચ ગોયમં ॥

૨૬. તુંગિક-ગોત્રીય યશોભદ્ર, માઠર ગોત્રીય
મંભૂતવિજ્યને પ્રાચીન ગોત્રીય ભદ્રબાહુ
તથા ગૌતમ ગોત્રીય સ્થૂલાભદ્રને વંદન
કરે છું.

૨૭. પ્લાવચ્ચમગોત્તં, વંદામિ
મદાગિરિં સુદ્ધત્થિં ચ ।
તત્તો કોમિયગોત્તં,
પદ્ધુલ્લસ્ય સરિવ્વયં વંદે ॥

૨૭. એલાપત્યગોત્રીય આચાર્ય મહાગિરિ અને
સુહસ્તિને વંદન કરે છું. તત્પશ્ચાત્ કૌશિક-
ગોત્રીય બાહુલમુનિ અને તેના સમાનવયવાળા
બલિસ્સહને વંદન કરે છું.

૨૮. દાનિયગુત્તં માદં ચ,
વંદિમો દારિયં ચ સામજ્જં ।
વંદે કોમિયગોત્તં,
મંદિલ્લં પ્રજ્જજીયથરં ॥

૨૮. હારીત ગોત્રીય સ્વાતિને, હારીત ગોત્રીય
શ્યામાર્યને વંદન કરે છું, કૌશિક ગોત્રી
શાણિહય તથા આર્યજીતધરને વંદન કરે છું.

૨૯. વિસમુદ્ધસાયરિત્તિં,
શીવગ્ગુરુસુ ગદ્ધિયપેયાલં ।
વંદે પ્રજ્જસમુદ્ધં,
પ્રમુખિયગ્ગુરુનંમરિં ॥

૨૯. ત્રણ સમુદ્રો પર્યન્ત પ્રખ્યાત કીર્તિવાળા,
વિવિધ દ્વીપ અને સમુદ્રોમાં પ્રામાણિકતા
પ્રાપ્ત કરનાર અથવા 'દ્વીપસાગર-પ્રજ્ઞસિ' ના
વિશિષ્ટ વિદ્વાન, ક્ષોભરહિત સમુદ્રની જેમ
ગંભીર આર્યસમુદ્રને વંદન કરે છું.

૩૦. મળાગં કરગં કરગં,
વમાપગં વાજકંમગ્ગુણાણં ।
વંદામિ પ્રજ્જર્જગં

૩૦. કાલિક સૂત્રનું અધ્યયન કરનાર, તદ્વત્સાર
ક્રિયા-કાણ્ડ કરનાર, ધર્મ-ધ્યાનના ધ્યાતા,
જ્ઞાન, દર્શન, અને આગ્નિ આદિ શુભોને

સુયસાગરપારગં ધીરં ॥

દિવાવનાર, તથા શ્રુતસાગરના પારગામી, ધૈર્ય આદિ ગુણોથી સમ્પન્ન એવા આર્યમંશુને વંદન કરું છું.

૩૧. વંદામિ અજ્જધમ્મં,
તત્તો વંદે ય મદ્દગુત્તં ચ ।
તત્તો ય અજ્જવદ્ધરં,
તવનિયમગુણેહિં વદ્ધરસમં ॥

૩૧. આર્ય ધર્માચાર્યને અને આર્ય શ્રી ભદ્રશુભને વંદન કરું છું, ત્યાર પછી તપ-નિયમ આદિ ગુણોથી સમ્પન્ન, વજ્રસમાન દઢ આચાર્ય શ્રી આર્યવજ્ર સ્વામીને વંદન કરું છું.

૩૨. વંદામિ અજ્જરક્ખિયસ્સમણે,
રક્ખિયચરિત્તસવ્વસ્સે ।
રયણકરંડગમ્મૂઓ,
અણુઓગો રક્ખિઓ જેહિં ॥

૩૨. જેઓએ પોતાના તથા બધા સંયમી મુનિઓના સર્વસ્વ સમાન ચારિત્ર-સંયમની રક્ષા કરી છે, તેમજ જેઓએ રત્નોની પેટી સદૃશ અનુયોગની રક્ષા કરી છે તે તપસ્વીરાજ આચાર્ય આર્યરક્ષિતને વંદન કરું છું.

૩૩. નાણમ્મિ દંસણમ્મિ ય,
તવવિણે ણિચ્ચકાલમુજ્જુત્તં ।
અજ્જં નંદિલક્ખમણં,
સિરસા વંદે પસશ્ચમણં ॥

૩૩. જેઓ જ્ઞાન, દર્શન તપ, વિનયોદિ ગુણોમાં સર્વોદા અપ્રમાદી હતા, રાગ-દ્વેષ ન હોવાથી પ્રસન્ન ચિત્તવાળા હતા, એવા આર્ય નંદિલક્ષણુકને મસ્તક નમાવી વંદન કરું છું.

૩૪. વદ્ધઉ વાયગવંસો,
જસવંસો અજ્જ- નાગહત્થીણં ।
વાગરણ - કરણ - મંગિય -
કમ્મપ્પયડિ-પ્પહાણાણં ॥

૩૪. વ્યાકરણ અથવા પ્રશ્નવ્યાકરણમાં નિષ્ણાત, પિણ્ડવિશુદ્ધિ આદિ તથા ભંગોના જ્ઞાતા, કર્મ પ્રકૃતિની પ્રરૂપણા કરવામાં પ્રધાન એવા આર્ય નાગહસ્તીનો વાચકવંશ યશવંશની જેમ વૃદ્ધિ પામે.

૩૫. જચ્ચંજણધાઉસમપ્પહાણં,
મુદ્ધિયકુવલયનિહાણં ।
વદ્ધઉ વાયગવંસો,
રેવદ્ધનકલ્લત્તનામાણં ॥

૩૫. ઉત્તમ જાતિના અંજન ધાતુ તુલ્ય પ્રભાથી યુક્ત, પાકેલ દ્રાક્ષ અને નીલકમળ અથવા નીલમણિ સમાન કાંતિથી યુક્ત, આર્ય રેવતિ-નક્ષત્રનો વાચક વંશ વૃદ્ધિ પામે.

૩૬. અચલપુરા ણિકલ્લતે,
કાલિયસુય-આણુઓગિણે ધીરે ।
વંમદ્ધીવગ-સીહે,
વાયગેપયમુત્તમ પત્તે ॥

૩૬. જે અચલપુરમાં દીક્ષિત થયા અને કાલિકે શ્રુતની વ્યાખ્યા કરવામાં નિપુણ તથા ધીર હતા, એવા ઉત્તમ વાચક પદને પ્રાપ્ત થયેલા બ્રહ્મદીપક શાખાના સિંહાચાર્યને વંદન કરું છું.

૩૭. જેમિં કમો અણુઓગો,
પયગ્ઠ અજ્ઞાવિ અહ્ઠ મરહમ્મિ ।
વદ્ધનયરનિગ્ગયજમે,
તે વદે સુંદિલાચારિણે ॥

૩૮. તત્તો દિમવતમદત-વિક્રમે
ચિંક પરકમમણંતે ।
મજ્ઞાયમણંતધરે,
દિમવંતે વંદિમો સિરમા ॥

૩૯. કાન્નિયમુયઅણુઓગત્ત,
ધારણ ધારણ ચ પુચ્ચાણં ।
દિમવતસુમાસમણે,
વદે નાગજ્ઞુણાયરિણે ॥

૪૦. મિડ-મદવ-મપન્ને,
આણુપુન્નિ વાયગત્તણ પત્તે ।
બ્રોહ-મુય-મમાયારે,
નાગજ્ઞુણવાયમ્ વદે ॥

૪૧. મોવિદાણં પિ નમો,
પ્રણુઓગે વિહલ-ધારિર્ગિદાણં ।
જિન્નવં સંતિદયાણં,
પરુવગે દુલ્લભિદાણં ॥

૪૨. તત્તો ચ મુયદિન્ન,
નિન્નવ નવપજમે અનિલ્લિપ્પાં ।
પાટિયજ્ઞામમ્માણં,
વંદામો સનમવિલિપ્પું ॥

૪૩. અપ્પગગતરિય-વેપગવિમલ-
દમ્મજ્ઞાનમગ્ગિરિન્ને ।
મરિગ્ગત્તરિયવદ્ધમ્,

૩૭. જેમનો આ (વર્તમાનમા ઊપલબ્ધ)
અનુયોગ આજેપણુ અર્ધ ભરત ક્ષેત્રમાં
પ્રચલિત છે તથા ઘણા નગરોમા જેની
ચશોગાથા ગવાય છે, તે સ્કન્દિલાચાર્યને
વદન કરે છું.

૩૮. શ્રીસ્કન્દિલાચાર્ય પશ્ચાત્ હિમવાન પર્વતની
જેમ મહાન, વિક્રમશાળી, અનંત ધૈર્ય અને
પરાક્રમવાળા અનંત સ્વાધ્યાયને ધારણ
કરનાર હિમવાન્ આચાર્યને મસ્તકવડે
વદન કરે છું.

૩૯. કાલિક શ્રુત સંબંધી અનુયોગના જ્ઞાતા,
ઉત્પાદ આદિ પૂર્વોના ધારક, હિમવાન ક્ષમા-
શ્રમણ સદશ શ્રી નાગાર્જુનાચાર્યને વંદન
કરે છું.

૪૦. મુદુ-કોમળ, આર્જવ ભાવેથી સંપન્ન,
કમથી વાચક પદને પ્રાપ્ત થયેલ, ઓઘ શ્રુત-
ઉત્તર્ગ વિધિનું સમાચરણ કરનાર નાગા-
ર્જુન વાચકને નમન કરું છું.

૪૧. અનુયોગ સંબંધી વિપુલ ધારણા કરનારા-
ઓમાં ઇન્દ્રની સમાન, ક્ષમા દયા આદિ
શુણોની પ્રરૂપણા કરવામા ઇન્દ્રને પણું હુંલેલ
એવા શુણસંપન્ન ગોવિન્દ આચાર્યને
નમસ્કાર હો.

૪૨. તપશ્ચાત્ તપ અને સંયમમાં ખેદરહિત,
પંડિત જનોમાં સન્માનનીય, સંયમવિધિના
વિશેષજ્ઞ એવા ભૂતદિન (ભૂતદત્ત) આચાર્યને
વંદન કરે છું.

૪૩, ૪૪, ૪૫. તપાવેલ ઉત્તમ વ્રતિનું સુવર્ણ, ચંપક
પુષ્પ અને વિકસિત ઉત્તમ કમળના ગર્ભ
મમાન પીન વર્ણથી યુક્ત લવ્ય પ્રાણીઓના

દયાગુણવિસારણ ધીરે ॥

૪૪. અદ્ભુતરહપ્પહાણે,
વહુવિહસજ્ઞાયસુમુણિયપહાણે ।
અણુઓગિયવરવસમે,
નાહલ-કુલ વંસ-નદિકરે ॥

૪૫. ભૂયહિયપ્પગમ્મે,
વંદેઽહ ભૂયદિન્નમાયરિણ ।
ભવમયવુચ્છેયકરે,
સીસે નાગજ્જુણરિસીણં ॥

૪૬. મુમુણિયનિચ્છાનિચ્ચં,
સુમુણિયસુત્તથધારય વંદે ।
સઘમાવુઘભાવણયા,
તત્થ લોહિચ્છણામાણં ॥

૪૭. અત્થમહત્થવસ્થાણિ,
સુસમણ-વક્કલાણ-કહણ-નિવ્વાણિ ।
પયઈણ મહુરવાણિ,
પયઓ પળમામિ દુસગણિ ॥

૪૮. તવનિયમસચ્ચસંજમ -
વિણયજ્જવસ્થંતિમદ્ધવરયાણં ।
સીલગુણગદિયાણં,
અણુઓગજ્જુગપ્પહાણાણં ॥

૪૯. સુકુમાલકોમલતલે,
તેસિં પળમામિ લક્ષણપસત્થે ।
પાણ પાવયણીણં,

હૃદય-વદ્વલ, લોકોના હૃદયમાં દયા ગુણ
ઉત્પન્ન કરવામા નિષ્ણાત, ધીર, તત્કાલીન
દક્ષિણાર્ધ ભરતક્ષેત્રમાં યુગપ્રધાન, બહુવિધ
સ્વાધ્યાયના પગમ વિજ્ઞાતા, અનેક શ્રેષ્ઠ
મુનિવરોને સ્વાધ્યાય આદિમા પ્રવૃત્ત
કરાવનારા, નાગેન્દ્રકુળ તથા વંશને પ્રમત્ત
કરનારા, પ્રાણીમાત્રને હિતોપદેશ આપવામા
સમર્થ, ભવ-ભયના નાશક, નાગાર્જુન-
ઋષિના મુશિષ્ય આચાર્ય ભૂતદિન્ન ને
વંદન કરુ છું

૪૬. નિત્યાનિત્ય રુપથી વસ્તુતત્ત્વને સમ્યક્તયા
જાણનારા, સુવિજ્ઞાત સૂત્રાર્થના ધારક,
યથાવસ્થિત ભાવોના સમ્યક્ પ્રરૂપક
લોકોહિત્યાચાર્યને વંદન કરું છું.

૪૭. શાસ્ત્રોના અર્થ અને મહાર્થની ખાણ
સમાન અર્થાત્ ભાષા, વિભાષા, વાર્તિકાદિથી
અનુયોગની વ્યાખ્યા કરવામાં કુશળ,
મૂળોત્તર ગુણોથી સંપન્ન, સાધુઓને
આગમોની વાચના અર્થાત્ જ્ઞાનદાન દેવામાં
અને શિષ્યોદ્ધાર પૂછેલા પ્રશ્નોના ઉત્તર
આપવામાં સમાધિનો અનુભવ કરનાર
તથા પ્રકૃતિથીજ મધુરભાષી, એવા
દૂષ્યગણી આચાર્યને સન્માનપૂર્વક પ્રણામ
કરું છું.

૪૮, ૪૯. તપ, નિયમ, સત્ય, સંયમ, વિનય,
આર્જવ-સરળતા, ક્ષમા, માર્દવ-નમ્રતા
આદિ શ્રમણધર્મોમા સંલીન, શીલાદિ
ગુણોથી વિખ્યાત અને તત્કાલીન યુગમાં
અનુયોગની વ્યાખ્યા કરવામાં યુગપ્રધાન
આદિ વિશેષતાઓથી યુક્ત, યુગપ્રધાન
પ્રવચનકારોના પ્રશસ્ત લક્ષણોપેત, સુકુમાર
સુંદર તળવાળા, સેંકડો પ્રતીચ્છકો
(અન્યગણોથી અધ્યયન કરવા આવેલા

પડિચ્છયસર્હિં પણિવરૂણ ॥

શિષ્યો) દ્વારા પ્રણામ કરાયેલ (દ્વિપગણીના) ચરણોમાં હું પ્રણામ કરું છું.

૫૦. જે અન્ને ભગવતે,
કાલિય-સુય-આણુઓગિણ ધીરે ।
તે પળમિઝળ સિરસા,
નાણસ પસુવણં વોચ્છં ॥

૫૦. આ યુગપ્રધાન આચાર્યો સિવાય અન્ય જે કાલિક શ્રુત તથા અનુયોગના જ્ઞાતા, ધીર, આચાર્ય ભગવંતો થયા છે તેમને પ્રણામ કરીને(હું દેવવાચક) જ્ઞાનની પ્રપૂજા કરીશ.

શ્રોતાના ચઉદ દષ્ટાન્ત

૫૧. સેલ ૧ ઘણ ૨ કુડગ ૩ ચાલણ ૪,
પરિપુણગ ૫ હંસ ૬ મહિસ ૭ મેસે
૮ ય । મસગ ૯ જલૂગ ૧૦ વિરાલી
૧૧ જાહગ ૧૨ ગો ૧૩ મેરી ૧૪
આમીરી ॥

૫૧ (૧) શૈલ- ઘસાયેલો ગોળ પથ્થર અને પુષ્કરાવર્ત મેઘ (૨) કુટક- ઘડો (૩) ચાલણી (૪) પરિપૂર્ણક (૫) હંસ (૬) લેસ (૭) બકરી (૮) મશક (૯) જળો (૧૦) ખિલાડી (૧૧) શેળો- ઉંદર જેવું પ્રાણી (૧૨) ગાય (૧૩) ભેરી (૧૪) આહીર દંપતી, તેમની સમાન શ્રોતાજન હોય છે *

ત્રણ પ્રકારની પરિષદ્

૫૨. સા સમાસઓ તિવિહા પન્નત્તા, તંજહા-
જાણિયા, અજાણિયા, દુવિચિદ્ધા ।
જાણિયા જહા—
સ્ત્રીરમિવ જહા હંસા,
જે ઘુટ્ટિતિ રૂઢ ગુરુગુણસમિદ્ધા ।
દોસે ય વિવજ્જંતી,
તં જાણસુ જાણિયં પરિસં ॥

૫૨. તે પરિષદ્ [શ્રોતાઓનો સમૂહ] સંક્ષેપથી ત્રણ પ્રકારની કહી છે. જેમકે (૧) જ્ઞાયિકા પરિષદ્ (૨) અજ્ઞાયિકા પરિષદ્ (૩) દુર્વિદ્ધા પરિષદ્ જેમ—

જેવી રીતે ઊત્તમ જાતિના હંસ પાણી છોડીને દૂધ પીએ છે તેવી રીતે જે પરિષદ્માં ગુણસંપન્ન વ્યક્તિ હોય છે, તેઓ દોષ છોડી ગુણગ્રહણ કરે છે તેને હે શિષ્ય । તું જ્ઞાયિકા (સમ્યગ્ જ્ઞાનવાળી) પરિષદ્ જાણુ.

૫૩. અજાણિયા જહા—
જા હોઈ પગમહુરા,
મિય-છાવય-સીહકુકુડયમૂઆ ।
રયણમિવ અસંઠવિયા,
અજાણિયા સા મવે પરિસા ॥

૫૩. જે શ્રોતા મૂળ, સિંહ અને કૂકડાના અખોધ અચ્ચાઓની જેમ સરળ, સ્વભાવથીજ મધુર હોય, અસંસ્કૃત રત્નોની જેમ સસ્કાર-હીન હોય તેવા અનભિજ્ઞ શ્રોતાઓની સભા અજ્ઞાયિકા પરિષદ્ કહેવાય (એવા ભદ્રિક જીવોને જેવી શિક્ષા આપવામાં આવે તેવી તે ગ્રહણ કરી શકે છે.)

૫૪. દુઘ્વિઅઢ્ઘા જહા—
 ન ય કત્થઈ નિમ્માઓ,
 ન ય પુચ્છઈ પરિમવત્સ દોસેણં ।
 વત્થિ વ્વ વાયપુણ્ણો,
 ફુદ્દઈ ગામિલ્લય દુઘ્વિયઢ્ઘો ॥

૫૪. જેવી રીતે કેઈ આમીણુ પડિત કેઈપણુ
 શાસ્ત્રમાં સંપૂર્ણ ન હોય, અને તિરસ્કારના
 ભયથી કેઈને પૂછે પણ નહિ અને પોતાની
 પ્રશ્ન સા સાભળી મિથ્યાભિમાનથી વાયુપૂર્ણ
 મશકની જેમ ફૂલાયેલ રહે તેવા લોકોની
 સભાને હે શિષ્ય ! દુર્વિદગ્ધ પરિપદ્ જાણુ.

જ્ઞાનના ભેદપ્રભેદો

૫૫. નાણં પંચવિહં પઞ્નત્તાં, તંજહા—આમિણિ—
 વોહિયનાણં, સુયનાણં, ઓહિનાણં,
 મણપજ્જવનાણં, કેવલનાણં ॥

૫૫. જ્ઞાન પાંચ પ્રકારનું પ્રશ્ન્યું છે—
 [૧] આભિનિયોધિક જ્ઞાન [૨] શ્રુતજ્ઞાન
 [૩] અવધિજ્ઞાન [૪] મનઃપર્યવજ્ઞાન અને
 [૫] કેવળજ્ઞાન

૫૬. તં સમાસઓ દુવિહં પઞ્નત્તાં, તંજહા—
 પચ્ચક્કલં ચ પરોક્કલં ચ ॥

૫૬. તે પાંચે જ્ઞાનો સંક્ષેપમાં બે ભેદોમાં સમાવિષ્ટ
 થઈ જાય છે. જેમકે— (૧) પ્રત્યક્ષ અને
 (૨) પરોક્ષ.

૫૭. સે કિં તં પચ્ચક્કલં ? પચ્ચક્કલં દુવિહં
 પઞ્નત્તાં, તંજહા — ઇન્દિયપચ્ચક્કલં
 નોઈન્દિય—પચ્ચક્કલં ચ ॥

૫૭. પ્રશ્ન— લગવન્ત ! તે પ્રત્યક્ષ જ્ઞાનના
 કેટલા ભેદ છે ?

ઉત્તર— વત્સ ! તે પ્રત્યક્ષ જ્ઞાનના બે ભેદ
 છે. (૧) ઇન્દ્રિયપ્રત્યક્ષ અને (૨) નોઈન્દ્રિય
 પ્રત્યક્ષ.

૫૮. સે કિં તં ઇન્દિયપચ્ચક્કલં ? ઇન્દિયપ—
 ચ્ચક્કલં પંચવિહં પઞ્નત્તાં, તંજહા—સોઈ—
 ન્દિય—પચ્ચક્કલં, ચર્કિસદિય—પચ્ચક્કલં,
 ઘાણિદિય — પચ્ચક્કલં, જિર્ઘિમદિય—
 પચ્ચક્કલં, ફાર્સિદિય—પચ્ચક્કલં । સે તં
 ઇન્દિય—પચ્ચક્કલં ॥

૫૮. પ્રશ્ન— તે ઇન્દ્રિયપ્રત્યક્ષ જ્ઞાન કેટલા પ્રકારનું
 છે ?

ઉત્તર— ઇન્દ્રિયપ્રત્યક્ષ જ્ઞાન પાંચ પ્રકારનું
 છે. જેમકે— (૧) શ્રોત્રેન્દ્રિય પ્રત્યક્ષ (૨)
 ચક્ષુરિન્દ્રિય પ્રત્યક્ષ (૩) ઘ્રાણેન્દ્રિય પ્રત્યક્ષ
 (૪) જિહ્વેન્દ્રિય પ્રત્યક્ષ અને (૫) સ્પર્શેન્દ્રિય
 પ્રત્યક્ષ.

૫૯. સે કિં તં નોઈન્દિય—પચ્ચક્કલં ? નોઈ—
 ન્દિયપચ્ચક્કલં તિવિહં પઞ્નત્તાં, તંજહા—
 ઓહિનાણ—પચ્ચક્કલં, મણપજ્જવનાણ—

૫૯. પ્રશ્ન— નોઈન્દ્રિય પ્રત્યક્ષ જ્ઞાન કેટલા
 પ્રકારનું છે ?

ઉત્તર— નોઈન્દ્રિય પ્રત્યક્ષ જ્ઞાન ત્રણ પ્રકારનું

પચ્ચક્કલ, કેવલનાણ-પચ્ચક્કલ ॥

છે. [૧] અવધિજ્ઞાન પ્રત્યક્ષ [૨] મનઃ પર્યાય જ્ઞાન પ્રત્યક્ષ [૩] કેવળ જ્ઞાન પ્રત્યક્ષ.

૬૦. સે કિં તં ઓહિનાણપચ્ચક્કલં ? ઓહિ-
નાણ-પચ્ચક્કલં દુવિહં પણ્ણત્તં, તંજહા-
ભવપચ્ચદ્ધયં ચ, સ્વાઓવસમિયં ચ ।

૬૦. પ્રશ્ન— અવધિજ્ઞાન પ્રત્યક્ષ કેટલા પ્રકારનું છે ?

ઉત્તર— અવધિજ્ઞાન પ્રત્યક્ષ બે પ્રકારનું કહ્યું છે જેમકે [૧] ભવપ્રત્યયિક અને [૨] ક્ષાયોપશમિક.

૬૧. સે કિં તં ભવપચ્ચદ્ધયં ? ભવપચ્ચદ્ધયં દુણ્હં,
તંજહા-દેવાણ ય નેરદ્ધયાણ ય ।

૬૧. પ્રશ્ન— ભવપ્રત્યયિક— દેવ-નારક ભવરૂપ નિમિત્તથી થવાવાળું જ્ઞાન કેટલા પ્રકારનું છે ?

ઉત્તર— ભવપ્રત્યયિક જ્ઞાન બે પ્રકારનું છે. જેમકે [૧] દેવો ને થનાર અને [૨] નારક જીવોને થનાર.

૬૨. સે કિં તં સ્વાઓવસમિયં ? સ્વાઓવ-
સમિયં દુણ્હં, તંજહા-મણુસ્સાણ ય,
પંચેદિય-તિરિક્કલ્લજોનિયાણ ય ।

૬૨. પ્રશ્ન— તે ક્ષાયોપશમિક અવધિજ્ઞાન કેને હોય છે ?

ઉત્તર— ક્ષાયોપશમિક અવધિજ્ઞાન બે પ્રકારનાં જીવોને હોય છે. જેમકે મનુષ્યોને અને તિર્યચ પંચેન્દ્રિયોને.

પ્રશ્ન— ક્ષાયોપશમિક અવધિજ્ઞાન કયા હેતુથી ઉત્પન્ન થાય છે ?

ઉત્તર— અવધિજ્ઞાન ને આવશ્યક કરનાર ઉદય પ્રાપ્ત કર્મોના ક્ષય હોવાથી અને સત્તામાં રહેલા કર્મોના ઉપશમ હોવાથી ક્ષાયોપશમિક અવધિજ્ઞાન ઉત્પન્ન થાય છે.

કો હેઠું સ્વાઓવસમિયં ?

સ્વાઓવસમિયં તયાવરણિજ્ઞાણં કમ્માણં
ઉદિણ્ણાણં સ્વણ્ણં, અણુદિણ્ણાણં
ઉવસમેણં ઓહિનાણં સમુપ્પજ્જહ ।

૬૩. અહવા-ગુણપહિવન્નસ્સ અણગારસ્સ
ઓહિનાણં સમુપ્પજ્જહ, તં સમાસઓ
હિવ્વિહં પણ્ણત્તં, તંજહા-આણુગામિયં
૧. અણાણુગામિયં ૨. વહ્નમાણયં
૩. હીયમાણયં ૪. પહિવાદ્ધયં ૫. અપ્પ-
હિવાદ્ધયં ૬. ।

૬૩ અથવા જ્ઞાનાદિ ગુણોથી સંપન્ન અણુગારને જે ક્ષાયોપશમિક અવધિજ્ઞાન ઉત્પન્ન થાય છે. તેના સંક્ષેપમાં છ ભેદો છે. જેમકે [૧] આણુગામિક (સાથે ચાલનારું) [૨] અનાણુગામિક (સાથે ન ચાલનારું) [૩] વર્ધમાન (વૃદ્ધિ પામતું) [૪] હીયમાન (જેટલું ઉત્પન્ન થયું હોય તેનાથી ઓછું થતું

જનાર) [૫] પ્રતિપાતિક (ઉત્પન્ન થઈને નષ્ટ થઈ જનાર) [૬] અપ્રતિપાતિક (ન પડનારું— કેવળજ્ઞાનની ઉત્પત્તિ સુધી રહેનારું)

૬૪. સે કિં તં આણુગામિયં ઓહિનાણં ?
આણુગામિયંઓહિનાણં દુવિહં પ્ણત્તં, તં
જહા-અંતગયં ચ મજ્જગયં ચ ।

સે કિં તં અંતગયં ? અંતગયં તિવિહં
પ્ણત્તં, તં જહા-પુરઓ અંતગયં, મગ્ગઓ
અંતગયં, પાસઓ અંતગયં ।

સે કિં તં પુરઓ અંતગયં ?
પુરઓ અંતગયં સે જહાનામણ્ કેહ
પુરિસે-ઉક્કં વા, ચહ્હલિયં વા, અલાયં
વા, મણિં વા, પઈવં વા, જોઈં વા, પુરઓ
કાઉં પ્ણલેમાણે પ્ણલેમાણે ગચ્છેજ્જા,
સે તં પુરઓ અંતગયં ।

૬૪. પ્રશ્ન-તે આણુગામિક અવધિજ્ઞાન કેટલા પ્રકારનું છે ?

ઉત્તર- આણુગામિક અવધિજ્ઞાન બે પ્રકારનું પ્રજ્ઞ્યુ છે. જેમકે— [૧] અન્તગત-આત્માના પર્યન્તવર્તી પ્રદેશોમાં ઉત્પન્ન થનાર અને એક દિશામાં જાણનાર) અને [૨] મધ્યગત (એકજ સાથે સર્વ દિશાઓને પ્રકાશિત કરનાર)

પ્રશ્ન— તે અન્તગત કેટલા પ્રકારનું છે ?

ઉત્તર— અન્તગત અવધિજ્ઞાન ત્રણ પ્રકારનું છે— [૧] પુરતઃ અન્તગત (આગળના ભાગથી થનારું જ્ઞાન) [૨] માર્ગતઃ અન્તગત (પાછળના ભાગથી થનારું જ્ઞાન) અને [૩] પાર્શ્વતઃ અન્તગત (બન્ને બાજુના ભાગથી થનારું જ્ઞાન.)

પ્રશ્ન— તે પુરતઃ અન્તગત અવધિજ્ઞાન કેવા પ્રકારનું છે ?

ઉત્તર— પુરતઃ અન્તગત આ પ્રમાણે છે— જેમ કેઈ પણ પુરુષ ઉલ્કા, ઘાંસનો પુળો, સળગતું કાષ્ઠ, મણિ, દીપક, અથવા જ્યોતિને આગળ કરીને અનુક્રમથી યથાગતિએ ચાલે અને તે પ્રકાશિત વસ્તુઓ દ્વારા માર્ગમાં રહેલા આગળના પદાર્થોને જુએ છે, તેજ પ્રમાણે અવધિજ્ઞાની પુરતઃ અન્તગત અવધિજ્ઞાનથી આગળના આત્મપ્રદેશોથી પ્રકાશિત થતા પદાર્થોને જોઈ શકે છે અને આ જ્ઞાન સાથેસાથ ચાલે છે.

સે કિં તં મગ્ગઓ અંતગયં ? મગ્ગઓ અંતગય સે જહાનામણ કેહ પુરિસે-ઉકં વા, ચહુંલિયં વા, અલાયં વા, મણિં વા, પર્ણં વા, જોઈં વા, મગ્ગઓ કાઠં અણુક-હેમાણે અણુકહેમાણે ગચ્છિજ્જા, સે તં મગ્ગઓ અંતગયં ।

સે કિં તં પાસઓ અંતગયં ? પાસઓ અંતગયં સે જહાનામણ કેહ પુરિસે-ઉકં વા, ચહુંલિયં વા, અલાયં વા, મણિં વા, પર્ણં વા, જોઈં વા, પાસઓ કાઠં પરિક-હેમાણે પરિકહેમાણે ગચ્છિજ્જા, સે તં પાસઓ અંતગયં, સે તં અંતગયં ।

સે કિં તં મજ્જગયં ? મજ્જગયં સે જહાનામણ કેહ પુરિસે ઉકં વા, ચહુંલિયં વા, અલાયં વા, મણિં વા, પર્ણં વા, જોઈં વા, મત્થણ કાઠં સમુવ્વહમાણે સમુવ્વહમાણે ગચ્છિજ્જા, સે તં મજ્જગયં ।

પ્રશ્ન— માર્ગતઃ અન્તગત અવધિજ્ઞાન કેવા પ્રકારનું છે ?

ઉત્તર— માર્ગતઃ અન્તગત અવધિજ્ઞાન આ પ્રમાણે છે— જેમ કોઈ પુરુષ ઉલ્કા, સળગતા તૃણને, સળગતા કાષ્ટને, મણિ પ્રદીપ અથવા ન્યોતિને પાછળ કરીને ચાલે તો તે ઉલ્કાઆદિથી પાછળના પદાર્થો પ્રકાશિત થાય છે. તેમજ આત્મા પાછળના પ્રદેશોવડે અવધિજ્ઞાનથી જાણે છે તેને માર્ગત અન્તગત—પૃથગામી અવધિજ્ઞાન સમજવું.

પ્રશ્ન— પાર્શ્વતઃ અન્તગત અવધિજ્ઞાન કેવા પ્રકારનું છે ?

ઉત્તર— પાર્શ્વતઃ અન્તગત અવધિજ્ઞાન આ પ્રમાણે છે— જેમ કોઈ પુરુષ ઉલ્કા, સળગતું તૃણ, સળગતું કાષ્ટ, મણિ, પ્રદીપ અથવા ન્યોતિને બંને બાજુ ગાળીને બન્ને બાજુના ક્ષેત્રને પ્રકાશિત કરતો ચાલે છે. એવીજ રીતે જે અવધિજ્ઞાન બન્ને બાજુના પદાર્થોને પ્રકાશિત કરતું સાથેસાથે ચાલે છે તે પાર્શ્વતો અન્તગત અવધિજ્ઞાન કહેવાય છે. આ અન્તગત અવધિજ્ઞાનનું વર્ણન થયું.

પ્રશ્ન— મધ્યગત અવધિજ્ઞાન કેવા પ્રકારનું છે ?

ઉત્તર— મધ્યગત અવધિજ્ઞાન આ પ્રમાણે— જેમ કોઈ પુરુષ ઉલ્કા, તૃણના અગ્નિને, કાષ્ટના અગ્નિને, મણિને, દીપકને અથવા ન્યોતિને મસ્તક પર રાખીને વહન કરતો ચાલે છે અને સર્વ દિશાઓમાં રહેલા પદાર્થોને ઉપરોક્ત પ્રકાશ દ્વારા જોતો ચાલે છે એજ રીતે આર્ય બાજુ પદાર્થોનું જ્ઞાન કરાવતું જે જ્ઞાન જ્ઞાતાની સાથે સાથે ચાલે છે તે જ્ઞાન મધ્યગત અવધિજ્ઞાન કહેવાય છે.

અંતગયસ્સ મજ્ઞગયસ્સ ય કો પઙ્ગિ-
સેસો ? પુરઓ અંતગણં ઓહિનાણેણં
પુરઓ ચેવ સંઘિજ્જાણિ વા, અસંઘિ-
જ્જાણિ વા, જોયણાં જાણઈ, પાસઈ ।

મગ્ગઓ અંતગણં ઓહિનાણેણં
મગ્ગઓ ચેવ સંઘિજ્જાણિ વા, અસંઘિ-
જ્જાણિ વા, જોયણાં જાણઈ, પાસઈ ।

પાસઓ અંતગણં ઓહિનાણેણં
પાસઓ ચેવ સંઘિજ્જાણિ વા, અસંઘિ-
જ્જાણિ વા, જોયણાં જાણઈ, પાસઈ ।

મજ્ઞગણં ઓહિનાણેણં સન્નઓ
સમંતા સંઘિજ્જાણિ વા, અસંઘિજ્જાણિ
વા, જોયણાં જાણઈ પાસઈ । સે તં
આણુગામિયં ઓહિનાણં ।

૬૫. સે કિં તં અણાણુગામિયં ઓહિનાણં ?
અણાણુગામિયં ઓહિનાણં સે જહાનામણ
કેઈ પુરિસે-ણં મહંતં જોઈટ્ટાણં કાઉં
તસ્સેવ જોઈટ્ટાણસ્સ પરિપેરંતેહિં પરિ-
પેરંતેહિં પરિઘોલેમાણે તમેવ જોઈટ્ટાણં
પાસઈ, અન્નતથગણ ન જાણઈ, ન પાસઈ ।
एवामेव अणालुगामियं ओहिनाणं जत्थेव
समुप्पज्जइ तत्थेव संखेज्जाणि वा असंखे-
ज्जाणि वा संवद्धाणि वा, असंवद्धाणि वा
जोयणां जाणइ, पासइ, अन्नतथ गण
ण पासइ । से तं अणालुगामियं
ओहिनाणं ।

પ્રશ્ન—અન્તગત અને મધ્યગત અવધિ-
જ્ઞાનમા વિશેષતા શું છે ?

ઉત્તર—પુરતઃ અન્તગત અવધિજ્ઞાનથી
જ્ઞાતા આગળની બાજુ સંખ્યાત અથવા અ-
સંખ્યાત યોજનોમાં રહેલા દ્રવ્યોને જાણે છે
અને સામાન્ય ગ્રાહક આત્મા (દર્શન) થી
જુએ છે. માર્ગતઃ અન્તગત અવધિજ્ઞાની
અવધિજ્ઞાન દ્વારા પાછળની બાજુ સંખ્યાત
અથવા અસંખ્યાત યોજનોમાં સ્થિત દ્રવ્યોને
વિશેષ રૂપથી જાણે છે અને સામાન્યરૂપથી
જુએ છે. પાર્શ્વતઃ અન્તગત અવધિજ્ઞાનથી
બંને બાજુ સ્થિત દ્રવ્યોને સંખ્યાત અથવા
અસંખ્યાત યોજનોમાં વિશેષરૂપથી જાણે છે
અને સામાન્યરૂપથી જુએ છે. મધ્યગત
અવધિજ્ઞાનથી સર્વ દિશાઓમાં અને
વિદિશાઓમાં સર્વ પ્રદેશોથી, સર્વ વિશુદ્ધ
સ્પર્ધકોથી સંખ્યાત અથવા અસંખ્યાત
યોજનોમાં સ્થિત દ્રવ્યોને વિશેષ રૂપથી
જાણે છે અને સામાન્ય રૂપથી જુએ છે.
તે આનુગામિક અવધિજ્ઞાન છે.

૬૫. પ્રશ્ન—અનાનુગામિક અવધિજ્ઞાનનું સ્વરૂપ
કેવું છે ?

ઉત્તર—અનાનુગામિક અવધિજ્ઞાન આ
પ્રમાણે છે. જેમ કોઈ વ્યક્તિ એક સ્થાનમા
અગ્નિ પ્રગટાવી તે અગ્નિની આરે તરફ પરિ-
ભ્રમણ કરતો તે અગ્નિનો ન્યા ન્યા પ્રકાશ
હોય ત્યાં ત્યાં રહેલા પદાર્થોને જુએ છે પણ
જો તે અગ્નિના સ્થાનથી દૂર જાય તો ત્યાં
અંધકાર હોવાથી ત્યાંના પદાર્થોને જોઈ ન
શકે, તેવી રીતે અનાનુગામિક અવધિજ્ઞાન
જે ક્ષેત્રમાં ઉત્પન્ન થાય તે ક્ષેત્રથી સંખ્યાત,
અસંખ્યાત યોજન સુધી રહેલા સમ્બન્ધિત-
નિરંતર અથવા અસમ્બન્ધિત-ત્રુટક ત્રુટક
રીતે પદાર્થોને જુએ છે. અનાનુગામિક અવ-
ધિજ્ઞાન થયું હોય તે ક્ષેત્રથી બીજા ક્ષેત્રમાં
જાય તો તે ત્યાંના પદાર્થોને જોતો નથી.

૬૬. સે કિં ત વદ્ધમાણયં ઓહિનાણં ? વદ્ધ-
માણય ઓહિનાણં પસત્યેસુ અજ્ઞવસાય-
દ્વાણેસુ વદ્ધમાણસ્સ વદ્ધમાણચરિત્તસ્સ,
વિસુજ્ઞમાણસ્સ વિસુજ્ઞમાણચરિત્તસ્સ
સવ્વઓ સમતા ઓહી વદ્ધઈ ।

૬૭. જાવદ્ધઆ તિસમયાહારગસ્સ
મુહુમસ્સ પળગજીવસ્સ ।
ઓગાહણા જહન્ના,
ઓહીચિત્તં જહન્નં તુ ॥

૬૮. સવ્વવદ્ધ અગણિજીવા,
નિરંતરં જત્તિયં ભરિજ્ઞંસુ ।
ચિત્તં સવ્વદિસાગં,
પરમોહી ચેત્ત નિદિદ્ધો ।

૬૯. અંગુલમાવલિયાણં,
ભાગમસંચિજ્જ દોસુ સંચિજ્જા ।
અંગુલમાવલિયંતો,
આવલિયા અંગુલપુહુત્તં ॥

૬૬. પ્રશ્ન— વર્દ્ધમાન અવધિજ્ઞાન કેવા પ્રકારનું છે ?

ઉત્તર—અધ્યવસાયો—વિચારો પ્રશસ્ત હોવા પર તથા તેઓની વિશુદ્ધિ થવાપર અને ચારિત્રની વૃદ્ધિ થવાપર તથા ચારિત્ર વિશુદ્ધયમાન થવાપર જે જ્ઞાન ચારેય દિશાઓ અને વિદિશાઓમાં સર્વ પ્રકારે વધતું જાય છે તે વર્દ્ધમાન અવધિજ્ઞાન છે.

૬૭. ત્રણ સમયના આહારક સૂક્ષ્મ નિગોદીયા જીવની જેટલી જઘન્ય—ઓછામા ઓછી અવગાહના-શરીરની ઉચાઈ હોય છે, તેટલું જઘન્ય અવધિજ્ઞાનનું ક્ષેત્ર છે

૬૮ મૂક્ષમ, બાદર, પર્યાપ્ત, અપર્યાપ્ત એવા સર્વ અગ્નિકાયના સર્વાધિક જીવોને (જે અજિતનાથ તીર્થ કરના કાળમાં હોય છે) અંતરરહિત આકાશપ્રદેશોમાં સૂચીરૂપે સ્થાપિત કરે તે જીવો જેટલા આકાશને વ્યાપ્ત કરે, અવધિજ્ઞાનનું ઉત્કૃષ્ટ ક્ષેત્ર સર્વ દિશાઓમા તીર્થ કરોએ અથવા ગણધરોએ તેટલું નિર્દેશ્યું છે (તે ક્ષેત્ર સંપૂર્ણ લોકાકાશ અને અલોકાકાશમા પણ સંખ્યાત લોકાકાશ જેટલા બહો પરિમિત હોય છે)

૬૯. જે અવધિજ્ઞાની ક્ષેત્રથી અંગુલના અસંખ્યાતમા ભાગમાં રહેલ રૂપી પદાર્થોને દેખે તે કાળથી આવલિકાનો અસંખ્યાતમા ભાગ દેખે (અર્થાત્ આટલા કાલ સમ્મનથી ભૂત-ભવિષ્યતના રૂપી પદાર્થોને જૂએ.) જે ક્ષેત્રથી અંગુલનો સંખ્યાતમા ભાગ જુએ તે કાળથી આવલિકાનો સંખ્યાતમા ભાગ જુએ. ક્ષેત્રથી અંગુલપ્રમાણ જુએ તે આવલિકામાં કંઈક ન્યૂન જૂએ. પૃથક્ત્વ (જેથી નવ) અંગુલ જૂએ તો સંપૂર્ણ આવલિકા પ્રમાણ કાળ જૂએ.

૭૦. હત્યમ્મિ મુહુત્તંતો,
દિવસંતો ગાઉયમ્મિ વોદ્ધવ્વો ।
જોયણ દિવસપુહુત્તં,
ધક્કસંતો પન્નવીસાઓ ॥

૭૧. મરહમ્મિ અહ્ઠમાસો,
જંબુદીવમ્મિ સાહિયો માસો ।
વાસં ચ મણુયલોણ,
વાસપુહુત્તં ચ રુયગમ્મિ ॥

૭૨. સંઘિજ્જમ્મિ ઉ કાલે,
દીવસમુદા વિ હુંતિ સંઘિજ્જા ।
કાલમ્મિ અસંઘિજ્જે,
દીવસમુદા ઉ મહ્યવ્વા ॥

૭૩. કાલે ચઉણ્હ વુહ્ઠી,
કાલો મહ્યવ્વુ સિત્તવુહ્ઠીણ ।
વુહ્ઠીણ દવ્વપજ્જવ,
મહ્યવ્વા સિત્તકાલા ઉ ॥

૭૪. સુહુમો ય હોઝ કાલો,
તત્તો સુહુમયરં હવઝ સિત્તં ।

૭૦. ક્ષેત્રથી હસ્તપર્યંત જુએ તો કાળથી મુહૂર્તમા-
ન્યૂન જુએ, અને જો કાલથી દિવસમાં કંઈક
ઓછું દેખે તો ક્ષેત્રથી એક ગાઉ પરિમાણ
દેખે છે એમ જાણવું જોઈએ. જો ક્ષેત્રથી એક
ચોજન પ્રમાણ જુએ તો કાલથી દિવસ
પૃથક્ત્વ (એથી નવ દિવસ) જુએ જો ક્ષેત્રથી
પચીસ ચોજન પર્યંત જુએ તો કાળથી
પક્ષમાં કંઈક ન્યૂન જુએ.

૭૧. અવધિજ્ઞાની ક્ષેત્રથી જો ભરતક્ષેત્રને જુએ તો
કાલથી અર્ધમાસ પરિમિત ભૂત લવિષ્યત
કાલ સંબંધી રૂપી પદાર્થોને જાણે દેખે છે
જો ક્ષેત્ર જંબુદીપ પરિમાણ જુએ તો કાળથી
કાંઈક અધિક એક માસ જુએ. જો ક્ષેત્રથી
મનુષ્યલોક પરિમાણ (અઢીદીપ) ક્ષેત્રને
જુએ તો કાલથી એક વર્ષ પરિમિત ભૂત
લવિષ્યતને જાણે દેખે. અને જો ક્ષેત્રથી રુચક
દીપ સુધી દેખે તો કાલથી પૃથક્ત્વ વર્ષ-
એથી લઈને નવ વર્ષ સુધી ભૂત લવિષ્યત
કાળને જાણે દેખે

૭૨. જો ક્ષેત્રથી સંખ્યાત દીપ-સમુદ્ર પર્યંત જાણે
જુએ તો કાલથી સંખ્યાત કાલને જાણે, પરંતુ
કાલથી અસંખ્યાત કાળ જાણતું હોય તો
દીપ-સમુદ્રોની ભજના જાણવી જોઈએ
અર્થાત્ કોઈ અવધિજ્ઞાન સંખ્યાત દીપ-
સમુદ્રોને અને કોઈ અસંખ્યાત ને પણ
જાણે છે.

૭૩. અવધિજ્ઞાનમાં કાળની વૃદ્ધિ થવાપર દ્રવ્ય,
ક્ષેત્ર, કાળ અને ભાવ-ચારેયની વૃદ્ધિ થાય છે
ક્ષેત્રની વૃદ્ધિ થવા પર કાળની ભજના-વૃદ્ધિ
હોય અથવા ન પણ હોય. દ્રવ્ય અને
પર્યાયની વૃદ્ધિ થવાપર ક્ષેત્ર અને કાળ
ની ભજના છે.

૭૪ કાળ સૂક્ષ્મ હોય છે પણ ક્ષેત્ર તેનાથી પણ
સૂક્ષ્મતર છે કેમકે એક અણુ પરિમિત

અંગુલસેદીમિત્તે,
ઓસપ્પિણીઓ અસંખિજ્જા ॥
સે ત્તં વદ્દમાણયં ઓહિનાણં ।

શ્રેણીરૂપ ક્ષેત્રમાં આકાશના પ્રદેશોની ગણના કરવામાં આવે તો અસંખ્યાત ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણીઓના સમય પરિમાણ તે પ્રદેશો હોય છે. અર્થાત્ અસંખ્યાત ઉત્સર્પિણી-અવસર્પિણી કાલોના સમયોની જે સંખ્યા હોય તેટલા આકાશપ્રદેશો એક અંગુલ પ્રમાણ આકાશશ્રેણીમાં હોય છે. આ રીતે વર્ધમાન અવધિજ્ઞાનનું વર્ણન છે.

૭૫. સે કિં તં હીયમાણયં ઓહિનાણં ? ૭૫.
હીયમાણયં ઓહિનાણં અપ્પસત્થેહિં
અજ્ઞવસાયઠાણેહિં વદ્દમાણસ્સ વદ્દમાણ-
ચરિત્તસ્સ, સંકિલિત્તમાણસ્સ સંકિલિ-
ત્તમાણચરિત્તસ્સ સવ્વઓ સમંતા ઓહી
પરિહાયઇ । સે ત્તં હીયમાણયં ઓહિ-
નાણં ।

પ્રશ્ન— હીયમાન અવધિજ્ઞાન કેવા પ્રકારનું છે ?

ઉત્તર— હીયમાન અવધિજ્ઞાન અપ્ર-
શસ્ત-અશુભ વિચારોમાં વર્તતા અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ જીવને તથા વર્તમાન દેશવિરત શ્રાવકને અને સર્વવિરત ચારિત્ર-સાધુને, ન્યારે તે અશુભ વિચારોથી સંકલેશને પ્રાપ્ત હોય છે અને ચારિત્રમાં સંકલેશ ને પ્રાપ્ત થાય છે ત્યારે ચારે બાજુથી-સર્વ પ્રકારથી અવધિજ્ઞાનની પૂર્વ અવસ્થાથી હાનિ હોય છે. એ પ્રમાણે હીયમાન-હાનિને પ્રાપ્ત થનાર અવધિજ્ઞાન નાણું.

૭૬. સે કિં તં પહિવાઇઓહિનાણં ? ૭૬.
પહિવાઇઓહિનાણં જહ્ણણેણં અંગુલસ્સ
અસંખિજ્જઇમાગં વા સંખિજ્જઇમાગં
વા, વાલગ્ગં વા, વાલગ્ગપુહુત્તં વા,
લિક્કલ્લં વા, લિક્કલ્લપુહુત્તં વા, જૂયં
વા, જૂયપુહુત્તં વા, જવં વા જવપુહુત્તં
વા, અંગુલં વા, અંગુલપુહુત્તં વા, પાયં વા,
પાયપુહુત્તં વા, વિહત્થિં વા, વિહત્થિપુહુત્તં
વા, રયણિં વા, રયણિપુહુત્તં વા, કુચ્છિં
વા, કુચ્છિપુહુત્તં વા, ધણું વા, ધણપુહુત્તં
વા, ગાઉઅં વા, ગાઉઅપુહુત્તં વા, જોયણં
વા, જોયણપુહુત્તં વા, જોયણસયં વા,
જોયણસયપુહુત્તં વા, જોયણસહસ્સં વા,

પ્રશ્ન— પ્રતિપાતિ અવધિજ્ઞાન કેવા પ્રકારનું છે ?

ઉત્તર— પ્રતિપાતિ અવધિજ્ઞાન-જઘન્ય અંગુલનો અસંખ્યાતમો ભાગ અથવા સંખ્યાતમો ભાગ, બાલાગ્ર અથવા બાલાગ્ર-પૃથક્ત્વ, લીખ યા લીખપૃથક્ત્વ, જૂ યા જૂપૃથક્ત્વ, જવ યા જવપૃથક્ત્વ, અંગુલ યા અંગુલપૃથક્ત્વ, પગ યા પગપૃથક્ત્વ, વિતસ્તિ - (૧૨ અંગુલ પરિમાણ ક્ષેત્ર) યા વિતસ્તિપૃથક્ત્વ, રત્તિ (હાથ પરિમાણ ક્ષેત્ર) યા રત્તિપૃથક્ત્વ, કુક્ષિ (બે હાથ પરિમાણ ક્ષેત્ર) યા કુક્ષિપૃથક્ત્વ, ધનુષ્ય (ચાર હાથ પરિમાણ ક્ષેત્ર) યા ધનુષ્ય-

જોયણસહસ્રપુહુત્તં વા, જોયણકોડિં વા
જોયણકોડિપુહુત્તં વા, જોયણકોડા-
કોડિં વા જોયણકોડાકોડિપુહુત્તં વા,
જોયણસંસ્થેજ્જં વા જોયણસંસ્થેજ્જપુહુત્તં
વા, જોયણઅસંસ્થેજ્જં વા, જોયણઅસંસ્થેજ્જ-
પુહુત્તં વા, ઉક્કોસેણં લોગં વા પાસિત્તાણં
પહિવજ્જા । મે ત્તં પહિવાહોહિનાણં ।

પૃથક્ત્વ, કોશ યા કોશપૃથક્ત્વ, યોજન યા
યોજનપૃથક્ત્વ, યોજનશત યા યોજન શત-
પૃથક્ત્વ, સહસ્ત્ર યોજન યા સહસ્ત્ર યોજન
પૃથક્ત્વ, લાખ યોજન યા લાખયોજન
પૃથક્ત્વ, ક્રોડ યોજન યા ક્રોડયોજન પૃથક્ત્વ,
ક્રોડક્રોડી યોજન યા ક્રોડક્રોડી યોજન
પૃથક્ત્વ, સંખ્યાત યોજન યા સંખ્યાતયોજન
પૃથક્ત્વ, અસંખ્યાત યોજન યા અસંખ્યાત
યોજનપૃથક્ત્વ અને વધારેમાં વધારે સંપૂર્ણ
લોકને જોઈને જે જ્ઞાન નષ્ટ થઈ જાય છે.
તે પ્રતિપાતિ અવધિજ્ઞાન કહેવાય છે.

૭૭. સે કિં તં અપહિવાહોહિનાણં ? ૭૭.
અપહિવાહોહિનાણં જેણં અલોગસ્સ
एगमवि आगासपएसं जाणइ, पासइ,
तेण परं अपहिविवाहोहिनानां । से त्तं
अपहिविवाहोहिनानां ।

પ્રશ્ન— અપ્રતિપાતિ અવધિજ્ઞાન કેવા
પ્રકારનું છે ?

ઉત્તર— અપ્રતિપાતિ અવધિજ્ઞાન-
જે જ્ઞાનથી જ્ઞાતા અલોકના એકપણ આકાશ-
પ્રદેશને વિશિષ્ટ રૂપથી જાણે છે અને
સામાન્યરૂપથી જુએ છે તે અપ્રતિપાતિ
અવધિજ્ઞાન કેવળજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ પર્યન્ત રહે છે.
તે અપ્રતિપાતિ અવધિજ્ઞાન કહેવાય છે.

૭૮. તં સમાસઓ ચઉવ્વિહં પણ્ણત્તં, તં જહા- ૭૮.
द्व्वओ, खित्तओ, कालओ, भावओ ।
तत्थ द्व्वओ णं ओहिनानी जहन्नेणं
अणंताइं रुविदव्वाइं जाणइ, पासइ ।
उक्कोसेणं सव्वाइं रुविदव्वाइं जाणइ
पासइ ।

તે અવધિજ્ઞાનને સંક્ષેપથી ચાર પ્રકારે
કહ્યું છે. જેમકે— (૧) દ્રવ્યથી (૨) ક્ષેત્રથી
(૩) કાળથી (૪) ભાવથી.

દ્રવ્યથી— અવધિજ્ઞાની જઘન્ય, અનત
રૂપી દ્રવ્યોને જાણે જુએ છે, ઉત્કૃષ્ટ સર્વ રૂપી
દ્રવ્યોને જાણે અને જુએ છે.

खित्तओ णं ओहिनानी जहन्नेणं
अंगुलस्स असंखिज्जइभागं जाणइ,
पासइ, उक्कोसेणं असंखिज्जाइं अलोगे
लोगप्पमाणमित्ताइं खंडाइं जाणइ, पासइ ।

ક્ષેત્રથી—અવધિજ્ઞાની જઘન્ય અશુલના
અસંખ્યાતમા ભાગને જાણે અને જુએ છે,
ઉત્કૃષ્ટ અલોકમાં લોકપરિમિત અસંખ્યાત
ખડોને જાણે અને જુએ છે.

कालओ णं ओहिनानी जहन्नेणं आव-
लियाए असंखिज्जइभागं जाणइ पासइ ।
उक्कोसेणं असखिज्जाओ उदसप्पिणीओ

કાળથી—અવધિજ્ઞાની જઘન્ય-આવલિ-
કાના અસંખ્યાતમાં ભાગમાત્ર કાળને જાણે
અને જુએ છે, ઉત્કૃષ્ટ અતીત અને અનાગત

અવસપ્પિણીઓ અઈયમણાગયં ચ કાલં ;
જાણઈ, પાસઈ ।

ભાવઓ ણં ઓહિનાણી જહન્નેણં અણંતે
ભાવે જાણઈ, પાસઈ । ઉક્કોસેણ વિ
અણંતે ભાવે જાણઈ, પાસઈ । સવ્વમા-
વાણમણંતમાણં જાણઈ પાસઈ ।

૭૯. ઓહી ભવપચ્ચઈઓ, ગુણપચ્ચઈઓ ય ૭૯.
વણિણઓ દુવિહો ।
તરસ ય વહૂ વિગપ્પા,
દવ્વે સ્થિત્તે ય કાલે ય ।

૮૦. નેરइयदेवतित्थंकरा य,
ओहिस्सऽवाहिरा हुंति ।
पासंति सव्वओ खलु,
सेसा देसेण पासंति ॥
से तं ओहिनाणपच्चक्खं ।

અસંખ્યાત ઉત્સર્પિણીઓ અને અવસર્પિણી-
ઓ પરિમાણ કાળને જાણે અને જુએ છે.

ભાવથી- અવધિજ્ઞાની જઘન્ય અનંત
ભાવોને જાણે અને જુએ છે, ઉત્કૃષ્ટ પણ
અનંત ભાવોને જાણે અને જુએ છે. પરંતુ
સર્વ પર્યાયોના અનન્તમાં ભાગમાત્રને
જાણે અને દેખે છે.

આ પૂર્વોક્ત અવધિજ્ઞાન-ભવપ્રત્યયિક
અને ગુણપ્રત્યયિક એ બે પ્રકારે વર્ણવ્યું છે,
અને તેના પણ દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ અને ભાવના
આધારે ઘણા વિકલ્પો-લેહો હોય છે.

૮૦. નારકી, દેવ, અને તીર્થંકર અવધિજ્ઞાનથી
અગ્રાહ્ય અર્થાત્ અવધિજ્ઞાનથી યુક્તજ
હોય છે અને સર્વદિશા-વિદિશાઓમાં જુએ છે
શેષ અર્થાત્ મનુષ્ય અને તિર્થંચર દેશથી
(અને સર્વથી પણ) જુએ છે. આ પ્રમાણે
અવધિજ્ઞાનપ્રત્યક્ષનું વર્ણન સમાપ્ત.

મનઃપર્યાવજ્ઞાન.

૮૧. સે કિં તં મણપજ્જવનાણં ? મણપજ્જવ-
નાણે ણં મંતે ! કિં મણુસ્સાણં ઉપ્પજ્જઈ
અમણુસ્સાણં ? ગોયમા ! મણુસ્સાણં,
નો અમણુસ્સાણં ।

૮૧. પ્રશ્ન- મનઃપર્યાવ જ્ઞાન કેવા પ્રકારનું
છે ? હે ભગવન્ ! તે મનઃપર્યાવ જ્ઞાન શું
મનુષ્યને ઉત્પન્ન થાય છે કે મનુષ્યેતર
(દેવ-નારકી અને તિર્થંચર) ને ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! તે મનઃપર્યાવ જ્ઞાન
મનુષ્યોનેજ ઉત્પન્ન થાય છે. મનુષ્યેતર
પ્રાણીઓને નહીં.

જઈ મણુસ્સાણ કિં સંમુચ્છિમમણુ-
સ્સાણં, ગમ્મવક્કંતિયમણુસ્સાણં ?
ગોયમા ! નો સંમુચ્છિમમણુસ્સાણં, ગમ્મ-
વક્કતિયમણુસ્સાણં ઉપ્પજ્જઈ ।

પ્રશ્ન- જો મનુષ્યોને ઉત્પન્ન થાય છે તો
શું સંમૂર્છિમ મનુષ્યોને કે ગર્ભજ મનુષ્યોને
થાય છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! સંમૂર્છિમ મનુષ્યોને
નહિ. ગર્ભજ મનુષ્યોને ઉત્પન્ન થાય છે

જહ ગઘ્ભવક્કતિયમણુસ્સાણં કિં
કમ્મભૂમિયગઘ્ભવક્કંતિયમણુસ્સાણં,
અકમ્મભૂમિયગઘ્ભવક્કંતિયમણુસ્સાણં,
અંતરદીવગગઘ્ભવક્કંતિયમણુસ્સાણં ?
ગોયમા ! કમ્મભૂમિય-ગઘ્ભવક્કંતિયમ-
ણુસ્સાણં, નો અકમ્મભૂમિય-ગઘ્ભવક્કં-
તિયમણુસ્સાણં । નો અંતરદીવગગઘ્ભવ-
ક્કંતિયમણુસ્સાણં ।

જહ કમ્મભૂમિય-ગઘ્ભવક્કંતિયમ-
ણુસ્સાણ કિં સંઘિજ્જવાસાઉય-કમ્મભૂમિ-
યગઘ્ભવક્કંતિયમણુસ્સાણં અસંઘિજ્જવા-
સાઉયકમ્મભૂમિય-ગઘ્ભવક્કંતિયમણુ-
સ્સાણં ? ગોયમા ! સંઘેજ્જવાસાઉયક-
મ્મભૂમિયગઘ્ભવક્કંતિયમણુસ્સાણં, નો
અસંઘેજ્જવાસાઉયકમ્મભૂમિય-ગઘ્ભવ-
ક્કંતિયમણુસ્સાણં ।

જહ સંઘેજ્જવાસાઉય-કમ્મભૂમિય-
ગઘ્ભવક્કંતિયમણુસ્સાણં, કિં પજ્જત્તગ-
સંઘેજ્જવાસાઉય-કમ્મભૂમિય-ગઘ્ભવક્કં-
તિયમણુસ્સાણં, અપજ્જત્તગસંઘેજ્જવા-
સાઉય-કમ્મભૂમિયગઘ્ભવક્કંતિયમણુસ્સા-
ણં ? ગોયમા ! પજ્જત્તગસંઘેજ્જવાસા-
ઉયકમ્મભૂમિય-ગઘ્ભવક્કંતિયમણુસ્સાણં,
નો અપજ્જત્તગસંઘેજ્જવાસાઉય-કમ્મભૂ-
મિયગઘ્ભવક્કંતિયમણુસ્સાણં ।

જહ પજ્જત્તગસંઘેજ્જવાસાઉયક-
મ્મભૂમિય-ગઘ્ભ-વક્કંતિયમણુસ્સાણં, કિં
સમ્મદિટ્ઠિપજ્જત્તગસંઘેજ્જવાસાઉયક-
મ્મભૂમિયગઘ્ભવક્કંતિયમણુસ્સાણં, મિ-

પ્રશ્ન- જો ગર્ભજ મનુષ્યોને મન-પર્યાવ
જ્ઞાન થાય છે તો શું કર્મભૂમિના ગર્ભજ
મનુષ્યોને, અકર્મભૂમિના ગર્ભજ મનુષ્યોને
કે અન્તરદીપના ગર્ભજ મનુષ્યોને થાય છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! કર્મભૂમિના ગર્ભજ
મનુષ્યોને મન-પર્યાવજ્ઞાન થાય છે, અકર્મ-
ભૂમિના અને અન્તરદીપના ગર્ભજ મનુષ્યોને
નથી હોતું.

પ્રશ્ન- જો કર્મભૂમિજ ગર્ભજ મનુષ્યોને
મન-પર્યાવજ્ઞાન ઉત્પન્ન થાય છે તો શુ સંખ્યાત
વર્ષની આયુવાળા કર્મભૂમિના ગર્ભજ
મનુષ્યોને અથવા અસંખ્યાત વર્ષની આયુ-
વાળા કર્મભૂમિના ગર્ભજ મનુષ્યોને ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! સંખ્યાત વર્ષની
આયુવાળા કર્મભૂમિજ ગર્ભજ મનુષ્યોને
થાય છે. અસંખ્યાત વર્ષની આયુવાળા
કર્મભૂમિના ગર્ભજ મનુષ્યોને નહિ.

પ્રશ્ન- જો સંખ્યાત વર્ષની આયુવાળા
કર્મભૂમિજ ગર્ભજ મનુષ્યોને થાય છે તો શું
પર્યાપ્ત સંખ્યાત વર્ષની આયુવાળા કર્મ-
ભૂમિજ ગર્ભજ મનુષ્યોને કે અપર્યાપ્ત
સંખ્યાત વર્ષની આયુવાળા કર્મભૂમિજ
ગર્ભજ મનુષ્યોને ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! પર્યાપ્ત સંખ્યાત
વર્ષની આયુવાળા કર્મભૂમિજ ગર્ભજ
મનુષ્યોને થાય છે, અપર્યાપ્ત સંખ્યાત વર્ષની
આયુવાળા કર્મભૂમિજ ગર્ભજ મનુષ્યોને
નહિ.

પ્રશ્ન- જો પર્યાપ્ત સંખ્યાત વર્ષના આયુ-
વાળા કર્મભૂમિજ ગર્ભજ મનુષ્યોને થાય છે
તો શુ સમ્યગ્દષ્ટિ પર્યાપ્ત સંખ્યાત વર્ષના
આયુવાળા કર્મભૂમિજ ગર્ભજ મનુષ્યોને

છદિદ્વિપજ્જત્તગ-સંઁજ્જવાસાઉય-
કમ્મભૂમિય-ગઁભવકંતિયમણુસ્સાણં ?
ગોયમા ! સમ્મદિદ્વિપજ્જત્તગસંઁજ્જ-
વાસાઉય-કમ્મભૂમિય-ગઁભવકંતિય-
મણુસ્સાણં, નો મિચ્છદિદ્વિપજ્જત્તગસંઁજ્જ-
વાસાઉય-કમ્મભૂમિય-ગઁભવકંતિય-
મણુસ્સાણં, નો સમ્મામિચ્છદિદ્વિપજ્જ-
ત્તગ-સંઁજ્જવાસાઉય-કમ્મભૂમિય-ગઁભ-
વકંતિયમણુસ્સાણં ।

જડ સમ્મદિદ્વિપજ્જત્તગ-સંઁજ્જ-
વાસાઉય-કમ્મભૂમિય-ગઁભવકંતિયમણુ-
સ્સાણં, કિં સંજયસમ્મદિદ્વિપજ્જત્તગ-
સંઁજ્જવાસાઉય-કમ્મભૂમિય-ગઁભવકં-
તિયમણુસ્સાણં, અસંજયસમ્મદિદ્વિપજ્જ-
ત્તગ-સંઁજ્જવાસાઉય-કમ્મભૂમિય-ગઁભવ-
કંતિયમણુસ્સાણં, સંજયાસંજય-સમ્મ-
દિદ્વિપજ્જત્તગ-સંઁજ્જવાસાઉય-કમ્મભૂ-
મિય-ગઁભવકંતિય-મણુસ્સાણં ? ગોયમા !
સંજયસમ્મદિદ્વિપજ્જત્તગ- સંઁજ્જવા-
સાઉય-કમ્મભૂમિય-ગઁભવકંતિય-મણુ-
સ્સાણં, નો અસંજયસમ્મદિદ્વિપજ્જત્તગ-
સંઁજ્જવાસાઉય-કમ્મભૂમિય ગઁભવકં-
તિય-મણુસ્સાણં, નો સંજયાસંજયસમ્મ-
દિદ્વિપજ્જત્તગસંઁજ્જવાસાઉય- કમ્મભૂ-
મિય-ગઁભવકંતિયમણુસ્સાણં ।

જડ સંજયસમ્મદિદ્વિપજ્જત્તગ-સંઁજ્જ-
વાસાઉય-કમ્મભૂમિય-ગઁભવકંતિય-
મણુસ્સાણં, કિં પમત્તસંજયસમ્મદિદ્વિપ-
જ્જત્તગ-સંઁજ્જવાસાઉય-કમ્મભૂમિય-

અથવા મિથ્યાદ્વિ પર્યાપ્ત સંખ્યાત વર્ષના
આયુવાળા કર્મભૂમિજ ગર્ભજ મનુષ્યોને,
કે મિથ્યાદ્વિ પર્યાપ્ત સંખ્યાત વર્ષના
આયુવાળા કર્મભૂમિજ ગર્ભજ મનુષ્યોને
ઉત્પન્ન થાય છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! સમ્યગ્દ્વિ પર્યાપ્ત
સંખ્યાતવર્ષના આયુવાળા કર્મભૂમિજ
ગર્ભજ મનુષ્યોને ઉત્પન્ન થાય છે. મિથ્યાદ્વિ
પર્યાપ્ત સંખ્યાતવર્ષના આયુવાળા કર્મભૂમિજ
ગર્ભજ મનુષ્યો અને મિથ્યાદ્વિ પર્યાપ્ત
સંખ્યાત વર્ષના આયુવાળા કર્મભૂમિજ
ગર્ભજ મનુષ્યોને થતું નથી.

પ્રશ્ન- જો સમ્યગ્દ્વિ પર્યાપ્ત સંખ્યાત
વર્ષના આયુવાળા કર્મભૂમિજ ગર્ભજ
મનુષ્યોને થાય છે તો શું સંયત સમ્યગ્દ્વિ
પર્યાપ્ત સંખ્યાત વર્ષના આયુવાળા કર્મ-
ભૂમિજ ગર્ભજ મનુષ્યોને કે અસંયત
સમ્યગ્દ્વિ પર્યાપ્ત સંખ્યાત વર્ષના આયુ-
વાળા કર્મભૂમિજ ગર્ભજ મનુષ્યોને અથવા
સંયતાસંયત (દેશ વિરત) સમ્યગ્દ્વિ
પર્યાપ્ત સંખ્યાતવર્ષના આયુવાળા કર્મ-
ભૂમિજ ગર્ભજ મનુષ્યોને ઉત્પન્ન થાય છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! સંયત સમ્યગ્દ્વિ
પર્યાપ્ત સંખ્યાત વર્ષના આયુવાળા
કર્મભૂમિજ ગર્ભજ મનુષ્યોને ઉત્પન્ન થાય છે.
અસંયત અથવા સંયતાસંયત સમ્યગ્દ્વિ
પર્યાપ્ત સંખ્યાતવર્ષના આયુવાળા
કર્મભૂમિજ ગર્ભજ મનુષ્યોને નહિ.

પ્રશ્ન- જો સંયત સમ્યગ્દ્વિ પર્યાપ્ત
સંખ્યાત વર્ષના આયુવાળા કર્મભૂમિજ
ગર્ભજ મનુષ્યોને થાય છે તો શું પ્રમત્ત સંયત
સમ્યગ્દ્વિ પર્યાપ્ત સંખ્યાતવર્ષના આયુવાળા

ગવ્ભવકંતિયમણુસ્સાણં, અપમત્તસંજયસ-
મ્મદિટ્ઠિપજ્જત્તગ-સંખેજ્જવાસાઉય-કમ્મ-
ભૂમિય - ગવ્ભવકંતિય - મણુસ્સાણં ?
ગોયમા ! અપમત્તસંજયસમ્મદિટ્ઠિપ-
જ્જત્તગ-સંખેજ્જવાસાઉયકમ્મભૂમિય—
ગવ્ભવકંતિય-મણુસ્સાણં, નો પમત્તસંજ-
યસમ્મદિટ્ઠિપજ્જત્તગ—સંખેજ્જવાસાઉ-
યકમ્મભૂમિય-ગવ્ભવકંતિય-મણુસ્સાણં ।

જહ અપમત્તસંજયસમ્મદિટ્ઠિપજ્જ-
ત્તગ-સંખેજ્જ-વાસાઉય-કમ્મભૂમિય-ગવ્ભ-
વકંતિય-મણુસ્સાણં, કિં ઇહ્વીપત્ત-
અપમત્તસંજય-સમ્મદિટ્ઠિપજ્જત્તગ-સં-
ખેજ્જવાસાઉય—કમ્મભૂમિય-ગવ્ભવકં-
તિય-મણુસ્સાણં, અણિહ્વીપત્ત-
અપમત્તસંજયસમ્મદિટ્ઠિપજ્જત્તગ—
સંખેજ્જવાસાઉય-કમ્મભૂમિય-ગવ્ભવકંતિ-
યમણુસ્સાણં ? ગોયમા ! ઇહ્વીપત્તઅપ-
મત્ત - સંજયસમ્મદિટ્ઠિપજ્જત્તગ-સંખે-
જ્જવાસાઉય- કમ્મભૂમિય-ગવ્ભવકંતિય-
મણુસ્સાણં, નો અણિહ્વીપત્ત-અપમત્તસંજય-
સમ્મદિટ્ઠિપજ્જત્તગ—સંખેજ્જવાસાઉય-
કમ્મભૂમિય-ગવ્ભવકંતિયમણુસ્સાણં—
મણપજ્જવનાણં સમુપ્પજ્જહ ॥

૮૨. તં ચ દુવિહં ઉપ્પજ્જહ, તં જહા—
ઉજ્જુમઈં ય, વિહમઈં ય ।

તં સમાસઓ ચઉવ્વિહં પન્નત્તં, તંજહા-
દવ્વઓ, સ્થિરાઓ, કાલઓ, ભાવઓ ।
તત્થ દવ્વઓ ણં— ઉજ્જુમઈં અણંતે
અણંતપણસિણ સંઘે જાણહ, પાસહ । તે

કર્મભૂમિજ ગર્ભજ મનુષ્યોને કે અપ્રમત્ત
સંયત સમ્યજ્ઞદિ પચાપ્તિ સંખ્યાતવર્ષના
આયુવાળા કર્મભૂમિજ ગર્ભજ મનુષ્યોને
થાય છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! અપ્રમત્ત સંયત
સમ્યજ્ઞદિ પચાપ્તિ સંખ્યાત વર્ષના આયુ-
વાળા કર્મભૂમિજ ગર્ભજ મનુષ્યોને થાય છે,
પ્રમત્ત સંયત સમ્યજ્ઞદિ પચાપ્તિ સંખ્યાત
વર્ષના આયુવાળા કર્મભૂમિજ ગર્ભજ
મનુષ્યોને નથી હોતું.

પ્રશ્ન- જો અપ્રમત્ત સંયત સમ્યજ્ઞદિ
પચાપ્તિ સંખ્યાત વર્ષના આયુવાળા કર્મ-
ભૂમિજ ગર્ભજ મનુષ્યોને થાય છે તો શું
ઋદ્ધિપ્રાપ્ત- લબ્ધિધારી અપ્રમત્ત સંયત
સમ્યજ્ઞદિ પચાપ્તિ સંખ્યાતવર્ષના આયુ-
વાળા કર્મભૂમિજ ગર્ભજ મનુષ્યોને કે
અનૃદ્ધિપ્રાપ્ત-અલબ્ધિધારી અપ્રમત્ત સંયત
સમ્યજ્ઞદિ પચાપ્તિ સંખ્યાતવર્ષના આયુવાળા
કર્મભૂમિજ ગર્ભજ મનુષ્યોને થાય છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! ઋદ્ધિપ્રાપ્ત અપ્રમત્ત
સંયત સમ્યજ્ઞદિ પચાપ્તિ સંખ્યાતવર્ષના
આયુવાળા કર્મભૂમિજ ગર્ભજ મનુષ્યોને
ઉત્પન્ન થાય છે, અનૃદ્ધિ પ્રાપ્ત અપ્રમત્ત
સંયત સમ્યજ્ઞદિ પચાપ્તિ સંખ્યાતવર્ષના
આયુવાળા કર્મભૂમિજ ગર્ભજ મનુષ્યોને
મનઃપર્યવજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થતી નથી.

૮૨. તે મનઃપર્યવજ્ઞાન જો પ્રકારે ઉત્પન્ન થાય
છે, જેમકે- ઋતુમતિ અને વિપુલમતિ. તે
સંશ્લેષથી ચાર પ્રકારનું પ્રરૂપ્યુ છે, (૧) દ્રવ્યથી
(૨) ક્ષેત્રથી (૩) કાળથી (૪) લાવથી.

દ્રવ્યથી- ઋતુમતિ અનંતપ્રદેશિક અનંત
સ્થાને વિશેષ તથા સામાન્યરૂપથી લાવે
અને જુએ છે, વિપુલમતિ તેજ સ્થાને

ચેવ વિહલમર્દ અવમહિયતરાણ, વિહલ-
તરાણ, વિસુદ્ધતરાણ, વિતિમિરતરાણ
જાણઈ, પાસડ । ચેવઓ ણં ઉજ્જુમર્દ
ય જહન્નેણં અંગુલસ અસચ્છેજ્જઈભાગં
ઉકોસેણં— અહે જાવડમીસે ચયણપ્પ-
માણ પુઢવીણ ઉવરિમહેદિઠલે ચુડ્ડગ-
પયરે, ઉડ્ડં જાવ જોડસસ ઉપરિમતલે,
તિચિયં જાવ અંતોમણુસસચિત્તે અઢ્ઢાઈ-
જ્જેસુ દીવસસુદેસુ પન્નરસસુ, કમ્મમૂમિસુ,
તીસાણ અકમ્મમૂમિસુ, છપ્પન્નાણ
અંતરદીવગેસુ સન્નિપંચેદિયાણં પજ્જચ-
યાણં મણોગણ માવે જાણઈ, પાસડ ।

તે ચેવ વિહલમર્દ અઢ્ઢાઈજ્જેહિ-
મંગુલેહિં અવમહિયતર, વિહલતરં,
વિસુદ્ધતરં, વિતિમિરતરાણં, ચેવ જાણઈ,
પાસડ ।

કાલઓ ણં— ઉજ્જુમર્દ જહન્નેણં
પલિઓવમસ અસંચિજ્જઈ ભાગં, ઉકો-
સેણં વિ પલિઓવમસ અસંચિજ્જઈભાગં
અતીચમણાગયં વા કાલં જાણઈ, પાસડ ।
તં ચેવ વિહલમર્દ અવમહિયતરાણં,
વિહલતરાણં, વિસુદ્ધતરાણં, વિતિમિરત-
રાણં કાલં જાણઈ, પાસડ ।

માવઓ ણં— ઉજ્જુમર્દ અણંતે માવે
જાણઈ, પાસડ । સવ્વમાવાણં અણંતમાણં
જાણઈ, પાસડ । ત ચેવ વિહલમર્દ અવમ-
હિયતરાણં, વિહલતરાણં વિસુદ્ધતરાણં,
વિતિમિરતરાણં જાણઈ, પાસડ ।

કંઈક અધિકતર, વિપુલતર, વિશુદ્ધ અને
નિર્મળરૂપે જાણે અને જુએ છે.

ક્ષેત્રથી— ઋણુમતિ જ્ઞાન્ય અંગુલના
અસંખ્યાતમા ભાગમાત્ર ક્ષેત્રને તથા ઉત્ક-
ર્ષથી નીચે રત્નપ્રભા પૃથ્વી સૂળાંધી ઉપરના
નીચલા કુલ્લક પ્રતર સુધી, અને ઉપર
જ્યોતિષચક્રના ઉપરના તલ પર્યંત અને
ત્રિછાંદોકમાં મનુષ્યક્ષેત્રની અંદર-અઢીકીપ-
સમુદ્રપર્યંત-૧૫ કર્મભૂમિઓ, ૩૦ અકર્મ-
ભૂમિઓ, ૫૬ અંતરદીપોમાં રહેતા સંશ્લી
પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્ત જીવોના મનોગત ભાવોને
જાણે અને જુએ છે વિપુલમતિ તેજ ભાવોને
અઢી અંગુલ અધિક ક્ષેત્રને વિપુલતર, વિશુ-
દ્ધતર અને નિર્મલતર-તિમિર રહિત જાણે
અને જુએ છે

કાળથી— ઋણુમતિ જ્ઞાન્ય પદ્યોપમના
અસંખ્યાતમા ભાગને અને ઉત્કૃષ્ટ પણ પદ્યોપ-
મના અસંખ્યાતમા ભાગ - ભૂત અને
ભવિષ્યકાળને જાણે અને જુએ છે. વિપુલમતિ
એટલાજ કાળને અધિકતર, વિપુલતર, વિશુ-
દ્ધતર અને નિર્મળ જાણે અને જુએ છે.

ભાવથી— ઋણુમતિ અનંત ભાવોને જાણે
અને જુએ છે, પરંતુ યથા ભાવોના અનંતમા
ભાગને જાણે અને જુએ તેજ ભાવોને વિપુલ-
મતિ કંઈક અધિકતર, વિપુલતર, વિશુદ્ધતર
અને નિર્મળરૂપે જાણે અને જુએ છે.

૮૩. મળપજ્જવનાણં પુણ,
જળમળપરિચિતિયત્થપાગડણં ।
માણુસલ્લિત્તનિવધ્દં,
ગુણપચ્ચદ્વયં ચરિત્તવઓ ॥૬૫॥
સે તં મળપજ્જવનાણં ॥

૮૩. મન પર્યવજ્ઞાન મનુષ્યક્ષેત્રમા રહેલા
પ્રાણીઓના મનમા ચિત્તિત અર્થને પ્રગટ
કરવાવાળું છે, તથા ગુણપ્રત્યય એટલે ક્ષાન્તિ
આદિ ગુણો આ જ્ઞાનની પ્રાપ્તિના કારણ છે
અને તે ચારિત્રયુક્ત અપ્રમત્ત સંયતનેજ
થાય છે આ પ્રમાણે મન:પર્યવજ્ઞાનની
પ્રરૂપણા થાય.

કેવળ જ્ઞાન.

૮૪. સે કિં તં કેવલનાણં ? કેવલનાણં
દુવિહં પળ્લત્તં, તંજહા—ભવ્થકેવલનાણં
ચ સિદ્ધકેવલનાણં ચ ।

૮૪. પ્રશ્ન—તે કેવળજ્ઞાન કેટલા પ્રકારનું છે

ઉત્તર—ગૌતમ ! કેવળજ્ઞાન બે પ્રકારે
પ્રરૂપ્યુ છે, જેમકે— લવસ્થકેવળજ્ઞાન
(અર્હન્તોનું કેવળજ્ઞાન) અને [૨] સિદ્ધ
કેવળજ્ઞાન (સિદ્ધનું કેવળજ્ઞાન).

સે કિં તં ભવ્થકેવલનાણં ? ભવ્થ-
કેવલનાણં દુવિહં પળ્લત્તં, તંજહા—
સજોગિભવ્થકેવલનાણં ચ અજોગિ-
ભવ્થકેવલનાણં ચ ।

પ્રશ્ન— તે લવસ્થકેવળજ્ઞાન કેટલા
પ્રકારનું છે ?

ઉત્તર— લવસ્થકેવળજ્ઞાન બે પ્રકારે
પ્રરૂપ્યુ છે, જેમકે— [૧] સયોગીલવસ્થ
કેવળજ્ઞાન અને [૨] અયોગીલવસ્થ
કેવળજ્ઞાન.

સે કિં તં સજોગિભવ્થકેવલનાણં ?
સજોગિભવ્થકેવલનાણં દુવિહં પળ્લત્તં,
તંજહા— પદ્ધમસમયસજોગિભવ્થકેવલ-
નાણં ચ અપદ્ધમ-સમયસજોગિભવ્થકેવલ-
નાણં ચ । અહવા—ચરમસમયસજોગિ-
ભવ્થકેવલનાણં ચ અચરમસમય-સજો-
ગિભવ્થકેવલનાણં ચ । સે તં સજોગિ-
ભવ્થકેવલનાણં ।

પ્રશ્ન— તે સયોગીલવસ્થકેવળજ્ઞાન
કેટલા પ્રકારનું છે ?

ઉત્તર— સયોગીલવસ્થકેવળજ્ઞાન બે
પ્રકારનું પ્રરૂપ્યુ છે, જેમકે— પ્રથમ સમય
સયોગી લવસ્થ કેવળજ્ઞાન—જેને ઉત્પન્ન થયા
એકજ સમય થયો છે એવા અર્હન્તોનું જ્ઞાન
અને [૨] અપ્રથમ સમય સયોગી લવસ્થ
કેવળજ્ઞાન— જેને ઉત્પન્ન થયા એકથી વધારે
સમયો થઈ ગયા છે એવા અર્હન્તોનું જ્ઞાન.
અથવા બીજી રીતે પણ બે પ્રકારે છે, જેમકે
[૧] ચરમ સમય સયોગી લવસ્થ કેવળજ્ઞાન-
સયોગી અવસ્થાનાં જેનો છેલ્લો સમય બાકી
રહ્યો છે તેનું કેવળજ્ઞાન અને [૨] અચરમ

સમય સયોગી ભવસ્થ કેવળજ્ઞાન— સયોગી
અવસ્થામાં જેના અનેક સમયો યાકી રહે
છે તેનું કેવળજ્ઞાન.

સે કિં ત અજોગિભવત્યકેવલનાણં ?
અજોગિભવત્યકેવલનાણં દુવિદં પછત્તં,
તંજહા— પદ્મસમય-અજોગિભવત્યકેવલ-
નાણં ચ અપદ્મસમય-અજોગિભવત્યકેવલ-
નાણં ચ । અદ્વા— ચરમસમય-અજો-
ગિભવત્યકેવલનાણં ચ અચરમસમય-
અજોગિભવત્યકેવલનાણં ચ । સે તં
અજોગિભવત્યકેવલનાણં, સે તં ભવત્ય-
કેવલનાણં.

પ્રશ્ન— ભગવન । અયોગીભવસ્થકેવ-
ળજ્ઞાન કેટલા પ્રકારે છે ?

ઉત્તર— ગૌતમ । અયોગીભવસ્થ-
કેવળજ્ઞાન બે પ્રકારનું છે, જેમકે—
(૧) પ્રથમસમયઅયોગીભવસ્થકેવળજ્ઞાન
(૨) અપ્રથમસમયઅયોગીભવસ્થકેવળજ્ઞાન
અથવા (૧) ચરમસમયઅયોગીભવસ્થ
કેવળજ્ઞાન (૨) અચરમસમયઅયોગી
ભવસ્થ કેવળજ્ઞાન.

આ પ્રમાણે અયોગી ભવસ્થ કેવળજ્ઞાનનું
વર્ણન પૂર્ણ થયું. આ ભવસ્થ કેવળજ્ઞાન છે.

૮૫. સે કિં ત મિદ્ધકેવલનાણં ? સિદ્ધકેવલ-
નાણં દુવિદં, પ્પણત્ત તંજહા—અણન્ત-
રમિદ્ધકેવલનાણં ચ પરંપરમિદ્ધકેવલનાણં
ચ ॥

૮૫. પ્રશ્ન— તે સિદ્ધ કેવળજ્ઞાન કેટલા
પ્રકારનું છે ?

ઉત્તર— તે સિદ્ધ કેવળજ્ઞાન બે પ્રકારનું
છે, જેમકે— (૧) અનન્તરમિદ્ધકેવળજ્ઞાન
અને (૨) પરંપરમિદ્ધકેવળજ્ઞાન

૮૬. સે કિં તં અગંતરમિદ્ધકેવલનાણં ?
અણન્તરમિદ્ધકેવલનાણં પન્નરસવિદં પ્પણત્તં
તંજહા—તિન્થમિદ્ધા ૧, અતિત્થમિદ્ધા ૨,
તિન્થયરમિદ્ધા ૩, અતિત્થયરમિદ્ધા ૪,
મયંયુદ્ધમિદ્ધા ૫, પન્નેયયુદ્ધમિદ્ધા ૬,
મુલ્લયોદ્ધમિદ્ધા ૭, રિન્થિલિંગમિદ્ધા ૮,
પુન્નિલિંગમિદ્ધા ૯, નપુંમ્મલિંગમિદ્ધા
૧૦, મલ્લિંગમિદ્ધા ૧૧, અન્નલિંગમિદ્ધા
૧૨, નિલિંગમિદ્ધા ૧૩, ણમિદ્ધા
૧૪, અણમિદ્ધા ૧૫. સે તં અગંત-
રમિદ્ધકેવલનાણં ॥

૮૬. પ્રશ્ન— તે અનન્તરમિદ્ધ કેવળજ્ઞાન
કેટલા પ્રકારનું છે ?

ઉત્તર— તે અનન્તરમિદ્ધ કેવળજ્ઞાન ૧૫
પ્રકારનું કહ્યું છે, જેમકે— (૧) તીર્થસિદ્ધ
(૨) અતીર્થસિદ્ધ (૩) તીર્થકરસિદ્ધ (૪)
અતીર્થકરસિદ્ધ (૫) સ્વયંયુદ્ધ સિદ્ધ (૬)
પ્રત્યેક-યુદ્ધસિદ્ધ (૭) યુદ્ધ બોધિત સિદ્ધ (૮)
ત્રીલિંગસિદ્ધ (૯) પુરૂષલિંગસિદ્ધ (૧૦)
નપુરૂષલિંગ સિદ્ધ (૧૧) સ્વલિંગસિદ્ધ
(૧૨) અન્યલિંગસિદ્ધ (૧૩) ગૃહસ્થલિંગ
સિદ્ધ (૧૪) ઔદસિદ્ધ (૧૫) અનેક સિદ્ધનું
કેવળજ્ઞાન. આ અનન્તર મિદ્ધ કેવળજ્ઞાન છે.

૮૭. સે કિં તં પરંપરસિદ્ધકેવલનાણં ?
પરંપરસિદ્ધકેવલનાણં અગેગવિહં પ્ણત્તં,
તંજહા-અપદ્મસમયસિદ્ધા, દુસમયસિદ્ધા,
તિસમયસિદ્ધા, ચડસમયસિદ્ધા, જાવ
દસસમયસિદ્ધા, સંઘિજ્જસમયસિદ્ધા
અસંઘિજ્જસમયસિદ્ધા, અણંતસમયસિદ્ધા,
સે ત્તં પરંપરસિદ્ધકેવલનાણં, સે ત્તં
સિદ્ધકેવલનાણં ।

તં સમાસઓ ચડવ્વિહં પ્ણત્તં,
તંજહા-દવ્વઓ, સિત્તઓ, કાલઓ
ભાવઓ । તત્થ દવ્વઓ ણં-કેવલનાણી
સવ્વદવ્વાઈં જાણઈ, પાસઈ ।

સિત્તઓ ણં-કેવલનાણી સવ્વં
સિત્તં જાણઈ, પાસઈ ।

કાલઓ ણં-કેવલનાણી સવ્વં કાલં
જાણઈ, પાસઈ ।

ભાવઓ ણં-કેવલનાણી સવ્વે ભાવે
જાણઈ, પાસઈ ।

૮૮. અહ સવ્વદવ્વપરિણામભાવવિણત્તિકા-
રણમણંતં ।

સાસયમપ્પહિવાઈ, ઇગવિહં કેવલં નાણં ।

૮૯. કેવલનાણેણડત્થે નાડં જે તત્થ
પ્ણવણજોગે ।

૮૭ પ્રશ્ન— તે પરંપર સિદ્ધ કેવળજ્ઞાન
કેટલા પ્રકારનું છે ?

ઉત્તર— પરંપરસિદ્ધકેવળજ્ઞાન અનેક
પ્રકારે વર્ણિત છે, જેમકે— અપ્રથમસમય
સિદ્ધ, દ્વિસમયસિદ્ધ, ત્રિસમયસિદ્ધ, ચતુ -
મમયસિદ્ધ યાવત્ દશસમયસિદ્ધ, સંખ્યાત
સમયસિદ્ધ, અસંખ્યાતસમયસિદ્ધ અને
અનન્તમમયસિદ્ધ, આ પરંપરસિદ્ધ
કેવળજ્ઞાન છે

તે સદ્દેશપથી ચાર પ્રકારનું છે, જેમકે—
દ્રવ્યથી, ક્ષેત્રથી, કાળથી અને લાવથી.

[૧] દ્રવ્યથી કેવળજ્ઞાની— સર્વદ્રવ્યોને જાણે
અને જુએ છે

[૨] ક્ષેત્રથી કેવળજ્ઞાની— સર્વ લોકાલોક
ક્ષેત્રને જાણે અને જુએ છે.

[૩] કાળથી કેવળજ્ઞાની— સર્વકાળ-ભૂત
ભવિષ્યત્ અને વર્તમાનને જાણે અને
જુએ છે.

[૪] લાવથી કેવળજ્ઞાની— સર્વલાવો-પર્યાયો
ને જાણે અને જુએ છે

૮૮. કેવળજ્ઞાન સમ્પૂર્ણ દ્રવ્ય, પરિણામ,
ઔદયિક આદિ લાવોને અથવા વર્ણુ, ગંધ,
રસ આદિ લાવોને જાણવાનું કારણ છે, તે
અન્ત રહિત તથા શાશ્વત —સદાકાળ સ્થાયી
અપ્રતિપાતિ છે આણુ આ કેવળજ્ઞાન એકજ
પ્રકારનું છે [સ્વામીભેદથી કેવળજ્ઞાનના
અનેક ભેદો કહ્યા છે પણ કેવળજ્ઞાન સ્વરૂપ-
થી તે એકજ પ્રકારનું હોય છે]

૮૯. કેવળજ્ઞાન દ્વારા સર્વ પદાર્થોને જાણી
તેમાં જે પદાર્થો વર્ણુન કરવા યોગ્ય હોય
તેઓનું તીર્થકરદેવ પોતાના પ્રવચનમાં પ્રતિ-

તે ભાસદ તિત્થયગો, વડ્જોગમુયં હવડ
મેમં ॥

પાદન કરેછે, તે વચનયોગ છે અને તે વચન
શેષ શ્રુત અર્થાત્ અપ્રધાન-શ્રુત છે.

૧૦. સે તં કેવલનાણં, સે તં નોદ્દિયપ- ૯૦.
ચ્ચક્ષં, સે તં પચ્ચક્ષનાણં ॥

આ રીતે કેવળજ્ઞાનનો વિષય સંપૂર્ણ
થયો અને નોદ્દિય પ્રત્યક્ષ તથા પ્રત્યક્ષ
જ્ઞાનનું પ્રકરણ સંપૂર્ણ થયું.

પરોક્ષ જ્ઞાન

૯૧. સે કિં ત પરોક્ષનાણં ? પરોક્ષનાણં ૯૧.
દુવિહં પન્નત્તં, તંજઠા-આમિણિવોદ્દિય-
નાણપરોક્ષં ચ, મુચનાણપરોક્ષં ચ,
જન્થ આમિણિવોદ્દિયનાણં તત્થ મુચનાણં,
જન્થ મુચનાણં તત્થામિણિવો-
દ્દિયનાણં, દોડવિ ઇયાહં અણમણમણ-
ગયાદં, તદ્દવિ પુણં ઇત્થ આચરિયા
નાણત્તં પણવયંતિ-અમિણિવુજ્જઠાદ ત્તિ
આમિણિવોદ્દિયનાણં, મુણેદ ત્તિ મુચં,
મદ્દપુચ્ચ જેણં મુચં, ન મદ્દ મુચપુચ્ચિયા ॥

પ્રશ્ન- તે પરોક્ષ જ્ઞાન કેટલા પ્રકારનું છે?
ઉત્તર-પરોક્ષ જ્ઞાન બે પ્રકારે પ્રતિપાદન
કરાયુ છે, જેમકે— આભિનિબોધિક જ્ઞાન
પરોક્ષ અને શ્રુતજ્ઞાન પરોક્ષ. જ્યાં આભિ-
નિબોધિક જ્ઞાન હોયછે ત્યાં શ્રુતજ્ઞાન હોયછે.
અને જ્યાં શ્રુતજ્ઞાન હોય છે ત્યાં આભિનિ-
બોધિક જ્ઞાન હોય છે. આ બંને પરસ્પર
અનુગત છે— એક બીજાની સાથેજ રહે છે.
તોપણ (અનુગત હોવા છતાં) આચાર્યો
તેમાં ભેદ પ્રરૂપે છે— સન્મુખ આવેલ પદા-
ર્થોને જે જાણે છે તે આભિનિબોધિક જ્ઞાન
અને સાંભળી શકાય તે શ્રુતજ્ઞાન. શ્રુતજ્ઞાન
મતિપૂર્વક થાય છે, પરંતુ મતિજ્ઞાન શ્રુતપૂર્વક
નથી હોતું.

૯૨. અવિસેસિયા મદ્દ મદ્દનાણં ચ, મદ્દઅ- ૯૨.
જ્ઞાણં ચ । વિસેસિયા સમ્મદિદ્દિસ્સ મદ્દ
મદ્દનાણં મિચ્છદિદ્દિસ્સ મદ્દ મદ્દઅજ્ઞાણં ।
અવિસેસિયં મુચ મુચનાણં ચ મુચઅ-
જ્ઞાણ ચ । વિસેસિયં મુચં, સમ્મદિદ્દિસ્સ
મુચં મુચનાણ, મિચ્છદિદ્દિસ્સ મુચ મુચ-
અજ્ઞાણ ॥

વિશેષતા રહિત (સામાન્યરૂપે) મતિ,
મતિજ્ઞાન અને મતિઅજ્ઞાન બંને પ્રકારે
હોય છે પરંતુ વિશેષનો વિચાર કરવાથી
અમ્યહૃદિની મતિ તે મતિજ્ઞાન અને મિથ્યા-
હૃદિની મતિ—તે મતિઅજ્ઞાન કહેવાય છે.
તેવીજ રીતે વિશેષતા રહિત શ્રુત, શ્રુતજ્ઞાન
અને શ્રુત-અજ્ઞાન ઉભયરૂપ હોય છે. વિશેષ
હૃદિએ અમ્યહૃદિનું શ્રુત, શ્રુત-જ્ઞાન અને
મિથ્યાહૃદિનું શ્રુત, શ્રુત-અજ્ઞાન હોય છે.

આભિનિબોધિક જ્ઞાન.

સે કિં તં આમિણિવોદ્દિયનાણં ? આમિ- ૯૩

પ્રશ્ન- આભિનિબોધિક જ્ઞાન કેટલા

ળિવોહિયનાણં દુવિહં પળ્ણત્તં, તંજહા-
સુયનિસ્સિયં ચ, અસ્સુયનિસ્સિયં ચ ।

પ્રકારનું છે ?

ઉત્તર- આભિનિબોધિકે જ્ઞાન યે પ્રકાર-
નું છે. (૧) શ્રુતનિશ્ચિત અને (૨) અશ્રુત-
નિશ્ચિત.

૧૪. સે, કિં તં અસુયનિસ્સિયં ? અસુયનિ-
સ્સિયં ચઉવ્વિહં પળ્ણત્તં, તંજહા—

૯૪.

પ્રશ્ન-અશ્રુતનિશ્ચિત કેટલા પ્રકારનું છે ?

૧ ઉપ્પત્તિયા ૨ વેળાદ્વા
૩ કમ્મિયા ૪ પરિણામિયા ।

બુદ્ધી ચઉવ્વિહા વુત્તા,
પંચમા નોવલ્લભ્મઃ ॥

ઉત્તર-અશ્રુતનિશ્ચિત ચાર પ્રકારનું છે,
જેમકે [૧] ઔત્પત્તિકી (હાજર જવાબી-
અકસ્માત્ ઉત્પન્ન થનારી) [૨] વૈનયિકી
(વિનયથી ઉત્પન્ન થનારી) [૩] કર્મજ્ઞ
(કર્મ - કાર્ય - અભ્યાસ કરવાથી ઉત્પન્ન
થનારી) [૪] પારિણામિકી (વચના પરિ-
પાકથી ઉત્પન્ન થનારી) આ ચાર પ્રકારની
બુદ્ધિ શાસ્ત્રકારોએ વર્ણવી છે, આ સિવાય
પાત્રમી બુદ્ધિ ઉપલબ્ધ થતી નથી—
અર્થાત્ સર્વ પ્રકારની બુદ્ધિઓનો આ
ચાર લેહોમાજ સમાવેશ થઈ જાય છે.

ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિ

૧૫. પુવ્વમદિટ્ઠમસ્સુયન્નેય-તવલ્લખણવિસુદ્ધ-
ગહિયત્થા ।

૯૫.

જે બુદ્ધિ પહેલાં સાંભળ્યા વગર,
જોયા વગર, જાણ્યા વગર, પદાર્થના વિશુદ્ધ
અર્થ - અભિપ્રાયને તત્કાળજ અહુણુ કરી
શકે છે અને જેનાથી અવ્યાહત ક્ષણ -
બાધા રહિત પરિણામનો યોગ થાય છે તે
ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિ છે.

અબ્બાહયફલજોગા, બુદ્ધી ઉપ્પત્તિયા
નામ ॥

૧૬. ૧ મરહસિલ ૨ મિંઠ ૩ કુલ્લુડ, ૪ તિલ
૫ વાલુય ૬ હત્થિ ૭ અગડ ૮ વળસહે
૯ પાયસ ૧૦ અડ્યા ૧૧ પત્તે,
૧૨ સ્વાડહિલા ૧૩ પંચપિઅરો ચ ॥

૯૬

ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિના ઉદાહરણો- (૧)
ભરત-શિલા (૨) ઘેંટુ (૩) કુકડો (૪) તલ
(૫) રેતી (૬) હસ્તિ (૭) કૂપ (૮) વન-ખડ
(૯) ખીર (૧૦) અતિગ (૧૧) પત્ર (૧૨)
ઢેલગરોળી (૧૩) પાત્ર પિતા. *

૧૭. ૧ મરહસિલ ૨ પળિય ૩ સ્વલ્લે,
૪ સુલ્લે ૫ પડ ૬ સરડ-૭ કાય-

૯૭.

(૧) ભરત-શિલા (૨) પ્રતિજ્ઞા (૩) વૃક્ષ
(૪) અંગૂઠી (૫) પટ-વસ્ત્ર (૬) સરડ-કાકીડો

સાહુકારફલવર્ડે, કમ્મસમુત્થા હવડે
બુદ્ધી ॥

૧ હેરણિણ ૨ કરિસણ ૩ કોલિય,
૪ ડોબે ચ ૫ મુત્તિ ૬ ઘય ૭ પવણ ।
૮ તુન્નાણ ૯ વઙ્ગુ ય, ૧૦ પૂયડ
૧૧ ઘડ ૧૨ ચિત્તકારે ચ ॥

વાથી વિશાળ બનેલી, તેમજ વિદ્વન્નનોથી
સાધુવાદરૂપ ફળ આપનારી, આ રીતે કાર્યના
અભ્યાસથી સમુત્પન્ન બુદ્ધિ કર્મના બુદ્ધિ છે,
કર્મના બુદ્ધિના ઉદાહરણો— (૧) સુવર્ણ-
કાર (૨) ખેડૂત (૩) વણકર (૪) રસોઇઓ
(૫) મણિકાર (૬) ધી વેચનાર (૭) નટ
(૮) દરજી (૯) કડીયો [૧૦] કંદોઇ
[૧૧] ઘટ [૧૨] ચિત્રકાર...

પારિણામિકી બુદ્ધિ.

૧૦૦. અણુમાણ હેડ-દિટ્ઠંત, સાહિયા વયવિવાગ- ૧૦૦.
પરિણામા ।

હિયનિસ્સેયસફલવર્ડે, બુદ્ધી પરિણા-
મિયા નામ ॥

૧ અમણ ૨ સિટ્ઠિ ૩ કુમારે, ૪ દેવી
૫ ઉદિઓદણ હવડે રાયા ।

સાહુ ચ નદિસેણે ૬, ૭ ધનદત્તે
૮ સાવગ ૯ અમચ્ચે ॥

૧૦ રૂમણ ૧૧ અમચ્ચપુત્તે,
૧૨ ચાળકે ૧૩ ચેવ ધૂલભદ્રે ચ ।
નાસિકકસુંદરિનંદે,

૧૪ વરે ૧૫ પરિણામિયા બુદ્ધી

૧૬ ચલણાહણ ૧૭ આમંદે

૧૮ મળી ૧૯ ચ સપ્પે

૨૦ ચ સ્વર્ગિ ૨૧ શ્રુમિદે ।

પરિણામિયબુદ્ધીણ ઇવમાર્ડે ઉદાહરણા ॥
સે ત્તં અસ્સુયનિસ્સયં ।

અનુમાન, હેતુ, અને દૃષ્ટાંતથી કાર્ય-
સિદ્ધ કરનારી, અવસ્થાના પરિપાકથી પુષ્ટ
થનારી, લોકહિત કરનારી, મોક્ષરૂપ ફળ
દેનારી બુદ્ધિ પારિણામિકી કહેવાય છે.

પારિણામિકી બુદ્ધિના ઉદાહરણો— [૧]
અભય કુમાર [૨] શ્રેષ્ઠિ [૩] કુમાર [૪] દેવી
[૫] ઉદિતોદય રાજા [૬] સાધુ અને નદિષેણ
[૭] ધનદત્ત [૮] શ્રાવક [૯] અમાત્ય
[૧૦] ક્ષપક [૧૧] અમાત્ય પુત્ર [૧૨] ચાણક્ય
[૧૩] સ્થૂલભદ્ર [૧૪] નાસિકપુરના સુંદરીનદ
[૧૫] વજ્રસ્વામી [૧૬] ચરણાહિત [૧૭]
આમલક [૧૮] મણિ [૧૯] સર્પ [૨૦]
ગેડો [૨૧] સ્તૂપ-લેહન ધ્યાદિ પારિણામિકી
બુદ્ધિના ઉદાહરણો છે. આ તે અશ્રુતનિશ્રિતા
નુ વર્ણન સમાપ્ત થયું

૧૦૧. સે કિં ત સુયનિસ્સયં ? સુયનિસ્સયં ૧૦૧.
ચઉવ્વિહં પણ્ણત્તં, તંજહા— ૧ ઉગ્ગહે
૨ રૂંહા ૩ અવાઓ ૪ ધારણા ॥

પ્રશ્ન— શ્રુતનિશ્રિત મતિજ્ઞાન કેટલા
પ્રકારનું છે.

ઉત્તર— તે ચાર પ્રકારનું છે, જેમકે—

સમયો સાથે જોડેછે અર્થાત્ અવ્યક્તથી વ્યક્તાભિમુખ થઈ જનાર અવગ્રહ ઉપ-ધારણાતા કહેવાય છે.

(૩) શ્રવણતા— જે અવગ્રહ શ્રોત્રેન્દ્રિય દ્વારા થાય તે શ્રવણતા કહેવાય છે. એક સમયમાં થનાર સામાન્ય અર્થાવગ્રહ બોધ રૂપ પરિણામ શ્રવણતા કહેવાય છે. તેનો સ્ત્રીધો સંબંધ શ્રોત્રેન્દ્રિય સાથે હોય છે.

(૪) અવલંબનતા— અર્થનું ગ્રહણ કરવું તે, કારણ કે જે અવગ્રહ સામાન્યજ્ઞાનથી વિશેષાભિમુખ તથા ઉત્તરવર્તી ઇહા, અવાય અને ધારણાસુધી પહોંચાડનાર છે તે અવલંબનતા કહેવાય છે.

(૫) મેઘા— આ સામાન્ય અને વિશેષ બન્નેને ગ્રહણ કરે છે. પહેલા બે ભેદ વ્યંજનાવગ્રહથી સંબંધિત છે ત્રીજો ભેદ કેવળ શ્રોત્રેન્દ્રિયના અવગ્રહથી સંબંધિત છે અને ચોથો, પાંચમો અર્થાવગ્રહ નિયમથી ઇહા, અવાય, ધારણાસુધી પહોંચાડનાર છે

૧૦૬. સે કિં તં ર્હા ? ર્હા છવિરહા પળ્લતા, તંજહા— સોરંદિયર્હા, ચક્ષિંદિયર્હા, ઘાણિંદિયર્હા, જિભિમંદિયર્હા, ફાસિંદિયર્હા, નોરંદિયર્હા । તીસે ણં ર્હમે ણગઢિયા નાણાઘોસા, નાણાવંજણા પંચ નામધિજ્ઞા ભવંતિ, તંજહા-આભોગણયા, મગ્ગણયા, ગવેસણયા ચિંતા, વીમંસા, સે સં ર્હા ॥

૧૦૬. પ્રશ્ન— ઇન્દ્રિયના વિષય અને હર્ષ વિષાદ આદિ માનસિક ભાવોના સંબંધમાં નિર્ણય કરવાનેમાટે વિચારરૂપ ઇહા કેટલા પ્રકારની છે ?

ઉત્તર— ઇહા છ પ્રકારની છે— [૧] શ્રોત્રેન્દ્રિય ઇહા, [૨] ચક્ષુરિન્દ્રિય ઇહા, [૩] ઘ્રાણેન્દ્રિય ઇહા, [૪] જિહ્વેન્દ્રિય ઇહા, [૫] સ્પર્શેન્દ્રિય ઇહા, [૬] નોઇન્દ્રિય ઇહા.

તેના એકાર્થક, નાનાઘોષ, અને નાના વ્યંજનવાળા પાંચ નામ છે, તે આ પ્રમાણે

[૧] આલોગનતા— અર્થાવગ્રહ પછી સદ્ભૂત અર્થની વિશેષ વિચારણા કરવી.

[૨] માર્ગણતા— અન્વય—વ્યતિરેકરૂપ
ધર્મનું અન્વેષણ કરવું

[૩] વ્યતિરેક— અસદ્ભૂત ધર્મના ત્યાગ-
પૂર્વક અન્યધર્મનું અન્વેષણ કરવું.

(૪) ચિંતા— સદ્ભૂત પદાર્થનું વાર વાર
ચિંતન કરવું.

(૫) વિમર્શ— કંઈક સ્પષ્ટ નિગ્રા કરવો.

૧૦૭. સે કિં તં અવાણ ? અવાણ છવ્વિહે
પણ્ણત્તે, તજહા—સોઈંદિયઅવાણ, ચક્કિં-
દિયઅવાણ, ઘાણિંદિયઅવાણ, જિવ્વિંમ-
દિયઅવાણ, ફાસિંદિયઅવાણ, નોઈંદિ-
યઅવાણ । તસ્સ ણં ઇમે ઇગઢ્ઠિયા
નાણાઘોસા, નાણાવંજણા પંચ નામધિજ્ઞા
ભવન્તિ । તંજહા-આઉટ્ટણયા, પચ્ચાઉટ્ટ-
ણયા, અવાણ, વુહ્ધી, વિણ્ણાણે, સે તં
અવાણ ॥

૧૦૭

પ્રશ્ન—અવાયમતિજ્ઞાન કેટલા પ્રકારે છે ?

ઉત્તર— અવાય છ પ્રકારનું પ્રરૂપ્ય છે,
જેમકે— (૧) શ્રોત્રેન્દ્રિય અવાય (૨) ચક્કુરિ-
ન્દ્રિય અવાય (૩) ઘ્રાણેન્દ્રિય અવાય (૪)
ઝિહ્વેન્દ્રિય અવાય (૫) સ્પર્શેન્દ્રિય અવાય
અને (૬) નોઈન્દ્રિય અવાય તેના એકાર્થક
નાનાઘોષ અને નાના વ્યંજનવાળા પાંચ નામ
છે, જેમકે— (૧) આવર્તનતા— ઇહા પછી
નિશ્ચય યોધરૂપ પરિણામથી પદાર્થનું
વિશિષ્ટ જ્ઞાન કરવું

(૨) પ્રત્યાવર્તનતા— ઇહાદ્વારા અર્થોનું
વિશિષ્ટ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવું.

(૩) અવાય— સર્વરીતે પદાર્થનો નિશ્ચય

(૪) બુદ્ધિ— નિશ્ચયાત્મકજ્ઞાન.

(૫) વિજ્ઞાન— વિશિષ્ટતર નિશ્ચય
અવસ્થાને પામેલ જ્ઞાનને વિજ્ઞાન કહે છે

૧૦૮. સે કિં તં ધારણા ? ધારણા છવ્વિહા
પણ્ણત્તા, તંજહા— સોઈંદિયધારણા,
ચક્કિંદિયધારણા, ઘાણિંદિયધારણા,
જિવ્વિંમંદિયધારણા, ફાસિંદિયધારણા,
નોઈંદિયધારણા । તીસે ણં ઇમે ઇગઢ્ઠિયા
નાણાઘોસા, નાણાવંજણા પંચ નામધિજ્ઞા
ભવન્તિ, તજહા— ધરણા, ધારણા, ઠવણા,
પઠ્ઠા, કોટ્ટે । સે તં ધારણા ।

૧૦૮

પ્રશ્ન— ધારણ કેટલા પ્રકારની છે ?

ઉત્તર— ધારણાના છ પ્રકાર છે, જેમકે—
(૧) શ્રોત્રેન્દ્રિય ધારણા (૨) ચક્કુરિન્દ્રિય
ધારણા (૩) ઘ્રાણેન્દ્રિય ધારણા. (૪)
રસનેન્દ્રિય ધારણા. (૫) સ્પર્શેન્દ્રિય ધારણા
(૬) નોઈન્દ્રિય ધારણા

તેના પણ નાનાઘોષ અને નાના વ્યંજન-
વાળા એકાર્થક પાંચ નામ છે, જેમકે—

(૧) ધારણા— જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત, ઉત્કૃષ્ટ અસંખ્યાત કાળ વ્યતીત થવા છતાં પણ યોગ્ય નિમિત્ત મળવાપર જે સ્મૃતિ જાગી ઉઠે તે ધારણા

(૨) સાધારણા— જાણેલ અર્થને અવિ-
સ્મૃતિપૂર્વક અંતર્મુહૂર્તસુધી ધારણ કરી રાખવું

(૩) સ્થાપના— નિશ્ચય કરેલ અર્થનું
હૃદયમાં સ્થાપન કરવું. એને વાસના પણ
કહે છે.

(૪) પ્રતિષ્ઠા— અવાય દ્વારા નિર્ણીત
અર્થોને ભેદ-પ્રભેદ સહિત હૃદયમાં સ્થાપન
કરવું.

[૫] કોષ— જેમ કોષમાં રાખેલ ધાન્ય
નષ્ટ ન થાય પણ સુરક્ષિત રહે છે તેવી રીતે
હૃદયમાં સૂત્ર અને અર્થને ધારણ કરી રાખવું.

૧૦૯. ઉગ્ગહે ઇવકસમઙ્ગે, અંતોમુહુત્તિયા ઈહા,
અંતોમુહુત્તિયે અવાય, ધારણા સંસ્થેજ્જં
વા કાલં, અસસ્થેજ્જં વા કાલં ॥

૧૦૯ અવગ્રહ [અર્થાવગ્રહ] જ્ઞાનનો કાળ—
પ્રમાણ એક સમય છે, ઈહાનો અંતર્મુહૂર્ત
પ્રમાણ સમય છે, અવાયનો પણ અંતર્મુહૂર્ત
પ્રમાણ કાળ છે, ધારણાનો કાળ સંખ્યાત-
કાળ અથવા યુગલિયાઓની અપેક્ષાથી
અમંજ્યાત કાળ પણ છે.

૧૧૦. એવં અદ્વાવીસઙ્ગિહસસ આભિણિવોહિય-
નાણસસ વજણુગ્ગહસસ પરુવણં કરિસસામિ
પહિવોહગદિદ્વંતેણ, મહ્ગદિદ્વંતેણ ય ।

૧૧૦ આ રીતે—ચાર પ્રકારનો વ્યજનાવગ્રહ,
છ પ્રકારે અર્થાવગ્રહ, છ પ્રકારની ઈહા,
છ પ્રકારના અવાય, છ પ્રકારની ધારણા, આ
અદ્વાવીસ પ્રકારના આભિણિવોહિય-મતિ-
જ્ઞાનમાં જે વ્યજનાવગ્રહ છે તેનું પ્રતિજ્ઞાધક
અને મલ્લક [શરવલા] ના દૃષ્ટાતથી પ્રરૂપણા
કરીશ

૧૧૧. સે કિ તં પહિવોહગદિદ્વંતેણ ?
પહિવોહગદિદ્વંતેણ—સે જહાનામણે કેહ
પુરિસે કંચિ પુરિસં સુત્તં પહિવોહિજ્જા,
અમુગા અમુગ ત્તિ । તત્થ ચોયમે પણવગં

૧૧૧ પ્રશ્ન— પ્રતિજ્ઞાધકના દૃષ્ટાતથી વ્યજના-
વગ્રહનું નિરૂપણ કેવી રીતે હોય છે ?

ઉત્તર— પ્રતિજ્ઞાધકના દૃષ્ટાતથી આ
પ્રમાણ છે, જેમકે— કોઈ પુરૂષ કોઈ મૃતજ્ઞા

एवं वयासि-किं एगसमयपविट्ठा पुग्गला गहणमागच्छति, ? दुसमय-पविट्ठा पुग्गला गहणमागच्छंति ? जाव दस-समयपविट्ठा पुग्गला गहणमागच्छंति ? संखिज्जसमयपविट्ठा पुग्गला गहणमा-गच्छंति ? असंखिज्जसमयपविट्ठा पुग्गला गहणमागच्छंति ? एवं वयंतं चोयगं पणवण एव एवं वयासि-नो एगसमयपविट्ठा पुग्गला गहणमागच्छंति, नो दुसमय-पविट्ठा पुग्गला गहणमागच्छंति, जाव नो दससमयपविट्ठा पुग्गला गहणमाग-च्छंति, नो संखिज्जसमयपविट्ठा पुग्गला गहणमागच्छंति, असंखिज्जसमयपविट्ठा पुग्गला गहणमागच्छंति । से तं पडि-बोहगदिट्ठेणं ।

૧૧૨. સે કિં તં મલ્લગદિટ્ઠેણં ? મલ્લગદિટ્ઠેણં, સે જહાનામણ્ કેહ્ પુરિસે અવાગસીસાઓ મલ્લગં ગહાય તત્ત્યેગં ઉદગવિંદું પક્ખે-વિજ્ઞા સે નટ્ટે, અણ્ણેડવિ પક્ખિલ્લો સેડવિ નટ્ટે, એવં પક્ખિલ્પમાણેસુ પક્ખિલ્પમાણેસુ હોહી સે ઉદગવિંદૂ, જે ણં તં મલ્લગં રાવેહિં ત્તિ, હોહી સે ઉદગવિંદૂ, જે ણં તંસિ મલ્લગંસિ ઠાહિતિ, હોહી સે ઉદગવિંદૂ જે ણં તં મલ્લગં મરિહિતિ, હોહી સે ઉદગવિંદૂ, જે ણં તં મલ્લગં પવાહેહિતિ, એવામેવ પક્ખિલ્પમાણેહિં પક્ખિલ્પમાણેહિં અણં-તેહિં પુગ્ગલેહિં જાહે તં વંજણં પૂરિય

માનવને “હે અમુક ! હે અમુક !” એવી રીતે અવાજ કરી જગાડે, ત્યારે વચ્ચેજ શિષ્યે પ્રશ્ન કર્યો.

પ્રશ્ન- ભગવન્ ! આમ કહેવાપર શું તે પુરૂષના કાનોમાં એક સમયમાં પ્રવિષ્ટ પુદ્ગલ ગ્રહણ કરવામાં આવે છે કે, બે સમયોમાં પ્રવિષ્ટ પુદ્ગલ ગ્રહણ કરવામાં આવે છે ? યાવત્ દશ સમયમાં યા સંખ્યાત સમયમાં કે અસંખ્યાત સમયમાં પ્રવિષ્ટ પુદ્ગલો ગ્રહણ કરવામાં આવે છે ?

ઉત્તર- આમ પૂછવા પર ગુરુએ શિષ્યને જવાબ આપતા કહ્યું કે- વત્સ ! એક સમયમાં પ્રવિષ્ટ પુદ્ગલો ગ્રહણ કરવામાં આવતા નથી, બે સમયમાં પ્રવિષ્ટ પુદ્ગલો ગ્રહણ કરવામાં આવતા નથી, યાવત્ દશ સમયમાં કે સંખ્યાત સમયમાં પ્રવિષ્ટ પુદ્ગલો પણ ગ્રહણ કરવામાં આવતા નથી, પરંતુ અસં-ખ્યાત સમયમાં પ્રવિષ્ટ પુદ્ગલો ગ્રહણ કરવામાં આવે છે. આ રીતે પ્રતિબોધકના દૃષ્ટાંતથી વ્યંજનાવગ્રહનું સ્વરૂપ થયું.

૧૧૨ પ્રશ્ન- મલ્લકના દૃષ્ટાંતથી વ્યંજનાવ-ગ્રહનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- મલ્લકનું દૃષ્ટાંત- જેવી રીતે કોઈ પુરુષ કુભારના નિલાડામાંથી મલ્લક [શરાવલું] લાવે, તેમાં પાણીનું એક ટીપું નાંખે, તે નષ્ટ થઈ જાય છે. ત્યાર પછી બીજા ઘણાં ટીપાં એક એક કરીને નાંખે તે પણ વિલીન થઈ જાય છે, પરંતુ આવી રીતે નિરન્તર પાણીના ટીપાં નાખતા રહેવાથી તે પાણીના ટીપાં મલ્લકને અથમતો બીનું કરશે, ત્યાર પછી તેમાં પાણીના ટીપાં ટકી શકશે. આ ક્રમથી પાણીના ટીપાં નાખતા રહેવાથી અંતમાં તે મલ્લક પૂર્ણ ભરાઈ જશે. આ ઉપરાંત તેમાંથી પાણી બહાર નીકળવા

હોઈ, તાહે 'હું' તિ, કરેઈ । નો ચેવ ણં
જાણઈ 'કે વેસ સદાઈ?' તઓ ર્હં
પવિસઈ, તઓ જાણઈ અમુગે एस सदाई,
तओ अवायं पविसई, तओ से उवगयं
हवई, तओ धारणं पविसई, तओ णं
धारेई संखिज्जं वा कालं, असंखिज्जं
वा कालं ।

લાગશે.

આવી રીતે વારંવાર શબ્દપુદ્ગલો
પ્રવિષ્ટ થવા પર તે વ્યંજન અનંત પુદ્ગલોથી
પૂરિત થઈ જાય છે. અર્થાત્ જ્યારે શબ્દ-
પુદ્ગલો દ્રવ્ય-શ્રોત્રમાં પરિણત થઈ જાય છે
ત્યારે તે પુરુષ 'હું કાર' કરે છે. પરંતુ તે
નિશ્ચયથી જાણતો નથી કે આ શબ્દ શું છે ?
ત્યાર બાદ તે ઈડામાં પ્રવેશ કરે છે, ત્યારે તે
જાણે છે આ અમુક શબ્દ છે. તત્પશ્ચાત્
અવાયમાં પ્રવેશ કરે છે ત્યારે તે ઉપગત-
આત્મજ્ઞાનમાં પરિણત થઈ જાય છે અને
નિર્ણય કરે છે કે આ શબ્દ અમુક છે. તત્પ-
શ્ચાત્ ધારણામાં પ્રવેશ કરે છે અને સંખ્યાત
અસંખ્યાત કાળ પર્યંત તે શબ્દને ધારણ
કરી રાખે છે.

૧૧૩. સે જહાનામણ કેઈ પુરિસે અવ્વચ્ચં સદ્દં
સુણિજ્ઞા, તેણં 'સદ્દો' ત્તિ ઉગાહિણ,
નો ચેવ ણં જાણઈ 'કે વેસ સદાઈ' ?
તઓ ર્હં પવિસઈ, તઓ જાણઈ અમુગે
एस सदे, तओ अवायं पविसई, तओ से
उवगयं हवई, तओ धारणं पविसई, तओ
णं धारेई संखेज्जं वा कालं, असंखेज्जं
वा कालं ।

૧૧૩

અવગ્રહાદિના છ ઉદાહરણો છે, જેમકે-
કોઈ વ્યક્તિ અવ્યકત શબ્દ સાંભળીને 'આ
શબ્દ છે' એમ ગ્રંહણ કરે પરંતુ તે
નિશ્ચયથી જાણતો નથી કે, 'આ શબ્દ કયો
છે' ત્યાર બાદ ઈડામાં પ્રવેશ કરે છે. પશ્ચાત્
તે જાણે છે કે 'આ અમુક શબ્દ છે'.
તત્પશ્ચાત્ અવાયમાં પ્રવિષ્ટ થાય છે. તદનંતર
તેને ઉપગત થઈ જાય છે. તત્પશ્ચાત્ ધારણામાં
પ્રવિષ્ટ થાય છે. ત્યારે તેને સંખ્યાત યા
અસંખ્યાત કાળ સુધી ધારણ કરે છે.

૧૧૪. સે જહાનામણ કેઈ પુરિસે અવ્વચ્ચ રૂવં
પાસિજ્ઞા, તેણં 'રૂવ ત્તિ ઉગાહિણ, નો
ચેવ ણં જાણઈ 'કે વેસ રૂવ ત્તિ' ? તઓ
ર્હં પવિસઈ, તઓ જાણઈ અમુગે एस
रूवे, तओ अवायं पविसई, तओ से
उवगयं हवई, तओ धारणं पविसई, तओ
णं धारेई संखिज्जं वा कालं, असंखेज्जं
वा कालं ।

૧૧૪

જેમકે- કોઈ વ્યક્તિએ અસ્પષ્ટ રૂપ જોયું,
તેને 'આ કોઈ રૂપ છે' એ રીતે ગ્રંહણ કર્યું.
પરંતુ તે જાણતો નથી કે આ કોનું રૂપ છે ?
તત્પશ્ચાત્ ઈડા-તર્કમાં પ્રવિષ્ટ થાય છે, પછી
'આ અમુક રૂપ છે' આ રીતે જાણે છે.
પશ્ચાત્ અવાયમાં પ્રવિષ્ટ થાય છે, ત્યારે તે
ઉપગત થઈ જાય છે. પશ્ચાત્ તે ધારણામાં
પ્રવિષ્ટ થાય છે અને સંખ્યાત યા અસંખ્યાત
કાલ પર્યંત ધારણ કરી રાખે છે.

૧૧૫. સે જહાનામણ કેડ પુરિસે અવ્વચં ગંધ અઘાઝ્જા, તેણં 'ગંધ' ત્તિ ઉગ્ગહિણ, નોં ચેવ ણં જાણહ 'કે વેસ ગંધે ત્તિ' તઓ ર્ઠં પવિસહ, તઓ જાણહ અમુગેણ સ ગંધે ? તઓ અવાયં પવિસહ, તઓ સે ઉવગયં હવહ, તઓ ધારણં પવિસહ, તઓ ણં ધારેહ સંઘેજ્જં વા કાલં, અસંઘેજ્જં વા કાલં ।

૧૧૬. સે જહાનામણ કેડ પુરિસે અવ્વચં રસં આસાઝ્જા, તેણં 'રસો ત્તિ ઉગ્ગહિણ' નોં ચેવ ણં જાણહ, 'કે વેસ રસો ત્તિ' ? તઓ ર્ઠં પવિસહ, તઓ જાણહ અમુગેણ સ રસે, તઓ અવાયં પવિસહ, તઓ સે ઉવગયં હવહ, તઓ ધારણં પવિસહ, તઓ ણં ધારેહ સંઘેજ્જં વા કાલં, અસંઘેજ્જં વા કાલં ।

૧૧૭. સે જહાનામણ કેડ પુરિસે અવ્વચં ફાસં પહિસંઘેજ્જા, તેણં 'ફાસે' ત્તિ ઉગ્ગહિણ, નોં ચેવ ણં જાણહ 'કે વેસ ફાસો ત્તિ' ? તઓ ર્ઠં પવિસહ, તઓ જાણહ અમુગેણ સ ફાસે, તઓ અવાયં પવિસહ, તઓ સે ઉવગયં હવહ, તઓ ધારણં પવિસહ. તઓ ણં ધારેહ સંઘેજ્જં વા કાલં, અસંઘેજ્જં વા કાલં ।

૧૧૮. સે જહાનામણ કેડ પુરિસે અવ્વચં મુમિણ પાસિજ્જા, તેણં 'મુમિણેત્તિ' ઉગ્ગહિણ, નોં ચેવ ણં જાણહ 'કે વેસ મુમિણે ત્તિ,' તઓ ર્ઠં પવિસહ, તઓ જાણહ અમુગેણ સ મુમિણે, તઓ અવાયં પવિસહ, તઓ

૧૧૫ જેમકે— કોઈ પુરુષ અવ્યક્ત-અસ્પષ્ટ ગંધને સૂંધે છે, તેણે 'આ કંઈક ગંધ છે' આ રીતે ગ્રહણ કર્યું પરંતુ તે જાણતો નથી કે 'આ કોની ગંધ છે ?', તદનંતર ઇંદ્રિયામાં પ્રવિષ્ટ થઈને તે જાણે છે કે આ 'અમુક ગંધ છે' પશ્ચાત્ અવાયમાં પ્રવિષ્ટ થાય છે ત્યાં તે ગંધ ઉપગત થઈ જાય છે, પશ્ચાત્ તે ધારણામાં પ્રવિષ્ટ થાય છે અને સંજ્ઞાત થા અસંજ્ઞાત કાલ પર્યંત ધારણ કરી રાખે છે.

૧૧૬ જેમકે— કોઈ પુરુષ કોઈ રસનું આસ્વાદ ન કરે છે તેણે 'આ રસ છે' એ રીતે ગ્રહણ કર્યું પરંતુ તે જાણતો નથી કે આ 'કયો રસ છે ?' ત્યારે તે ઇંદ્રિયામાં પ્રવિષ્ટ થાય છે અને તે જાણે છે કે 'આ અમુક રસ છે' ત્યાર પછી અવાયમાં પ્રવિષ્ટ થાય છે ત્યારે તે ઉપગત થઈ જાય છે, ત્યાર બાદ ધારણામાં પ્રવિષ્ટ થાય છે અને સંજ્ઞાત કે અસંજ્ઞાત કાલ પર્યંત ધારણ કરી રાખે છે

૧૧૭ જેમકે— કોઈ પુરુષ અવ્યક્ત સ્પર્શનો સ્પર્શ કરે છે, તેને આ 'કોઈક સ્પર્શ છે' એ રીતે ગ્રહણ કર્યું, પરંતુ તે જાણતો નથી કે 'આ કયો સ્પર્શ છે ?' ત્યાર બાદ તે ઇંદ્રિયામાં પ્રવિષ્ટ થાય છે અને જાણે છે કે 'આ અમુક સ્પર્શ છે' પશ્ચાત્ અવાયમાં પ્રવિષ્ટ થાય છે ત્યારે તે ઉપગત થઈ જાય છે પછી ધારણામાં પ્રવિષ્ટ થાય છે અને સંજ્ઞાત થા અસંજ્ઞાત કાલ પર્યંત ધારણ કરી રાખે છે

૧૧૮ જેમકે— કોઈ પુરુષ અવ્યક્ત સ્વપ્ન જોયું, તેને 'આ સ્વપ્ન છે' એ રીતે ગ્રહણ કર્યું પરંતુ તે જાણતો નથી કે 'આ કેવું સ્વપ્ન છે ?' પશ્ચાત્ ઇંદ્રિયામાં પ્રવિષ્ટ થાય છે ત્યાં તે જાણે છે કે 'આ અમુક સ્વપ્ન છે'.

સે ઉવગયં હવઈ, તઓ ધારણં પવિસઈ,
તઓ ણં ધારેઈ સંસ્વેજં વા કાલં, અસં-
સ્વેજં વા કાલં । સે તં મલ્લગદિટ્ટંતેણં

તદનંતર અવાયમાં પ્રવિષ્ટ થાયછે. ત્યારે તે
ઉપગત થાયછે. તત્પશ્ચાત્ ધારણામા પ્રવિષ્ટ
થાય છે અને સંજ્યાત યા અસંજ્યાત કાલ-
પર્યંત ધારણ કરી રાખે છે. આ મલ્લક-
દૃષ્ટાન્તથી વ્યવનાવગ્રહની પ્રરૂપણા થઈ

૧૧૯. તં સમાસઓ ચઉવ્વિહં પળ્લત્તં, તંજહા-
દવ્વઓ, સ્વિત્તઓ, કાલઓ, માવઓ ।
તત્થ—

દવ્વઓ ણં —આમિણિવોહિયનાણી
આણ્ણેણં સવ્વાઈં. દવ્વાઈં જાણઈ, ન
પાસઈ ।

સ્વેત્તઓ ણં—આમિણિવોહિયનાણી
આણ્ણેણં સવ્વં સ્વેત્તં જાણઈ, ન પાસઈ ।

કાલઓ ણં—આમિણિવોહિયનાણી
આણ્ણેણં સવ્વં કાલં જાણઈ, ન પાસઈ ।

માવઓ ણં—આમિણિવોહિયનાણી
આણ્ણેણં સવ્વે માવે જાણઈ ન પાસઈ ।

૧૧૯ તે આલિનિબોધિક-મતિજ્ઞાન સંક્ષેપમા
ચાર પ્રકારનું પ્રરૂપ્યુ છે, જેમકે- ૧] દ્રવ્યથી
[૨] ક્ષેત્રથી [૩] કાળથી અને [૪] લાવથી.

દ્રવ્યથી મતિજ્ઞાની સામાન્યરીતે સર્વ
દ્રવ્યોને જાણેછે પરંતુ જોતા નથી ક્ષેત્રથી
મતિજ્ઞાની સામાન્યતઃ સર્વક્ષેત્રને જાણે છે
પરંતુ જોતા નથી કાળથી મતિજ્ઞાની
સામાન્યતઃ ત્રણે કાળને જાણે છે પરંતુ
જોતા નથી લાવથી મતિજ્ઞાની સામાન્યતઃ
સર્વલાવોને જાણે છે પરંતુ જોતા નથી.

૧૨૦. ઉગ્ગહ ઈહાડ્ઢાઓ, ય ધારણા એવ હંતિ
ચત્તારિ ।

૧૨૦ સંક્ષેપમા આલિનિબોધિક-મતિજ્ઞાનના
અવગ્રહ, ઈહા, અવાય અને ધારણા, આ
ચારજોડો હોય છે.

આમિણિવોહિયનાણસ્સ, મેયવત્થૂ સમા-
સેણં ॥

૧૨૧. અત્થાણં ઉગ્ગહણમ્મિ ઉગ્ગહો તહ વિચા-
લણે ઈહા ।

૧૨૧ અર્થોના અવગ્રહણને અવગ્રહ, અર્થોની
વિચારણાને ઈહા, અર્થોના નિર્ણયાત્મક
જ્ઞાનને અવાય અને ઉપયોગની અવિચ્યુતિ,
વાસના અને સ્મૃતિને ધારણા કહે છે

વવસાયમ્મિ અવાઓ, ધરણં પુણ ધારણં
વિતિ ॥

ઉગ્ગહં ઈક્કં સમય, ઈહાવાયા મુહત્તમંદં
તુ વ

કાલમસંસંસંસં, ચ ધારણા હોઈ
નાયવ્વા ॥

અવગ્રહ (અર્થાવગ્રહ) જ્ઞાનના ઉપયોગ-
નો કાલપરિમાણ એક મમય, ઈહા અને
અવાયના ઉપયોગનો અર્દ્ધમુદૂર્ત પ્રમાણ
તથા ધોરણોનો કાલપરિમાણ સંજ્યાત યા
અસંજ્યાત કાલ પર્યંત છે. એમ જાણવું
જોઈએ

૧૨૨. પુટ્ટં સુણેઙ્ગ સદ્દં, સ્વં પુણ, પામદ અપુટ્ટં તુ ।

ગંધં રસ ચ ફાસં ચ, વદ્ધપુટ્ટં વિયાગરે ॥

૧૨૨ શ્રોત્ર ઇન્દ્રિયદાન સ્વપૂર્ય યથેલા શબ્દ, અન્યાયા છે, પરન્તુ રૂપ રસાં રસાં વિના એવાય છે 'તુ' શબ્દનો પ્રયોગ 'એવદ્ધ' ના અર્થમાં છે. તેથી નિર્ણય થાય છે કે વદ્ધુન્દ્રિય નાપ્રાપ્યકારીન છે. ગંધ, રસ અને રસાં અધ્યસ્થપૂર્ય નાપ્રાપ્ય છે અર્થાત્ કાળ, અન્યા અને અર્થાત્ ઇન્દ્રિયોથી બદ નાને સ્વપૂર્ય યથેલા પુટ્ટગંતે આપાય છે.

૧૨૩. ભાસા સમસેઢીઓ, સદ્દં જે સુણઙ્ગ મીસિયં સુણઙ્ગ ।

વીસેઢી પુણ સદ્દં, સુણેઙ્ગ નિયમા પરાધાણ ॥

૧૨૩ વક્તા દ્વારા સુકાતા ભાષાદ્વય પુટ્ટગત અમૂલને અમરોગિન્યામાં દિવત ધોતા ચાલજે છે તે નિયમથી અન્ય શબ્દોથી મિશ્રિત ન ચાલજે છે. વિશેષિત્વા નિયત ધોતા નિયમથી પરાધાન થતાપરન્તુ અન્ય અર્થમાં છે. એટલે વિશેષિત્વા નિયત ધોતા, વક્તાદ્વારા મૂકેલ શબ્દોને નહિ પણ તે શબ્દપુટ્ટ ગંતેલા નામર્થથી શબ્દરૂપે પશ્ચિમોક્ત ધીન પુટ્ટગંતેના ચાલજે છે.

૧૨૪. ઈહા અપોહ વીમંસા, મગ્ગાયા ચ ગવેસણા ।
સન્ના સદ્દં મદ્દં પન્ના, સવ્વં આભિણિ-
વોહિયં ॥

સે ત્ત આભિણિવોહિયનાણપરોક્કલં સે
ત્ત મદ્દનાણં ॥

૧૨૪ ઈહા (સ્વર્થ પર્યાયોગ્ય) અપોહ (નિશ્ચયાભેદજ્ઞાન) વિમર્શ, સાર્થવ્યા (અન્વયધર્મ જ્ઞાનરૂપ), ગવેસણા (અનિરેક ધર્મ નિશ્ચયરૂપ), સંજા, સ્મૃતિ, મતિ, પ્રજ્ઞા આ સર્વ આભિણિઓધિક જ્ઞાનના પર્યાયવાચી નામો છે.

આ આભિણિઓધિક જ્ઞાન પરાક્ષનું વિવરણ પૂર્ણ થયું. મતિજ્ઞાનનું પ્રકરણ પણ મંપૂર્ણ થયું.

શ્રુતજ્ઞાન.

૧૨૫. સે ત્તં સુચનાણપરોક્કલં ? સુચનાણપરોક્કલં
ચોદસવિહં પણ્ણત્તં, તંજહા-અક્કરસુચં,
૧ અણક્કરસુચં, ૨ સણ્ણિસુચં, અસ-
ણ્ણિસુચં, ૪ સમ્મસુચં, ૫ મિચ્છાસુચં,
૬ સાદ્ધં, ૭ અણાદ્ધં, ૮ સપજ્જવસિયં,

૧૨૫ પ્રશ્ન— પરાક્ષ શ્રુતજ્ઞાનના કેટલા પ્રકાર છે ?

ઉત્તર— પરાક્ષ શ્રુતજ્ઞાન ચૌદ પ્રકારનું છે, જેમકે— (૧) અક્ષરશ્રુત (૨) અનક્ષરશ્રુત (૩) સંજીશ્રુત (૪) અસંજીશ્રુત

૧ અપજ્જવસિયં, ૧૦ ગમિયાં,
૧૧ અગમિયાં, ૧૨ અંગપવિટ્ઠં ૧૩
અણંગપવિટ્ઠં ૧૪ ॥

(૫)સમ્યક્ શ્રુત (૬) મિથ્યાશ્રુત (૭) સાદિકશ્રુત
(૮) અનાદિક શ્રુત (૯) સપર્યવસિતશ્રુત (૧૦)
અપર્યવસિત શ્રુત (૧૧) ગમિક શ્રુત (૧૨)
અગમિક શ્રુત (૧૩) અંગપ્રવિટ્ઠ શ્રુત (૧૪)
અનંગપ્રવિટ્ઠ શ્રુત.

૧૨૬. સે કિં તં અક્ષરસ્ય ? અક્ષરસ્ય ૧૨૬.
તિવિહં પ્ણત્તં, તંજહા—સન્નક્ષરં,
વંજણક્ષરં, લલ્લિઅક્ષરં ।

પ્રશ્ન— અક્ષરશ્રુતના કેટલા પ્રકાર છે ?

ઉત્તર— અક્ષરશ્રુતની પ્રરૂપણા ત્રણ
પ્રકારે છે, જેમકે— (૧) સંજ્ઞા અક્ષર (૨)
વ્યંજન અક્ષર (૩) લલ્લિ અક્ષર.

સે કિં તં સન્નક્ષરં ? સન્નક્ષરં
અક્ષરસ્સ સંઠાણાગિદ્ધિ, સે તં સન્ન-
ક્ષરં ।

પ્રશ્ન— સંજ્ઞા અક્ષરનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— સંજ્ઞા અક્ષર-અક્ષરના સંસ્થાન-
આકૃતિને સંજ્ઞા અક્ષર કહે છે. અર્થાત્ તે
લખવામાં આવનાર અક્ષરો સંજ્ઞાક્ષર
કહેવાય છે.

સે કિં તં વંજણક્ષરં ? વંજણક્ષરં
વંજણામિલાવો, સે તં વંજણક્ષરં ।

પ્રશ્ન— વ્યંજન અક્ષરનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— અક્ષરોના ઉચ્ચારણને (બોલાતા
અક્ષરોને) વ્યંજનાક્ષર કહે છે.

સે કિં તં લલ્લિઅક્ષરં ?
લલ્લિઅક્ષરં—અક્ષરલલ્લિયસ્સ
લલ્લિઅક્ષરં સમુપ્પજ્જહ, તંજહા—
સોહંદિયલલ્લિઅક્ષરં, ચક્ષિંદિયલલ્લિ-
અક્ષરં, ઘાણિદિયલલ્લિઅક્ષરં, રસણિ-
દિયલલ્લિઅક્ષરં, ફાસિદિયલલ્લિઅક્ષરં,
નોહંદિયલલ્લિઅક્ષરં । સે તં લલ્લિઅ-
ક્ષરં, સે તં અણક્ષરસ્ય ।

પ્રશ્ન— લલ્લિઅક્ષરનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— અક્ષર લલ્લિવાળા જીવને
લલ્લિ-અક્ષર ઉત્પન્ન થાય છે, અર્થાત્ તે
ભાવશ્રુતજ્ઞાન હોય છે. જેમકે— શ્રોત્રેન્દ્રિય-
લલ્લિ-અક્ષર, ચક્ષુરિન્દ્રિય-લલ્લિ-અક્ષર,
ઘ્રાણેન્દ્રિય-લલ્લિ-અક્ષર, રસનેન્દ્રિય-લલ્લિ-
અક્ષર, સ્પર્શેન્દ્રિય-લલ્લિ-અક્ષર, નોહંદ્રિય-
લલ્લિ-અક્ષર, આ રીતે અક્ષરશ્રુતનું વર્ણન છે.

૧૨૭. સે કિં તં અણક્ષરસ્ય ? અણક્ષરસ્ય ૧૨૭.
અણેગવિહં પ્ણત્તં તંજહા—

પ્રશ્ન— અનક્ષરશ્રુતના કેટલા પ્રકાર છે ?

ઉત્તર— અનક્ષરશ્રુત અનેક પ્રકારથી
કહ્યું છે, જેમકે—

૧૨૮. જસસિયં નીસસિયં, નિચ્છૂદં સ્વાસિયં ચ ૧૨૮.
છીયં ચ ।
નિસ્સિંધિયમણુમારં, અણવચ્ચર હેલિયા-
ઈયં । સે સં અણવચ્ચરસુયં ॥

૧૨૯. સે કિં તં સણિસુયં ? સણિસુયં તિવિહં ૧૨૯.
પણત્તં, તંજહા-કાલિઓવણ્ણેણં હેઝ-
વણ્ણેણં, દિહિવાઓવણ્ણેણં ।

સે કિં તં કાલિઓવણ્ણેણં ?
કાલિઓવણ્ણેણં-જસ્સ ણં અત્થિ ઈહા,
અવોહો, મગ્ગણા, ગવેસણા, ચિંતા,
વિમંસા, સે ણં સણ્ણીતિ લઘ્મઇ । જસ્સ-
ણં નત્થિ ઈહા, અવોહો, મગ્ગણા,
ગવેસણા, ચિંતા, વિમંસા, સે ણં અસ-
ણ્ણીતિ લઘ્મઇ । સે સં કાલિઓવણ્ણેણં ।

સે કિં તં હેઝવણ્ણેણં ? હેઝવ-
ણ્ણેણં-જસ્સ ણં અત્થિ અભિસંધારણ-
પુવ્વિયા કરણસત્તી, સે ણં સણ્ણીતિ
લઘ્મઇ । જસ્સ ણં નત્થિ અભિસંધારણ-
પુવ્વિયા કરણસત્તિ સે ણં અસણ્ણીત
લઘ્મઇ, સે સં હેઝવણ્ણેણં ।

ઉપદેશિત ઉપદેશિત એવો, નિર્મલ-
વચ્ચિત નીચે આત્મ મુદ્ધે, શુદ્ધ, આંગી
ખાલી, છીંક આવી, નિર્મલના નાકથી
છીંકવું, અનુવાર મુદ્ધે એવા કરવી તે
અનકાર થત છે.

પ્રશ્ન- અંગીશ્રુતના કેટલા પ્રકાર છે ?

ઉત્તર- અંગીશ્રુત ત્રણ પ્રકારનું પ્રકરણ
છે, જેમકે- ૧) કાલિક-ઉપદેશથી ૨) હેતુગ-
ઉપદેશથી અને (૩) દિવિવા-ઉપદેશથી

પ્રશ્ન- કાલિક ઉપદેશથી અંગીશ્રુતનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર-કાલિક ઉપદેશથી ઈંદ્રિય વિચારણા,
અપોદ નિશ્ચય, માર્ગજ્ઞા અન્યથા ધર્માન્વેષણ-
રૂપ, ગવેસણા અનિદેહ ધર્મસ્વરૂપ, પર્યાલોચન,
ચિંતા- ‘શું થયું કે થશે ?’ આ પ્રકારનું
પર્યાલોચન, વિમર્શ- આ વસ્તુ અગતીતે
અંતરિત થાય છે એવો વિચાર, આ પ્રકારની
વિચારધારા જે પ્રાણીને હોય તે સંજી કહે-
વાય છે. જે પ્રાણીને ઈંદ્રિય, અપોદ માર્ગજ્ઞા
ગવેસણા, ચિંતા, વિમર્શ નથી તે અસંજી
કહેવાય છે. એવા હોવાનું શ્રુત કાલિક-
ઉપદેશથી મંત્રી અને અસંજીશ્રુત કહેવાય છે.

પ્રશ્ન- હેતુ ઉપદેશથી અંગીશ્રુતનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર-જે હોવાની અવ્યક્ત કે વ્યક્તરીતે
વિજ્ઞાનદ્વારા, આલોચનપૂર્વક ક્રિયા કરવાની
શક્તિ પ્રવૃત્તિ છે તે સંજી અને જે પ્રાણીની
અભિસંધારણપૂર્વિકા કચ્છશક્તિ-વિચારપૂર્વક
ક્રિયા કરવામાં પ્રવૃત્તિ હોતી નથી તે અસંજી
કહેવાય છે. આરીતે હેતુપદેશથી મંત્રી અને
અસંજી કહેવાય છે. [આ અપેક્ષાએ દીન્દ્રિ-
યથી અસંજી પંચેન્દ્રિય સુધીના હોવા
પણ સંજી છે]

સે કિં તં દિદ્ધિવાઓવણ્ણેસેગં ?
દિદ્ધિવાઓવણ્ણેસેગં સણ્ણિસુયસ્સ સ્વઓવ-
સમેણ સણ્ણી લબ્ભઈ, અસણ્ણિસુયસ્સ
સ્વઓવમમેણ અસણ્ણી લબ્ભઈ । સે ત્તં
દિદ્ધિવાઓવણ્ણેસેગં, સે ત્તં સણ્ણિસુયં ।
સે ત્તં અસણ્ણિસુયં ।

પ્રશ્ન- દદ્ધિવાદ-ઉપદેશથી સંજી શ્રુતનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- દદ્ધિવાદ-ઉપદેશની અપેક્ષાએ
સંજીશ્રુતના ક્ષયોપશમથી સંજી અને અસંજી-
શ્રુતના ક્ષયોપશમથી અસંજી કહેવાય છે.
આરીતે દદ્ધિવાદોપદેશથી સંજી અને અસંજી
સમજવા. (આ અપેક્ષાએ સમ્યક્દષ્ટિ જીવ
સંજી અને મિથ્યાદષ્ટિ જીવ અસંજી છે.)
આરીતે સંજીશ્રુત અને અસંજીશ્રુત પૂર્ણ થયું.

૧૩૦. સે કિં તં સમ્મસુયં ? સમ્મસુય-જં ઇમં
અરિહંતેહિં ભગવતેહિં ઉપ્પણ્ણ-નાણદંસ-
ણધરેહિં, તેલુક્કનિરિક્ખિયમહિયપૂરુહિં,
તીયપહુપ્પણ્ણમણાગયજાણહિં, સવ્વ-
ણ્ણહિં સવ્વદરિમીહિં પળીયં દુવાલસંગં
ગણિપિડગં, તંજહા-આયારો ૧, સ્વયગહો,
૨, ઠાણં, ૩, સમવાઓ, ૪, વિવાહપ-
ણ્ણત્તી, ૫, નાયાધમ્મ-કહાઓ, ૬,
ઉવાસગદસાઓ, ૭, અંતગહદસાઓ, ૮,
અણુત્તરોવવાઙ્ગ્યદસાઓ, ૯, પળ્લાવાગર-
ણાહં, ૧૦ વિવાગસુયં, ૧૧ દિદ્ધિવાઓ
૧૨ ।

૧૩૦. પ્રશ્ન- સમ્યક્શ્રુત તે શુ છે ?

ઉત્તર- ઉત્પન્ન જ્ઞાન - દર્શનને ધારણ
કરનાર, ત્રિલોકદ્વારા આદરપૂર્વક જોવાયેલ,
યથાવસ્થિત ઉત્ક્રીતિત, લાવપૂર્વક નમસ્કૃત,
અતીત વર્તમાન અને અનાગતને જાણવા-
વાળા, સર્વજ્ઞ અને સર્વદર્શી અર્હત તીર્થંકર
ભગવંતો દ્વારા પ્રણીત- અર્થથી ઉપદિષ્ટ, જે
આ દ્વાદશાંગરૂપ ગણિપિટક છે તે સમ્યક્શ્રુત
કહેવાય છે. તે આ પ્રમાણે- (૧) આચારાંગ
(૨) સૂત્રકૃતાંગ (૩) સ્થાનાંગ (૪) સમવાયાંગ
(૫) વ્યાખ્યા પ્રજ્ઞપ્તિ (૬) જ્ઞાતા ધર્મકથાંગ
(૭) ઉપાસક દશાંગ (૮) અન્તકૃત દશાંગ
(૯) અનુત્તરોપપાતિક દશાંગ (૧૦) પ્રશ્ન-
વ્યાકરણ (૧૧) વિપાકશ્રુત અને (૧૨)
દષ્ટિવાદ

इच्छेयं दुवालसंगं गणिपिडगं
चोदसपुव्विस्स सम्मसुयं, अभिण्णदस-
पुव्विस्स सम्मसुयं, तेणं परं भिण्णेसु
भयणा, से त्तां सम्मसुयं ॥

આરીતે આ દ્વાદશાંગ ગણિપિટક
ચોદ પૂર્વધારીનું સમ્યક્શ્રુત હોય છે. સંખર્ષુ
દશપૂર્વધારીનું પણ સમ્યક્શ્રુત હોય છે.
તેનાથી ઓછું અર્થાત્ કંઈક ઓછું દશપૂર્વ
અને નવ આદિપૂર્વનું જ્ઞાન હોવા પર ભજના
છે અર્થાત્ સમ્યક્શ્રુત હોય અથવા ન પણ
હોય. આ રીતે સમ્યક્શ્રુતનું વર્ણન પૂર્ણ થયું.

૧૩૧. સે કિં તં મિચ્છાસુયં ? મિચ્છાસુય જં
ઇમં અણ્ણાણિહિં મિચ્છાદિદ્ધિહિં

૧૩૧.

પ્રશ્ન- મિથ્યાશ્રુતનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- જે અજ્ઞાની મિથ્યાદષ્ટિઓદ્વારા

સચ્છંદબુદ્ધિમદ્વિગણિયં, તંજહા-ભારહ,
રામાયણં, ભીમાસુરુક્ષં (વકં)
કોહિલ્ય, સગડમદ્વિયાઓ, સોહ
(ઘોડગ) મુહં, કપ્પાસિયં, નાગસુહુમં,
કળગસત્તરી, વડ્ડસેસિયં, બુદ્ધવયણં,
તેરાસિયં, કાવિલિયં, લોગાયયં, સદ્ધિ-
તંતં, માઢરં, પુરાણં, વાગરણં, ભાગવયં,
પાયંજલી, પુસ્સદેવયં, લેહં, ગણિયં,
સડણસ્યં, નાહયાઈં ।

અહવા-વાવત્તરિકલાઓ, ચત્તારિ-
ય વેયા સંગોવંગા, ઇયાઈં મિચ્છાદિદ્વિસસ
મિચ્છત્તપરિગ્ગહિયાઈં મિચ્છાસુયં, ઇયાઈં
ચેવ સમ્મદિદ્વિસસ, સમ્મત્તપરિગ્ગહિયાઈં
સમ્મસુયં, અહવા-મિચ્છાદિદ્વિસસ વિ
ઇયાઈં ચેવ સમ્મસુયં, કમ્મા ? ' સમ્મ-
ત્તહેડત્તણઓ । જમ્મા તે મિચ્છાદિદ્વિયા
તેહિં ચેવ સમ્મઈં ચોડયા સમાણા કેઈં
સપક્કલદિદ્ધીઓ ચયંતિ, સે તં મિચ્છા-
સુયં ॥

૧૩૨. સે કિં તં સાહ્યં સપજ્જવસિયં, અણાહ્યં
અપજ્જવસિયં ચ ? ઇચ્છેહ્યં દુવાલસંગં
ગણિપિહગં બુચ્છિત્તિનયદ્વયાણ સ્સાહ્યં
સપજ્જવસિયં, અબુચ્છિત્તિનયદ્વયાણ
અણાહ્યં અપજ્જવસિયં, તં સમાસઓ
ચડવ્વિહં પળ્લત્તં, તંજહા-દવ્વઓ,
સિત્તઓ, કાલઓ, માદઓ ।

તત્થ દવ્વઓ ણં-સમ્મસુયં ઇણં
પુરિસં પહુચ્ચ સાહ્યં સપજ્જવસિયં,
વહ્વે પુરિસે ય પહુચ્ચ અણાહ્યં અપજ્જ-
વસિયં । સ્વેત્તઓ ણં-પંચ મરહાઈં

સ્વચ્છંદ બુદ્ધિ અને મનિદ્વારા કલ્પિત કરેલા
(રચિત) છે તે મિથ્યાશ્રુત છે. તે આ પ્રમાણે
છે, જેમકે— (૧) ભારત (૨) રામાયણ (૩)
ભીમાસુરોક્ત (૪) કૌટિલ્ય (૫) શકટભદ્રિકા
(૬) ખોડા-ઘોટક મુખ (૭) કાર્પાસિક (૮)
નાગસૂક્ષ્મ (૯) કનક સમ્પત્તિ (૧૦) વૈશેષિક
(૧૧) બુદ્ધવચન (૧૨) ત્રૈરાશિક (૧૩)
કાપિલીય (૧૪) લોકાયત (૧૫) ષષ્ઠિતત્ર
(૧૬) માઠર (૧૭) પુરાણ [૧૮] વ્યાકરણ
[૧૯] ભાગવત [૨૦] પાતંજલિ [૨૧]
પુણ્યદૈવત [૨૨] લેખ [૨૩] ગણિત [૨૪]
શકુનિરુત [૨૫] નાટક અથવા ખંડોતેર
કળાઓ અને સાંગોપાદ્ધ ચારવેદ, આ સર્વને
ન્યાયે મિથ્યાદૃષ્ટિ મિથ્યાત્વથી ગ્રહણ કરે છે
ત્યારે મિથ્યાશ્રુત છે. આજ ગ્રંથોને સમ્ય-
દૃષ્ટિ સમ્યક્ષરૂપથી ગ્રહણ કરે છે તે
સમ્યક્શ્રુત થઈ જાય છે. અથવા મિથ્યાદૃષ્ટિને
પણ આ ગ્રંથ સમ્યક્શ્રુત છે. કારણ કે તેના
સમ્યક્ત્વમાં હેતુરૂપ જોની જાય છે, કોઈ
મિથ્યાદૃષ્ટિ તે ગ્રંથોથી પ્રેરિત થઈને [તેમની
અચ્યુક્ત-અસંગત પ્રરૂપણા જોઈને] સ્વપક્ષ-
મિથ્યાત્વદૃષ્ટિને છોડી દે છે. આ મિથ્યા-
શ્રુતનું વર્ણન કર્યું

૧૩૨. પ્રશ્ન- સાહિ, સપર્યવસિત અને અનાદિ
અપર્યવસિત શ્રુતનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- આ દ્વાદશાહરૂપ ગણિપિટક
[શેઠના રત્નોના ઉખાની સમાન આચાર્યની
શ્રુતરત્નોની પેટી] પર્યાયાર્થિક નયની અપે-
ક્ષાથી સાહિ અને સાન્ત છે અને દ્રવ્યાર્થિક
નયની અપેક્ષાએ અનાદિ અનંત છે.

શ્રુતજ્ઞાન સંક્ષેપમાં ચાર પ્રકારનું કહ્યું
છે, જેમકે— દ્રવ્યથી, ક્ષેત્રથી, કાળથી
અને ભાવથી.

પંચેરવયાઈં પહુચ્ચ સાહ્યં સપજ્જવસિયં,
 પંચ મહાવિદેદાઈં પહુચ્ચ અણાહ્યં અપ-
 જ્જવસિયં । કાલઓ ણં-ઉસ્સપ્પિણિં
 ઓસપ્પિણિં ચ પહુચ્ચ સાહ્યં સપજ્જવ-
 સિયં, નોઉસ્સપ્પિણિં નોઓસપ્પિણિં
 ચ પહુચ્ચ અણાહ્યં અપજ્જવસિયં । ભાવઓ
 ણં-જે જયા જિણપંભત્તા માવા આઘ-
 વિજ્જંતિ, પળવિજ્જંતિ, પરુવિજ્જંતિ,
 દંસિજ્જંતિ, નિદંસિજ્જંતિ, ઉવદંસિજ્જંતિ,
 તયા તે માવે પહુચ્ચ સાહ્યં સપજ્જવસિયં,
 સ્વાઓવસમિયં પુણ માવં પહુચ્ચ અણાહ્યં
 અપજ્જવસિયં । અહવા-ભવસિદ્ધિયસ્સ
 સુયં સાહ્યં સપજ્જવસિયં અભવસિદ્ધિ-
 યસ્સ સુયં અણાહ્યં અપજ્જવસિયં ચ ।
 સવ્વાગાસપ્પસગ્ગે સવ્વાગાસપ્પસેહિં
 અણંતગુણિયં પજ્જવક્કરં નિપ્પજ્જજ્ઞ ।
 સવ્વજીવાણં પિ ય ણં અક્કરસ્સ અણં-
 તમાગો નિચ્ચુગ્ધાહિઓ ચિદ્દહં, જહ
 પુણ સોઽવિ આવરિજ્જા, તેણં જીવો
 અજીવત્તં પાવિજ્જા, “સુદ્દહુવિ મેહસમુ-
 દણ, દોહ પમા ચન્દસૂરાણં” । સે ત્તં
 સાહ્યં સપજ્જવસિયં, મે ત્તં અણાહ્યં
 અપજ્જવસિયં ॥

દ્રવ્યથી સમ્યક્ શ્રુત, એક પુરુષની
 અપેક્ષાએ સાદિ-સપર્યવસિત-સાદિ અને
 સાંત છે. ઘણા પુરુષોની અપેક્ષાએ અનાદિ
 અપર્યવસિત છે - આદિ અને અંત રહિત છે.

દ્વેત્રથી સમ્યક્ શ્રુત - પાંચ ભરત, પાંચ
 ઐરવતની દૃષ્ટિથી સાદિ સાંત છે અને મહા-
 વિદેહની અપેક્ષાએ અનાદિ અનંત છે,

કાલથી સમ્યક્ શ્રુત-ઉત્સર્પિણી અને
 અવસર્પિણીની અપેક્ષાએ સાદિ-સાંત છે, ને
 નોઉત્સર્પિણી નોઅવસર્પિણીની અપેક્ષાએ
 અનાદિ અનંત છે.

લાવથી સર્વજ્ઞ-સર્વદેશી તીર્થકરોદ્ધારા
 ને પદાર્થ ને સમયે સામાન્યરુપથી કહેવાય
 છે, નામાદિ ભેદ બતાવીને કથન કરાતા
 હોય છે, હેતુ-દૃષ્ટાંતના ઉપદર્શનથી ને
 સ્પષ્ટતર કરાતા હોય છે, ઉપનય અને
 નિગમનથી ને સ્થાપિત કરાતા હોય છે ત્યારે
 તે ભાવો-પદાર્થોની અપેક્ષાથી સમ્યક્ શ્રુત
 સાદિ સાંત છે અને ક્ષયોપશમ ભાવની
 અપેક્ષાએ સમ્યક્ શ્રુત અનાદિ અનંત છે.
 અર્થવા ભવસિદ્ધિક પ્રાણીનું શ્રુત સાદિ સાંત
 છે, અભવસિદ્ધિક જીવનું મિથ્યાશ્રુત અનાદિ
 અનંત છે.

સમસ્ત આકાશના પ્રદેશોને સર્વ
 આકાશ પ્રદેશોથી અનંતવાર ગુણિત કરવાથી
 પર્યાય અક્ષર નિષ્પન્ન થાય છે. સર્વ જીવોને
 અક્ષર-શ્રુતજ્ઞાનનો અનંતમો ભાગ સદૈવ
 ઉદ્ઘાટિત-ખુલ્લો રહે છે. જો તેના પર પણ
 આવરણ આવી જાય તો જીવ અજીવ ભાવને
 પ્રાપ્ત થઈ જાય. કારણ કે ચેતના જીવનું
 લક્ષણ છે. વાદળોનું ગાઢ આવરણ આવવા
 છતાં પણ સૂર્ય, ચંદ્રની પ્રભા કાંઈક જણાયજ
 છે. આ રીતે સાદિ સાંત અને અનાદિ
 અનંત શ્રુતનું વર્ણન કયું.

૧૩૩. સે કિં તં ગમિયં ? ગમિયં દિદ્ધિવાઓ । ૧૩૩
સે તં ગમિયં ।

પ્રશ્ન- ગમિકે શ્રુ ।

ઉત્તર— આદિ, મધ્ય અથવા અંતમાં કંઈક વિશેષતાથી તેજ સૂત્રને વારંવાર કહેવું તે ગમિકશ્રુત છે. દષ્ટિવાદ ગમિકશ્રુત છે, અર્થાત્ આદિમાં, મધ્યમાં કે અંતમાં કંઈક વિશેષતા રાખતા એવા શબ્દોનું ઉચ્ચારણ વારંવાર આવે. જેમકે—અજયં ચરમાણો અ, અજયં ચિદ્રમાણો અ વગેરે ગમિકશ્રુત કહેવાય છે.

સે કિં તં અગમિયં ? અગમિયં કાલિય મુય । સે તં અગમિયં । અહ્વા ત સમાસઓ દુવિહ પળ્લત્તં, તંજહા— અંગપવિદ્ધં અંગવાહિરં ચ ।

પ્રશ્ન- અગમિક શ્રુતનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— ગમિકથી વિસદૃશ-આચારાંગ આદિ અગમિકશ્રુત છે. જેમાં એક સરખા પાઠ ન હોય તે અગમિક શ્રુત કહેવાય છે. અથવા દૃષ્ટિવાદ ગમિક શ્રુત છે અને કાલિક સર્વ અગમિક છે, અથવા તે સંક્ષેપમાં બે પ્રકારનું વર્ણવ્યું છે— (૧) અગપ્રવિષ્ટ અને (૨) અંગબાહ્ય.

૧૩૪. સે કિં તં અંગવાહિરં ? અંગવાહિરં દુવિહ પળ્લત્તં તંજહા—આવસ્સયં ચ, આવસ્સ-યવરિત્તં ચ ।

૧૩૪. પ્રશ્ન-અંગબાહ્યશ્રુતના કેટલા પ્રકાર છે ?

ઉત્તર- અંગબાહ્ય શ્રુત બે પ્રકારનું કહ્યું છે, જેમકે— આવશ્યક અને આવશ્યકથી ભિન્ન

સે કિં તં આવસ્સયં ? આવસ્સયં છન્નિહં પળ્લત્તં, તંજહા—સામાયિક, ચતુર્વીસત્થઓ, વંદણયં, પલિક્કમણં, કાઉસ્સમ્મો, પચ્ચક્ખાણં, સે ત્ત આવસ્સય ।

પ્રશ્ન-તે આવશ્યક શ્રુતનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- આવશ્યક શ્રુત છે વિલાગોમાં વિલક્ષ્ણ છે, જેમકે— (૧) સામાયિક (૨) ચતુર્વિંશતિસ્તવ (૩) વંદના (૪) પ્રતિક્રમણ (૫) કાયોત્સર્ગ અને (૬) પ્રત્યાખ્યાન. આ આવશ્યકશ્રુતનું વર્ણન છે.

સે કિં ત આવસ્સયવરિત્તં ? આવસ્સયવરિત્તં દુવિહં પળ્લત્તં, તંજહા કાલિયં ચ, ઉક્કાલિયં ચ ।

— આવશ્યકવ્યાતરિક્ષ્ણ શ્રુત કેટલા પ્રકારે છે ?

ઉત્તર- આવશ્યકભિન્ન શ્રુતની પ્રરૂપણા એ પ્રકારે છે, જેમકે (૧) કાલિક- જે શ્રુત દિવસ રાત્રિના પહેલા ને ચોથા પહોરમાં લખાય છે. (૨) ઉત્કાલિક- જેનું અધ્યયન કાલિકથી ભિન્ન કાલમાં (અસ્વાધ્યાય કાલને છોડીને શેષ રાત્રિમાં અને દિનમાં) લખી શકાય.

સે કિં તં ઉક્કાલિયં ? ઉક્કાલિયં અણેગવિહં પ્ણત્તં, તં જહા-દસવેયા-લિયં, કપ્પિયાકપ્પિયં, ચુલ્લકપ્પસુયં, મહાકપ્પસુયં, ઉવવાડયં, રાયપસેણિયં, જીવભિગમો, પ્ણવણા, મહાપ્ણવણા, પમાયપ્પમાયં, નન્દી, અણુઓગદારાઈં, દેવિદત્થઓ, તંદુલવેયાલિયં, ચન્દા-વિજ્ઞમયં સૂરપ્ણત્તી, પોરિસિમંડલં, મળ્ડલપવેસો, વિજ્ઞા-ચરણવિણિચ્છઓ, ગણિવિજ્ઞા, મ્હાણવિમત્તી, મરણવિ-મત્તી, આયવિસોહી, વીયરાગસુયં, સંલેહ્ણાસુયં, વિહારકપ્પો, ચરણવિહી, આરપચ્ચક્ખાણં, મહાપચ્ચક્ખાણં, એવ-માઈ, સે ત્તં ઉક્કાલિયં ।

સે કિં તં કાલિયં ? કાલિયં અણેગવિહં પ્ણત્તં, તં જહા-ઉત્તરજ્ઞયણાઈ, દસાઓ, કપ્પો, વવહારો, નિસીહં, મહાનિસીહં, હસિમાસિયાઈં, જમ્બૂદીવપન્નત્તી, દીવ-સાગરપન્નત્તી, ચન્દપન્નત્તી, હુઢિયાવિ-માણપ્પવિમત્તી, મહલ્લિયાવિમાણપ્પવિ-મત્તી, અંગચૂલિયા, વગ્ગચૂલિયા, વિવાહચૂલિયા, અરુણોવવાણ, વરુણો-વવાણ, ગરુલોવવાણ, ધરણોવવાણ,

પ્રશ્ન-ઉત્કાલિક શ્રુતના કેટલા પ્રકાર છે ?

ઉત્તર- ઉત્કાલિકશ્રુત અનેક પ્રકારે પ્રરૂપ્યુ છે, જેમકે- (૧) દશવૈકાલિક (૨) કલ્પાકલ્પ (૩) ચૂલ કલ્પશ્રુત (૪) મહાકલ્પ-શ્રુત (૫) ઔપપાતિક (૬) રાજપ્રશ્નીય (૭) છવાભિગમ (૮) પ્રજ્ઞાપના (૯) મહા-પ્રજ્ઞાપના (૧૦) પ્રમાદાપ્રમાદ (૧૧) ન દ્વી (૧૨) અનુયોગદ્વાર (૧૩) દેવેન્દ્રસ્તવ (૧૪) તંદુલવૈચારિક (૧૫) અન્દ્ર વેધ્ય (૧૬) સૂર્યપ્રજ્ઞપ્તિ (૧૭) પૌરુષીમંડલ (૧૮) મંડલ-પ્રવેશ (૧૯) વિદ્યાચરણ વિનિશ્ચય (૨૦) ગણિવિદ્યા (૨૧) ધ્યાનવિલકિત (૨૨) મરણ-વિલકિત (૨૩) આત્મવિશોધિ (૨૪) વીતરાગશ્રુત (૨૫) સ લેખનાશ્રુત (૨૬) વિહારકલ્પ (૨૭) ચરણવિધિ (૨૮) આતુર-પ્રત્યાખ્યાન (૨૯) મહાપ્રત્યાખ્યાન ઇત્યાદિ આવી રીતે ઉત્કાલિક શ્રુત છે.

પ્રશ્ન- કાલિક શ્રુતના કેટલા પ્રકાર છે ?

ઉત્તર- કાલિકશ્રુતના અનેક પ્રકાર છે, જેમકે- (૧) ઉત્તરાધ્યયન (૨) દશાશ્રુતસ્કન્ધ (૩) કલ્પ બૃહત્ કલ્પ (૪) વ્યવહાર (૫) નિશીથ (૬) મહાનિશીથ (૭) ઋષિલાપિત (૮) જ બુદ્ધીપ પ્રજ્ઞપ્તિ (૯) દ્વીપસાગર પ્રજ્ઞપ્તિ (૧૦) ચંદ્રપ્રજ્ઞપ્તિ (૧૧) ભુદ્રિકા-વિમાન પ્રવિલકિત (૧૨) મહલ્લિકા વિમાન-પ્રવિલકિત (૧૩) અદ્ભૂતચૂલિકા (૧૪) વર્ગ-ચૂલિકા (૧૫) વિવાહ ચૂલિકા (૧૬) અરૂણા-

વેસમળોવવાણ, વેલંધરોવવાણ, દેવિંદો-
વવાણ, ઉદ્ધાણસુચં, સમુદ્ધાણસુચં, નાગ-
પરિયાવણિયાઓ, નિરયાવલિયાઓ,
કપ્પિયાઓ, કપ્પવહંસિયાઓ, પુષ્પિ-
યાઓ, પુષ્પચૂલિયાઓ, વળ્હીદસાઓ,
પ્વમાદ્યાઈં ચડરાસીઈં પદન્નગસહસ્સાઈં
મગવઓ અરહઓ ઉસહસામિસ્સ આદ-
તિત્થયરસ્સ, તહા સંઘિજ્જાઈં પદ્ધગ-
સહસ્સાઈં મઙ્ગિમમગાણ જિણવરાણં ।
ચોદસ પદન્નગસહસ્સાઈં મગવઓ
વદ્ધમાણસામિસ્સ । અહવા-જસ્સ જત્તિયા
સીસા ઉપ્પત્તિયાણ, વેણંદ્યાણ, કમ્મિ-
યાણ, પારિણામિયાણ, ચડન્વિહાણ
બુદ્ધીણ ઉવવેયા તસ્સ તત્તિયાઈં પદ્ધગ-
સહસ્સાઈં । પત્તેયબુદ્ધાવિ તત્તિયા ચેવ,
સે તં કાલિયં સે તં આવસ્સયવરિત્તં,
સે તં અંગપવિટ્ઠં ।

૧૩૫. સે કિં તં અંગપવિટ્ઠં ? અંગપવિટ્ઠં દુવા- ૧૩૫.
હસવિહં પળ્લત્તં, તંજહા-આચારોં ૧,
સૂચગહો ૨, ઠાણં ૩ સમવાઓ ૪,
વિવાહપન્નત્તી ૫, નાયાધમ્મકહાઓ ૬,
ઉવાસગદસાઓ ૭, અંતગહદસાઓ ૮,
અણુત્તરોવવાદ્યાદસાઓ ૯, પળ્લાવાગર-
ણાં ૧૦, વિવાગસુચં ૧૧, દિદ્ધિવાઓ
૧૨

પપાત (૧૭) વરૂણોપપાત (૧૮) ગરૂડોપપાત
(૧૯) ધરણોપપાત (૨૦) વૈશ્રમણોપપાત
(૨૧) વેલંધરોપપાત (૨૨) દેવેન્દ્રોપપાત
(૨૩) ઉત્થાનશ્રુત (૨૪) સમુત્થાનશ્રુત
(૨૫) નાગપરિણાપનિકા (૨૬) નિરયાવલિકા
(૨૭) કલ્પિકા (૨૮) કલ્યાવતંસિકા (૨૯)
પુષ્પિતા (૩૦) પુષ્પચૂલિકા (૩૧) વૃષ્ણિદશા
(અંધક વૃષ્ણિદશા) ૨૩ ઈત્યાદિ. ૮૪ હંતર
પ્રકીર્ણક આદિ તીર્થંકર ભગવાન્ શ્રી ઋષભ
સ્વામીના છે, સંખ્યાત સહસ્ર પ્રકીર્ણક
મધ્યમ તીર્થંકરોના છે. અને ચૌદ હંતર
પ્રકીર્ણક ભગવાન્ શ્રી વર્ધમાન સ્વામીના છે.

અથવા જે તીર્થંકરના જેટલા શિષ્યો
ઔત્પત્તિકી, વૈનયિકી, કર્મજ્ઞ અને પારિણા-
મિકી, આ ચાર પ્રકારની બુદ્ધિથી યુક્ત
હોય છે, તેના તેટલા હંતર પ્રકીર્ણક હોય છે.
પ્રત્યેકબુદ્ધ પણ તેટલાજ હોય છે. આ
કાલિકશ્રુત છે. આ રીતે આ આવશ્યક-
વ્યતિરિક્ત શ્રુતનું વર્ણન થયું. આ રીતે આ
અનર્જ પ્રવિષ્ટશ્રુતનું પણ સ્વરૂપ સંપૂર્ણ થયું.

પ્રશ્ન— અર્જપ્રવિષ્ટ શ્રુતના કેટલા
પ્રકાર છે ?

ઉત્તર— અર્જ પ્રવિષ્ટ શ્રુત ચાર પ્રકારે
વર્ણવ્યું છે, જેમકે— (૧) આચારાર્જ (૨)
સૂત્રકૃતાર્જ (૩) સ્થાનાર્જ (૪) સમવાચાર્જ
(૫) વ્યાખ્યાપ્રજ્ઞપ્તિ-ભગવતી (૬) જ્ઞાતા-
ધર્મકથાર્જ (૭) ઉપાસક દશાર્જ (૮) અંતકૃત-
દશાર્જ (૯) અનુરોપપાતિક દશાર્જ (૧૦)
પ્રશ્નવ્યાકરણ (૧૧) વિપાક (૧૨) દષ્ટિવાદાર્જ.

દ્વાદશાંગનું વર્ણન.

૧૩૬. કિં તં આચારે ? આચારે નં ૧૩૬.
સમણાણં નિમ્માંયાણં આચારગોચરવિણય-

પ્રશ્ન— આચાર નામક અંગનું સ્વરૂપ
કેવું છે ?

વેળાસિક્ષા ભાસા અભાસા ચરણક-
રણજાયમાયાવિત્તીઓ આવવિજ્જતિ ।
સે સમાસઓ પચવિહે પળ્લનો, તં જહા-
નાણાચારે, દંસણાચારે, ચરિત્તાચારે,
તવાચારે, વીરિયાચારે ।

આચારે ણં પરિત્તા વાયણા,
સખેજ્જા અણુઓગદારા, સંખિજ્જા વેદા,
સખેજ્જા સિલોગા, સંખિજ્જાઓ
નિજ્જુત્તીઓ, સંખિજ્જાઓ સંગઢણીઓ,
સંખિજ્જાઓ પહિવત્તીઓ ।

સે ણં અગટ્ટયાણ પદમે અંગે, દો
સુચક્કંધા, પળવીસં અઙ્ગમચણા. પંચા-
સીઙ્ગ ઉદ્દેસણકાલા, પચાસીઙ્ગ સમુદ્દેસણ-
કાલા, અટ્ટારંસપયસદ્દસાઙ્ગ પદગ્ગેણં,
સંખિજ્જા અઙ્ગસરા, અણંતા ગમા, અણંતા
પજ્જવા, પરિત્તા તસા, અણંતા ચાવરા,
સાસયકકલ્લનિવદ્ધનિકાઙ્ગયા જિણપળ્લત્તા
ભાવા આઘવિજ્જન્તિ પરુવિજ્જન્તિ,
દંસિજ્જન્તિ, નિદસિજ્જન્તિ ।

ઉત્તર— આચારાઙ્ગ સૂત્રમા શ્રમણ-
નિર્ગથોના આચાર- ગોચર-ભિક્ષાને ગ્રહણ
કરવાની વિધિ, વિનય, વિનયનું કળ,-
કર્મક્ષયાદિ, ગ્રહણ અને આસેવન રૂપ શિક્ષા,
અથવા શિષ્યને સત્ય તથા વ્યવહાર ભાષા
ગ્રહણ કરવા યોગ્ય છે અને મિશ્ર તથા
અસત્ય ભાષા ત્યાજ્ય છે, ચરણ-વ્રતાદિ,
કરણ-પિડવિશુદ્ધિ આદિ, યાત્રા-સયમયાત્રા,
માત્રા-સયમના નિર્વાહમાટે પરિમિત આહાર
કરવો, વિવિધ પ્રકારના અભિગ્રહ ધારણ
કરવા, વિગેરે વિષયોનું વર્ણન કર્યું છે. તે
આચાર સંક્ષેપમા પાત્ર પ્રકારનો છે, જેમકે-
જ્ઞાનાચાર, દર્શનાચાર, ચારિત્રાચાર તથા
આચાર, વીર્યાચાર

આચારાઙ્ગ સૂત્રમા પરિમિત વાચનાઓ,
સંખ્યાત અનુયોગદારો, સંખ્યાત વેદો-છદો,
સંખ્યાત શ્લોકો, સંખ્યાત નિર્ચુક્તિઓ,
અને સંખ્યાત પ્રતિપત્તિઓ છે. તે આચારાઙ્ગ
બાર અંગોમા પ્રથમ અંગ છે. તેમા બે
શ્રુતસ્કન્ધો છે, પચ્ચીસ અધ્યયનો છે અને
૮૫ ઉદ્દેશનકાલ તથા ૮૫ સમુદ્દેશન કાલ છે.
પદપરિમાણમા ૧૮ હજાર પદો, સંખ્યાત
અક્ષર, અનંત ગમ અર્થાત્ અનંત અર્થાગમ,
અનંત પર્યાય, પરિમિત ત્રસ અને અનંત
સ્થાવરનુ પ્રતિપાદન છે શાશ્વત-ધર્માસ્તિકા-
યાદિ, કૃત-પ્રયોગજ-ઘટાદિ, વિશ્રસા-સંધ્યા,
વાદળાદિનો રગ, આ સર્વનું સ્વરૂપ વર્ણવ્યું
છે નિર્ચુક્તિ, સંગ્રહણી, હેતુ, ઉદાહરણ
આદિ અનેક પ્રકારથી દૃઢ કરેલ જિનપ્રજાત
ભાવ સામાન્ય રૂપથી કહ્યા છે, નામાદિથી
પ્રજાપિત કરેલા છે પ્રરૂપિત કરેલા છે,
ઉપમાન તથા નિગમનાદિથી નિદર્શિત-
ઉપદર્શિત કરેલા છે.

સે એવં આયા, એવં નાયા, એવ
વિષ્ણાયા, એવ ચરણકરણપરૂષ્ણા
આઘવિજ્જહ્ । સે તં આયારે ॥

આચારંગતે ગ્રહણ કરનારા, તેના
અનુસાર ક્રિયા કરનારા, આચારની સાક્ષાત
મૂર્તિ બની જાય છે, તે ભાવોના જ્ઞાતા,
વિજ્ઞાતા બની જાય છે. આ રીતે આચારાદ્
સૂત્રમાં ચરણ-કરણની પ્રરૂપણા કરી છે. આ
પ્રમાણે આચારાદ્નુ સ્વરૂપ વર્ણવ્યું છે.

૧૩૭. સે કિં તં સૂયગઢે ? સૂયગઢે ણં લોણ
સૂહજ્જહ્, અલોણ સૂહજ્જહ્, લોયાલોણ
સૂહજ્જહ્. જીવા સૂહજ્જંતિ, અજીવા
સૂહજ્જંતિ, જીવાજીવા સૂહજ્જંતિ, સસમણ
સૂહજ્જહ્, પરસમણ સૂહજ્જહ્, સસમયપ-
રસમણ સૂહજ્જહ્ ।

૧૩૭. પ્રશ્ન- સૂત્રકૃતાદ્સૂત્રમા કયા વિષયનું
વર્ણન કર્યું છે ?

સૂયગઢે ણં અસીયસ્સ કિરિયા-
વાહસયસ્સ, ચરસીહ્ણ અકિરિયાવાહ્ણં,
સત્તટ્ઠીહ્ણ અણ્ણાણિયવાહ્ણં, વત્તીસાહ્ણ
વેણ્ણિયવાહ્ણં, તિહ્ણં તેસટ્ઠાણં પાસંહિ-
યસયાણં વૂહં કિચ્ચા સસમણ ઠાવિજ્જહ્ ।

ઉત્તર - સૂત્રકૃતાદ્ સૂત્રમા ષડ્દ્રવ્યાત્મક
લોક સૂચિત કરાય છે. અલોક સૂચિત કરાય
છે. લોકાલોક સૂચિત કરાય છે. આ રીતે જીવ
અજીવ, જીવાજીવની સૂચના કરાય છે.
તેમજ સ્વસમય પરસમય અને સ્વ-પર સમ-
યની સૂચના કરાય છે. સૂત્રકૃતાદ્મા ૧૮૦
ક્રિયાવાહીઓના, ૮૪ અક્રિયાવાહીઓના,
૬૭ અજ્ઞાનવાહીઓના, અને ૩૨ વિનયવાહી-
ઓના, એ પ્રમાણે ૩૬૩ પાષણ્ડિઓના
મતનો નિરાકરણ કરીને સ્વસિદ્ધાંતની
સ્થાપના કરવામાં આવી છે.

સૂયગઢે ણં પરિત્તા વાયણા,
સંઘિજ્જા અણુઓગદારા, સંઘિજ્જા વેઢા,
સંઘેજ્જા સિલોગા, સંઘિજ્જાઓ
નિજ્જુત્તીઓ, સંઘિજ્જાઓ સંગહણીઓ,
સંઘિજ્જાઓ પહિવત્તીઓ ।

સૂત્રકૃતાદ્માં પરિમિત વાચનાઓ,
સંખ્યાત અનુયોગદારો, સંખ્યાત વેઢો-છંદો,
સંખ્યાત શ્લોકો, સંખ્યાત નિર્યુક્તિઓ,
સંખ્યાત સગ્રહણીઓ અને સંખ્યાત
પ્રતિપત્તિઓ છે.

સે ણં અંગદ્વયાહ્ણ વિહ્ણ અંગે,
દો સુયક્કંધા, તેવીસં અઙ્ગમયણા,
તિત્તિસં ઉદ્દેસણકાલા, તિત્તિસં સમુદ્દે-
સણકાલા, છત્તીસં પયસહસ્સાહ્ણ
પયગ્ગેણં, સંઘિજ્જા અક્કરારા, અણંતા
ગમા, અણંતા પજ્જવા, પરિત્તા તસા,
અણંતા થાવરા, સાસયકહનિવદ્ધનિ-

આ સૂત્રકૃતાદ્ અંગોની દૃષ્ટિએ બીજું છે,
તેમાં બે શ્રુતસ્કન્ધ અને ૨૩ અધ્યયનો છે.
૩૩ ઉદ્દેશન કાલ અને ૩૩ સમુદ્દેશનકાલ છે.
સૂત્રકૃતાદ્નુ પદપરિમાણ ૩૬ હજાર છે. તેમાં
સંખ્યાત અક્ષર, અનંતગમ, અનંત પર્યાય,
પરિમિતત્રય, અનંત સ્થાવર છે. એમાં
શાશ્વત, નિષદ્ધ, અને નિકાચિત એવા
તીર્થંકર ભગવાન્ દ્વારા ઉપદિષ્ટ ભાવોનું ધ્યન,

કાઠ્યા જિણપણત્તા માવા આઘવિજ્જન્તિ,
પણવિજ્જન્તિ, પરુવિજ્જન્તિ દંસિજ્જન્તિ,
નિદંસિજ્જન્તિ, ઉવદંસિજ્જન્તિ ।

સે એવં આયા, એવં નાયા, એવં
વિણાયા એવં ચરણકરણપરુવણા
આઘવિજ્જઙ્, સે તં સૂયગહે

પ્રજ્ઞાપન, પ્રરૂપણ, દર્શન, નિદર્શન, તથા
ઉપદર્શન કરેલ છે.

આવી રીતે સૂત્રકૃતાંગનું અધ્યયન કર-
નારા તદ્રૂપ (સૂત્રગત વિષયોમાં તદ્દલીન
હોવાથી તેમમય) બની બેસે છે, જ્ઞાતા અને
વિજ્ઞાતા થઈ બેસે છે. આવી રીતે આ સૂત્રમાં
ચરણ-કરણની પ્રરૂપણા કરાય છે. આ
સૂત્રકૃતાંગનું વર્ણન છે.

૧૩૮. સે કિં તં ઠાણે ? ઠાણે ણં જીવા
ઠાવિજ્જન્તિ, અજીવા ઠાવિજ્જન્તિ,
જીવાજીવા ઠાવિજ્જન્તિ, સસમણ ઠાવિ-
જ્જઙ્, પરસમણ ઠાવિજ્જઙ્, સસમય-
પરસમણ ઠાવિજ્જઙ્, લોણ ઠાવિજ્જઙ્,
અલોણ ઠાવિજ્જઙ્, લોયાલોણ
ઠાવિજ્જઙ્ ।

૧૩૮. પ્રશ્ન—સ્થાનાંગસૂત્રમાં કયા વિષયનું
વર્ણન છે ?

ઉત્તર—સ્થાનાંગસૂત્રમાં જીવની સ્થાપના
અજીવની સ્થાપના તથા જીવાજીવની સ્થાપના
કરાય છે. સ્વસમય-જૈન સિદ્ધાંત, પરસમય-
જૈનેતર સિદ્ધાંત, સ્વ-પરસમય-જૈન અને
જૈનેતર બંને પક્ષની સ્થાપના કરવામાં આવી
છે. લોક, અલોક અને લોકાલોકની સિદ્ધિ
કરવામાં આવી છે.

ઠાણે ણં ટંકા, કૂડા, સેલા,
સિહરિણો, પઘ્મારા, કુંડાઈ, ગુહાઓ,
આગરા, દહા, નર્મો આઘવિજ્જન્તિ,
ઠાણે ણં ઇગાઠ્યાણ ઇગુત્તરિયાણ વુટ્ઠીણ
દસઠ્ઠાણગવિવહ્વિયાણં માવાણં પરુવણા
આઘવિજ્જઙ્ ।

સ્થાનાંગ સૂત્રમાં ટંક (છિન્નતટ), કૂટ
(પર્વતકૂટ), પર્વત, શિખરી, પ્રાગભાર-
કૂટની ઉપર કુખ્જઅસમાન અથવા પર્વત
ઉપર હસ્તિકુંભની આકૃતિ સમાન કુખ્જ,
કુંડ, શુક્રાઓ, ખાણ, પુંડરિક આદિ હૃદ,
તથા ગંગા આદિ નદીઓનું પ્રરૂપણ કરવામાં
આવેલ છે. સ્થાનાંગમાં એક થી લઈને અનુ-
ક્રમથી દશ પર્યન્ત વૃદ્ધિ પામતા ભાવોની
પ્રરૂપણા કરેલી છે.

ઠાણે ણં પરિત્તા વાયણા, સંખેજ્ઞા
અણુઓગદારા, સંખેજ્ઞા વેદા, સંખેજ્ઞા
સિલોગા, સંખેજ્ઞાઓ નિજ્જુત્તીઓ,
સંખેજ્ઞાઓ સંગહણીઓ, સંખેજ્ઞાઓ
પઢિવત્તીઓ ।

સ્થાનાંગસૂત્રમાં પરિમિત વાયનાઓ,
સંખ્યાત અનુયોગદારો, સંખ્યાત વેદો,
સંખ્યાત શ્લોકો, સંખ્યાત નિર્ચુક્તિઓ,
સંખ્યાત સંગ્રહણીઓ અને સંખ્યાત
પ્રતિપત્તિઓ છે.

સે જં અંગદ્વયાં તદ્દે અંગે, એગે
સુચક્ષંધે, દસ અઙ્ગમયણા, એગવીસં
ઉદ્દેસણકાલા, એગવીસ સમુદ્દેસણકાલા,
વાવત્તરિપયસહસ્સા પયરગેણં, સંસ્થેજ્જા
અક્ષરા, અણંતા ગમા, અણંતા પજ્જવા,
પરિત્તા તસા, અણંતા થાવરા, સાસય-
કહનિવદ્ધનિકાઙ્યા જિણપન્નત્તા માવા
આઘવિજ્જન્તિ પન્નવિજ્જન્તિ, પરુવિજ્જન્તિ
દંસિજ્જન્તિ, નિદસિજ્જન્તિ, ઉવદંસિ-
જ્જન્તિ ।

સે એવં આયા, એવં નાયા, એવં
વિણ્ઠાયા, એવં ચરણકરણપરુવણા આઘ-
વિજ્જહ । સે તં ઠાળે ॥

૧૩૯. સે કિં તં સમવાણં ? સમવાણં જં જીવા
સમાસિજ્જન્તિ, અજીવા સમાસિજ્જન્તિ,
જીવાજીવા સમાસિજ્જન્તિ, સસમણ
સમાસિજ્જહ, પરસમણ સમાસિજ્જહ,
સસમયપરસમણ સમાસિજ્જહ, લોણ
સમાસિજ્જહ, અલોણ સમાસિજ્જહ,
લોયાલોણ સમાસિજ્જહ ।

સમવાણં જં એગાઙ્યાણં એગુત્તરિયાણં
ઠાળસયવિવદ્ધિયાણં માવાણં પરુવણા
આઘવિજ્જહ । દુવાલસવિહસ્સ ય ગણિ-
પિહગસ્મ પલ્લવગ્ગો સમાસિજ્જહ, સમવા-
યદ્દસ જં પરિત્તા વાયણા, સંસ્થિજ્જા
અણુઓગદારા, સંસ્થિજ્જા વેદા, સંસ્થિજ્જા
સિલોગા, સંસ્થિજ્જાઓ નિજ્જુત્તીઓ,
'સ્થિજ્જાઓ સંગહણીઓ, સંસ્થિજ્જાઓ
પહિવત્તીઓ ।

તે અંગોમા ત્રીઝું અંગછે. તેમા એક
શ્રુતસ્કન્ધ અને દશ અધ્યયનો છે. ૨૧ ઉદ્દેશન
કાલ, ૨૧ સમુદ્દેશન કાલ છે. ૫૬ પરિમા-
ણથી પદોની સંખ્યા ૭૨ હજાર છે. સંખ્યાત
અક્ષર, અનંત ગમ છે. અનંત પર્યાય,
પરિમિત ત્રસ અને અનંત સ્થાવર છે.
શાશ્વત, કૃત, નિર્ણદ્ધ, નિકાચિત જિનકથિત
ભાવો કહેલા છે, તેઓનું પ્રજાપન, પ્રરૂપણ,
ઉપદર્શન, નિદર્શન કરવામાં આવેલ છે.

આ સ્થાનાગનું અધ્યયન કરનારા તદા-
ત્મરૂપ, જાતા અને વિજ્ઞાતા થઈ જાય છે.
આરીતે ઉક્ત અંગમાં ચરણ-કરણાનુયોગની
પ્રરૂપણા કરી છે. આ સ્થાનાંગ સૂત્રનું
વર્ણન છે

૧૩૯. પ્રશ્ન- સમવાયાંગસૂત્રમા કયા વિષયનું
વર્ણન છે ?

ઉત્તર- સમવાયાંગસૂત્રમા યથાવસ્થિત
રૂપથી જીવ, અજીવ અને જીવાજીવનો સમી-
ચીન રૂપે ધોધ કરાવવામાં આવ્યો છે સ્વદર્શન,
પરદર્શન, સ્વ-પરદર્શન નો ધોધ કરાય છે.
લોક, અલોક અને લોકાલોકનો સમ્યક્
ધોધ કરાય છે.

સમવાયાગમાં એકથી વૃદ્ધિ કરતાં સો
સ્થાન સુધી પદાર્થોની પ્રરૂપણા કરેલી છે.
દ્વાદશાંગ ગણિપિટકનું સંક્ષેપમા વર્ણન કર્યું છે.

સમવાયાગમાં પરિમિત વાચના, સંખ્યાત
અનુયોગ દ્વારે, સંખ્યાત વેદો, સંખ્યાત
શ્લોકો, સંખ્યાત નિર્ચુક્તિઓ, સંખ્યાત
અંગહુણીઓ, અંખ્યાત પ્રતિપત્તિઓ છે.

સે ણં અંગદ્વયાઈ ચઉત્થે અંગે,
 ઇમે સુયક્ષંધે, ઇમે અજ્ઞયણે, ઇમે
 ઉદેસણકાલે, ઇમે સમુદેસણકાલે, ઇમે
 ચોયાલે સયસહસ્સે પયગ્ગેણં, સંઘેજ્ઞા
 અક્ખરા, અણન્તા ગમા, અણંતા પજ્જવા,
 પરિત્તા તસા, અણંતા થાવરા, સાસયક-
 ડનિવદ્ધનિકાઙ્કયા જિણપણ્ણત્તા માવા
 આઘવિજ્જંતિ, પણ્ણવિજ્જંતિ પરુવિજ્જન્તિ,
 દસિજ્જન્તિ, નિદંસિજ્જન્તિ, ઉવદંસિજ્જન્તિ ।

સે ઇવં આયા, ઇવં નાયા, ઇવં
 વિણાયા, ઇવં ચરણકરણપરુવણા આઘ-
 વિજ્જઈ સે તં સમવાઈ ।

૧૪૦. સે કિં તં વિવાહે ? વિવાહે ણં જીવા
 વિઆહિજ્જન્તિ, અજીવા વિઆહિજ્જન્તિ,
 જીવાજીવા વિઆહિજ્જન્તિ, સસમઈ વિઆ-
 હિજ્જઈ, પરસમઈ વિઆહિજ્જઈ, સસમય-
 પરસમઈ વિઆહિજ્જઈ, લોઈ વિઆહિજ્જઈ,
 અલોઈ વિઆહિજ્જઈ, લોયાલોઈ
 વિઆહિજ્જઈ, વિવાહસ્સ ણં પરિત્તા
 વાયણા, સંઘિજ્ઞા અણુઓગદારા,
 સંઘિજ્ઞા વેદા, સંઘિજ્ઞા સિલોગા,
 સંઘિજ્ઞાઓ નિજ્જુત્તીઓ, સંઘિજ્ઞાઓ
 સંગહણીઓ, સંઘિજ્ઞાઓ પહિવત્તીઓ ।

સે ણં અંગદ્વયાઈ પંચમે અંગે,
 ઇમે સુયક્ષંધે, ઇમે સાહરેગે અજ્ઞયણ-
 સઈ, દસ ઉદેસણસહસ્સાઈ, દસ સમુદેસ-
 ગસહસ્સાઈ, છત્તીસ વાગરણસહસ્સાઈ,

તે બાર અંગોમાં ચોથું અંગ છે. એક
 શ્રુતસ્કન્ધ, એક અધ્યયન, એક ઉદેશન કાલ
 અને એક સમુદેશન કાલ છે પદ પરિમાણ
 એક લાખ ૪૪ હજાર છે સંખ્યાત અક્ષર,
 અનંત ગમ, અનંત પર્યાય, પરિમિત ત્રસ,
 અનંત સ્થાવર, તથા શાશ્વત-કૃત-નિબદ્ધ-
 નિકાચિત-જિનપ્રરુપિત ભાવોનું પ્રરુપણ,
 દર્શન, નિદર્શન અને ઉપદર્શન કરવામાં
 આવ્યું છે

સમવાયાગના અધ્યેતા તદાત્મરૂપ,
 જ્ઞાતા અને વિજ્ઞાતા થઈ જાય છે આ રીતે
 સમવાયાંગમાં ચરણ-કરણની પ્રરૂપણા કરી છે.
 આ સમવાયાંગનો પરિચય છે

૧૪૦. પ્રશ્ન— વ્યાખ્યાપ્રજ્ઞપ્તિમા કયા
 વિષયનું વર્ણન છે ?

ઉત્તર— વ્યાખ્યાપ્રજ્ઞપ્તિમાં જીવ-
 અજીવ, જીવાજીવની વ્યાખ્યા કરવામાં આવી
 છે સ્વસમય, પરસમય અને સ્વ-પરસમયની
 વ્યાખ્યા કરવામાં આવી છે લોક, અલોક
 અને લોકાલોકના સ્વરૂપનું વ્યાખ્યાન
 કરવામાં આવ્યું છે

વ્યાખ્યાપ્રજ્ઞપ્તિમાં પરિમિત વાચ-
 નાઓ, સંખ્યાત અનુયોગદારો, સંખ્યાત
 વેદો, સંખ્યાત શ્લોકો, સંખ્યાત નિયુ-
 ક્તિઓ, સંખ્યાત સગ્રહણીઓ અને
 સંખ્યાત પ્રતિપત્તિઓ છે

અંગશાસ્ત્રોમાં વ્યાખ્યાપ્રજ્ઞપ્તિ પાંચમું
 અંગ છે એક શ્રુતસ્કન્ધ, એક સોળી કાંઈક
 અધિક અધ્યયનો, ૧૦ હજાર ઉદેશક, ૧૦
 હજાર સમુદેશક, ૩૬ હજાર પ્રશ્નોત્તર અને
 બે લાખ અઢાવીસ હજાર પદાગ્રથી પદ-

દો લક્ષ્મી અદ્વાસીઈં પયસહસ્સાઈં પયગ્ગેણં,
સંલિજ્જા અક્કરા, અણ્ણતા ગમા, અણ્ણતા
પજ્જવા, પરિત્તા તસા, અણ્ણતા થાવરા,
સાસયકલ્લનિવલ્લનિકાઠ્યા, જિણપણ્ણત્તા
માવા આઘવિજ્જન્તિ, પણ્ણવિજ્જન્તિ,
પરુવિજ્જન્તિ, દંસિજ્જન્તિ, નિદંસિજ્જન્તિ,
ઉવદસિજ્જન્તિ ।

સે એવં આયા, એવં નાયા, એવં
વિણ્ણાયા । એવં ચરણકરણપરુવણા
આઘવિજ્જઈં સે ચં વિવાહે ।

૧૪૧. સે કિં તં નાયાધમ્મકહાઓ? નાયાધમ્મ-
કહાસુ ણં નાયાણં નગરાઈં, ઉજ્જાણાઈં,
ચેઠ્યાઈં, વણસંઢાઈં, સમોસરણાઈં,
રાયાણો, અમ્માપિયરો, ધમ્માયરિયા,
ધમ્મકહાઓ, ઇહલોઠ્ઠપરલોઠ્ઠ્યા ઇઢ્ઠિ-
વિસેસા, ભોગપરિચ્છાયા, પવ્વજ્જાઓ,
પરિઆયા, સુયપરિગ્ગહા, તવોવઠાણાઈં,
સંલેહણાઓ, ભરપચ્ચક્કલાણાઈં, પાઓ-
વગમણાઈં; દેવલોગગમણાઈં, સુકુલપ-
ચ્છાયાઓ; પુણવોહિલામા, અંતકિરિ-
યાઓ ય આઘવિજ્જન્તિ ।

દસ ધમ્મકહાણં વગ્ગા, તત્થ
ણં—એગમેગાએ ધમ્મકહાએ પંચ-પંચ
અક્કલાઠ્ઠ્યાસયાઈં, એગમેગાએ અક્કલાઠ્ઠ-
યાએ પંચ-પંચ ઉવક્કલાઠ્ઠ્યાસયાઈં.
એગમેગાએ ઉવક્કલાઠ્ઠ્યાએ પંચ-પંચ
અક્કલાઠ્ઠ્યુવક્કલાઠ્ઠ્યાસયાઈં । એવમેવ
સપુવ્વાવરેણં અદ્ધુદ્ધાઓ કહાણગકો-

પરિમાણુ છે. સખ્યાત અક્ષર, અનંત ગમ
અને અનંત પર્યાય છે. પરિમિત ત્રય, અનત
સ્થાવર, શાશ્વત, કૃત, નિબદ્ધ, નિકાચિત,
જિનપ્રજાપ્ત ભાવોનું કથન, પ્રજાપન, પ્રરૂપણુ,
દર્શન, નિદર્શન અને ઉપદર્શન કથ્યું છે.

વ્યાખ્યાપ્રજ્ઞપ્તિના પાઠક તદાત્મરૂપ
બની બ્ધ છે તેમજ જ્ઞાતા અને વિજ્ઞાતા
બની બ્ધ છે. આ રીતે વ્યાખ્યાપ્રજ્ઞપ્તિમા
ચરણ-કરણની પ્રરૂપણા કરી છે. આ વ્યાખ્યા-
પ્રજ્ઞપ્તિનું સ્વરૂપ છે.

૧૪૧. પ્રશ્ન— જ્ઞાતાધર્મકથામાં કયા વિષયનું
વર્ણન છે ?

ઉત્તર— જ્ઞાતાધર્મકથાસૂત્રમાં જ્ઞાતો
(ઉદાહરણ રૂપ વ્યક્તિઓ) ના, નગરો,
ઉદ્યાનો, ચૈત્યો, યજ્ઞાયતનો, વનખંડો,
લગવાનનું સમવસરણુ, રાજ, માતા-પિતા,
ધર્માચાર્ય, ધર્મકથા, આ લોક અને પરલોક
સંબંધી વિશિષ્ટકલ્પિ, લોગનો પરિત્યાગ,
દીક્ષા, પર્યાય, શ્રતનું અધ્યયન, ઉપધાન-તપ,
સંલેખના, લકતપ્રત્યાખ્યાન, પાદ-
પોષગમન, દેવલોકમાં જવું, પુનઃ સુકુળમાં
ઉત્પન્ન થવું પુનઃ યોધિનો લાભ અને
અંતક્રિયાઓ (મોક્ષની પ્રાપ્તિ) ઇત્યાદિ
વિષયોનું વર્ણન છે.

ધર્મ કથાઓના ૧૦ વર્ગ છે. તેમાં
એક-એક ધર્મકથામાં પાંચસો-પાંચસો
આખ્યાયિકાઓ છે, એક-એક આખ્યાયિ-
કામાં પાંચસો-પાંચસો ઉપાખ્યાયિકાઓ છે
અને એક-એક ઉપાખ્યાયિકાઓમાં પાંચસો-
પાંચસો આખ્યાયિકા-ઉપાખ્યાયિકાઓ છે.
આ રીતે પૂર્વાપર બધા મેળવવાથી સાકાત્રણુ

હીઓ હવંતિ ત્તિ સમક્ષાયં ।

નાયાધમ્મકહાણં પરિત્તા વાયના,
સંઘિજ્ઞા અણુઓગદારા, સંઘિજ્ઞા વેદા,
સંઘિજ્ઞા સિલોગા, સંઘિજ્ઞાઓ નિજ્ઞુ-
ત્તીઓ, સંઘિજ્ઞાઓ સંગઠણીઓ,
સંઘિજ્ઞાઓ પઢિવત્તીઓ ।

સે ણં અંગટ્ટયાણ છટ્ટે અંગે, દો
સુયક્ષંધા, ઇગ્ગૂણવીસં અઙ્ગમચ્ચના
ઇગ્ગૂણવીસં ઉદ્દેણકોલા, સંઘેજ્ઞાઈ
પયસહસસાઈં પયગ્ગેણં, સંઘેજ્ઞા
અક્કરા, અણંતા ગમા, અણંતા પજ્જવા,
પરિત્તા તસા, અણંતા થાવરા, સાસયક-
ઉનિવહ્નિકાદિયા જિણવણત્તા ભાવા
આઘવિજ્ઞંતિ, પણવિજ્ઞંતિ, પક્કવિજ્ઞંતિ
દંસિજ્ઞંતિ, નિદંસિજ્ઞંતિ ઉદંસિજ્ઞંતિ ।

સે એવં આયા, એવં નાયા, એવં
વિણ્ણાયા, એવં ચરણકરણપરુવણા આઘ-
વિજ્ઞા । સે ત્તં નાયાધમ્મકહાઓ ।

૧૪૨. સે કિં તં ઉવાસગદસાઓ ? ઉવાસગ-
દસાસુ ણં સમ્મણોવાસયાણં નગગાઈં,
ઉજ્જાણાઈં, ચેડ્યાઈં, વંણસંહાઈં, સમો-
સરણાઈં, રાયાણો, અમ્માપિયરો, ધમ્મા-
યરિયા, ધમ્મકહાઓ, હહ્લોહયપરલોહયા
હિલ્લિવિસેસા, ભોગપરિચ્ચાયા, પવ્વ-
જ્ઞાઓ, પરિઆગા, સુયપરિગ્ગહા,
તવોવહાણાઈં, સીલવ્વય-ગુણ-વેરમણ-
પચ્ચક્ષાણ-પોસહોવવાસ-પઢિવજ્જણયા,
પઢિમાઓ, ઉયસગ્ગા, સલેહ્ણાઓ,
મત્તપચ્ચક્ષાણાઈં, પાઓવગમણાઈં, દેવ-
લોગગમણાઈં મુકુલપચ્ચાયાઈંઓ, પુણ

કરોડ કથાનક છે, એમ કહ્યું છે.

જ્ઞાતાધર્મકથામા પરિમિત વાચના,
સંખ્યાત-અનુયોગદારો, સંખ્યાત વેદો,
સંખ્યાત શ્લોકો, સંખ્યાત નિર્યુક્તિઓ,
સંખ્યાત સંગ્રહણીઓ અને સંખ્યાત
પ્રતિપત્તિઓ છે.

અ ગોની અપેક્ષાએ જ્ઞાતાધર્મકથાંગ છટું
છે. એ શ્રુત સ્કન્ધ, ૧૯ અધ્યયન, ૧૯
ઉદ્દેશનકાળ, ૧૯ સમુદ્દેશનકાળ, સંખ્યાત
સહસ્ર પદ પરિભાણ છે, આ રીતે સંખ્યાત
અક્ષર, અનંતગમ, અનંત પર્યાય છે.
પરિમિત વ્રસ, અનંત સ્થાવર અને શાશ્વત,
કૃત, નિષદ્ધ, નિકાચિત, જિનપ્રતિપાદિત
લાવોતું કથન, પ્રજાપતે, પ્રજ્વણ, નિદર્શન
અને ઉપદર્શન કરવામાં આવ્યું છે.

ઉક્ત અંગનો પાઠક તદાત્મકરૂપ, જ્ઞાતા
અને વિજ્ઞાતા થઈ જાય છે. આ રીતે જ્ઞાતા-
ધર્મકથામાં ચરણ-કરણની પ્રજ્વણ કરી છે.
આ જ્ઞાતાધર્મકથાનું સ્વરૂપ છે.

૧૪૨. પ્રશ્ન— ઉપાસકદશાંગસૂત્રમાં કયા
વિષયનું વર્ણન છે ?

ઉત્તર— ઉપાસકદશાંગમા શ્રવણો-
પાત્રકોનાં નગર, ઉદ્યાન, ચૈત્યો-વ્યતરા-
યતનો, વનખંડ, સમવસરણ, રાત્ર, માતા-
પિતા, ધર્માચાર્ય, ધર્મકથા, આ લોક અને
પરલોક સંબંધી વિશિષ્ટ ઋદ્ધિ, લોગ-પરિત્યાગ
દીક્ષા, સયમની પર્યાય, શ્રુતનું અધ્યયન,
ઉપધાનતપ, શીલવ્રત, શુભ્રત, વિરમણવ્રત,
પ્રત્યાખ્યાન, પૌષ્ઠોપવાસ તથા પ્રતિમાઓને
ધારણ કરવાનું, ઉપસર્ગ, સલેખના, અન-
શન, પાદપોષગમન, દેવલોકગમન,
પુનઃ સુકુળમાં જન્મ, પુનઃ જોધિનો લાભ

વોહિલામા, અંતકિરિયાઓ ય આઘ-
વિજ્જંતિ ।

ઉવાસગદસાણં પરિત્તા વાયણા,
સંઘેજ્જા અણુઓગદારા, સંઘેજ્જા વેઠા,
સંઘેજ્જા સિલોગા, સંઘેજ્જાઓ નિજ્જુ-
ત્તીઓ, સંઘેજ્જાઓ સંગઢણીઓ સંઘે-
જ્જાઓ પઢિવત્તીઓ ।

સે ણં અંગદુયાણ સત્તમે અંગે,
એગે સુયક્ષંધે, દસ અઙ્ગમયણા, દસ
ઉદ્દેસણકાલા, દસ સમુદ્દેસણકાલા,
સંઘેજ્જા પયસદ્દસા પયમ્મેણં, સંઘેજ્જા
અક્કલરા, અણન્તા ગમ્મા, અણંતા પજ્જવા,
પરિત્તા તસા, અણંતા થાવરા,
સાસયકલ્લનિવલ્લનિકાઠ્યા જિણપણ્ણત્તા
માવા આઘવિજ્જન્તિ, પન્નવિજ્જન્તિ,
પલ્લવિજ્જન્તિ, દંસિજ્જન્તિ, નિદંસિ-
જ્જન્તિ, ઉવ્વદંસિજ્જન્તિ ।

સે એવં આયા, એવં નાયા, એવં
વિન્નાયા, એવં ચરણકરણપલ્લવણા આઘ-
વિજ્જઈ, સે ત્તં ઉવાસગદસાઓ ।

૧૪૩. સે કિં તં અંતગહદસાઓ ? અંતગહ-
દસાસુ ણં અન્તગહાણં નગરાઈં, ઉજ્જા-
ણાઠ, વેઈયાઈં વળાંડાઈં, સમોસરણાઈં,
રાયાણો, અમ્માપિયરો, ધમ્માયરિયા,
ધમ્મકલ્હાઓ, ડહલોટ્ટય-પરલોહયા ઇલ્લિ-
વિસેસા, ભોગપરિચ્છાગા, પલ્લવજ્જાઓ,
પરિઆગ્ગ, સુયપરિગ્ગહા, તવોવ્વહાણાઈં,
સંલેહ્ણાઓ, મત્તપચ્ચક્કલાણાઈં, પાઓ-
વગમણાઈં, અન્તકિરિયાઓ આઘ-
વિજ્જંતિ ।

અને અંતકિરિયા ઇત્યાદિ વિષયોનું વર્ણન છે.

ઉપાસક દશાંગની પરિમિત વાચનાઓ,
સંખ્યાત અનુયોગદારો, સંખ્યાત વેઠો,
સંખ્યાત શ્લોકો, સંખ્યાત નિર્ચુદ્ધિઓ,
સંખ્યાત સુગ્રહણીઓ અને સંખ્યાત
પ્રતિપત્તિઓ છે.

તે અંગોમાં સાતમું અંગ છે તેમાં
એક શ્રુતસ્કન્ધ, ૧૦ અધ્યયન. ૧૦ ઉદ્દેશ-
નકાળ, ૧૦ સમુદ્દેશનકાળ છે પદપરિમાણથી
સંખ્યાત સહસ્રપદ છે સંખ્યાત અક્ષર,
અનંતગમ અને અનંત પર્યાય છે. પરિમિત
ત્રસ, અનંત સ્થાવર, શાશ્વત, કૃત, નિષદ્ધ,
નિકાચિત, જિનપ્રતિપાદિત ભાવોનું સામાન્ય
ને વિશેષરૂપથી કથન, પ્રરૂપણ, પ્રદર્શન.
નિદર્શન, ઉપદર્શન, કથુનું છે

તેનું સમ્યક્કરીતે અધ્યયન કરનારા તદ્દ્રૂપ
આત્મા, જ્ઞાતા, વિજ્ઞાતા બની જાય છે. ઉપા-
સક દશાંગમાં ચરણ-કરણની પ્રરૂપણા કર-
વામાં આવી છે આ ઉપાસક શ્રુતનો વિષય છે.

૧૪૩

પ્રશ્ન— અતકુદ્દશાદ્ સૂત્રમાં કયા
વિષયનું વર્ણન છે ?

ઉત્તર— અંતકુદ્દશામાં અંતકૃતો એટલે
જન્મમરણરૂપ સંસારનો અત કરનાર મહા-
પુરુષોના નગરો, ઉગ્રાનો, ચૈત્યો, વનખડો,
સમવસરણ, રાજા, માતા-પિતા, ધર્માચાર્ય,
ધર્મકથા, આ લોક અને પરલોકની વિશિષ્ટ-
કલ્પિત, ભોગનો પરિચાગ, નીશા, સયમ-
પર્યાય, શ્રુતનું અધ્યયન, ઉપધાનતપ, સલે-
ખના, ભક્ત-પ્રત્યાખ્યાન, પાદપોષગમન,
અતકિરિયા આદિ વિષયોનું વર્ણન છે

અંતગદ્દસાસુ ણં પરિત્તા વાયણા,
સંખેજ્જા અણુઓગદારા, સંખેજ્જા વેદા,
સંખેજ્જા સિંલોગા, સંખેજ્જાઓ નિજ્જુ-
ત્તીઓ, સંખેજ્જાઓ સંગહણીઓ,
સંખેજ્જાઓ પઢિવત્તીઓ ।

સે ણં અંગટ્ટયાણ અટ્ટમે અગે,
એગે સુયક્કલંથે, અટ્ટ વગ્ગા, અટ્ટ ઉદ્દેસ-
ણકાલા, અટ્ટ સમુદ્દેસણકાલા, સંખેજ્જા
પયસદ્દસસા પયગ્ગેણં, સંખેજ્જા અક્કલરા,
અણંતા ગમા, અણંતા પજ્જવા, પરિત્તા
તસા, અણંતા થાવરા, સાસયકલ્લનિવ-
લ્લનિકાદ્દયા જિણપણ્ણત્તા ભાવા આઘ-
વિજ્જંતિ, પણ્ણવિજ્જંતિ, પરુવિજ્જંતિ,
દંસિજ્જંતિ, નિદંસિજ્જન્તિ, ઉવદંસિ-
જ્જન્તિ ।

સે એવ આયા, એવં નાયા, એવં
વિણ્ણાયા । એવ ચરણકરણપરુવણા
આઘવિજ્જંદ, સે ત્તં અન્તગદ્દસાઓ ।

૧૪૪. સે કિં તં અણુત્તરોવવાદ્દયદસાઓ ?
અણુત્તરોવવાદ્દયદસાસુ ણં અણુત્તરોવવા-
દ્દયાણં નગરાદ્દં, ઉજ્જાણાદ્દં, ચેદ્દયાદ્દં,
વણસંહાદ્દં, સમ્મોસરણાદ્દં, રાયાણો,
અમ્માપિયરો, ધમ્માયરિયા, ધમ્મ-
કહાઓ ડહલોદ્દયપરલોદ્દયા ઇદ્ધિવિસેસા,
ભોગપરિચ્છાગા, પવ્વજ્જાઓ, પરિઆગા,
સુયપરિગ્ગદ્દા, તવોવહાણાદ્દ, પઢિમાઓ,
ઉવસગ્ગા, સંલેહણાઓ, મત્તપચ્ચક્કલાણાદ્દ,
પાઓવગમણાદ્દ, અણુત્તરોવવાદ્દયત્તે ઉવવત્તી
સુકુલપચ્ચાયાદ્દઓ વોઠિલામા, અંતર્કિ-
રિયાઓ આવવિજ્જંતિ । અણુત્તરોવવાદ્દ-
યદસાસુ ણ પરિત્તા વાયણા, સંખેજ્જા

અંતકૃતદશામાં પરિમિત વાયનાઓ,
સંખ્યાત અનુયોગદારો, સંખ્યાત છ દો,
સંખ્યાત શ્લોકો, સંખ્યાત નિયુક્તિઓ,
સંખ્યાત સંગ્રહણીઓ અને સંખ્યાત
પ્રતિપત્તિઓ છે.

દ્વાદશાંગીમાં તે આઠમું અડ્ડ છે, એક
શ્રુતસ્કન્ધ, આઠવર્ગ, આઠ ઉદ્દેશનકાલ, આઠ
સમુદ્દેશન કાલ છે. સંખ્યાત સહસ્ત્ર પદ-
પરિમાણુ છે. સંખ્યાત અક્ષર, અનંત ગમ,
અનંત પર્યાય છે. પરિમિત ત્રસ, અનંત
સ્થાવર, શાશ્વત, કૃત, નિબલ્લ, નિકાચિત,
જિનપ્રજ્ઞાપ્ત ભાવો કદ્યાં છે તથા તેઓનું
પ્રજ્ઞાપન, પ્રરૂપણ, દર્શન, નિદર્શન અને
ઉપદર્શન કરવામા આવ્યું છે. આ સૂત્રનું
અધ્યયન કરનારા તદ્દાત્મરૂપ, જ્ઞાતા, વિજ્ઞાતા
બની જાય છે. આ રીતે ઉક્ત અડ્ડમાં ચરણ-
કરણની પ્રરૂપણા કરી છે. આ અંતકૃત-
દશાનું સ્વરૂપ છે

૧૪૪. પ્રશ્ન-અનુત્તરોપપાતિક દશા સૂત્રમાં
કયા વિષયનું વર્ણન છે ?

ઉત્તર-અનુત્તરોપપાતિક દશા સૂત્રમાં
અનુત્તર વિમાનોમાં ઉત્પન્ન થનારા પુણ્યાત્મા-
ઓના નગરો, ઉદ્યાનો, ચૈત્યો, વનખડો,
સમવસરણુ, રાજા, માતા-પિતા, ધર્માચાર્ય,
ધર્મકથા, આ લોક પરલોક સંબંધી ઋદ્ધિ-
વિશેષ, ભોગોનો પરિત્યાગ, દીક્ષા, સયમ,
પર્યાય, શ્રુતનું અધ્યયન, ઉપધાન તપ, પ્રતિ-
માગ્રહણુ, ઉપસર્ગ, અતિમ સંલેખના,
લક્ષ્મી-પ્રત્યાખ્યાન. પાદપોષગમન તથા મૃત્યુ
પશ્ચાત્ અનુત્તર વિમાનોમા દેવ રૂપમાં
ઉત્પત્તિ, પુનરુત્થાને સુકુળની પ્રાપ્તિ,
ઓધિલાલ અને અતક્રિયાદિનું કથન છે.

અણુઓગદારા, સંખેજ્જા વેદા, સંખેજ્જા સિલોગા, સંખેજ્જાઓ નિજ્જુત્તીઓ, સંખેજ્જાઓ રાંગહળીઓ, સંખેજ્જાઓ પઢિવત્તીઓ ।

સે ણં અંગદુયાએ નવમે અંગે, એગે સુયવ્વંધે, તિન્નિ વગ્ગા, તિન્નિ ઉદેસણકાલા, તિન્નિ સમુદેસણકાલા, સંખેજ્જાઈં પયસહસ્સાઈં પયગ્ગેણં, સંખેજ્જા અવ્વહરા, અણન્તા ગમા, અણન્તા પજ્જવા, પરિત્તા તસા, અણન્તા થાવરા, સાસયકહનિવદ્ધનિકાડયા જિણપણ્ણત્તા માવા આઘવિજ્જન્તિ, પણ્ણવિજ્જન્તિ પરુવિજ્જન્તિ, દંસિજ્જન્તિ, નિદંસિજ્જન્તિ, ઉવંદસિજ્જન્તિ ।

સે એવં આયા, એવં નાયા, એવ વિણ્ણાયા, એવં ચરણકરણપરુવણા આઘ-વિજ્જઈ, સે તં અણુત્તરોવવાડયદસાઓ ।

૧૪૫. સે કિં તં પળ્હાવાગરણાઈં ? પળ્હાવાગરણેસુ ણં-અટ્ટુત્તરં પસિણસયં, અટ્ટુત્તરં અપસિણસયં, અટ્ટુત્તરં પસિ-ણાપસિણસય, તંજહા—અંગુટ્ઠપસિણાઈં, વાહુપસિણાઈ, અદાગપસિણાઈ, અન્નેવિ વિચિત્તા વિજ્જાડસયા, નાગસુવળ્ણેહિં સર્દિં દિવ્વા સંવાયા આઘવિજ્જન્તિ ।

અનુત્તરૌપપાતિકદશા સૂત્રમા પરિમિત વાયના, સંખ્યાત અનુયોગદાર, સંખ્યાત વેદો, સંખ્યાત શ્લોકો. સંખ્યાત નિર્થુક્તિઓ સંખ્યાત સંગ્રહણીઓ અને સંખ્યાત પ્રતિપત્તિઓ છે.

અનુત્તરૌપપાતિકદશા સૂત્ર અદ્ધોમાં નવમું અંગ છે. તેમાં એક શ્રુતસ્કન્ધ છે. ત્રણ વર્ગ, ત્રણ ઉદ્દેશનકાલ, ત્રણ અમુદ્દેશનકાલ છે. પદ પરિમાણથી સંખ્યાત સહસ્ર પદો છે. સંખ્યાત અચર, અનંત ગમ, અનંત પર્યાય છે. પરિમિત ત્રસ તથા અનંત સ્થાવરેણું વર્ણન છે. શાશ્વત, કૃત, નિબદ્ધ, નિકાચિત એવા જિન ભગવાન દ્વારા પ્રરૂપિત ભાવો કહ્યાં છે અને પ્રજાપન, પ્રરૂપણ, દર્શન નિદર્શન તથા ઉપદર્શનથી સુરૂપ્ય કથ્યાં છે અનુત્તરૌપપાતિકદશા સૂત્રનું સમ્યક્ અધ્યયન કરનારા તદ્દરૂપ આત્મા, જ્ઞાતા, વિજ્ઞાતા બની જાય છે. ઉક્ત અદ્ધમા ચરણ-કરણની પ્રરૂપણા કરી છે. આ અનુત્તરૌપપાતિક અંગનો વિષય છે.

૧૪૫. પ્રશ્ન— પ્રશ્નવ્યાકરણ સૂત્રમા કયા વિષયનું વર્ણન છે ?

ઉત્તર— પ્રશ્નવ્યાકરણ સૂત્રમાં ૧૦૮ પ્રશ્ન- જે વિદ્યા કે મત્ર વિધિથી બંધકરી સિદ્ધ કર્યા હોય અને પૂછવાપર શુભાશુભ કહે, ૧૦૮ અપ્રશ્ન-જે પૂછ્યાવિના શુભાશુભ બતાવે, ૧૦૮ પ્રશ્નાપ્રશ્ન- જે પૂછવાપર કે પૂછ્યાવિના સ્વયં શુભાશુભનું કથન કરે, જેમકે- અશુભ પ્રશ્ન, બાહુ પ્રશ્ન, આદર્શ-પ્રશ્ન આદિ અન્ય પણ વિચિત્ર વિદ્યાતિ-શયેણું આ અંગમાં કથન કર્યું છે એ સિવાય નાગકુમારો અને સુપર્ણ કુમારોની માથે મુનિવરોના દિવ્ય સવાદોનું વર્ણન કર્યું છે.

પળ્હાવાગરણાં પરિત્તા વાયના,
સંસ્વેજ્જા અણુઓગદારા, સંસ્વેજ્જા વેદા,
સંસ્વેજ્જા સિલોગા, સંસ્વેજ્જાઓ
નિજ્જુત્તીઓ, સંસ્વેજ્જાઓ સંગહણીઓ,
સંસ્વેજ્જાઓ પલિવત્તીઓ ।

સે ણં અંગટ્ટયાણ દસમે અંગે,
એગે સુયક્કલંધે, પળ્યાલીસં અજ્ઞમયણા,
પળ્યાલીસં ઉદ્દેસણકાલા, પળ્યાલીસં
સમુદ્દેસણકાલા, સંસ્વેજ્જાઈં પયસહસ્સાઈં
પયગ્ગેણં; સંસ્વેજ્જા અક્કરા, અણંતા
ગમા, અણન્તા પજ્જવા, પરિત્તા તસા,
અણન્તા થાવરા, સાસયકકલિવલ્લનિકા-
ઈયા જિણપણ્ણત્તા ભાવા આઘવિજ્જન્તિ,
પણ્ણવિજ્જન્તિ, પરુવિજ્જન્તિ, દંસિ-
જ્જન્તિ, નિદંસિજ્જન્તિ ઉવદસિજ્જન્તિ ।

સે એવં આયા, એવં નાયા, એવં
વિણ્ણાયા, એવં ચરણકરણપરુવણા
આઘવિજ્જં, સે તં પળ્હાવાગરણાઈં ।

૧૪૬. સે કિં તં વિવાગસુયં ? વિવાગસુણં
સુકલ્લદુક્કલ્લણં કમ્માણં ફલવિવાગે
આઘવિજ્જં । તત્થ ણં દસ દુહવિવાગા,
દસ સુહવિવાગા ।

સે કિં તં દુહવિવાગા ? દુહવિવા-
ગેસુ ? ણં દુહવિવાગાણં નગરાઈ, ઉજ્જા-
ણાઈં, વળસાંડાઈં, ચેડ્યાઈં, સમોસરણાઈં,

પ્રશ્નવ્યાકરણની પરિમિત વાચનાઓ છે,
સંખ્યાત અનુયોગદારો, સંખ્યાત વેદો,
સંખ્યાત શ્લોકો, સંખ્યાત નિર્ચુક્રિતઓ,
સંખ્યાત સંગ્રહણીઓ તથા સંખ્યાત
પ્રતિપત્તિઓ છે.

પ્રશ્નવ્યાકરણશ્રુત દ્વાદશાંગીમાં દસમું
અંગ છે તેમાં એક શ્રુતસ્કન્ધ, ૪૫ અધ્યયન,
૪૫ ઉદ્દેશન કાલ, ૪૫ સમુદ્દેશન કાલ છે.
પદપરિભાણથી સંખ્યાત સહસ્રપદ છે.
સંખ્યાત અક્ષર, અનંત ગમ, અનંત પર્યાય છે.
પરિમિત ત્રસ, અનંત સ્થાવર અને શાશ્વત,
કૃત, નિબદ્ધ, નિકાચિત, જિનપ્રતિપાદિત
ભાવો કહ્યા છે પ્રજ્ઞાપન, પ્રરૂપણ, દર્શન,
નિદર્શન, ઉપદર્શનથી બતાવ્યા છે.

* પ્રશ્નવ્યાકરણનો પાઠક તદ્દાત્મરૂપ તથા
જ્ઞાતા અને વિજ્ઞાતા બની જાય છે. આ રીતે
ઉક્ત અંગમાં ચરણ-કરણની પ્રરૂપણા કરી છે.
આ પ્રશ્નવ્યાકરણનું વિવરણ છે.

૧૪૬. પ્રશ્ન— વિપાક સૂત્રમાં કયા વિષયનું
વર્ણન છે ?

ઉત્તર— વિપાકસૂત્રમાં સુકૃત-દુષ્કૃત
અર્થાત્ શુભાશુભ કર્મોના ફલ-વિપાક કહ્યા
છે. આ વિપાકસૂત્રમાં દસ દુ બિપાક અને
દસ સુબિપાકના અધ્યયનો છે.

પ્રશ્ન— દુ બિપાકમાં કયા વિષયનું
વર્ણન છે ?

ઉત્તર— દુ બિપાકમાં— દુ બરૂપ

* વર્તમાનમાં ઉપલબ્ધ પ્રશ્નવ્યાકરણમાં માત્ર પાંચ આશ્રયો અને પાંચ સવરોનું

કથન છે. વિદ્યા, મત્ર, સવાદ આદિનું કથન વિચ્છેદ પામ્યું છે

રાયાળો, અમ્માપિયરો, ધમ્માયરિયા, ધમ્મકહાઓ, ઇહલોહ્ય-પરલોહ્યા ઇદ્ધિ-વિસેસા, નિરયગમણાઈ, સંસારભવપ-વંચા, દુઘ્વપરંપરાઓ, દુક્કુલપચ્ચાર્યાઈઓ, દુલ્લહ્વોહિયત્તં આઘવિજ્જઈ, સે ત્તં દુઘ્વિવાગા ।

સે કિં તં સુહવિવાગા ? સુહવિ-વાગેસુ ણં સુહવિવાગાણં નગરાઈં, ઉજ્જાણાઈં, વણસાંડાઈં, ચેડ્યાઈં, સમો-સરણાઈં, રાયાળો, અમ્માપિયરો, ધમ્માયરિયા, ધમ્મકહાઓ, ઇહલોહ્ય-પરલોહ્યા ઇદ્ધિવિસેસા, ભોગપરિચ્છાગા, પવ્વજ્જાઓ, પરિયાગા, સુયપરિગ્ગહા, તવોવહાણાઈં સંલેહ્ણાઓ, ભત્તપચ્ચવ-લાણાઈં પાઓવગમણાઈં, દેવલોગગમણાઈં મૃદ્ધરંપરાઓ, સુકુલપચ્ચાર્યાઈંઓ, પુણ-વોહિલામા, અન્તકિરિયાઓ આઘવિ-જ્જતિ ।

વિવાગસુયસ્સ ણં પરિત્તા વાયણા, મંચેજ્જા અણુઓગદારા, સચ્ચેજ્જા વેદા, સંચેજ્જા સિલોગા, સંચજ્જાઓ નિજ્જુ-ત્તીઓ, સંચિજ્જાઓ સગહ્ણીઓ, સંચિ-જ્જાઓ પહિવત્તીઓ ।

મે ણં અંગટ્ટયાણં દ્વત્તકારમમે અંગે, દો સુયક્કલંધા, વીસં અજ્ઞચણા; વીસં ઉદેસણકાલા, વીસં સમુદેસણકાલા, મચ્ચેજ્જાઈં પયસહસ્સાઈં પયગ્ગેણં, મંચેજ્જા અક્કહારા, અણંતા ગમા, અણંતા

વિપાકને ભોગવનાર પ્રાણીઓના નગર, ઉદ્યાન, ચૈત્ય, વનખંડ, સમવસરણ, રાજા, માતા-પિતા, ધર્માચાર્ય, ધર્મકથા, આ લોક-પરલોક સંબંધી ઋદ્ધિ વિશેષ, નરકમાં ઉત્પત્તિ, પુનઃ સંસારમાં જન્મ-મરણનો વિસ્તાર, દુઃખની પરંપરા, દુષ્કર્ણની પ્રાપ્તિ, સમ્યક્ત્વધર્મની દુર્લભતાદિ વિષયોનું વર્ણન કર્યું છે. આ દુઃખવિપાકનું વિવરણ છે.

પ્રશ્ન— સુખવિપાક સૂત્રમાં કયા વિષ-યનું વર્ણન છે ?

ઉત્તર— સુખવિપાકસૂત્રમાં સુખવિપાકો-સુખરૂપ કળને ભોગવનાર પુરુષોના નગર, ઉદ્યાન, વનખંડ, ચૈત્ય, સમવસરણ, રાજા, માતા-પિતા, ધર્માચાર્ય, ધર્મકથા, આ લોક-પરલોક સંબંધી ઋદ્ધિ વિશેષ, ભોગનો પરિત્યાગ, દીક્ષા, સંયમપર્યાય, શ્રુતનુ ગ્રહણ, ઉપધાન તપ; સંલેખના, ભક્ત-પ્રત્યાખ્યાન, પાદપોષગમન, દેવલોકગમન, સુખોની પરંપરા, પુનઃ યોધિલાભ, અતક્રિયા, ઇત્યાદિ વિષયોનું વર્ણન છે.

વિપાકસૂત્રમાં પરિમિત વાચના, સંખ્યાત અનુયોગદ્વારે, સંખ્યાત વેદો, સંખ્યાત શ્લોકો, સંખ્યાત નિર્ચુક્તિઓ. સંખ્યાત સંગ્રહણીઓ અને સંખ્યાત પ્રતિપત્તિઓ છે.

અંગોમા આ અગીયારમું અક્ક છે. તેના બે શ્રુતસ્કન્ધ, વીશ અધ્યયન, વીશ ઉદ્દેશનકાલ. વીશ સમુદ્દેશન કાલ છે. પદ-પગ્ગિમાણુથી સંખ્યાત સહસ્ર પદ છે સંખ્યાત અક્કર, અનંત ગમ, અનંત પર્યાય છે પરિ-મિત ત્રય, અનંત કથાવર, શાશ્વત, કૃત,

પજ્જવા, પરિત્તા તસા, અણંતા થાવરા,
સાસયકહનિવહ્નિકાઙ્યા જિણપણત્તા
ભાવા આઘવિજ્જન્તિ, પન્નવિજ્જન્તિ,
પરુવિજ્જન્તિ દંસિજ્જન્તિ નિદંસિજ્જન્તિ,
ઉવદંસિજ્જન્તિ ।

સે એવં આયા, એવં નાયા, એવં
વિન્નાયા એવં ચરણકરણપરુવણા આઘ-
વિજ્જહ, સે તં વિવાગસુય ।

નિબદ્ધ, નિકાચિત જિનપ્રરૂપિત ભાવો
કહ્યા છે તથા પ્રજાપન, પરૂપણ, દર્શન,
નિદર્શન, ઉપદર્શનથી રૂપદ્ર કર્યા છે.

વિપાકસૂત્રનું અધ્યયન કરનારા તદ્રૂપ
આત્મા, જ્ઞાતા અને વિજ્ઞાતા બની જાય છે.
આ રીતે ઉક્ત અંગમાં ચરણ-કરણની
પ્રરૂપણા કરી છે. વિપાક સૂત્રના વિષયનું
વર્ણન થયું.

૧૪૭. સે કિં તં દિટ્ઠિવાણં ? દિટ્ઠિવાણં પં
સવ્વભાવપરુવણા આઘવિજ્જહ । સે
સમાસઓ પંચવિઠે પણ્ણત્તે, તંજહા—
૧ પરિકમ્મે, ૨ સુત્તાહ, ૩ પુવ્વગણ,
૪ અણુઓગે, ૫ ત્તૂલિયા ।

૧૪૭. પ્રશ્ન— દૃષ્ટિવાદ સૂત્રમાં કયા વિષયનું
વર્ણન છે ?

ઉત્તર— દૃષ્ટિવાદમાં સમસ્ત ભાવોની
પ્રરૂપણા કરી છે (નયદૃષ્ટિઓનું અથવા
નયદૃષ્ટિથી તત્ત્વોનું વિવેચન કરનાર સૂત્ર
દૃષ્ટિવાદ કહેવાય છે.) તે સદ્ગોપથી પાંચ
ભાગોમાં વિભક્ત છે, જેમકે— (૧) પરિકર્મ
(૨) સૂત્ર (૩) પૂર્વગત (૪) અનુયોગ
(૫) શ્રુતિકા.

૧૪૮. સે કિં તં પરિકમ્મે ? પરિકમ્મે સત્તવિઠે
પણ્ણત્તે; તંજહા— ૧ મિદ્ધસેણિયા
પરિકમ્મે, ૨ મણુલ્લસેણિયાપરિકમ્મે
૩ પુદ્ધસેણિયાપરિકમ્મે, ૪ ઓગાદસે-
ણિયાપરિકમ્મે ૫ ઉવતંપજ્જણસેણિયા-
પરિકમ્મે ૬ વિપ્પજહણસેણિયાપરિકમ્મે
૭ તુયાતુયસેણિયાપરિકમ્મે ।

૧૪૮. પ્રશ્ન— પરિકર્મના કેટલા પ્રકાર છે ?

ઉત્તર— પરિકર્મના (સ્પર્ધાત્ જેના
અધ્યયનથી શ્રેષ્ઠદૃષ્ટિવાદને સમજવાની
ચોક્કસતા ઉત્પન્ન થઈ જાય છે, તેના) માત્ર
પ્રકાર વર્ણવ્યા છે જેમકે— (૧) મિદ્ધ
શ્રેણિકા પરિકર્મ (૨) મનુષ્ય-શ્રેણિકા પરિ-
કર્મ (૩) પૃષ્ઠ શ્રેણિકા પરિકર્મ (૪) અય-
ગાદ શ્રેણિકા પરિકર્મ (૫) ઉપસયાદન
શ્રેણિકા પરિકર્મ (૬) વિપ્રજહત શ્રેણિકા
પરિકર્મ (૭) તુયાતુય શ્રેણિકા પરિકર્મ.

સંસારપડિગ્ગહો, ૧૦ નંદાવત્તં, ૧૧
ચુયાચુયવત્તં, સે તં ચુયાચુયસેણિ-
યાપરિકમ્મે ॥૭

છ ચઠ્ઠકનડ્યાઈ, સત્ત તેરાસિયાઈ, સે
તં પરિકમ્મે ॥૧૧॥

કેતુભૂત (૮) પ્રતિચ્છેદ (૯) અંશાર પ્રતિચ્છેદ
(૧૦) નન્દાવર્ત (૧૧) ચ્યુતાચ્યુતાવર્ત.
આ ચ્યુતાચ્યુત શ્રેણિકા પરિકર્મ છે.

આદિના છ પરિકર્મ ચાર નયોના
આશ્રયે કહેવાયા છે અને માત્ર પરિકર્મમાં
ત્રેગણિક દર્શનનું દિગ્દર્શન કનઝ્યું છે. આ
રીતે પરિકર્મના વિષયનું વર્ણન કર્યું

(૨) સૂત્ર.

૧૪૯. સે કિં તં સુત્તાઈ ? સુત્તાઈ વાવીસં
પન્નત્તાઈ, તં જહા— ૧ ઉજ્જુમુયં, ૨
પરિણયાપરિણયં, ૩ વહુમંગિયં, ૪
વિજયચરિયં, ૫ અણન્તરં, ૬ પરંપરં,
૭ આસાણં, ૮ સંજૂહં, ૯ સંમિણં, ૧૦
આહ્વાયં, ૧૧, સોવત્થિયાવત્તં, ૧૨
નંદાવત્તં, ૧૩ વહુલં, ૧૪ પુટ્ટાપુટ્ટં,
૧૫ વિયાવત્તં, ૧૬ એવંભૂયં, ૧૭
દુયાવત્તં, ૧૮ વત્તમાણપયં, ૧૯ સમ-
ભિરૂહં, ૨૦ સન્વઓમહં ૨૧ પસ્સાસં,
દુપ્પડિગ્ગહં ।

૧૪૯. પ્રશ્ન— સૂત્રરૂપ દૃષ્ટિવાદના કેટલા
પ્રકાર છે ?

ઉત્તર— સૂત્રરૂપ દૃષ્ટિવાદના ૨૨ પ્રકાર
પ્રતિપાદન કર્યા છે, જેમકે— (૧) ઋતુસૂત્ર
(૨) પગિણુતાપગિણુત (૩) બહુભંગિક (૪)
વિન્યયગિતિ (૫) અનન્તર (૬) પરંપર
(૭) આમાન (૮) અંશુદ્ધ (૯) સ્ખલિત
(૧૦) યથાવાદ (૧૧) સ્વસ્થિકાવર્ત [૧૨]
નન્દાવર્ત [૧૩] બહુલ [૧૪] પુટ્ટાપુટ્ટ
[૧૫] વ્યાવર્ત [૧૬] એવંભૂત [૧૭]
દિકાવર્ત [૧૮] વર્તમાન પદ [૧૯] સમ-
ભિરૂહ [૨૦] સર્વતોભાદ્ર [૨૧] પ્રશિષ્ય
[૨૨] દુષ્પ્રતિચ્છેદ

इच्छेइयाई वावीसं सुत्ताई छिन्नच्छेय-
नइयाणि ससमयसुत्तपरिवाडीए ।
इच्छेइयाई वावीसं सुत्ताई अच्छिन्न-
च्छेयनइयाणि आजीवियसुत्तपरिवा-
डीए ।

इच्छेइयाई वावीसं सुत्ताई तिगनइयाणि
तेरासियसुत्तपरिवाडीए ।

इच्छेइयाई वावीसं सुत्ताई चउक्कन-
इयाणि ससमयसुत्तपरिवाडीए, एवमेव

આ ૨૨ સૂત્ર છિન્નછેદનય [જે દૃષ્ટિમાં
એક પદ બીજાપદની અપેક્ષા નથી રાખતો—
સ્વતંત્રપણે અર્થબોધક થાય છે તે દૃષ્ટિ]
વાળા, સ્વસમય સૂત્ર—પરિવાટી અર્થાત
સ્વદર્શનની વ્યક્તવ્યતાને આશ્રિત છે આજ
૨૨ સૂત્ર આજીવક ગોશાલકના દર્શનની
દૃષ્ટિથી અછિન્નછેદ નય [જે દૃષ્ટિમાં એકપદ
બીજા પદોથી સાપેક્ષધર્મને અર્થનો બોધક
થાય છે તે દૃષ્ટિ] વાળા છે. આ રીતે આજ
સૂત્ર ત્રૈશિક સૂત્રપરિવાટીથીત્રણ નય વ્યક્ત
છે, અને આજ ૨૨ સૂત્ર સ્વસમયની દૃષ્ટિથી

સપુવ્વાવરેણં અઢાસીઈ સુત્તાઈં મવંતિ
ત્તિ મક્કયાયં, સે તં સુત્તાઈં ।

અતુઃ નય ચુકત છે. આ રીતે પૂર્વાપર સર્વ
મેળવવાથી “સૂત્ર” થાય છે. આ રીતે
તીર્થંકર અને ગણધરેએ કથન કર્યું છે આ
સૂત્રરૂપ દૃષ્ટિવાદનું વર્ણન થયું.

(૩) પૂર્વ.

૧૫૦. સે કિં તં પુવ્વગણ ? પુવ્વગણ ચઉદસ-
વિહે પણ્ણત્તે, તં જહા—

૧ ઉપ્પાયપુવ્વં, ૨ અગ્ગાણીયં, ૩
વીરિયં ૪ અત્થિનત્થિપ્પવાયં ૫ નાણ-
પ્પવાયં, ૬ સચ્ચપ્પવાયં, ૭ આયપ્પવાયં,
૮ કમ્મપ્પવાયં, ૯ પચ્ચક્કાણપ્પવાયં
૧૦ વિજ્ઞાણપ્પવાયં, ૧૧ અવંમં, ૧૨
પાણાઝ, ૧૩ કિરિયાવિસાલં,
૧૪ લોકવિંદુસારં ।

ઉપ્પાયપુવ્વસ્સ પં દસ વત્થૂ,
ચત્તારિ ચૂલિયાવત્થૂ પણ્ણત્તા । અગ્ગા-
ણીયપુવ્વસ્સ પં ચોદસ વત્થૂ, દુવાલસ
ચૂલિયાવત્થૂ પણ્ણત્તા ।

વીરિયપુવ્વસ્સ પં અટ્ટ વત્થૂ,
અટ્ટ ચૂલિયાવત્થૂ પણ્ણત્તા । અત્થિન-
ત્થિપ્પવાયપુવ્વસ્સ પં અઢારસ વત્થૂ,
દસ ચૂલિયાવત્થૂ પણ્ણત્તા । નાણપ્પવા-
યપુવ્વસ્સ પં વારસ વત્થૂ પણ્ણત્તા ।
સચ્ચપ્પવાયપુવ્વસ્સ પં દોણિ વત્થૂ
પણ્ણત્તા । આયપ્પવાયપુવ્વસ્સ પં સોલસ
વત્થૂ પણ્ણત્તા । કમ્મપ્પવાયપુવ્વસ્સ પં
તીસં વત્થૂ પણ્ણત્તા । પચ્ચક્કાણપુવ્વસ્સ
પં વીસં વત્થૂ પણ્ણત્તા । વિજ્ઞાણપ્પવા-

૧૫૦. પ્રશ્ન— પૂર્વગત દૃષ્ટિવાદના કેટલા
પ્રકાર છે ?

ઉત્તર— પૂર્વગત દૃષ્ટિવાદના ૧૪ ભેદો
વર્ણવ્યા છે, જેમકે— [૧] ઉત્પાદપૂર્વ [૨]
અગ્રાણીય પૂર્વ [૩] વીર્યપ્રવાદ પૂર્વ [૪]
અસ્તિ નાસ્તિપ્રવાદ પૂર્વ [૫] જ્ઞાન પ્રવાદ
પૂર્વ [૬] સત્યપ્રવાદ પૂર્વ [૭] આત્મ-
પ્રવાદ પૂર્વ [૮] કર્મપ્રવાદ પૂર્વ [૯]
પ્રત્યાખ્યાન પ્રવાદ પૂર્વ [૧૦] વિદ્યાનુપ્રવાદ
પૂર્વ [૧૧] અવન્ધ્ય પૂર્વ [૧૨] પ્રાણાશુ પૂર્વ
[૧૩] ક્રિયાવિશાલ પૂર્વ [૧૪] લોકગિન્દુ-
સાર પૂર્વ.

[૧] ઉત્પાદપૂર્વની દસવસ્તુ (વિશાળ
પ્રકરણ) અને ચારચૂલિકા વસ્તુ કહેલ છે.

[૨] અગ્રાણીયપૂર્વની ઔદ વસ્તુ અને
બાર ચૂલિકા વસ્તુ કહેલ છે.

[૩] વીર્યપ્રવાદપૂર્વની આઠ વસ્તુ અને
આઠ-ચૂલિકા વસ્તુ કહેલ છે.

[૪] અસ્તિ નાસ્તિ પ્રવાદ પૂર્વની અઢાર
વસ્તુ અને દસ ચૂલિકા વસ્તુ કહેલ છે.

[૫] જ્ઞાનપ્રવાદ પૂર્વની બાર વસ્તુ
કહેલ છે

[૬] સત્યપ્રવાદ પૂર્વની બે વસ્તુ
કહેલ છે.

[૭] આત્મપ્રવાદ પૂર્વની મેળ
વસ્તુ કહેલ છે.

[૮] કર્મપ્રવાદ પૂર્વની ત્રીસ વસ્તુ
કહેલ છે

મેં કિં ન સિદ્ધસેણિયાપરિક્રમ્મે ?
 મિદ્ધસેણિયાપરિક્રમ્મે ચરુદસવિદ્ધે
 પાળતે, તં જદા— ૧ માડગાપયાઈ,
 ૨ ણગદ્વિપયાઈ, ૩ અદ્વપયાઈ,
 ૪ પાદોઆગામપયાઈ, ૫ કેડભૂય,
 ૬ ગમિવદ્ધં, ૭ ણગગુણં, ૮ દુગુણં,
 ૯ તિગુણં, ૧૦ કેડભૂયં, ૧૧ પદિ-
 ગાદો. ૧૨ સંસારપડિગાદો, ૧૩ નંદાવત્તં
 ૧૪ મિદ્ધાવત્તં, મેં તં મિદ્ધસેણિયાપ-
 રિક્રમ્મે ।

મેં કિં ત મણુસસેણિયાપરિ-
 ક્રમ્મે ? મણુસસેણિયાપરિક્રમ્મે ચરુ-
 દસવિદ્ધે પાળતે, તં જદા— ૧ માડગાપયાઈ,
 ૨ ણગદ્વિપયાઈ, ૩ અદ્વપયાઈ,
 ૪ પાદોઆગામપયાઈ, ૫ કેડભૂય,
 ૬ ગમિવદ્ધં, ૭ ણગગુણં, ૮ દુગુણં,
 ૯ તિગુણં ૧૦ કેડભૂયં ૧૧ પડિગાદો,
 ૧૨ સંસારપડિગાદો, ૧૩ નંદાવત્તં,
 ૧૪ મણુસાવત્તં, મેં તં મણુસસેણિ-
 યાપરિક્રમ્મે । ૨

મેં કિં તં પુદ્ધસેણિયાપરિક્રમ્મે ?
 પુદ્ધસેણિયાપરિક્રમ્મે ઇવગામવિદ્ધે
 પાળતે, તં જદા— ૧ પાદોઆગામપયાઈ,
 ૨ કેડભૂયં, ૩ ગમિવદ્ધં, ૪ ણગગુણં,
 ૫ દુગુણં, ૬ તિગુણં, ૭ કેડભૂય,
 ૮ પડિગાદો, ૯ સંસારપડિગાદો, ૧૦
 નંદાવત્તં, ૧૧ પુદ્ધાવત્તં, મેં તં પુદ્ધસેણિ-
 યાપરિક્રમ્મે ।

મેં કિં તં ઔગાદસેણિયાપરિ-
 ક્રમ્મે ? ઔગાદસેણિયાપરિક્રમ્મે

પ્રશ્ન— સિદ્ધશ્રેણિકા પરિકર્મના
 કેટલા પ્રકાર છે ?

ઉત્તર— સિદ્ધશ્રેણિકા પરિકર્મના ચૌદ
 પ્રકાર છે, જેમકે— (૧) માતૃકા પદ (૨)
 એકાર્થક પદ (૩) અર્થપદ (૪) પૃથગાકા-
 શપદ (૫) કેતુભૂત (૬) રાશિખદ્ધ (૭)
 એકગુણ (૮) દ્વિગુણ (૯) ત્રિગુણ (૧૦)
 કેતુભૂત (૧૧) પ્રતિગ્રહ (૧૨) સંસાર
 પ્રતિગ્રહ (૧૩) નંદાવર્ત (૧૪) સિદ્ધાવર્ત
 આ રીતે સિદ્ધશ્રેણિકા પરિકર્મ છે.

પ્રશ્ન— મનુષ્યશ્રેણિકા પરિકર્મના
 કેટલા પ્રકાર છે ?

ઉત્તર— મનુષ્યશ્રેણિકા પરિકર્મના ચૌદ
 પ્રકાર વર્ણવ્યા છે, જેમકે— (૧) માતૃકાપદ
 (૨) એકાર્થક પદ (૩) અર્થપદ (૪) પૃથ-
 ગાકાશપદ (૫) કેતુભૂત (૬) રાશિખદ્ધ (૭)
 એકગુણ (૮) દ્વિગુણ (૯) ત્રિગુણ (૧૦)
 કેતુભૂત (૧૧) પ્રતિગ્રહ (૧૨) સંસાર
 પ્રતિગ્રહ (૧૩) નંદાવર્ત (૧૪) મનુષ્યાવર્ત
 આ રીતે મનુષ્યશ્રેણિકા પરિકર્મ છે.

પ્રશ્ન— પૃથ્થશ્રેણિકા પરિકર્મના કેટલા
 પ્રકાર છે ?

ઉત્તર— પૃથ્થશ્રેણિકા પરિકર્મના ૧૧ લેદો
 વર્ણવ્યા છે, જેમકે— (૧) પૃથગાકાશ પદ
 (૨) કેતુભૂત (૩) રાશિખદ્ધ (૪) એકગુણ
 (૫) દ્વિગુણ (૬) ત્રિગુણ (૭) કેતુભૂત (૮)
 પ્રતિગ્રહ (૯) સંસાર પ્રતિગ્રહ (૧૦) નંદાવર્ત
 (૧૧) પૃથ્થાવર્ત આ રીતે પૃથ્થશ્રેણિકા
 પરિકર્મ છે.

પ્રશ્ન— અવગાદશ્રેણિકા પરિકર્મના
 કેટલા પ્રકાર છે ?

ઙ્કારસવિદે પળ્લત્તે, તંજહા-૧ પાઠો-
આગાસપયાઈ, ૨ કેડભૂયં, ૩ રાસિવદ્દં,
૪ ઇગગુણં, ૫ દુગુણં, ૬ તિગુણં,
૭ કેડભૂયં, ૮ પડિગ્ગહો, ૯ સંસાર-
પડિગ્ગહો, ૧૦ નદાવત્તં ઓગાઢાવત્તં,
સે તં ઓગાઢસેણિયાપરિકમ્મે ।

સે કિં તં ઉવસંપજ્જણસેણિયા-
પરિકમ્મે ? ઉવસંપજ્જણસેણિયાપરિકમ્મે
ઙ્કારસવિદે પળ્લત્તે, તં જહા— ૧
પાઠોઆગાસપયાઈ, ૨ કેડભૂયં, ૩
રાસિવદ્દં, ૪ ઇગગુણં, ૫ દુગુણં, ૬
તિગુણં, ૭ કેડભૂયં, ૮ પડિગ્ગહો,
૯ સસારપડિગ્ગહો, ૧૦ નન્દાવત્તં, ૧૧
ઉવસંપજ્જણાવત્તં, સે તં સેણિયાપરિ-
કમ્મે ।

સે કિં તં વિપ્પજહણઉવસંપજ્જ-
સેણિયાપરિકમ્મે ? વિપ્પજહણસેણિયાપ-
રિકમ્મે ઙ્કારસવિદે પળ્લત્તે, તં જહા-
૧ પાઠોઆગાસપયાઈ, ૨ કેડભૂયં,
૩ રાસિવદ્દં, ૪ ઇગગુણં, ૫ દુગુણં,
૬ તિગુણં, ૭ કેડભૂયં, ૮ પડિગ્ગહો,
૯ સંસારપડિગ્ગહો, ૧૦ નન્દાવત્તં,
૧૧ વિપ્પજહણાવત્તં, સે તં વિપ્પજહ-
ણસેણિયાપરિકમ્મે ।

સે કિં તં ચુયાચુયમેણિયાપરિ-
કમ્મે ? ચુયાચુયમેણિયાપરિકમ્મે
ઙ્કારસવિદે પળ્લત્તે, તં જહા— ૧
પાઠોઆગાસપયાઈ, ૨ કેડભૂયં, ૩
રાસિવદ્દં, ૪ ઇગગુણં, ૫ દુગુણં, ૬
તિગુણં, ૭ કેડભૂયં, ૮ પડિગ્ગહો, ૯

ઉત્તર— અવગાઢ શ્રેણિકા પરિકર્મના
૧૧ પ્રકાર વર્ણવ્યા છે; જેમકે- (૧) પૃથગા-
કાશ પદ (૨) કેતુભૂત (૩) રાશિગદ્દ (૪)
એકગુણ (૫) દ્વિગુણ (૬) ત્રિગુણ (૭)
કેતુભૂત (૮) પ્રતિગ્રહ (૯) સંસાર પ્રતિગ્રહ
(૧૦) નન્દાવર્ત (૧૧) અવગાઢાવર્ત આ
અવગાઢ શ્રેણિકા પરિકર્મ છે.

પ્રશ્ન— ઉપસમ્પાદનશ્રેણિકા પરિકર્મના
કેટલા પ્રકાર છે ?

ઉત્તર— ઉપસમ્પાદનશ્રેણિકા પરિકર્મના
૧૧ પ્રકાર વર્ણવ્યા છે; જેમકે- (૧) પૃથ-
ગાકાશ પદ (૨) કેતુભૂત (૩) રાશિગદ્દ
(૪) એક ગુણ (૫) દ્વિગુણ (૬) ત્રિગુણ (૭)
કેતુભૂત (૮) પ્રતિગ્રહ (૯) સંસાર પ્રતિગ્રહ
(૧૦) નન્દાવર્ત (૧૧) ઉપસમ્પાદનાવર્ત.
આ ઉપસમ્પાદન શ્રેણિકા પરિકર્મ છે.

પ્રશ્ન— વિપ્રજહત શ્રેણિકા પરિકર્મના
કેટલા પ્રકાર છે ?

ઉત્તર— વિપ્રજહત શ્રેણિકા પરિકર્મના
૧૧ પ્રકાર વર્ણવ્યા છે, જેમકે- (૧) પૃથ-
ગાકાશ પદ (૨) કેતુભૂત (૩) રાશિગદ્દ
(૪) એકગુણ (૫) દ્વિગુણ (૬) ત્રિગુણ
(૭) કેતુભૂત (૮) પ્રતિગ્રહ (૯) સંસાર-
પ્રતિગ્રહ (૧૦) નન્દાવર્ત (૧૧) વિપ્રજ-
હતાવર્ત. આ વિપ્રજહત શ્રેણિકા પરિકર્મ છે.

પ્રશ્ન— ચ્યુતાચ્યુત શ્રેણિકા પરિકર્મના
કેટલા પ્રકાર છે ?

ઉત્તર— ચ્યુતાચ્યુત શ્રેણિકા પરિકર્મના
૧૧ પ્રકાર વર્ણવ્યા છે, જેમકે- (૧) પૃથગા-
કાશ પદ (૨) કેતુભૂત (૩) રાશિગદ્દ (૪)
એકગુણ (૫) દ્વિગુણ (૬) ત્રિગુણ (૭)

યપુવ્વસ્મ ણં પન્નરસ વત્થુ પ્પણત્તા ।
 અવંકપુવ્વસ્મ ણં વારસ વત્થુ પ્પણત્તા ।
 પાણાઉપુવ્વસ્સ ણં તેરસ વત્થુ પ્પણત્તા ।
 કિરિયાવિમાલપુવ્વસ્સ ણં તીસં વત્થુ
 પ્પણત્તા । લોકવિદુસારપુવ્વસ્સ ણં
 પ્પણર્વાસં વત્થુ પ્પણત્તા ।

દસ ચોદસ અદ્દ અદ્દારસેવ,
 ચાગ્મ દુવે ચ વત્થુણિ ।
 મોલ્લસ તોમા વીમા,
 પન્નરસ અણુપવાયમ્મિ ॥
 વારસ ઇક્કારમમે,
 વારમમે તેરમેવ વત્થુણિ ।
 તોમા પુણ તેરમમે,
 ચોદમમે પ્પણર્વાસાઓ ॥
 ચત્તારિ દુવાલ્લસ,
 મદ્દ ચેચ દસ નેવ ચુલ્લવત્થુણિ ।
 આરણ્ણં ચણ્ણં,
 સંભાણ ચૃત્તિયા નત્થિ ॥
 મં સં પુવ્વગણ ॥

(૪) અનુયોગ

૬૫૧. મં સિ તં અણુયોગે ? અણુયોગે દુરિદે
 પન્નમે, તં મહા — મૂલપદમાણુયોગે,
 મંદિત્થાણયોગે ચ ।

[૬] પ્રત્યાખ્યાન પૂર્વની વીસ વસ્તુ
 કહેલ છે

[૧૦] વિદ્યાનુપવાદ પૂર્વની પંદર
 વસ્તુ પ્રતિપાદન કરી છે.

[૧૧] અવન્ધ્ય પૂર્વની બાર વસ્તુ
 પ્રતિપાદન કરી છે.

[૧૨] પ્રાણુચુ પૂર્વની તેર વસ્તુ કહેલ છે.

[૧૩] કિયાવિશાલ પૂર્વની ત્રીસ વસ્તુ
 કહેલ છે

[૧૪] લોકવિદુસાર પૂર્વની પચીસ
 વસ્તુ કહી છે

સંક્ષેપમા વસ્તુ અને ચૂલિકાઓની સંખ્યા.

પ્રથમપૂર્વમાં ૧૦, દ્વિતીયમાં ૧૪,
 તૃતીયમાં ૮, ચતુર્થમાં ૧૮, પાચમામાં ૧૨,
 છઠામાં ૨, સાતમામાં ૧૬, આઠમામાં ૩૦,
 નવમામાં ૨૦, દસમામાં ૧૫, અગીયાર—
 મામાં ૧૨; બારમામાં ૧૩, તેરમામાં ૩૦
 અને ચૌદમા પૂર્વમાં ૨૫ વસ્તુઓ છે,

આદિના ચાર પૂર્વોમાં ક્રમથી—
 પ્રથમમાં ૪, બીજામાં ૧૨, ત્રીજામાં ૮,
 અને ચોથા પૂર્વમાં ૧૦ ચૂલિકાઓ છે. શેષ
 પૂર્વોમાં ચૂલિકા નથી. આ પૂર્વગત દૃષ્ટિ—
 વાદાદ્વનુ વર્ણન થયું.

૧૫૧. પ્રશ્ન— અનુયોગના કેટલા પ્રકાર
 છે ?

ઉત્તર— અનુયોગ બે પ્રકારે છે,
 જેમકે— [૧] મૂલપ્રથમાનુયોગ અને [૨]
 મંદિત્થાણુયોગ.

સે કિં તં મૂલપદમાણુઓગે ।
મૂલપદમાણુઓગે ણં અરહન્તાણં.ભગવંતાણં
પુવ્વભવા, દેવલોગગમણોઠં, આરં,
ચવણાઈ, જમ્મણાણિ, અમિસેયા, રાય-
વરસિરીઓ, પવ્વજ્જાઓ, તવાઈં ય
ઉગ્ગા, કેવલનાણુપ્પાઓ, તિત્થપવત્ત-
ણાણિ ય, સીસા, ગણા, ગગહરા, અજ્જા,
પવત્તિણીઓ, સંઘસ્સ ચરુવ્વિહસ્સ જં ચ
પરિમાણં, જિણમણપજ્જવઓદ્દિનાણી,
સમ્મત્તસુયનાણિણો ય, વાઈં, અણુત્તરગઈં
ય, ઉત્તરવેરુવ્વિણો ય મુણિણો, જત્તિયા
સિદ્ધા, સિદ્ધિપદો જહ દેસિઓ, જચ્ચિ-
રં ચ કાલં પાઓવગગા, જે જહિં
જત્તિયાઈં ભત્તાઈં અણસણાણ છેડત્તા
અંતગદે, મુણિવરુત્તમે, તિમિરઓઘવિ-
પ્પમુક્કે, મુક્કસુહમણુત્તરં ચ પત્તે,
એવમન્ને ય એવમાઈં ભાવા મૂલપદમાણુ-
ઓગે કહિયા, સે તં મૂલપદમાણુઓગે ।

સે કિં તં ગંઢિયાણુઓગે ?
ગંઢિયાણુઓગે — કુલગરગંઢિયાઓ.
તિન્થયગ્ગંઢિયાઓ, ચક્કવદ્ધિગંઢિ-
યાઓ, દસારગંઢિયાઓ, વલ્લદેવગંઢિ-
યાઓ, વાસુદે.ગંઢિયાઓ, રાગધરગં-
ઢિયાઓ, ભદ્રવાહુગંઢિયાઓ, તવોક-
મ્મગંઢિયાઓ, હરિવંમગંઢિયાઓ,
ઉસ્સપ્પિણીગંઢિયાઓ, ઓમપ્પિણીગં-
ઢિયાઓ, ચિત્તંતરગંઢિયાઓ, અમરન-
રતિરિયનિરયગ્ગમગવિવિદ્ધપગ્ગિટ્ઠા-

પ્રશ્ન— મૂલપ્રથમાનુયોગમાં કયા
વિષયનું વર્ણન છે ?

ઉત્તર — મૂલપ્રથમાનુયોગમાં અર્હન્ત
ભગવન્તોના પૂર્વભવોનું, દેવલોક ગમન,
દેવલોકનું આયુષ્ય, ત્યાંથી ચવીને તીર્થંકર
રૂપમાં જન્મવું, દેવાદિકૃત જન્મભાલિપેક, તથા
રાજ્યાભિષેક, રાજલક્ષ્મી, પ્રવ્રજ્યા, તત્પશ્ચાત્
તપ, કેવલજ્ઞાનની ઉત્પત્તિ, તીર્થની પ્રવૃત્તિ,
તેમના શિષ્ય, ગણ, ગણધર, આર્યાઓ,
પ્રવર્તિનીઓ, ચતુર્વિધ સંઘનું પરિમાણ,
જિન-સામાન્ય કેવળીઓની મંથ્યા, મન-
પર્યવજાની, અવધિજ્ઞાની, સમ્યક્ત્વ તથા સમસ્ત
શ્રુતજ્ઞાની, વાદી, અનુત્તરગતિ પ્રાપ્ત કરનાર,
અને ઉત્તર વૈકિય ધારી, યાવન્માત્ર મુનિ
શ્રિદ્ધ થયા, મોક્ષ માર્ગનો જે પ્રમાણે
ઉપદેશ આપ્યો, જેટલા સમય મુધી પાદ-
પોષગમન સથારો કર્યો, જે સ્થાનપર
જેટલા ભક્તોનું છેદન કર્યું અને અજ્ઞાન
અંધકારના પ્રવાહથી મુક્ત થઈને જે મહા-
મુનિવરો અંતકૃત થયા, મોક્ષના અનુત્તર
મુળને પામ્યા, ઇત્યાદિ વર્ણન કરવામાં
આવ્યું છે તે ઉપરાંત અન્ય ભાવ પણ મૂલ
પ્રથમાનુયોગમાં દર્શાવેલ છે. આ રીતે મૂલ
પ્રથમાનુયોગના વિષયનું વિવરણ થયું.

પ્રશ્ન— તે ગણિટ્ઠાનુયોગના કેટલા
પ્રકાર છે ?

ઉત્તર — ગણિટ્ઠાનુયોગમાં કુલકર,
ગણિટ્ઠા, તીર્થંકર ગણિટ્ઠા, ચક્રવર્તી ગણિટ્ઠા, દમાર
ગણિટ્ઠા, ગલદેવ ગણિટ્ઠા. વાસુદેવ ગણિટ્ઠા,
ગણધર ગણિટ્ઠા. ભદ્રવાહુ ગણિટ્ઠા, તપ કર્મ
ગણિટ્ઠા. હરિવંશ ગણિટ્ઠા. ઉન્નપિણી
ગણિટ્ઠા, અવન્નપિણી ગણિટ્ઠા. ચિત્તંતર
ગણિટ્ઠા. દેવ, મનુષ્ય, નિર્યંચ, નરકગતિ,
તેમાં ગમન, અને વિવિધ પ્રકારે સંસારમાં

પુઓગેસુ એવમાડ્યાઓ ગંડિયાઓ
આઘવિજ્જન્તિ, પળવિજ્જન્તિ, સે તં
ગંડિયાપુઓગે સે તં અણુઓગે ॥

પર્યટન ઇત્યાદિ ગંડિકાઓ કહી છે. આ
પ્રમાણે પ્રજ્ઞાપના કરી છે. આ રીતે ગંડિકા-
અનુયોગનું વર્ણન પૂર્ણ થયું.

[૫] ચૂલિકા

૧૫૨. સે કિં તં ચૂલિયાઓ ? ચૂલિયાઓ
આઇલાણં ચણ્ણં પુવ્વાણં ચૂલિયા,
સેસાં પુવ્વાઈં અચૂલિયાઈં, તં ચૂલિ-
યાઓ ।

૧૫૨. પ્રશ્ન- ચૂલિકા શું છે ?

ઉત્તર:— આદિના ચાર પૂર્વોમાં
ચૂલિકાઓ (પરિશિષ્ટ જેવા અન્તિમ ભાગો)
છે. શેષ પૂર્વોમાં ચૂલિકાઓ નથી. આ
ચૂલિકા રૂપ દૃષ્ટિવાદનું વર્ણન છે.

૧૫૩. દિટ્ઠિવાયસ્સ ણં પરિત્તા વાયણા,
સંખેજ્જા અણુઓગદારા, સંખેજ્જા વેઠા,
સંખેજ્જા સિલોગા, સંખેજ્જાઓ પહિ-
વત્તીઓ, સંખિજ્જાઓ નિજ્જુત્તીઓ,
સંખેજ્જાઓ સંગહણીઓ ।

૧૫૩. દૃષ્ટિવાદની પરિમિત વાચના, સંખ્યાત
અનુયોગદારો, સંખ્યાત વેઠો - છંદો,
સંખ્યાત શ્લોકો, સંખ્યાત પ્રતિપત્તિઓ,
સંખ્યાત નિર્યુક્તિઓ, સંખ્યાત સંગ્રહણીઓ
છે.

૧૫૪. સે ણં અંગદ્વયાણ વારસમે અગે, એગે
સુયક્ખંધે, ચોદસ પુવ્વાઈં, સંખેજ્જા
વત્થુ, સંખેજ્જા ચૂલવત્થુ, સંખેજ્જા
પાહુડા, સંખેજ્જા પાહુડપાહુડા, સંખે-
જ્જાઓ પાહુડિયાઓ, સંખેજ્જાઓ
પાહુડપાહુડિયાઓ, સંખેજ્જાઈં પયસહ-
સ્સાઈં પયગ્ગેણં, સંખેજ્જા અક્ખરા,
અણંતા ગમા, અણંતા પજ્જવા, પરિત્તા
તસા, અણંતા થાવરા સાસયકહનિવદ્ધ-
નિકાડ્યા જિણપન્નત્તા ભાવા આઘવિ-
જ્જન્તિ, પળવિજ્જન્તિ, પરુવિજ્જન્તિ,
દંસિજ્જન્તિ, નિદંસિજ્જન્તિ, ઉવદંસિ-
જ્જન્તિ ।

૧૫૪. તે અક્ષોમાં બારમું અક્ષ છે. એમાં એક
શ્વતસ્કન્ધ છે. ૧૪ પૂર્વ, સંખ્યાત વસ્તુ-
અધ્યયન વિશેષ, સંખ્યાત ચૂલિકાવસ્તુ;
સંખ્યાત પ્રાભુત, સંખ્યાત પ્રાભુતપ્રાભુત-
સંખ્યાત પ્રાભુતિકાઓ, સંખ્યાત પ્રાભુતિકા-
પ્રાભુતિકાઓ છે. પદપરિભાણથી સંખ્યાત
સહસ્ર પદો છે. સંખ્યાત અક્ષર, અનંત ગમ;
અનંત પર્યાય છે પરિમિત ત્રસ, અનંત
સ્થાવર, શાશ્વત, કૃત, નિબદ્ધ નિકાચિત,
જિન પ્રરૂપિત ભાવો કહ્યા છે. પ્રજ્ઞાપન,
પ્રરૂપણ, દર્શન, નિદર્શન, ઉપદર્શનથી
સ્પષ્ટતર કરેલ છે દૃષ્ટિવાદના અધ્યેતા તદ્રૂપ
આત્મા, જ્ઞાતા અને વિજ્ઞાતા બની નાથ છે,
આવી રીતે ઉક્ત અગમા ચરણ-કરણની
પ્રરૂપણા કરી છે દૃષ્ટિવાદાદ્ સૂત્રનું વિવરણ
સંપૂર્ણ થયું

સે एवं આયા, एवं નાયા, एवं
વિણાયા, एवं ચરણકરણપરુવણા
આઘવિજ્જન્તિ, સે તં દિટ્ઠિવાણ ॥

૧૫૫. ઇચ્છેદ્યંમિ દુવાલસંગે ગણિપિઙ્ગે અણંતા
ભાવા, અણંતા અભાવા, અણંતા હેઝ,
અણંતા અહેઝ, અણંતા કારણા, અણંતા
અકારણા, અણંતા જીવા, અણંતા અજીવા,
અણંતા ભવસિદ્ધિયા, અણંતા અભવસિ-
દ્ધિયા, અણંતા સિદ્ધા, અણંતા અસિદ્ધા
પણ્ણત્તા ।

ભાવમભાવા હેઝમહેઝ કારણમકારણે
ચેવ ।
જીવાજીવા ભવિયમભવિયા સિદ્ધા
અસિદ્ધા ય ॥

૧૫૫. આ દ્વાદશાઙ્ગ ગણિપિટકમાં અનંત
હવાદિ ભાવપદાર્થ; અનંત અભાવ; અનંત
હેતુ; અનંત અહેતુ, અનંત કારણ; અનંત
અકારણ અનન્ત હવ, અનંત અહવ; અનંત
ભવસિદ્ધિક; અનંત અભવસિદ્ધિક; અનંત
સિદ્ધ; અનંત અસિદ્ધ કહેવામાં આવ્યા છે.

ભાવ, અભાવ, હેતુ-અહેતુ, કારણ-
અકારણ અનંતહવ, અહવ, ભવ્ય-અભવ્ય,
સિદ્ધ-અસિદ્ધ, આ રીતે સંપ્રહુણી ગાથામાં
ઉક્ત વિષય સંક્ષેપમાં ઉપદેશિત કરેલ છે.

દ્વાદશાંગીની આરાધના-વિરાધાનાનું ફળ.

૧૫૬. ઇચ્છેદ્યં દુવાલસંગં ગણિપિઙ્ગં તીણ
કાલે અણંતા જીવા આણાણ વિરાદિત્તા
ચાઉરંતં સંસારકંતારં અણુપરિયટ્ઠિમ્ ।
ઇચ્છેદ્યં દુવાલસંગં ગણિપિઙ્ગં પહુપ્પ-
ણકાલે પરિત્તા જીવા આણાણ વિરા-
દિત્તા ચાઉરંતં સંસાર-કંતારં અણુપરિ-
યટ્ઠંતિ । ઇચ્છેદ્યં દુવાલસંગં ગણિપિઙ્ગં
અણાગણ કાલે અણંતા જીવા આણાણ
વિરાદિત્તા ચાઉરંતં સંસારકંતારં અણુપ-
રિયટ્ઠિસ્સંતિ ।

૧૫૬. આ દ્વાદશાઙ્ગ ગણિપિટકની ભૂતકાળમાં
અનંત હવેએ વિરાધના કરીને ચાર ગતિરૂપ
સંસાર-કાંતારમાં પરિભ્રમણ કર્યું છે. આવી
રીતે વર્તમાન કાળમાં પરિમિત હવે
ગણિપિટકની વિરાધના કરી ચાર ગતિ રૂપ
સંસાર-કાંતારમાં પરિભ્રમણ કરી રહ્યા છે.
આવી રીતે અનંત હવે આગામી કાળમાં
દ્વાદશાંગ ગણિપિટકની આજ્ઞાની વિરાધના
કરીને ચતુર્ગતિરૂપ સંસાર-કાંતારમાં
પરિભ્રમણ કરશે.

૧૫૭. ઇચ્છેદ્યં દુવાલસંગં ગણિપિઙ્ગં તીણ
કાલે અણંતા જીવા આણાણ આગદિત્તા
ચાઉરંતં સંસારકંતારં વીરિવંત્સુ । ઇચ્છેદ્યં
દુવાલસંગં ગણિપિઙ્ગં પહુપ્પણકાલે
પરિત્તા જીવા આણાણ આગદિત્તા

૧૫૭. ભૂતકાળમાં અનંત હવે આ ગણિપિટકની
આજ્ઞાની આરાધના કરીને સંસારરૂપ
કાંતારને પાર કરી ગયા છે.

વર્તમાન કાળમાં અનંત હવે
ગણિપિટકની આજ્ઞાની આરાધના કરીને

ચાઉરંતં સંસારકંતારં વીર્ઘ્યંતિ ।
 ઇચ્છેઙ્યં દુવાલસંગં ગણિપિટ્ઠગં અગાગૅ
 કાલે અણંતા જીવા આગાગૅ આરાહિત્તા
 ચાઉરંતં સંસાર-કંતારં વીર્ઘ્યંતિ ।

સ સાર-કાંતારને પાર કરી રહ્યા છે.

આગામી કાળમા અનંત જીવો આ
 ગણિપિટ્ઠની આજ્ઞાની આરાધના કરીને
 સ સાર-કાંતારને પાર કરશે.

દ્વાદશાંગ ગણિપિટ્ઠની શાશ્વતતા.

૧૫૮. ઇચ્છેઙ્યં દુવાલસંગં ગણિપિટ્ઠગં ન કયાઈ
 નાસી, ન કયાઈ ન ભવઈ, ન કયાઈ ન
 ભવિસ્સઈ, ધુવિં ચ, ભવઈ ય, ભવિસ્સઈ ય,
 ધુવે, નિયૅ, સાસૅ, અક્ષૅ, અવ્વૅ,
 અવટ્ઠિૅ, નિચ્ચે ।

૧૫૮ આ દ્વાદશાંગ ગણિપિટ્ઠ ક્યારેય ન
 હતું, એમ નથી અર્થાત્ સદૈવકાલ હતું;
 વર્તમાન કાળમાં નથી, એમ નહીં અર્થાત્
 વર્તમાનમા છે ભવિષ્યમાં નહીં હોય, એમ
 નહીં, અર્થાત્ સદૈવ કાળ રહેશે. તે દ્વાદશાંગ
 ગણિપિટ્ઠ ભૂતકાળમાં હતું, વર્તમાનમાં છે,
 ભવિષ્યમા પણ રહેશે મેરુવત ધ્રુવ,
 જીવાદિવત નિયત, ગગાદિના પ્રવાહવત્
 શાશ્વત, અક્ષય માનુષોત્તર પર્વતની બહારના
 સમુદ્રવત્ અવ્યય, જ બૂદ્ધીપના પરિમાણાવત્
 અવસ્થિત અને આકાશવત્ નિત્ય છે

સે જહાનામૅ પંચત્થિકાૅ, ન
 કયાઈ નાસી, ન કયાઈ નત્થિ, ન કયાઈ
 ન ભવિસ્સઈ, ધુવિં ચ, ભવઈ ય,
 ભવિસ્સઈ ય, ધુવે, નિયૅ, સાસૅ,
 અક્ષૅ, અવ્વૅ, અવટ્ઠિૅ, નિચ્ચે ।

જેમ પચાસ્તિકાય ક્યારેય ન હતા
 એમ નહીં ક્યારેય નથી એમ નહીં, ક્યારેય
 નહીં હોય, એમ નથી અર્થાત્ ભૂતકાળમા
 સર્વદા હતા, વર્તમાનમાં છે અને ભવિષ્યમા
 રહેશે. તે ધ્રુવ, નિયત, શાશ્વત, અક્ષય;
 અવ્યય અવસ્થિત અને નિત્ય છે

एवामेव दुवालसंगं गणिपिट्ठिगं
 न कयाई नासी, न कयाई नत्थि, न
 कयाई न भविस्सई, धुविं च, भवई य
 भवस्सई य, धुवे, नियै, सासै,
 अक्खै, अव्वै, अवट्ठिै, निच्चै ।

તેવી જ રીતે આ દ્વાદશાંગ ગણિપિટ્ઠ
 ક્યારેય ન હતું, વર્તમાનમા નથી, ભવિષ્યમા
 નહિ હોય તેમ નથી. ભૂતમા હતું વર્તમાનમાં
 છે. અને ભવિષ્યમા પણ રહેશે તે ધ્રુવ,
 નિયત, શાશ્વત, અક્ષય, અવસ્થિત અને
 નિત્ય છે

૧૫૯. સે સમાસઓ ચડવ્વિહે પળ્લત્તે, તંજહા-
 દવ્વઓ, સિત્તઓ, કાલઓ, માવઓ,
 તત્થ—

૧૫૯ જીવજ્ઞાન સંક્ષેપમાં ચાર પ્રકારે વર્ણવ્યું
 છે જેમ કે દ્રવ્યથી ક્ષેત્રથી કાળથી અને
 ભાવથી, તેમા—

દવ્વઓ ણં સુયનાણી ઉવઉત્તેસવ્વદ-
વ્વાઈં જાણઈ, પાસઈ ।

સ્વિત્તઓ ણં સુયનાણી ઉવઉત્તે સવ્વં
સ્વેત્તં જાણઈ, પાસઈ ।

કાલઓ ણં સુયનાણી ઉવઉત્તે-સવ્વં
કાલં જાણઈ, પાસઈ ।

ભાવઓ ણં સુયનાણી ઉવઉત્તે-સવ્વે
ભાવે જાણઈ પાસઈ ॥

૧૬૦. અક્કલસન્ની સમ્મં, સાહ્યં સ્વલ્લ
સપજ્જવસિયં ચ ।

ગમિયં અંગપવિટ્ઠં, સત્તવિ એ
સપહિવક્કલા ॥

૧૬૧. આગમ સત્થગ્ગહણં, જં બુદ્ધિગુણેહિં
અટ્ઠહિં દિટ્ઠં ।

વિંતિ સુયનાણલંભં, તં પુવ્વવિસારયા
ધીરા ॥

૧૬૨. સુસ્સસઈ પહિપુચ્છઈ સુણઈ, ગિણ્ણઈ ય
ઈહણ યાવિ ।

તત્તો અપોહણ વા, ધારેઈ કરેઈ વા
સમ્મં ॥

દ્રવ્યથી શ્રુતજ્ઞાની ઉપયોગ લગાડીને
સર્વદ્રવ્યોને જાણે અને જુએ છે.

ક્ષેત્રથી શ્રુતજ્ઞાની ઉપયોગ લગાડીને
સર્વ ક્ષેત્રને જાણે જુએ છે.

કાળથી શ્રુતજ્ઞાની ઉપયોગ યુક્ત થઈને
સર્વકાળને જાણે જુએ છે.

ભાવથી શ્રુતજ્ઞાની ઉપયોગ યુક્ત થઈને
સર્વ ભાવોને જાણે અને જુએ છે.

શ્રુતજ્ઞાન અને નંદીસૂત્રનો ઉપસંહાર-

૧૬૦. અક્ષર, સત્ત્વી; સમ્યક્, સાદિ, સપર્યવસિત,
ગમિક અને અદ્ભૂતપ્રવિષ્ટ આ સાત પ્રતિપક્ષ
સહિત ગણવાથી શ્રુતજ્ઞાનના ૧૪ ભેદ થાય છે
(આ ભેદોનું નિરૂપણ પહેલાં આવી ગયું છે)

૧૬૧. આગમ શાસ્ત્રનું અધ્યયન બુદ્ધિના જે
આઠ ગુણોથી થાય છે, તેને શાસ્ત્રવિશારદ
અને વ્રતપાલનમા ધીર આચાર્યો શ્રુતજ્ઞાનનો
લાભ કહે છે.

૧૬૨ તે બુદ્ધિના આઠ ગુણો આ પ્રમાણે—
[૧] શુદ્ધના સુખારવિંદથી નીકળતા વચ્ચેના
શિષ્ય વિનયયુક્ત થઈને સાંભળવાની ઇચ્છા
કરે [૨] શકા થવાપર વિનમ્ર ભાવથી શુદ્ધને
પુછે [૩] શુદ્ધ શકાનું સમાધાન કરતા હોય
ત્યારે સમ્યક્ પ્રકારે સાંભળે (૪) સાંભળીને
અર્થરૂપે ગ્રહણ કરે (૫) અનન્તર પૂર્વાપર
અવિરોધથી પર્યાલોચન કરે [૬] તત્પશ્ચાત્
'આ આમ જ છે' તેમ આચાર્યને કહે
[૭] ત્યાર બાદ નિશ્ચિત અર્થને હૃદયમા
સમ્યક્ રીતે ધારણ કરે અને [૮] તત્પશ્ચાત્
તદનુસાર આચરણ કરે

૧૬૩. સૂઅં હુકારં વા, વાઢવકારં પઢિપુચ્છઈ
વીસંસા ।

તત્તો પસંગપારાયણં ચ પરિણિદ્ધ
સત્તમણ ॥૬૬॥

૧૬૪. સુત્તત્થો ચ્છલ્લ પઢમો, વીઓ
નિજ્જુત્તિમીસિઓ ભણિઓ ।

તઈઓ નિરવસેસો एस विही होइ
अणुओगे ॥६७॥

૧૬૫. સે તં અંગપવિદ્ધ સેત્તં સુચનાણં, સે તં
પરોચ્છનાણં સે તં નંદી ॥

૧૬૩. સાંભળવાના વિધિ—પ્રથમ શિષ્ય મૌન
રહીને સાંભળે, પશ્ચાત્ હુકાર અથવા તહુત્તિ
એમ કહે, બાઢકાર કરે—ગુરૂ કરમાવે છે.
તે તેમજ છે, એમ કહે. પુનઃ શંકા થવાપર
ગુરૂને પૂછે. ગુરૂના શંકા સમાધાન બાદ
પુનઃ વિચારવિમર્શ કરે, એમ કરવાથી
શિષ્ય ઉત્તરોત્તર ગુણોમાં પારંગામી બની
જાય છે તત્પશ્યોત્ ગૂરૂવત્ પ્રરૂપણા કરે છે.
આ સાત ગુણુ શ્રવણુવિધિના છે.

૧૬૪. વ્યાખ્યાન કરવાની વિધિ— પ્રથમ
અનુયોગ—સૂત્રને અર્થ રૂપમા કહે એટલે
પહેલીવારમા સૂત્રનો ઉચ્ચાર કરી માત્ર અર્થ
કહે, બીજે અનુયોગ સૂત્રસ્પર્શશિક્ષા નિર્ચુક્રિત
સાથે કરે ત્રીજા અનુયોગમાં સર્વ પ્રકારે
નય નિશ્લેષાદિથી પૂર્ણ વ્યાખ્યા કરે. આ રીતે
અનુયોગની વિધિ શાસ્ત્રકારોએ પ્રતિપાદન
કરી છે

૧૬૫. આવી રીતે અંગપ્રવિષ્ટ અને અદ્ભુતબાહ્ય
શ્રુતનુ વર્ણન સમાપ્ત થયું શ્રુતજ્ઞાનનો વિષય
સમાપ્ત થયો. પરોક્ષ જ્ઞાનનું વર્ણન પણ થઈ
ગયું અને શ્રી નંદીસૂત્ર પણ પરિસમાપ્ત
થયું.

प.रि.शि.ष्ट

३३३

३३३

३

પરિશિષ્ટ 'ક'

શ્રોતાઓના ઉદ્દારણો.

ચૌદ પ્રકારના શ્રોતાઓ છે તેમાં પ્રથમ સેલ ઘણુ તે પત્થર ઉપર જેમ મેઘ વરસે પણ પત્થર પાણીથી ભીંજાય નહિ, તેમ શ્રોતા વ્યાખ્યાનાદિક સાંભળે પણ સમ્યક્જ્ઞાન પામે નહિ, બુદ્ધ થાય નહિ.

દૃષ્ટાંતઃ— કુશિખ્યરૂપી પત્થર, સદ્ગુરૂ રૂપી મેઘ, અને બોધ રૂપી પાણી, મુંગશેલીયા તથા પુષ્કરાવર્ત મેઘનું દૃષ્ટાંત જેમ પુષ્કરાવર્ત મેઘથી મુંગશેલીઓ પલળ્યો નહિ તેમ એકેક કુશિખ્ય મહાન્ સ વેગાદિક ગુણુ ચુક્ત વ્યાખ્યાના પ્રતિબોધ્યા પણ સમજે નહિ, વૈરાગ્ય-રંગ પામે નહિ. માટે તે શ્રોતા છોડવા યોગ્ય છે. એ અવિનીતનો દૃષ્ટાંત જાણવું.

જેમ કાળી ભૂમિને વિષે મેઘ વરસે તો તે ઘણી ભીંજે તથા પાણી પણ રાખે, તથા ગોધૂમાદિક [ઘઉં પ્રમુખ] ની ઘણી નિષ્પત્તિ કરે તેમ વિનિત સુશિખ્ય પણ ગુરૂની ઉપદેશરૂપ વાણી સાંભળી હૃદયમાં ધારી રાખે, વૈરાગ્યે કરી ભીંજાય, અને અનેક બીજાં ભવ્ય જીવોને વિનય ધર્મ વિષે પ્રવર્તાવે માટે તે શ્રોતા આદરવા યોગ્ય છે

[૨] કુડગ— કુલનું દૃષ્ટાંત તે કુલના આઠ ભેદ છે. તેમાં પ્રથમ ઘડો સંપૂર્ણ ઘડાના ગુણુ કરી વ્યાપ્ત છે. તેના ત્રણ ગુણુ

૧] તે મધ્યે પાણી ભરવાપર કિંચિત્ બહાર જાય નહિ.

[૨] પોતે શીતળ છે માટે તૃષા બીજાની છીપાવે અને શીતળ કરે.

[૩] પરની મલિનતા દૂર કરે તેમ એકેક શ્રોતા વિનયાદિ ગુણુ કરી સંપૂર્ણ ભર્યા છે. તે ત્રણ ગુણુ કરે

[અ] ગુર્વાદિક નો ઉપદેશ સર્વ ધારી રાખે— કિંચિત્ વિસારે નહિ

[બ] પોતે જ્ઞાન પામી શીતળ દશા પામ્યા છે અને ભવ્ય જીવોના ત્રિવિધ તાપ શમાવી શીતળ કરે

[ક] ભવ્ય જીવોની સદેહ રૂપ મલિનતા ટાળે એ શ્રોતા આદરવા યોગ્ય છે.

[૨] એક ઘડો બાજુમાં કાણો છે તેમાં પાણી ભરે તો અડધું પાણી રહે અને અડધું વહી જાય. તેમ એકેક શ્રોતા વ્યાખ્યાનાદિ સાંભળે તો અડધું ધારી રાખે અડધું વિસરી જાય

(૩) એક ઘડો નીચે કાણો છે તેમાં પાણી ભરે તો સર્વ વહી જાય પણ રહે નહિ તેમ એકેક શ્રોતા વ્યાખ્યાનાદિ સાંભળે પણ ધારે નહિ, સઘળું વિસારી દે.

(૪) એક ઘડો નવો છે તેમાં પાણી ભરે તો થોડે થોડે ઝમીને ખાલી થાય, તેમ એકેક શ્રોતા જ્ઞાનાદિ અભ્યાસ કરે પણ થોડે થોડે જ્ઞાન વિસારે.

(૫) એક ઘડો દુર્ગ ધથી વાસિત છે, તેમા પાણી ભરે તો પાણીના ગુણને યગાડે, તેમ એકેક શ્રોતા મિથ્યાત્વાદિક દુર્ગ ધે કરી વાસિત છે તેમને સૂત્રાદિક લણવતાં જ્ઞાનના ગુણને વિણસાડે

(૬) એક ઘડો યુગ ધે કરી વાસિત છે તેમાં પાણી ભરે તો પાણીના ગુણને વધારે તેમ એકેક શ્રોતા સમક્રિતાદિક યુગ ધે કરી વાસિત છે તેમને સૂત્રાદિક લણવતા જ્ઞાનના ગુણને દીપાવે

(૭) એક ઘડો કાચો છે. તેમા પાણી ભરે તો તે ઘડો ભીંજાઈને વિણસી જાય. તેમ એકેક શ્રોતા અલ્પ બુદ્ધિવાળાને સૂત્રાદિકનું જ્ઞાન આપતા તે નયપ્રમુખને નહિ જાણવાથી તે જ્ઞાનથી તથા માર્ગથી ભ્રષ્ટ થાય

(૮) એક ઘડો ખાલી છે તે ઉપર ખુઆરું, ઢાકી વર્ષાકાળે નેત્રાં નીચે પાણી ઝીલવા મૂકે તો પાણી અંદર આવે નહિને તળે પાણી ઘણું થવાથી ઉપર તરે ને વાસરાદિકે કરી ભીંત પ્રમુખે અથડાઈને ફૂટી જાય તેમ એકેક શ્રોતા સદ્ગુરૂની સલામા વ્યાખ્યાન સાલળવા બેસે પણ ઉઘ પ્રમુખના યોગે કરી જ્ઞાન રૂપ પાણી હૃદયમા આવે નહિ અને ઘણી ઉઘના પ્રભાવે ધરી ખોટા ડોળરૂપ વાયરે કરી અથડાય છે. તો સલાથી અપમાન પ્રમુખ પામે તથા ઉઘમાં પડવાથી પોતાના શરીરને નુકશાન થાય

આ આઠ ઘડાના દૃષ્ટાંત રૂપ ખીજા પ્રકારના શ્રોતાનું સ્વરૂપ છે

[૩] ચાલણી:- એકેક શ્રોતા ચાલણી સમાન છે ચાલણીના બે પ્રકાર એક પ્રકાર એવો છે કે ચાલણી પાણીમા મૂકે ત્યારે પાણીથી સંપૂર્ણ ભરી દેખાય અને ઉપાડી લઈએ ત્યારે ખાલી દેખાય તેમ એકેક શ્રોતા વ્યાખ્યાનાદિ સલામા સાલળવા બેસે ત્યારે વૈરાગ્યાદિ ભાવનાએ કરી સંપૂર્ણ ભર્યા દેખાય અને સલામાંથી ઉઠી બહાર જાય ત્યારે વૈરાગ્ય રૂપી પાણી કિચિત્ પણ દેખાય નહિ. એ શ્રોતા છોડવા યોગ્ય છે

ખીજો પ્રકાર: ચાલણીએ ઘડાં પ્રમુખનો આટો [લોટ] ચાળવા માંડ્યો, ત્યારે આટો નીકળી જાય ને કાકરા પ્રમુખ કચરો ગ્રહી રાખે તેમ એકેક શ્રોતા વ્યાખ્યાનાદિ સાલળતા ઉપદેશક તથા મૃતના ગુણ જવાદે અને સ્ખલનો પ્રમુખ અવગુણરૂપ કચરો ગ્રહી રાખે માટે તે છોડવા યોગ્ય છે

(૪) પરિ પુણ્યુણગ- તે સુધરી પક્ષીના માળાનો દૃષ્ટાંત સુધરી પક્ષીના માળાથી ઘૃત (ઘી) ગળતા ઘૃત ઘૃત નીકળી જાય અને કીટી પ્રમુખ કચરો ગ્રહી રાખે તેમ એકેક શ્રોતા આચાર્ય પ્રમુખના ગુણ ત્યાગ કરી અવગુણ ગ્રહણ કરે એ શ્રોતા છોડવા યોગ્ય છે.

(૫) હંસ: હંસને દૂધ પાણી એકઠા કરી પીવા માટે આખ્યા હોય તો તે પોતાની આંચમાં ખટાશના ગુણે કરી દૂધ પીએ ને પાણી ન પીએ તેમ વિનીત શ્રોતા ગુર્વાદિકના ગુણ ગ્રહે ને અવગુણ ન લે એ આદરણીય છે

(૬) મહિષ:- ભેસો જેમ પાણી પીવા માટે જળાશયમા જાય, પાણી પીવા જલમા પ્રથમ પ્રવેશ કરે, પછી મસ્તક પ્રમુખે કરી પાણી ડોહળે ને મલમૂત્ર કરી પછી પોતે પીવે પણ શુદ્ધ જલ પોતે ન પીએ. અન્ય મૃદને પણ પીવા ન દે, તેમ કુશિષ્ય શ્રોતા વ્યાખ્યાનાદિકમા કલેશ રૂપ પ્રશ્નાદિક કરી વ્યાખ્યાન ડોહળે પોતે જ્ઞાન પણ સાલળે નહિ ને અન્ય સલાજનો ને શાત ભાવથી સાલળવા ન દે તે

છોડવા યોગ્ય છે

(૭) મેષ:- બકરા જેમ પાણી પીવા જલસ્થાનકે નદી પ્રમુખમાં જાય, ત્યારે કાંઠે રહી પગ નીચા નમાવી પાણી પીએ, ડોહળે નહિ, ને અન્ય યૂથને પણ નિર્મલું પીવા દે. તેમ વિનીત શિષ્ય શ્રોતા આચાર્યાનાદિક નમ્રતા તથા શાંત રમથી સાલળે. અન્ય સભાજનોને સાલળવા દે. એ આદરણીય છે

(૮) મસગ:- તેના બે પ્રકાર- પ્રથમ મસગ તે આમડાની કોથળી તેમાં વાયરો ભરાય ત્યારે અત્યંત કૂલેલી દેખાય. પણ તૃષા શમાવે નહિ પણ વાયરો નીકળી જાય ત્યારે ખાલી થાય તેમ એકેક શ્રોતા અભિમાન, રૂપ વાયરે કરી શુષ્ક જ્ઞાનીવત્ તડકા મારે પણ પોતાના તથા અન્ય આત્માને શાંત રસ પમાડે નહિ, એ છોડવા યોગ્ય છે.

બીજો પ્રકાર:- મસગ તે મંચર નામે જંતુ અન્યને ચટકા મારી પરિતોષ ઉપજાવે પણ શુણ્ઠ ન કરે અને ખુણજ ઉત્પન્ન કરે, તેમ એકેક કુશ્રોતા ગુર્વાદિકને, જ્ઞાન અભ્યાસ કરાવતાં ઘણો પરિશ્રમ આપે તથા કુવંચન રૂપ ચટકા મારે પણ શુણ્ઠ તે વૈચાવર્ય કાંઈ પણ ન કરે અને ચિત્તમા અમમાધિ ઉપજાવે, તે છોડવા યોગ્ય છે.

(૯) જલુગ:- તેના બે પ્રકાર- પ્રથમ પ્રકાર જલો નામે જંતુ, ગાય પ્રમુખના સ્તનમાં વળગે ત્યારે લોહી પીએ પણ દૂધ ન પીએ, તેમ એકેક અવિનીત કુશિષ્ય શ્રોતા આચાર્યાદિકની સાથે રહીને તેમના છિદ્રો ગવેષે પણ ક્ષમાદિક શુણ્ઠ ન ગ્રહણ કરે, માટે છોડવા યોગ્ય છે.

બીજો પ્રકાર:- જળો નામે જંતુ શુભડા ઉપર મૂકીએ ત્યારે ચટકો મારે અને દુઃખ ઉપજાવે અને મુકદ્દાલ [બગડેલું] લોહી પીએ ને પછી શાંતિ કરે, તેમ એકેક વિનીત શિષ્ય, શ્રોતા આચાર્યાદિક સાથે રહી, તેમને પ્રથમ વચનરૂપ ચટકો ભરે કાલે; અકાલે. બહુ અભ્યાસ કરતાં મહેનત કરાવે. પછી સદેહ રૂપી બગાડ કાઢી ગુર્વાદિકને શાંતિ ઉપજાવે. પરદેશી રાજવત્ એ આદરવા યોગ્ય છે.

[૧૦] બિરાડી:- બિલાડી, દૂધતુ ભાજન શીકાથી લોચપર નીચુ નાખીને રજકણ સહિત દૂધ પીએ, તેમ એકેક શ્રોતા આચાર્યાદિક પાસેથી સૂત્રાદિક અભ્યાસ કરતા અવિનય બહુ કરે, તથા પર પાસે પ્રશ્ન પૂછાવી સૂત્રાર્થ ધારે પણ પોતે વિનય કરી ધારે નહિ માટે તે શ્રોતા છોડવા યોગ્ય છે.

જાહગ:- સૈહલો, તે તિર્યચની જાત વિશેષ તે પ્રથમ- પોતાની માતાનું દૂધ થોડે થોડે પીએ. અને તે પાચન થયા પછી વળી થોડું પીએ, એમ થોડે થોડે દૂધથી પોતાના શરીરને પુષ્ટ કરે, પછી મોટા ભુજ ગના માન મર્દન કરે, તેમ એકેક શ્રોતા આચાર્યાદિક પાસેથી પોતાની બુદ્ધિ પ્રમાણે કાળે કાળે થોડો થોડો સૂત્રાદિકનો અભ્યાસ કરે, અભ્યાસ કરતા ગુર્વાદિકને અત્યંત અતોષ ઉપજાવે, કેમકે આપેલો પાઠ બરાબર અરુણલિત કરે, ને તે ક્યારે પછી બહુશ્રુત થઈ મિશ્યાત્વી લોકોના માન મર્દન કરે, તે આદરવા યોગ્ય છે

[૧૨] ગો:- ગો એટલે 'ગાય' તેના બે પ્રકાર છે.

પ્રથમ પ્રકાર - જેમ દૂધવતી ગાયને કોઈ એક શેઠ પાડોશી ને ત્યાં આપી ગામ જાય, તે પાડોશી ગાયને ઘાસ, પાણી વગેરે બરાબર ન આપે તોય ભૂખ અને તૃષાથી પીડાઈ, દુઃખી થાય અને

દ્વધ ઓછું આપે તેમ એકેક અવિનિત શ્રોતા એ ગુર્વાદિકની, આહાર-પાણી પ્રમુખે વૈયાવૃત્ય ન કરે તો મુરુનો દેહગ્લાનિ પામે અને સૂત્રાદિકમાં ઘટાડો થાય તેથી અવિનિત શિષ્ય અપયશ પામે.

બીજો પ્રકાર:- એક શેઠ પાડોશીને દ્વધાણી ગાય સોંપી ગામ ગયો. પાડોશીએ ગાયને ઘાસ, પાણી વગેરે સારા પ્રમાણમાં આપ્યા. તેથી દ્વધમા વધારે થયો અને તે કીર્તિ પામ્યો. તેમ એકેક વિનિત શ્રોતા (શિષ્ય) આહાર-પાણી પ્રમુખ વૈયાવૃત્ય ની વિધિથી ગુર્વાદિકને શાતા ઉપજાવે તો તેઓના જ્ઞાનમાં વધારો થાય અને કીર્તિને પામે. તે શ્રોતા આદરવા યોગ્ય છે.

(૧૦) ભેરી:- તેના બે પ્રકાર છે. પ્રથમ પ્રકાર.— ભેરીનો વગાડનાર પુરુષ રાજના હુકમ પ્રમાણે ભેરી વગાડે તો રાજ ખુશી થઈ તેને પુષ્કળ દ્રવ્ય આપે, તેમ વિનિત શિષ્ય તીર્થ કર તથા ગુર્વાદિકની આજ્ઞા પ્રમાણે સૂત્રાદિકની સ્વાધ્યાય તથા ધ્યાન પ્રમુખ કરે તો તે તેને સિદ્ધિ મળે, બીજો પ્રકાર એ કે તેમ ન કરે તો તેમનો કર્મરૂપ રોગ મટે નહિ અને સિદ્ધ ગતિનું સુખ પામે નહિ તે છોડવા યોગ્ય છે.

(૧૪) આભીરી-પ્રથમ પ્રકાર— આભીર સ્ત્રી-પુરુષ એક ગામથી પાસેના શહેરમાં વૃત-સ્ત્રી ભરી વેચવા ગયા. ત્યાં બજારમાં ઉતારતા વૃત ભાજન-વાસણ ફૂટી ગયું વૃત ઠળી ગયું. પુરુષે સ્ત્રીને ઠપકો આપતાં ઘણા કુવચનો કહ્યાં, ત્યારે સ્ત્રીએ પણ પોતાના પતિને સામાં કુવચનો કહ્યાં, આખરે બધું વૃત ઢોળાઈ ગયું અને બન્ને ઘણો શોક કરવા લાગ્યા. પાછળથી જમીન પરનું વૃત ઘસી લીધું ને વેચ્યું. જે કાંઈ કિંમત મળી હતી તે સાંજે ગામતરફ જતાં રસ્તામાં ચોરોએ લૂંટી લીધી. આભીર પતિ-પત્ની દુઃખી થયા. લોકોના પૂછવાથી તેઓએ સર્વ વૃત્તાન્ત કહ્યું અને લોકોએ ઠપકો આપ્યો. તે પ્રમાણે ગુરુએ વ્યાખ્યાન-ઉપદેશમાં આપેલ સાર-વૃતને લડાઈ-ઝગડો કરી ઢોળી નાખે ને છેવટે કલેશ કરી દુર્ગતિ પામે. તે શ્રોતા છોડવા યોગ્ય છે.

બીજો પ્રકાર:- વૃત ભરી શહેરમાં જતાં બજારમાં ઉતરતાં પાત્ર ફૂટ્યું કે તરતજ બધાએ ભેગામળી વૃત ભરી લીધું પણ બહુ નુકશાન થવા દીધું નહિ તે વૃતને વેચી પૈસા મેળવી સારા સાથીઓ સાથે સૂત્રપૂર્વક ગામમાં પહોંચી ગયા. તેમ વિનિત શિષ્ય-શ્રોતા ગુરુપાસેથી વાણી સાભળી શુદ્ધ ભાવ-પૂર્વક તે અર્થ-સૂત્રને ધારી રાખે, સાચવે, અસ્ખલિત કરે. વિસ્મૃતિ થાય તો ગુરુ પાસે ક્ષમા ચાચી ધારે, પૂછે, પણ કકળાટ-ઝગડો કરે નહિ, તેની ઉપર ગુરુ પ્રસન્ન થાય. સંયમ અને જ્ઞાનની વૃદ્ધિ થાય. પરિણામે સદ્ગતિ મળે. તે શ્રોતા આદરણીય છે.

ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિના ઉદાહરણો. (૨)

(૧) ભરતશિલા:- ભરત શિલાના ઉદાહરણ પહેલા આવી ગયા છે.

(૨) પશુત (શર્ત) :- કોઈ સમયે એક ગ્રામીણ ખેડૂત કાકડીઓ લઈને નગરમાં વેચવા માટે ગયો. નગરના દ્વાર પર પહોંચતાજ તેને એક ધૂર્ત નાગરિક મળ્યો. ગ્રામીણને ભલો ભોળો સમજી તેને હાગવાનો વિચાર કર્યો. ગ્રામ વિચારી નાગરિક ધૂર્ત ગ્રામીણને કહ્યું- ભાઈ ! જો હું તારી બધી કાકડીઓ ખાઈ જાઉં તો તું મને શું આપીશ ? ગ્રામીણે કહ્યું- જો તું બધી કાકડીઓ ખાઈ જા તો આ દ્વારમાં ન આવી શકે એવડો લાડવો આપીશ. બન્ને વચ્ચે આ શરત નિશ્ચિત થઈ ગઈ, કેટલીક વ્યક્તિ-

ઓને સાક્ષી બનાવી. ત્યારપછી ધૂર્ત નાગરિકે તે બધી કાકડીઓને થોડી થોડી ખાઈને જુઠી કરી દીધી. આહુકે કાકડીઓ ખરીદવા આવવા લાગ્યા. તેઓ કાકડીઓ જોઈ કહેવા લાગ્યા— આ બધી કાકડીઓ ખાધેલી છે, કેમ લઈએ ? લોકોના આ પ્રમાણે કહેવાપર ધૂર્તે તે ગ્રામીણ અને સાક્ષીઓને વિશ્વાસ કરાવી દીધો કે તેને બધી કાકડીઓ ખાધી છે. બિચારે ગ્રામીણ ગભરાઈ ગયો કે પ્રતિજ્ઞા અનુસાર આવડો મોટો લાડવો કેવી રીતે આપીશ ? તે લચ્છીત થઈને ધૂર્તને એક રૂપિયો આપવા લાગ્યો. પણ તેણે સ્વીકાર ન કર્યો. ત્યારે બે રૂપિયા આપવા લાગ્યો તો પણ તે માન્યો નહિ. આ તે ગ્રામીણે કહ્યું સો રૂપિયા લઈ લો પણ મારો પીછો છોડો. પરંતુ ધૂર્તને પ્રતિજ્ઞા અનુસાર મોટો લાડવો જ જોઈતો હતો.

બીજા રોજ ધૂર્ત ન માન્યો ત્યારે ગ્રામીણે વિચાર્યું કે હાથીને હાથીથી લડાવવો જોઈએ અને ધૂર્તને ધૂર્તથી, અન્યથા તે માનશે નહિ. આ ધૂર્ત નાગરિકે મને વાતોમાં ફાંસી મારી સાથે છેતરપીંડી કરી છે. તેથી તેના જેવોજ કોઈક તેની બરાબર કરી શકશે. આમ વિચારીને ધૂર્તને થોડા દિવસ પછી લાડવો આપવાનું કહી પોતે બીજા ધૂર્તને શોધવા લાગ્યો.

શોધતાં તેને બીજો ધૂર્ત મળી ગયો. તેને ગ્રામીણે સર્વ વાત કહી. ધૂર્તે ગ્રામીણને ઉપાય બતાવ્યો. પછી ગ્રામીણ બજારમાં એક મીઠાઈવાળાની દુકાને ગયો. એક લાડવો લઈ સાક્ષીઓ તથા ધૂર્તને બોલાવી લાવ્યો. ગ્રામીણે નગરના દ્વારની બહાર લાડવો મૂકી દીધો અને બધાની સામે લાડવાને બોલાવવા લાગ્યો— અરે લાડવા ! ચાલ, અરે લાડવા ! ચાલ ! પરંતુ લાડવો ક્યાં ચાલવાનો હતો ! ત્યારે ગ્રામીણે સાક્ષીઓને કહ્યું— ભાઈઓ ! મેં તમારા બધાની વચ્ચે પ્રતિજ્ઞા કરી હતી કે જો હું હારી જઈશ તો એવો લાડવો આપીશ કે જે દ્વારમાંથી ન આવી શકે તમે જોવો કે આ લાડવો દ્વારમાં આવતો નથી. તેથી હું આ લાડવો એને આપી પ્રતિજ્ઞાથી મુક્ત થાઉં છું, આ વાત સાક્ષીઓએ માની લીધી અને પ્રતિદ્રન્દ્રી ધૂર્તને હરાવી દીધો.

(૩) વૃક્ષ:— ઘણા યાત્રિકો કયાય જઈ રહ્યા હતા. માર્ગમાં કેરીથી લચી પડેલાં આંખાને જોઈ રોકાઈ ગયા. પાકેલી કેરીને જોઈ તેને ઉતારવાની ઇચ્છા થઈ પરંતુ વૃક્ષોપર વાંદરા બેઠાં હતા. તેઓના ડરથી ઉપર ચડવું અશક્ય હતું. વાંદરા ઇચ્છાપૂર્તિના માર્ગમાં બાધક હતા. પથિક કેરી લેવાનો ઉપાય વિચારવા લાગ્યા. બુદ્ધિનો પ્રયોગ કરીને તેઓએ વાંદરાની તરફ પથર ફેંકવા શરૂ કર્યા. વાંદરા સ્વભાવથી જ ચંચળ અને નકલ કરનારા હોય છે. તેથી વાંદરાઓએ પણ પથિકોને પથરોનો જવાબ કેરીથી આપ્યો. આમ કરવાથી પથિકોની અલિલાષા પૂર્ણ થઈ. ક્ષણ પ્રાપ્ત કરવા માટે પથિકોની આ ચૌત્પત્તિકી બુદ્ધિ હતી.

(૪) વીંટી :— ઘણા સમય પહેલાની વાત છે. મગધ દેશમાં સુદર ધન-ધાન્યથી સમૃદ્ધ વિશાળ નગર હતું. ત્યાંનો પ્રસેતજીત રાજા ઘણો શક્તિશાળી હતો. તેણે પોતાના શત્રુઓને પોતાની બુદ્ધિ અને ન્યાયપ્રિયતાથી જીતી લીધા હતાં. તે પ્રતાપી રાજાને ઘણા પુત્રો હતા. તે બધા પુત્રોમાં શ્રેણિક નામનો રાજકુમાર રાજાના બધા ગુણોથી સંપન્ન. સુદર અને રાજાનો પ્રેમપાત્ર હતો. અન્ય રાજકુમારો તેને ઈર્ષાવશ મારી ન નાખે તે માટે પ્રગટ રૂપે કાંઈ આપતો નહિ કે સ્નેહ કરતો નહિ. બાળક શ્રેણિક પિતા તરફથી જરાપણ સન્માન પ્રાપ્ત ન થતાં રોષે ભરાઈ પિતાને સૂચના આપ્યા વગર ઘર છોડી બીજા દેશમાં ચાલ્યો ગયો. ચાલતાર તે “બેન્નાતટ” નામના નગરમાં પહોંચી ગયો. તે નગરમાં એક વેપારીની દુકાન પર પહોંચ્યો. જેનો સર્વ વ્યાપાર અને વૈભવ નષ્ટ થઈ ગયો હતો, તે ત્યાં જઈને એક બાંજુ બેસી ગયો અને રાત્રિ ત્યાંજ પસાર કરી.

તે હુકાનેના મમ્મલિકે, તેજ રાત્રે સ્વપ્નમાં પોતાની કન્યાને વિવાહ એક સ્ત્રી કરાવે તો જોયો નહીં દિવસે શેઠ જ્યારે પોતાની દુકાન પર આવ્યો ત્યારે શ્રેણિકના પુણ્ય પ્રભાવથી પહેલાનો સંચિત કરેલ માલ, જેનો કોઈ ભાવ પણ પુછતા ન હતા, ઉઠ્યા ભાવથી વહેંચાણો અને શેઠને ઘણું લાલ થયો, આ લાલને જોતા શેઠના મગજમાં વિચાર આવ્યો કે આ મહાન લાલ આ દુકાનમાં મારી પાસે ખેંઢેલી છે, વ્યક્તિના પુણ્યથી જ થયો છે, અન્ય કોઈ કારણ નથી, આ વ્યક્તિ ભાગ્યશાળી, સુદર અને તેજસ્વી છે.

શેઠ વિચારવા લાગ્યો કે રાત્રિમાં જે રત્નાકર સાથે પોતાની કન્યાના લગ્નનું સ્વપ્ન મેં જોયું હતું તે આજ રત્નાકર હોવો જોઈએ, અન્ય કોઈ નહિ. ત્યારે શેઠ પાસે ખેંઢેલા શ્રેણિકને હાથ જોડી વિનંતી તાથી પ્રાર્થના કરી—આયર્ષમહાનુભાગ ! આપ કેના ઘરમાં અતિથિ બની આવ્યા છો ? શ્રેણિકે પ્રિય અને કોમળ શબ્દોમાં જવાબ આપ્યો—શ્રીમાન ! હું તમારેજ અતિથિ છું. આ પ્રમાણે મનોરંજ ઉત્તર સાંભળી શેઠનું હૃદયકમળ ખીલી ઉઠ્યું. પ્રસન્નતા પૂર્વક શેઠ તેને પોતાને ઘેર લઈ ગયો અને સારામાં સારા વસ્ત્ર તથા ભોજનાદિથી તેનો સત્કાર કર્યો. શ્રેણિક ત્યાં આનંદપૂર્વક રહેવા લાગ્યો. તેના પુણ્યથી શેઠની ધનસંપત્તિ, વ્યાપાર અને પ્રતિષ્ઠા દિવસે દિવસે વધતી ગઈ. આ રીતે ઘણા દિવસો વ્યતીત થઈ ગયા શ્રેણિક પોતાની કન્યાને યોગ્ય વર છે એમ જાણી શુભ દિવસે, તેણી સાથે વિવાહ કરી દીધો. શ્રેણિકે શ્વસુરગૃહમાં પોતાની પત્ની નંદા સાથે ઇન્દ્ર-ઈન્દ્રાણી સદશ ગૃહસ્થ સંબંધી ભોગોનું આસ્વાદન કરવા લાગ્યો. કેટલાક સમય પછી નંદાદેવી ગર્ભવતી બની અને યથાવિધિ ગર્ભનું પાલન કરેવા લાગી.

આ બાળુ રાજકુમાર શ્રેણિકના બળર આપ્યા વિના ચાલ્યા જવાથી રાજા પ્રસેનજિત ઘણા ચિંતાતુર રહેતા હતા. તેઓએ ઘણી શોધ કરી પરંતુ સફળતા ન મળી. અંતે ઘણા સમય પછી લોકોની શ્રુતિ પરંપરાથી શેઠની પ્રસિદ્ધિ સાંભળી અને સાથેસાથ શ્રેણિકના સમાચાર મળતાં એતાના સૈનિકોને શ્રેણિકને બોલાવવા મોકલ્યા. તેઓએ ત્યાં જઈને પ્રાર્થના કરી—મહારાજા પ્રસેનજિત તમારા વિયોગથી ઘણા દુઃખી છે, માટે જલ્દી રાજગૃહમાં પધારો. શ્રેણિકે રાજપુરુષોની વ્રાતને સ્વીકાર કર્યો, પોતાની પત્ની નંદાને પૂછી પોતાનો પરિચય લાખી રાજગૃહ તરફ પ્રસ્થાન કરી દીધું.

નંદાના ગર્ભમાં આવેલ જીવના પુણ્ય પ્રભાવથી નંદાને હાર્થી પર સવાર થઈને લોકોને ધનદાન આપીને અભયદાન આપવાનો દોહડ થયો. નંદાએ આ ભાવના પોતાના પિતાને કહી, પિતાએ રાજાને પ્રાર્થના કરી પુત્રીનો દોહડ પૂર્ણ કર્યો. સમય પૂર્ણ થવાપર પુત્ર ઉત્પન્ન થયો. તેનું અભયકુમાર નામ રાખ્યું તે સુકુમાર બાળક નંદનવનના કલ્પવૃક્ષની જેમ સુખપૂર્વક વૃદ્ધિ પામવા લાગ્યો, સમય આવવા પર તેને પાઠશાળામાં મુકવામાં આવ્યો અને યથાસમય તે શાસ્ત્ર તથા અન્ય કલાઓમાં પારંગત થયો.

અકસ્માત એક દિવસ અભયકુમારે પોતાની માતાને પુછ્યું—માં ! મારા પિતાજી કોણ છે અને ક્યાં રહે છે ? બાળકનો આ પ્રશ્ન સાંભળી માતાએ સર્વ વૃત્તાન્ત કહી સંભળાવ્યું અને પિતાનો લંબેલ પરિચય પણ બતાવ્યો. બાળકે જાણી લીધું કે તેના પિતા રાજગૃહ નગરના શ્રેણિક છે. ત્યારપછી અભયકુમાર માતા સાથે રાજગૃહ તરફ ચાલી નીકળ્યા. રાજગૃહ બહાર માતાને રાખી અભયકુમારે રાજગૃહ નગરમાં પ્રવેશ કર્યો. નગરમાં પ્રવેશતાજ એક નિર્જન કૂવાની ચારે બાજુ લોકોની લીડ જામેલી જોઈ, અભયકુમારે ત્યાં જઈને પુછ્યું કે આટલાં બધા માણસો શામાટે એકઠા થયા છે ? લોકોએ કહ્યું “સૂકા (ખાલી) કૂવામાં રાજાની સોનાની વીંટી પડી ગઈ છે, રાજાએ ઘોષણા કરી છે કે” જે વ્યક્તિ કૂવાને ઠાઠે ઉભી રહી પોતાના હાથથીજ વીંટી કાઢી આપશે તેને ઇનામ આપીશ” આ પ્રમાણે સાંભળતાં—

અભયકુમારને તરતજ ઉપાય સૂઝી ગયો તેને કૂવામાં પડેલી વીંટીને સારી રીતે જોઈ. પરંતુ તરતજ ત્યાં પડેલ છાણને ઉપાડી વીંટી પર નાખ્યું. વીંટી તેમાં ચોટી ગઈ થોડા સમય પછી સળગતો ઘાસનો પૂજો નાંખ્યો તેનાથી છાણ સૂકાઈ ગયું. ત્યારે તે કૂવામાં પાણી ભરાવ્યું. પાણી ભરતાંજ સુકાં છાણ સાથે વીંટી ઉપર આવી ગઈ. અભયકુમારે કાઠે ઉભા રહીનેજ છાણ ઉપાડી લીધું અને વીંટી કાઢી આપી લોકોએ પ્રસન્નતા પ્રગટ કરી અને રાજાને જઈને નિવેદન કર્યું. રાજાજ્ઞાનુસાર અભયકુમાર રાજા પાસે પહોંચી ગયો. અભયકુમારે વીંટી રાજા સમક્ષ મૂકી રાજાએ પૂછ્યું— બાળક તું કોણ છે ? અભયકુમારે કહ્યું—હું આપનોજ પુત્ર છું. પછી અભયકુમારે સર્વવાત જણાવી. રાજા અત્યંત હર્ષિત થયો. અને પૂછ્યું— પુત્ર ! તારી માતા કયા છે ? જવાબમાં તે બોલ્યો— તે નગરની બહાર છે. આ સાંભળી રાજા પોતાના પરિજનો સાથે રાણીને લેવા માટે ગયો. રાણી તેની ચરણોમા પડી. રાજાએ નન્દાને વસ્ત્રાભૂષણથી સજ્જારીને અભયકુમારની સાથે સમારોહપૂર્વક મહેલમા પ્રવેશ કરાવ્યો અભયકુમારને મંત્રીપદ પર સ્થાપિત કરી આનંદપૂર્વક રહેવા લાગ્યા. આ અભયકુમારની ઔત્પતિકી બુદ્ધિનું ઉદાહરણ છે.

[૫] પટઃ— બે માણસો બહાર જઈ રહ્યા હતા રસ્તામા મુદર, મોટું સરોવર હતું તેમા સ્નાન કરવાનો તેઓનો વિચાર થયો. બન્નેએ પોતાના વસ્ત્ર ઉતારી કિનારે રાખી દીધા. અને સ્નાન કરવા લાગ્યા તેમાથી એક માણસ જલ્દી સ્નાન કરી બહાર નીકળી ગયો. અને પોતાના સાથીની કાંબળ ઓઢી ચાલવા લાગ્યો. પોતાની સુતરાઉ ચાદર ત્યાજ રહેવા દીધી ન્યારે બીજા માણસે જોયું કે પેલો માણસ મારો ઉની કામળો લઈ જઈ રહ્યો છે. તેને ઘણી ખૂમ પાડી પણ પહેલાએ તે તરફ ધ્યાનજ ન આપ્યું.

કામળાનો માલિક બહાર નીકળી તેની પાછળ દોડ્યો અને કાંબળની માગણી કરી, પરંતુ બીજે માણસે નહીં. એ તે બન્ને ન્યાયાલયમા ગયા પોતપોતાની વાત અને દાવો ન્યાયાધીશ સમક્ષ રજૂ કર્યો પરંતુ બન્નેના સાક્ષી કોઈ ન હોવાથી ન્યાયાધીશ ન્યાય આપવામા કઠીનતા અનુભવવા લાગ્યો. થોડી વાર વિચારીને ન્યાયાધીશે બન્નેની હિતમત કરાવી હિતમત પછી જોયું કે જેનો કામળો હતો તેના વાળોમા ઉનના તતુઓ હતા અને બીજાના વાળોમા સુતરાઉ તતુ હતા.

ન્યાયાધીશે તરતજ કામળો લઈને તેના સ્વામીને આપી દીધો અને બીજાને યથોચિત દડ આપીને પોતાની ઔત્પતિકી બુદ્ધિનો પરિચય આપ્યો.

[૬] કાકીડોઃ— કોઈ માણસ જગલમા જઈ રહ્યો હતો તેને શૌચની હાજત થઈ તે શીઘ્રતાથી એક બીલના-મુખ પાસે શરીર ચિંતાની નિવૃત્તિ માટે ખેંચી ગયો. અકસ્માત ત્યાજ એક કાકીડો આવ્યો. તે પોતાની પૂછડીથી પેલા માણસના શુદ્ધ ભાગને સ્પર્શ કરી દરમા ઘુમી ગયો. શૌચ માટે ખેઠેલા માણસના મગજમા ઠસી ગયું કે આ જ તુ અધોમાર્ગ દ્વારા મારા શરીરમા પ્રવેશ કરી ગયો છે. આ ચિંતામા તે દિન-પ્રતિદિન સુકાવા લાગ્યો. ઘણી દવા કરી પરંતુ નિષ્ફળતાજ મળી.

એક દિવસ તે કોઈ વૈદ્યની પાસે ગયો, વૈદ્યે નાડી પરીક્ષા કરી દરેક રીતે તેની તપાસ કરી પરંતુ બિમારીનું કોઈ ચિહ્ન ન દેખાયું ત્યારે વૈદ્યે તે માણસને પૂછ્યું. તમારી આવી દશા ક્યારથી થઈ છે ? તે માણસે સર્વ વાત જણાવી દીધી વૈદ્યે નિષ્કર્ષ કાઢ્યો કે આ બિમારીનું કારણ ફક્ત ભ્રમજ છે. વૈદ્યે રોગીને કહ્યું— તમારી બિમારી હું સમજી ગયો છું તેને દૂર કરવા માટે તમારે સો રૂપિયા ખર્ચ

કરવા પડશે, તે વ્યક્તિએ તેનો સ્વીકાર કરી લીધો.

વધે એક લાખનો-લાક્ષારસનો કાકીડો બનાવી માટીના પાત્રમાં નાખી તે માણસને વિરેચનની દવા આપી. અને કહ્યું- તમે આ પાત્રમાં શૌચ જાવ. તે માણસે તે પ્રમાણે કર્યું. પછી વેંઘે તે પાત્ર ઉઠાવી પ્રકાશમાં લાવી રોગીને બતાવ્યું. ત્યારે રોગીને સંતોષ થયો કે કાકીડો નીકળી ગયો છે. પછી ઔષધિનો ઉપચાર કરવાથી શરીર ફરી સખળ બની ગયું. માણસના ભ્રમને દૂર કરવામાં વેંઘની ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિ સમજવી.

[૭] કાગડા:- બેન્નાતટ નગરમાં લિક્ષા માટે ભ્રમણ કરતાં એક જૈન મુનિને બૌદ્ધ લિક્ષુ મળી ગયા. બૌદ્ધ મુનિએ ઉપહાસ કરતાં જૈન મુનિને કહ્યું- અરે મુને ! તારા અર્હન્ત સર્વજ્ઞ છે અને તુ એનો પુત્ર, તો બતાવ કે આ નગરના કેટલા કાગડા છે, ત્યારે જૈન મુનિએ વિચાર્યું કે આ લિક્ષુ ધૂર્તતાથી વાત કરી રહ્યો છે. તેથી તેને જવાબ પાળુ તેને અનુરૂપ જ આપવો જોઈએ. આમ વિચારી ને ઉત્તરમાં કહ્યું- આ નગરમાં ૬૦,૦૦૦ કાગડા છે. જો એાછા હોય તો તેમાંથી કેટલાક મહેમાન બની બહાર ગયા છે અને જો વધારે હોય તો બહારથી મહેમાન બની અહીં આવ્યા છે. જો તેમાં શકા હોય તો ગણી લો. આમ કહેવાપર બૌદ્ધ લિક્ષુને કેઈ વાત ન સુઝી અને માથું બજવાળતો આદ્યો ગયો, આ મુનિની ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિનું ઉદાહરણ છે.

[૮] ઉચ્ચાર-મલ-પરીક્ષા:- એક માણસ પોતાની નવોઢા, રૂપયૌવનમંપન્ન પત્નીની સાથે આમાન્તર જઈ રહ્યો હતો. રસ્તે ચાલતા એક ધૂર્ત વ્યક્તિ તેને મળી. માર્ગમાં વાતો કરતાં તેની સ્ત્રી ધૂર્તપર આમકત બની ગઈ અને તેની સાથે જવા તૈયાર થઈ ગઈ ત્યારે ધૂર્ત કહેવા લાગ્યો કે આ સ્ત્રી મારી છે અને વ્યક્તિ સ્ત્રીપર પોતાનો અધિકાર જમાવવા લાગ્યા પરસ્પર ઝગડતા ઝગડતા તેઓ ન્યાયાલયમાં ગયા ન્યાયાધીશે બન્નેની વાત સાલળી પછી સ્ત્રી અને ધૂર્તને અલગ કરી નાખ્યા. ન્યાયાધીશે સ્ત્રીના પતિને પૂછ્યું- કાલે તમે શું બાધુ હતું ? ” તેને જવાબ આપ્યો કે મેં અંન મારી પત્નીએ કાલે રાતે તલના લાડૂ બાધા હતા. તેજ પ્રમાણે ધૂર્તને પણ પુછ્યું - તેને કઈ જુદોજ જવાબ આપ્યો. ન્યાયાધીશે સ્ત્રી અને ધૂર્તને વિરેચન આપીને તપાસ કરી તો સ્ત્રીના મળમાં તલ દેખાણું. પણ ધૂર્તના મળમાં નહિ. આ આધાર પર ન્યાયાધીશે અસલી પતિને તેની સ્ત્રી સોંપી દીધી અને ધૂર્તને યથોચિત દંડ આપીને પોતાની ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિનો પરિચય આપ્યો.

[૯] હાથી: કોઈ એક રાજાને અતિ બુદ્ધિસંપન્ન મંત્રીની આવશ્યકતા હતી. તેને અતિશય મેધાવી વ્યક્તિની શોધ કરવા માટે એક બળવાન હાથીને ચોરાપર બાંધીને ઘોષણા કરાવી કે જે વ્યક્તિ આ હાથીને તોળી દેશે તેને રાજા ઘણું ધન આપશે આ ઘોષણા સાલળીને એક વ્યક્તિએ સરોવરમાં નાવ મૂકી તે નાવમાં હાથીને લઈ જઈ ચડાવ્યો હાથીના ભારથી નાવ ન્યા સુધી પાણીમાં ડૂબી ત્યાં તે માણસે નિશાન કરી લીધું. પરંચાત્ હાથીને ઉતારી નાવમાં ત્યાં સુધી પથર ભર્યા કે પૂર્વ ચિહ્નિત સ્થાન સુધી નાવ પાણીમાં ડૂબી ગઈ. પછી નાવમાંથી તે પથર કાઢી તે તોળ્યા. પછી તે માણસે રાજાને નિવેદન કર્યું કે- મહારાજ ! અમુક પલ પરિમાણ હાથીનું વજન છે રાજા તેની બુદ્ધિની વિલક્ષણતાથી પ્રસન્ન થયો અને પ્રધાનમંત્રી તરીકે નિયુક્ત કર્યો આ તે પુરૂષની ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિનું ઉદાહરણ છે.

[૧૦] ભાંડ:- કોઈ એક રાજાના દરબારમાં ભાંડ આવતો હતો રાજા તે ભાંડને પ્રેમ કરતો.

હતો. તેથી ભાંડ, ખુશામુતિઓ ખની ગયો હતો, રાજ તે ભાંડની સમક્ષ હમેશા પોતાની મહારાણીની પ્રશંસા કર્યા કરતો કે મારી રાણી ઘણી આજ્ઞાકિંત છે પરંતુ ભાંડ રાજને કહેતો—મહારાજ ! રાણીજી સ્વાર્થવશ એવું કરે છે. જો તમને વિશ્વાસ ન હોય તો પરીક્ષા કરી લો.

રાજએ ભાંડનો કહેવા પ્રમાણે એક દિવસ રાણીને કહ્યું—દેવી ! મારી ઈચ્છા છે કે હું બીજા લગ્ન કરું અને તેના ગેલ્ડ થી જે બાળક થાય તેને રાજ્યાભિષેકથી સન્માનન કરૂં, રાણીને જવાબ આપ્યો મહારાજ ! તમે બીજા લગ્ન લેવો કરો પરંતુ પરંપરાથી પહેલા રાજકુમાર જ રાજ્યાધિકારી બની શકે છે. ભાંડની વાત ખરાબર છે એમ જાણીને રાજ રાણી સામે હસ્યા. રાણીએ હસવાનું કારણ પૂછ્યું તો રાજ વધુ હસ્યા—રાણીના આગ્રહથી રાજએ ભાંડની વાત જણાવી આ સાંભળીને રાણી અત્યંત ક્રોધિત થઈ ગઈ અને રાજ દ્વારા ભાંડને દેશ છોડી દેવાની આજ્ઞા અપાવી.

દેશપારની આજ્ઞા મળતા ભાંડે વિચાર્યું કે મારીવાત રાજએ રાણીને દહી દીધી છે અને તેથી જ રાણીએ આવી આજ્ઞા અપાવી છે પછી ભાંડ ચપલોનો મોટો ટોપલો માથે ઉપાડી રાણીના આવાસમાં ગયો પહેરેંગીરની આજ્ઞા લઈ રાણીના દર્શન માટે અદર ગયો. રાણીએ પૂછ્યું—માથાપર આ શું ઉઠાવ્યું છે ? જવાબમાં ભાંડ બોલ્યો—દેવીજી ! મારા માથા પર જેટલી ચપલની બેડીઓ છે તેને પહેરીને જે જે દેશમાં જઈ શકીશ ત્યાં સુધી તમારો અપયશ ફેલાવતો જઈશ આ સાંભળી રાણીએ દેશપારનો હુકમ પાછો ખેંચી લીધો અને ભાંડે પૂર્વવત્ રહેવા લાગ્યો આ ભાંડની ઔત્પત્તિ બુદ્ધિનુ ઉદાહરણ છે

[૧૨] લાખની ગોળી.—કેઈ એક બાળકે રમતા કૌતૂહલ-વશ લાખની ગોળી નાકમાં નાંખી દીધી ગોળી અદરે સ્વામ નળીમાં ફેસાઈ ગઈ સ્વામ ન લઈ શક્યાને કારણે બાળકને વેદના થવા લાગી આ જોઈ બાળકના મા-બાપ ગભરાઈ ગયા તેઓ તે બાળકને સોની પાસે લઈ ગયા સોનીએ પોતાની સૂક્ષ્મ બુદ્ધિથી એક લોખંડની સોઈ ને અગ્રભાગ ગરમ કરી આવધાનીથી નાંકમાં નાંખી ગરમ સોઈ સાથે લાખની ગોળી ચોટી ગઈ સોનીએ ખેંચીને બહાર દાઢી લીધી આ સોનીની ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિ છે.

[૧૩] સ્તમ્ભ કેઈ રાજને અત્યંત બુદ્ધિશાળી મંત્રીની આવશ્યકતા હતી. તેથી રાજએ વિસ્તીર્ણ અને ઉંડા તળાવમાં એક ઉંચો સ્તમ્ભ રોપી દીધો અને તેની રક્ષા માટે રાજ્યાધિકારી નિયુક્ત કર્યો રાજએ ઘોષણા કરાવી કે જે કેઈ કિનારે ઊભા રહીને દોરડાથી આ સ્તમ્ભને બાધી લેશે તેને રાજ એક લાખ રૂપિયા આપશે.

એક બુદ્ધિમાન વ્યક્તિએ આ ઘોષણા સાંભળીને લોકોની ઉપસ્થિતિમાં તળાવના કિનારે એક બીલો ખોડ્યો. અને તેની સાથે દોરડાનો એક છેડો બાંધ્યો બીજો છેડો પકડી તળાવની ચારે બાજુ એક ચક્કર માર્યું આમ કરવાથી સ્તમ્ભ વચ્ચે બંધાઈ ગયો, રાજ પુરુષોએ આ સમાચાર રાજને આપ્યા. રાજ તેની બુદ્ધિ પર હર્ષિત થયા અને તે પુરુષને એક લાખ રૂપિયા આપીને મંત્રી તરીકે સ્થાપિત કરી દીધો આ તે પુરુષની ઔત્પત્તિ બુદ્ધિ,

[૧૪] શ્લુલકઃ—કેઈ નગરમાં એક પરિવ્રાજિકા રહેતી હતી તે ઘણી ચતુર અને કલા કુશલ હતી એક વાર તે રાજ્યસભામાં ગઈ અને રાજને કહ્યું—“મહારાજ ! એવું કેઈ કાર્ય નથી કે જે અન્ય કરી શકે અને અમે હું ન કરી શકું” રાજએ પરિવ્રાજિકાની વાત સાંભળી અને નગરમાં આ રીતે ઘોષણા

કરાવી કે જો કોઈ પુરૂષ એવો હોય કે જે આ પરિવારિકાને છુતી લે, તે રાજ સભામાં આવે. માન તેનું સન્માન કરશે

નગરમાં જમણ કરતાં કોઈ નવયુવક છુલ્લકે આ ઘોષણા માંભળી અને રાજસભામાં ગયો. માન ને કહ્યું - મહારાજ ! હું આ પરિવારિકાં ને અવગ્રહ કરાવીશ. પ્રતિયોગિતાને મમય નકરી કરી પરિવારિકાને સ્વચ્છતા આપી દીધી.

નિશ્ચિત સમયપર રાજસભામાં પરિવારિકા અને છુલ્લક જાનને આવી ગયા. પરિવારિકા નિશ્ચય પૂર્ણ અને અભિમાનયુક્ત મુખ કરતી બોલી - મારે આ મુંડીત સાથે કેવા પ્રકારની પ્રતિયોગિતા કરવાની છે ? પરિવારિકાની ધૂર્તતા સમજતા છુલ્લક બોલ્યો - જે હું કરું તે તમારે કરવું. આટલું કહીને પાંત પહેરેલ બધા કપડા ઉતારી નગ્ન થઈ ગયો. પરિવારિકા એમ કંવામાં અનમર્થ હતી બીજી પ્રતિયોગિતામાં છુલ્લકે એવી રીતે લઘુશકા કરીકે તેનાથી કમજની આકૃતિ જની ગઈ પરિવારિકા તે પાન ન કરી શકી રાજસભામાં તિરસ્કૃત અને લલિત જની પરિવારિકા ત્યાથી ચાલતી થઈ ગઈ. આ છુલ્લકની ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિનું ઉદાહરણ છે.

[૧૪] માર્ગ:- કોઈ પુરૂષ પોતાની સ્ત્રી સાથે રથમાં બેઠી જઈ રહ્યો હતો. રસ્તામાં જતા સ્ત્રીને ગૌચની બાધા થઈ. રથ ઉભો રખાવી સ્ત્રી ઘણે દૂર - પુરૂષ જોઈ ન શકે તેમ તે સ્ત્રી ગરીર ચિંતા દૂર કરવા બેસી ગઈ જે જગ્યાએ રથ ઉભો રાખ્યો હતો ત્યાં એક વ્યંતરીનું સ્થાન હતું. તે વ્યંતરી પુરૂષના રૂપ યૌવન પર અત્યંત આસક્ત થઈ ગઈ તે પુરૂષથી સ્ત્રીને દૂર જોઈને વ્યંતરીએ તે સ્ત્રી જેવું રૂપ બનાવ્યું અને રથપર સવાર થઈ ગઈ. સ્ત્રી જ્યારે શોચથી નિવૃત્ત થઈ સામે આવતી દેખાણી તો વ્યંતરીએ પુરૂષ ને કહ્યું - આ કોઈ વ્યંતરી માફ રૂપ બનાવી સામે આવે છે રથને જલ્દી ચલાવો સ્ત્રી એ પામે જાણીને જોયું અને મોટે થી રડવા લાગી. વ્યંતરીના કહેવાથી પુરૂષ ગ્રથને દોડાવવા લાગ્યો અને પેલી સ્ત્રી ચડતી પાછળ દોડવા લાગી અને કહેવા લાગી - આ કોઈ વ્યંતરી બેઠી છે તેને ઉતારીને મને લઈ લો પુરૂષ વિચારમાં પડી ગયો. આ તે રથ ઉભો રાખ્યો.

જાનને સ્ત્રીઓ વિવાદ કરવા લાગી અને જાનને પોતાને પેલા પુરૂષની પત્ની તરીકે ઓળખાવતી હતી આ રીતે જાનને સ્ત્રીઓ લડતી લડતી ગામમાં પહોંચી મમાન આકૃતિવાળી જે સ્ત્રીઓમાંથી કઈ સ્ત્રી મારી છે, તે પુરૂષ મમજી શકેતો ન હતો. આ તે ઝગડો પંચાયતમાં ગયો. ન્યાય કરનારે પોતાની બુદ્ધિનો ઉપયોગ કર્યો જાનને સ્ત્રીઓ ને અલગ અલગ કરી પુરૂષને દૂર સ્થાન પર બેસાડી દીધો અને કહ્યું - જે સ્ત્રી પુરૂષને પહેલા સ્પર્શ કરી લેશે તે સ્ત્રીનો તે પતિ ગણાશે. સ્ત્રીતો દોડીને પુરૂષ પાસે પહોંચવા નો પ્રયત્ન કરતી હતી પણ વ્યંતરીએ વૈકિંચ શક્તિ દ્વારા હાથ લાબો બનાવી ત્યાંજ બેઠા બેઠા પુરૂષને સ્પર્શ કરી દીધો. આ પરથી મમજઈ ગયું કે આ સ્ત્રી છે અને આ વ્યંતરી છે આ ન્યાય કર્તાની ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિનું ઉદાહરણ છે.

[૧૫] સ્ત્રી:- એકદા મૂલચંદ અને પુંડરીક એક સાથે માર્ગપરથી જઈ રહ્યા હતાં. તેજ માર્ગથી એક પુરૂષ પોતાની સ્ત્રી સાથે ક્યાંક જતો હતો. પુંડરીક દૂરથી તે સ્ત્રીને જોઈ તેનાપર આમકત જાની ગયો. પુંડરીકે પોતાની દુર્ભાવના પોતાના મિત્ર મૂલચંદ સમક્ષ પ્રગટ કરી અને કહ્યું - જો આ સ્ત્રી

મને મળશે તો હું જીવિત રહીશ નહીં તો મારૂં મૃત્યુ થશે ત્યારે કામાસક્ત પુંડરીકને મૂલચંદ્રે કહ્યું—
તું આતુર ન થા. હું એવું કરીશ કે જેથી સ્ત્રી-તને મળી જાય.

તે બન્ને મિત્રો, પેલા સ્ત્રી-પુરૂષ ન જોવે તે રીતે રસ્તો બદલી પહેલા રસ્તા પર એવી રીતે આવ્યા કે સ્ત્રી-પુરૂષ સામે મળે. મૂળચંદ્રે પુંડરીકને માર્ગથી દૂર એક વનકુંજમાં બેસાડી દીધો અને સ્વંય પેલા દંપતીનો માર્ગ રોકી કહેવા લાગ્યો— અરે મહાભાગ ! મારી સ્ત્રીને આ પાસેની કુંજમાં બાળક જન્મ્યું છે. તેને જોવા માટે તમારી સ્ત્રીને ક્ષણમાત્ર ત્યાં મોકલો. તે પુરૂષે પોતાની સ્ત્રીને મોકલી. અને તે પુંડરીક પાસે ગઈ. તે ક્ષણ માત્ર ત્યાં રોકાઈ અને પાછી આવી ગઈ. આવીને મૂલચંદ્રના વસ્ત્ર પકડી હાસીને કહેવા લાગી— તમને અલિનંદન ઘણું સુદર બાળક જન્મ્યું છે. આ મૂલચંદ્ર અને સ્ત્રીની ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિનું ઉદાહરણ છે

[૧૬] પતિ— બે ભાઈ એ વચ્ચે એક પત્ની હતી. લોકોમાં વાતો થતી કે— અહો ! આ સ્ત્રીને પોતાના બન્ને પતિઓ પર સમાન રાગ છે. આ વાત ફેલાતા ફેલાતા રાજાના કાન સુધી પહોંચી રાજા આ વાત સાંભળીને આશ્ચર્ય પામ્યો. ત્યારે મંત્રીએ કહ્યું— દેવ ! આવું કદી ન બને તેનો એક પર અવશ્ય વિશેષ અનુરાગ હશે. રાજા એ પૂછ્યું— તે કેવી રીતે જાણી શકાય ? મંત્રીએ જવાબ આપ્યો— હું એવો ઉપાય કરીશ કે જલ્દીથી જાણી શકાશે કે તેને કોના પર વધુ રાગ છે.

એક દિવસ મંત્રીએ તે સ્ત્રીને સંદેશ લખીને મોકલ્યો કે— તે પોતાના બન્ને પતિઓને પૂર્વ અને પશ્ચિમ દિશામાં અમુક ગામમાં મોકલે અને તેજ દિવસે આંજ પાછા ઘરે આવે આ સંદેશ વાચી તે સ્ત્રીએ થોડા રાગવાળા પતિને પૂર્વવતી ગામમાં મોકલ્યો અને જેના પર વિશેષ રાગ હતો તે પતિને પશ્ચિમ માં મોકલ્યો. પૂર્વ દિશામાં મોકલ્યો તેને જતા સમયે અને પાછા આવતી વખતે બન્ને વળત સૂર્યનો તાપ સામે રહે અને જેને પશ્ચિમમાં મોકલ્યો તેને બન્ને સમય સૂર્ય પીઠ તરફ રહ્યો આમ કરવાથી મંત્રીએ જાણ્યું કે અમુક પર થોડો અને અમુક પર વિશેષ અનુરાગ છે આ નિર્ણય કરીને મંત્રીએ રાજાને નિવેદન કર્યું, પરંતુ રાજાએ તેનો સ્વીકાર ન કર્યો કારણ કે બન્ને ને પૂર્વ કે પશ્ચિમમાં જવાની આજ્ઞા હતી તેમાં કાંઈ વિશેષતા જ્ઞાત ન થઈ

મંત્રીએ ફરી આજ્ઞા મોકલી કે પોતાના પતિઓને એકજ સમયે ગુહાર ગામમાં મોકલે. સ્ત્રીએ બન્ને પતિને સમકાલમાં ગુહાર ગામમાં મોકલ્યા મંત્રીએ બે વ્યક્તિઓને એક સાથે સ્ત્રી પાસે મોકલી. અને તેઓએ સમકાલમાં જઈને કહ્યું કે—તમારા અમુક પતિના શરીરમાં અમુક વ્યાધિ થઈ ગઈ છે તેની સારસલાલ કરો. ત્યારે જેના પર રાગ થોડો હતો તેની વાત સાંભળી તે સ્ત્રી બોલી— તેને તો હમેશા તેવું જ રહે છે જેના પર વિશેષ રાગ હતો તેની વાત સાંભળી કહેવા લાગી— તેને વધારે કષ્ટ થતું હશે. માટે પહેલા ત્યાં જઈ આમ કહીને પશ્ચિમ તરફ ચાલવા લાગી આ સર્વ વાત મંત્રીએ રાજાને કહી મંત્રીની બુદ્ધિમત્તાથી રાજા અત્યંત પ્રમદ થયો. મંત્રીની ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિનું આ ઉદાહરણ છે

[૧૭] પુત્ર — કોઈ નગરમાં એક વ્યાપારી રહેતો હતો. તેને બે પત્નીઓ હતી. એકને પુત્ર હતો અને બીજી વન્ધ્યા હતી. વન્ધ્યા સ્ત્રી પણ બાળકને ખૂબજ પ્યાર કરતી હતી તેથી બાળક સમજતો ન હતો કે તેની માત્રી માતા કોણ છે ? એકવાર તે વેપારી પોતાની પત્નીઓ અને બાળક સાથે દેશાન્તર

માં આવ્યો. ગયો ત્યાં જેતજી દેવારીનું સ્મૃત્યુ થઈ ગયું પછી તેમને સ્વર્ગમાં જઈ ગયાં થયાં લાગ્યો. એક કહેતી હતી કે આ બાળક મારો છે તેથી હું બંધારની સ્વામિની છું, બીજી સ્ત્રી પણ કહેતી— આ બાળક મારો છે તેથી હું ધરની માલિક છું. બન્ને ન્યાય માટે ન્યાયાલયમાં ગયા.

મંત્રીએ બન્નેને મોં વાદ-વિવાદ સાંભળી કર્મચારીઓને આજ્ઞા કરી કે પહેલાં બન્ને વચ્ચે ધરની સંપત્તિ વહેંચી દો. અને પછી આ છોકરાના બે કકડાં કરી બન્ને સ્ત્રીઓને એક એક આપી દેજો મંત્રીના વાક્યને સાંભળી કંમિત અને શલ્યથી વિધાયેલ હૃદયથી બાળકની જનની— માતા દુઃખ પૂર્વક કહેવા લાગી— સ્વામિનું હૃદય મહાનંત્રિનું. આ મારો પુત્ર નથી, મને સંપત્તિથી પણ પ્રયોજન નથી. ભલે ધરની સ્વામિની. તે અને અને પુત્ર ન્હાણુ ભલે તે રાખે હું દરિદ્ર અવસ્થામાં રહી તેને ઘેરે પુત્રને છોડવા જોઈને પોતાને કૃતકૃત્ય માનીશ. પુત્ર વગર આસર્વ વૈભવ અને ધન-ધાન્ય મારા માટે અઘડાગ્ર મમાન છે પરંતુ બીજી સ્ત્રીએ કાંઈ ન કહ્યું મંત્રીએ તે સ્ત્રીના દુઃખથી બાણી લીધું કે આજ બાળકની અસલી માતા છે તેથી તેને બાળક સાંપી દીધો અને ગૃહસ્વામિની પણ તેને બતાવી દીધી અને ધન્યાને ધડો મારી કાઢી 'મૂકી' આ મંત્રીની ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિનું ઉદાહરણ છે.

[૧૮] મધુછત્ર— કોઈ વણકરની પત્ની દુરાચારિણી હતી. એકવાર તેનો પતિ આમાંતર ગયો ત્યારે તે વીર પુરૂષ સાથે વ્યભિચાર સેવવા બલવૃક્ષકુંજમાં ગઈ ત્યાં તેણીએ એક મધપુડો જોયો. અને ઘેર ચાલી આવી બીજે દિવસ જ્યારે તેનો પતિ મધ ખરીદવા બજારમાં જવા લાગ્યો ત્યારે તે સ્ત્રીએ તેને રોકી દિધી અને કહ્યું કે તમારે મધ જોઈએ છીએ ? હું તમને મધપુડો બતાવું આમ કહી પતિને બલ વૃક્ષોની વચ્ચે લઈ ગઈ પણ ત્યાં તેને મધપુડો દેખાયો નહીં. તેથી શકાયુક્ત સ્થાન પર લઈ ગઈ જ્યાં તેણીએ વ્યભિચારનું સેવન કર્યું હતું. અને વણકરને મધ-છત્ર બતાવી દીધું આ રીતે મધુછત્રના બતાવવા પરં વણકરે બાણી લીધું કે આ સ્ત્રી અહીં આવીને વ્યભિચારનું સેવન કરે છે આ વણકરની ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિનું ઉદાહરણ છે.

[૧૯] મુદ્રિકા — કોઈ એક નગરમાં બ્રાહ્મણ રહેતો હતો તે મત્યચારી હતો. કોઠામાં પ્રસિદ્ધ હલુ કે આ પુરોહિત પાસે જે કોઈ થાપણુ રાખે અને લાખા સમય પછી પણ થાપણુ પાછી માગે ત્યારે તરત જ પાછી આપી દે છે આ સાંભળીને એક ગરીબ માણસે પોતાની હજાર મહોરની થેલી તે પુરોહિત પાસે થાપણુ રૂપે રાખી અને દેશાન્તરમાં ગયો. લાખા સમય પછી તે માણસ તે નગરમાં પાછો આવ્યો અને પુરોહિત પાસે પોતાની થાપણુ પાછી માંગી પુરોહિતે ચોક્કસ ના પાડી દીધી અને કહેવા લાગ્યો— તું કોણ છે ? કયાથી આવ્યો છે ? તારી થાપણુ કેવી છે ? હું જાણતો નથી ત્યારે તે ગરીબ તેની વાત સાંભળીને થાપણુ પાછી ન મળતા પાગલ થઈ ગયો અને હજાર મહોરની થેલી એમ બોલતો બોલતો નગરમાં ફરવા લાગ્યો.

એક દિવસે મંત્રીને પમાર થતા જોયા અને તેની પાસે જઈ તે કહેવા લાગ્યો “પુરોહિતજી ! મારી હજાર મહોરોની જે થેલી તમારી પાસે થાપણુ રૂપે રાખી છે તે મને આપી દો ” આ સાંભળીને મંત્રીનું મન દયાથી દ્રવિત થઈ ગયું તેને રાજ પાસે જઈને સર્વ વાત કહી રાજાએ ગરીબ માણસ અને પુરોહિત બન્નેને બોલાવ્યા, બન્ને ગજસલામાં આવ્યા રાજાએ પુરોહિતને કહ્યું— આની થાપણુ પાછી કેમ આપતા નથી પુરોહિતે કહ્યું દેવ ! મેં તેની કોઈપણ વસ્તુ થાપણુ રૂપે ગ્રહણ કરી નથી ત્યારે રાજા માન થઈ ગયો અને પુરોહિત ઘરે આવ્યો ગયો. પછી રાજાએ ગરીબ માણસને એકાંતમાં બોલાવ્યો અને

પૂછ્યું- અરે! તુ કહે છે તે શું સત્ય છે? ત્યારે તે માણસે દિવસ, મહૂર્ત, સ્થાન અને પાસે રહેલ વ્યક્તિઓના નામ પણ ગણાવી દીધા.

એક દિવસ રાત્રીએ પુરોહિતને બોલાવ્યો અને તેની સાથે ચોપાટ રમવામા મગ્ન બની ગયા. બન્ને એ પરસ્પર વીટી બદલી લીધી. પછી રાત્રીએ પુરોહિતને બળર ન પડે તેમ ગુપ્ત રૂપે એક માણસ ને વીટી આપી પુરોહિતને ઘેર મોકલ્યો અને પુરોહિત પત્નીને કહેવા કહ્યું કે- મને પુરોહિતે મોકલ્યો છે અને આ નામાકિત મુદ્રિકા તમને વિશ્વાસ રહે તે માટે સાથે આપી છે. અમુક દિવસે અમુક સમયે ગરીબ માણસની હજાર મહોરની થેલી થાપણ રૂપે લીધી છે તે જલ્દીથી મોકલાવો. રાજ કર્મચારીઓએ તે પ્રમાણે કર્યું. પુરોહિત પત્નીએ પણ નામાકિત મુદ્રિકા ભેઈ ગરીબ માણસની થાપણ મોકલાવી. રાજ પુરુષે તે થેલી રાત્રીને સોંપી દીધી. રાત્રીએ ઘણી થેલીઓની વચ્ચે તે થેલીને રાખી ગરીબ માણસને બોલાવ્યો અને પાસે પુરોહિતને બેસાડ્યો. દ્રમકે થેલીઓની વચ્ચે પોતાની થેલી ભેઈ અત્યંત હર્ષ પામ્યો અને તેનું પાગલપણ જતુ રહ્યું. તે સહર્ષ રાત્રીને કહેવા લાગ્યો “રાત્રી! આ વચ્ચેની થેલી જેવીજ મારી થેલી છે.” રાત્રીએ તેને તે થેલી સોંપી દીધી અને પુરોહિતનો જિહ્વાએક કરી ત્યાંથી કાઢી મૂક્યો. આ રાત્રીની ઔત્પત્તિકી ખુદ્દિનું ઉદાહરણ છે

(૨૦) અંક:- કોઈ એક માણસ એક શાહુકાર પાસે પોતાની હજાર રૂપિયાની થેલી થાપણ રૂપે રાખીને સ્વયં દેશાંતર આવ્યો ગયો. પછી શાહુકારે થેલીના નીચેના ભાગને નિપુણતાથી કાપીને રૂપિયા કાઢી લીધા અને ખોટા રૂપિયા ભરી થેલી સીવી લીધી, કેટલાક સમય પછી તે માણસે થેલી પાછી માંગી શાહુકાર પાસેથી થેલી લઈ તે ઘેર ગયો અને થેલી ખોલતા ખોટા રૂપિયા નીકળ્યા. આ ભેઈ તે ઘણો દુઃખી થયો અને ન્યાયાલયમાં જઈ મારી વાત જણાવી, ન્યાયાધીશે થેલીના સ્વામીને પૂછ્યું- તારી થેલીમા કેટલા રૂપિયા હતા. તેને કહ્યું-હજાર રૂપિયા હતા ન્યાયાધીશે થેલીમાંથી રૂપિયા કાઢી અમલી રૂપિયા થેલીમા ભર્યા થેલી કાપીને સીવી હતી તેટલા રૂપિયા તેમાં ન મમાણા આના પરથી ન્યાયાધીશે અનુમાન ધર્યું કે અવશ્ય શાહુકારે ખોટા રૂપિયા ભરી દીધા છે ન્યાયાધીશે હજાર રૂપિયા તે માણસને અપાવ્યા અને શાહુકારને યથોચિત દંડ અપાવ્યો. આ ન્યાયાધીશની ઔત્પત્તિકી ખુદ્દિનું ઉદાહરણ છે

(૨૧) નાણક:- એક માણસે હજાર સોનામહોરથી ભરેલ થેલી એક શેઠ પાસે થાપણ રૂપે રાખી પછી તે કાર્યવશ દેશાંતરમાં ગયો. ઘણો સમય વીતી જવાપર શેઠે થેલીમાથી શુદ્ધ સોના મહોર કાઢી નવી અને ઓચ્છા સોનાવાળી મહોરો અંદર ભરી થેલી સીવી લીધી. ઘણા વર્ષો પછી સોનામહોર નો સ્વામી પાછો આવ્યો અને શેઠ પાસે થેલી માગી શેઠે તેને થેલી પાછી આપી તેને પોતાની થેલીને ઓળખી લીધી અને થેલી લઈ ઘેર ગયો. થેલી ખોલતા અશુદ્ધ સોનાની નકલી મહોરો નીકળી. તેને શેઠની પાસે જઈને કહ્યું- મારી મહોરો તો અમલીને શુદ્ધ હતી અને આતો નકલીને ખોટી મહોરો નીકળી છે શેઠે કહ્યું-અમલી નકલી હું કાઈ ન જાણુ તમારી થેલી જેમ હતી તેમજ પાછી આપી છે બન્ને વચ્ચે ઝગડો વધી ગયો અને બન્ને ન્યાયાલયમાં પહોંચ્યા ન્યાયાધીશે બન્નેની વાત સાંભળી અને થેલીના માલિકને પૂછ્યું- તમે કયા વર્ષમા થેલી થાપણ રૂપે રાખી હતી? તેને વર્ષ, દિવસ વગેરે બતાવ્યા ન્યાયાધીશે મહોરો ભેઈ તો તે નવી બનેલી હતી ન્યાયાધીશે સમજી લીધું કે આ શેઠે ખોટી મહોરો ભરી છે આમ નિશ્ચય કરી પેલા માણસને શેઠ પાસેથી અમલી સોના મહોરો અપાવી અને શેઠને યથોચિત દંડ આપ્યો. આ ન્યાયાધીશની ઔત્પત્તિકી ખુદ્દિનું ઉદાહરણ છે

(૨૨) ભિક્ષુ: કોઈ એક માણસ કોઈ સંન્યાસી પાસે હળર સોના મહોર આપણું તંત્રીકે રાખી વિદેશ ગયો. કેટલાક સમય પછી તે પાછો આવ્યો અને ભિક્ષુ પાસે સોના મહોરો પાછી માંગી પરંતુ તે પછી આપીશે, કાલે આપીશ, એમ કરીને સમય કાઢવા લાગ્યો. તે માણસ આવા વ્યવહારથી દુઃખી થઈ ગયો કારણ કે સંન્યાસી આપણ પાછી આપતો ન હતો.

એક દિવસ તે માણસને કોઈ બીજા માણસો મળ્યા તેઓએ કહ્યું—અમે તારી આપણ પાછી અપાવી દેશું અને કેટલાક સકેત આપી ચાલ્યા ગયા પછી ભગવા કપડા પહેરી હાથમાં સોનાના ચીપીયા લઈ પેલા સંન્યાસી પાસે પહોંચ્યા તેને કહેવા લાગ્યા—અમે વિદેશમાં પરિભ્રમણ માટે જઈ ગયા છીએ. અમારી પાસે આ સોનાના ચિપિયા છે તેને તમારી પાસે રાખો કારણ કે તમે ઘણા સત્યવાદી મહાત્મા છે. તેજ સમયે પેલો માણસ સકેતા નુસાર ત્યા આવ્યો અને સંન્યાસીને કહેવા લાગ્યો— મહાત્માજી ! મારી હળર રૂપિયાની થેલી મને પાછી આપો, મહાત્મા આગ તુક વેષધારી સંન્યાસી ના સોનાના ચિપીયા ના લોભવશ અને અપયશના લયથી ના ન પાડી શક્યો. અને હળર મહોરો પાછી આપી પછી સંન્યાસીઓએ કાર્યવશ પરિભ્રમણનો કાર્યક્રમ સ્થગિત કરી ઘરે પાછા ફરી ગયા સંન્યાસી પોતાના કાર્ય પર પશ્ચાતાપ કરવા લાગ્યો આ તે લોકોની ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિવત્તુ ઉદાહરણ છે.

(૨૩) ચેટક નિધાન:—બે ગાઠ મિત્રો હતા એક વાર તેઓ જ ગલમ: ફરવા ગયા ત્યાં તેઓને દાટલ ધન મળ્યું. માયાવી મિત્રે કહ્યું— મિત્ર ! આપણે કાલે શુભ દિવસ અને મુહૂર્ત આ ધન અહીંથી લઈ જશું સરલ સ્વભાવી મિત્રે આ વાત સ્વીકારી લીધી અને બન્ને ઘરે પાછા ફર્યા તેજ રાત્રે માયાવી મિત્ર જ ગલમ: ગયો અને ત્યાંથી બધું ધન લઈ ત્યાં કોલસા ભરી વરે પાછો ફર્યો બીજે દિવસે બન્ને મિત્રો પૂર્વ નિશ્ચયાનુસાર ધનની જગ્યાએ પહોંચ્યા પરંતુ ત્યાં તો કોલસો ભેગા, આ ભેઈ માયાવી માથુ અને છાતી ફૂટી રડવા લાગ્યો અને કહેવા લાગ્યો— હાય ! આપણે કેટલા ભાગ્યહીન છીએ કે દૈવે આંખ આપીને છીનવી લીધી, આપણને ધન બતાવી કોયલાં બતાવ્યા “આ રીતે વાર વાર કહેવા લાગ્યો તે કહેતા-કહેતા પોતાનું કપટ છુપાવવા તેની તરફ ભેટો હતો, આ દૃષ્ય જોઈને સરલ મિત્રને બળર પડી ગઈ કે આ કારસ્થાન તેનુંજ છે. પોતાના ભાવને છુપાવી માયાવીને માનતવન આપતા કહ્યું— મિત્ર ! શા માટે દુઃખી થાય છે આ રીતે રડવાથી શું ધન પાછું આવી જશે આ રીતે તેઓ પોતપોતાના ઘરે પાછા ગયા

સરલ સ્વભાવી મિત્રે આનો બદલો લેવા માયાવી મિત્રની સજીવ જેવી પ્રતિમા બનાવી અને બે વાંદગ પાળ્યા. રોજ તે પ્રતિમા પરના હાથ, પગ, માથા પર વાદરાને ખાવાયેાગ્ય પદાર્થ રાખી દેતો અને વાદરા રોજ તે ખાતા. રોજનો આ કાર્યક્રમ થઈ જતા વાંદરા પ્રતિમાથી પરિચિત થઈ ગયા અને ખોરાક વગર પણ તે પ્રતિમા સાહુ ગેલ કરતા.

ત્યાર પછી દોઢ પર્વ ના દિવસે સરલ મિત્રે માયાવી મિત્રને ઘરે જઈ કહ્યું— મિત્ર ! આજે પર્વનો દિવસ છે અમે ભોજન તૈયાર રાખ્યું છે તો તારા બન્ને પુત્રોને જમવા મોકલ” માયાવીના બન્ને પુત્ર ભોજન કરવા સરલ મિત્રને ઘરે આવ્યા. બન્ને ને ભોજન કરાવી કોઈ જગ્યાએ છુપાવી દીધા જ્યારે સાંજ પડી ત્યારે માયાવી મિત્ર પોતાના પુત્રોને બોલાવવા આવ્યો મિત્રના આવવાના સમાચાર સાંભળી સરલ મિત્રે પ્રતિમા દૂર કરી ત્યાં આસન બિછાવી. તેનાપર માયાવીને બેસાડ્યો અને કહેવા લાગ્યો— મિત્ર ! તારા બન્ને પુત્રો વાદરા બની ગયા છે મને આ વાતનું ખૂબજ દુઃખ છે. આ પ્રમાણે વાર્તાલાપ કરતાં તેને વાંદગઓને છોડી દીધા. વાંદરાઓ પૂર્વાભ્યાસને કારણે માયાવી મિત્રપર ચડી ગયા. માથાપર હાથ

પર ચઢ્યો ચઢીને તેને ખ્યાર કરવા લાગ્યા. સરલ મિત્રે માયાવીને કહ્યું— મિત્ર ! તારા આ બન્ને પુત્રો છે એટલે તને ખ્યાર કરેછે. માયાવી આ જોઈ કહેવા લાગ્યો— મનુષ્ય વાંદરા કેમ બની શકે ? મિત્ર બોલ્યો— જો સુવર્ણ કોયલા બની શકે છે, તો છોકરા પણ વાંદરા બની શકેછે. ત્યારે માયાવી વિચારવા લાગ્યો અને મારી ચાલાકીની ખબર પડી ગઈ છે, જો વધારે બોલીશ તો રાજાને ખબર પડી જશે અને તે મને પકડી લેશે. ત્યાર પછી માયાવીએ યથાતથ્ય સારી ઘટના મિત્રને કહી દીધી અને ધનનો અર્થો લાગ આપી દીધો. પેલા મિત્રે પણ પુત્રોને બોલાવી તેને સોંપી દીધા. આ સરલ મિત્રની ઔત્પત્તિકા બુદ્ધિનું ઉદાહરણ છે.

[૨૪] શિક્ષા-ધનુર્વેદ :— કોઈ એક માણસ ધનુર્વિદ્યામાં કુશળ હતો બ્રમણ કરતાં એકવાર તે કોઈ સમૃદ્ધ નગરમાં પહોંચ્યો, ત્યાંના ધનિક પુત્રોને એકઠાકરી ધનુર્વિદ્યા શીખવાડતો હતો, તેથી વિદ્યાર્થીઓએ કલાચાર્યને શિક્ષાના બદલામાં ઘણું ધન ભેટ આપ્યું. જ્યારે તેમના વડીલોને આ ખબર પડી ત્યારે તેઓ ચિંતિત બન્યા તેઓએ વિચાર્યું કે જ્યારે તે ધન લઈ પાછો ફરે ત્યારે મારીને ધન પડાવી લેવું. તેમની આ વાતની શિક્ષકને ખબર પડી ગઈ.

આ ખબર પડ્યા પછી તેને આમાન્તર માં રહેતા પોતાના લાઇઓને સમાચાર મોકલ્યા કે “ અમુક રાત્રે હું નદીમાં છાણા પ્રવાહિત કરીશ, તમે તેને લઈ લેજો ” તેઓએ પણ તે વાતનો સ્વીકાર કરી જવાબ મોકલી દીધો. પશ્ચાત્ શિક્ષકે દ્રવ્ય નિશ્ચિત છાણના છાણા બનાવ્યા. અને તડકામાં સારી રીતે સૂકવી નાખ્યા પછી ધનિક પુત્રોને કહ્યું કે અમારા કુળમાં એવી પરંપરા છેકે જે સમયે શિક્ષાનો કાર્યક્રમ પૂર્ણ થઈ જાય ત્યારપછી અમુકતિથિ કે પર્વમાં સ્નાનકરીને મંત્રના ઉચ્ચારણ પૂર્વક સૂકા છાણા નદીમાં પ્રવાહિત કરાય છે. તેથી અમુક રાત્રે આ કાર્યક્રમ થશે, કુમારોએ ગુરુની આ વાત સ્વીકારી લીધી. પછી નિશ્ચિત રાત્રે કુમારોની સાથે સ્નાન પૂર્વક મંત્રોચ્ચારણ કરતાં બધા છાણા નદીમાં વિચર્જિત કરી દીધા. અને ઘરે પાછા ફર્યા. તે છાણા તેના બધુઓએ કાઢી લીધા. કેટલાક દિવસ પછી ધનિક પુત્રોને તેમના સગાઓની વિદાય લઈને દેશ, પહેરેલે વસ્ત્રે, બધાને પોતાની જાત બતાવી કલાચાર્ય ત્યાંથી ચાલ્યા ગયા. વડીલોએ જોયું કે તેની પાસે કાંઈ નથી તેથી મારવાનો વિચાર છોડી દીધો આ કલાચાર્યની ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિનું ઉદાહરણ છે.

[૨૫] અર્થશાસ્ત્ર-નીતિશાસ્ત્ર :— એક વ્યાપારીની બે પત્નીઓ હતી. એકને પુત્ર હતો બીજી વન્ધ્યા હતી પરંતુ બન્ને ઝીઓ પુત્રનું નિર્વિશેષ પાલન કરતી. તેથી બાળકને ખબર ન હતી કે મારી માતા કોણ છે ? વાણીયો પોતાની પત્નીઓ અને બાળક સાથે ભગવાન સુમતિનાથની જન્મભૂમિમાં પહોંચી ગયો. ત્યાં પહોંચવા પર વાણીયાનું મૃત્યુ થઈ ગયું તેના મૃત્યુ પછી બન્ને સ્ત્રીઓમાં બાળક અને ગૃહ સંપત્તિ માટે ઝગડા થવા લાગ્યા. બન્ને સ્ત્રીઓ બાળક પર પોતાનો અધિકાર જમાવી ગૃહસ્વામિની બનવા ઇચ્છતી હતી. આ ઝગડો રાજદરબારમાં ગયો. પણ નિર્ણય ન થઈ શક્યો. ભગવાન સુમતિનાથની ગર્ભવતી માતાને વિવાહની ખબર પડી. માતા સુમંગલાએ બન્ને સ્ત્રીઓને પોતાની પાસે બોલાવી અને કહ્યું “ થોડા દિવસ પછી મારા ઘરે પુત્રનો જન્મ થશે તે મોટો થઈને અશોક વૃક્ષ નીચે બેસી તમારો ઝગડો દૂર કરશે. ત્યાં સુધી તમે અહીં નિવાસ કરો. ” આ સાંભળીને જેનો પુત્ર ન હતો તે વિચારવા લાગી— “ ચાલો આટલો સમય અહીં રહીને આનંદ કરીએ પછી જે થશે તે જોઈ લેવાશે ” વન્ધ્યાએ સુમંગલાની વાત સ્વીકારી લીધી. તેનાથી રાણીએ જાણી લીધું કે આ બાળકની માતા નથી અને તેને તિરસ્કૃત કરી કાઢી મૂકી. બાળકને તેની માતાને સોંપી ગૃહસ્વામિની બનાવી આ માતા સુમંગલાની ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિનું ઉદાહરણ છે.

[૨૬] ઇચ્છામહ-જે તમે ઇચ્છો તે આપજો:— એક શેઠનું મૃત્યુ થઈ ગયું. તેની સ્ત્રી શેઠદાસા વ્યાજ પર આપેલ રૂપિયાને પ્રાપ્ત કરી શકતી ન હતી. ત્યારે સ્ત્રીએ પતિના મિત્રને જોડાવ્યો. અને કહ્યું- જે લોકોને મારા પતિએ રૂપિયા વ્યાજ પર આપ્યા છે, તેમની પાસેથી મને રૂપિયા અપાવી દો. પતિના મિત્રે કહ્યું- તેમાંથી મને લાગ આપો તો અપાવી દઉં ત્યારે સ્ત્રીએ કહ્યું- જે તું ઇચ્છે તે મને આપજો. પછી મિત્રે બધા રૂપિયા વસૂલ કરી લીધા. રૂપિયા મળી જવાપર સ્ત્રીને થોડો અને પોતાને વધુ લાગ રાખવાની લાવના થઈ સ્ત્રીએ કહ્યું એ સ્વીકાર ન કર્યું, ત્યારે આ ઝગડો ન્યાયાલયમાં પહોંચ્યો. ન્યાયાધીશની આજ્ઞાથી બધું ધન ત્યાં મળાવવામાં આવ્યું. તેના બે લાગ એક નાનો અને એક મોટો એમ કરીને રાખી દીધા. ન્યાયાધીશે મિત્રને પૂછ્યું- તુ કયા લાગને ઇચ્છે છે? તેને કહ્યું- હું મોટા લાગને ઇચ્છું છું- ‘ત્યારે ન્યાયાધીશે કહ્યું’ તમે મોટા લાગને ઇચ્છો છો માટે મોટો લાગ સ્ત્રીને આપીદો, કેમકે જે તમે ઇચ્છો તેજ તમારે આપવાનું છે. આમ ઝગડો પતાવવામાં ન્યાયાધીશની ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિનું ઉદાહરણ છે.

[૨૭] શતસહસ્ર:- ‘લાબ’ નામનો એક પરિવાજક હતો. તેની પાસે ચાદીનું મોટું પાત્ર હતું. પરિવાજકે તે પાત્રનું નામ ‘જોરક’ રાખ્યું હતું. પરિવાજક જે વાત એક વાર સાંભળે કે અક્ષરશ યાદ રાખી શકતો તેથી બુદ્ધિના અભિમાનથી તેણે બધા સામે પ્રતિજ્ઞા કરીકે- ‘જે વ્યક્તિ મને અશ્રુતપૂર્વ વાત સંભળાવશે તેને હું ચાદીનું પાત્ર આપી દઈશ’ આ પ્રતિજ્ઞા સાંભળી ચાદીના પાત્ર ના લોભથી ઘણી વ્યક્તિઓ આવી પણ કોઈ એવી વાત ન સંભળાવી શકી. આગતુક જે વાત સંભળાવતા, પરિવાજક અક્ષરશ અનુવાદ કરીને સંભળાવી દેતો અને કહેતો- આ વાત મેં સાંભળેલી છે. અન્યથા હું કેમ સંભળાવી શકું, આ કારણથી તેની પ્રસિદ્ધિ સર્વત્ર ફેલાય ગઈ.

આ વાત એક સિદ્ધ પુત્રે સાંભળી અને કહ્યું કે- “હું એવી વાત કરીશ કે પરિવાજકે કદિ સાંભળી ન હોય. ત્યારપછી લોકોની વચ્ચે પરિવાજક સામે સિદ્ધ પુત્ર આ શ્લોક જોડ્યો-

“તુજ્ઞ પિયા મહ પિતૃણો, ધારેઈ અમૂળગં સયસહસ્સં
જઈ રુયપુત્રવં દિજ્જઈ, અહ ન સુયં સ્થોરયં દેસુ ॥”

અર્થાત્- મિદ્ધપુત્રે પરિવાજકને કહ્યું- તારા પિતાએ મારા પિતાના એક લાબ રૂપિયા આપવાના છે. જો આ વાત તમે સાંભળી હોય તો તમારા પિતાનું એક લાબ રૂપિયાનું દેણું ચૂકવી દો અને જો ન સાંભળી હોય તો પ્રતિજ્ઞાનુસાર ‘જોરક’ (ચાદીપાત્ર) આપી દો. આ સાંભળી પરિવાજકને પોતાનો પરાજય સ્વીકારવો પડ્યો અને આદિનું પાત્ર આપવું પડ્યું. આ સિદ્ધપુત્રની ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિનું ઉદાહરણ છે.

પરિશિષ્ટ ‘ગ’

વૈનયિકી બુદ્ધિના ઉદાહરણો.

[૧] નિમિત્ત - એક સિદ્ધ પુત્રના બે શિષ્યો હતા તે બન્નેને સમાન રૂપથી નિમિત્તશાસ્ત્રનું અધ્યયન કરાવતો હતો. એક શિષ્ય બહુમાનપૂર્વક ગુરુની આજ્ઞાનું પાલન કરતો. ગુરુ જે આજ્ઞા આપે તે સ્વીકાર કરી લેતો અને નિમિત્ત મન નિર્મિત કરતો હતો. એક ક્રેપ્ત થવા પર ગુરુ ચરણોમાં ઉપ- નિવત વધને વિનય પૂર્વક મસ્તક નનારી વદન કરીને, શક્ય સમાધાન કરતો હતો. આ રીતે નિરતર

નિમિત્ત શાસ્ત્રનો અભ્યાસ કરતા કરતાં તેની બુદ્ધિ તીવ્ર થઈ ગઈ. ત્યારે બીજા શિષ્યની બધી પ્રવૃત્તિ તેનાથી વિરૂદ્ધ હતી.

એકદા તે બંને ગુરુની આજ્ઞાથી બીજે ગામ જઈ રહ્યા હતા. રસ્તામાં તેઓએ મોટા મોટા પગલાં ભેગાં. પગલાંને જોઈને વિચારશીલ, વિનયવાન શિષ્યે પોતાના ગુરુમંથને પૂછ્યું— આ પગલાં કેના છે ? ઉત્તરમાં તે બોલ્યો “મિત્રવર ! આ કાંઈ પૂછવા જેવી વાત છે ? આ તો સ્પષ્ટજ હાથીના પગલાં છે. વિનીતશિષ્યે કહ્યું— ભાઈ એમ ન કહો આ પગલાં હાથણીના છે, તે હાથણી ડાબી આંખે કાણી છે, તેના પર કોઈ રાણી સવાર થઈ છે તેમજ તે સધરા છે, ગર્ભવતી છે અને આ પગલાંમાંજ પ્રસવ થવાના છે. તેને પુત્રનો લાલ થશે.”

આમ કહેવાપર અવિનીત શિષ્ય બોલ્યો— તમે એમ કયા આધારે કહી રહ્યા છો ? વિનયી બોલ્યો— એ તને આગળ જઈને પ્રત્યક્ષથી સ્પષ્ટ થઈ જશે. આ પ્રમાણે વાતો કરતાં બન્ને નિર્દિષ્ટ ગામમાં પહોંચી ગયા. તેઓ એ ગામની બહાર મોટા સરોવરને કિનારે રાણીનો મોટો પડાવ ભેગો. ત્યાં ડાબી આંખે કાણી એક હાથણી જોઈ. તે સમયે કોઈ દાસી એ આવીને મંત્રીને કહ્યું કે મહારાજને વધાઈ આપો, રાણીએ પુત્રને જન્મ આપ્યો છે.

આ બધું જોઈને વિનીત શિષ્યે બીજાને કહ્યું તે દાસીના વચનો સાંભળ્યા ? તે બોલ્યો— મેં બધું સાંભળી લીધું, તમારૂં જ્ઞાન અન્યથા નથી ત્યાર પછી બંને હાથ પગ ધોઈ તળાવને કિનારે વટ વૃક્ષની નીચે વિશ્રામ લેવા બેસી ગયા.

તે સમયે એક વૃદ્ધા માથાપર પાણીનો ઘડો રાખીને તેમની સામે આવી. આ બંને ને જોઈને તેને વિચાર્યું— આ સારા વિદ્વાનો જણાય છે તો શા માટે મારા વિદેશગત પુત્ર વિષે પૂછી ન લઉં “એમ વિચારી પશ્ચ કરવા આવે છે ત્યાં માથા ઉપરથી ભરેલ ઘડો પડી ગયો અને ઠીકરામાં પરિણત થઈ ગયો. તે સમયે અવિનીત બોલી ઉઠ્યો—વૃદ્ધા ! તારો પુત્ર પણ ઘડાની માફક મૃત્યુ પામી ગયો છે. આ સાંભળી વિનયી બેઠો. મિત્ર ! આ પ્રમાણે ન બોલો પરંતુ એમ બોલો કે તમારો પુત્ર ઘેર આવી ગયો છે અરે ! વૃદ્ધ માતા ! ઘેરે જાઓ અને તમારા પુત્રનું મુખ જુઓ” આ સાંભળી વૃદ્ધા પુનરુજ્જીવિતની જેમ વિનયીને ક્ષતશઃ આર્શીવાદ આપતી પોતાના ઘેર ગઈ. ઘેર જઈને ધૂળથી ખરડાયેલ પગવાળા પોતાના પુત્રને જોયો. પુત્રે માતાના ચરણમાં પ્રણામ કર્યા. અને મા એ તેને આર્શીવાદ આપ્યા તથા નૈમિત્તિકની વાત સંભળાવી. પુત્રને પૂછીને વૃદ્ધાએ કેટલાક રૂપિયાને વસ્ત્ર યુગલ તે વિનયી શિષ્યને ભેટ રૂપ અર્પણ કર્યા.

અવિનીત આ બધું જોઈને દુઃખી થઈને મનમા વિચારવા લાગ્યો— નિશ્ચયથી ગુરુએ મને સારી રીતે ભણાવ્યો નથી. અન્યથા મને પણ આવું જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાત.

ગુરુનું કાર્ય કરીને બંને ગુરુપાસે પાછા ગયા વિનયીએ ગુરુને જોતાંજ અંજલી કરી મસ્તક નમાવી, બહુમાન પૂર્વક આનંદાશ્રુ ઓથી ભરેલ નેત્રથી ગુરુના પાદારવિન્દોમાં પોતાનું મસ્તક રાખીને નમસ્કાર કર્યો જ્યારે બીજો િચિત માત્ર પણ ન નમ્યો. અભિમાનની અગ્નિના ધૂવાડાને અંદરને અંદર ધારણ કરેલ, પથરના સ્તંભની માફક એક તરફ ઉભો રહ્યો. ત્યારે ગુરુએ અવિનીતને કહ્યું— અરે ! તું આમ શા માટે ઉભો છે ? બોલ્યો— ‘મહારાજ ! તમે જેને સારી રીતે ભણાવ્યો છે તે તમ.રા ચરણમાં નમશે હું નહિ’ ત્યારે ગુરુએ કહ્યું— શું તને સારી રીતે નથી ભણાવ્યો ? “ત્યારે તેને પુરોક્ત મર્વકથન ગુરુને કહી દીધું ત્યારે ગુરુએ વિનયીને પૂછ્યું—વત્સ ? તે આ કેવી રીતે જાણ્યું ?” ત્યારે વિનયી શિષ્યે કહ્યું— તે તમારા ચરણના પ્રતાપે વિચાર કર્યો કે આ

સારી રીતે જાય છે કે હાથીના પગડા છે. પછી વિશેષસ્થાને સિવાય કોઈ કે હાથીના છે કે હાથથી ના? પછી પ્રેમાળ છે તે નક્કી કરું કે હાથથીના પગડા છે રસ્તામાં દક્ષિણ પાંચે માં વાડ માટે ઉગાડેલ. વલ્લી અને પાંદડા વગેરે ખાધેલ હતા તેનાથી નિશ્ચય કર્યો કે તે વામ-હાથી આખે કાણી છે રાજ વ્યક્તિ સિવાય અન્ય કોઈ વ્યક્તિ ન હોય કે જે આટલા જનસમૂહ માથે હાથી પર આરૂઠ થઈને જાય. એટલે તે નક્કી કરું કે અવશ્ય આ કોઈ રાજકીય વ્યક્તિ છે અને તેને હાથથી પરથી ઉતરીને લઘુશકા કરી છે-તેના પરથી જાણ્યું કે તે રાણીજ હોય શકે કૃષ્ણ માથે લાંગેલ રક્ત વસ્ત્રના તતુઓથી જ્ઞાન થયું કે તે સધવા છે જમણી ખાબુની ભૂમિ પર હાથ રાખી ઉભી થઈ છે તેથી જાણ્યું કે તે ગર્ભવતી છે. દક્ષિણ પગ વધુ ભારે હોવાથી જાણ્યું કે આજકાલેમાં પ્રસવ થશે આ બધા નિમિત્તોથી જાણી લીધું કે તેને પુત્ર થશે.

વદ્દા સ્ત્રીના પ્રશ્નમા તત્કાલ ઘટ પડવાથી વિચાર્યું કે આ ઘટ જેમાંથી ઉત્પન્ન થયો છે તેમા મળી ગયો તેથી મે જાણી લીધું કે વદ્દાનો પુત્ર ઘેર આવી ગયો છે. આમ કહેવા પર ગુરુએ વિનયી શિષ્ય તન્દ્ર સ્નેહની દૃષ્ટિથી જોઈ તેની પ્રશંસા કરી અને બીજા ગિરિધને કહ્યું - અમારું કર્તવ્ય તો તમને શાસ્ત્રનો અભ્યાસ કરાવવાનો છે વિમર્શ તો તમારે કરવો જોઈએ આ વિનયથી હિસત શિષ્યની વૈનયિકી બુદ્ધિનું ઉદાહરણ છે.

[૨] અર્થશાસ્ત્ર:- અર્થશાસ્ત્ર પર કલ્પક મંત્રીનું દ્વિપાત છે. જેનો ટીકાકારે નામ માત્ર થીજ સંકેત કર્યો છે તેનું ઉદાહરણ ઉપલબ્ધ નથી.

[૩] લેખ:- લિપિનું પરિજ્ઞાન, તે પણ વિનયજ્ઞાન શિષ્યને જ થાય છે

[૪] ગણિત:- ગણિતમા પ્રવીણતા પણ વૈનયિકી બુદ્ધિનો ચમત્કાર છે

[૫] કુવો:- કેઈ એક ગ્રામીણ ભૂમિના વેણ નિક ભૂવેત્તાને પુછ્યું કે- અમુક સ્થળે કેટલી ઉંડાઈએ પાણી હશે? ભૂવેત્તાએ કહ્યું કે અમુક પરિમાણમા ભૂમિને ખોદો. ગ્રામીણે તે પ્રમાણે ખોદ્યું પણ પાણી ન નિકળ્યું ત્યારે ભૂમિ પરીક્ષકે કહ્યું - પાર્થ-પાસેતા ભૂભાગ પર પગથી પ્રહાર કરો તેમ કરવાથી તત્કાલ પાણી નીકળ્યું આ ભુગર્ભવેત્તા પુરૂષની વૈનયિકી બુદ્ધિ છે.

[૬] અર્થ-ધોડો :- ઘણા વેપારીઓ દાંડકાપુરીમા ઘોડા વેચવા ગયા નગરીના રાજ-કુમારોએ દુષ્ટ પુષ્ટ, દેખાવમા મોટા ઘોડા ખરીદી લીધા, પરંતુ ઘોડાની પરીક્ષામાં પ્રવીણ વાસુદેવે દુર્ગલા-પતલા ઘોડાનો મોઢો દર્શો ઘોડેસવારીના સમયે મોટા જોડા ઘોડા પાછળ રહી જતા અને વાસુદેવનો પાતળો ઘોડો બધાની આગળ નીકળી જતો આ વાસુદેવની વૈનયિકી બુદ્ધિ છે.

[૭] ગૃહભ-ગર્વેડો :- એક નવયુવાત રાજાના મંજુરમા ધુન સપ્તાર થઈ ગઈ કે તરુણોજ બના કાર્યમા કુળાળ હોય-તે તરુણાવસ્થાજ મર્ચશ્રેષ્ઠ હોય છે આમ વિચારીને ગર્ભએ પોતાના કાર્ય-કર્મમાંથી બધા અનુભવી અને વયોવૃદ્ધ યોદ્ધાઓને કાઢી નાખી તેના સ્થાને યુવાનોની ભરતી કરી એક વાચનત કોઈ દેશ પર ચડાઈ કરવા જઈ રહ્યો હતો સ્ત્રીમા એક વિશાળ જંગલમાં મિત્રી ભૂલી જવાથી જંગલ પુનાત સંભિન્ન, કર્મચારિયો અહિંત રાજતંત્રથી અકુળ બની ગયા ત્યારે કિં કર્તવ્યમૂઠ રાજાને કોઈએ પ્રાર્થના કરી મહાગર્ભ કોઈ વૃદ્ધ પુરુષની બુદ્ધિ વિના આ વિપત્તિસાગર પાર કરી શકાય નહી

માટે વૃદ્ધ પુરુષની શોધ કરે. ત્યારે રાજાએ સૈન્યમાં વૌષણા કરાવી એક પિતૃભક્ત સૈનિકે આ વૌષણા સાલણી કે જે ગુપ્ત વેશમાં પોતાના પિતાને માથે લાવ્યો હતો યુગાનસૈનિકે રાજાને કહ્યું— મહારાજ ! મારા પિતા અહીં ઉપસ્થિત છે, રાજાની આજ્ઞા પ્રમાણે તે વૃદ્ધ પિતાને રાજા પાસે લઈ આવ્યો. રાજાએ ગૌરવથી પૂછ્યું— મહાપુરુષ મારી સેનાને પાણી કેવી રીતે મળશે ? વૃદ્ધ પુરુષ બોલ્યો— “ દેવ ” ગદેડાને સ્વતંત્રરૂપે છોડી દો. તે જે જમીનને સૂઘે તે સ્થાન પર પાણી છે તેમ સમજ લેવું.” રાજાએ તે પ્રમાણે કર્યું પાણી પ્રાપ્ત કરી બધા સ્વસ્થ બન્યા અને પોતાને રસ્તે ચાલવા લાગ્યા. આ સ્થવિર પુરુષની વૈનયિકી બુદ્ધિ છે.

[૮] લક્ષણ :- ઘોડાના એક વેપારીએ ઘોડાની રક્ષા માટે એક માણસને રાખી તેને કહ્યું— વેતનમાં તને બે ઘોડા આપીશ, સેવકે તે સ્વીકારી લીધું ઘોડાની રક્ષા કરતા સ્વામીની કન્યા સાથે તેને સ્નેહ થઈ ગયો સેવકે કન્યાને પૂછ્યું— કયા ઘોડા સારા છે ? છોકરીએ જવાબ આપ્યો, “આમતો બધા ઘોડા સારા છે પરંતુ પથરથી ભરેલા કૂપ ઘડાને વૃદ્ધપરથી નીચે નાખવાથી જે અવાજ ધાય અને જે ઘોડો ભયભીત ન થાય તે ઘોડો શ્રેષ્ઠ છે” સેવકે આ પ્રમાણે બધા ઘોડાની પરીક્ષા કરી તો તેનાથી બે ઘોડા નિર્ભય નીકળ્યા વેતન આપવાનો સમય આવ્યો ત્યારે તેને કહ્યું— મને અમુક બે ઘોડા આપો અશ્વસ્વામીએ કહ્યું— અરે ! આ બન્ને ને તું શું કરીશ ? બીજા ઘોડા લઈ લે, પરંતુ સેવક માન્યો નહિ ત્યારે વેપારીએ પાતાની સ્ત્રીને કહ્યું— આ સેવક અમુક બે ઘોડા માગે છે, તેથી તેને ઘરજમાઈ બનાવી લઉં છું નહિ તો આ બતિસ પત્ર શ્રેષ્ઠ લક્ષણથી સુકત બન્ને ઘોડા લઈ જશે પરંતુ તેની સ્ત્રી માની નહિ. ત્યારે સ્વામીએ તેને સમજાવ્યું કે આ ઘોડાના રહેવા પર બીજા ઘોડા પણ ગુણયુક્ત બની જશે અને આપણા પરિવારમા પણ ઉન્નતિ થશે. અન્યથા ઘોડા ચાલ્યા જવાથી બધી રીતે હાનિ થશે આ સાલણી તે સ્ત્રી માની ગઈ અને અશ્વરક્ષક સાથે કન્યાના લગ્ન કરી ઘરજમાઈ બનાવી લીધો આ અશ્વસ્વામીની વૈનયિકી બુદ્ધિ છે.

[૯] અર્થ :- પાટલીપુત્રમા મુરુહડ નામનો રાજા રહેતો હતો અન્ય કોઈ રાજાએ મુરુહડ રાજાને ત્રણ વિચિત્ર વસ્તુઓ મોકલી ૧) એવું સૂતર કે જેને છેડો ન હતો. ૨) એક કાઠી કે જેની ગાઠ ન દેખાય અને ૩) એક એવો ડબ્બો જેનું ઢાંકણ ન દેખાય. તે બધા પર લાખ એવી રીતે લગાડી દીધું હતું કે કોઈ જાણી ન શકે રાજા મુરુહડે આ કૌતુક બધા સલાસદોને પ્રતાપ્યું પણ કોઈને તેના કારણથી ખગર ન પડી ત્યારે રાજાએ આચાર્ય પાદવિપતને સલામ આપીને પૂછ્યું— ભગવન્ ! શું તમે જાણો છો કે આમા શું રહ્યું છે ? આચાર્ય બોલ્યા— તેનું કારણ હું જાણું છું, આચાર્યે ગરમ પાણીમાં સૂતર નાખ્યું ગરમ પાણીમા લાખ એગળી ગયું અને છેડો મળી ગયો લાકડીને ગરમ પાણીમા નાખી, જે ગાઠવાળો ભારે છેડો હતો તે પાણીમા ડૂબી ગયો તેનાથી જાણ થઈ કે લાકડીને આ છેડો ગાઠ છે— ‘કઈ’ ડબ્બાને ગરમ પાણીમા નાખ્યો જેથી લાખ પીગળી ગયું અને કાંઈ દેખાઈ ગયું. રાજાએ આચાર્યને પૂછ્યું— મહારાજ ! તમે કોઈ એવું કૌતુક કરો જેને હું ત્યાં મોકલી શકું ત્યારે આચાર્યે તુંગડાને એક ભાગ સાવધાનીથી હડાવી અદર રત્ન ભરી દીધા અને સાવધાનીપૂર્વક તુંગડાને બંધ કરી દીધું અને પરંપરાના મુજબને કહ્યું— “ આને તોડ્યા વગર આમાથી રત્ન કાઢી લેવા પરંતુ તેઓ તેમ કરી ન શક્યા આ પાદવિપત આચાર્યની વૈનયિકી બુદ્ધિ હતી.

[૧૦] અગદ :- કોઈ નગરમા એક રાજા પાસે સેના થોડી હતી તેના શત્રુ રાજાએ તેના નગરને ઘેરી લીધું નગર ઘેરાઈ જવા પર રાજાએ હુકમ કર્યો કે જેની જેની પાસે વિષ હોય તે લગાવો કે જેને પાણીમા નાખી શત્રુને નષ્ટ કરી શકાય રાજાજાથી પાણીને વિષમય બનાવી દીધું તે સમય એક વૈદ્ય પરિમિત (થોડું) વિષ લઈને આવ્યો અને રાજાને સમર્પણ કરી બોલ્યો— દેવ ! આ વિષ હું લાવ્યો છું” અદ્ય માત્રામા વિષ

જોઈ રાજા વૈદ્ય પર ગુસ્સે થઈ ગયો. વૈદ્યે નિવેદન કર્યું— “ રાજા ! આ મહુજ લેટી વિષ છે માટે ગુસ્સે ન થાવ.” રાજાએ પૂછ્યું “ તે કેવી રીતે ? ” ત્યારે વૈદ્યે રાજાને કહ્યું— “ કોઈ ખુદા હાથીને લાવો ” હાથી આવવા પર વૈદ્યે તેના પૂછડાને એક વાળ ઉખેડી ત્યાં વિષનો સંચાર કર્યો. જ્યાં જ્યાં વિષ લાગ્યું તે ભાગ નષ્ટ થવા લાગ્યો. વૈદ્યે રાજાને કહ્યું કે તે હાથી વિષમય બની ગયો છે તેથી જ કોઈ તેને ખાશે તે પણ વિષમય બની જશે તેથી આ વિષને સહુએ લેદિ કહે છે. હાથીની હાનિ જોઈને રાજા બોલ્યો— કોઈ ઉપાય છે કે ફરી સારો થઈ જાય ? વૈદ્યે કહ્યું— હા, દેવ ! ઉપાય છે. વૈદ્યે પૂછડાના પહેલા છિદ્રમાં દવાનો સંચાર કર્યો અને હાથી સ્વસ્થ થઈ ગયો. વિષના પ્રયોગમાં વૈદ્યની ગૈનયિક બુદ્ધિ છે.

[૧૧-૧૨] રથિક અને ગણિકા :— રથવાન અને વેશ્યાનું ઉદાહરણ સ્થૂલભદ્રના કથાનકમાં આવે છે. તે બંને ઉદાહરણો ગૈનયિકી બુદ્ધિના છે.

[૧૩] શટિકા આદિ :— કોઈ એક નગરમાં રાજા રાજ્ય કરતો હતો. રાજકુમારોને કોઈ કલાચાર્ય શિક્ષણ આપવા લાગ્યો. તે રાજકુમારોએ વિદ્યાધ્યયન પછી ઘણું ધન કલાચાર્યને ભેટ સ્વરૂપે આપ્યું. રાજા દે લી હતો. તેને જ્યારે ખબર પડી કે કુમારોએ આટલું ધન કલાચાર્યને આપ્યું છે ત્યારે કલાચાર્યને મારી ધન પાછું લઈ લેવાનું વિચાર્યું. પણ રાજકુમારોને રાજાના વિચારની જાણ થઈ ગઈ. તેઓ વિચારવા લાગ્યા કે— વિદ્યાનું જ્ઞાન આપવાથી કલાચાર્ય પણ આપણા પિતા તુલ્ય જ છે માટે કોઈ પણ ઉપાયે કલાચાર્યને આ આપત્તિથી બચાવવા જઈએ. કલાચાર્યે જ્યારે જોજન પહેલા સ્નાન કરવા માટે કોરું ધોતીયું માંગ્યું તો રાજકુમારો કહેવા લાગ્યા— ‘ ધોતી લિનિ છે. ’ દરવાજા સામે સૂકા ઘાસને નાંખી કહેવા લાગ્યા— ‘ તૃણ લાંબુ છે ’, ‘ પહેલા કૌચ હમેંશા પ્રદક્ષિણા કરતું હતું, હવે ડાબી બાજુ ફરી રહ્યું છે ’. આવી વિપરીત વાતો સાંભળી કલાચાર્યને જ્ઞાન થયું કે બધા મારાથી વિરક્ત થઈ ગયા છે. રક્ત આ રાજકુમારો ગુરુભક્તિને વશ થઈ મને તેની જાણ કરાવી રહ્યા છે માટે મને કોઈ ન જોવે તેમ અહીંથી ચાલ્યા જવું તે શ્રેયસ્પ છે. આ કુમારો અને કલાચાર્યની ગૈનયિકી બુદ્ધિનું ઉદાહરણ છે.

[૧૪] નીત્રોદ્ધક :— કોઈ વણિકસીનો પતિ ચિરકાલથી પરદેશમાં ગયો હતો. તેથી વણિક પત્નીએ કામાતુર થઈ પોતાની દાસીને કહ્યું— કોઈ પુરુષને લઈ આવ ? આજ્ઞાનું પાલન કરતા દાસી કોઈ જાન પુરુષને લઈ આવી. આગનુક વ્યક્તિના કેશ અને નખ ને નાવિ (હજમ) બોલાવી કપાવવામાં આવ્યા. રાત્રે તે બંને મકાનના ઉપરના માળે ચાલ્યા ગયા. રાત્રે વરસાદ આવવા લાગ્યો. તે જાનપુરુષને તરસ લાગવાથી તરતજ વરસાદનું પાણી પીધું. આ પાણી મૃત સર્પની ત્વચાથી મિશ્રિત હતું. પાણી પીવાથી જાનપુરુષનું મૃત્યુ થયું. આ જોઈને વણિકસીએ રાત્રિના અંતિમ પ્રહરમાં તે મૃતપુરુષને લઈ જઈ એક મંદિરપાસે નાખી દીધો. સવારે મિપાઈઓ એ તે મૃતપુરુષને જોયો. રાજપુરુષો વિચારવા લાગ્યા કે આ પુરુષનું મૃત્યુ કેવી રીતે થયું હશે ? તેઓ એ જોયું કે આના નખ અને વાળ તાજા કપાવેલા છે. તરતજ તેઓએ ગામના નાવીઓને બોલાવ્યા અને પૂછ્યું કે આ પુરુષના વાળ અને નખ કોણે કાપ્યા છે ? એક નાવીએ કહ્યું કે મેં અમુક વણિકસીની દાસીના કહેવાથી આ પુરુષના નખ અને વાળ કાપ્યા છે. દાસીને બોલાવીને પૂછ્યું તો પહેલા તે કોઈ ન બોલી પરંતુ માર પડવા પર યથાતથ્ય વાત બતાવી દીધી. દંડ આપનારની આ ગૈનયિકી બુદ્ધિનું ઉદાહરણ છે.

[૧૫] બળદની ચોરી, ઘોડાનું મરણ વૃક્ષનું પડવું :— કોઈ પુણ્ય હીન માણસ જે કાંઈ કરતો તેનાથી વિપત્તિ આવી પડતી. એક દિવસ તે પુણ્યહીન પોતાના મિત્ર પાસેથી બળદો માગીને

હું અલાબ્યુ, કાર્ય સમાપ્ત થઈ જવાપર મિત્રના વારામા બળદોને છોડી દીધાં તે સમયે મિત્ર ભોજન કરતો હતો. તેથી તે તેની પાસે ન ગયો. જ્યારે તે બળદોને વાડામા છેડતો હતો ત્યારે મિત્રનું તેનાતરફ ધ્યાન હતું, તેથી તે પુણ્યહીને તેને કાંઈ સૂચન ન કર્યું અને પોતાને ઘે- ચાલ્યો ગયો. બળદો બાધેલ ન હોવાથી વાડાની બહાર નીકળી ક્યાક ચાલ્યા ગયા અને ચોરો તેને પકડી ગયા. બળદોને વાડામા ન જોતા મિત્ર પુણ્યહીન પાસે જઈ બળદ માગવા લાગ્યો. પરંતુ તે કેવી રીતે આપે ત્યારે મિત્ર તેને રાજકુળમાં લઈ જવા લાગ્યો.

જ્યારે તે બન્ને જઈ રહ્યા હતા ત્યારે સામેથી એક ઘોડેસવાર આવતો દેખાણો, ઘોડો તેને જોઈને ભડકી ગયો અને સવારને પછાડી લાગવા લાગ્યો. ત્યારે સવારે કહ્યું—ઘોડાને દડો મારીને રોકી રાખો, પુણ્યહીને આ સાલજ્યુ અને દડો જોરથી માર્યો કે ઘોડાના મર્મસ્થલ પર વાગત ઘોડો મરી ગયો. આ જોઈ ઘોડાના સ્વામીએ તેને પકડી લીધો અને તે પણ રાજકુલમા સાથે જવા લાગ્યો.

જ્યારે તેઓ નગર પાસે પહોંચ્યા ત્યારે રાજસભા પૂર્ણ થઈ ગઈ હતી, સૂર્ય અસ્ત થઈ ગયો હતો તથા નગરના દ્વારપણ બંધ થઈ ગયા હતા તેઓ નગરની બહાર વિશ્રામ માટે રોકાઈ ગયા નગરની બહાર ઘણા નટો સૂતા હતા ત્યાં તેઓ પણ સુઈ ગયા. પુણ્યહીન વિચારવા લાગ્યો કે મર્યાવગર આ આપત્તિઓથી છુટકારો નહીં થાય માટે ગળે કાસો ખાઈ મરી જવું જોઈએ આમ વિચારીને ગળામાં કાસો નાખી વૃક્ષની ડાળ પર લટકવા લાગ્યો. જેવો ગળામા કાસો નાખ્યો તેવો તે વચ્ચે જીર્ણ હોવાથી ટૂટી ગયો અને પુણ્યહીન નટો ના મુખ્ય સરદાર પર પડ્યો અને સરદાર મરી ગયો. નટો એ તેને પકડી લીધો અને સવારે બધા તેને લઈ રાજસભામા ચાલ્યા.

રાજા પાસે જઈને બધાએ પોતપોતાની ફરિયાદ નોંધાવી ત્યારે રાજાએ પુણ્યહીનને પુછ્યું તેણે પણ નિરાશ થઈને કહ્યું—દેવ ! આ લોકો જે કહે છે તે સત્યજ છે આ સાલજી રાજાને તેનાપર દયા આપી ગઈ અને કહેવા લાગ્યો—ભાઈ ! આ પુણ્યહીન તારા બળદોને આપી દેશે પણ પહેલા તારી આખો કાઠી લેશે કાણુ કે તે તો ત્યારેજ મુક્ત થઈ ગયો હતો કે જ્યારે તારી આખોએ તેણે વાડામા બળદો છોડતા જોયા હતા જો તે તારી આંખોથી આ જોયું ન હોત તો તે પણ ધરે ન જત

ઘોડાના સ્વામીને જોલાલી કહ્યું— આ પુણ્યહીન તમને ઘોડો આપી દેશે પણ પહેલા તમારી જીભ કાપી લેશે કારણ કે જ્યારે તમારી જીભે “દડથી મારવાનું” કહ્યું ત્યારેજ તેણે ઘોડાને માર્યું છે. આ કયાનો ન્યાય કે તારી જીભ બચી જાય અને આ ગરીબને દડ મળે

પછી રાજાએ નટોને જોલાલ્યા અને કહ્યું— આ ગરીબ પાસે શું છે કે તે તમને આપે ? હા ! એટલુંકરી શક્તીએ છીએ કે આ પુણ્યહીનને વૃક્ષનીચે સુવડાવીએ અને જે રીતે તેને ગળામા કાસો નાખ્યો હતો તેજ રીતે તમારો નેના ગળામા કાસો નાખી તેનાપર પડે આ નિર્ણય સાલજી બધાએ પુણ્યહીન ને છોડી દીધો આ રાજાની વૈનયિક બુદ્ધિનું ઉદાહરણ છે

પરિશિષ્ટ ‘ ધ ’

—: કર્મજી બુદ્ધિના ઉદાહરણ :—

(૧) હૈરણ્યક સુવર્ણકાર: સોના સોનાની પરીક્ષા કરતો—કરતો એવો નિષ્ણાત થઈ જાય છે કે અધકારમા પણ હાથના સ્પર્શમાત્રથી સોના રુપા આદિની સારી રીતે પરીક્ષા કરી લે છે.

(૨) કર્ષક ખેડૂત:- કોઈ ચોર ચોરી કરવા ગયે.. તેને વણિક ના ઘરમાં બાકોડું એવી રીતે પાડ્યુ કે જેથી દિવાલમાં કમળની આકૃતિ બની ગઈ.

સવારે લોકો એ બાકોડું જોયું તો ચોરની ચતુરાઈતાની પ્રશંસા કરવા લાગ્યા. ચોર પણ જન-સમૂહમાં આવ્યો અને પોતાની પ્રશંસા સાંભળવા લાગ્યો. સમૂહાયમાં કોઈ ખેડૂતપણ હોતો, ચોરની પ્રશંસા સાંભળી તેને કહ્યું કે તેમાં પ્રશંસા કે આશ્ચર્યની શું વાત છે ? જેનો જે વિષયમાં અભ્યાસ હોય છે તે નિષ્ણાત બનીજ નય છે. ચોર એ ખેડૂતના આ વચન સાંભળી ક્રોધાગ્નિથી બળી ઉઠ્યો તેણે કોઈ પાસેથી ખેડૂતનું નામ ઠામ પૂછી લીધું. પછી એક દિવસ ધારદાર છરો લઇને તે ખેડૂતના ખેતરમાં ગયો અને કહેવા લાગ્યો- અરે ! તને હું આજે મારી નાખુ છુ. ખેડૂતે તેનું કારણ પૂછ્યુ. ચોરે કહ્યુ, 'તે દિવસે તે' મેં બનાવેલ બાકોરાની પ્રશંસા કરી ન હતી માટે ખેડૂત ફરી બોલ્યો- હા, મેં સત્યજ કહ્યું હતું. એનું ઉદાહરણ હું પોતેજ છું. જો તમે કહો તો હાથમાં રહેલ આ શીંગોને અધોમુખ, ઉર્ધ્વમુખ કે પાર્શ્વમાં (બાજુ પર) નાખી શકું છું. ચોર આ સાંભળી વિસ્મિત બની ગયો. કહેવા લાગ્યો આ બધાને અધોમુખ નાખ. ખેડૂતે જમીનપર વસ પાથરી શીંગના બધા દાણા અધોમુખ વિખેરી દીધા. આ જોઈ ચોરને ઘણું આશ્ચર્ય થયું. તે વારંવાર ખેડૂતની કૃશળતાની પ્રશંસા કરવા લાગ્યો. ચોરે જતાં જતાં કહ્યું કે જો તમે શીંગોને અધોમુખ નાંખ્યા ન હોત તો મેં તમને મારી નાખ્યા હોત. આ ખેડૂત અને ચોરની કર્મની ખુદ્ધિનું ઉદાહરણ છે.

(૩) કૌલિક-વણુકર: વણુકર પોતાના હાથમાં તંતુને લેવાજ બતાવી આપે છે કે અમુક પરિમાણ કંડોથી વસ્તુ તૈયાર થઈ જશે.

(૪) ડોવ-રસોઇઓ :- રસોઇઓ જાણે છે કે આ કડગ્રીમાં કેટલી વસ્તુ સમાશે.

(૫) ઝવેરી— નણિકાર મોતીને એવી રીતે ઉછાળે છે કે નીચે રાખેલ સુઅર ના વાળમાં તે પરોવાઈ જાય છે.

(૬) ધી: ધીને વેચનાર એટલો વિશેષજ્ઞ થઈ જાય છે કે જો ધરિછે તો ગાડા પર ખેઠો-ખેઠો જ નીચે પાત્રમાં ધી રેડી શકે છે.

(૭) પ્લેવક-નટ: - નટ પોતાના કાર્યમાં એટલો સિદ્ધ-હસ્ત થઈ જાય છે કે દોરડા પર અનેક પ્રકારના ખેલ બતાવે છે

(૮) તુણ્ણાગ-દર્ણ:— દર્ણ શીવવામાં એટલો અભ્યસ્ત થઈ જાય છે કે શીવણ ક્યાં થાય છે ? તે બખર નથી પડતી.

(૯) સુથાર:— કડીયો પોતાના કામમાં એટલો પ્રવીણ થઈ જાય છે કે અમુક મકાન, રથમાં કેટલું લાકડું જોશે તે સમજી જાય છે.

(૧૦) મીઠાઈ બનાવનાર : મીઠાઈ બનાવનાર કોઈ મિથાન્ન બનાવવા માં કેટલું દ્રવ્ય જોશે તે જાણી જાય છે.

(૧૧) કુંભાર— કુંભાર પ્રતિદિનના અભ્યાસથી જે વસ્તુ બનાવવી હોય તેટલીજ માટી લે છે.

(૧૨) ચિત્રકાર— ચિત્રકાર ચિત્રની ભૂમિ માખ્યા વિનાજ તત્પરિણામ સ્થળનું અનુમાન કરી તે પ્રમાણે રંગ લગાવે છે જેનાથી અભીષ્ટ ચિત્ર બની જાય છે.

ઉપર લખેલ ૧૨ ઉદાહરણ કર્મથી ઉત્પન્ન બુદ્ધિના છે

પરિશિષ્ટ ‘૬’

પારિણામિકી બુદ્ધિ ના ઉદાહરણો.

(૧) ઉજ્જૈણી નગરીમા રાજા ચંદ્રપ્રદોત્તન રાજ્ય કરતો હતો. એક વાગ તેણે દૂત સાથે રાજગૃહ નગર ના રાજા શ્રેણિકને કહેવડાવ્યું કે— જો તે પોતાના રાજ્યનું કલ્યાણ ઇચ્છતો હોય તો સુપ્રસિદ્ધ બકચુડ હાર, સીયાનકગન્ધ હસ્તી, અભયકુમાર અને ચેલણા રાણીને મારી પાસે મોકલી આપે. દૂતે શ્રેણિકની રાજસભામા જઈ ચંદ્રપ્રદોત્તન રાજાનો સંદેશ સંભળાવ્યો. તે સાંભળતાજ શ્રેણિકે અત્યંત ગુસ્સે થઈ દૂતને કહ્યું— દૂત અવધ્ય હોય છે તેથી તને ક્ષમા આપુ છું. પરંતુ તારા રાજાને કહેજે કે જો તે પોતાનું કુશળ ઇચ્છતો હોયતો અગ્નિરથ, અનિલગિરિ હાથી, વજ્રજંઘ દૂત તથા શિવાદેવી રાણી ને જલ્દીથી મારી પાસે મોકલે. દૂતે જઈ ચંદ્રપ્રદોત્તન રાજાને સંદેશો સંભળાવ્યો. ચંદ્રપ્રદોત્તન રાજાએ ગુસ્સે થઈ ગજગૃહ પર ચઢાઈ કરી રાજગૃહ નગરને ચારે બાજુથી ઘેરી લીધું. શ્રેણિકને ખબર પડી કે તરતજ પોતાની સેનાને યુદ્ધમાટે તૈયાર થઈ જવા જણાવ્યું ત્યારે અભયકુમારે શ્રેણિકરાજાને નિવેદન કર્યું કે— મહારાજ ! તમારે યુદ્ધની તૈયારી કરવાની જરૂર નથી, હું એવો ઉપાય કરીશ કે જેથી માસા ચંદ્રપ્રદોત્તન સવારમાજ પાછા ફરશે.

રાત્રે અભયકુમાર ઘણું ધન લઈ રાજસભામાંથી નીકળ્યા નગરની બહાર જ્યાં ચંદ્રપ્રદોત્તન રાજા ના સેનાપતિઓનો પડાવ હતો તેની પાછળ ઘણું ધન દટાવી દીધું. પછી અભયકુમારે રાજા ચંદ્રપ્રદોત્તન પાસે જઈ કહ્યું— માસા ! તમે અને મારાપિતા, બન્ને મારા માટે સમાદરણીય છો. તેથી તમારા હિતની એક વાત કહેવા આવ્યો છું. હું ઇચ્છતો નથી કે કોઈની સાથે દગો થાય. રાજા ચંદ્રપ્રદોત્તન બોલ્યો— વત્સ ! શું મારી સાથે દગો થવાનો છે, અભયકુમારે જવાબ આપ્યો— પિતાજીએ તમારા સેનાપતિઓને લાચ આપી પોતાના પક્ષમા કરી લીધા છે. તેથી સવારે તમને કેદ કરી પિતાજીને સોંપી દેશે. જો તમને વિશ્વાસ ન આવતો હોય તો તમને આપેલું લાચનું ધન બતાવું. આમ કહી ચંદ્રપ્રદોત્તન રાજાને દાટેલું ધન બતાવી દીધું. આ જોઈને રાજાને અભયકુમારની વાત પર વિશ્વાસ ગેસી ગયો. અને રાતોરાત ઘોડા પર સવાર થઈ ઉજ્જૈણી મા પાછો ફર્યો.

સવારે સેનાપતિઓને ખબર પડીકે રાજા રાતે ભાગી ગયા છે તો તેઓને ખૂબજ આશ્ચર્ય થયું. નાયક વગર સેના લડી ન શકે, આમ વિચારી સેના ઉજ્જૈણી મા પાછી ફરી ત્યાં જઈને સેનાપતિઓ રાજાને મળવા ગયા તો વિશ્વાસઘાતી કહી રાજાએ મળવાની ના પાડી દીધી. પ્રાર્થના અને ઘણા અનુનય પછી રાજાએ તેઓને મળવાની આજ્ઞા આપી. સેનાપતિ અને અધિપતિઓએ રાજાને પાછા ફરવાનું કાળુ પૂછ્યું. રાજાએ તેઓને બધી વાત કહી રાજાની વાત સાંભળીને તેઓ બોલ્યા— રાજા ! અભયકુમાર ઘણો ચતુર અને બુદ્ધિમાન છે. તેને તમને દગો આપી પોતાનો બચાવ કર્યો છે. “ આ સાંભળી રાજા ચંદ્રપ્રદોત્તને ગુસ્સે થઈ અભયકુમારને પકડી લાવવાની આજ્ઞા આપી.

અંડપ્રદ્યોતની આજ્ઞા સંભળી એક વેશ્યા કપટથી શ્રાવિકા બની રાજગૃહ નગરમાં આવી રહેવા લાગી થોડા સમય પછી તે કપટી શ્રાવિકાએ પોતાને ઘેર જમવા અભયકુમારને નિમંત્રણ આપ્યું. અભયકુમારે શ્રાવિકા સમજી નિમંત્રણ સ્વીકાર કર્યું. વેશ્યાએ લોજનમાં કોઈ માદક દ્રવ્યનો પ્રયોગ કર્યો હતો તે ખોરાક ખાવાથી અભયકુમાર મૂર્છિત થઈ ગયો. મૂર્છિત થતાજ વેશ્યા તેને રથમાં નાખી ઉત્તરેની લઈ ગઈ અને રાજ અંડપ્રદ્યોતનની સામે ઉપસ્થિત કર્યો. રાજ અભયકુમારને જોઈ અત્યંત પ્રમત્ત થયો. અને કહ્યું— અભયકુમાર ! તે મને દગો દીધો છે પરંતુ મેં પણ ચાતુર્યથી તને મારા કબજામાં લીધો છે. અભયકુમારે જવાબ આપ્યો— માસા ! તમે અભિમાન શા માટે કરો છો ? જો હું ઉત્તરેણી ની બજારની વચ્ચેથી તમને ચપલે મારતો લઈ જઈ ત્યારે મને અભયકુમાર સમજાશે. રાજાએ અભયકુમાર ના કથનને હાસ્યમાં કાઢી નાખ્યું.

થોડા સમયમાં અભયકુમારે રાજ જેવા અવાજ વાળા કોઈ પુરુષની શોધ કરી એવો માણસ મળી જવાપર તેને પોતાની પાસે રાખી સમજાવ્યો. એક દિવસ અભયકુમાર તે માણસને રથપર બેસાડી અંપલ મારતા મારતા ઉત્તરેણી ની બજાર વચ્ચેથી નીકળ્યો. તે માણસ ખૂંસો પાડતો કહેવા લાગ્યો— ‘અભયકુમાર મને અંપલથી મારી રહ્યો છે. મને બચાવો.’ રાજ જેવો અવાજ સાંભળી લોકો છોડાવવા આવ્યા. લોકોને આવતા જોઈ તે માણસ અને અભયકુમાર ખડખડ હસવા લાગ્યા. આ જોઈ લોકો પાછા ચાલ્યા ગયા.

અભયકુમારે પાંચ દિવસ સુધી આ પ્રમાણે કર્યાજ કર્યું લોકો વિચારતા કે અભયકુમાર બાળકીડા કરે છે, એટલે કોઈ પેલા માણસને છોડાવવા આવતું નહિ.

એક દિવસ અવસર જોઈને અભયકુમારે અંડપ્રદ્યોતન રાજાને બાંધી લીધો. પોતાના રથપર બેસાડી અંપલ મારતો બજાર વચ્ચેથી નીકળ્યો. અંડપ્રદ્યોતન ખૂંસો પાડવા લાગ્યો ‘દોડો ! દોડો ! પકડો ! પકડો !’ ગેજની જેમ અભયકુમારની બાળકીડા મની કોઈ છોડાવવા આવ્યું નહિ. અંડપ્રદ્યોતનને બાંધી અભયકુમાર રાજગૃહમાં લઈ આવ્યો. આવા વ્યવહારથી અંડપ્રદ્યોતન લજ્જા પામ્યો. અંડપ્રદ્યોતનને રાજ શ્રેણિકના સભામાં લઈ ગયો. અને તેણે રાજ શ્રેણિકના પગમાં પડી પોતાના અપરાધની ક્ષમા માગી. રાજ શ્રેણિક સન્માનપૂર્વક અંડપ્રદ્યોતનને ઉત્તરેણીમાં પાછો મોકલ્યો. આ અભયકુમારની પરિણામિકી બુદ્ધી હતી.

[૨] શ્લોક : એક શ્લોકની સ્ત્રી દુઃઆરિણી હતી આ દુઃખથી દુઃખિત થઈ તેને પ્રવચ્ચા ગ્રહણ કરવાની ભાવના પ્રગટ કરી પોતાના પુત્ર ને કુટુંબનો ભાર સોંપી તેણે દીક્ષા લીધા દીક્ષા લીધી પછી પ્રજાએ તેના પુત્રને રાજ બનાવ્યો. પુત્ર રાજ્ય કરતો હતો ત્યારે તે મુનિ વિહાર કરતા કરતા તે રાજ્યમાં પધાર્યા. રાજાની પ્રાર્થનાથી મુનિએ ત્યાજ ચાતુર્માસ કર્યું ચાતુર્માસ દરમિયાન મુનિશ્રીના પ્રવચ્ચનથી જનતા ખૂબજ પ્રભાવિત થઈ જૈન શાસનની આવી પ્રભાવના જૈન ધર્મના વિરોધીએ સહી ન શક્યા અને યત્ર રચ્યું ચાતુર્માસ પૂર્ણ થવા પર મુનિશ્રી જ્યારે વિહાર કરવા લાગ્યા ત્યારે દેખીએ એક ગર્ભવતી દાસીને લઈને ત્યાં આવ્યા આ શિક્ષિત દાસી રાજા અને જનતા વચ્ચે કહેવા લાગી— અરે મુનિ ! આ ગર્ભ તમારો છે. તમે વિહાર કરી ગ્રામાન્તરમાં જાવ છો ને પાછળથી મારું શું થશે ? આ સાંભળી મુનિ વિચારવા લાગ્યા— હું તો નિષ્કલંક છું, જો હું વિહાર કરીને આવ્યો જઈશ તો ધર્મની હાનિ અને અપયશ થશે તેના નિવારણ માટે મુનિ તુરંતજ બોલ્યા— જો ગર્ભ મારો હોય તો આ દાસીને સારી રીતે પ્રસૂતિ થાય અન્યથા ઉદર ફાડીને જન્મે દાસીના ગર્ભનો સમય જો કે પૂર્ણ થઈ ગયો હતો છતાં બાળકનો જન્મ ન થયો. દાસીને અતિ વેદના થવા લાગી. કારણ કે મુનિ લોકોત્તર

શક્તિસ પત્ર હતાં. એ કારણથી બાળક જન્મી ન શક્યુ, અ તે હુ.બી થયેલી દાસી મુનિની સેવામા ગઈ અને મુનિ સામે ક્ષમા ચાચી કહ્યું “ મે તમારા પ્રતિ જે શબ્દ કહ્યા હતાં તે દ્વેષિઓના કહેવાથી કહ્યા હતા તમે નિર્દોષ છો મારો અપરાધ ક્ષમા કરો અને મને વિપત્તિમાથી મુક્ત કરો મુનિ ક્ષમાના સાગર હતા, તપસ્વી હતાં મુનિએ દાસીને ક્ષમા આપી અને બાળકનો જન્મ થઈ ગયો. વિરોધીઓ નિરાશ થઈ ગયા. અને મુનિના પ્રભાવથી ધર્મનો મુચશ થવા લાગ્યો, મુનિએ ધર્મનો અવર્ણવાદ થવા ન દીધો અને દાસીનો જન પણ બચાવ્યો. આ મુનિની પારિણામિકી બુદ્ધિ છે.

[૩] કુમાર:- એક રાજકુમાર બાળપણથી જ મોહકપ્રિય હતો. ઉમરલાયક થતા તેના લગ્ન થઈ ગયા. એક સમયે કેઈ ઉત્સવ નિમિત્તે રાજકુમારે મોહકાદિ સ્વાદિષ્ટ મિષ્ટાન્ન, પકવાન આદિ બનાવરાવ્યા રાજકુમારે અતિ ગૃહ બની બવા સાથે વધુ પ્રમાણમાં મોહક આરોગ્યા, પરિણામે રાજ-કુમારને અજીર્ણ થઈ ગયું પાચન ન થવાથી શરીરમા દુર્ગંધ આવવા લાગી તે હુ બી થઈ ગયો. અને વિચારવા લાગ્યો- “ અહો ! આટલો સુદર, સ્વાદિષ્ટ લક્ષ્ય પદાર્થ પણ શરીરના સ સર્ગ માત્રથી દુર્ગંધ મય બની જાય છે. અહો ! આ શરીર અશુચિથી બનેલ છે, તેના સંપર્કથી પ્રત્યેક વસ્તુ અશુચિમય બની જાય છે. તેથી આ શરીરને ધિક્કાર છે કે જેના માટે મનુષ્ય પાપાચરણ કરે છે. ” આ પ્રકારે અશુચિ ભાવના ભાવતા, અધ્યવસાયોમાં શુદ્ધતા આવતા અંતર્મુહૂર્તમા કેવળજ્ઞાન થયું આમ અશુચિ ભાવના ભાવવી તે રાજકુમારની પારિણામિકી બુદ્ધિ છે

[૪] દેવી: - ઘણા સમય પહેલાની વાત છે પુષ્પલદ્ર નગરમા પુષ્પકેતુ રાજા રાજ્ય કરતો હતો તેને પુષ્પાવતી રાણી પુષ્પચૂડા કુમાર અને પુષ્પચૂડા નામની રાજકુવરી હતી ભાઈ-બહેનમા પરસ્પર અત્યંત સ્નેહ હતો બન્ને ઉમરલાયક થયા ત્યા માતાનો સ્વર્ગવાસ થયો અને તે દેવલોકમા પુષ્પાવતી નામની દેવી રૂપે ઉત્પન્ન થઈ

પુષ્પાવતી દેવીએ અવધિજ્ઞાનથી પોતાના પરિવારને જોયો. તેણીએ વિચાર્યું કે મારી પુત્રી પુષ્પચૂડા આત્મકલ્યાણનો માર્ગ ભૂલી ન જાય માટે પ્રતિજ્ઞા આપવો, એમ વિચારી રાત્રે પુષ્પચૂડાને સ્વપ્નમાં નરક અને સ્વર્ગનું સ્વપ્ન દેખાડ્યું સ્વપ્ન જોઈને પુષ્પચૂડાને જોધ થવાથી સ યમ ગ્રહણ કર્યો તપ સ યમ સ્વાધ્યાયની સાથે અન્ય આધ્વીઓની વૈયાવચ્ચ મા રસ લેવા લાગી. અ તે ઘાતીકર્મ નો ક્ષય કરી કેવળજ્ઞાન-દર્શનને પ્રાપ્તકરી નિર્વાણ પામ્યા પુષ્પચૂડાને પ્રતિજ્ઞા આપવામા પુષ્પાવતી દેવીની પારિણામિકી બુદ્ધિ છે

[૫] ઉદિતોદય :- પુરિમત લ પુરમા ઉદિતોદય નામનો રાજા રાજ્ય કરતો હતો શ્રીકાન્તા નામની રાણી હતી રાજા-રાણી બન્ને ધર્મિષ્ઠ હતા બન્ને એ શ્રાવકના વ્રત ધારણ કર્યા. ધર્મ અનુસાર પોતાનું જીવન સુખપૂર્વક વ્યતીત કરવા લાગ્યા

એક વાર અન્ત.પુરમા એક પરિવ્રાજિકા આવી અને રાણીને શૌચ ધર્મનો ઉપદેશ આપ્યો પરંતુ રાણીએ તે પર ધ્યાન ન આપ્યું પોતાનો અનાદર થતો જોઈ પરિવ્રાજિકા ગુસ્સે થઈ ચાલી ગઈ. પોતાના અપમાનનો બદલો લેવા વારાણસીના રાજા ધર્મરુચિ પાસે શ્રીકાન્તા ની પ્રશસા કરી રાજા ધર્મરુચિએ શ્રીકાન્તાને પ્રાપ્ત કરવા પુરિમતાલપુર પર ચઢાઈ કરી અને નગરને ચારેબાજુથી ઘેરી લીધું રાજા ઉદિતોદયે વિચાર્યું કે જો “ હું ચુદ્ધ કરીશ તો વ્યર્થ સેકડો નિરાપરાધિઓનો વધ થશે. ” આમ વિચારી વૈશ્રવણ દેવની આરાધનામાટે અડમતપ કર્યું અડમતપની આરાધના પૂર્ણ થવાપર દેવ પ્રગટ

ધયો. રાજાએ પોતાની ભાવના દેવ ને જણાવી. દેવે વૈક્રિય શક્તિથી સતોરાત નગરનું સંહારણ કરી અન્ય સ્થાન પર લઈ ગયો. બીજે દિવસે સવારે વારાણસી ના રાજાએ ત્યાં જોયું. તો ખાલી મેદાન દેખાયું. હતાશ થઈને તે પાછો ફર્યો. રાજા ઉદિતોદયે પોતાની પારિણામિકી બુદ્ધિથી જનતાનું રક્ષણ કર્યું.

[૬] સાધુ અને નન્દિષેણ :- રાજા શ્રેણિકને નન્દિષેણ નામનો સુપુત્ર હતો. યૌવનાવસ્થા પ્રાપ્ત થતાં તેના લગ્ન અનેક કુમારિકાઓ સાથે થયા. નવોદાઓ રુપ અને સૌંદર્યમાં અપસરાઓ ને પણ પરાજિત કરતી હતી. નન્દિષેણ તેની સાથે સાસારિક લોગ લોગવતો સમય વ્યતીત કરવા લાગ્યો.

શ્રમણ લગવાન મહાવીર રાજગૃહમાં પધાર્યા. લગવાન ના પધારવાના સમાચાર શ્રેણિકને મળ્યા અને તે અન્ત:પુર સહિત લગવાનના દર્શનાર્થે ગયો. નન્દિષેણે પણ આ સમાચાર સાંભળ્યા અને પોતાની પત્નીઓ સહિત દર્શન કરવા ગયો. ઉપસ્થિત લગવાને જનતાને ધર્મોપદેશ આપ્યો. ઉપદેશ સાંભળતા નન્દિષેણને વૈરાગ્ય થયો. તે ઘેર પાછો ફર્યો, અને માતા-પિતાની આજ્ઞા લઈ દીક્ષા અંગીકાર કરી. તીવ્ર બુદ્ધિને કારણે થોડા સમયમાં જ સાંગોપાદ્ધ શાસ્ત્રનો ઊંડો અભ્યાસ કર્યો. પછી ઉપદેશ આપવા લાગ્યા અને ઘણા ભવ્યાત્માઓને પ્રતિબોધ પમાડી દીક્ષિત કર્યા. પછી લગવાનની આજ્ઞાથી પોતાના શિષ્યો સહિત રાજગૃહની બહાર વિહાર કરી ગયા.

આમાનુશામ વિચરતાં નન્દિષેણમુનિના કોઈ શિષ્યને મનમાં મંચમ પ્રત્યે અરૂચિ થઈ ગઈ અને તે સંચમને છોડી દેવાનો વિચાર કરવા લાગ્યો. શિષ્યની સચમ પ્રત્યે અરૂચિ થઈ છે, એમ જાણીને નન્દિષેણે તેને સંચમમાં સ્થિર કરવાનો વિચાર કર્યો અને રાજગૃહ તરફ વિચાર કર્યો.

મુનિ નન્દિષેણ રાજગૃહમાં પધાર્યા છે તેવા સમાચાર સાંભળતા રાજા શ્રેણિક પોતાના અન્ત:પુર અને નન્દિષેણની પત્નીઓ સહિત તેના દર્શન કરવા ગયો. સ્ત્રીઓના અનુપમરૂપ ને જોઈ ચંચળચિત્ત-વાળા મુનિ વિચારવા લાગ્યા- “મારા ગુરુને ધન્ય છે કે જે દેવકન્યાઓ જેવી પોતાની પત્નીઓ અને રાજસીદાઠ અને વૈભવને છોડી સંચમની આરાધના કરી રહ્યાં છે મને ધિક્કાર છે કે વમન કરેલ વિષય લોગ લોગવવા તૈયાર થયો છું. સંચમ ગ્રહણ કરી ફરી અસંચમમાં પ્રવૃત્ત થઈ રહ્યો છું.” આમ વિચારતાં મુનિ ફરી સચમમાં દૃઢ બની ગયા. ધર્મથી ચ્યુત થતાં મુનિને સ્થિર કરવા નગરમાં આવ્યા તે નન્દિષેણ મુનિની પારિણામિકી બુદ્ધિ છે.

(૭) ધનદત્ત:- જુઓ શ્રીજ્ઞાતા ધર્મ કથાક્ર સૂત્ર, અદારમું અધ્યયન.

(૮) શ્રાવક:- એક ગૃહસ્થે સ્વદાર સંતોષ વ્રત ગ્રહણ કર્યું હતું. એકદા તેને પોતાની પત્નીની બેનપણીને જોઈ તેનું સૌંદર્ય જોઈ તેના પર આસક્ત થઈ ગયો. આસક્તિને કારણે તે નબળો થવા લાગ્યો. લગ્નને કારણે તે પોતાની ભાવના પ્રગટ કરતો ન હતો. તેની પત્નીએ દુર્ભાગ થવાનું કારણ પૂછ્યું ત્યારે તેને યથાવસ્થિત બધું કહી દીધું.

શ્રાવકની વાત સાંભળી સ્ત્રીએ વિચાર્યું કે આને સ્વદાર સંતોષ વ્રત ગ્રહણ કર્યું છે પરંતુ મોહને કારણે આવી દુર્ભાવના ઉત્પન્ન થઈ છે. જો આવા કલુષિત વિચારમાં તેનું મૃત્યુ થશે તો તેની દુર્ગતિ થશે. આમ વિચારી તે પતિનો કુવિચાર દૂર કરવા તેમ વ્રત ભંગ પણ ન થાય તેવો ઉપાય વિચારવા લાગી. ઉપાય શોધી પતિને કહ્યું- “સ્વામિન્ ! તમે નિશ્ચિત રહેજો, હું તમારી ભાવના પૂર્ણ

કરીશ, તે મારી બેનપણી છે; મારી વાતનો ઈનકાર નહીં-કરે અને આજેજ તમારી સેવામાં ઉપસ્થિત થઈ જશે. આમ કહીને તે પોતાની સખીને ઘેર ગઈ, અને પોતાના પતિએ જે વસ્ત્રોમાં તેણીને બેઠા હતા તે વસ્ત્રાભૂષણ લઈ આવી. અને તેજ વસ્ત્રાભૂષણમાં સજ્જ થઈ નિશ્ચિત અમયપર પતિ પાસે ગઈ. બીજે દિવસે શ્રાવક પોતાની પત્નીને કહેવા લાગ્યો- “ મેં આજે ઘણું અનર્થ કર્યો છે. લીધેલ વ્રતને તોડ્યું છે. ” આમ કહી તે ઘણું પશ્ચાત્તાપ કરવા લાગ્યો. ત્યારે સ્ત્રીએ સર્વ વાત જણાવી. આ સાંભળી શ્રાવક ઘણું પ્રસન્ન થયો અને પોતાના ધર્મગુરુ પાસે જઈ આલોચના કરી, પ્રાયશ્ચિત્ત ગ્રહણ કરી શુદ્ધ થયો. સ્ત્રીએ પોતાના પતિના ધર્મની રક્ષા કરી તે આ સ્ત્રીની પારિણામિકી ખુદ્દિ છે.

[૯] અમાત્યઃ— કાંપિલ્યપુરમાં પ્રહ્લ નામનો રાજા રાજ્ય કરતો હતો. તેની રાણીનું નામ ચુલની હતું એકદા શય્યાપર સૂતેલી રાણીએ ચક્રવર્તી ના જન્મસૂચક ૧૪ સ્વપ્ન જોયા અને યથા સમયે તેણીએ એક પરમ પ્રતાપી સુકુમાર પુત્રને જન્મ આપ્યો. તેનું નામ પ્રહ્લદત્ત રાખ્યું. પ્રહ્લદત્તની બાલ્યાવસ્થામાંજ શિર છત્રરૂપ પિતાનું અવસાન થયું પ્રહ્લબાળક હોવાથી રાજ્યનો કારભાર રાજાના મિત્ર દીર્ઘપૃષ્ઠને સોંપ્યો. દીર્ઘપૃષ્ઠ યોગ્યતા પૂર્વક રાજ્ય કરતો હતો. રાજ્ય કરતાં તેનું અન્તઃપુરમાં આવાગમન વધી ગયું. પવિત્ર સ્વરૂપે રાણીસાથે અનુચિત સંબંધ થયો. અને બન્ને વૈષયિક સુખ ભોગવવા લાગ્યા.

રાજા પ્રહ્લના મંત્રીનું નામ ધનુ હતું તે રાજાનો હિતચિંતક હતો. રાજાના મૃત્યુ પછી મંત્રી કુમારની સર્વ રીતે દેખરેખ રાખતો હતો. મંત્રી પુત્ર વરધનુ અને પ્રહ્લદત્ત બન્ને મિત્ર હતા. મંત્રી ધનુને દીર્ઘપૃષ્ઠ અને રાણીના અનુચિત સંબંધની જાણ થતાં તેને કુમાર પ્રહ્લદત્તને તે બાબત સૂચન કર્યું. પોતાના પુત્ર વરધનુને કુમારનું રક્ષણ કરવા આદેશ આપ્યો. માતાના દુશ્ચારિત્રની વાત સાંભળીને પ્રહ્લદત્ત એકદમ ગુસ્સે થયો. તેને માટે આ વાત અસહ્ય હતી. રાજકુમારે માતાને સમજાવવા એક ઉપાય વિચાર્યો. તે એક કાગડો અને કોયલ પકડી લાવ્યો. અને અન્તઃપુરમાં જઈ કહેવા લાગ્યો- “ જે આ પક્ષીની જેમ વર્ણશંકરત્વ કરશે તેને અવશ્ય દંડ આપીશ ” કુમારની વાત સાંભળી રાણીને દીર્ઘપૃષ્ઠે કહ્યું- “ આ કુમાર જે કંઈ કહે છે તે આપણને લક્ષ્ય કરી કહે છે. મને કાગડો અને તને કોયલ બનાવી છે તે આપણને ચોક્કસ દંડ આપશે ” રાણીએ કહ્યું- તે બાળક છે તેની વાતપર ધ્યાન આપવું ન જોઈએ.

કોઈ દિવસ રાજકુમારે શ્રેષ્ઠ હાથણી સાથે નિકૃષ્ટ હાથીને જોયો, રાણી અને દીર્ઘપૃષ્ઠને લક્ષ્ય- કરી મૃત્યુ સૂચક શબ્દ કહ્યા એકવાર કુમાર હંસીની અને બગલાને પકડી લાવ્યો- “ જે કોઈ આની સદૃશ રમણ કરશે તેને હું મૃત્યુદંડ આપીશ ” કુમારના વચન સાંભળી દીર્ઘપૃષ્ઠે રાણીને કહ્યું- “ દેવી ! આ કુમાર જે કહે છે તે સાલિપ્રાય છે. મોટો થઈને આપણને દંડ આપશે નીતિ અનુસાર વિષવૃક્ષને વધવા દેવું ન જોઈએ. ” રાણીએ પણ સમર્થન આપ્યું તે વિચારવા લાગ્યો કે એવો ઉપાય શોધવો જેનાથી પોતાનું કાર્યપણું સિદ્ધ થઈ જાય અને લોકનિંદા પણ ન થાય આમ વિચારી રાજકુમારના લગ્ન કરવાનો નિર્ણય કર્યો. કુમાર માટે લાક્ષાગૃહ બનાવવાનો નિર્ણય કર્યો. જ્યારે રાજકુમાર પોતાની પત્નીઓ સાથે લાક્ષાગૃહમાં સુવાજાય ત્યારે આગ લગાડી દઈ પોતાનો માર્ગ નિષ્કંટક કરવો ઠામાન્ધ રાણીએ દીર્ઘપૃષ્ઠ ની વાત માની લાક્ષાગૃહ બનાવરાવ્યું અને પુષ્પચૂલની કન્યા સાથે કુમારના લગ્ન કર્યા.

મંત્રી ધનુને રાણી અને દીર્ઘપૃષ્ઠના પડ્ય ત્રણી બબર પડી ગઈ, તેને દીર્ઘપૃષ્ઠ પાસે જઈને કહ્યું-

સ્વામિન્ ! હવે હું વૃદ્ધ થઈ ગયો છું. શેષ જીવન ભગવદ્ભક્તિ માં વ્યતીત કરવાની લાવના છે. મારો પુત્ર વરધનુ સર્વ રીતે યોગ્ય છે. હવે તમારી સેવા તે કરશે. આ પ્રમાણે નિવેદન કરી મંત્રીએ ગંગા કિનારે દાન શાળા ખોલી દાન દેવા લાગ્યો. દાનશાળાને બહાને મંત્રીએ વિદ્યાસ પાત્ર માણસો દ્વારા લાક્ષાગૃહ સુધી સુરદ્ધ ખોદાવી અને સાથેસાથ રાજપુષ્પચૂલને પણ ચમાચાર મોકલાવ્યા. કુમારના લગ્ન થઈ જવાપર રાત્રે પત્નિસહિત તેને લાક્ષાગૃહમાં મોકલવામાં આવ્યો અને એ અર્ધરાત્રિએ લાક્ષાગૃહને આગ લગાડી, કુમાર પ્રહ્લદત્તે જ્યારે આગ જોઈ તો વરધનુને પૂછ્યું- “આ શું છે ?” વરધનુએ રાણી અને દીર્ઘપૃષ્ઠના ષડયંત્રની વાત કુમારને કહી દીધી અને કહ્યું- “કુમાર ! તમે ગભરાશો નહિ, મારા પિતાએ આ લાક્ષાગૃહની નીચે સુરંગ ખોદાવી છે, જે ગંગાને કિનારે નીકળે છે. ત્યાં જ ઘોડા તૈયાર રાખ્યા છે તે તમને સુરક્ષિત સ્થાન પર લઈ જશે. તેઓ ત્યાંથી સુરંગદ્વારા બહાર નીકળી ગયા અને ઘોડા પર સવાર થઈ અનેક દેશોમાં ભ્રમણ કરવા લાગ્યા. પોતાના બુદ્ધિ બળથી અને વીરતાથી અનેક કાર્યો કર્યાં. અનેક રાજકન્યાઓ સાથે લગ્ન કર્યાં. છબંડ જીતી ચક્રવર્તી બન્યો. ધનુમત્રીએ પારિણામિટ્ટી બુદ્ધિથી લાક્ષાગૃહની નીચે સુરંગ બનાવરાવી રાજકુમાર પ્રહ્લદત્તની રક્ષા કરી.

[૧૦] ક્ષપક:- કોઈ એક તપસ્વી સાધુ પારણાના દિવસે ભિક્ષા માટે ગયા. પાછા ફરતાં માર્ગમાં તેના પગનીચે એક દેડકો દબાઈને મરી ગયો. શિષ્યે આ જોઈ શુદ્ધિ કરવા માટે ગુરુને પ્રાર્થના કરી પણ તેની વાત તરફ તપસ્વીએ ધ્યાન ન આપ્યું. સાંજે પ્રતિક્રમણના સમયે શિષ્યે ગુરુને દેડકો મરી ગયો છે તે યાદ કરાવ્યું અને પ્રાર્થિત લેવા કહ્યું. આ સાંભળી તપસ્વીને ક્રોધ આવી ગયો અને શિષ્યને મારવા ઉઠ્યા મકાનમાં અંધારું હતું. ક્રોધને વશ હોવાથી કાંઈ દેખાયું નહિ અને જોરથી સ્તમ્ભ સાથે ભટકતા તેમનું મૃત્યુ થયું તપસ્વી મરીને જ્યોતિષી દેવ બન્યા ત્યાંથી ચ્યવીને દષ્ટિ-વિષ સર્પ થયા નતિસ્મરણ જ્ઞાનથી પોતાના પૂર્વ જન્મને જોયો. ત્યારથી તે પશ્ચાતાપ કરવા લાગ્યા પોતાની દષ્ટિથી કોઈપણ પ્રાણીની ઘાત ન થાય તેમ સાવધાનીથી રહેવા લાગ્યો પ્રાય તે બિલમાજ રહેતો

એકદા કોઈ રાજકુમારને એક સર્પે ૩૨ માર્યો અને તરતજ તે મૃત્યુ પામ્યો તેથી રાજાએ ગુસ્સે થઈ રાજ્યના બધા સર્પોને મારી નાખવાનો આદેશ દીધો. સર્પોને પકડતા સર્પને મારનાર ગાડીયો દૃષ્ટિ-વિષ સર્પના રાફડા પાસે આવ્યો રાફડાના મુખ પર દવા છાટી જેથી સર્પ બહાર આવવા લાગ્યો તે સર્પે વિચાર કર્યો કે “મારી દષ્ટિથી કોઈની ઘાત ન થઈ જાય” માટે સર્પે પહેલા પૂછ બહાર કાઢી જેમ જેમ બહાર નીકળતો ગયો તેમ તેમ તેના શરીરના ટૂકડા થવા લાગ્યા છતાં પણ સર્પે સમભાવ રાખ્યો મારનાર પર જરાપણ રોષ ન કર્યો. પરિણામોની શુદ્ધિને કારણે મરીને તેજ ગતના ઘરે પુત્ર પણે ઉત્પન્ન થયો તે કુમારનું નામ નાગદત્ત રાખવામાં આવ્યું. પૂર્વભવના સંસ્કારને કારણે બાલ્યાવસ્થામાં જૈરાગ્ય લાવને પામ્યો અને દીક્ષા અગીકાર કરી વિનય, સરલતા, ક્ષમાદિ અસાધારણ ગુણોથી દેવ-વદનીય બની ગયા. પૂર્વ ભવમાં તે તિર્યચ હતો તેથી ભૂખનો પરિપક્વ વધારે ખીડા ડરતો. તે તપસ્યા કરવામાં અસમર્થ હતો.

તેજ ગચ્છમાં એક-એકથી ચડે તેવા ચાર તપસ્વી હતા નાગદત્ત મુનિ તે તપસ્વીઓની ત્રિકર-ણથી સેવા ભક્તિ કરતા. એક વાર નાગદત્ત મુનિના દર્શન કરવા દેવ આવ્યા આ જોઈ તપસ્વીઓ ઈર્ષા કરવા લાગ્યા એકદા નાગદત્ત મુનિ પોતા માટે ગોચરી લઈને આવ્યા અને વિનય પૂર્વક તપસ્વીઓને આહાર બતાવ્યો. ઈર્ષાવશ તેઓ તે આહારમાં થૂક્યા. આ જોવા છતાં નાગદત્ત મુનિએ ક્ષમા રાખી. તેના મનમાં જરાપણ દ્વેષ ન આવ્યો. મુનિ તો પોતાની નિંદા અને તપસ્વીઓની પ્રશંસા કરતાં રહ્યા.

ઉપશાત વૃત્તિ અને પરિણામોની વિશુદ્ધતા હોવાથી નાગદત્ત મુનિને તેજ સમયે કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયું. દેવગણ કેવળ મહોત્સવ મનાવવા આવ્યા આ જોઈ તપસ્વીઓને પોતાના કૃત્યપર પશ્ચાત્તાપ થવા લાગ્યો. પરિણામોની વિશુદ્ધતા થતાં તેઓને પણ કેવળજ્ઞાન થયું નાગદત્ત મુનિએ વિપરીત પરિસ્થિતિઓમા પણ સમતાનો આશ્રય લીધો જેનાથી કેવલ્ય ઉત્પન્ન થયું આ નાગદત્ત મુનિની પારિણામિકી ખુદ્ધિ છે.

[૧૧] અમાત્ય પુત્ર:- કામ્પિલપુરના રાજાનું નામ પ્રહ્લમંત્રી ધનુ રાજકુમાર પ્રહ્લદત્ત, મંત્રીપુત્ર વરધનુ હતો રાજા પ્રહ્લના મૃત્યુ પછી તેના મિત્ર દીર્ઘપૃષ્ઠે રાજ્ય સંભાળ્યું આખી ચુલની અને દીર્ઘપૃષ્ઠ વચ્ચે અનુચિત સંબંધ થઈ ગયો. દીર્ઘપૃષ્ઠ અને ચુલની રાણીએ પોતાના રાજકુમારને વિધનરૂપ જાણી તેને મારી નાખવા તેના લગ્ન કરી લાક્ષાગૃહમા રાખવાનો કાયદો લાગુ કર્યો. રાજકુમારના લગ્ન પછી તેઓની સાથે વરધનુ પણ લાક્ષાગૃહમા ગયો અર્ધરાત્રિએ લાક્ષાગૃહને આગ લાગી દેવામા આવી ત્યારે મંત્રી દ્વારા બનાવાયેલી સુરગ દ્વારા તેઓ બહાર નીકળી ગયા ભાગતા નાગતા તેઓ એક જગલમા પહોંચ્યા ત્યાં પ્રહ્લ કુમારને અત્યંત તરમ લાગી રાજકુમારને એક વૃક્ષ નીચે બેસાડી વરધનુ પાણી લેવા ગયો.

દીર્ઘપૃષ્ઠને આ વાતની ખબર પડી તો વરધનુ અને રાજકુમારને શોધી પકડી લાવવા સેવકોને આદેશબાજુ મોકલ્યા રાજપુરુષો શોધતાં શોધતા-તેજ જગલમા પહોંચ્યા વરધનુએ સરોવરપાસે પાણી લેવા પહોંચ્યો કે રાજપુરુષોએ તેને જોયો અને પકડી લીધો. પકડાઈ જવાપર વરધનુ એ મુખથી અવાજ કર્યો તે સંકેતથી રાજકુમાર ભાગી ગયો. રાજપુરુષોએ વરધનુને રાજકુમારનું ઠેકાણું પૂછ્યું વરધનુએ જવાબ ન આપ્યો. તેથી મારવાનું શરૂ કર્યું પરિણામે તે નિષેધ થઈ પડી ગયો. રાજપુરુષોએ તેને મરેલ જાણી ત્યાંથી ચાલ્યાગયા રાજપુરુષોના ચાલ્યા જવા પર વરધનુ ત્યાંથી ઉઠ્યો અને રાજકુમારને શોધવા લાગ્યો. રાજકુમાર મળ્યો નહિ તેથી પોતાના સંબંધીઓને ઘરે પાછો આવવા નીકળ્યો. રસ્તામા તેને સંજીવન, નિર્જીવન બે ઔષધિ મળી કપિલપુર પાસે પહોંચ્યો ત્યાં તેને એક ચડાલ મળ્યો. તેને વરધનુને કહ્યું કે- “રાજ્યએ તમાગ આખા કુટુંબને કેદ કર્યું છે આ સાંભળી વરધનુએ ચડાલને પ્રલોભન આપી પોતાને વશ કરી નિર્જીવન ઔષધી આપી અને તેને કુટુંબના બધા સભ્યોની આખમા આજી દીધી તેથી તરતજ તેઓ નિર્જીવ જેવા થઈ ગયા તેઓને મરી ગયેલા જાણી રાજ્યએ તેઓને સ્મરણમા લઈ જવાની ચડાલને આજ્ઞા આપી ચડાલ વરધનુના સંકેતાનુસાર નિર્દિષ્ટ સ્થાનપર રાખી આવ્યો. વરધનુએ તે બધાની આખમા સંજીવન ઔષધિ આજી અને તરતજ બધા સ્વસ્થ થઈને બેઠા થયા વરધનુને પોતાની વચ્ચે જોઈ બધા પ્રમદ થયા વરધનુએ બધી વાત તેઓને કરી બધાને પોતાના સંબંધીને ઘરે રાખી રાજકુમારની શોધ કરવા નીકળ્યો. ઘણે દૂર એક જગલમાથી રાજકુમારને શોધી કાઢ્યો બંને ત્યાંથી આગળ વધ્યા અનેક રાજ્યો માથે યુદ્ધ કરતા છ બંડ છતી લીધા દીર્ઘપૃષ્ઠને મારી કપિલપુરનું રાજ્ય સંભાળી લીધું પ્રહ્લદત્ત ચક્રવર્તિની ઋદ્ધિ ભોગવતો જીવન વ્યતીત કરવા લાગ્યો. વરધનુએ પ્રહ્લદત્ત અને કુટુંબની પારિણામિકી ખુદ્ધિથી રક્ષા કરી.

[૧૨] ચાણક્ય.— પાટલિપુત્ર ના રાજા નદે ગુપ્તે થઈ ચાણક્ય નામના બ્રાહ્મણને નગર-માંથી બહાર નીકળી જવાની આજ્ઞા કરી ચાણક્ય અન્યાસીનો વેશ ધારણ કરી ત્યાંથી નીકળી મૌર્ય ગ્રામ મા પહોંચ્યો. તે ગામની કેઈ ક્ષત્રિયાણીને અદ્રપાનનો દોહડ ઉત્પન્ન થયો. તેનો પતિ વિચારમાં પડી ગયો કે સ્ત્રીની ભાવના કેવી રીતે પૂરી કરવી? દોહડ પૂર્ણ થયાથી તેની સ્ત્રી દુર્બળ થવા લાગી એક

દિવસ સંન્યાસીના વેષમાં ફરતાં ચાણક્યને ક્ષત્રિયે દોહડ કેમ પૂર્ણ કરવાની વિધિ પૃથ્વી ત્યારે ચાણક્યે દોહડ પૂર્ણ કરી દેવાનું વચન આપ્યું. ગામ બહાર એક મંડપ બનાવ્યો અને તેના ઉપર એક વસ્ત્ર નાખ્યું. ચાણક્યે તે વસ્ત્રમાં ચદ્રાકાર છિદ્ર કર્યું. પૂર્ણિમાને રાત્રે છિદ્રનીચે પેય પદાર્થથી ભરેલી થાળી રાખી અને ક્ષત્રિયાણીને જોલાવી ન્યારે ચદ્ર છિદ્ર ઉપર આવ્યો ત્યારે તેનું પ્રતિબિંબ થાળી માં પડવા લાગ્યું. ત્યારે ચાણક્યે સ્ત્રીને કહ્યું— “લો આ ચંદ્ર છે તે ખી બનવ” સ્ત્રી પ્રસન્નતાથી તેને ખીવા લાગી જેવું તેને પેય પદાર્થ ખીધું કે છિદ્રઉપર કપડું નાંખી દીધું ચદ્રનો પ્રકાશ આવ્યો બધ અથો. તેથી ક્ષત્રિયાણી ચમત્ક્રમ કે તેને ચદ્રપાન કરી લીધું છે. પોતાનો દોહડ પૂર્ણ થવાથી ક્ષત્રિયાણી ઘણી પ્રસન્ન થઈ ચમચ પૂર્ણ થવાપર ક્ષત્રિયાણીએ ચદ્રજેવા બાળકને જન્મ આપ્યો. બાળક ગર્ભમાં આવ્યાં પછી માતાને ચદ્રપાનનો દોહડ ઉત્પન્ન થયો. હોવાથી બાળકનું નામ ચદ્રશુભ રાખ્યું. ચંદ્રશુભ ન્યારે યુવાન થયો ત્યારે મંત્રી ચાણક્યની સહાયતાથી નદને મારી પાટલીપુત્રનું રાજ્ય લઈ લીધું. ક્ષત્રિયાણીને ચંદ્રપાન કરાવવામાં ચાણક્યની પારિણમિકી બુદ્ધિ હતી.

[૧૩] સ્થૂલભદ્ર:— પાટલીપુત્રમાં નંદ નામનો રાજા હતો. તેના મંત્રીનું નામ શકટાળ હતું. નદને સ્થૂલભદ્ર અને શ્રિયક નામના બે પુત્રો તથા યજ્ઞા, યજ્ઞદત્તા, ભૂતા, ભૂતદત્તા. સેણા, વેણા, અને રેણા નામની સાત કન્યાઓ હતી. તે કન્યાઓની સ્મરણ-શક્તિ વિલક્ષણ હતી. યજ્ઞાની સ્મરણ-શક્તિ એટલી તીવ્ર હતી કે જે વાતને એક વાર સાંભળતી તે તેને અગ્રશ યાદ રહી જતી. તેજ રીતે યજ્ઞદત્તા, ભૂતા, ભૂતદત્તા, સેણા, વેણા અને રેણા પણ ક્રમશઃ બે, ત્રણ, ચાર, પાંચ, છ અને સાત વાર કોઈપણ વાતને સાંભળતી તો તેમને યાદ રહી જતી.

તેજ નગરમાં વરુચિ નામનો ગ્રાહ્ય રહેતો હતો તે ઘણો વિદ્વાન હતો તે પ્રતિદિન ૧૦૮ શ્લોકોની રચના કરી, રાજસભામાં આવી રાજા નદની સ્તુતિ કરતો. રાજા પ્રતિદિવસ નવા-નવા શ્લોકો દ્વારા પોતાની સ્તુતિ સાંભળીને તેમના સામે જોતો પરંતુ મંત્રી મૌન રહેતો. રાજા, મંત્રીને મૌન જોઈ વરુચિને પારિણમિક આપનો નહિ અને રાજા વરુચિ ખાત્રી હાથે પાછો ફરતો. વરુચિની પત્ની દર-રોજ તેને કપડો આપતી કે તમે કઈ પણ કમાણી કરતા નથી તો ઘરકાર્ય કેવી રીતે ચાલશે? પત્નીની વારંવાર આવી વાતો સાંભળી વરુચિએ વિચાર્યું “જ્યાં સુધી મંત્રી રાજાને નહીં દહે ત્યાં સુધી રાજા મને કાંઈ આપવાનો નથી” આમ વિચારી તે શકટાળ મંત્રીને ઘરે ગયો અને તેની પત્નીની પ્રશ્ન સાં કરવા લાગ્યો. સ્ત્રીએ પૂછ્યું— “પડિતરાજ! આજ અહીં આવવાનું આપનું શું પ્રયોજન છે?” વરુચિએ બંધી વાત તેને કહી. સ્ત્રીએ કહ્યું— “સારું, આજે મંત્રીને આ વિષયમાં કહીશ” વરુચિ ચાલ્યો ગયો.

સાંજે શકટાળની પત્નીએ તેને કહ્યું— “સ્વામિન્! વરુચિ પ્રતિદિન ૧૦૮ નવા શ્લોકોની રચના કરીને રાજાની સ્તુતિ કરે છે, શું તે શ્લોક તમને નથી ગમતા?” ઉત્તરમાં તે બોલ્યો— “મને શ્લોક ગમે છે” ત્યારે સ્ત્રીએ કહ્યું— “તો તમે વરુચિની પ્રશ્ન સાં સાં માટે નથી કરતા? ઉત્તરમાં મંત્રી બોલ્યો— “તે મિથ્યા દૃષ્ટિ છે તેથી હું તેની પ્રશ્ન સાં કરતો નથી” સ્ત્રીએ ફરી કહ્યું— “નાથ! જો તમારા કહેવા માત્રથી જ કોઈ દીનનું ભણુ થતું હોય તો તેમાં શું હાનિ છે?” મંત્રીએ ઉત્તર આપ્યો. “સાહે, કાલે જોઈશ”.

બીજે દિવસે રાજાની જેમ વરુચિએ રાજાની સ્તુતિ કરી. રાજાએ મંત્રી તરફ જોયું. મંત્રીએ કહ્યું—

“સુભાષિત છે” આમ કહેવાપર રાજાએ પડિતજીને ૧૦૮ સુવર્ણમુદ્રાઓ આપી. વરરૂચિ હર્ષિત થાતો ઘરે ચાલ્યો ગયો. વરરૂચિના ગયા પછી મંત્રીએ રાજાને પૂછ્યું— “આજે તમે મહોરો શા માટે આપી?” રાજાએ કહ્યું— “તે રોજ નવીન શ્લોકો બનાવી લાવે છે અને આજે તમે પ્રશંસા કરી તેથી મેં ઇનામ રૂપે મહોરો આપી.” શકટાળે રાજાને કહ્યું— “મહારાજ! તે તો લોકમાં પ્રચલિત જુના શ્લોકો જ તમને સંભળાવે છે રાજાએ પૂછ્યું— આ તમે કેવી રીતે કહો છો? મંત્રી બોલ્યો—“હું સત્ય કહું છું. જે શ્લોક વરરૂચિ સંભળાવે છે તે તો મારી કન્યાઓ પણ બાળે છે. જે તમને વિશ્વાસ ન હોયતો કાલેજ વરરૂચિ એ સંભળાવેલ શ્લોકો મારી કન્યાઓ સંભળાવશે” રાજાએ આ વાત સ્વીકારી. બીજે દિવસે પોતાની કન્યાઓને સાથે લઈ મંત્રી રાજસભામાં આવ્યો અને કન્યાઓને પડદા પાછળ બેસાડી વરરૂચિએ ૧૦૮ શ્લોક સંભળાવ્યા. ત્યારપછી મંત્રીની મોટીકન્યા સામે આવીને વરરૂચિએ સંભળાવેલ શ્લોકો સંભળાવી દીધા. આ સાંભળી રાજા વરરૂચિ પર ગુસ્સે થઈ ગયો અને તેને રાજસભામાંથી કાઢી મૂક્યો.

વરરૂચિ ઘણો બિચારો થયો અને તેણે શકટાળને અપમાનિત કરવાનો નિર્ણય કર્યો. લાકડાનું એક પાટીયું લઈ ગંગાકિનારે ગયો. તેણે પાટીયાનો એક છેડો પાણીમાં નાંખ્યો અને બીજો છેડો બહાર રાખ્યો. રાત્રે તે ૧૦૮ સોનામહોર ભરેલ થેલીને પાણીમાં રહેલ પાટીયાના છેડાપર રાખી દેતો. સવારે તે બહાર રહેલા છેડાપર બેસી ગંગાની સ્તુતિ કરવા લાગ્યો. સ્તુતિ પૂર્ણ થવા પર પાટિયાને દબાવ્યું તેથી થેલી બહાર આવી ગઈ થેલી બતાવતા તેણે લોકોને કહ્યું— “રાજા મને ઇનામ ન આપે તો શું, ગંગા તો મને પ્રસન્ન થઈ આપે છે” આમ કહીને ત્યાંથી ચાલ્યો ગયો. લોકો વરરૂચિ ના આ કાર્યથી આશ્ચર્ય પામ્યા. જ્યારે શકટાળને આ વાતની ખબર પડી તો તેણે શોધ કરી રહસ્ય બાણી લીધું.

જનતા વરરૂચિના આ કાર્યથી તેની પ્રશંસા કરવા લાગી અને ધીરે ધીરે આ વાત રાજા સુધી પહોંચી. રાજાએ શકટાળને પૂછ્યું તો મંત્રીએ કહ્યું કે આ બધો વરરૂચિનો ઢોગ છે તેનાથી તે લોકોને ભ્રમમાં નાખે છે સાંભળેલી વાત પર એકદમ વિશ્વાસ કરવો ન જોઈએ રાજાએ કહ્યું— ઠીક છે, કાલે સ્વયં ગંગાકિનારે જઈને જોવું જોઈએ મંત્રીએ વાતનો સ્વીકાર કર્યો.

ઘરે જઈને મંત્રીએ પોતાના વિશ્વાસુ સેવકને બોલાવ્યો અને કહ્યું— “આજે ગંગાને કિનારે ધૂપાઈ ને બેસ જે. રાત્રે વરરૂચિ આવી થેલી મૂકીને બંધ તો તેને ઉઠાવી મને આપી જશે” સેવકે તે પ્રમાણે કર્યું. સવારે વરરૂચિ આવીને પાટીયાપર બેસી સ્તુતિ કરવા લાગ્યો. રાજા અને મંત્રી ત્યાં આવ્યા. સ્તુતિ પૂર્ણ થવા પર પાટીયાને દબાવ્યું પણ થેલી બહાર ન આવી. એટલે શકટાળે કહ્યું— “પંડિતરાજ! પાણીમાં શું જોવો છો તમારી થેલી તો મારી પાસે છે.” આમ કહી થેલી બધાને બતાવી અને તેનું રહસ્ય લોકોને જણાવ્યું. માયાવી, કપટી એવા એવા શબ્દોથી બધા લોકો વરરૂચિની નિંદા કરવા લાગ્યા. વરરૂચિ લજ્જા પામ્યો અને બદલો લેવા મંત્રીના છિદ્ર જોવા લાગ્યો. થોડા સમય પછી મંત્રી પોતાના પુત્ર શ્રિયકના લગ્નની તૈયારીમાં પડી ગયો. મંત્રી લગ્ન નિમિત્તે રાજાને ભેટ ધરવા શસ્ત્રાસ્ત્ર બનાવવા લાગ્યો. વરરૂચિને આ વાતની ખબર પડી સુઅવસર બાણી વરરૂચિએ બદલો લેવાની ઇચ્છાથી શિષ્યોને નિમ્નલિખિત શ્લોક મોઢે કરાવ્યા.

“તં ન વિજાણેહ લોઓ, જં સકઢાલો કરિસ્સહ ।

નન્દરાઠં મારેવિ કરિ, સિરિયઠં રજ્જે ઠવેસ્સહ ॥”

અર્થાત્— જનતા બાણી નથી કે શકટાળમંત્રી શું કરી રહ્યો છે? તે રાજા નદને મારી પુત્ર શ્રિયક ને રાજા બનાવવા ઇચ્છે છે, આ શ્લોક કહસ્ય કરાવી નગરમાં પ્રચાર કરવાની આજ્ઞા આપી રાજાએ પણ

એક દિવસ આ શ્લોક સાંભળ્યો અને વિચારવા લાગ્યો કે મંત્રીના પડ્યંત્ર ની મને જાણ નથી.

ખીજે દિવસે રાંજની જેમ શકટાળ આવીને રાજાને પ્રણામ કર્યા, તો મંત્રીને જોતાજ રાજાએ મોઢું ફેરવી લીધું. રાજાનો આ વ્યવહાર જોઈ મંત્રી લચલીત થઈ ગયો અને ઘરમાં આવીને સારી વાત પોતાના પુત્ર શ્રિયકને કહી- “ પુત્ર ! રાજાનો કોપ લચંકર હોય છે, કુપિત રાજા વંશ નો નાશ કરી શકે છે. એટલે પુત્ર ! મારો એવો વિચાર છે કે કાલે સવારે હું રાજાને પ્રણામ કરવા જાઉં ત્યારે જો રાજા મોઢું ફેરવી લે તો તું તલવારથી મારી ગરદન કાપી નાંખ. પુત્રે જવાબ આપ્યો- “ પિતાજી ! હું એવું ઘાતક અને નિંદનીય કામ કેમ કરી શકું ? મંત્રી જોલ્યો ”- પુત્ર ! હું તે સમયે તાલપુટ નામનું વિષ મોઢામાં નાખી લઈશ. મારી મૃત્યુ તો તેનાથી થશે પરંતુ તલવારથી મારવાથી રાજાનો કોપ તમારા પર નહીં ઉતરે. તેથી પોતાની રક્ષા થશે. શ્રિયકે વંશના રક્ષણ માટે પિતાની આજ્ઞાને સ્વીકારી લીધી

ખીજે દિવસે મંત્રી પોતાના પુત્ર શ્રિયક સાથે રાજાને પ્રણામ કરવા ગયો. મંત્રીને જોતાજ રાજાએ મોઢું ફેરવી લીધું. મંત્રીએ પ્રણામ કરવા જેવું માથું નમાવ્યું કે શ્રિયકે ગરદન પર તલવારથી માર્યું આ જોઈ રાજાએ શ્રિયકને પુછ્યું- “ અરે ! આ શું કર્યું ? ” ઉત્તરમાં શ્રિયકે કહ્યું- “ દેવ ! જે વ્યક્તિ તમને ઇષ્ટ નથી, તે અમને કેવી રીતે સારી લાગે ? ” શ્રિયકના ઉત્તરથી રાજા પ્રમન્ન થયા અને શ્રિયકને કહ્યું- “ હવે તમે મંત્રી પદને સ્વીકારો ” શ્રિયકે કહ્યું- “ દેવ ! હું મંત્રી ન બની શકું કારણ કે મારા મોટા ભાઈ સ્થૂલભદ્ર છે, જે ૧૨ વર્ષ થી વેશ્યા કોશાના ઘેર રહે છે. તે આ પદનો અધિકારી છે શ્રિયકની વાત સાંભળી રાજાએ કર્મચારીઓને આજ્ઞા આપી કે- “ કોશાને ઘેર જાવ અને સ્થૂલભદ્રને સન્માનપૂર્વક લાવો. તેને મંત્રી પદ આપવાનું છે

રાજકર્મચારીઓ કોશાના ઘરે ગયા પિતાના મૃત્યુના સમાચાર સાંભળી સ્થૂલભદ્રને અત્યંત દુઃખ થયું રાજપુરુષોએ સ્થૂલભદ્રને વિનયપૂર્વક પ્રાર્થના કરી કે- “ મહાભાગ્ય તમે રાજસભામાં પધારો, રાજા તમને સાદર બોલાવી રહ્યા છે. ” આ સાંભળી સ્થૂલભદ્ર રાજસભામાં આવ્યો રાજાએ સન્માનપૂર્વક આસન ઉપર બેસાડ્યો અને કહ્યું = “ તમારા પિતાનું મૃત્યુ થઈ ગયું છે હવે મંત્રી પદને તમે સુશોભિત કરો ” રાજાની આજ્ઞા સાંભળી સ્થૂલભદ્ર વિચારવા લાગ્યો- “ જે મંત્રીપદ મારા પિતાના મૃત્યુનું કારણ બન્યું તે મારામાટે હિતકર કેવી રીતે હોઈ શકે ? માયા, ધન, સંસારમાં હું જોનું કારણ અને વિપત્તિઓનું ઘર છે ઇત્યાદિ વિચાર કરતા કરતા સ્થૂલભદ્રના મનમાં વૈરાગ્ય ઉત્પન્ન થઈ ગયો - તેણે આર્થ સંભૂતવિન્ય પાસે દીક્ષા અંગીકાર કરી સ્થૂલભદ્રે દીક્ષા લીધી એટલે મંત્રીપદ શ્રિયકને આપવામાં આવ્યું તે કુશળતાથી મંત્રીપદ શોભાવવા લાગ્યો.

મુનિ સ્થૂલભદ્ર સયમ લીધા પછી જ્ઞાનધ્યાનમાં રત રહેવા લાગ્યા. આમાનુષામ વિચરતાં સ્થૂલભદ્રમુનિ પોતાના ગુરુ સાથે પાટલિપુત્ર પહોંચ્યા ગુરુએ ત્યાંજ ચાતુર્માસ કરવાનો નિર્ણય કર્યો. તેમના ચાર શિષ્યોએ આવીને અલગ અલગ ચાતુર્માસ કરવાની આજ્ઞા માંગી. એકે સિંહની શુક્રામાં, બીજાએ સર્પના રાક્ષસ પર, ત્રીજાએ કૂવાના કિનારે અને સ્થૂલભદ્રે કોશા વેશ્યાના ઘર, ગુરુએ તેઓને આજ્ઞા આપી

લાખા સમયથી છૂટા પડેલા પ્રેમીને જોઈ કોશા અત્યંત પ્રસન્ન થઈ. સ્થૂલભદ્રે કોશાને ઘરે ઉતરવાની આજ્ઞા માંગી. વેશ્યાએ પોતાની ચિત્રશાલામાં ઉતરવાની આજ્ઞા આપી વેશ્યા પહેલાની જેમ

શ્રૃંગાર સહ હાવ-ભાવ પ્રવર્તિત કરેલા લાગી - પરંતુ હવે પહેલાને સ્થૂલભદ્ર ન હોતો કે જે શ્રૃંગારમય કામુક પ્રદર્શનથી વિચલિત થઇ જાય તેણે તો કામભોગને કિંપાક ક્ષણ જેવા સુખજી છોડી દીધા હતાં. તે વૈરાગ્ય રંગથી રંજિત હોતો. તેની નસોમાં વૈરાગ્ય પ્રવાહિત થયેલ હોતો. તેથી શરીરથી તો શુભનથી પણ વિચલિત ન થયે. મુનિ સ્થૂલભદ્રનું નિર્વિકાર મુખમંડળ જોઇ વેશ્યાનું વિલંબી હૃદય શાંત થઇ ગયું. અવસર જોઇને મુનિએ કોશાને હૃદયસ્પર્શી ઉપદેશ આપ્યો. તે સાલણી કોશા પ્રતિબોધ પામી. ભોગોને હું ખનુ કારણ જાણી તેણીએ શ્રાવિકામત ધારણ કર્યા.

આતુર્માસ પૂર્ણ થવા પર સિંહગુફા, સર્પદાર અને કુવાને કિનારે આતુર્માસ માટે ગયેલા મુનિએ પાછા ફર્યા ત્યારે ગુરુદેવે તેની પ્રશ્ન સા કરતાં ‘કૃતદુષ્કરઃ’ મુનિએ ! તમે દુષ્કર કાર્ય કર્યું. જ્યારે સ્થૂલભદ્રે ગુરુજીના ચરણમાં નમસ્કાર કર્યા તો ગુરુએ ‘કૃતદુષ્કર-દુષ્કરઃ’ એમ કહ્યું. અર્થાત્ હું મુનિ ! તમે અતિદુષ્કર કાર્ય કર્યું છે, સ્થૂલભદ્રને ગુરુએ આવા વચન કહ્યાં તેથી શેષ ત્રણ મુનિઓને સ્થૂલભદ્ર પ્રત્યે ઇર્ષ્યા થવા લાગી.

જ્યારે ખીન્નુ આતુર્માસ આવ્યું ત્યારે સિંહગુફામાં આતુર્માસ કરનાર મુનિએ કોશા વેશ્યાને ઘરે આતુર્માસ જવાની આજ્ઞા માગી ગુરુએ આજ્ઞા ન આપી છતાં તે ત્યાં આતુર્માસ કરવા ગયો. વેશ્યાના રૂપ લાવણ્યને જોઇ મુનિનું મન વિચલિત થયું. તે વેશ્યાને, પ્રાર્થના કરવા લાગ્યો. વેશ્યાએ મુનિને કહ્યું— “મને લાખ રૂપિયા આપો” મુનિએ કહ્યું— “હું તો ભિક્ષુ છું મારી પાસે ધન ક્યાથી હોય ?” વેશ્યાએ કહ્યું— “નેપાળને રાજા દરેક સાધુને એક રત્ન કબજા આપે છે. તેનું મૂલ્ય એક લાખ રૂપિયા છે, ત્યાં જઈને એક કબજા લાવી દો” કામાતુર તે મુનિ નેપાળ ગયો અને રત્ન કબજા લઇને પાછો ફર્યો. પરંતુ રસ્તામાં ચોરોએ તે લૂટી લીધી. તે ફરી નેપાળ ગયો અને રાજાને સર્વ વાત કહી અને રત્નકબજા ની માગણી કરી, રાજાએ તેની વાત સ્વીકારી રત્નકબજા આપી આ વખતે વાટમાં રત્નકબજાને છુપાવી મોં પાછો ફર્યો. રસ્તામાં ભૂખ-ખાસથી અને ચોરોના દુર્બ્યવહારને સહન કરી વેશ્યાને રત્નકબજા સમર્પણ કરી. વેશ્યાએ રત્નકબજા લઈ અશુચિસ્થાન પર ફેંકી, આને જોઇ ખિન્ન થયેલા મુનિએ કહ્યું— “મેં કેટલું કષ્ટ સહન કરી તમને આ કબજા લાવી આપી એને શામાટે ફેંકી દીધી ?” વેશ્યા બોલી “આ બધું મેં તમને સમજાવવા કર્યું છે જેમ આ કબજા દૂષિત થઈ ગઈ તેમ કામ-ભોગ માં પડવાથી તમારો આત્મા પણ મલીન થઈ જશે મુને ! વિચારો, જે વિષય ભોગને વિષની સમાન સમજી તમે ઠેકર મારી હવે પાછા વમન ફરેલને ફરી સ્વીકારવા ઇચ્છો છો તે તમારા પતનનું કારણ છે, તેથી તમારી જાતને સંભાળો અને સયમ આરાધના કરો મુનિને વેશ્યાનો ઉપદેશ અકુશ સદશ લાગ્યો. પોતાના કોર્થ-બદલ પશ્ચાતાપ કરવા લાગ્યો અને કહેવા લાગ્યો.

“સ્થૂલભદ્રઃ, સ્થૂલભદ્રઃ સ એકોઽસ્થિલસાધુષુ ।

યુક્તં દુષ્કર દુષ્કર કારકો ગુરુણ જગે ॥”

અર્થાત્— બધા સાધુઓમાં એક સ્થૂલભદ્રજ દુષ્કર દુષ્કર ક્રિયા કરનાર છે. જે ૧૨ વર્ષ વેશ્યાની ચિત્ર-શોળામાં રહ્યા, સયમ ધારણ કરી ફરી તેના મકાનમાં આતુર્માસ પણ કર્યું વેશ્યાએ કામભોગ માટે પ્રાર્થના કરી છતાં પણ મેરુ સમાન અવિચલ રહ્યા. તેથી ગુરુએ જે “દુષ્કર દુષ્કર” શબ્દ સ્થૂલભદ્રને કહ્યા તે યથાર્થ હતાં આ રીતે પશ્ચાતાપ કરતા કરતા તેણે ગુરુપાસે આલોચના કરી કોઈએ કામવિજેતા સ્થૂલભદ્ર મુનિ માટે કહ્યું છે કે—

“ ગિરૌ ગુહાયાં વિજનૈ વાનન્તે, વાસં શ્રયન્તો વશિનઃ સંહસ્રશઃ ।”

હર્મ્યંડતિરમ્યે યુવતિજનાન્તિકે, વશી સંપન્નઃ શંકટાલ નન્દનઃ ॥

આ વિષયમાં બીજું પણ કહ્યું છે, કે :—

“ વેશ્યા રાગવતી સદા તદ્વનુગા, પદ્મી રસૈર્મોજનૌ ।

શુભ્રં ધામમનોહરં વપુરહો ! નવ્યો વયઃ સંગમઃ ॥

કાલોઽયં જલદાનિલસ્તદપિ યઃ કામં જિગાયા દરાત્ ।

તં વન્દે યુવતિપ્રવોધકુશલં, શ્રી સ્થૂલમદ્રં મુનિમ્ ॥”

અર્થાત્— પર્વતપર, પર્વતની ગુફામાં, રમશાનમાં, વનમાં રહીને મન વશ કરનાર તો હજારો મુનિ હોય છે, પરંતુ સુંદર સ્ત્રીની સમીપ, રમણીય મહેલમાં રહીને જો કોઈ આત્માને વશ કરવું છે તો તે કક્ષા સ્થૂલભદ્ર જ છે.—

પ્રેમ કરનાર તથા તેનામાં અનુરક્ત વેશ્યા, પડરસ લોખંડ, મનોહર મહેલ, સુંદર શરીર, તરુણાવસ્થા, વર્ષાઋતુ, સમય, આ સર્વ મુવિધા હોવા છતાં પણ જેને કામદેવને જીતી લીધો, વેશ્યાને બોધ આપી, ધર્મ માર્ગ પર લાવનાર સ્થૂલભદ્રને પ્રણામ કરે છું

રાજા ન દે સ્થૂલભદ્રને મંત્રીપદ દેવામાટે ઘણો પ્રયત્ન કર્યો પરંતુ લોભોનો નાશ અને સાસારિક સંબંધને દુઃખનું હેતુ બાળી તેણે મંત્રીપદ ન સ્વીકાર્યું, સયમ સ્વીકારી આત્મ કલ્યાણમાં જીવન જોડ્યું. આ સ્થૂલભદ્રની પરિણામિકી બુદ્ધિ હતી

[૧૪] નાસિકપુરના સુદરીનંદ : — નાસિકપુરમાં નંદ નામક શેઠ હતો તેની પત્નીનું નામ સુદરી હતું. નામને અનુરૂપ તે એટલીજ સુંદર હતી નંદને તેના પર ખૂબજ પ્રેમ હતો તે શેઠ સુંદરીમા એટલો બધો આસક્ત હતો કે ક્ષણ માટે પણ તેનો વિયોગ સહન કરી શકતો નહિ તેથી લોકો તેને સુદરી નંદ તરીકે બોલાવતા.

સુદરીનંદને એક નાનો ભાઈ હતો જેણે દીક્ષા લીધી હતી જ્યારે મુનિને જાણ થઈ કે મોટા ભાઈ સુદરીમા અતિ આસક્ત છે તો તેને પ્રતિબોધ આપવા નાસિકપુર માં આવ્યા અને ઉદ્યાન મા ઉતર્યા ગામના લોકો ઉપદેશ સાંભળવા આવ્યાં પણ સુદરીનંદ ન આવ્યો. ધર્મોપદેશ પછી મુનિ ગોચરી માટે ગામમાં પધાર્યા. ફરતા ફરતા તે પોતાના ભાઈને ઘરે પહોંચી ગયા. પોતાના ભાઈની સ્થિતિને જોઈ મુનિ વિચારવા લાગ્યા કે આ સ્ત્રીમાં અતિ-સુખ છે જ્યાં સુધી તેને અધિક પ્રલોભન આપવામાં નહિ આવે ત્યાં સુધી તેનો અનુરાગ દૂર નહિ થાય. આમ વિચારી મુનિએ વૈક્રિય લબ્ધિદ્વારા એક સુંદર વાંદરી બનાવી અને નંદને પૂછ્યું— “ શુ આ સુદરી જેવી સુંદર છે ? ” તે બોલ્યો “ આ સુંદરીથી અર્ધી સુંદર છે, ” પછી વિદ્યાધરી બનાવી અને પૂછ્યું— “ આ કેવી છે ? ” નંદે કહ્યું— “ આ સુદરી જેવી છે ” પછી મુનિએ દેવી બનાવી પૂછ્યું— “ આ કેવી છે ? ” તે બોલ્યો— “ આ સુદરીથી પણ વધારે સુંદર છે, મુનિએ કહ્યું— “ જો તમે ધર્મનું થોડું પણ આચરણ કરો તો તમને આવી અનેક સુદરીઓ પ્રાપ્ત થશે ” મુનિના આ પ્રકાર ના પ્રતિબોધથી સુદરીનંદને પોતાની સ્ત્રી પરનો રાગ ઓછો થઈ ગયો. થોડા સમય પછી તેણે દીક્ષા લીધી. ભાઈને પ્રતિબોધ આપવામાટે મુનિએ જે કાર્ય કર્યું તે તેની પારિણામિકી બુદ્ધિ હતી

[૧૫] વર્જસ્વામી :— અવન્તી દેશમાં તુંબવન નામનું સન્નિવેશ હતું. ત્યાં એક ધનીક શેઠ રહેતો હતો. તેના પુત્રનું નામ ધનગિરિ હતું તેના લગ્ન ધનપાલ શેઠની સુપુત્રી સુનંદા સથે થયા. લગ્ન પછી થોડાજ દિવસમાં ધનગિરિ દીક્ષા લેવા તૈયાર થયો. પરંતુ તે સમયે તેની સ્ત્રીએ રોકી દીધો. થોડા સમય પછી દેવલોકથી ચંચીને એક પુણ્યવાન જીવ સુનંદાની કુક્ષિમાં આવ્યો. ધનગિરિએ સુનંદાને કહ્યું— “આ ભાવી પુત્ર તારો જીવન આધાર બનશે, તેથી મને આજ્ઞા આપો. ધનગિરિની ઉત્કૃષ્ટ ધર્મભાવના જોઈ સુનંદાએ દીક્ષાની આજ્ઞા આપી. આજ્ઞા મળવાપર ધનગિરિએ આચાર્ય સિંહગિરિની પાસે દીક્ષા ગ્રહણ કરી. જેની પાસે સુનંદાના ભાઈ આર્યસમિતે પહેલેથીજ દીક્ષા લીધી હતી.

નવમાસ પૂર્ણ થવાપર સુનંદાએ એક પુણ્યશાળી પુત્રને જન્મ આપ્યો. જે સમયે બાળકનો જન્મોત્સવ ઉજવાતો હતો તે સમયે કોઈ સ્ત્રીએ કહ્યું— “જે આ બાળકના પિતાએ દીક્ષા લીધી ન હોત તો સારું થત. બાળક ઘણો મેઘાવી હતો સ્ત્રીના વચ્ચે સાંભળી તે વિચારવા લાગ્યો કે— “મારા પિતાએ દીક્ષા લીધી છે હવે મારે શું કરવું ?” ચિંતન, મનન કરતાં બાળકને જાતિસ્મરણ જ્ઞાન ઉત્પન્ન થયું તે વિચારવા લાગ્યો કે એવો કોઈ ઉપાય કરવો જોઈએ કે જેથી હું સામારિક બંધનોથી મુક્ત થઈ જાઉં. તથા માતાને પણ વૈરાગ્ય થાય અને તે પણ આ બંધનોથી છૂટે. આમ વિચારી બાળકે રાત દિવસ રોવાનું શરૂ કર્યું. માતાએ બાળકને છાનો રાખવા અનેક પ્રયત્ન કર્યા પરંતુ નિષ્ફળતા મળી. માતા તેનાથી દુઃખી થઈ ગઈ.

આ બાળુ ગ્રામાનુગામ વિચરણ કરતા આચાર્ય સિંહગિરી પુનઃ તુંબવનમાં પધાર્યા. લિક્ષાનો સમય થવાપર ગુરુની આજ્ઞા લઈ ધનગિરિ અને આર્યસમિત નગરમાં જવા તૈયાર થયા. તે સમયના શુભ શુક્રને જોઈને ગુરુએ શિષ્યોને કહ્યું— “આજ તમને મહાન લાભ થશે, તેથી સચિત્ત—અચિત્ત જે પણ લિક્ષામાં મળે તેને ગ્રહણ કરી લેજો” ગુરુની આજ્ઞા શિરોધાર્ય કરીને સુનિયુગલ નગરમાં આવ્યા ગયા.

સુનંદા તે સમયે પોતાની સખીઓની સાથે જોડી બાળકને શાત રાખવાનો પ્રયત્ન કરતી હતી તેજ સમયે બન્ને મુનિ ત્યાં પધાર્યા. મુનિઓને જોઈ સુનંદાએ ધનગિરિ ને કહ્યું— “આજ સુધી આ બાળકની રક્ષા હું કરતી હતી. હવે તમે સંભાળો અને રક્ષા કરો.” આ સાંભળી મુનિ ધનગિરિ પાત્ર કાઢી ઉભા રહ્યાં અને સુનંદાએ બાળકને પાત્રમાં વહોરાવી દીધો. શ્રાવક—શ્રાવિકાઓની હાજરીમાં મુનિએ બાળકને ગ્રહણ કર્યો અને બાળકે રોવાનું બંધ કર્યું. બાળકને લઈ બન્ને ગુરુ પાસે ગયા વજનદાર ઝોળી લઈને આવતા શિષ્યોને જોઈ ગુરુ બોલ્યા— “આ વર્જ સમાન વજનદાર શું લાગ્યા છે ?” ધનગિરિએ પ્રાપ્ત લિક્ષા ગુરુ સમક્ષ રાખી દીધી. અત્યંત તેજસ્વી અને પ્રતિભાશાળી બાળકને જોઈ ગુરુ ઘણા હર્ષ પામ્યા અને બોલ્યા— “આ બાળક શાસનનો આધારસ્તંભ બનશે, તેનું નામ વજ્ર રાખ્યું.”

ત્યાર પછી પાલન-પોષણ માટે તે બાળક સંધને સોંપી, આચાર્યે વિદાર કર્યો. બાળક વધવા લાગ્યો થોડા દિવસ પછી સુનંદા પોતાના પુત્રને પાછો લાવવા ગઈ. પરંતુ સંધે “આ બીજની થાપણ છે” એમ કહી બાળક—વજ્રને આપવાની ના પાડી.

કોઈ સમયે આચાર્ય સિંહગિરિ શિષ્યો સહિત ફરીવાર ત્યાં પધાર્યા. આચાર્ય પધાર્યા છે, તેની જાણ થતા સુનંદા બાળકને લેવા ગઈ આચાર્યે દેવાની ના પાડી તો તે રાત્ર પાસે ગઈ અને પોતાનો પુત્ર

પાછો મુજે જોમાટે પ્રાર્થના કરી. રાત્રીએ કહ્યું - “ એક બાળુ બાળકની માતા બેસે અને બીજી તરફ તેના પિતા, બોલાવવાપર બાળક જેની પાસે જાય તે તેનો કહેવાશે. ”

“ રાત્રીનાં આ નિર્ણય પછી બીજે દિવસે માતા સુનદા પોતાની પાસે બાવા-પીવાના પદાર્થ અને ઘણાં રમકડાં લઈ નગરવાસીઓ સાથે બેઠી, એક બાળુ સંઘની સાથે આચાર્ય તથા ધનગિરિ આદિ મુનિરાજ બેઠો. રાત્રીએ ઉપસ્થિત જન સમૂહને કહ્યું - “ બાળકને તેનો પિતા પહેલાં બોલાવે ” આ સાંભળી નગરવાસીઓએ કહ્યું - “ દેવ ! બાળકની માતા દયા પાત્ર છે. તેથી માતા પહેલાં બોલાવે. તેવી આજ્ઞા હોવી જોઈએ ” આજ્ઞા પ્રાપ્ત થવા પર માતાએ બાળકને બોલાવ્યો. ઘણા પ્રકારના રમકડાં, બાવા-પીવાની વસ્તુ આપીને બાળકને બોલાવવાનો ચત્રન કર્યો. બાળકે વિચાર્યું - “ જો હું આ સમયે દૈવ રહીશ તો માતાનો મોહ દૂર થશે અને તે પણ વ્રતધારણ કરશે, જેથી બર્તેનુ-કલ્યાણ થશે આમ વિચારી તે પોતાના સ્થાનથી જરા માત્ર પણ ન ચાલ્યો પછી, પિતાને બાળકને બોલાવવા કહ્યું ત્યારે પિતા ગુરુએ કહ્યું -

“ જइसि कयज्झवसाओ, धम्मज्झयमूसिअं इमं वहर !

गिण्ह लहु रयहरणं, कम्मइयपमज्जणं धीर ! ! ”

અર્થાત્— હે વજ્ર ! જો તમે નિશ્ચય કરી લીધો છે તો ધર્માચરણ ના ચિદ્દભૂત તથા કર્મરજને પ્રમાજન કરનાર આ રજોહરણને ગ્રહણ કરો.

આ સાંભળતા જ બાળક મુનિઓ તરફ ગયો અને રજોહરણ ઉપાડ્યો તેથી બાળક સાધુઓને સોપી દીધો. આચાર્યે રાત્રી અને સંઘની આજ્ઞા લઈ બાળકને દીક્ષા આપી આ જોઈ સુનદાએ વિચાર્યું - “ મારા ભાઈ, પતિ અમે પુત્ર બધા સ સારના બંધન તોડી દીક્ષિત થઈ ગયા છે તો હું ગૃહસ્થાશ્રમમાં રહી શું કરીશ ? પશ્ચાત્ તેને પણ દીક્ષા ગ્રહણ કરી.

“ આચાર્ય સિંહગિરિ બાળેમુનિને અન્ય સાધુઓની સેવામાં રાખી અન્યત્ર વિહાર કર્યો કાલાન્તર મા બાળ મુનિ પણ આચાર્યની સેવામાં ગયા, અને તેની સાથે વિહાર કરવા લાગ્યા આચાર્ય જ્યારે મુનિઓને વાચના દેતા ત્યારે બાળમુનિ પણ દત્તચિત્ત થઈ સાંભળતા આ રીતે તેણે ૧૧ અંગનું જ્ઞાન સ્થિર કર્યું અને ક્રમશઃ સાંભળતા સાંભળતા જ પૂર્વોનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યું

એક વાર આચાર્ય શૌચ નિવૃત્તિ માટે ગયા હતા તથા અન્ય સાધુઓ ગોચરી આદિ માટે ગયા હતાં ઉપાશ્રયમાં વજ્રમુનિ એકલા જ હતા તેમને ગોચરી માટે ગયેલ સાધુના વસ્ત્ર પાત્ર આદિ એક લાઈનમાં ગોઠવી દીધા. પોતે વચ્ચે બેસી ઉપકરણોમાં શિષ્યોની કલ્પના કરી શાંત વાચના આપવા લાગ્યા આચાર્ય જ્યારે શૌચાદિથી નિવૃત્ત થઈ ઉપાશ્રયમાં પાછા ફરતા હતા ત્યારે દૂરથી જ સૂત્ર વાચનની ધ્વનિ સાંભળી આચાર્યે પાસે આવી વિચાર્યું - “ શું શિષ્યો ગોચરીલઈ આટલા જલ્દી આવી ગયા હશે ? ” નિકટ આવવા પર આચાર્યે વજ્રમુનિના અવાજને ઓળખ્યો, અને છુપાઈને તેઓ વજ્રમુનિનો વાચના દેવાનો ઢંગ (રીત) જોવા લાગ્યા વાચના દેવાની શૈલી જોઈ આચાર્ય આશ્ચર્યમાં પડી ગયા પછી વજ્રમુનિને સાવધાન કરવા મોટાસ્વરથી નૈષેધિકી નૈષેધિકી ઉચ્ચારણ કર્યું વજ્રમુનિને આચાર્ય પધાર્યા છે એવી જાણ થતાં ઉપકરણોને યથાસ્થાને રાખી વિનયપૂર્વક ગુરુના ચરણપરની રજ ને પોંજી આહ્વાન કરીને સૌ પોતપોતાના કાર્યમાં રત બની ગયા

આચાર્યે વિચાર્યું કે આ વજ્રમુનિ શ્રુતધર છે તેને નાના સમજી અન્ય કોઈ મુનિ તેની અવસાન કરે-તે માટે પોતે ત્યાંથી વિહાર કર્યો. આચાર્યે વાચના દેવાનું કાર્ય વજ્રમુનિને સોંપ્યું. અન્ય સાધુ વિનયપૂર્વક વાચના લેવા લાગ્યા. વજ્રમુનિ આગમો ના સૂક્ષ્મ રહસ્ય ને એવી રીતે સમજાવતા કે મંદ-બુદ્ધિવાળા પણ તત્વાર્થને સુગમતાથી હૃદયગમ કરી લેતા. પહેલા વાંચેલ શાસ્ત્રોમાં જે કાંઈ શંકાઓ હતી તેને પણ મુનિએ વિસ્તારથી વ્યાખ્યા કરી સમજાવી. સાધુઓના મનમાં વજ્રમુનિ પ્રત્યે અગાધ શ્રદ્ધા ભક્તિ ઉત્પન્ન થઈ. થોડો સમય અન્યત્ર વિચરણ કરીને આચાર્ય પુનઃ તે સ્થાન પર પધાર્યા. આચાર્યે વજ્રમુનિની વાચનાના વિષયમાં સાધુઓને પૂછ્યું મુનિએ બોલ્યા- “આચાર્ય દેવ ! અમારી શાસ્ત્ર વાચના સારી રીતે ચાલી રહી છે.” આચાર્ય બોલ્યા, “તમારું કથન બરાબર છે. વજ્રમુનિ પ્રતિ તમારો સદ્ભાવ અને વિનય પ્રશંસનીય છે. મેં પણ વજ્રમુનિનું મહાત્મ્ય સમજાવવા વાચનાનું કાર્ય સોંપ્યું હતું” વજ્રમુનિનું સંપૂર્ણ શ્રુતજ્ઞાન ગુરુથી આપેલ નહિ. પણ સાંભળવા માત્રથી થયું હતું. ગુરુમુખથી ગ્રહણ કર્યા વગર કોઈ વાચના ગુરુ બની ન શકે આથી ગુરુએ પોતાનું સંપૂર્ણ જ્ઞાન વજ્રમુનિએ શીખવાડ્યું.

આમાનુષામ વિહાર કરતા એક સમયે આચાર્ય દશપુર નગરમાં પધાર્યા. તે સમયે આચાર્ય ભદ્રગુપ્ત વૃદ્ધાવસ્થાને કારણે અવન્તી નગરીમાં સ્થિરવાસી હતા આચાર્ય જે મુનિઓ સાથે વજ્રમુનિને તેમની સેવામાં મોકલ્યા વજ્રમુનિ એ તેમની સેવામાં રહીને દશપૂર્વોનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યું. મુનિવજ્રને આચાર્ય પદ પર સ્થાપી અનશનકરી આચાર્ય સિંહગિરિ સ્વર્ગવાસ પામ્યા.

આચાર્ય શ્રી વજ્રબાહુ આમાનુષામ વિચરી ધર્મોપદેશ દ્વારા જન-કલ્યાણમાં સંલગ્ન થઈ ગયા. સુદર સ્વરૂપ, શાસ્ત્રીય જ્ઞાન, વિવિધ લબ્ધિઓ અને આચાર્યની અનેક વિશેષતાઓથી આચાર્ય વજ્રને પ્રભાવ દિગ્દિગાન્તરોમાં ફેલાયો. લાંબા સમય સુધી સંયમની આરાધના કરી અનશન કરી દેવલોકમાં પધાર્યા. વજ્રમુનિનો જન્મ વિક્રમ સંવત ૨૬ મા થયો હતો અને સવત ૧૧૪ મા સ્વર્ગવાસ થયો તેમનું આયુષ્ય ૮૮ વર્ષનું હતું. વજ્રમુનિએ બાળપણમાં જ માતાના પ્રેમની ઉપેક્ષા કરી સંઘનું બહુમાન કર્યું. આમ કરવાથી માતાનો મોહ પણ દુર થયો અને પોતે દીક્ષાલઈ શાસનની પ્રભાવના કરી. આ વજ્રમુનિ પારિણામિકી બુદ્ધિ હતી.

[૧૬] ચરણાહત :- એક રાત્ર તરુણ હતો. એકવાર તરુણ સેવકોએ આવી પ્રાર્થના કરી- “દેવ ! તમે તરુણ છો. તેથી તમારી સેવામાં નવયુવકો હોવા જોઈએ તે તમારા દરેક કાર્ય યોગ્યતાપૂર્વક કરશે વૃદ્ધ કાર્યકર્તાઓ અવસ્થાને કારણે કાર્ય બરાબર કરી શક્તા નથી વૃદ્ધો તમારી સેવામાં શોભતા નથી

આ વાત સાંભળી નવયુવકોની બુદ્ધિની પરીક્ષા કરવા રાત્રએ પૂછ્યું- ‘જો કોઈ મારા માથા પર પગથી પ્રહાર કરે તો તેને શું દડ મળવો જોઈએ ?’ નવયુવકો એ જવાબ આપ્યો- ‘મહારાજ એવા નીચ માણસના તલ તલ જેવડા દૂકડા કરી મારી નાખવો જોઈએ’ રાત્રએ વૃદ્ધોને પણ આ પ્રશ્ન પૂછ્યો વૃદ્ધોએ જવાબ આપ્યો- ‘દેવ ! અમે વિચારીને તેનો જવાબ આપશું’ વૃદ્ધો એકત્રિત થઈ વિચારવા લાગ્યા- રાત્રના માથાપર રાણી સિવાય કોણ પગથી પ્રહાર કરી શકે ? રાણીતો વિશેષ સન્માન કરવા યોગ્ય છે. આમ વિચારી રાત્ર પાસે આવ્યાં અને કહ્યું- “મહારાજ ! જે વ્યક્તિ તમારા માથા પર પ્રહાર કરે તેને વિશેષ આદર આપી વસ્ત્રાભૂષણથી સન્માનિત કરવી જોઈએ.’ વૃદ્ધોનો જવાબ સાંભળી

રાજા ઘણું પ્રસન્ન થયો. અને તેઓને પોતાની સેવામાં રાખી લીધા. પ્રત્યેક કાર્યમાં તેમની સહાયતા લેવા લાગ્યા. તેથી રાજાને દરેક ક્ષેત્રે સફળતા પ્રાપ્ત થવા લાગી. આ રાજા અને વૃદ્ધોની પરિણામિકી ખુદ્ધિ હતી.

[૧૭] આંખળા :- એક કુભારે કોઈ માણસને કૃત્રિમ આંખળું આપ્યું તે રંગ, રુપ, આકાર, વજન માં આંખળા જેવું હતું આંખળું લઈ પુરુષ વિચારવા લાગ્યો— ‘ આ આકૃતિમા તો આંખળા જેવું છે પરંતુ આ કઠોર છે અને આ ઋતુ પણ આંખળાની નથી ’ તેથી તેણે નિર્ણય કર્યો કે આ બનાવટી આંખળું છે. આ તે પુરુષની પરિણામિકી ખુદ્ધિ હતી.

[૧૮] મણિ :- જગલમાં એક સર્પ રહેતો હતો તેના મસ્તકપર મણિ હતું તે રાતે વૃક્ષપર ચડી પક્ષીઓના બચ્ચાને ખાઈ જતો. એક દિવસ તે પોતાના ભારે શરીરને સંભાળી ન શક્યો અને નીચે પડ્યો અને માથાનો મણિ વૃક્ષ પર જ રહી ગયો. વૃક્ષની નીચે એક કૂવો હતો મણિની પ્રભાતી તેનું પાણી લાલ દેખાવા લાગ્યું. સવારે કૂવા પાસે રમતા એક બાળકે આ દૃશ્ય જોયું. તે દોડતો ઘરે ગયો અને વૃદ્ધ પિતાને વાત કરી, બાળકની વાત સાંભળી વૃદ્ધ કૂવા પાસે આવ્યો. કૂવાને બરાબર તપાસી ને જોયો અને બળપર પડી કે મણિની પ્રભાતી પાણીનો લાલ રંગ છે વૃક્ષપર મણિ જોયો. વૃક્ષ ઉપર ચડી મણિ ઘરે લાવ્યો આ વૃદ્ધની પરિણામિકી ખુદ્ધિ હતી

[૧૯] સર્પ :- હીક્ષાલઈને ભગવાન મહાવીરે પ્રથમ ચાતુર્માસ અસ્થિક ગામમા કર્યું ચાતુર્માસ પૂર્ણથવા પર ભગવાને શ્વેતાણિકા નગરી તરફ વિહાર કર્યો રસ્તામા ગોવાળીયાઓ એ ભગવાનને પ્રાર્થના કરી કે— “ ભગવાન ! શ્વેતાણિકા જવા માટે આ માર્ગ દૂર છે પરંતુ માર્ગમા એક દષ્ટિવિષ સર્પ રહે છે સંભવ છે કે માર્ગમા ઉપસર્ગ આવે ” ગોવાળીયાઓની વાત સાંભળી ભગવાને વિચાર્યું— “ આ સર્પ તો બોધ પામવા યોગ્ય છે. ” આમ વિચારી તેજ માર્ગ પર ગયા અને સર્પના બિલ પાસે આવ્યા અને ત્યાં કાર્યાત્સર્ગ મા સ્થિર થઈ ગયા થોડી વારમા સર્પ બહાર નીકળ્યો અને જોયું, કે અહીં મૌન ધારણ કરેલી એક વ્યક્તિ ઉભી છે તે સર્પ વિચારવા લાગ્યો. “ કોણ છે, જે મારા બિલપાસે નિર્ભય પણે ઉભો છે ? ” આમ વિચારી પોતાની વિષદષ્ટિ ભગવાન પર નાખી પરંતુ તેનાપર ભગવાનનું કાઈ પણ બગડ્યું નહિ પોતાના પ્રયાસમા નિષ્ફળતા મળવાથી સર્પના ક્રોધે ઉગ્રરૂપ ધારણ કર્યું મૃત્યુ તરફ જોઈ ફરી વિષદષ્ટિ ભગવાન પર ફેંકી તેમા પણ નિષ્ફળતા મળી રોષથી કૂ ફાડા મારતો ભગવાન પાસે આવ્યો અને ભગવાનના અગૂઠે ડાહ્યા દીધો તો પણ ભગવાન ધ્યાનમા લીન રહ્યા સર્પને અગૂઠા ના લોહીનો સ્વાદ વિલગ્ન લાગ્યો ત વિચારવા લાગ્યો— “ આ કોઈ સામાન્ય નહિ પણ અલૌકિક પુરુષ છે ” આમ વિચારતાજ સર્પનો ક્રોધ શાંત થઈ ગયો તે શાન્ત અને કારુણિક દષ્ટિથી ભગવાનના સૌમ્ય મુખને જોવા લાગ્યો ઉપદેશ આપવાનો સમય જાણી ભગવાને કહ્યું, “ ચંડકૌશિક ! બોધને પ્રાપ્ત થા પૂર્વ ભવનું સ્મરણ કરે હે ચંડકૌશિક ! તમે પૂર્વ ભવમા દીક્ષા લીધી હતી. તમે એક સાધુ હતા પારણાના દિવસે ગોચરીથી પાછા ફરતા તમારા પગનીચે એક દેડકો કચર થઈ ગયો ત્યારે તમારા શિષ્યે આલોચણા કરવા કહ્યું પણ તમે ધ્યાન ન આપ્યું. ગુરુ મહારાજ તપસ્વી છે, માને આલોચણા કરી લેશે “ એમ વિચારી શિષ્ય મૌન રહ્યો સાંજે પ્રતિક્રમણના સમયે પણ તમે આલોચણા ન કરી ” સંભવ છે કે ગુરુ મહારાજ આલોચણા કરવાનું ભૂલી ગયા હોય ” એવી સરળ ખુદ્ધિથી શિષ્યે ફરી યાદ કરાવ્યું, શિષ્યના વચન સાંભળતાજ તમને ક્રોધ આવી ગયો અને શિષ્યને

મારવા દોડ્યા. વચ્ચે રહેલ સ્તંભ સાથે તમે અથડાણા અને તમારુ મરણ થયુ. હે ચંડકૌશિક ! તમે તેજછો. ક્રોધમાં મૃત્યુ થવાથી આ યોનિ પ્રાપ્ત થઈ છે. હવે ફરી ક્રોધને વશ થઈ તમે તમારો જન્મ શામાટે બગાડો છો, સમજો ! સમજો ! બોધને પ્રાપ્ત કરો.

લગવાનના ઉપદેશથી અને જ્ઞાનાવરણીય કર્મોના ક્ષયોપશમ થવાથી ચંડકૌશિકને જાતિસ્મરણ જ્ઞાન ઉત્પન્ન થયું. પૂર્વલવને જોઈ, લગવાનને ઓળખી વિનયપૂર્વક વંદના કરી અને પોતાના અપરાધ માટે પશ્ચાત્તાપ કરવા લાગ્યો.

જે ક્રોધથી આ યોનિ મળી તેનાપર વિજય મેળવવા અને આ વિષમય દૃષ્ટિથી કોઈ પ્રાણીને કષ્ટ ન થાય તે માટે સર્પે લગવાન સમક્ષ અનશન કરી પોતાનું મુખ બિલમાં રાખી શરીર બહાર રાખ્યું. થોડી વાર પછી ગોવાળિયા ત્યાં આવ્યાં લગવાનને હેમ-ખેમ જોઈ તેઓ અત્યંત આશ્ચર્ય પામ્યા. સર્પને આવી સ્થિતિમાં જોઈ તેને લાકડી અને પથ્થરથી પ્રહાર કરવાં લાગ્યાં. ચંડકૌશિક આ કષ્ટને સમભાવથી સહન કરતો રહ્યો. આ જોઈ ગોવાળિયાઓએ લોકોને વાત કરી સ્ત્રી-પુરુષો તેને જોવા આવવા લાગ્યા. ઘણી ગોવાલણીં દૂધ અને ઘી થી તેની પૂજા કરવા લાગી. ઘી આદિની સુગંધથી કીડીઓ સર્પને ચટકા ભરવા માડી. સર્પે પૂર્વકર્મનું ફળ માની આ બધા કષ્ટ સહન કર્યાં. તે વિચારતો કે— “મારાં પાપોની તુલનામાં આ કષ્ટ કંઈ નથી. શરીરપર ચઢેલી કીડીઓ મરી ન જાય તેમાટે પોતાના શરીરને જરાપણુ હલાવ્યું નહિ.” સમભાવ પૂર્વક વેદનાને સહન કરી.

(૧૯) સર્પ :— લગવાન મહાવીરના અલૌકિક લોહીનું આસ્વાદન કરી ચંડકૌશિકે બોધ પ્રાપ્ત કર્યો. અને પોતાનો જન્મ સફળ કર્યો. આ તેની પારિણામિકી બુદ્ધિ હતી. કથાનક પ્રસિદ્ધ છે

(૨૦) ગે ડો :— એક ગૃહસ્થ હતો. યુવાવસ્થામાં તેને શ્રાવક વ્રત ધારણ કર્યાં. પરંતુ યુવાવસ્થાને કારણે સમ્યક્વ્રતે વ્રત પાલન કરતો ન હતો. વ્રતોની આલોચણા લીધા વિનાજ તેનું મૃત્યુ થયું. તે જંગલમાં ગેડા રૂપે ઉત્પન્ન થયો તે ફૂર પરિણામે જંગલમાં પ્રાણીઓનો ઘાત કરવા લાગ્યો. અને રસ્તે આવતા જતા મનુષ્યોને પણ મારી નાખતો

એકદા આ સ્ત્રીપર વિહાર કરતા સાધુઓને જોઈ તેને ક્રોધ આવ્યો. તેઓપર આક્રમણ કરવા આગળ વધ્યો. પરંતુ મુનિઓના તપ, તૈજ, અહિંસા ધર્મ આગળ તેનું આક્રમણ નિષ્ફળ ગયું. તેથી તે સંતો સામે જોઈ રહ્યા મુનિઓની સૌમ્ય મુદ્રા જોતાજ તેનો ક્રોધ શાંત થયો અને પરિણામોની વિશુદ્ધિ થતાં જાતિસ્મરણ જ્ઞાન થયું પૂર્વલવ દેખાયો અને તુર્તજ અનશન કર્યું. આયુષ્ય પૂર્ણ થતા દેવલોકમાં ઉત્પન્ન થયો આ ગેડાની પારિણામિકી બુદ્ધિ હતી.

(૨૧) સ્તૂપ-ભેદન :— રાજા શ્રેણિકના નાના પુત્રનું નામ વિહલ્લકુમાર હતું મહારાજા શ્રેણિકે પોતાના જીવન દરમ્યાન વિહલ્લ કુમારને સેવાનક હાથી અને વકચૂડ હાર આપ્યો હતો. વિહલ્લકુમાર રોજ આ હાથીપર બેસી ગાગડિનારે જતો અને અનેક પ્રકારની ક્રીડા કરતો હાથી પણ રાણીઓને પોતાની સુંઠમાં ઉઠાવી પાણીમાં વિવિધ પ્રકારે મનોરંજન કરતો અને રાણીઓની આ પ્રકારની મનોરંજન ક્રીડાઓ જોઈને લોકોના મુખપર એ વાત રહેતી કે વાસ્તવમાં રાજ્યલક્ષ્મી નો ઉપભોગ તો વિહલ્લકુમારજ કરે છે કુણિકની રાણી પદ્માવતીના મનમાં ઈર્ષ્યાભાવ ઉત્પન્ન થયો અને વિચારવા લાગી— જો સેવાનક હાથી મારી પાસે નથી તો હું રાણી શું કામની ? તેથી રાણીએ હાથી

મેળવવા કૃષ્ણિકને પ્રાર્થના કરી. કૃષ્ણિકે પહેલા તો વાતને ટાળી દીધી પરંતુ વારંવાર આગ્રહ કરવાથી વિહલકુમાર પાસે હાર અને હાથી માંગ્યા. વિહલકુમારે ઉત્તરમાં કહ્યું — જો તમે હાર અને હાથી ઇચ્છતા હોતો માગ હિસ્સાનું રાજ્ય મને આપી દો. કૃષ્ણિકે તેની યોગ્ય વાત તરફ ધ્યાન ન આપ્યું પણ બળમાં હાર અને હાથી છીનવી લેવાનો વિચાર કર્યો. વિહલકુમારને જ્યારે આ વાતની બબર પડી તો હાર-હાથી અને અન્ત પુર સહિત તે પોતાના નાના રાજ્ય ચેડા પાસે વિશાલા નગરીમાં આલ્યો ગયો. કૃષ્ણિકે હ્રત મોકલી ચેડારાજને હાર-હાથી અને અન્તપુર સહિત વિહલકુમારને પાછા મોકલાવવા કહેવરાવ્યું.

હત દ્વારા કૃષ્ણિકનો સંદેશ સાલળી ચેડા રાજ્યએ ઉત્તરમાં કહ્યું — “જેવી રીતે કૃષ્ણિક રાજ્ય શ્રેણિકનો રાણી ચેલણાનો આત્મજ અને મારો દુહિત્ર છે, તેજ રીતે વિહલકુમાર પણ છે. પોતાના જીવનકાળ દરમ્યાન રાજ્ય શ્રેણિકે હાર-હાથી વિહલકુમારને આપ્યા છે. જો કૃષ્ણિક તે લેવા ઇચ્છતો હોય તો વિહલકુમારને તેના હિસ્સાનું રાજ્ય આપે.” હ્રતે રાજ્યચેડાનો સંદેશ કૃષ્ણિકને પહોંચાડ્યો. તે સાલળી કૃષ્ણિકે ગુસ્સે થઈ હ્રત સાથે પુનઃ કહેવરાવ્યું “રાજ્યમાં જે શ્રેષ્ઠ વસ્તુઓ ઉત્પન્ન થાય તે રાજ્યની હોય છે. ગધહસ્તી અને વકચૂડ હાર મારા રાજ્યમાં ઉત્પન્ન થયા છે તેથી હું તેનો સ્વામી છું. તેનો ઉપભોગ કરવો તે મારો જન્મમિદ્ધ અધિકાર છે. માટે તમે હાર-હાથી ને વિહલકુમારને પાછા મોકલો અથવા યુદ્ધ માટે તૈયાર થઈ જાઓ.”

હ્રતે કૃષ્ણિકનો સંદેશ ચેડા રાજ્યને આપ્યો. ચેડા રાજ્યએ ઉત્તર આપ્યો — “જો કૃષ્ણિક અન્યાય પૂર્વક યુદ્ધ કરવા ઇચ્છે છે તો ન્યાયમાટે યુદ્ધ કરવા હું તૈયાર છું.” હ્રતે ચેડા રાજ્યનો સંદેશ કૃષ્ણિકને સંભળાવ્યો. પછી રાજ્ય કૃષ્ણિકે પોતાના ભાઈઓ અને સેના સહિત વિશાલા નગરી પર ચઢાઈ કરી આ બાજુ રાજ્ય ચેડાએ પોતાના ગણરાજ્યોને બોલાવી સર્વ સ્થિતિ સ્પષ્ટ કરી તે ગણરાજ્યો. પણ ચેડા રાજ્યની ન્યાયસંગત વાત સાલળી શરણાગતની રક્ષા માટે ચેડા રાજ્યને સહાય આપવા તૈયારી કરી. બન્ને પક્ષના રાજ્યો પે.ત પોતાની સેના સહિત યુદ્ધના મેદાનમાં ઉતરી પડ્યા ને ઘોર સંગ્રામ થયો. રાજ્ય ચેડા પરાજિત થઈને વિશાલાનગરીમાં ઘુસી ગયો અને નગરના બધા દરવાજા બંધ કરી દીધા. રાજ્ય કૃષ્ણિકે કોટને તોડવા ઘણી મહેનત કરી પરંતુ નિષ્ફળતા મળી. ત્યારે આકાશવાણી થઈ કે — “જો કૃલબાળક સાધુ ચારિત્રથી પતિત થઈને મગધની વેશ્યાસાથે ગમન કરે તો કૃષ્ણિક રાજ્ય વિશાલાનો કોટ પાડી નગરીપર અધિકાર મેળવી શકે છે.” કૃષ્ણિકે તે સમયે ગજગૃહથી માગધી વેશ્યાને બોલાવી અને તેને સ્થિતિ સમજાવી વેશ્યાએ કૃષ્ણિકની આજ્ઞા સ્વીકારી કૃલબાળકને લાવવાનું વચન આપ્યું.

કૃલબાળક એક સાધુ હતો. ગુરુ જ્યારે તેને હિતશિક્ષા આપતા તો વિપરીત અર્થ કાઢી ઉલટો. ગુરુપર ક્રોધ કરતો. એકવાર તે શિષ્ય ગુરુસાથે પહાડી પ્રદેશમાંથી જઈ રહ્યો હતો. ત્યારે દ્વેષ-ગુદ્ધિથી આચાર્યને મારી નાખવા પાછળથી પથ્થર ગળડાવ્યો. પથ્થરને આવતો જોઈ આચાર્ય રસ્તો બદલી ત્યાંથી નીકળી ગયા. પથ્થર નીચે ગળડી ગયો. આચાર્ય સાધુના આવા ઘૃણિત કાર્યને જોઈ ક્રોધથી કહેવા લાગ્યા — “અરે દુષ્ટ ! તારી આવી ઘૃણતા ! આ પ્રકારનું નીચ કાર્ય પણ તું કરી શકે છે ? ઠીક તારું પતન પણ એક સ્ત્રી દ્વારા થયું. શિષ્ય સદેવ ગુરુની આજ્ઞા વિરુદ્ધ કાર્ય કરતો હતો. તેથી આ વચનોને અસત્ય કંઠવા નિર્જન પ્રદેશમાં આલ્યો ગયો. કે જ્યાં સ્ત્રી તો શુ કોઈ પુરુષનો પણ સચાર ન થઈ શકે. ત્યાંજ એક નદી કિનારે ધ્યાનસ્થ રહેવા લાગ્યો. વર્ષાઋતુમાં નદીમાં પૂર આવ્યું પણ તેના તપના પ્રતાપે પાણીની ખીણ તરફ વહેવા લાગ્યું. તેથી તેનું નામ ‘કૃલબાળક’ એ પ્રસિદ્ધ થઈ ગયું.

તે ભિક્ષા માટે ગામમાં ન જતો પણ જ્યારે કોઈ યાત્રી ત્યાંથી પસાર થતો તેની પાસેથી જે મળે તે પર નિર્વાહ કરતો.

માગધિ વેશ્યાએ કપટી શ્રાવિકાનો વેશ ધારણ કરી આધુ-સ તોની સેવામાં રહી કૂલબાળકની બાળકારી કરી લીધી. વેશ્યા નહીં પાસે રહેવા લાગી. ધીરે ધીરે કૂલબાળકની સેવા કરવા લાગી. વેશ્યાની ભક્તિ અને આગ્રહથી સાધુએ તેને ઘરે ગોચરી કરી પછી વેશ્યાએ વિરેચક દવાથી મિશ્રિત ભિક્ષા આપી જેનાથી કૂલબાળકને અતિસાર-(આડા) થઈ ગયા તેથી તેની સેવા શુશ્રૂષા કરવા લાગી. વેશ્યાના સ્પર્શથી કૂલબાળકનું મન વિચલિત થઈ ગયું. તે વેશ્યામાં આસક્ત બની ગયો પોતાને અનુકૂળ બાળી વેશ્યા તેને કુણ્ણિકપાસે લઈ ગઈ.

રાજા કુણ્ણિકે કૂલબાળકને પૂછ્યું- “ વિશાલાનગરીના કોટ કેવી રીતે તોડી શકાશે. તથા નગરી કેવી રીતે જીતી શકાય ? તેણે કુણ્ણિકને ઉપાય બતાવ્યો અને કહ્યું — “ હું નગરીમાં જાઉં છું. જ્યારે હું શ્વેતવસ્ત્રનો સંકેત કરું ત્યારે સેના સહિત તમે પાછળ હટી જાવો. વગેરે સમજાવી નૈમિત્તિકનો વેશ ધારણ કરી નગરમાં ગયો.

નગર નિવાસીઓએ નૈમિત્તિક સમજી તેને કહેવા લાગ્યા- “ દેવજી ! કુણ્ણિક અમારી નગરીને ઘેરીને પડ્યો છે સંકટ ક્યારે ટળશે ? કુણ્ણિકે આગળી દ્વારા બતાવ્યું કે- “ તમારા નગરમાં અમુક અને અમુક જ્યાંસુધી રહેશે ત્યાં સુધી સંકટ રહેશે જો તમે તેને ઉખેડી નાખશો તો શાંતિ અવશ્ય થશે ” નૈમિત્તિક કથન પર વિશ્વાસ રાખી તેઓ સ્તૂપનું ભેદન કરવા લાગ્યા. આ બાબત કૂલબાળકે સંકેદ વસ્ત્રનો સંકેત કર્યો. સંકેત થતા રાજાકુણ્ણિક સેના સહિત પાછળ હટવા લાગ્યો. સેનાને પાછળ હટતી જોઈ લોકોને નૈમિત્તિકના વાતપર વિશ્વાસ આવવા લાગ્યો અને સ્તૂપ ઉખેડીનાખ્યો જેથી નગરીનો પ્રભાવ ક્ષીણ થઈ ગયો. કુણ્ણિકે કૂલબાળકના કથનાનુસાર પાછાફરી નગરીપર ચઢાઈ કરી અને જીતી લીધી.

નગરીની અંદર સ્થિત સ્તૂપનું ભેદન કરી યુદ્ધમાં વિજય પ્રાપ્ત કરી શકાય છે, આ કૂલબાળકની અને તેને વશ કરવામાં વેશ્યાની પારિણામિકી બુદ્ધિ હતી.

પરિશિષ્ટ ‘ખ’

ઔપાત્તિકી બુદ્ધિના ઉદાહરણો

[૧] ભરત :- ઉજ્જયિની નગરી પાસે નટોનું એક નગર હતું તેમાં ભરત નામનો નટ રહેતો હતો. એકદા તેની પત્ની રોહક નામના પુત્રને મૂકી દેહાન્ત પામી નવી આવનાર અપર માતા રોહક સાથે વાતસલ્યપૂર્ણ વ્યવહાર કરતી નહિ એટલે રોહકે એકવાર અપર માતાને તેના વ્યવહાર બદલ ટકેર કરી, માતાએ ક્રોધિત થઈ કહ્યું જો હું તારી સાથે સહવ્યવહાર ન રાખું તો તું મારું શું બગાડી શકવાનો છે ? માતાના વચનથી ઘવાયેલ પ્રતિયોગને ધરજનાર રોહકને એકદા સુઅવસરની પ્રાપ્તિ થઈ એટલા પિતા પાસે સુતેલા રોહકે નિદ્રામાંથી ઉઠી બૂમ પાડી- બાપા ! બાપા જુઓ, કોઈ પુરુષ દોડતો જાય છે. પરિણામે ભરત નટને પત્નીના વર્તન પ્રત્યે શકા જન્મી અને તે તેનાથી વિમુખ બન્યો, નીરસ જીવનથી કંટાળેલ માતાના મનાવવાથી રોહકે આદતી રાતમાં આગળીથી પોતાની છાયાને બતાવતા કહ્યું- પિતાજી ! જુઓ, તે પેલો પુરુષ જાય છે રોહકની આ પ્રકારની બાલચેષ્ટા બાળી પત્નીપર શકિત થયેલ ભરતે

લજ્જિત ધર્મપત્ની સાથે પૂર્વવત્ વ્યવહાર ચાલુ કર્યો. પોતાના દુર્વ્યવહારથી અપ્રસન્ન થયેલી માતા લોજન આદિમા વિષનો પ્રયોગ કરી ન શકે તે માટે રોહકે પોતાનો દૈનિક લોજન કંમ પિતા સાથે ગોઠવી લીધો.

૧. એકદા રોહક પિતાસાથે ઉજ્જયિની નગરીમાં ગયો. એકવાર નગરીને જોતાજ રોહકના મગજમા કેમેરાની માફક તેનું ચિત્ર દોરાઈ ગયું. ત્યાંથી પાછા ફરતા ભરત ભૂલાયેલી વસ્તુ લેવા રોહકને શિપ્રા નદીના તટ પર ખેસાડી પાછો ગયો. ત્યાંજેલા રોહકે પોતાની બુદ્ધિમતી રેનીમા ઉજ્જયિનીનું ચિત્ર દોર્યું ત્યાં અચાનક એક રાજા આવી ચડ્યો, આવી ચડેલા રાજાએ ચિત્ર જોઈ કૌતુક પામી પૂછ્યું— નગરી પ્રથમવાર જોઈ કે પહેલા પણ જોયેલી છે ? રોહકે જવાબ આપ્યો— પહેલીવાર જોઈ છે. પ્રથમવાર જોયેલી નગરીનું આવું સુદર આલેખન જોઈ બાળકની બુદ્ધિ, શક્તિ અને ચાતુર્યથી પ્રભાવિત થયેલા રાજાએ પોતાના ૪૯૯ મંત્રીઓના ઉપરી તરીકે, પરીક્ષા કરીને સ્થાપવાના હેતુથી રોહકનું નામ અને પત્તો પૂછી લીધો. ત્યાર બાદ અનેક પ્રકારે તેની પરીક્ષા કરવામાં આવી—

[૨] શિલા :— એકવાર રાજાએ તે ગામના ગ્રામીણોને બોલાવી આજ્ઞા કરી કે તમારા ગામની બહાર જે મહાશિલા છે તેને ઉખેડ્યા વિના, તે મડપનું આચ્છાદન અને તેવો મડપ બનાવો. રાજાની આજ્ઞા થવાપર બધા પચાસત ઘરમા એકત્રિત થયા વિચારવિમર્શ કરતા કરતા મધ્યાહ્ન કાળ થઈ ગયો. પિતા વગર લોજન ન કરનાર રોહક પિતાને બોલાવવા ત્યાં ગયો. ભરતનટને કહ્યું— “ પિતાજી ! હું ભૂખથી પીડિત થઈ રહ્યો છું, જલ્દી ઘરે ચાલો, ભરતે કહ્યું— વત્સ ! તને શી બળર કે ગ્રામવાસીઓ ઉપર કેવડું મોટું કષ્ટ આવી પડ્યું છે ? રોહકે બોલ્યો— પિતાજી ! શું થયું ? ભરતનટે રાજાની આજ્ઞા અને તેની કઠીનાઈ વગેરે સર્વ વૃત્તાન્ત કહી સંભળાવ્યું. રોહકે હસીને કહ્યું— “ શું જોઈ સકત છે ? તેને તો હું હમણાજ દૂર કરી દઉં છું, તેમા ચિંતા કરવા જેવું શું છે ? ”

મડપ બનાવવા માટે શિલાની ચારે બાજુની અને નીચેની જમીન ખોદી નાખો અને યથાસ્થાને અનેક આધારસ્તંભો મૂકી મધ્યની ભૂમિને ખોદી નાખો. પછી ચારેબાજુ સુદર દિવાલ બનાવી લો. બસ મડપ તૈયાર થઈ જશે. આ છે રાજાની આજ્ઞાનું પાલન કરવાનો મહેલો ઉપાય.

બધાને લાગ્યું— આ ઉપાય સર્વથા ઉચિત છે, આપણે તેમજ કરવું જોઈએ. આ રીતે નિર્ણય કરીને બધા લોકો પોતપોતાને ઘરે લોજન કરવા ગયા. લોજન કરીને બધા ફરી ત્યાં આવી ગયા. શિલાની નીચે તેઓએ એક સાથે ખોદવાનું કામ શરૂ કર્યું. થોડાજ દિવસોમાં તેઓ મડપ બનાવવામા સફળ બન્યા અને રાજાની આજ્ઞા પ્રમાણે તેઓએ મહાશિલાને મડપની છત બનાવી દીધી.

ત્યાર પછી તે ગ્રામવાસીઓએ રાજા પાસે જઈને નિવેદન કર્યું— મહારાજ ! તમે જે આજ્ઞા આપી હતી તેમા અમે કેટલા સફળ થયા છીએ, તેનું નિરીક્ષણ આપ સ્વયં કરી લો. રાજાએ પોતે તે મડપનું નિરીક્ષણ કર્યું અને પ્રસન્ન થયો. પછી રાજાએ પૂછ્યું— આ કોની બુદ્ધિનો ચમત્કાર છે ? તેનો જવાબ આપતા ગ્રામીણોએ કહ્યું— આ ભરતપુત્ર રોહકની બુદ્ધિની ઉપજ છે અને બનાવનાર અમે છીએ. રોહકની ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિથી રાજા ઘણું સતુષ્ટ થયો.

[૩] બકરી :— રાજાએ કોઈ એક દિવસ રોહકની બુદ્ધિની પરીક્ષા કરવા માટે તે ગામના શ્રેષ્ઠ રાજપુરુષોદ્વારા એક બકરી મોકલી અને સાથે સૂચન આપ્યું કે— “ આ બકરીનું આજે જેટલું વજન છે તેટલુંજ વજન એકે પક્ષ પછી પણ રહે, જરાપણ વધે નહિ, કે ઘટે નહી. તેવી સ્થિતિમા

મને પાછી સોંપજો. ઉપર પ્રમોણેની આજ્ઞા મિળતાજ ગામના લોકો ચિતિત બન્યા. જો તેને સાઈ સાઈ ખાવાનું આપશું તો 'નિશ્ચયથી તેનું' વજન વધશે અને જો તેને ભૂખી રાખશું તો ચોક્કસ તેનું વજન ઘટશે. શું કરવું ? આ જટીલ સમસ્યાને પાર પાડવા માટે ઘણો વિચાર કર્યો પરંતુ કોઈ ઉપાય ન સૂઝ્યો. ત્યારે તેઓએ રોહકને બોલાવ્યો અને કહ્યું—વત્સ ! તમે પ્રતિભા સંપન્ન છો. પહેલાં પણ તમેજ અમને રાજદંડથી બંધાવ્યા હતા અત્યારે પણ મઝધારમાં પડેલી નૈયાના કંઈધાર તમેજ છો. રોહકને તેઓએ રાજની આજ્ઞા કહી સંભળાવી.

રોહકે પોતાની તીવ્ર બુદ્ધિથી એવો માર્ગ કાઢ્યો કે એક પક્ષ તો શું પણ અનેક પક્ષ વ્યતીત થવા છતાં પણ બકરી તેટલા વજનની રહી શકે કે જેટલા વજનની આજે છે. તેનો આ ઉપાય છે. એક બાજુ બકરીને સારો સારો ખોરાક આપતા રહેવું અને બીજી બાજુ તેની સામે પીંજરામાં પૂરેલ વાધને રાખવો. જેથી તે ભયભીત બની રહે. આ પ્રમાણે યુક્તિ અજમોવી. ત્યાર પછી ભોજનની પર્યાપ્ત માત્રાએ અને વાધનાં ભયે બકરીનું વજન ન વધ્યું કે ન ઘટ્યું. એક પક્ષ પછી તે બકરી જેટલા વજનની હતી તેટલાજ વજનની રાજને પાછી મોકલાવી રાજની પ્રસન્નતામાં વધારો થયો.

[૪] કુકડો:— થોડા દિવસ પછી રાજએ રોહકની બુદ્ધિની પરીક્ષા નિમિત્તે, લડતા ન આવડતુ હોય તેવા એક કુકડાને મોકલાવ્યો અને હુકમ કર્યો કે બીજા કુકડા વગર તેને લડાકુ બનાવીને પાછો મોકલો રાજની આવી આજ્ઞા સાંભળી ગામવાસીઓ ફરી રોહક પાસે આવ્યા સર્વ વાત સાંભળી રોહકે એક સ્વચ્છ, મજબૂત અને મોટો અરીસો મંગાવ્યો. રોજ દિવસમાં ચાર-પાંચ વાર તે કુકડાને અરીસા સામે રાખતો અરીસામાં પડેલા પોતાના પ્રતિબિંબને પોતાનો પ્રતિદ્રન્દી માની તે કુકડો યુધ્ધ કરવા લાગતો, કારણ કે પ્રાયઃ પશુ-પક્ષીનું જ્ઞાન વિવેક પૂર્વક હોતુ નથી આ રીતે બીજા કુકડાના અભાવમાં પણ પેલા કુકડાને લડતો જોઈ લોકો રોહકના વખાણ કરવા લાગ્યા ત્યાર પછી તે કુકડાને 'રાજકુકટ' બનાવી રાજને સોંપી દીધો અને કહ્યું— મહારાજ ! અન્ય કુકડાના અભાવમાં પણ આને લડાકુ બનાવી દીધો છે રાજએ તેની પરીક્ષા કરી તે અત્યંત પ્રગન્ન થયો.

[૫] તલ:— કોઈ એક દિવસ રાજને રોહકની બુદ્ધિની પરીક્ષા કરવાની પુનઃ ઇચ્છા થઈ. રાજએ ગ્રામવાસીઓને બોલાવ્યા અને કહ્યું— “ગણતરી કર્યા વગર, તમારી સામે જે તલનો ઢગલો પડ્યો છે તેમાં તલોની સંખ્યા બતાવો જવાબ આપવામાં વિલંબ ન થાય તે યાદ રાખવું. આ સાંભળી બધા ઠિંકેટાવ્યમૂઠ બની રોહક પાસે આવ્યા રાજરાની સર્વ વાત કરી. તેનો ઉત્તર આપતા રોહકે કહ્યું— “તમે રાજ પાસેજ કહેજો કે રાજન્ ! અમે ગણિત શાસ્ત્રી નથી છતાં પણ તમારી આજ્ઞાને શિરોધાર્ય કરીને તલના ઢગલાના તલોની સંખ્યા ઉપમાથી બતાવીએ છીએ આ નગરની બેરોબર ઉપર આકાશમાં જેટલા તારા છે તેટલાજ આ ઢગલામાં તલ છે ” ગ્રામવાસીઓ હર્ષિત બની ગયા અને રોહકના કહેવા મુજબ રાજને જવાબ આપી દીધો.

[૬] રેતી:— અન્ય કોઈ દિવસે રોહકની પરીક્ષા કરવા રાજએ ગ્રામીણ લોકોને આદેશ આપ્યો કે ‘તમારા ગામની પાસે શ્રેષ્ઠ રેતી છે તે રેતીની એક દોરી બતાવી મને મોકલાવો’—લોકોએ રોહક પાસે જઈ કહ્યું કે રાજએ રેતીની દોરી મંગાવી છે પણ રેતીની દોરી કેવી રીતે બતાવવી ? હવે અમારે શું કરવું ? રોહકે પોતાના બુદ્ધિબળથી રાજને જવાબ મોકલાવ્યો કે “અમે બધા નટ છીએ નૃત્યકલા અને વાસપરનાચવાનું જ જાણીએ છીએ. દોરી બતાવવાનો ધંધો જાણતા નથી. પરંતુ તમારા

આદેશનું પાલન કરવું તે અમારું કર્તવ્ય છે, માટે અમારી નમ્ર પ્રાર્થના છે કે તમારા લડારમાં અથવા અન્તયળ ઘરમા રેતીની દોરી હોય તો નમૂના રૂપમા મોકલાવો. તેના આધારે દોરી બનાવવાનો પ્રયત્ન કરીશું રોહકની ચમત્કારિક બુદ્ધિથી રાજા નિરૂત્તર થઈ ગયો.

[૭] હસ્તી: — એક વખત રાજાએ અત્યંતવૃદ્ધ, મરણાસન્ન હાથીને નટોના ગામમાં મોકલી દીધો અને ગ્રામીણોને આજ્ઞા કરી કે ‘આ હાથીની યથાશક્તિ સેવા કરો, અને પ્રતિદિન તેના સમાચાર મને મોકલતા રહેજો. હાથી મરી ગયો કે મૃતપ્રાય થઈ ગયો છે, તેમ ન કહેવું, જો કહેશે તો તમને દંડ મળશે

આ પ્રમાણે રાજાનો આદેશ સાંભળી બધા લોકો રોહક પાસે પહોંચી ગયા અને રાજાની આજ્ઞા કહી સંભળાવી. રોહકે ઉપાય બતાવ્યો કે હાથીને સારો સારો ખોરાક આપતા રહો, સેવા કરતા રહો અને પછી જે કાંઈ થશે તેનો ઉપાય હું બતાવીશ. ગ્રામીણોએ આજ્ઞા પ્રમાણે હાથીને અનુકૂળ ખોરાક આપ્યો પરંતુ તેજ રાતે હાથી મરી ગયો. ત્યારે ગ્રામીણોએ રોહકને વાત કરી અને રોહકે ઉપાય બતાવી દીધો. તે પ્રમાણે ગ્રામીણોએ રાજાને નિવેદન કર્યું કે “હે નરદેવ ! આજ હાથી ઉઠતો નથી બેસતો નથી, ખાતો નથી કે લાદ આપતો નથી, શ્વાસ લેતો કે ચેષ્ટા કરતો કે જોતો કે સાંભળતો નથી વધુ તો અર્ધી રાતથી બિલકુલ નિષ્પન્દ પડ્યો છે આ આજના સમાચાર છે

રાજાએ તેઓને કહ્યું— શું હાથી મરી ગયો ? ગ્રામીણો એ કહ્યું “રાજન ! એમ તો તમેજ કહી શકો અમે નહીં. આ સાંભળી રાજા ચૂપ થઈ ગયો અને ગ્રામીણો સહર્ષ પોતાને ઘેર ગયા.

[૮] અગડ કૂપ:— કોઈ એક દિવસ રાજાએ આદેશ આપ્યો કે “તમારે ત્યાં જે સ્વાદિષ્ટ, શીતળ પથ્થ પાણીથી પૂર્ણ કૂવો છે તેને જેટલો બને તેટલો જલ્દી અહીં મોકલી આપો નહીં તો દડના ભાગી બનશો ”

રાજાના આ આદેશ ને સાંભળી ચિન્તાગ્રસ્ત ગ્રામવાસીઓ રોહક પાસે આવ્યા અને તેનો ઉપાય પૂછવા લાગ્યા રોહકે કહ્યું— “રાજા પાસે જઈને કહો કે અમારો કૂવો ગ્રામીણ હોવાથી સ્વભાવથીજ ભીરૂ છે સ્વજાતીય સિવાય બીજા કોઈ પર વિશ્વાસ પણ નથી કરતો. માટે એક નાગરિક કૂવાને મોકલી આપો. અહીંનો કૂવો તેની સાથે ત્યાં આવશે.” રોહકનાં કથનાનુસાર તેઓએ રાજાને તે પ્રમાણે નિવેદન કર્યું રાજા મનમા ને મનમાં રોહકની પ્રશંસા કરતા ચૂપ થઈ ગયો.

[૯] વનખંડ:— થોડા દિવસ પછી રાજાએ ગ્રામવાસીઓને હુકમ આપ્યો “હવેના જે વનખંડ ગામની પૂર્વ દિશામા છે તેને પશ્ચિમ દિશામાં કરી નાખો” ગ્રામીણ લોકો ચિંતામગ્ન થઈ રોહક પાસે આવ્યા રોહકે ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિથી કહ્યું—“આ ગામને વનખંડની પૂર્વ દિશામા વસાવી લો, વનખંડ સ્વયં પશ્ચિમ દિશામાં થઈ જશે ” તેઓએ તે પ્રમાણે કર્યું રાજાની આજ્ઞા પ્રમાણે કામ પૂર્ણ થઈ ગયું રાજાએ વિચાર્યું આ રોહકની બુદ્ધિનો ચમત્કાર છે.

[૧૦] ખીર: — થોડા દિવસ પછી રાજાએ ફરી આદેશ આપ્યો કે— “અગ્નિના સંયોગ વિના ખીર તૈયાન કરી મોકલો ” ગ્રામીણો હેરાન પરેશાન થઈ ગયા અને રોહકને ઉપાય પૂછવા ગયા રોહકે કહ્યું— “પહેલાં ચોખાને પાણીમા પલાળી રબી મૂકો. બ્યારે તે એકદમ નરમ થઈ બંધ ત્યારે દૂધમાં

નાખી દો, પછી હાંડીમાં નાખી અને તેને બંધ કરી ચૂનાના ઢગલામા રાખો. ઉપરથી પાણી રેડવું, તેની ઉજ્જુતાથી ખીર તૈયાર થઈ જશે. “લોકોએ તે પ્રમાણેજ કર્યું અને ખીર તૈયાર થઈ ગઈ. હાડી સહિત ખીરને રાત્ર પાસે લઈ ગયા અને ખીર બનાવવાની પ્રક્રિયા કહી સાંભળાવી તે સાંભળી રાત્ર રોહકની અલૌકિક બુદ્ધિનો ચમત્કાર જોઈ આનંદ વિભોર બની ગયો.

[૧૧] અતિગ :- એક વાર રાત્રએ રોહકને કહેવરાવ્યું કે— “મારા આદેશોને પૂર્ણ કરનાર બાળક તિમ્નલિખિત શરતો સાથે મારી પાસે આવી જાય- ન શુકલપક્ષમાં આવે ન કૃષ્ણપક્ષમાં, ન દિવસે આવે ન રાત્રે, ન છાયામાં આવે ન તડકામાં, ન આકાશમાર્ગથી આવે ન ભૂમિમાર્ગથી આવે, ન માર્ગથી આવે ન ઉન્માર્ગથી આવે, ન સ્નાન કરીને આવે કે ન સ્નાન કર્યા વગર આવે. પરંતુ આવે અવશ્ય.

ઉપરોક્ત શરતો સહિત આદેશને સાંભળી રોહકે રાજદરબારમાં જવાની તૈયારી કરી સુઅવસર જાણી રોહકે ગળા સુધી સ્નાન કર્યું, અને અમાત્યના તથા એકમની સધિકાલમાં, સધ્યાના સમયે, માથા પર ચાળણીનું છત્ર ધારણ કરી, ઘેટા ઉપર બેસી, ગાડાના પૈડાના વચ્ચેના માર્ગથી રાત્ર પાસે જવા નીકળ્યો રાજદર્શન, ખાલી હાથે ન કરવા જોઈએ, નીતિને ધ્યાનમાં રાખી રોહકે માટીનું એક ઢેકું હાથમાં લઈ લીધું રાત્ર પાસે જઈ રોહકે ચેત્યરીતે પ્રણામ કરી માટીનું ઢેકું ધર્યું રાત્રએ પૂછ્યું “આ શું છે ?” રોહકે કહ્યું— આપ પૃથ્વીપતિ છો તેથી પૃથ્વી લાગ્યો છું પ્રથમજ આવા માગલિક વચન સાંભળી ગત્ત અત્યંત પ્રમુદિત થયો. ગત્તએ રોહકને પોતાની પાસે રાખ્યો અને ગ્રામવાસીઓ ઘરે પાછા ગયા રાત્રે રાત્રએ રોહકને પોતાની બાજુમાં સુવડાવ્યો રાત્રિના બીજા પ્રહરમાં રાત્રએ રોહકને કહ્યું— “અરે રોહક ! જાગે છે કે સુતો છે ? રોહકે કહ્યું— રાજન્ ! જાગુ છું” રાત્રએ પૂછ્યું— શું વિચારી રહ્યાં છે ? રોહકે કહ્યું— રાજન્ ! હું વિચારી રહ્યો છું કે બડરીની લીડીઓ ગોળ કેમ બનતી હશે ? રોહકની આશ્ચર્યજનક વાત સાંભળી રાત્ર પણ વિચારમાં પડી ગયો પરંતુ જવાબ નજ મળ્યો તેથી રાત્રએ રોહકને કહ્યું— તુજ જવાબ આપ કે કેવી રીતે ગોળ બને છે ? ત્યારે રોહકે જવાબ આપ્યો— રાજન્ ! બડરીના પેટમાં સવર્તક નામનો વાયુ વિશેષ હોય છે તેથી ગોળ ગોળ લીડી બનીને બહાર નીકળે છે” આમ જવાબ આપી રોહક થોડી વારમાં સુઈ ગયો.

રાત્રિના ત્રીજા પ્રહરમાં રાત્રએ ફરી રોહકને બૂમ પાડી— રોહક ! સૂઈ ગયો છે કે જાગે છે ? રોહકે મધુર સ્વરે જવાબ આપ્યો— રાજન્ ! જાગુ છું રાત્રએ પૂછ્યું— શું વિચારતો હતો ? રોહકે જવાબ આપતા કહ્યું— રાજન્ ! વિચારતો હતો કે પીપળાના પાનની ડાડી મોટી કે તેની આણી મોટી ? આ સાંભળી રાત્ર વિચારમાં પડી ગયો અને રોહકને પૂછ્યું— તે આ વિષયમાં શું નિર્ણય કર્યો છે ? રોહકે જવાબ આપ્યો— રાજન્ ! બધા સુધી આણીનો ભાગ સુકાઈ ન જાય ત્યાં સુધી બન્ને સમાન હોય છે. થોડી વારમાં રોહક સૂઈ ગયો.

રાત્રિના ચોથા પ્રહરમાં રાત્રએ ફરી રોહકને બૂમ પાડી— રોહક ! સુતો છે કે જાગે છે ? રોહકે જવાબ આપ્યો— સ્વામિન્ ! જાગી રહ્યો છું ? રાત્રએ પૂછ્યું— હવે શું વિચારી રહ્યો છે ? તને નિંદા નથી આવતી ? રોહકે કહ્યું— રાજન્ ! હું વિચારતો હતો કે ઢેઢ ગરોળી નાં શરીર જેટલીજ તેની પછડી લાખી હશે કે ન્યૂનાધિક આ વાત સાંભળી રાત્ર પોતે પણ વિચારમાં પડી ગયો અને નિર્ણય ન કરી શક્યો ત્યારે રોહકને પૂછ્યું તે આ બાબતનો શું નિર્ણય કર્યો છે ? રોહકે જવાબ આપ્યો— રાજન્ !

બન્ને બરાબર હોય છે આટલું કહી રોહક સુધ ગયો.

રાત્રિ વ્યતિત થવાપર પરોઢીયાના સમયે મગલ વાઘના સૂર સાલળતાં રાજા જાગૃત બન્યો અને રોહકને ધૂમ પાડી પરતુ રોહક ગાઢ નિદ્રામાં સૂતો હતો. જવાબ ન મળવોપર રાજાએ લાકડીની આણીથી તેનો સ્પર્શ કર્યો. રોહક એકદમ જાગી ગયો. રાજાએ પૂછ્યું— હવે શુ વિચારી રહ્યો છે ? રોહકે કહ્યું— હું વિચારતો હતો કે આપને કેટલા પિતા છે ? રોહકની પહેલા ક્યારેય ન સાંભળેલી વાત સાલળી રાજા લજ્જાવશ ક્ષણભર મૌન રહ્યો, જવાબ ન સૂઝવાપર રાજાએ રોહકને પૂછ્યું— ઠીક તું બતાવ કે હું કેટલા પિતાનો પુત્ર છું ?

રોહકે જવાબ આપ્યો— તમે પાંચ પિતાથી ઉત્પન્ન થયા છો, રાજાએ પૂછ્યું— કોના કોનાથી ? રોહકે જવાબ આપ્યો— એક તો વૈશ્રવણ-કુબેરથી, કારણકે આપ કુબેર સમાન ઉદાર ચિત્તવાળા છો. બીજા ચંડાલથી, કારણ કે શત્રુના સમૂહ પ્રત્યે ચંડાલની જેમ ક્રૂર છો. ત્રીજા ધોખીથી, કારણ કે જેવી રીતે ધોખી ભીના કપડાને બરાબર નીચોવી બધું પાણી કાઢી નાખે છે તેવી રીતે આપ રાજદ્રોહી અને દેશદ્રોહીનું સર્વસ્વ હરી લ્યો છો. ચોથા વિચ્છીથી, કારણ કે જેમ વિચ્છી ડંખમારી બીજાને પીડા પહોંચાડે છે તેમ નિદ્રાધીન બાલક એવા મને લાકડીની આણીથી જગાડી કષ્ટ આપ્યું છે. પાંચમાં તમારા પિતાથી કારણકે તમે તમારા પિતાની સમાન ન્યાયપુર્વક જ પ્રજાનું પાલન કરી રહ્યા છો.

રોહકની વાત સાલળી રાજા અવાક બની ગયો. પ્રાત ક્રિયા પતાવી માતાને નમન કરી રોહકની સંપૂર્ણ વાત માતાને કહી અને પૂછ્યું— રોહકની વાત કેટલે અંશે સત્ય છે ? માતા એ જવાબ આપ્યો પુત્ર ! વિકારી દૃષ્ટિ થી જોવું પણ તારા સંસ્કારનું કારણ હોય તો રોહકની વાત સત્ય છે જ્યારે તું ગર્ભ મા હતો ત્યારે એક દિવસ હું કુબેરની પૂજા કરવા ગઈ હતી તેની સુંદર મૂર્તિ જોઈ, પાછા ફરતા માર્ગમાં ચંડાલ અને ધોખી યુવકને જોઈ મારી ભાવના વિકૃત થઈ ગઈ હતી ઘરે આવી કોઈ એક જગ્યાએ વિચ્છી યુગલને રતિ કીડા કરતા જોતા કંઈક અંશે મારી ભાવના વિકૃત બની ગઈ હતી વાસ્તવમાં તમારા જનક પિતા તો એક જ છે આમ રોહકની ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિની રાજાને ખાત્રી થતા તેને મુખ્ય મંત્રીનું સ્થાન આપ્યું આ ૧૪ ઉદાહરણ ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિના છે.

સમાપ્ત

અનુયોગદાર સૂત્ર

શ્રુતજ્ઞાનમાં ઉદ્દેશાદિ

૧. નાણં પચંવિહં પળ્લત્તં,
શં જહા-આભિનિબોદિયનાણં સુયનાણં,
ઓદ્ધિનાણં, મળપજ્જવનાણં, કેવલનાણં ।

૨. તત્થ ચત્તારિ નાણાં ઠપ્પાં ઠવણિજ્ઞાં
ળો ઉદ્ધિસંતિ, ળો સમુદ્ધિસંતિ,
ળો અણુણવિજ્ઞંતિ ।
સુયનાણસ્સ ઉદ્દેસો, સમુદ્દેસો, અણુણા,
અણુઓગો ય પવત્તઇ ।

૩. જઇ સુયનાણસ્સ ઉદ્દેસો, સમુદ્દેસો,
અણુણા, અણુઓગો ય પવત્તઇ કિં
અંગપવિટ્ઠસ્સ ઉદ્દેસો, સમુદ્દેસો, અણુણા,
અણુઓગો ય પવત્તઇ ? કિં અંગવાહિરસ્સ
ઉદ્દેસો સમુદ્દેસો અણુણા અણુઓગો ય
પવત્તઇ ?
અંગપવિટ્ઠસ્સ વિ ઉદ્દેસો જાવ પવત્તઇ,
અણંગપવિટ્ઠસ્સ વિ ઉદ્દેસો જાવ પવત્તઇ ।
ઇમ પુણ પટ્ટવણં પટ્ટચ્ચ અણંગપવિટ્ઠસ્સ
અણુઓગો ।

૧. જ્ઞાન પાંચ પ્રકારનું પ્રરૂપેલ છે. તે આ પ્રમાણે
છે- આભિનિબોધિક જ્ઞાન, શ્રુતજ્ઞાન,
અવધિજ્ઞાન, મનઃપર્યવજ્ઞાન અને
કેવળજ્ઞાન

૨. તે પાંચ પ્રકારના જ્ઞાનોમાંથી મતિજ્ઞાન,
અવધિજ્ઞાન, મનઃપર્યવજ્ઞાન અને કેવળજ્ઞાન
આ ચાર જ્ઞાન વ્યવહાર યોગ્ય ન હોવાથી
સ્થાપ્ય છે. અવ્યાખ્યેય હોવાથી સ્થાપનીય
છે એટલે આ જ્ઞાનો શબ્દાત્મક ન હોવાને
કારણે પોતાના સ્વરૂપનુ પાશુ પ્રતિપાદન કરી
શકતા નથી, માટે એમનો અહીં અધિકાર
નથી. આ ચારે જ્ઞાન ગુરુદ્વારા શિષ્યોને
'તમારે અભ્યાસ કરવો જોઈએ' આ રીતે
ઉપદિષ્ટ થતા નથી 'સ્થિર અને પરિચિત
કરો' આ પ્રકારે સમુપદિષ્ટ થતાં નથી અને
'હૃદયમાં ધારણ કરો' આ રીતે એમની
અનુજ્ઞા અપાતી નથી. કિન્તુ શ્રુતજ્ઞાનનો
ઉદ્દેશ, સમુદ્દેશ, અનુજ્ઞા અને અનુયોગ હોય
છે કેમકે તે ગુરુ પાસેથી શ્રવણ કરવામાં
આવે છે અને 'શિષ્યોને અપાય છે.

૩. પ્રશ્ન- જો શ્રુતજ્ઞાનમાં ઉદ્દેશ, સમુદ્દેશ,
અનુજ્ઞા અને અનુયોગની પ્રવૃત્તિ થાય છે
તો શું અંગપ્રવિષ્ટ શ્રુતમાં ઉદ્દેશ, સમુદ્દેશ,
અનુજ્ઞા અને અનુયોગની પ્રવૃત્તિ થાય છે કે
અનંગપ્રવિષ્ટ શ્રુતમાં ઉદ્દેશ યાવત્ અનુયોગની
પ્રવૃત્તિ થાય છે ?

ઉત્તર-આચાર્યગાદિ અંગપ્રવિષ્ટ શ્રુતમાં ઉદ્દેશ,
સમુદ્દેશ, અનુજ્ઞા અને અનુયોગ પ્રવર્તે છે

તેમજ દશવૈકાલિકાદિ અનંગપ્રવિષ્ટ શ્રુતમાં પણ ઉદ્દેશ યાવત્ અનુયોગ પ્રવર્તે છે. એટલે બન્ને પ્રકારના શ્રુતના ઉદ્દેશ આદિ થાય છે; પણ અહીં (આ શાસ્ત્રમાં) જે પ્રારંભ કરાય છે તે અનંગપ્રવિષ્ટ શ્રુતનો અનુયોગ છે અર્થાત્ પ્રસ્તુત શાસ્ત્રમાં આવશ્યક સૂત્રની વ્યાખ્યા કરવામાં આવશે અને તે અનંગપ્રવિષ્ટ છે.

૪. જહ અણંગપવિદ્વસ્સ અણુઓગો, કિં કાલિયસ્સ અણુઓગો ? ઉક્કાલિયસ્સ અણુઓગો ?

૪. પ્રશ્ન-જે અનંગપ્રવિષ્ટ શ્રુતમાં અનુયોગની પ્રવૃત્તિ થાય છે તે શુ કાલિક શ્રુતમાં-પહેલા અને છેલ્લા પહોરમાંજ અસ્વાધ્યાયકાળ વર્ણને જેનું અધ્યયન થાય તેમાં અનુયોગની પ્રવૃત્તિ થાય છે કે ઉત્કાલિક શ્રુતમાં-અસ્વાધ્યાયકાળ છોડીને ગમે ત્યારે જેનું અધ્યયન થાય તેમાં અનુયોગની પ્રવૃત્તિ થાય છે ?

કાલિયસ્સ વિ અણુઓગો, ઉક્કાલિયસ્સ વિ અણુઓગો । इमं पुण पट्ठवणं पडुच्च उक्कालियस्स अणुओगो ।

ઉત્તર-કાલિકશ્રુત અને ઉત્કાલિક શ્રુત બન્ને માં અનુયોગની પ્રવૃત્તિ થાય છે પરંતુ શાસ્ત્રમાં ઉત્કાલિક શ્રુતનો અનુયોગ કરવામાં આવશે. (કેમકે આવ યક સૂત્ર ઉત્કાલિક છે).

આવશ્યકનો અનુયોગ

૫. જહ ઉક્કાલિયસ્સ અણુઓગો, કિં આવસ્સગસ્સ અણુઓગો ? આવસ્સગ-વરિત્તસ્સ અણુઓગો ?

૫. પ્રશ્ન-જે ઉત્કાલિકશ્રુતનો અનુયોગ થાય છે તે શુ આવશ્યકનો અનુયોગ થાય છે કે આવશ્યકથી લિન્ન ઉત્કાલિકશ્રુતનો અનુયોગ થાય છે ?

આવસ્સગસ્સ વિ અણુઓગો, આવસ્સગ-વરિત્તસ્સ વિ અણુઓગો । इमं पुण पट्ठवणं पडुच्च आवस्सगस्स अणुओगो ।

ઉત્તર-આવ યક અને આવ યકથી લિન્ન-બન્નેનો અનુયોગ થાય છે, પરંતુ આ જે પ્રારંભ છે તે આવ યકનો અનુયોગ છે.

૬. આવસ્સયં ણં ક અંગં અંગાઈ ? સુયં સુયાઈ ? સંધો સંધા ? અજ્ઞયણં અજ્ઞયણાઈ ? ઉદ્દેસો ઉદ્દેસો ?

૬. પ્રશ્ન-જે આ અનુયોગ આવ યક નો છે તે શુ એક અંગરૂપ છે કે અનેક અંગરૂપ છે ? એક શ્રુતસ્કંધરૂપ છે કે અનેક શ્રુતસ્કંધરૂપ છે ? એક અધ્યયન રૂપ છે કે અનેક અધ્યયન

આવસ્સયં ણં નો અંગ, નો અંગાઈ, સુયં,
નો સુયાઈ,
સંધો, નો સંધા, નો અજ્ઞયણં, અજ્ઞ-
મણાઈ નો ઉદેસો, નો ઉદેસા ।

રૂપ છે ? એક ઉદ્દેશક રૂપ છે કે અનેક
ઉદ્દેશક રૂપ છે ?

ઉત્તર- આવ ચક્રસૂત્ર અનંગપ્રવિષ્ટ એટલે
આરઅંગોથી બાહ્ય હોવાથી તે એક અંગ
નથી અને અનેક અંગોરૂપ પણ નથી. તે
એક શ્રુતસ્કન્ધ રૂપ છે, અનેક શ્રુતસ્કન્ધ રૂપ
નથી. તેના છ અધ્યયનો હોવાથી અનેક
અધ્યયનરૂપ છે, એક અધ્યયનરૂપ નથી, તે
એક કે અનેક ઉદ્દેશક રૂપ નથી અર્થાત્
આવ ચક્રસૂત્રમાં ઉદ્દેશક નથી.

૭. તમ્હા આવસ્સયં નિક્ખવિસ્સામિ, સુયં
નિક્ખવિસ્સામિ સંધં નિક્ખવિસ્સામિ,
અજ્ઞયણાઈ નિક્ખવિસ્સામિ ।

૭. આવશ્યકસૂત્ર શ્રુત, સ્કન્ધ અને અધ્યયન
રૂપ છે તેથી આવશ્યક, શ્રુત, સ્કન્ધ અને
અધ્યયન શબ્દોનો નિક્ષેપ-યથાસંભવ
નામાદિમાં ન્યાસ કરીશ.

૮. જત્થ ય જં જાણેજ્ઞા નિરવસેસં નિક્ખેવં
નિક્ખેવે । જત્થ વિ ય ન જાણેજ્ઞા
ચઉક્કગ નિક્ખેવે તત્થ ।

૮. નિક્ષેપ્તા- નિક્ષેપ કરનાર શુરુ જે વિષયના
નામ, સ્થાપના, દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર કાળ, ભવ અને
ભાવાદિરૂપ સર્વ નિક્ષેપોને બાણતાં હોય તો
તેને તે સર્વનું નિરૂપણ કરવું જોઈએ અને
જો સર્વ નિક્ષેપોને બાણતા ન હોય તો નિક્ષેપ
ચતુષ્ટય- નામ, સ્થાપના, દ્રવ્ય અને ભાવ
નું નિરૂપણ તો કરવું જ જોઈએ.

આવશ્યકવ્યાખ્યા

૯. સે કિં તં આવસ્સયં ?

આવસ્સયં ચઉવ્વિહં પણ્ણત્તં, તં જહા-
નામાવસ્સયં ઠવણાવસ્સયં દઘ્વાવસ્સયં
ભાવાવસ્સયં ।

૯. પ્રશ્ન- આવ ચક્ર-ચતુર્વિધસંધને સવારે સાંજે
અવ ય કરવા યોગ્ય સામાયિક આદિ કાર્યો
આવશ્યક કહેવાય છે, તેનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- આવ ચક્ર ચાર પ્રકારનાં કહ્યાં છે.
(૧) નામઆવ ચક્ર (૨) સ્થાપના આવ ચક્ર
(૩) દ્રવ્યઆવ ચક્ર (૪) ભાવઆવ ચક્ર

૧૦. સે કિં તં નામાવસ્સયં ?

નામાવસ્સયં જસ્સ ણં જીવસ્સ વા અજી-
વસ્સ વા જીવાણં વા અજીવાણં વા
તદુભયસ્સ વા તદુભયાણં વા, આવસ્સ-
ણ્તિ નામં કજ્જઈ, સે તં નામાવસ્સયં ।

૧૧. સે કિં તં ઠવણાવસ્સયં ?

ઠવણાવસ્સયં જણ્ણ કટ્ઠકમ્મે વા
પોત્થકમ્મે વા, ચિત્તકમ્મે વા, લેપ્પકમ્મે
વા ગથિમે વા વેદિમે વા પૂરિમે વા
સંઘાડમે વા અક્ખે વા વરાહણ વા ણ્ણો
વા અણેગો વા સંભાવઠવણા વા અસંભા-
વઠવણા વા આવસ્સણ્ ત્તિ ઠવણા
ઠવિજ્જઈ, સે તં ઠવણાવસ્સયં ।

૧૨. નામઠ્ઠવણાણં કો પઢવિસેસો ?

ણામં આવકહિયં, ઠવણા ઇત્તરિયા વા
હોજ્જા આવકહિયા વા ।

૧૩. સે કિંતં દવ્વાવસ્સયં ?

દવ્વાવસ્સયં દુવિહં ? પગ્ગત્તં તં જહા-
આગમઓ ય નો આગમઓ ય ।

૧૦. પ્રશ્ન- નામ આવશ્યકતુ સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર-કોઈ જીવ કે અજીવનું અથવા જીવો
કે અજીવોનું, જીવ અને અજીવ બન્નેનું
અથવા જીવો અને અજીવોનું ગુણની અપેક્ષા
રાખ્યા વિના વ્યવહાર માટે ‘આવશ્યક’ એવું
નામ રાખવામાં આવે છે તેને નામ આવશ્યક
કહે છે

૧૧. પ્રશ્ન- સ્થાપના આવશ્યકતુ સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- સ્થાપના આવશ્યક તે જે આકૃતિ
કાળ ઉપર કોતરવામાં આવે, વસ્ત્રની ઢી ગલી
આદિ બનાવવામાં આવે, ચિત્રરૂપે જેનું
સજ્જન કરવામાં આવે, ભીની માટીમાંથી
બનાવવામાં આવે, વસ્ત્રોની ગાંઠો ના
સમુદાયથી બનાવવામાં આવે અથવા એક,
બે અથવા અનેક વસ્ત્રો વેષ્ટિત કરીને
બનાવવામાં આવે અથવા પુષ્પોની આકૃતિરૂપે
સજ્જવટ કરવામાં આવે કે પીતળાદિ દ્રવ્યોને
ખીળા માં ઢાળીને જે આકાર બનાવવામાં
આવે તે સર્વમાં અથવા પાશાઓ કે કોડીમાં
એક અથવા અનેક આવશ્યક ક્રિયાયુક્ત
શ્રાવકોની કરવામાં આવેલી જે સદ્ભાવ
સ્થાપના અથવા અસદ્ભાવ સ્થાપના છે તેનું
નામ આવશ્યક સ્થાપના છે. આ સ્થાપ-
નાવશ્યકતુ સ્વરૂપ છે

૧૨. પ્રશ્ન-નામ અને સ્થાપના વચ્ચે શું તફાવત
છે ?

ઉત્તર- નામ યાવત્કથિક-વસ્તુનું અસ્તિત્વ
રહે ત્યાં સુધી ટકી રહેનાર હોય છે, પરંતુ
સ્થાપના તો ઇત્વરિક-સ્વલ્પકાળ સુધી રહેનાર
અને યાવત્કથિક એ બન્ને પ્રકારની હોય છે.

૧૩. પ્રશ્ન- દ્રવ્ય આવશ્યકતુ સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- દ્રવ્યાવશ્યકતા બે પ્રકારે કહેવા છે,
તે આ પ્રકારે (૧) આગમદ્રવ્યાવશ્યક અને
(૨) નોઆગમદ્રવ્યાવશ્યક

૧૪. સે કિં તં આગમઓ દ્વ્યાવસ્સયં ?
આગમઓ દ્વ્યાવસ્સયં જસ્સ ણં આવ-
સણ્ણિ પદં સિવિલ્લયં ઠિયં જિયં મિયં
પરિજિયં નામસમં ઘોસસમં અહીણક્કલ્લરં
મણચ્ચન્નલ્લરં અવ્વાહલ્લક્કલ્લરં અન્નલ્લલિયં
અમિલિયં અવચ્ચામેલિયં પલ્લિપુણ્ણ
પલ્લિપુણ્ણઘોસં કઠેલ્લવિપ્પમુક્કં ગુરુદાય-
ણોવગય, સે ણં તત્થ વાયણાણ પુચ્છણાણ
પરિયટ્ઠણાણ ધમ્મકહાણ નો અણુપ્પેદ્દાણ
કમ્મહા ? ‘અણુવઓગોદવ્વ’ મિતિ
કરુહુ ।

૧૪. પ્રશ્ન-આગમદ્રવ્યાવશ્યકનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર-આગમદ્રવ્યાવશ્યકનું સ્વરૂપ આ પ્રમાણે
છે- જે સાધુએ આવશ્યક શાસ્ત્રના પદોનું
ગુરુ સમક્ષ આદિથી અંતસુધી અધ્યયન કર્યું
છે. આવશ્યકને હૃદયમાં સ્થિર કર્યું છે, આ-
વૃત્તિ કરતાં અથવા કોઈના પૂછવાપર તત્કાલ
ઉપસ્થિત થઈ જાય એવી રીતે પાકું કર્યું છે
જોડા પદ અને વર્ણોની સંખ્યાનું પ્રમાણ
અમલ લીધું છે, અનુપૂર્વી અને અનાનુપૂર્વી
પૂર્વક જેને સર્વ રીતે સર્વ તરફથી પરાવર્તિત
કરી લીધું છે, પોતાના નામની જેમ સ્મૃતિ-
પટલમાંથી દૂર ન થાય એવી રીતે કર્યું છે,
જે રીતે ગુરુ ઉદાતાદિ ઘોષ સ્વરોનું ઉચ્ચારણ
કરતાં હોય તેમ ઉચ્ચારણ કર્યું છે. અક્ષરની
હીનતા રહિત ઉચ્ચારણ કર્યું છે, અક્ષરોની
અધિકતા રહિત ઉચ્ચારણ કર્યું છે, વ્યતિક્રમ
રહિત અસ્ખલિત રૂપે ઉચ્ચારણ કર્યું છે,
અન્ય શાસ્ત્રવર્તી પદોના સેળસેળ રહિત-
અમિલિત ઉચ્ચારણ કર્યું છે, વ્યત્યાગ્રેડિત
એક શાસ્ત્રમાં જુદા જુદા સ્થાનપર લખવામાં
આવેલા એકાર્થક સૂત્રોનો એકજ સ્થાનમાં
પાઠ કરવો અથવા સૂત્રોનું પઠન કરતાં વચ્ચે
વચ્ચે પોતાની બુદ્ધિથી રચેલા તેના જેવા
સૂત્રોનું ઉચ્ચારણ કરવું અથવા બોલતી વખતે
વિરામ લેવાનો હોય ત્યાં ન લેવો અને વિરામ
લેવાનો ન હોય ત્યાં વિરામ લેવો ઇત્યાદિ
દોષોથી રહિત ઉચ્ચારણ કર્યું છે. ગુરુ સમક્ષ
આવશ્યક શાસ્ત્રની વાચના કરી છે. તેથી તે
સાધુ આવશ્યક શાસ્ત્રમાં વાચના, પૃચ્છના,
પરિયટ્ઠના અને ધર્મકથાથી સુકત છે. પરંતુ
અર્થનું અનુચિંતન કરવારૂપ અનુપ્રેક્ષાથી
રહિત હોય છે તે આગમ દ્રવ્યાવશ્યક કહેવાય
છે, કાણુરે “અનુપયોગોદ્રવ્ય” આવશ્ય-
કના ઉપયોગથી રહિત હોવાના કારણે તે
આગમદ્રવ્યાવશ્યક છે.

૧૫. નૈગમસ્સ ણં ઇગો અણુવરુત્તો આગમઓ
 ઇગં દવ્વાવસ્સયં, દોણિણ અણુવરુત્તા
 આગમઓ દોણિણ દવ્વાવસ્સાઈં, તિણિણ
 અણુવરુત્તા આગમઓ તિણિણ દવ્વાવ-
 સ્સયાઈં, ઇવં જાવડયા અણુવરુત્તા
 આગમઓ તાવડયાઈં દવ્વાવસ્સયાઈં ।
 ઇવમેવ વવહારસ્સવિ । સંગહસ્સ ણં ઇગો
 વા અણેગે વા અણુવરુત્તો વા અણુવરુત્તા
 વા દવ્વાવસ્સયં દવ્વાવસ્સયાણિ વા, સે
 ઇગે દવ્વાવસ્સણ । ઉજ્જુસુયસ્સ ઇગો
 અણુવરુત્તો આગમઓ ઇગં દવ્વાવસ્સયં,
 પુહુત્તં નેચ્છઈં । તિણં સદ્ધનયાણં જાણણ
 અણુવરુત્તે અવત્થુ, કમ્હા ? જઈ જાણણ
 અણુવરુત્તે ન ભવઈ, જઈ અણુવરુત્તે
 જાણણ ણ ભવઈ તમ્હા ણત્થિ આગમઓ
 દવ્વાવસ્સયં । સે તં આગમઓ
 દવ્વાવસ્સયં ।

૧૬. સે ઈં તં નો આગમઓ દવ્વાવસ્સયં ?

નો આગમઓ દવ્વાવસ્સયં તિવિહં
 પણ્ણત્તં, તં જહા-જાણયસરીરદવ્વાવ-
 સ્સય, મવિયસરીરદવ્વાવસ્સયં, જાણ-
 યસરીરમવિયસરીરવડરિત્તં દવ્વાવસ્સયં ।

૧૭. સે કિં તં જાણયસરીરદવ્વાવસ્સયં ?
 જાણયસરીરદવ્વાવસ્સયં આવસ્સણ્ણત્તિ
 પયત્થાદિગારજાણયસ્સ જં સરીરયં વવ

૧૫. નૈગમનયની અપેક્ષાએ એક અનુપયુક્ત આત્મા
 એક આગમદ્રવ્યાવશ્યક છે. એ અનુપયુક્ત
 આત્મા એ આગમદ્રવ્યાવશ્યક છે ત્રણ અનુ-
 પયુક્ત આત્મા ત્રણ આગમદ્રવ્યાવશ્યક છે. આ
 પ્રમાણે જેટલા અનુપયુક્ત આત્માઓ હોય
 તેટલાજ આગમદ્રવ્યાવશ્યક સમજવા. વ્યવ-
 હારનય પણ નૈગમનયની જેમજ આગમ-
 દ્રવ્યાવશ્યકના લેહોને સ્વીકારે છે. સામાન્ય
 માત્રને ગ્રહણ કરનાર સગ્રહનય તે એક
 અનુપયુક્ત આત્મા ‘એક દ્રવ્યાવશ્યક અને
 અનેક અનુપયુક્ત આત્માઓ અનેક આગ-
 મદ્રવ્યાવશ્યક’ તેમ સ્વીકાર કરતો નથી પણ
 બધા આ-માઓને એકજ આગમદ્રવ્યાવશ્યક
 માને છે. ઋગ્વેદસૂત્રનયની અપેક્ષાએ એક
 અનુપયુક્ત આત્મા એક આગમદ્રવ્યાવશ્યક
 છે તે લેહોને સ્વીકારતો નથી. ત્રણે શબ્દનય
 અર્થાત્ શબ્દનય સમલિરુદ્ધનય અને એવભૂતનય
 જ્ઞાયકે એ અનુપયુક્ત હોય તો તેને અવસ્તુ-
 અસત્ માને છે કારણ કે જ્ઞાયક અનુપયુક્ત
 સભવીજ ન શકે એ તે અનુપયુક્ત હોય
 તો તે જ્ઞાયક ન કહેવાય જ્ઞાયક હોય તો
 ઉપયોગ રહિત ન હોય માટે આગમદ્રવ્યા-
 વશ્યકનો સભવજ નથી આ આગમદ્ર-
 વ્યાવશ્યકનું સ્વરૂપ છે

૧૬ પ્રશ્ન- હે ભગવન્ ! નોઆગમદ્રવ્યાવશ્યકનું
 સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- આગમનો સર્વથા ? દેશત અભાવરૂપ
 નોઆગમદ્રવ્યાવશ્યકના ત્રણ લેહ છે (૧)
 જ્ઞાયકશરીરદ્રવ્યાવશ્યક (૨) ભવ્યશરીરદ્ર-
 વ્યાવશ્યક (૩) જ્ઞાયકશરીર-ભવ્યશરીર-
 વ્યતિરિક્ત દ્રવ્યાવશ્યક

૧૭ પ્રશ્ન- જ્ઞાયકશરીરદ્રવ્યાવશ્યકનું સ્વરૂપ કેવું
 છે

ગયચુયચવિયચત્તદેહં જીવવિષ્ણજઢં
સિજ્જાગય વા સંથારગયં વા નિમ્મીઢિયા-
ગયં વા સિદ્ધસિલાતલગયં વા પાસિત્તા ણં
કોઢં મળેજ્જા અહો ! ઇમેણં સરીરસમુ-
સ્સણં જિણદિદ્દેણં ભાવેણં આવસ્સણ-
ત્તિ પયં આઘવિયં પ્પણવિયં પરુવિયં
દંસિયં નિર્દંસિયં ઉવદંસિયં । જહા કો
દિદ્ધંતો ? અયં મહુકુંભે આસી, અયં
ઘયકુંભે આસી સે ત જાણયસરીરદ-
વ્વાસ્સયં ।

ઉત્તર- આશયકસૂત્રના અર્થને જાણનાર
સાધુ આદિતું એવું શરીર કે જે વ્યપગત-
ચૈતન્યથી રહિત થઈ ગયું હોય, ચ્યુતચ્યાવિત
આયુકર્મના ક્ષય થવાથી દશ પ્રકારના પ્રાણોથી
રહિત હોય, ત્યકત દેહ-આહારના કારણે
થનાર વૃદ્ધિ જેમા ન હોય તેવા પ્રાણુરહિત
શરીરને, શય્યાગત, સંસ્તારકગત, સ્વાધ્યાય
ભૂમિ કે શમશાનગત અથવા સિદ્ધશિલા- જે
સ્થાનમાં અનશન અંગીકાર કરવામાં આવે
છે તે સ્થાનગત જોઈને કોઈ કહેકે-અહો !
આ શરીર રૂપ પુદ્ગલ સંઘાતે તીર્થંકરને
માન્ય ભાવ અર્થાત્ તદાવરણના ક્ષય કે ક્ષયો-
પશમ રૂપ ભાવથી આવશ્યકસૂત્રનું શુરુ
પાસેથીવિશેષરૂપે અધ્યયન કર્યું હતું શિષ્યોને
સામાન્યરૂપે પ્રજાપિત અને વિશેષરૂપે
પ્રરૂપિત કર્યું હતું તે જાનને પોતાના
આચરણમાં શિષ્યોને દર્શાવ્યું હતું, નિર્દર્શિત-
અક્ષમ શિષ્યો પ્રત્યે કડ્ડણા રાખી વાર વાર
આવશ્યક ગ્રહણ કરાવવાનો પ્રયત્ન કર્યો હતો
ઉપદર્શિત- નય અને યુક્તિઓ દ્વારા
શિષ્યોના હૃદયમાં અવધારણ કરાવ્યું હતું
તેથી તેનું આ શરીર જ્ઞાયકશરીરદ્રવ્યાવશ્યક
છે. શિષ્ય પૂછે છે કે તેનું કોઈ દ્રષ્ટાત છે ?
દ્રષ્ટાત આ છે- જેમ કોઈ વ્યક્તિ ઘડામાંથી
મધ અને ઘી કાઢી નાખ્યા પછી કહે કે
“આ મધનો ઘડો છે” અથવા આ “ઘીનો
ઘડો છે” તેવી રીતે નિર્જીવ શરીર ભૂતકા-
લીન આવશ્યક પર્યાયના કારણરૂપ આધાર-
વાળું હોવાથી તે દ્રવ્યાવશ્યક કહેવાય છે.
આ જ્ઞાયક શરીરદ્રવ્યાવશ્યકનું સ્વરૂપ છે ?

૧૮. સે કિં તં મવિયસરીરદવ્વાવસ્સયં ?
મવિયસરીરદવ્વાવસ્સયં જે જીવે જોણિ
મ્મણનિક્કલ્લે ઇમેણં ચે વ આત્તણં
સરીરસમુસ્સણં જિવોવદિદ્દેણં ભાવેણં
આવસ્સણત્તિપય સેયકાલે સિલ્લિલ્લમ્મઢ
ન તાવ સિલ્લિલ્લમ્મઢ । જહા કા દિદ્ધંતો ?

૧૮. પ્રશ્ન- તે લવ્યશરીરદ્રવ્યાવશ્યકનું સ્વરૂપ
કેવું છે ?

ઉત્તર- સમય પૂર્ણથવાપર યોનિસ્થાનમાંથી
જે જીવ બહાર નીકળ્યો છે તે જીવ તેનું
પ્રાપ્ત શરીરદ્વારા જિનોપદિષ્ટ ભાવઅનુસાર
આવશ્યકમૂત્રને લવિષ્યમા શીખશે, વર્ત-

અયં મહુકુંભે ભવિસ્સઈ, અયં વચકુંભે
ભવિસ્સઈ। સે ત્ત ભવિયસરીરદ્વાવસ્સયં ।

માનમાં શીખી રહ્યો નથી એવા તે લબ્ય
જીવનું તે શરીર લબ્યશરીરદ્રવ્યાવશ્યક
કહેવાય છે. તેનું દ્રષ્ટાંત શું છે? તેનું દ્રષ્ટાંત
આ છે— મધ અને ઘી ભરવા માટેના બે
ઘડા હોય, જેમાં હજુ મધ કે ઘી ભર્યું નથી
તેને માટે કહેવું કે ‘આ મધકુંભ છે’ અથવા
‘આઘૂતકુંભ છે’ તેવી રીતે આ વર્તમાન
શરીરમાં ભવિષ્યકાલિન આવશ્યક રૂપ
પર્યાયના કારણેનો સદ્ભાવ હોવાથી તે
દ્રવ્યાવશ્યક છે આ લબ્ય શરીરદ્રવ્યાવશ્યકનું
સ્વરૂપ છે

૧૯. સે ક તં જાણયસરીરભવિસરીરવરિત્તં
દ્વાવસ્સયં ?

જાણયસરીરભવિયસરીરવરિત્તં દ્વાવ-
સ્સય તિવિહં પ્ણત્તં । તં જહા-લોહયં,
કુપ્પાવયણિયં, લોત્તરિયં ।

૧૯ પ્રશ્ન— ભગવન્ ! જ્ઞાયક શરીર—લબ્યશરીર
વ્યતિરિક્ત દ્રવ્યાવશ્યકનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર—જ્ઞાયક શરીર—લબ્યશરીર દ્રવ્યાવશ્યક
ના ત્રણ પ્રકાર કહેવા છે— (૧) લૌકિક
(૨) કુપ્પાવચનિક (૩) લોકોત્તરિક

૨૦. સે ક તં લોહયં દ્વાવસ્સયં ?

જે ઇમે રાઈસરતલવરમાહંવિયકોહંવિ-
યઈન્નસેટ્ઠિસેણાવઈ સત્થવાહપ્પમિહંઓ
કલ્લં પાઉપ્પમાયાણ રયણીણ સુવિમલાણ
ફુલ્લપ્પલકમલકોમલમ્મિલિયમ્મિ
અહાપંડુરે પમાણ રક્તાસોગપ્પગાસકિ-
સુયમ્મયમુહગુંજહ્મરગસરિસે
કમલાગરનલિણિસંહવોઢણ ઉટ્ઠિયમ્મિ
સૂરે સહસ્સરસ્સિમિ દિણયરે તેયસા
જલંતે મુહધોયણદંતપક્ખાલણ-તેલ્લ
-પ્પહાણપિણ્ણસિદ્ધત્થય હરિ આલિય-
અદ્દાગધ્રુવપુપ્ફમલ્લગધતંવોલવત્થાઈ યાઈ-
દ્વાવસ્સયાઈ કરેંતિ । તઓ પચ્છા
રાયકુલં વા દેવકુલ વા આરામં વા
ઉજ્જાણં વા સમં વા પવં વા ગચ્છંતિ
સે તં લોહયં દ્વાવસ્સયં ।

૨૦. પ્રશ્ન— લૌકિકદ્રવ્યાવશ્યકનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— રાજા એટલે ચક્રવર્તી, વાસુદેવ આદિ
ધર્શવર એટલે યુવરાજ આદિ, તલવર—રાજા
ખુશ થઈ જેને સુવર્ણપદ્મ આપે તે, માડલિક-
મડાંબ [જેની આજુ-બાજુ દૂર સુધી ગામ
ન હોય તે] નો અધિપતિ, કૌટુંબિક—કુટુંબનું
પાલન કરે તે, ઇલ્ય-હાથી પ્રમાણુ ધન જેની
પાસે હોય તે, શ્રેષ્ઠી—જેને નગરશેઠની પદવી
મળી હોય તે, સેનાપતિ ચતુરંગી સેનાનો
નાયક, સાર્થવાહ— વેપાર માટે દેશ-પરદેશ
પ્રયાણ કરનાર સાર્થ—સમૂહનું પાલન કરનાર
આદિ મનુષ્યો રાત્રિ વ્યતીત થઈ પરોઢીયુ-
સામાન્ય પ્રભાત થતાં, ઉષા-પહેલા કરતાં
ચક્રુટતર પ્રકાશથી સપ્ત, વિકસિત કમળ-
પત્રોથી સંપન્ન, મૃગોના નયનોનાં ઉન્મિલન
થી યુક્ત, યથાયોગ્ય પીતમિશ્રિત શુકલ
પ્રભાત થતાં, અશોકવૃક્ષ, પલાશપુષ્પ, શુકના
મુખ અને ચણેઢી સમાન રક્ત, સરોવરોના

કમળવનોને વિકસિત કરનાર, સહસ્રરશ્મિથી
ચુકત દિવસવિધાયક, તેજથી દેદીપ્યમાન,
સૂર્યનો ઉદય થવાપર મુખધોવું, દાત સાફ
કરવા, તેલનું માલીશ કરવું, સ્નાન કરવું,
વાળ ઓળવા, મંગલ માટે દુર્વાદિનું પ્રશ્નેપણું
કરવું, દર્પણમાં મુખ જોવું, વસ્ત્રને મુંગધિત
કરવું, પુષ્પ અને પુષ્પમાળા ગ્રહણ કરવા,
પાન બાવું, સ્વચ્છ વસ્ત્ર પહેરવા આદિ
દ્રવ્યાવશ્યક કરે છે, ત્યારબાદ તેઓ રાજ-
દરબારમાં, દેવાલયમાં, આરામગૃહમાં,
બાગમાં, સભામાં અથવા પ્રપા-પરણ તરફ
જાય છે તે લૌકિકદ્રવ્યાવશ્યક છે

૨૧. સે કિં તં કુપ્પાવયણિયં દન્વાવસ્સયં ?
કુપ્પાવયણિયં દન્વાવસ્સય જે ઇમે ચર-
ગચીરિગચમ્મખંડિયમિક્ખોંડપં રંગગોયમ
ગોન્વતિય ગિહિધમ્મધમ્મચિંતગઅવિરુ-
દ્ધવિરુદ્ધવુદ્ધસાવગપ્પમિતઓ પાસંડત્થા
કલ્હં પાઉપ્પમાયાણ રયણીણ જાવ તેયસા
જલંતે ઇંદસ્સ વા સ્વંદસ્સ વા રુદ્ધસ્સ વા
સિવસ્સ વા વેસમણસ્સ વા દેવસ્સ વા
નાગસ્સ વા જવક્ખસ્સ વા ભૂયસ્સ વા
મુગુદસ્સ વા અજ્ઞાણ વા દુગ્ગાણ વા
કોદ્ધકિરિયાણ વા ઉવલેવણસંમજ્જણ-
આવરિસણધૂવપુપ્ફગંધમલ્લાદ્યાઈં દન્વા-
વસ્સયાઈ કરેતિ, સે તં કુપ્પાવયણિયં
દન્વાવસ્સયં ।

૨૧. પ્રશ્ન- કુપ્પાવયણિક દ્રવ્યાવશ્યકનું સ્વરૂપ
કેવું છે ?

ઉત્તર- જે આ ચરક-સમુદાયમાં એકઠા મળી
લિક્ષા માંગનાર, ચીરિક-માર્ગપર પડેલા
વસ્ત્રખડો એકઠા કરી ધારણ કરનાર, યર્મ-
ખડિક-ચામડાના વસ્ત્ર પહેરનાર અથવા
ચામડાના ઉપકરણ રાખનાર લિક્ષોડ-લિક્ષા
માં પ્રાપ્ત થયેલા અન્નથીજ પોતાનું પેટ
ભરે પરંતુ પોતાની પાળેલી ગાયના દૂધથી ન
ભરે તે, શરીરપર ભસ્મ લગાડનાર, ગોતમ-
વિવિધ અભિનય બતાવી લિક્ષાવૃત્તિ મેળ-
વનાર, ગોત્રતિક, ગૃહિધર્મા-ગૃહસ્થધર્મનેજ
શ્રેષ્ઠ માની તેનું આચરણ કરનાર, ધર્મ-
ચિંતક-ધર્મનો વિચાર કરી તે મુજબ
પ્રવૃત્તિ કરનાર, અવિરુદ્ધ - માતાપિતા,
તિર્યંચ વગેરેના ભેદ વગર બધાનો વિનય
કરનાર વિનયવાદી, વિરુદ્ધ - પુણ્ય, પાપ
પરલોકાદિને ન માનનાર અક્રિયાવાદી, વૃદ્ધ-
શ્રાવક-ગ્રાહણી જે પાષંડસ્થ છે તેઓ રાત્રિ
વ્યતીત થતાં પ્રભાત થવાપર ચાવત સૂર્ય
તેજથી જ્વાળલ્યમાન બને ત્યારે ઇન્દ્રની,
સ્કન્દની, રુદ્રની, શિવની, વૈશ્રમણ-કુબેરની
તથા દેવ, નાગ, યક્ષ, ભૂત, મુકુન્દ, આર્યા-
દેવી, દુર્ગાદેવી, કૌટુકિયાદેવી વગેરેની ઉપલેપક

અર્થાત્ ચંદનાદિનો લેપ કરવારૂપ, સમાજન-
વસ્ત્રથી મૂર્તિને લુછવારૂપ, દૂધાદિવડે
સ્નાન કરાવવારૂપ અને ફલ, ધૂપથી પૂજા
કરવારૂપ જે દ્રવ્યાવશ્યક કરે છે તે કુપ્રાવચનિક
દ્રવ્યાવશ્યક છે.

૨૨. સે કિં તં લોગુત્તરિયં દવ્વાવસ્સયં ?
લોગુત્તરિયં દવ્વાવસ્સયં જે રૂપે સમણ-
ગુણમુક્કજોગી છકાયનિરણુકંપા હય ઇવ
ઉદામા, ગયા ઇવ નિરંકુસા, ઘટ્ટા મટ્ટા
તુપ્પોટ્ટા પંડુરપ્પડપાઉરણા જિણાણાં
મણાણાણ સછંદ વિહરિજ્ઞાણં ઝમ્મઓ
કાલં આવસ્સયસ્સ ઉવટ્ટંતિ । સે તં
લોગુત્તરિયં દવ્વાવસ્સયં । સે તં જાણ-
યસરીરમ્મવિયસરીરવરિચ્છંતં દવ્વાવસ્સયં ।
સે તં નોઆગમઓ દવ્વાવસ્સયં ।

૨૨. પ્રશ્ન- લોકત્તરદ્રવ્યાવશ્યકનું સ્વરૂપ કેવું છે ?
ઉત્તર- જે સાધુ શ્રમણના મૂળગુણો અને
ઉત્તરગુણોથી રહિત હોય, છકાયના છવો
પ્રત્યે અનુકંપા ન હોવાને કારણે જે અશ્વની
જેમ ઉદામ-જલ્દી ચાલનાર, હસ્તિવત્-
નિરંકુશ હોય, સ્નિગ્ધ પદાર્થોથી અવયવોને
મુલાયમ બનાવતો હોય, જળથી શરીરને
વારંવાર ઘેતો હોય અથવા વાળનો તેલાદિથી
સંસ્કાર કરતો હોય, હોઠને મુલાયમ રાખવા
પ્રયત્ન કરતો હોય, પહેરવા-ઓઢવાના વસ્ત્ર
ધોવામાં જે આસક્ત હોય, જિનેન્દ્ર ભગવાન
ની આજ્ઞાની પરવા કર્યા વિના સ્વચ્છંદ
વિચરણ કરતો હોય પરંતુ ઉભયકાળ-પ્રાત
કાળ અને સાયંકાળ આવશ્યક કરવા તૈયાર
થાયતો તેમની આવશ્યક ક્રિયાલોકાત્તરિક-
દ્રવ્યાવશ્યક છે. આ જ્ઞાયક શરીર-ભવ્ય
શરીર વ્યતિરિક્તદ્રવ્યાવશ્યકનું સ્વરૂપ થયું
આ નોઆગમદ્રવ્યાવશ્યકનું નિરૂપણ થયું.

૨૩. સે કિં તં ભાવાવસ્સયં ?

ભાવાવસ્સયં દુવિહં પણ્ણત્તં, તં જહા
આગમઓ ય, નો આગમઓ ય ।

૨૩. પ્રશ્ન- ભાવાવશ્યકનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- ભાવાવશ્યક બે પ્રકારે છે, જેમકે-
(૧) આગમભાવાવશ્યક અને (૨) નોઆગમ
ભાવાવશ્યક.

૨૪. સે કિં તં આગમઓ ભાવાવસ્સયં ?
આગમઓ ભાવાવસ્સયં જાણય ઉવત્તે ।
સે ત્તં આગમઓ ભાવાવસ્સયં ।

૨૪. પ્રશ્ન- આગમભાવાવશ્યકનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- આવશ્યક પદનો જ્ઞાતા હોય અને
સાથે ઉપયોગ ચુકત હોય તે આગમભાવાવશ્યક
કહેવાય છે.

૨૫. સે કિં તં નો આગમઓ ભાવાવસ્સયં ?
નો આગમઓ ભાવાવસ્સયં તિવિહં પળ્લચં,
તં જહા-લોઙ્યં કુપ્પાવયણિયં, લોગુત્તરિયં ।

૨૬. સે કિં તં લોઙ્યં ભાવાવસ્સયં ?
લોઙ્યં ભાવાવસ્સયં પુવ્વળ્લે ભારહં અવરળ્લે
રામાયણં । સે તં લોઙ્યં ભાવાવસ્સયં ।

૨૭. સે કિં તં કુપ્પાવયણિયં ભાવાવસ્સયં ?
કુપ્પાવયણિયં ભાવાવસ્સયં જે ઇમે
ચરગચીરિગ જાવ પાસંડત્થા ઇજ્જંજલિ
હોમજપોંદુરુક્કનમોક્કારમાઙ્યાઈ ભાવા-
વસ્સયાઈ કરેતિ । સે તં કુપ્પાવયણિયં
ભાવાવસ્સયં ।

૨૮. સે કિં તં લોગુત્તરિયં ભાવાવસ્સયં ?
લોગુત્તરિયં ભાવાવસ્સયં જળ્ણં ઇમે
સમળે વા સમળી વા સાવઓ વા
સાવિઆ વા તચ્ચિત્તે તમ્મળે તલ્લેસે તદ-
જ્ઞવસિણ તત્તિવ્વજ્ઞવસાળે તદ્દોવરુત્તે

૨૫. પ્રશ્ન- નોઆગમભાવાવશ્યકત્વં સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- નોઆગમભાવાવશ્યકતા ત્રણ પ્રકાર કહ્યા છે, જેમકે- (૧) લૌકિક (૨) કુપ્રાવચનિક (૩) લોકોત્તરિક

૨૬. પ્રશ્ન- લૌકિકભાવાવશ્યકત્વં સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- દિવસના પૂર્વાર્ધમાં - દિવસના આગલા ભાગમાં મહાભારતને વાંચવું અને દિવસના ઉત્તરાર્ધમાં-દિવસના પાછલા ભાગમાં રામાયણ વાંચવું આ શ્રવણ કરવું. લોકમાં તે વાંચનાદિ અવશ્યકરણીય છે માટે આવશ્યક છે અને અર્થમાં ઉપયોગરૂપ પરિણમનને કારણે ભાવરૂપ છે. તથા પાના ફેરવવા હાથ ભેડવા વગેરે આગમરૂપ નથી 'કિરિયા આગમો ન હોઈ' ક્રિયા આગમ નથી જ્ઞાન ન આગમરૂપ છે માટે અંશતઃ આગમતા હોવાથી નોઆગમ કહેવાય છે આ લૌકિક- નોઆગમભાવાવશ્યકત્વં સ્વરૂપ છે.

૨૭. પ્રશ્ન- કુપ્રાવચનિક ભાવાવશ્યકત્વં સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- કુપ્રાવચનિકભાવાવશ્યક તે ચરગ, ચીરિક યાવત્ પાખડી મનુષ્યો (ઉપયોગ લગાડીને) ઈન્દ્રિય-યજ્ઞ કરે, અંજલિ-સૂર્યને જલાંજલિ અર્પણ કરે, હોમ-નિત્ય હોમ-હવન કરે, ગાયત્રીનો જાપ કરે, ઉન્દુરુકક-મુખથી બળદ જેવો શબ્દ કરે, વંદના આદિ ભાવાવશ્યક કરે તે કુપ્રાવચનિક ભાવાવશ્યક છે.

૨૮. પ્રશ્ન- લોકોત્તરિકભાવાવશ્યકત્વં સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- જે શ્રમણ કે શ્રમણી, શ્રાવક કે શ્રાવિકા આવશ્યકમાં ચિત્ત લગાવી. તેમાં મન લગાવી, શુભ લેશ્યાથી સંપન્ન થઈ, તે ક્રિયા સ પાદન વિષયક અધ્યવસાયથી યુક્ત

તદપ્પિયકરણે તત્ત્વાવગ્નાભાવિણ અણ્ણ-
ત્થક્કથઈ મણં અકારેમાણે ઉમ્મઓકાલં
આવસ્સયં કરેતિ, તં લોગુત્તરિયં ભાવા-
વસ્સયં । સે તં નો આગમઓ
ભાવાવસ્સયં, સે ભાવાવસ્સયં ।

૨૯. તસ્સ ણં ઇમે ઇગદ્ધિયા ણાણાઘોસા
ણાણાવંજણા ણામધેજ્ઞા ભવંતિ, તં
જહા-
આવસ્સયં, અવસ્સકરણિજ્ઞં, ધુવનિગ્ગહો,
વિસોદ્ધીય ।
અજ્ઞયણહક્કવગ્ગો, નાઓ, આરાહણા,
મગ્ગો ॥૧॥
સમણેણં સાવણ ય અવસ્સકાયન્વયં
હવઈ જમ્હા ।
અંતે અહો નિસસ્સયં તમ્હા આવસ્સયં
નામ ॥૨॥
સે તં આવસ્સયં ।

થઈ, તીવ્ર આત્મ અધ્યવસાયથી યુક્ત થઈ
આવશ્યકના અર્થમાં ઉપયોગ યુક્ત થઈ
તદર્પિત કરણ યુક્ત થઈ, તે પ્રકારની ભાવ-
નાથી ભાવિત થઈ અન્ય કોઈ વસ્તુમાં મનને
ભમવા દીધા વિના ઉભયકાળમાં જે આવશ્યક
પ્રતિક્રિયાદિકરે છે તે લોકોત્તરિકભાવાવશ્યક
છે આ નોઆગમભાવાવશ્યકનું સ્વરૂપ છે.
આ ભાવાવશ્યકનું સ્વરૂપ છે.

૨૯. તે આવશ્યકના અનેક નામો છે જે એકાર્થક
છે પણ નાનાઘોષ-બુદ્ધા બુદ્ધા ઉદાત્તાદિ
સ્વરોવાળા, અનેક કકારાદિ વ્યંજનવાળા છે.
તે આપ્રમાણે-(૧) આવશ્યક-અવશ્ય કરવા
યોગ્ય, (૨) અવશ્યકરણીય-મોક્ષાર્થીજનો
દ્વારા જે અવશ્ય અનુષ્ઠેય હોય (૩) ધુવનિગ્રહ-
ધુવ એટલે સંસારનો નિગ્રહ કરે તે (૪)
વિશેષ-જેના દ્વારા કર્મમળની નિવૃત્તિ કે
વિશુદ્ધિ થાય તે (૫) અધ્યયનષટ્કવર્ગ-છ
અધ્યયનના સમૂહરૂપ હોય તે (૬) ન્યાય-
અભિષ્ટ અર્થની સિદ્ધિના સૌથી સારા
ઉપાયરૂપ હોય તે (૭) આરાધના- જે
મોક્ષની આરાધના કરવામાં હેતુરૂપ હોય તે
(૮) માર્ગ- મોક્ષનગરમાં પહોંચાડનાર
આ આવશ્યકના આઠ નામ છે.

શ્રમણ અને શ્રાવક દ્વારા તે દિવસ અને
રાત્રિના અ તે અવશ્યકરણીય હોય છે તે કારણે
તેનું નામ આવશ્યક છે. આ આવશ્યકનું
સ્વરૂપ છે. આવશ્યકનો નિરૂપ પૂર્ણ થયો

શ્રુતની વ્યાખ્યા

૩૦. સે કિં તં સુયં ?

સુયં ચરુચ્ચિહં પણ્ણત્તં, તં જહા નામસુયં,
ઠવણાસુયં, દન્વસુયં ભાવસુયં ।

૩૦. પ્રશ્ન- શ્રુતનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- શ્રુતના ચાર પ્રકાર કહ્યાં છે તે આ
પ્રમાણે- (૧) નામશ્રુત (૨) સ્થાપનાશ્રુત
(૩) દ્રવ્યશ્રુત (૪) ભાવશ્રુત

૩૧. સે કિં તં નામસ્યં ?

નામસ્યં જસ્સ ણં જીવસ્સ વા જાવ
સુણ્ણિ નામ કજ્જઈ ।

૩૨. સે કિં તં ઠવણાસ્યં ?

ઠવણાસ્યં જણ્ણં કટ્ઠકમ્મે વા જાવ
ઠવણા ઠવિજ્જઈ, સે તં ઠવણાસુ ।

નામઠવણાણં કો પઠ્ઠવિસેસો ?

નામ આવકહિય, ઠવણા ઇત્તરિયા
વા હોજ્જા આવકઠિયા વા ।

૩૩. સે કિં તં દવ્વસ્યં ?

દવ્વસ્યં દુવિહં પણ્ણત્તં, તં જહા-આગમઓ
ય નો આગમઓ ય ।

૩૪. સે કિં તં આગમઓ દવ્વસ્યં ?

આગમઓ દવ્વસ્યં જસ્સ ણં સુણ્ણિ પયં
સિવિહં ઠિયાં જિયાં જાવ ણો
અણુપ્પેહાણ કમ્મા ? અણુવઓગો
દવ્વમિત્તિ કટ્ઠુ, નેગમસ્સ ણં ઇગો અણુ-
વડત્તો આગમઓ ઇમં દવ્વસ્યં જાવ
કમ્મા ? જઈ જાણ્ણે અણુવડત્તો ન ભવઈ ।
સે તં આગમઓ દવ્વસ્યં ।

૩૫. સે કિં તં નો આગમઓ દવ્વસ્યં ?

નો આગમઓ દવ્વસ્યં તિવિહં પણ્ણત્તં, તં
જહા-જાણયસરીરદવ્વસ્ય, ભવિયસરીર-

૩૧. પ્રશ્ન- નામશ્રુતનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

જે કોઈ જીવ કે અજીવનું યાવત્ 'શ્રુત'
એવું નામ રાખવામાં આવે તેને નામશ્રુત
કહે છે.

૩૨. પ્રશ્ન- સ્થાપનાશ્રુતનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— કાષ્ઠ યાવત કોડી આદિમાં 'આ
શ્રુત છે' તેવી સ્થાપના, કલ્પના કે આરોપ
કરવામાં આવે તે સ્થાપનાશ્રુત છે.

પ્રશ્ન— નામ અને સ્થાપનામાં શું તફાવત
છે ?

ઉત્તર— નામ યાવત્કથિત હોય છે જ્યારે
સ્થાપના ઇત્વરિક અને યાવત્કથિત બન્ને
પ્રકારની હોય છે.

૩૩. પ્રશ્ન— દ્રવ્યશ્રુતનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— દ્રવ્યશ્રુતના બે પ્રકાર કહ્યા છે,
જેમ કે— (૧) આગમદ્રવ્યશ્રુત (૨) નોઆ-
ગમદ્રવ્યશ્રુત.

૩૪. પ્રશ્ન— આગમદ્રવ્યશ્રુતનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— જે સાધુઆદિને 'શ્રુત' આ પદ
શિક્ષિત છે, સ્થિત છે, નિત છે યાવત્
અનુપ્રેક્ષાથી રહિત છે તે દ્રવ્યશ્રુત છે કારણ
કે અનુપયોગ તે દ્રવ્ય છે નૈગમનયની
અપેક્ષાએ એક અનુપયુક્ત આત્મા એક
આગમદ્રવ્યશ્રુત છે યાવત્ જે જ્ઞાયક હોય છે
તે અનુપયુક્ત ન હોઈ શકે. તાત્પર્ય
એ છે કે આવશ્યકતા વિષયમાં વિલિન્ન
નયોનું જે મન્તવ્ય પહેલા કહ્યું છે તે જ
અહીં પણ જાણી લેવું જોઈએ. તે
આગમદ્રવ્યશ્રુતનું સ્વરૂપ છે.

૩૫. નોઆગમદ્રવ્યશ્રુતનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— નોઆગમદ્રવ્યશ્રુતના ત્રણ પ્રકાર
પ્રશ્ન્યા છે. જેમકે— (૧) જ્ઞાયકશરીરદ્રવ્યશ્રુત

દવ્વસુયં, જાણયસરીરભવિયસરીરવરિચં
દવ્વસુયં ।

૩૬. સે કિં તં જાણયસરીરદવ્વસુયં ?
જાણયસરીરદવ્વસુયં સુયત્તિપયત્થાહિ-
ગારજાણયસ્સ જં સરીરય વવગયચ્ચુચા-
વિયચત્તદેહં તં ચેવ પુવ્વમણિયં
માણિયવ્વં જાવ સે તં જાણયસરીર-
દવ્વસુય ।

૩૭. સે કિં તં ભવિયસરીરદવ્વસુયં ?
ભવિયસરીરદવ્વસુયં જે જીવે જોળીજમ્મણ
નિક્કલંતે જહા દવ્વાવસ્સણ તહા માણિ-
યવ્વં જાવ, સે તં ભવિયસરીરદવ્વસુયં ।

૩૮. સે કિં તં જાણયસરીરભવિયસરીરવરિચં
દવ્વસુયં ?
જાણયસરીરભવિયસરીરવરિચં દવ્વસુયં
પત્તયપોત્થયલિહિયં જાણયસરીરભ-
વિયસરીરવરિચં અહવા દવ્વસુયં
પંચવિહં પળ્લણં, તં જહા-અંડયં
૧ વોંડયં ૨ કીડયં ૩ વાલય
૪ વાગયં ૫ । (તત્થ) અંડયં
હંસગવ્માદિ વોંડયં કપ્પાસમાઙ્ગ ।
કીડયં પંચવિહં પળ્લણં, તંજહા-પટ્ટે
મલણ, અંસુણ, ચીળંસુણ, કિમિરાગે ।
વાલયં પંચવિહં પળ્લણં, તં જહા-ઉણિણ, ઉટ્ટિણ,
મિયલ્લોમિણ, કોતવે, કિટિસે ।
વાગયં મળમાઙ્ગ । સે તં જાણયસરી-
ભવિયસરીરવરિચં દવ્વસુયં । સે તં નો
આગમઓ દવ્વસુયં । સે તં દવ્વસુય ।

(૨) ભવ્યશરીરદ્રવ્યશ્રુત (૩) જ્ઞાયકશરીર
ભવ્યશરીર વ્યતિરિક્તદ્રવ્યશ્રુત

૩૬. પ્રશ્ન— જ્ઞાયકશરીરદ્રવ્યશ્રુતનું સ્વરૂપ કેવું છે ?
ઉત્તર— શ્રુત શબ્દના અર્થના જ્ઞાતાનું શરીર
જે વ્યપગત, ચ્યુત, આવિત, ત્યકત છે-
નિર્ભવ થઈ ગયું છે તે જ્ઞાયકશરીરદ્રવ્યશ્રુત
કહેવાય છે એનું વર્ણન પૂર્વકથિત ૧૭ માં
સૂત્ર પ્રમાણે બાણુવુ આ જ્ઞાયકશરીર-
દ્રવ્યશ્રુતનું સ્વરૂપ છે

૩૭. પ્રશ્ન- ભવ્યશરીરદ્રવ્યશ્રુતનું સ્વરૂપ કેવું છે ?
ઉત્તર— ભવ્યશરીરદ્રવ્યશ્રુત આ પ્રમાણે છે-
જે જીવ યોનિમાથી સમયપૂર્ણ થતા નીકળ્યો
છે ઇલાદિ યાવત્ જેમ દ્રવ્યાવશ્યકમા કહ્યું છે
તેમ બાણુવું અર્થાત્ જે અત્યારે શ્રુતશબ્દનો
અર્થ બાણુતો નથી, ભવિષ્યમા બાણુશે તે
ભવ્યશરીરદ્રવ્યશ્રુત છે

૩૮. પ્રશ્ન- જ્ઞાયકશરીર-ભવ્યશરીર દ્રવ્યવ્યતિરિક્ત
દ્રવ્યશ્રુતનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— તાડપત્રો અથવા પત્રીના સમૂહરૂપ
પુસ્તકમાં લખેલું જે શ્રુત છે તે જ્ઞાયકશરીર
ભવ્યશરીર વ્યતિરિક્ત દ્રવ્યશ્રુત છે. 'સુય'
પદની સંસ્કૃત છાયા 'સૂત્ર'પાણુ થાય છે માટે
શિષ્યની બુદ્ધિની વિશદતા નિમિત્તે સૂત્રકારે
'સુય' ના પ્રકરણમાં સૂત્રની વ્યાખ્યા
પણ આપી છે જેમકે— જ્ઞાયકશરીરભવ્ય
શરીરવ્યતિરિક્ત દ્રવ્યશ્રુતના પાંચ પ્રકાર
પ્રકર્યા છે (૧) અંડજ (૨) ઔડજ (૩)
કીટજ (૪) બાલજ (૫) વલ્કલ

(૧) હંસાદિ-ચતુરિન્દ્રિય જીવ વિશેષની
કોથળીમાથી જે સૂત્ર નીકળે તેને અંડજ
કહે છે (૨) કપાસ અથવા રૂમાંથી બનાવેલ
સૂત્રને ઔડજ કહે છે (૩) કીટજ (કીટોથી
ઉત્પન્ન સૂત્ર) ના પાંચ પ્રકાર છે (૧) પટ્ટ
(૨) મલય (૩) અશુક (૪) ચીનાશુક અને

૩૯. સે કિં તં ભાવસુયં ?
ભાવસુયં દુહિં પળ્લચં, તં જહા
આગમઓ ય, નોઆગમઓ ય ।

૪૦. સે કિં તં આગમઓ ભાવસુયં ?
આગમઓ ભાવસુયં જાણે ઉવવચો ।
સે તં આગમઓ ભાવસુયં ।

૪૧. સે કિં તં નો આગમઓ ભાવસુયં ?
નોઆગમઓ ભાવસુયં દુવિં પળ્લચં,
તં જહા-લોહયં, લોગુત્તરિયં ચ ।

૪૨. સે કિં તં લોહયં નોઆગમઓ ભાવસુયં ?
લોહયં નોઆગમઓ ભાવસુયં જં ઇમં
અળ્લાણિણિં મિચ્છાદિટ્ઠિણિં સચ્છંદ
બુદ્ધિમહિવિગપ્પિયં, તં જહા-ભારહં
રામાયણં મીમાસુરુકં કોહિલ્લયં ઘોહ-
યમુહં સગહમહિયાઓ કપ્પાસિયં
ળાગસુહુયં કળ્લસત્તરી વેસિયં વહસે-
સિયં બુદ્ધસાસણં કાવિલં લોગાયહયં
સદ્ધિતં માદરં પુરાણં વાગરણં નાહગાહં,
અહવા વાવત્તરિકલાઓ વત્તારિ વેયા

(૫) કૃમિરાગ.

(૪) ખાલજના પાંચ પ્રકાર છે. (૧) ઔર્ણિક-
ઘેટાદિના વાળમાંથી બનાવેલ સૂત્ર (૨)
ઔર્ણિક- ઊંટના વાળ- માંથી બનાવેલ
(૩) મૃગલૌભિક- મૃગના વાળમાંથી
બનાવેલ (૪) કૌતવ- ઉદરની રુવાટીમાંથી
બનાવેલ (૫) કિદ્દિસ

(૫) વદકલ- શણુની છાલમાંથી બનાવેલ સૂત્ર
આ જ્ઞાયકશરીરભવ્યશરીર વ્યતિરિક્ત
દ્રવ્યશ્રુતનું સ્વરૂપ છે. આ નોઆગમદ્રવ્ય
શ્રુતનું સ્વરૂપ છે. આમ દ્રવ્યશ્રુતનું વર્ણન
સમાપ્ત થયું.

૩૯. પ્રશ્ન— ભાવશ્રુતનું સ્વરૂપ કેવું છે ?
ઉત્તર— ભાવશ્રુતના બે ભેદ પ્રશ્ન્યા છે,
જેમકે— (૧) આગમભાવશ્રુત (૨)
નોઆગમભાવશ્રુત.

૪૦. પ્રશ્ન— આગમભાવશ્રુતનું સ્વરૂપ કેવું છે ?
ઉત્તર— જે સાધુઆદિ શ્રુતનો જ્ઞાતા હોય
અને ઉપયોગ યુક્ત હોય તે આગમભાવશ્રુત
છે. આ આગમથી ભાવશ્રુતનું લક્ષણ છે.

૪૧. નોઆગમભાવશ્રુતનું સ્વરૂપ કેવું છે ?
ઉત્તર— નોઆગમભાવશ્રુતના બે ભેદ છે.
(૧) લૌકિક અને (૨) લોકોત્તરિક

૪૨. પ્રશ્ન— લૌકિકનોઆગમભાવશ્રુતનું સ્વરૂપ
કેવું છે ?
ઉત્તર— અજ્ઞાની મિથ્યાદષ્ટિ દ્વારા પોતાની
સ્વચ્છંદ બુદ્ધિ અને મતિથી રચેલ મહા-
ભારત, રામાયણ, ભીમાસુરોક્ત, કૌટિલ્ય-
રચિતઅર્થશાસ્ત્ર, ઘોટકમુખ, શટકમદ્રિકા,
કાર્પાસિક, નાગસૂક્ષ્મ, કનકસપ્તતિ, કામ-
શાસ્ત્ર, વૈશેષિકશાસ્ત્ર, ત્રિપિટક નામક બૌદ્ધ
શાસ્ત્ર, કપિલનું સાંખ્યદર્શન, ચાર્વાકદર્શન,
પશ્ચિત્ર, માઠરનિર્મિત્તશાસ્ત્ર, પુરાણ,
વ્યાકરણ, દર્શ્ય અને શ્રાવ્યકવ્ય, અથવા ૭૨

સગોવંંગા સે તં લોહ્યં નો આગમઓ
ભાસુયં ।

૪૩. સે કિં તં લોહ્યં નોઆગમઓ
ભાસુયં ?

લોહ્યં નોઆગમઓ
ભાસુયં જં ઇમં અરહંતેહિં મયવંતેહિં
ઉપ્પણ્ણાણદંસણધરેહિં તીયપચ્ચુપ્પ-
ણમણાગયં જાણેહિં સવચ્છૂહિં સવ્વ-
દરિસીહિં તિલુક્કવહિયમહિયપૂહિં
અપ્પહિયહવરનાણદંસણધરેહિં પણીય
દુવાલસંગં ગણિપિહગં, તં જહા-આયારો
સૂયગહો ઠાણં સમવાઓ વિવાહપણ્ણત્તી
નાયાધમ્મકહાઓ, ઉવાસગદસાઓ
અંતગહદસાઓ અણુત્તરોવવાહ્યદસાઓ,
પણ્ણવાગરણાં વિવાગસુયં દિદ્ધિવા-
ઓય । સે તં લોહ્યં નોઆગમઓ
ભાસુયં । સે તં આગમઓ ભાસુયં ।
સે ત ભાસુયં ।

૪૪. તસ્સ પં ઇમે ઇગદ્ધિયા ણાણાઘોસા
ણાણાવંજના નામધેજ્જા મવંતિ, તં
જહા—

સુયસુત્તગંથસિદ્ધં, તસાસણે આણાવયણ
ઉપ્પસે ।

પન્નવણ આગમે વિ ય, ઇગદ્ધા પજ્જવા
સુત્તે । સે તં સુયં ।

કળાઓના પ્રતિપાદકશાસ્ત્રો અંગ, ઉપાગ
સહિત ચાર વેદ, આ બધા લૌકિકનોઆગ-
મભાવશ્રુત છે

૪૩. પ્રશ્ન— લોકોત્તરિકનોઆગમભાવશ્રુતનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— લોકોત્તરિકનોઆગમભાવશ્રુત તે છે
જે જ્ઞાનાવરણકર્મના ક્ષયથી ઉત્પન્ન થયેલ
કેવળજ્ઞાન અને કેવળદર્શનને ધારણ કરનાર,
ભૂત, ભવિષ્ય અને વર્તમાનકાલિક પદાર્થોને
જાણનારા, સર્વજ્ઞ, સર્વદર્શી ત્રણેલોકવર્તી
જીવોદ્ધારા અવલોકિત, મહિત અર્થાત્ યથાવ-
સ્થિત ગુણોના કીર્તનરૂપ ભાવસ્તવનથી સંસ્તુત,
પૂજિત- વંદનરૂપ કાયિક ક્રિયાથી સત્કારિત,
અપ્રતિહત જ્ઞાન દર્શનને ધારણ કરનારા, અરિ-
હંત ભગવંતોદ્ધારા આરમ્ભવાળુ આ જે
ગણિપિટક છે જેમકે— (૧) આચારાગ (૨)
સૂત્રકૃતાંગ (૩) સ્થાનાંગ (૪) સમવાયાંગ
(૫) વિવાહપ્રજ્ઞપ્તિ (૬) જ્ઞાતાધર્મકથા
(૭) ઉપાસકદશાંગ (૮) અંતકૃતદશાંગ
(૯) અનુત્તરોપપાતિક દશાંગ (૧૦) પ્રશ્ન
વ્યાકરણ (૧૧) વિપાકશ્રુત (૧૨) દષ્ટિવાદ
સૂત્ર. તે લોકોત્તરિકનોઆગમભાવશ્રુત છે.
આ નોઆગમભાવશ્રુતનું સ્વરૂપ છે. આ
ભાવશ્રુતનું વર્ણન હું થયું.

૪૪. તે શ્રુતના ઉદાત્તાદિ વિવિધ સ્વરોથી યુક્ત
તથા કકારાદિ અનેક વ્યંજનોથી યુક્ત કિન્તુ
એકાર્થવાચક (પર્યયાવાચી) નામો આ પ્રમાણે
છે— (૧) શ્રુત—ગુરુ સમીપે જેનું શ્રવણ
હોય તે (૨) સૂત્ર— અર્થોની સૂચના તે દ્વારા
મળતી હોવાથી સૂત્ર (૩) ગ્રંથ— તીર્થંકરરૂપ
કલ્પવૃક્ષના વચનરૂપ પુષ્પોનું ગ્રંથન થયેલું
હોવાથી (૪) સિદ્ધાંત— પ્રમાણસિદ્ધ અર્થને
પ્રગટ કરનાર (૫) શાસન— મિથ્યાત્વાદિથી
દૂર રહેવાની શિક્ષા આપે છે માર્ટે શાસન

(૬) આજ્ઞા-મુક્તિમાટે આજ્ઞા કરનાર (૭) વચન-વાણીદ્વારા સ્પષ્ટ કરવામા આવે છે માટે વચન (૮) ઉપદેશ-જીવોને ઉપાદેયમા પ્રવૃત્ત થવાનો તથા હેયથી નિવૃત્ત થવાનો ઉપદેશ આપનાર (૯) પ્રજ્ઞાપના-જીવાદિક સર્વ પદાર્થોના યથાર્થ સ્વરૂપનું પ્રરૂપણ કરનાર, (૧૦) આગમ-આચાર્ય પરંપરાથી આવેલ હોવાનેકારણે આગમ આરીતે શ્રુતનું નિરૂપણ સમાપ્ત થાય છે

સ્કન્ધની વ્યાખ્યા

૪૫. સે કિં તં સંધે ?

સંધે ચરુચ્ચિદ્દે પળ્લત્તે, તં જહા-નામસંધે
ઠવણાસંધે દવ્વસંધે ભાવસંધે ।

૪૫. પ્રશ્ન- સ્કન્ધ (પુદ્ગલ પરમાણુઓના પિંડ)
નું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- સ્કન્ધના ચાર પ્રકાર પ્રરૂપ્યા છે. તે
આપ્રમાણે- (૧) નામસ્કન્ધ (૨) સ્થાપના
સ્કન્ધ (૩) દ્રવ્યસ્કન્ધ (૪) ભાવસ્કન્ધ.

૪૬. નામદ્વવણાઓ પુવ્વમણિયાણુકમેણ
માણિયવ્વાઓ ।

૪૬. નામસ્કન્ધ અને સ્થાપનાસ્કન્ધનું સ્વરૂપ
નામઆવશ્યક અને સ્થાપનાઆવશ્યકની
જેમજ સમજી લેવું જોઈએ.

૪૭. સે કિં તં દવ્વસંધે ?

દવ્વસંધે દુવિદ્દે પળ્લત્તે, તં જહા-આગ-
મઓ ય નોઆગમઓ ય ।

૪૭. પ્રશ્ન- દ્રવ્યસ્કન્ધનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- દ્રવ્યસ્કન્ધના બે પ્રકાર પ્રરૂપ્યા છે
તે આપ્રમાણે- (૧) આગમદ્રવ્યસ્કન્ધ (૨)
નોઆગમદ્રવ્યસ્કન્ધ.

સે કિં તં આગમઓ દવ્વસંધે ?

આગમઓ દવ્વસંધે-જસ્સ ણં સંધેત્તિ પ-
સિવિસ્યં, સેસં જહા દવ્વાવસ્સણ તદ્દા
માણિયવ્વં । નવરં સંધામિલાવો જાવ ।

પ્રશ્ન- આગમદ્રવ્યસ્કન્ધનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- જે સાધુએ ‘સ્કન્ધ’ આ પદના
અર્થને ગુરુ સમીપે શીખી લીધો છે અને
ઉપયોગ સહિત છે તે આગમદ્રવ્યસ્કન્ધ છે.
શેષ સર્વ દ્રવ્યઆવશ્યક સુજ્ઞા જાણવું.
વિશેષતા એટલી છે કે દ્રવ્યસ્કન્ધનું કયન
કરીએ ત્યારે દ્રવ્યાવશ્યકતા સ્થાને દ્રવ્ય-
સ્કન્ધ કહેવું

સે કિં તં જાણયસરીર ભવિયસરીર
ઇરિત્તે દવ્વસ્થંધે ? જાણયસરીરવઇરિત્તે
દવ્વસ્થંધે તિવિહે પળ્લત્તે, તજહા-સચિત્ત
અચિત્ત મીસણ ।

૪૮. સે કિં તં સચિત્તે દવ્વસ્થંધે ?

સચિત્તે દવ્વસ્થંધે અળેગવિહે પળ્લત્તે,
તં જહા-હયસ્થંધે ગયસ્થંધે કિંનરસ્થંધે
કિંપુરિસસ્થંધે મહોરગસ્થંધે ગંધવ્વસ્થંધે
ઉસમસ્થંધે । સે તં સચિત્તે દવ્વસ્થંધે ।

૪૯. સે કિં તં અચિત્તે દવ્વસ્થંધે ?

અચિત્તે દવ્વસ્થંધે અળેગવિહે પળ્લત્તે,
તં જહા-દુપણસિણ તિપણસિણ જાવ
દસપણસિણ સંઘિજ્જપણસિણ અસંઘિજ્જ-
પણસિણ અણંતપણસિણ । સે તં અચિત્તે
દવ્વસ્થંધે ।

૫૦. સે કિં તં મીસણ દવ્વસ્થંધે ?

મીસણ દવ્વસ્થંધે અળેગવિહે પળ્લત્તે,
તં જહા-સેણાણ અગ્ગિમે સ્થંધે, સેણાણ
મઙ્ગિમે સ્થંધે, સેણાણ પચ્છિમે સ્થંધે,
સે તં મીસણ દવ્વસ્થંધે ।

પ્રશ્ન- જ્ઞાયકશરીર-ભવ્યશરીર વ્યતિરિક્ત
દ્રવ્યસ્કન્ધનુ સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- જ્ઞાયકશરીર-ભવ્યશરીર વ્યતિરિક્ત
દ્રવ્યસ્કન્ધના ત્રણ પ્રકાર પ્રરૂપ્યા છે. તે
આપ્રમાણે- (૧) સચિત્ત (૨) અચિત્ત અને
(૩) મિશ્ર

૪૮ પ્રશ્ન- સચિત્તદ્રવ્યસ્કન્ધનુ સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- સચિત્તદ્રવ્યસ્કન્ધના અનેક પ્રકારો
પ્રરૂપ્યા છે તે આપ્રમાણે- હયસ્કન્ધ,
ગજસ્કન્ધ, કિન્નરસ્કન્ધ, કિંપુરુષસ્કન્ધ,
મહોરગસ્કન્ધ, ગંધર્વસ્કન્ધ, વૃષભસ્કન્ધ,
જીવનો ગૃહીત શરીરસાથે અમુકરૂપે અભેદ
છે, છતાં પણ સચિત્તદ્રવ્યસ્કન્ધનો અધિકાર
આલતો હોવાથી અહીં તે તે પર્યાયમાં રહેલા
જીવોમાળ પરમાર્થતઃ સચેતનતા હોવાથી
હયાદિ જીવોજ વિવક્ષિત થયા છે તદ્વધિષ્ઠિ-
તશરીરની વિવક્ષા થઈ નથી.

૪૯ પ્રશ્ન- અચિત્તદ્રવ્યસ્કન્ધનુ સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- અચિત્તદ્રવ્યસ્કન્ધના અનેક પ્રકાર
પ્રરૂપ્યા છે તે આપ્રમાણે- દ્વિપ્રદેશિક (એ
પ્રદેશવાળો), ત્રિપ્રદેશિક યાવત્ દસપ્રદેશિક,
સપ્ત્યાતપ્રદેશિક, અસપ્ત્યાતપ્રદેશિક,
અનતપ્રદેશિક અચિત્તદ્રવ્યસ્કન્ધ આ
અચિત્તદ્રવ્યસ્કન્ધનુ સ્વરૂપ છે.

૫૦. પ્રશ્ન- મિશ્રદ્રવ્યસ્કન્ધનુ સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- મિશ્રદ્રવ્યસ્કન્ધના અર્થાત્ સચેતન-
અચેતનનુ મિશ્રણ જેમાં હોય તેવા સ્કન્ધના
અનેક પ્રકારો કહ્યા છે. તે આપ્રમાણે-
સેનાનો અગ્નિમસ્કન્ધ, સેનાનો મધ્યમસ્કન્ધ,
સેનાનો અંતિમસ્કન્ધ. આ મિશ્રદ્રવ્યસ્કન્ધનુ
સ્વરૂપ છે (સેનામા હાથી આદિ સચિત્ત
હોય છે, શસ્ત્રાદિ અચિત્ત હોય છે, માટે
બધાનો સમૂહ મિશ્રસ્કન્ધ કહેવાય છે.)

૫૧. અહવા જાણયસરીરભવિયસરીરવરિત્તે
દવ્વસ્થાથે તિવિહે પળળતે, તં જઠા-કસિ-
ણલાંથે, અકસિણલાંથે અળગદવિયલાંથે ।

૫૨. સે કિં તં કસિણલાંથે ?
કસિણલાંથે સે ચેવ હયલાંથે, ગયલાંથે ।
સે તં કસિણલાંથે ।

૫૩. સે કિં તં અકસિણલાંથે ?
અકસિણલાંથે સો ચેવ દુપણસિયાઈલાંથે
જાવ અણંતપણસણલાંથે । સે તં અક-
સિણલાંથે ।

૫૪. સે કિં તં અળગદવિયલાંથે ?
અળગદવિયલાંથે-તસ્સ ચેવ દેસે
અવચિણ તસ્સ ચેવ દેસે ઉવચિણ, સે તં
અળગદવિયલાંથે સે તં જાણયસરીર-
ભવિયસરીરવરિત્તે દવ્વલાંથે, સે તં નો
આગમઓ દવ્વલાંથે, સે તં દવ્વલાંથે ।

૫૫. સે કિં તં ભાવલાંથે ?
ભાવલાંથે દુવિહે પળળતે, તં જઠા આગ-
મઓ ચ નોઆગમઓ ચ ।

૫૬. સે કિં તં આગમઓ ભાવલાંથે ?
આગમઓ ભાવલાંથે જાણણ ઉવદત્તે ।
સે તં આગમઓ ભાવલાંથે ।

૫૧. અથવા જ્ઞાયકશરીર-ભવ્યશરીર વ્યતિરિક્ત
દ્રવ્યસ્કન્ધના ત્રણ પ્રકાર છે. તે આપ્રમાણે-
(૧) કૃત્સ્નસ્કન્ધ (પૂર્ણસ્કન્ધ) (૨) અકૃ-
ત્સ્નસ્કન્ધ (અપરિપૂર્ણસ્કન્ધ) અને (૩)
અનેકદ્રવ્યસ્કન્ધ.

૫૨. પ્રશ્ન- કૃત્સ્નસ્કન્ધનું સ્વરૂપ કેવું છે ?
ઉત્તર- કૃત્સ્નસ્કન્ધ- જીવ અને જીવાધિષ્ઠિત
શરીરાવયવોનો સમુદાય તે હ્યસ્કન્ધ,
ગજસ્કન્ધ આદિ જે પૂર્વે કહ્યાં તે જ કૃત્સ્ન-
સ્કન્ધ છે આ કૃત્સ્નસ્કન્ધનું સ્વરૂપ છે.

૫૩ પ્રશ્ન- અકૃત્સ્નસ્કન્ધનું સ્વરૂપ કેવું છે ?
ઉત્તર- અકૃત્સ્નસ્કન્ધ- આપેક્ષિક અપરિપૂર્ણ
અચિત્તસ્કન્ધ તે પૂર્વે કહેલ દ્વિપ્રદેશિકસ્કન્ધ
યાવત્ અનંતપ્રદેશિકસ્કન્ધ છે આ અકૃત્સ્ન-
સ્કન્ધનું વર્ણન છે.

૫૪ પ્રશ્ન- અનેકદ્રવ્યસ્કન્ધનું સ્વરૂપ કેવું છે ?
ઉત્તર- એકદેશે અપચિત્તભાગો- જીવપ્રદે-
શોથી રહિત કેશ-નખાદિ અને એકદેશે
ઉપચિત્તભાગો એટલે જીવપ્રદેશોથી વ્યાપ્ત
પૃષ્ઠ, ઉદરાદિ, કે જે એક વિશિષ્ટ આકારે
થઈને તેનો જે દેહરૂપ સમુદાય અને તે
અનેકદ્રવ્યસ્કન્ધ છે આ અનેકદ્રવ્યસ્કન્ધનું
સ્વરૂપ છે

૫૫. પ્રશ્ન- ભાવસ્કન્ધનું સ્વરૂપ કેવું છે ?
ઉત્તર- ભાવસ્કન્ધના બે પ્રકાર પ્રરૂપ્યા છે.
તે આપ્રમાણે- (૧) આગમભાવસ્કન્ધ (૨)
નોઆગમભાવસ્કન્ધ

૫૬ પ્રશ્ન- આગમભાવસ્કન્ધનું સ્વરૂપ કેવું છે ?
ઉત્તર- આગમભાવસ્કન્ધ તે ઉપયોગયુક્ત
સ્કન્ધ શબ્દના અર્થનો જ્ઞાતા છે. આ પ્રકારનું
આગમભાવસ્કન્ધનું સ્વરૂપ છે.

૫૭. સે કિં ત નોઆગમઓ ભાવસ્કંધે ?
નોઆગમઓ ભાવસ્કંધે એસિં ચેવ સામા-
ઇયમાઇયાણં છળહં અજ્ઞયણાણં સમુદય-
સમિહસમાગમેણં આવસ્સયસુયસ્કંધે ભાવ
સ્કંધેત્તિ લભ્મહં । સે તં નોઆગમઓ
માદસ્કંધે, સે તં ભાવસ્કંધે ।

૫૮. તસ્સ ણં ઇમે એગટ્ઠિયા ણાણાઘોસા
ણાણાવંજણા એગટ્ઠિયા નામવેજ્ઞા ભવંતિ,
તં જહા-ગણકાણં ય નિકાણં, સ્કંધે વગ્ગે
તદ્દેવ રાસી ય । પુંજે પિંડે નિગરે, સંઘાણં
આહલસમૂહે ॥૧॥ સે તં સ્કંધે ।

૫૭ પ્રશ્ન- નોઆગમભાવસ્કંધનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- પરસ્પર સંબંધિત સામાયિકાદિ
છ અધ્યયનોના સમુદાયથી જે આવશ્યક
શ્રુતસ્કંધ નિષ્પન્ન થાય છે તે ભાવસ્કંધ છે,
અને મુખ્યવસ્ત્રિકા રજોહરણના વ્યાપાર રૂપ
ક્રિયાથી યુક્ત વિવક્ષા કરવાથી તે નોઆગમ-
ભાવસ્કંધ કહેવાય છે. આમ ભાવસ્કંધનું
વર્ણન પૂર્ણ થયું.

૫૮. તે ‘સ્કંધ’ ના વિવિધ ઘોષવાળા તથા
વિવિધ વ્યંજનવાળા એકાર્થક (પર્યાયવાચી)
નામો પ્રરૂપ્યા છે તે આપ્રમાણે છે- (૧)
ગણ- મલ્લ આદિના ગણની જેમ સ્કંધ પણ
અનેક પરમાણુઓના એક સંશ્લિષ્ટ પરિણા-
મરૂપ હોવાથી તેનું નામ ગણ છે. (૨)
કાય- પૃથ્વીકાયાદિની જેમ સ્કંધ હોવાથી
કાય કહેવાય (૩) નિકાય- ષટ્કલ્પનિકાયની
જેમ આ સ્કંધ નિકાય કહેવાય છે. (૪)
સ્કંધ- દ્વિપ્રદેશિકસ્કંધ ની જેમ (૫) વર્ગ-
ગોવર્ગની જેમ તે વર્ગ કહેવાય (૬) રાશિ-
શાલિધાન્યાદિવત્ તે રાશિ છે (૭) પુજ-
એકત્રિત ધાન્યપુજની જેમ પુજ કહેવાય
(૮) પિંડ- ગોળાદિના પિંડની જેમ પિંડ છે.
(૯) નિકર- ચાદી આદિના સમૂહની જેમ
નિકર છે. (૧૦) સંઘાત- મહોત્સવાદિમા
એકત્રિત જનસમુદાયની જેમ સંઘાત છે
(૧૧) આકુલ- આગણુમા એકત્રિત જન-
સમૂહની જેમ આકુલ છે. (૧૨) સમૂહ-
નગરાદિના જનસમૂહની જેમ તે સમૂહ છે.
આપ્રમાણે સ્કંધનું વર્ણન પૂર્ણ થયું

આવશ્યકનો અર્થાધિકાર

૫૯. આવસ્સગસ્સ ણં ઇમે અત્થાદિગારા
ભવંતિ, તં જહા સાવજ્જજોગવિરહં, ઉક્કિ
ત્તણ ગુણવઓ ય પહિવત્તી । સ્વલિયસ્સ

૫૯. આવશ્યકનો અર્થાધિકાર આ પ્રકારે છે.
(૧) સાવધયોગ વિરતિ- પ્રથમ અધ્યયન
સામાયિકમાં સમ્પૂર્ણ સાવધયોગની વિરતિનું

નિંદનાત્રણચિગિચ્છા ગુણધારણા ચૈવ ।

પ્રતિપાદન કર્યું છે. (૨) ઉક્તીર્તન- બીજા ચતુર્વિંશતિસ્તવઅધ્યયનમાં ૨૪ તીર્થ કરેની સ્તુતિ કરી છે (૩) ગુણવાનની પ્રતિપતિ- ત્રીજા વંદના અધ્યયનમાં મૂળગુણ-ઉત્તરગુણ સંપન્ન મુનિઓને વંદના કરવારૂપ અર્થાધિકાર છે. (૪) સ્ખલિતનિંદા- પ્રતિક્રમણ નામના ચોથા અધ્યયનમાં મૂળગુણો અને ઉત્તરગુણોથી સ્ખલિત થતાં લાગેલા અતિ-ચારની નિંદા કરવારૂપ અર્થાધિકાર છે (૫) વ્રણચિકિત્સા- કાયોત્સર્ગ નામના પાંચમાં અધ્યયનમાં ચારિત્રરૂપપુરુષનો જે અતિ-ચારરૂપ ભાવવ્રણ (ધા) છે તેની દશ પ્રકારની પ્રાયશ્ચિત્તરૂપ ચિકિત્સા કરવારૂપ અર્થાધિકાર છે. (૬) ગુણધારણા- પ્રત્યાખ્યાન નામના છઠા અધ્યયનમાં મૂળગુણ-ઉત્તરગુણને અતિ-ચારરહિત ધારણ કરવારૂપ અર્થાધિકાર છે.

૬૦. આવસ્સયસ્સ एसो पिंडत्थो वणिगो
समासेणं । एत्तो एकेकं पुण, अज्झयणं
कित्तइस्सामि ॥१॥

તં જહા-સામાઈયં, ચતુવીસત્થઓ
વન્દણયં પઢિકમણં કાઉસ્સગ્ગો
પચ્ચક્રણં । તત્થ પઢમં અજ્ઞ-યણં
સામાઈયં, તસ્સણં ।

इमे चत्तारि अणुओगदारा भवन्ति, तं
जहा-उवकमे, निक्खेवे, अणुगमे, नये ।

૬૦. આવશ્યકશાસ્ત્રનો આ પ્રકારનો સમુદાયાર્થ-
નામાર્થ સંક્ષેપમાં વર્ણવ્યો. હવે એક-એક
અધ્યયનનું વર્ણન કરીશ. તે આપ્રમાણે—
(૧) સામાયિક (૨) ચતુર્વિંશતિસ્તવ (૩)
વંદના (૪) પ્રતિક્રમણ (૫) કાયોત્સર્ગ
(૬) પ્રત્યાખ્યાન. તેમાંથી પ્રથમ અધ્યયન
'સામાયિક' ના ચાર અનુયોગદ્વાર થાય છે.
તે આપ્રમાણે- (૧) ઉપક્રમ- દૂરની વસ્તુ-
ઓનું એવી રીતે પ્રતિપાદન કરવું કે તે
નિક્ષેપ યોગ્ય બની જાય (૨) નિક્ષેપ- નામ-
સ્થાપનાદિ દ્વારા વિષયનું વ્યવસ્થાપન કરવું
અથવા જેનાવડે વસ્તુનું પ્રતિપાદન કરાય
(૩) અનુગમ- સૂત્રનો અનુદ્વંશ અર્થ કહેવો
(૪) નય- અનંત ધર્માત્મક વસ્તુના એક
અશને મુખ્યરૂપે ગ્રહણ કરનાર યોધ.

૬૧. से किं तं उवकमे ?

उवकमे छव्विहे पणत्ते, तं जहा
णामोवकमे ठवणोवकमे दव्वोवकमे
खेत्तोवकमे ।

૬૧. પ્રશ્ન- ઉપક્રમનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- ઉપક્રમના છ પ્રકાર વર્ણવ્યા છે તે
આપ્રમાણે- (૧) નામઉપક્રમ (૨) સ્થાપના

વ્યતિરિક્ત દ્રવ્યોપક્રમનું સ્વરૂપ વર્ણવ્યું. આ રીતેનો આગમદ્રવ્યોપક્રમનું નિરૂપણ કર્યું અને દ્રવ્યોપક્રમનું વર્ણન પણ પૂર્ણ થયું.

૬૮. સે કિ તં સ્વેત્તોવક્કમે ?

સ્વેત્તોવક્કમે જણું હલકુલિયાઈર્હિ સ્વેત્તાઈં ઉવક્કમિજ્જાંતિ । સે તં સ્વેત્તો-વક્કમે ।

૬૮. પ્રશ્ન- સ્વેત્તોવક્કમનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- હળ અને કુલિક (ખેતરમાંથી તૃણા-દિને દૂર કરવા હળ જેવા સાધન) વડે ખેતરને ખી વાવવા યોગ્ય બનાવવા અથવા ખીન્નેતપાદનને અયોગ્ય બનાવવારૂપ જે ઉપક્રમ-પ્રયત્ન તે સ્વેત્તોવક્કમ છે.

૬૯. સે કિ તં કાલોવક્કમે ?

કાલોવક્કમે જણું નાલિયાઈર્હિ કાલસ્સો-વક્કમણં કીરડ્ઠ । સે તં કાલો-વક્કમે ।

૬૯. પ્રશ્ન- કાલોપક્રમનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- નાલિકા (તામ્રની ઘટિકા), કીલ આદિ સાધનોવડે કાળનું યથાવત્ પરિજ્ઞાન થાય તે પરિકર્મકાલોપક્રમ છે અને નક્ષત્રો-ની ચાલવડે કાળનો નાશ તે વસ્તુવિનાશરૂપ સ્વેત્તોવક્કમ છે.

૭૦. સે કિ તં ભાવોવક્કમે ?

ભાવોવક્કમે દુવિદ્ધે પણ્ણત્તે, તં જહા આગમઓ ય નોઆગમઓ ય । આગમઓ ભાવોવક્કમો જાણ્ણ ઉવવત્તે । નોઆગ-મઓ ભાવોવક્કમે દુવિદ્ધે પણ્ણત્તે, તં જહા પસત્થે, ય અપસત્થે ય । તત્થ અપસત્થે હોહિણિગણિયા અમચ્ચાઈણં । પસત્થે ગુરુમાઈણં । સે તં નોઆગમઓ ભાવો-વક્કમે । સે તં ભાવોવક્કમે । સે તં ઉવક્કમે ।

૭૦. પ્રશ્ન- ભાવોપક્રમનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- ભાવોપક્રમના બે પ્રકાર કહ્યા છે. તે આ પ્રમાણે- (૧) આગમભાવોપક્રમ (૨) નોઆગમભાવોપક્રમ જ્ઞાયક-ઉપક્રમ શબ્દના અર્થનો અથવા ભગવદ્વક્ત શાસનની પ્રાપ્તિના ઉપાયનો જ્ઞાતા-કોઈપુરૂષ ઉપક્રમમાં/ઉપયો-ગયુક્ત હોય તે આગમભાવોપક્રમ છે. નોઆગમભાવોપક્રમના બે પ્રકાર પ્રશસ્ત છે. તે આ પ્રમાણે- પ્રશસ્ત અને અપ્રશસ્ત. *

* તેમાં અપ્રશસ્ત તે હોહિણિ-પ્રાદ્ધણી, ગણિકા અને અમાત્યાદિનો ખીન્નના અભિપ્રાય ને નાણવારૂપ ઉપક્રમ છે.

હોહિણિ પ્રાદ્ધણી આદિના અપ્રશસ્તભાવોપક્રમને સમજાવવામાટે અત્રે તેઓની કથા આપવામા આવી છે. તે ત્રણે બધાના અભિપ્રાયને પરિજ્ઞાત કરવાને સમર્થ હતાં. તેઓનો ભાવોપક્રમ સંસારરૂપ ક્ષણનો જનક હોવાથી અપ્રશસ્ત હતા.

કોઈ એક ગોમમા ડોડિણિ નામની બ્રાહ્મણી રહેતી હતી. તેને ત્રણ પુત્રીઓ હતી. ત્રણે પુત્રીઓના વિવાહ બાદ તેને વિચાર આવ્યો કે ત્રણે જમાઈઓનો અભિપ્રાય-સ્વભાવ બાણી લઈને મારે મારી પુત્રીઓને એવા પ્રકારની શિક્ષા આપવી જોઈએ કે તે શિક્ષાને અનુરૂપ જીવન જીવીને તેઓ પોતાના જીવનને સુખી બનાવી શકે. આ પ્રકારનો વિચાર કરીને તેણે પોતાની ત્રણે પુત્રીઓને બોલાવીને સલાહ આપી—

“આજે જ્યારે તમારા પતિ તમારા શયનખંડમાં આવે ત્યારે તમારે કોઈ કલ્પિતદોષ બતાવીને તેમના મસ્તકપર લાતો મારવી, ત્યારે પ્રતિકારરૂપે તેઓ તમને જે કંઈ કહે, અથવા જે કંઈ કરે, તે મને સવારમાં કહેવાનું છે

તે ત્રણે પુત્રીઓએ માતાની સલાહ પ્રમાણે જ કર્યું— તેઓ પોતપોતાના પતિની પ્રતીક્ષા કરવા લાગી. સૌથી-મોટી પુત્રીનો પતિ જ્યારે શયનખંડમાં આવ્યો, ત્યારે તેણે તેનાપર કોઈદોષનું આરોપણ કરીને તેના મસ્તકપર એક લગાવી દીધી. લાત ખાતાની સાથે જ તેના પતિએ તેનો પગ પકડીને તેને આપ્રમાણે કહ્યું— “પ્રિયે ! પથ્થરથી પણ કઠોર એવા મારા મસ્તકપર તમે કેતકીના પુષ્પસમાન કોમળ પગવડે જે લાત મારી છે તેને લીધે તમારો નાનુકચરણ હુબવા માડ્યો હશે. ” આ પ્રમાણે કહી તેણે તેના તે પગને દાબવા માંડ્યો, બીજે દિવસે મોટી પુત્રીએ સમસ્તવાત માતાને કહી સંભળાવી. તે સાંભળી ડોડિણિ-બ્રહ્મણીને ઘણોજ આનંદ થયો. જમાઈના આવા વર્તનથી તે તેના સ્વભાવને સમજી ગઈ. તેણે મોટી પુત્રીને આ પ્રમાણે સલાહ આપી “તું તારા ઘરમાં જે કરવા ધારે તે કરી શકીશ, કારણ કે તારા પતિના આ વ્યવહારથી એવું લાગે છે કે તે તારી આજ્ઞાને આધીન રહેશે.

બીજી પુત્રીએ પણ પતિની સાથે એવોજ વર્તવ કર્યો— જેવો તે શયનખંડમાં પ્રવેશ્યો કે તરતજ કોઈ દોષનું આરોપણ કરીને તેણે તેના મસ્તકપર એક લાત લગાવી દીધી. ત્યારે તેના પતિને થોડો રોષ ઉપજ્યો. તેણે પોતાનો રોષ માત્ર શબ્દદ્વારા પ્રગટ કર્યો— “મારી સાથે તે જે વર્તવ કર્યો છે, તે કુળવધૂઓને યોગ્ય વર્તવ ન ગણાય તારે અવુ કરવું જોઈએ નહીં ” આ પ્રમાણે કહીને તે શાંત થઈ ગયો. પ્રાત કાળે બીજી પુત્રીએ પણ આ બધીવાત માતાને સંભળાવી માતાએ સંતોષ પામી તેને આ પ્રમાણે કહ્યું— “બેટી ! તું પણ તારા ઘરમાં તારી ઈચ્છા પ્રમાણે વર્તવ કરી શકે છે તારા પતિનો સ્વભાવ એવો છે કે તે ગમે તેટલો રુષ્ટ થયો હોય તો પણ ક્ષણમાત્રમાં તુષ્ટ થઈ જાય એવો છે ”

ત્રીજી પુત્રીએ પણ કોઈ દોષનું આરોપણ કરીને તેના પતિના મસ્તકપર લાત લગાવી દીધી ત્યારે તેના ક્રોધનો પારો પણ ઘણો ઉંચો ચડી ગયો, તેની આંખો ક્રોધથી લાલ થઈ ગઈ અને તેણે તેને આ પ્રમાણે કહ્યું— “અરે નીચ ! કુલકન્યાએ ન કરવા યોગ્ય આ પ્રકારનું કાર્ય તે શામાટે કર્યું ? આ પ્રમાણે કહી તેણે તેને મારીમારીને ઘરમાથી ધક્કો મારી બહાર કાઢી મૂકી ત્યારે તે પુત્રી તેની માતા પાસે ગઈ અને સર્વ હકીકત કહી સંભળાવી પુત્રીની વાતદ્વારા બ્રાહ્મણીને ત્રીજી પુત્રીના પતિના સ્વભાવનો ખ્યાલ આવી ગયો. તુરંત જ તે પુત્રીના પતિ પાસે ગઈ અને મીઠી વાણીદ્વારા તેના ક્રોધને શાંત પાડવાનો પ્રયત્ન કરવા લાગી તેણે તેને આ પ્રમાણે કહ્યું— જમાઈશિવ ! અમારા કુળમાં સુહાગરાતે પ્રથમ સમાગમ વખતે પતિના મસ્તકપર ચરણપ્રહાર કરવાનો આચાર ચાલ્યો આવે છે તે કારણે મારી પુત્રીએ તમારી સાથે એવો વ્યવહાર કર્યો છે, દુષ્ટતાને કારણે એવું કર્યું નથી, માટે આપે ક્રોધ છોડી તેના વર્તનમાટે તેને માફી આપવી જોઈએ સાચુના વચનથી તેનો ગુસ્સો ઉતરી ગયો

કાલોવકમે ભાવોવકમે । નામઠવણાઓ
ગયાઓ ।

સે કિં તં દવ્વોવકમે ?

દવ્વોવક મે દુવિહે પળ્લત્તે, તં જહા
આગમઓ ય નો આગમો ય જાવ જાણ-
યસરીભવિયસરીર વરિત્તે દવ્વોવકમે
તિવિહે પળ્લત્તે તં જહા-સચિત્તે અચિત્તે
મીસણ ।

૬૨. સે કિં તં સચિત્તે દવ્વોવકમે ?

સચિત્તે દવ્વોવકમે તિવિહે પળ્લત્તે, તં
જહા-દુપણ ચઉપ્પણ અપણ । એકિ
પુણ દુવિહે પળ્લત્તે તં જહા-પરિકમે
ય વત્થુવિણાસે ય ।

૬૩. સે કિં તં દુપણ ઉવકમે ?

દુપણ ઉવકમે નહાણં નચ્ચગાણં જલ્લાણં
મલ્લાણં મુદ્ધિયાણં વેલવગાણં કહગાણં
પવગાણં લાસગાણં આઙ્કલ્લગાણં લંઘાણં
મંઘાણં તૂણ્ણાણં તુંવવીણિયાણં કાવ-
હિયાણં માગહાણં । સે તં દુપણ ઉવકમે ।

ઉપક્રમ (૩) દ્રવ્યઉપક્રમ, (૪) ક્ષેત્રઉપક્રમ
(૫) કાળઉપક્રમ અને (૬) ભાવઉપક્રમ.
નામઉપક્રમ અને સ્થાપનાઉપક્રમનું સ્વરૂપ
નામ અને સ્થાપનાઆવશ્યક મુજબ જાણવું.

પ્રશ્ન- દ્રવ્યઉપક્રમનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- દ્રવ્યઉપક્રમના બે પ્રકાર વર્ણવ્યા છે.
તે આપ્રમાણે— આગમદ્રવ્યઉપક્રમ અને
નોઆગમદ્રવ્યઉપક્રમ ઇત્યાદિ પૂર્વવત્
જાણવું યાવત્ જાયકશરીર-લવ્યશરીર
અતિરિક્ત દ્રવ્યઉપક્રમના ત્રણ પ્રકાર પ્રરૂપ્યા
છે. તે આપ્રમાણે— (૧) સચિત્તદ્રવ્યઉપક્રમ
(૨) અચિત્તદ્રવ્યઉપક્રમ અને (૩) મિશ્ર-
દ્રવ્યઉપક્રમ.

૬૨. પ્રશ્ન- સચિત્તદ્રવ્યઉપક્રમનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- સચિત્તદ્રવ્યઉપક્રમના ત્રણ પ્રકાર
પ્રરૂપ્યા છે, તે આપ્રમાણે— દ્વિપદ-મનુષ્યાદિ
દ્રવ્યોનો ઉપક્રમ (૨) ચતુષ્પદ-ચારયગવાળા
પશુઆદિ દ્રવ્યોનો ઉપક્રમ (૩) અપદ-
યગ નથી તેવા એકેન્દ્રિય વૃક્ષાદિ દ્રવ્યોનો
ઉપક્રમ તે પ્રત્યેક ઉપક્રમના પાંચ બળે
પ્રકાર છે, તે આપ્રમાણે— (૧) પરિકર્મ-
દ્રવ્યઉપક્રમ— શક્તિવર્ધક પદાર્થના સેવનથી
બળાદિની વૃદ્ધિ થાય તેવું આયોજન કરવું
(૨) વસ્તુવિનાશદ્રવ્યઉપક્રમ— ઉપાય વિશેષ-
દ્વારા વસ્તુવિનાશ કરવારૂપ આયોજન કરવું.

૬૩. પ્રશ્ન- દ્વિપદદ્રવ્યોપક્રમનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- દ્વિપદદ્રવ્યોપક્રમ તે નટો, નર્તકો,
જલ્લો (દોરડા ઉપર ખેલ કરનાર), મલ્લો,
મૌષ્ટિકો (મુષ્ટિઓનો પ્રહાર કરનાર મલ્લો),
વિદ્ધકો, કથાકારો, પલવકો-નદીને પાર
કરવાની ક્રિયામાં અભ્યસ્ત, ભાંડો-રાસલીલા
કરનાર, આખ્યાયકો (શુભાશુભ બતાવનાર),
લખો-મોટા વાંસપર આરોહણ કરનાર,

મંજો-ચિત્રપટાદિને હાથમાં રાખી ભીખ માંગનારા, તૂણિકો-તતુવાદો વગાડનાર, તુળવીણિકો-તુળડીની વીણા વગાડનારા, કાવડીયાઓ તથા માગધો-મગળપાઠકો આદિનો શરીરવર્ધક અને વિનાશ કરવારૂપ જે ઉપક્રમ-આયોજન છે તે દ્વિપદ્વ્યો-પક્રમ છે.

૬૪. સે કિં તં ચડપ્પણ ઉવકમે ?

ચડપ્પણ ઉવકમે ચડપ્પયાણં આસાણં
હત્થીણં હત્થીણં ઇચ્છાઈ । સે તં ચડપ્પણ
ઉવકમે ।

૬૪. પ્રશ્ન-ચતુષ્પદોપક્રમનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર-ચોપગા-અશ્વ, હાથી આદિ પશુઓને સારીચાલ ચાલવાની શિક્ષા દેવારૂપ તથા તલવારાદિથી વિનાશરૂપ ઉપક્રમને ચતુષ્પ-દોપક્રમ કહે છે.

૬૫. સે કિં તં અપણ ઉવકમે ?

અપણ ઉવકમે અપયાણં અંવાણં અ-વાહ-
ગાણં ઇચ્છાઈ । સે ત અપઓવકમે । સે
તં સચિત્તદવ્વોવકમે ।

૬૫. પ્રશ્ન-અપદ્વ્યોપક્રમનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર-આમ્ર, આમ્રતકવૃક્ષ અને તેના ફળની વૃદ્ધિ અને વિનાશ સબંધી ઉપક્રમને અપદ્વ્યોપક્રમ કહે છે. આ પ્રમાણે સચિત્ત-દ્રવ્યોપક્રમનું વર્ણન પૂર્ણ થયું.

૬૬. સે કિં તં અચિત્તદવ્વોવકમે ?

અચિત્તદવ્વોવકમે ઁંડાઈણં ગુડાઈણં
મચ્છંડીણં સે તં અચિત્તદવ્વોવકમે ।

૬૬. પ્રશ્ન-અચિત્તદ્રવ્યોપક્રમનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર-ખાડ, ગોળ, રાળાદિ પદાર્થોમાં મધુરતાની વૃદ્ધિ કરવારૂપ અને પદાર્થનો સર્વથા વિનાશ કરવારૂપ જે ઉપક્રમ છે તે અચિત્તદ્રવ્યોપક્રમ છે.

૬૭. સે કિં તં મીસણ દવ્વોવકમે ?

મીસણ દવ્વોવકમે સે ચેવ થાસગ આયં
સગાઈમહિણ આસાઈ । સે તં મીસણ
દવ્વોવકમે । સે તં જાણયસરીર ભવિ-
યરીર વરિરિત્તે દવ્વોવક્રકમે । સે તં
નોઆગમઓ દવ્વોવક્રકમે । સે તં
દવ્વોવક્રકમે ।

૬૭. પ્રશ્ન-મિશ્રદ્રવ્યોપક્રમનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર-સ્થાસક-અશ્વને શણગારવાનું આભૂષણ, દર્પણ-ખળદને શણગારવાનું આભૂષણઆદિથી આભૂષિત અશ્વાદિને શિક્ષણ આપવારૂપ અથવા નાશ કરવારૂપ જે ઉપક્રમ છે તે મિશ્રદ્રવ્યોપક્રમ છે. (અશ્વ-આદિ સચિત્ત અને આભૂષણો અચિત્ત હોવાથી તે ઉપક્રમ મિશ્રદ્રવ્યોપક્રમ કહેવાય છે.) આ રીતે જ્ઞાયકશરીર-લબ્ધશરીર

ત્યારબાદ ડોડિણિ-બ્રાહ્મણીએ ત્રીજી પુત્રીને સલાહ આપી કે “બેટી ! તારા પતિ દ્વારા રાધ્ય છે, માટે તારે તેમની આજ્ઞાનુ બરાબર પાલન કરવું અને ખૂબજ સાવધાનીપૂર્વક તેમની સેવા કરવી.

આ રીતે બ્રાહ્મણીએ જમાઈઓના અભિપ્રાયને ઉપર દર્શાવેલી યુક્તિવડે જાણી લીધા.

હવે પરનો ભાવ જાણવાને સમર્થ એવી વિલાસવતીનામક ગણિકાનું દ્રષ્ટાંત આપે છે:— એક નગરમાં કોઈએક ગણિકા રહેતી હતી. તે ૬૪ કળાઓમાં નિપુણ હતી તેણે પરનો અભિપ્રાય જાણવા આ પ્રકારની પદ્ધતિ અપનાવી હતી તેણે પોતાના રતિભવનની ભીંતોપર જુદાજુદા પ્રકારની ક્રિયાઓ કરતા વિવિધભતિના પુરૂષોના ચિત્રો દોરાવ્યાં હતાં. જે પુરૂષ ત્યાં આવતો, તે પોતાના ભતિયોચિત ચિત્રનું નિરીક્ષણ કરવામાં તન્મય થઈ જતો તેના આ પ્રકારના વર્તનથી તેની ભતિ, સ્વભાવ, રુચિ આદિને વિલાસવતી સમજી જતી હતી અને તે પુરૂષની સાથે તેની ભતિરુચિને યોગ્ય વર્તાવ બતાવીને તેને સત્કારાદિદ્વારા ખુશખુશ કરી નાખતી. તેના વર્તાવ આદિથી ખુશ થઈને તેને ત્યાં જનાર પુરૂષો ખૂબ ધન આપીને સંતોષ પ્રગટ કરતાં.

અમાત્ય કેવી રીતે પરના અભિપ્રાયને જાણી લેતો તેનું દ્રષ્ટાંત આપે છે— કોઈ એક નગરમાં ભદ્રબાહુરાજ રાજ્ય કરતો હતો. તેને સુશીલ નામે અમાત્ય હતો. તે પરના અભિપ્રાયને જાણવામાં નિપુણ હતો. એક દિવસ રાજા અમાત્યસાથે અશ્વક્રિડા કરવા નગર બહાર ગયો. ચાલતાં-ચાલતાં માર્ગમાં કોઈએક પડતર પ્રદેશ પર ઉભા રહી ઘોડાએ લઘુશંકા કરી તે મૂત્ર સૂકાઈ ન જતા ત્યાં જમીનપરજ એમને એમ પડયું રહ્યું રાજા અને અમાત્ય તેજ રસ્તેથી થોડીવાર પછી પાછા ફર્યા. તે પડતર જમીનપર ઘોડાના મૂત્રને વિના સૂકાયેલું જોઈને રાજાના મનમાં વિચાર આવ્યો— જો આ જગ્યાએ તળાવ ખોદાવવામાં આવે, તો તે તળાવ કાયમ અગાધજળથી ભરપૂર રહેશે. તેનું પાણી સૂકાશે નહીં. આ પ્રકારનો વિચાર કરતો-કરતો રાજા ભૂમિભાગ તરફ ઘણીવાર સુધી તાકી રહ્યો. ત્યારબાદ રાજા અમાત્ય સાથે રાજમહેલ તરફ આવી ગયો.

તે ચતુર અમાત્ય રાજાના મનોગત ભાવને બરાબર સમજી ગયો. તેણે રાજાને પૂછ્યા વિનાજ તે જગ્યાએ એક વિશાળતલાવ ખોદાવ્યું. અને તેના કિનારે વિવિધ પ્રકારનાં અને વિવિધઋતુઓના ફળ-ફૂલથી સંપન્નવૃક્ષો રોપાવી દીધા. ત્યારબાદ રાજા ફરી કોઈવાર અમાત્ય સાથે તે જ રસ્તેથી ફરવા નીકળ્યો. પેલી જગ્યાએ વૃક્ષોના ઝુંડોથી સુશોભિત જળાશયને જોઈ રાજાએ અમાત્યને પૂછ્યું— અરે ! આ રમણીય જળાશય કોણે બંધાયું છે ? અમાત્યે જવાબ આપ્યો— મહારાજ ! આપેજ બંધાવ્યું છે. ત્યારે રાજાને આશ્ચર્ય થયું અને અમાત્યને કહ્યું— “આ જળાશય શું મેં બંધાવ્યું છે ? જળાશય બંધાવવાનો કોઈ આદેશ કર્યાનું મને યાદ નથી.” અમાત્યે ખુલાશો કર્યો કે— “મહારાજ ! ઘણા સમય સુધી મૂત્રને સૂકાયા વિનાનું જોઈને આપે અહીં જળાશય બંધાવવાનો વિચાર કરેલ. આપના આ મનોગત વિચારને મેં, તમે જે દષ્ટિથી મૂત્રને નિરખી રહ્યાં હતાં તે દષ્ટિદ્વારા જાણી અહીં જળાશય બંધાવ્યું છે. પરના ચિત્તને સમજવાની અમાત્યની શક્તિ જોઈ રાજા ઘણો હર્ષિત થયો અને તેની પ્રશંસા કરવા લાગ્યો.

આ ત્રણે ભાવોપક્રમના દ્રષ્ટાંતો છે. આ ભાવોપક્રમમાં સંસારરૂપ ફલજનકતાનો સદ્ભાવ હોવાથી તેમને અપ્રશસ્ત કહેવામાં આવેલ છે.

એ ઉપક્રમ સંસારરૂપ ફળના જનક હોવાથી અપ્રશસ્તભાવોપક્રમ છે. અને ગુરુઆદિના અભિ-
પ્રાયને યથાર્થરૂપે જાણીલેલું તે પ્રશસ્તભાવોપક્રમ છે. આ નોઆગમભાવોપક્રમનું સ્વરૂપ સમજવું.
આ ભાવોપક્રમનું નિરૂપણ થયું. ઉપક્રમના સમસ્ત લેદોનું વર્ણન અહીં પૂર્ણ થાય છે.

૭૧. અદ્વા-ઉવક્રમે છન્નિહે પળ્લત્તે, તંજહા-
આણુપુલ્લી, નામં, પળામં, વત્તવ્વયા,
અત્થાદિગારે. સમોયારે ।

૭૧. અહીંઆ સુધી લૌકિક દષ્ટિએ ઉપક્રમનું
સ્વરૂપ નિરૂપણ કર્યું. હવે શાસ્ત્રીય પદ્ધતિએ
નિરૂપણ કરાય છે- અથવા ઉપક્રમના છ
પ્રકારો પ્રરૂપ્યા છે. તે આ પ્રમાણે- (૧)
આનુપૂર્વી (૨) નામ (૩) પ્રમાણ (૪)
વકતવ્યતા (૫) અર્થાધિકાર અને (૬)
સમવતાર.

આનુપૂર્વીનિરૂપણ.

૭૨. સે કિં તં આણુપુલ્લી ?

આણુપુલ્લી દસવિદા પળ્લત્તા,
તંજહા નામાણુપુલ્લી ઠવ્વણાણુપુલ્લી,
દવ્વાણુપુલ્લી, સ્વેત્તાણુપુલ્લી, કાલ્લાણુ-
પુલ્લી, ઉક્કિત્તણાણુપુલ્લી, ગળ્લણાણુપુલ્લી,
સંઠાણાણુપુલ્લી, સમાયારીઆણુપુલ્લી
ભાવાણુપુલ્લી ।

૭૨. પ્રશ્ન- આનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેલું છે ?

ઉત્તર- આનુપૂર્વી-અનુક્રમ-એક ની પાછળ
બીજી, એવી પરિપાટી તેના દશપ્રકાર પ્રરૂપ્યા
છે. તે આ પ્રમાણે- (૧) નામાનુપૂર્વી (૨)
સ્થાપનાનુપૂર્વી (૩) દ્રવ્યાનુપૂર્વી (૪) ક્ષેત્રા-
નુપૂર્વી (૫) કાળાનુપૂર્વી (૬) ઉત્ક્રીર્તનાનુ-
પૂર્વી (૭) ગણનાનુપૂર્વી (૮) સંસ્થાનુપૂર્વી
(૯) સમાચાર્યાનુપૂર્વી અને (૧૦)
ભાવાનુપૂર્વી

૭૩. નામ ઠવ્વણાઓ ગયાઓ ।

૭૩. નામાનુપૂર્વી અને સ્થાપનાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ
નામાવશ્યક અને સ્થાપનાવશ્યક પ્રમાણે
સમજવું.

સે કિં તં દવ્વાણુપુલ્લી ?

દવ્વાણુપુલ્લી દુવિદા પળ્લત્તા, તંજહા-
આગમઓ ય નોઆગમઓ ય ।

પ્રશ્ન- દ્રવ્યાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેલું છે ?

ઉત્તર- દ્રવ્યાનુપૂર્વીના એ પ્રકાર પ્રરૂપ્યા છે.
તે આ પ્રમાણે- (૧) આગમદ્રવ્યાનુપૂર્વી
(૨) નોઆગમદ્રવ્યાનુપૂર્વી.

સે કિં તં આગમઓ દ્વાણુ-
પુન્વી ? જસ્સ ણં આણુપુવ્વિત્તિ પયં
સિચ્ચિયં ઠિયં જિયં મિયં પરિજિયં
જાવ નો અણુપ્પેઠાણ, કમ્મહા ? અણુ-
વઓગો દ્વમિતિ કદ્દહં । જાગમસ્સ
ણં ઇગો અણુવડત્તો આગમઓ ઇગા
દ્વાણુપુન્વી જાવ કમ્મહા ? જહ જાણણ
અણુવડત્તે ન ભવહં । જહ અણુવડત્તે
જાણણ ન ભવહં તમ્મહા ગત્થિ આગમઓ
દ્વાણુપુન્વી । સે તં આગમઓ
દ્વાણુપુન્વી ।

સે કિં ત નો આગમઓ
દ્વાણુપુન્વી ?

નો આગમઓ દ્વાણુપુન્વી
તિવિહા પ્પણ્ણત્તા, તં જહા-જાણ-
યસરીરદ્વાણુપુન્વી, ભવિયસરીરદ્વા-
ણુપુન્વી, જાણયસરીરભવિયસરીરવડરિત્તા
દ્વાણુપુન્વી ।

સે કિં તં જાણયસરીરદ્વાણુપુન્વી ?

જાણયસરીરદ્વાણુપુન્વી આણુ-
પુન્વી પયત્થાદિગારજાણયસ્સ જં
સરીરયં વવગયચ્ચુચાવિયચ્ચદેહં સેસં
જહા દ્વાવસ્સણ જાવ સે તં જાણય-
સરીરદ્વાણુપુન્વી ।

સે કિં તં ભવિયસરીરદ્વાણુપુન્વી ?

ભવિયસરીરદ્વાણુપુન્વી જે જીવે
જોણીજમ્મણિવસંતે સેસં જહા દ્વા-
વસ્સણ જાવ સે તં ભવિયસરીરદ્વાણુપુન્વી ।

પ્રશ્ન- આગમદ્રવ્યાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- જે સાધુઆદિએ ‘આનુપૂર્વી’ પદના
વાચ્યાર્થને શીખી લીધો છે, તે સ્થિત કર્યો
છે, તેના સ્વર-વ્યંજન આદિની સંખ્યાનું
પરિમાણ બાણી લીધું છે, સર્વ પ્રકારે, ચારે
તરફથી પરાવર્તિત કરી લીધું છે યાવત જે
અનુપ્રેક્ષાથી રહિત છે તે દ્રવ્યાનુપૂર્વી છે
કારણકે અનુપયોગને દ્રવ્ય કહ્યું છે. નૈગમ-
નયની અપેક્ષાએ એક અનુપયુક્તઆત્મા
એક દ્રવ્યાનુપૂર્વી છે. અનેક અનુપયુક્ત
આત્મા અનેક દ્રવ્યાનુપૂર્વી છે, ઇત્યાદિ નય
સંબંધી મન્તવ્ય આવશ્યકની જેમ સમજવું
યાવત જે જ્ઞાયક હોય છે તે અનુપયુક્ત
સ લવી ન શકે અને જે અનુપયુક્ત હોય છે
તે જ્ઞાયક ન થઇ શકે. તેથી આગમદ્રવ્યાનુ-
પૂર્વી અવસ્તુ છે આ આગમદ્રવ્યાનુપૂર્વીનું
સ્વરૂપ છે.

પ્રશ્ન- નોઆગમદ્રવ્યાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- નોઆગમદ્રવ્યાનુપૂર્વીના ત્રણ પ્રકાર
પ્રરૂપ્યા છે, તે આ પ્રમાણે- (૧) જ્ઞાયકશ-
રીરદ્રવ્યાનુપૂર્વી (૨) લવ્યશરીરદ્રવ્યાનુપૂર્વી
(૩) જ્ઞાયક- લવ્ય- શરીરવ્યતિરિક્તદ્રવ્યા-
નુપૂર્વી.

પ્રશ્ન- જ્ઞાયકશરીરદ્રવ્યાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- જ્ઞાયકશરીરદ્રવ્યાનુપૂર્વી તે ‘આનુ-
પૂર્વી’ આ પદના અર્થાધિકારને બાણનાર
સાધુનું વ્યપગત, ચ્યુત, ચ્યાવિત, લ્યકત જે
નિર્ણવ શરીર તે શેષ સર્વ દ્રવ્યાવશ્યક
મુજબ બાણનું યાવત આ જ્ઞાયક શરીરદ્ર-
વ્યાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ છે.

સે કિં તં જાણયસરીરભવિય-
સરીરવરિત્તા દ્વાણુપુવ્વી ?

જાણય સરીરભવિયસરીરવરિત્તા
દ્વાણુપુવ્વી દુવિદ્યા પ્ણત્તા, તં જહા-
ઓવણિદિયા ય અણોવણિદિયા ય ।
તત્થ ણં જા સા ઓવણિદિયા સા
ઠપ્પા । તત્થ ણં જા સા અણોવણિદિયા
સા દુવિદ્યા પ્ણત્તા, તં જહા-નેગમવ-
વહારાણં, સંગહસ્સ ય ।

૭૪. સે કિં તં નેગમવવહારાણં અણોવણિ-
દિયા દ્વાણુપુવ્વી ?

નેગમવવહારાણં અણોવણિદિયા
દ્વાણુપુવ્વી પંચવિદ્યા પ્ણત્તા, ત
જહા-અટ્ટપયપરુવણયા, મંગસમુક્કિ-
ત્તણયા, મંગોવદંસણયા, સમોચારે,
અણુગમે ।

પ્રશ્ન-લબ્ધશરીરદ્રવ્યાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે?

ઉત્તર- જે જીવ સમય પૂર્ણ થતાં યોનિમાંથી
બહાર આવેલ છે, લવિષ્યમાં 'આનુપૂર્વી'
પદના અર્થાધિકારને જાણવાનો છે તે લબ્ધ-
શરીરનો આગમદ્રવ્યાનુપૂર્વી છે શેષ સર્વ
દ્રવ્યાવશ્યક પ્રમાણે જાણવું. આપ્રમાણે
લબ્ધશરીરદ્રવ્યાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ છે.

પ્રશ્ન- જ્ઞાયક શરીર-લબ્ધશરીર વ્યતિરિક્ત
દ્રવ્યાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- જ્ઞાયકશરીર-લબ્ધશરીર વ્યતિરિક્ત
દ્રવ્યાનુપૂર્વીના બે પ્રકાર પ્રરૂપ્યા છે. તે આ
પ્રમાણે- (૧) ઔપનિધિકી (ઉપનિધિ-
વિવક્ષિત) પદાર્થને વ્યવસ્થાપિત કરી દીધા
પછી તેની પાસે પૂર્વાનુપૂર્વી આદિના ક્રમથી
અન્ય પદાર્થ રાખવા, તે જે આનુપૂર્વીનું
પ્રયોજન છે તે, દ્રવ્યાનુપૂર્વી અને (૨)
અનૌપનિધિકી (અનુપનિધિ-પૂર્વાનુપૂર્વી)
આદિના ક્રમ પ્રમાણે જ્યાં પદાર્થની સ્થાપના
કરવામા આવતી નથી, તેમાંથી જે ઔપ-
નિધિકી આનુપૂર્વી છે તે સ્થાપ્ય છે એટલે
એનું નિરૂપણ અત્યારે કરતું નથી- પછી
કરવામાં આવશે. અનૌપનિધિકીદ્રવ્યાનુપૂર્વીના
બે પ્રકાર છે. તે આ પ્રમાણે- (૧) નૈગમનય
અને વ્યવહારનયસમંત તથા (૨) સંગ્રહ-
નયસમત.

૭૪. પ્રશ્ન- નૈગમનય અને વ્યવહારનયને માન્ય
અનૌપનિધિકીદ્રવ્યાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- નૈગમનય-વ્યવહારનયને માન્ય
દ્રવ્યાનુપૂર્વીના પાંચ પ્રકાર કહ્યા છે તે આ
પ્રમાણે- (૧) અર્થપદપ્રરૂપણા (૨) લંગસ-
મુત્તીર્તનતા (૩) લંગોપદર્શનતા (૪)
સમવતાર (૫) અનુગમ.

૭૫. સે કિં તં નેગમવવહારાણં અદ્વપય-
પરૂવણયા ?

નેગમવવહારાણં અદ્વપય-
પરૂવણયા-તિપણસિણ આણુપુવ્વી, ચડ-
પણસિણ આણુપુવ્વી જાવં દસપણસિણ
આણુપુવ્વી, સરેજ્જપણસિણ આણુપુવ્વી,
અસંખિજ્જપણસિણ આણુપુવ્વી, અણંત-
પણસિણ આણુપુવ્વી, પરમાણુપોગલે
અણાણુપુવ્વી, દુપણસિણ અવત્તવ્વણ,
તિપણસિયા આણુપુવ્વીઓ જાવ અણંત-
પણસિયાઓ આણુપુવ્વીઓ, પરમાણુ-
પોગલા અણાણુપુવ્વીઓ, દુપણસિયાઈ
અવત્તવ્વયાઈ । સે તં નેગમવવહારાણં
અદ્વપયપરૂવણયા ।

૭૫. પ્રશ્ન- નૈગમ-વ્યવહારનયસમ્મત અર્થપદ
પ્રરૂપણા-ચ્ચલુકસ્કન્ધ આદિરૂપ અર્થને
વિષય કરનાર અર્થપદની પ્રરૂપણાનું સ્વરૂપ
કેવું છે ?

ઉત્તર- ત્રણ પ્રદેશવાળો ચ્ચલુકસ્કન્ધ આનુ-
પૂર્વી છે. ચતુષ્પ્રદેશિકસ્કન્ધ આનુપૂર્વી છે,
યાવત્ દશપ્રદેશિક, સંખ્યાતપ્રદેશિક,
અસંખ્યાત પ્રદેશિકસ્કન્ધ આનુપૂર્વી છે, અને
અનંતપ્રદેશિકસ્કન્ધ આનુપૂર્વી છે પણ
પુદ્ગલપરમાણુ અનાનુપૂર્વી રૂપ છે. કેમકે
એક પરમાણુમાં કેમ સંભવિત નથી.
દ્વિપ્રદેશિકસ્કન્ધ અવકતવ્ય છે કેમકે દ્વિપ્રદે-
શિક સ્કન્ધમાં અન્યોન્ય પૂર્વ પશ્ચાત્ ભાવ
હોવાથી તેને અનાનુપૂર્વી તરીકે ન કહી
શકાય અને મધ્યભાગ ન હોવાને કારણે
સમ્પર્ણ ગણનાનુક્રમ (આ આદિ, આ
મધ્ય, આ અનંત છે, એવો અનુક્રમ)
સંભવતો ન હોવાથી આનુપૂર્વી પણ ન કહી
શકાય. ઘણા ત્રિપ્રદેશિકસ્કન્ધો આનુપૂર્વી-
ઓરૂપ છે યાવત્ ઘણા અનંતપ્રદેશિકસ્કન્ધો
આનુપૂર્વીઓ છે પુદ્ગલપરમાણુઓ અના-
નુપૂર્વીઓ છે. ઘણા દ્વિપ્રદેશિકસ્કન્ધો
અવકતવ્યો છે. આ પ્રકારનું નૈગમ-વ્યવહાર-
નયસમ્મત અર્થપદપ્રરૂપણાનું સ્વરૂપ છે.

૭૬. ણ્યાણં નં નેગમવવહારાણં અદ્વપયપરૂ-
વણયાણં કિં ષઙ્ગોયણં ?

ણ્યાણં નં નેગમવવહારાણં અદ્વપયપરૂ-
વણયાણં મંગસમુક્કિત્તણયા કજ્જઈ ।

૭૬. પ્રશ્ન-આ નૈગમ-વ્યવહારનય સમ્મત અર્થપદ
પ્રરૂપણાદ્વારા કયું પ્રયોજન સિદ્ધ થાય છે ?

ઉત્તર- નૈગમ-વ્યવહારનયસમ્મત અર્થપદ
પ્રરૂપણાવડે ભંગસમુત્કીર્તન કરાય છે- ભંગોનું
પ્રરૂપણ કરાય છે. તાત્પર્ય- અર્થપદ
પ્રરૂપણામાં આનુપૂર્વી, અનાનુપૂર્વી અને
અવકતવ્ય સંજ્ઞાઓ નક્કી કરવામાં આવી છે.
આ સંજ્ઞાઓ નક્કી થયા પછી જ ભંગોનું
કથન થઈ શકે છે.

૭૭. સે કિં તં નૈગમવવહારાણં
ભંગસમુક્ષિત્તણયા ?

નૈગમવવહારાણં ભંગસમુક્ષિત્તણયા
અત્થિ આણુપુન્વી ૧, અત્થિ અણાણુ-
પુન્વી ૨, અત્થિ અવત્તન્વણ ૩, અત્થિ
આણુપુન્વીઓ ૧, અત્થિ અણાણુપુન્વીઓ
૨, અત્થિ અવત્તન્વયાઈં ૩, । અહવા-અત્થિ
આણુપુન્વી ય અણાણુપુન્વી ય ૧ ।
અહવા-અત્થિ આણુપુન્વીય અણાણુપુ-
ન્વીઓ ૨ । અહવા અત્થિ આણુપુ-
ન્વીઓ ય અણાણુપુન્વીઓ ય ૩ ।
અહવા અત્થિ આણુપુન્વીઓ ય અણાણુ-
પુન્વીઓ ય ૪ । અહવા-અત્થિ આણુ-
પુન્વી ય અવત્તન્વણ ય ૧ । અહવા-
અત્થિ આણુપુન્વીઓ ય અવત્તન્વયાઈં ય
૨ । અહવા-અત્થિ આણુપુન્વીઓ ય
અવત્તન્વણ ય ૩ । અહવા-અત્થિ
આણુપુન્વીઓ ય અવત્તન્વયાઈં ય ૪ ।
અહવા-અત્થિ અણાણુપુન્વી ય અવત્તન્વણ
ય ૧ । અહવા અત્થિ અણાણુપુન્વી ય
અવત્તયાઈં ય ૨ । અહવા-અત્થિ
અણાણુપુન્વીઓ ય અવત્તન્વણ ય ૩ ।
અહવા-અત્થિ અણાણુપુન્વીઓ ય અવ-
ત્તન્વયાઈં ય ૪ । અહવા-અત્થિ
આણુપુન્વી ય અણાણુપુન્વી ય અવત્તન્વણ
ય ૧ । અહવા-અત્થિ આણુપુન્વી ય
અણાણુપુન્વી ય અવત્તયાઈં ય ૨ ।
અહવા-અત્થિ આણુપુન્વી ય અણાણુ-
પુન્વીઓ ય અવત્તન્વણ ય ૩ । અહવા-
અત્થિ આણુપુન્વી ય અણાણુપુન્વીઓ
ય અવત્તન્વયાઈં ય ૪ । અહવા-અત્થિ
આણુપુન્વીઓ ય અણાણુપુન્વી ય અવ-
ત્તન્વણ ય ૫ । અહવા-અત્થિ આણુપુ-
ન્વીઓ ય અણાણુપુન્વી ય અવત્તન્વયાઈં

૭૭. પ્રશ્ન- નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત ભંગસમુક્ષિ-
ત્તનનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- નૈગમ-વ્યવહારનય સંમત ભંગસમુ-
ક્ષિત્તન આ પ્રકારે છે. અસંયોગી લેદ-૬.
તેમા એક વચનાંત ૩ છે. જેમકે- (૧)
આનુપૂર્વી છે. (૨) અનાનુપૂર્વી છે. (૩)
અવકતવ્યક છે, બહુવચનાન્ત ૩ છે. જેમકે-
(૧) આનુપૂર્વીઓ છે (૨) અનાનુપૂર્વીઓ
છે. (૩) અવકતવ્યો છે. દ્વિસંયોગથી
નિષ્પન્ન લેદ ૧૨ છે. તેમાં પ્રથમ ચતુર્ભંગી
(૧) આનુપૂર્વી-અનાનુપૂર્વી છે. (૨) આનુ-
પૂર્વી-અનાનુપૂર્વીઓ છે. (૩) આનુપૂર્વીઓ-
અનાનુપૂર્વી છે. (૪) આનુપૂર્વીઓ-
અનાનુપૂર્વીઓ છે. દ્વિતીયચતુર્ભંગી- (૧)
આનુપૂર્વી-અવકતવ્ય છે. (૨) આનુપૂર્વી-
અવકતવ્યકો છે. (૩) આનુપૂર્વીઓ-અવકત-
વ્યક છે. (૪) આનુપૂર્વીઓ-અવકતવ્યકો
છે. તૃતીયચતુર્ભંગી- (૧) અનાનુપૂર્વી-
અવકતવ્યક છે. (૨) અનાનુપૂર્વી-અવકત-
વ્યકો છે. (૩) અનાનુપૂર્વીઓ-અવકતવ્યક
છે. (૪) અનાનુપૂર્વીઓ-અવકતવ્યકો છે.
ત્રણેયના સંયોગથી આઠ ભંગ થાય છે, યથા-
(૧) આનુપૂર્વી-અનાનુપૂર્વી-અવકતવ્યક છે
(૨) આનુપૂર્વી અનાનુપૂર્વી અવકતવ્યો છે
(૩) આનુપૂર્વી-અનાનુપૂર્વીઓ-અવકતવ્યક
છે. (૪) આનુપૂર્વી-અનાનુપૂર્વીઓ-અવકત-
વ્યો છે. (૫) આનુપૂર્વીઓ-અનાનુપૂર્વી
અવકતવ્યક છે (૬) આનુપૂર્વીઓ-અનાનુ-
પૂર્વી-અવકતવ્ય છે. (૭) આનુપૂર્વીઓ-
અનાનુપૂર્વીઓ-અવકતવ્યો છે (૮) આનુ-
પૂર્વીઓ-અનાનુપૂર્વીઓ-અવકતવ્યકો છે.
આમ સર્વ મળી ૨૬ ભંગો છે. તે નૈગમ-
વ્યવહારનય સંમત ભંગસમુક્ષિત્તનનાનું
સ્વરૂપ છે.

ય ૬ । અહવા-અત્થિ આણુપુવ્વીઓ ય
અણાણુપુવ્વીઓ ય અવત્તવ્વણ ય ૭ ।
અહવા-અત્થિઆણુપુવ્વીઓ ય અણાણુ-
પુવ્વીઓ ય અવત્તવ્વયાઈ ૮ ।
એણ અદ્દ મંગા । એવં સવ્વે વિ છવ્વીસં
મંગા । સે તં નેગમવવહારાણં મંગસમુ-
વિકત્તણયા ।

૭૮. ય્યાણં નેગમવવહારાણં મંગસમુક્કિ-
ત્તણયાણં કિં પયોયણં ?

ય્યાણં નેગમવવહારાણં મંગ-
સમુક્કિત્તણયાણં મંગોવદંસણયા ફીરહ્ ।

૭૯. સે કિં તં નેગમવવહારાણં મંગોવદંસણયા?

નેગમવવહારાણં મંગોવદંસણયા-
તિપ્પણિય આણુપુવ્વી ૧, પરમાણુ-
પોગ્ગલે અણાણુપુવ્વી ૨, દુપ્પણિય
અવત્તવ્વણ ૩ । અહવા તિપ્પણિયા
આણુપુવ્વીઓ ૧, પરમાણુપોગ્ગલા
અણાણુપુવ્વીઓ ૨, દુપ્પણિયા અવ-
ત્તવ્વયાઈ ૩ ।

અહવા તિપ્પણિય ૧ ય પરમા-
ણુપોગ્ગલે ૨ ય આણુપુવ્વી ૩ ય
અણાણુપુવ્વી ૪ ય ચડમંગો । અહવા-
તિપ્પણિય ૧ ય દુપ્પણિય ય
આણુપુવ્વી ય અવત્તવ્વણ ય ચડમંગો
૮ । અહવા પરમાણુપોગ્ગલે ય દુપ્પ-
ણિય ય અણાણુપુવ્વી ય અવત્તવ્વણ ય
ચડમંગો ૧૨ । અહવા તિપ્પણિય
ય પરમાણુપોગ્ગલે ય દુપ્પણિય ય

૭૮. પ્રશ્ન- આ નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત
લંગસમુક્કિર્તનતાનું શું પ્રયોજન છે ?

ઉત્તર- નૈગમ-વ્યવહારનયસંમતલંગ-
સમુક્કિર્તનતાવડે લંગોપદર્શન-લ ગોનું કથન
કરાય છે અર્થાત્ લંગસમુક્કિર્તનમાં લંગસૂત્ર
કહેવામાં આવેલ છે અને લંગોપદર્શનતામાં
તેનો ત્ર્યલુકઆદિ વાચ્યાર્થ કહેવામાં આવશે.

૭૯. પ્રશ્ન- નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત લંગો-
પદર્શનતાનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત લંગો-
પદર્શનતાનું સ્વરૂપ નીચે પ્રમાણે છે— (૧)
ત્રણ પ્રદેશવાળા સ્કંધરૂપ અર્થ-પદાર્થને
આતુ'પૂર્વી કહે છે. (૨) પરમાણુપુદ્ગલ
અનાતુ'પૂર્વી છે. (૩) દ્વિપ્રદેશિક સ્કંધ
અવકતવ્ય છે અથવા (૧) ત્રિપ્રદેશિકસ્કંધો
અનાતુ'પૂર્વીઓ છે. (૨) પુદ્ગલપરમાણુઓ
અનાતુ'પૂર્વીઓરૂપ છે. (૩) દ્વિપ્રદેશિકસ્કંધો
અવકતવ્યો છે આ અસંયોગે ૬ લાંગાના
અર્થ થયા. દ્વિસંયોગે ૧૨ લાંગા થાય છે.
તેમાં એક ત્રિપ્રદેશિકસ્કંધ એક આતુ'પૂર્વીરૂપ
અને એક પુદ્ગલપરમાણુ એક અનાતુ'પૂર્વીના
વાચ્યાર્થરૂપ વિવક્ષિત થયા છે આ પ્રથમ
ચતુર્લંગીનો પ્રથમ લંગ છે, તે પ્રમાણે ચાર
લંગ સમજવા અથવા ત્રિપ્રદેશિક એક સ્કંધ
એક આતુ'પૂર્વીરૂપ અને દ્વિપ્રદેશિક એક સ્કંધ
[એક અવકતવ્યકના વાચ્યાર્થરૂપ વિવક્ષિત

આણુપુત્રી ય અણાણુપુત્રીય અવત્તવ્વણ
 ય ૧ । અહવા તિપ્પણસિણ ય પરમાણુ-
 પોગ્ગલે ય દુપ્પણસિયા ય આણુપુત્રી ય
 અણાણુપુત્રી ય અવત્તવ્વણાઈ ચ ૨ ।
 અહવા તિપ્પણસિણ ય પરમાણુપોગ્ગલા
 ય દુપ્પણસિણ ય આણુપુત્રી ય અણા-
 ણુપુત્રીઓ ય અવત્તવ્વણ ય ૩ । અહવા
 તિપ્પણસિણ ય પરમાણુપોગ્ગલા ય
 દુપ્પણસિયા ય આણુપુત્રી ય અણાણુપુ-
 ત્રીઓ ય અવત્તવ્વણાઈ ચ ૪ । અહવા
 તિપ્પણસિયા ય પરમાણુપોગ્ગલે ય
 દુપ્પણસિણ ય આણુપુત્રીઓ ય અણા-
 ણુપુત્રી ય અવત્તવ્વણ ય ૫ । અહવા
 તિપ્પણસિયા ય પરમાણુપોગ્ગલે ય
 દુપ્પણસિયા ય આણુપુત્રીઓ ય અણા-
 ણુપુત્રી ય અવત્તવ્વણાઈ ચ ૬ । અહવા-
 તિપ્પણસિયા ય પરમાણુપોગ્ગલા ય દુપ-
 ણસિણ ય આણુપુત્રીઓ ય અણાણુ-
 પુત્રીઓ ય અવત્તવ્વણ ય ૭ । અહવા-
 તિપ્પણસિયા ય પરમાણુપોગ્ગલા ય
 દુપ્પણસિયા ય આણુપુત્રીઓ ય અણા-
 ણુપુત્રીઓ ય અવત્તવ્વણાઈ ચ ૮ । સે
 તં નેગમવવહારાણ ભંગોવદંસણયા ।

થાય છે. આ પ્રમાણે દ્વિતીય ચતુર્થાંગી
 અથવા એક પુદ્ગલપરમાણુ એક અનાનુપૂર્વી
 અને એક દ્વિપ્રદેશિકસ્કન્ધ એક અવકત-
 વ્યકના વાચ્યાર્થરૂપ વિવક્ષિત થાય છે આ
 પ્રમાણે તૃતીય ચતુર્થાંગી આમ દ્વિમંથોગે
 ૧૨ ભાંગા અથવા [૧] ત્રિપ્રદેશિક, પુદ્ગ-
 લપરમાણુ, દ્વિપ્રદેશિક અનુક્રમે આનુપૂર્વી,
 અનાનુપૂર્વી અને અવકતવ્યકના વાચ્યાર્થ-
 રૂપ વિવક્ષિત છે [૨] ત્રિપ્રદેશિક, પુદ્ગલ-
 પરમાણુ, દ્વિપ્રદેશિકો, આનુપૂર્વી, અનાનુ-
 પૂર્વી અને અવકતવ્યોના વાચ્યાર્થ છે. (૩)
 ત્રિપ્રદેશિક, પુદ્ગલપરમાણુઓ, દ્વિપ્રદેશિક,
 આનુપૂર્વી, અનાનુપૂર્વીઓ અને અવકત-
 વ્યકના વાચ્યાર્થ છે. (૪) ત્રિપ્રદેશિક,
 પુદ્ગલપરમાણુઓ, દ્વિપ્રદેશિકો, આનુપૂર્વી,
 અનાનુપૂર્વીઓ અવકતવ્યોના વાચ્યાર્થ છે.
 (૫) ત્રિપ્રદેશિકો, પુદ્ગલપરમાણુ, દ્વિપ્રદે-
 શિક, આનુપૂર્વીઓ, અનાનુપૂર્વી, અવકત-
 વ્યકના વાચ્યાર્થ છે (૬) ત્રિપ્રદેશિકો,
 પુદ્ગલપરમાણુ, દ્વિપ્રદેશિકો, આનુપૂર્વીઓ,
 અનાનુપૂર્વી, અવકતવ્યોના વાચ્યાર્થ છે.
 (૭) ત્રિપ્રદેશિકો, પુદ્ગલપરમાણુઓ,
 દ્વિપ્રદેશિક, આનુપૂર્વીઓ, અનાનુપૂર્વીઓ
 અને અવકતવ્યકના વાચ્યાર્થ છે. (૮)
 ત્રિપ્રદેશિકો, પુદ્ગલપરમાણુઓ, દ્વિપ્રદે-
 શિકો, આનુપૂર્વીઓ, અનાનુપૂર્વીઓ અને
 અવકતવ્યોના વાચ્યાર્થ છે આ રીતે નેગમ-
 વ્યવહારનયસંમત ભંગોપદર્શનતાનુ વર્ણન
 પૂર્ણ થયું.

૮૦. સે કિં તં સમોયારે ? સમોયારે-નેગમ-
 વવહારાણં આણુપુત્રીદન્વાઈ કહિં
 સમોયરંતિ ? કિં આણુપુત્રીદન્વેહિં
 સમોયરંતિ ? અણાણુપુત્રીદન્વેહિં સમો-
 યરંતિ ? અવત્તવ્વણદન્વેહિં સમોયરંતિ ?

૮૦ પ્રશ્ન- આનુ પૂર્વીઆદિ દ્રવ્યોના સમા-
 વેશને સમવતાર કહે છે. તેઓનો અતર્લાવ
 સ્વસ્થાનમા કે પરસ્થાનમા ધાય છે, તેવા
 ચિંતનનો જે ઉત્તર તે સમવતાર. તેનું સ્વરૂપ
 કેવું છે ? નેગમ-વ્યવહારનયસંમત આનુ-
 પૂર્વીદ્રવ્યોનો કયાં સમાવેશ ધાય છે ? શું

નેગમવવહારાણં આણુપુવ્વીદવ્વાઈ આણુ-
પુવ્વીદવ્વેહિં સમોયરંતિ નો અણા-
પુવ્વીદવ્વેહિં સમોયરંતિ ણો અવત્તવ્વય-
દવ્વેહિં સમોયરંતિ ।

નેગમવવહારાણં અણાણુપુવ્વીદ-
વ્વાઈ કહિં સમોયરંતિ ? કિં આણુ-
પુવ્વીદવ્વેહિં સમોયરંતિ ? અણાણુપુ-
વ્વીદવ્વેહિં સમોયરંતિ ? અવત્તવ્વય-
દવ્વેહિં સમોયરંતિ ?

નો આણુપુવ્વીદવ્વેહિં સમોયરંતિ
અણાણુપુવ્વીદવ્વેહિં સમોયરંતિ, નો
અવત્તવ્વયદવ્વેહિં સમોયરંતિ ।

નેગમવવહારાણં અવત્તવ્વયદવ્વાઈ
કહિં સમોયરંતિ ? કિં આણુપુવ્વીદવ્વેહિં
સમોયરંતિ ? અણાણુપુવ્વીદવ્વેહિં સમો-
યરંતિ ? અવત્તવ્વયદવ્વેહિં સમોયરંતિ ?

નો આણુપુવ્વીદવ્વેહિં સમોયરંતિ,
ણો અણાણુપુવ્વીદવ્વેહિં સમોયરંતિ
અવત્તવ્વયદવ્વેહિં સમોયરંતિ । સે તં
સમોયારે ।

૮૧. સે કિં તં અણુગમે ?
અણુગમે નવવિદે પળ્લજે

આનુપૂર્વીદ્રવ્યોમાં સમાવેશ થાય છે કે
અનાનુપૂર્વીદ્રવ્યોમાં સમાવેશ થાય છે કે
અવકતવ્યદ્રવ્યોમાં સમાવેશ થાય છે ?

ઉત્તર— નૈગમ અને વ્યવહારસંમત
આનુપૂર્વીદ્રવ્યોનો આનુપૂર્વીદ્રવ્યોમાં સમા-
વેશ થાય છે. અનાનુપૂર્વીદ્રવ્યોમાં સમાવેશ
થતો નથી. અવકતવ્યદ્રવ્યોમાં પણ સમાવેશ
થતો નથી.

પ્રશ્ન— નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત
અનાનુપૂર્વીદ્રવ્યોનો કયાં સમાવેશ થાય છે?
શું તેઓ આનુપૂર્વીદ્રવ્યોમાં સમાવિષ્ટ થાય
છે કે અનાનુપૂર્વીદ્રવ્યોમાં સમાવિષ્ટ થાય
છે કે અવકતવ્યદ્રવ્યોમાં સમાવિષ્ટ થાય છે?

ઉત્તર— તેઓ આનુપૂર્વીદ્રવ્યોમાં
સમાવિષ્ટ થતા નથી. અનાનુપૂર્વીદ્રવ્યોમાં
સમાવિષ્ટ થાય છે. અવકતવ્યદ્રવ્યોમાં પણ
સમાવિષ્ટ થતા નથી.

પ્રશ્ન— નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત
અવકતવ્યદ્રવ્યોનો કયાં સમાવેશ થાય છે ?
શું તેઓ આનુપૂર્વીદ્રવ્યોમાં સમાવિષ્ટ થાય
છે કે અનાનુપૂર્વીદ્રવ્યોમાં સમાવિષ્ટ થાય
છે કે અવકતવ્યદ્રવ્યોમાં સમાવિષ્ટ થાય છે ?

ઉત્તર— તેઓ આનુપૂર્વીદ્રવ્યોમાં
સમાવિષ્ટ થતાં નથી, અનાનુપૂર્વીદ્રવ્યોમાં
સમાવિષ્ટ થતાં નથી, અવકતવ્યકદ્રવ્યોમાં
સમાવિષ્ટ થાય છે આ પ્રમાણે સમવતારનું
વર્ણન પૂર્ણ થયું.

૮૧. પ્રશ્ન— અનુગમે-સૂત્રનુ અનુરૂપ વ્યા-
ખ્યાન કરવું તેનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

તં જહા સંતપયપરુણયા ૧
દવ્વપ્પમાણં ૨ ચ સ્વિત્ત ૩ ફુસણા ય
૪ । કાલો યપ અંતરં ૬ ભાગ ૭ ભાવ
૮ અપ્પાવહું ચેવ ૯ ॥૧॥ સે તં અણુગમે ।

ઉત્તર— અનુગમ નવ પ્રકારનો છે. તે
આપ્રમાણુ-(૧) સત્પદપ્રરૂપણતા-આનુપૂર્વી-
આદિપદો વિદ્યમાન પદાર્થ વિષયક છે અથવા
અવિદ્યમાન અર્થ વિષયક છે, એવી પ્રરૂપણા.
(૨) દ્રવ્યપ્રમાણુ-સંખ્યા (૩) ક્ષેત્ર વિવક્ષિત
દ્રવ્ય (આનુપૂર્વી આદિ) કેટલા ક્ષેત્રમાં
રહે છે. (૪) સ્પર્શન-આનુપૂર્વીઆદિદ્રવ્યો
કેટલા આકાશપ્રદેશોને સ્પર્શ કરે છે. (૫)
કાળ-દ્રવ્યની સ્થિતિનો વિચાર. (૬) અન્તર-
વિરહકાળ (૭) ભાગ-આનુપૂર્વીઆદિ દ્રવ્યો
ખીન્ન દ્રવ્યોના કેટલા ભાગમાં રહે છે. (૮)
ભાવ-વિવક્ષિત આનુપૂર્વીઆદિ દ્રવ્યો કયા
ભાવમાં છે. (૯) અદ્યપણહુત્વ-ન્યૂનાધિકતા.

૮૨. નેગમવવહારાણં આણુપુન્વીદન્વાઈં કિં ૮૨.
અતિથિ નતિથિ ?

ણિયમા અતિથિ ।

નેગમવવહારાણં. અણાણુપુન્વી-
દન્વાઈં કિં અતિથિ નતિથિ ?

ણિયમા અતિથિ ।

નેગમવવહારાણં અવત્તવ્વગદન્વાઈં
કિં અતિથિ નતિથિ ?

ણિયમા અતિથિ ।

૮૩. નેગમવવહારાણં આણુપુન્વીદન્વાઈં કિં ૮૩.
સંસ્વિજ્ઞાઈં અસંસ્વિજ્ઞાઈં અણંતાઈં ?

નો સંસ્વિજ્ઞાઈં નો અસંસ્વિજ્ઞાઈં
અણંતાઈં । एवं અણાણુપુન્વીદન્વાઈં
અવત્તવ્વગદન્વાઈં ચ અણંતાઈં માણિય-
ન્વાઈં ।

પ્રશ્ન— નૈગમ-વ્યવહારનયની અપેક્ષાએ
આનુપૂર્વીદ્રવ્યો છે કે નથી ?

ઉત્તર— અવશ્ય છે.

પ્રશ્ન— નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત
અનાનુપૂર્વીદ્રવ્યો છે કે નથી ?

ઉત્તર— અવશ્ય છે.

પ્રશ્ન— નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત
અવકતવ્યદ્રવ્યો છે કે નથી ?

ઉત્તર— અવશ્ય છે.

આ સત્પદપ્રરૂપણારૂપ પ્રથમ ભેદ છે.

પ્રશ્ન— નૈગમ-વ્યવહારનયની અપેક્ષાએ
આનુપૂર્વીદ્રવ્યો શું સંખ્યાત છે ? અસંખ્યાત
છે ? અથવા અનંત છે ?

ઉત્તર— સંખ્યાત નથી, અસંખ્યાત નથી
પરંતુ અનંત છે. આ પ્રમાણે અનાનુપૂર્વી
દ્રવ્યો અને અવકતવ્યદ્રવ્યો પણ અનંત
ભાણવા. આ દ્રવ્યપ્રમાણુ નામનો દ્વિતીય
ભાગ છે.

૮૪. નેગમવવહારાણં આણુપુર્વી દવ્વાઈ લોગસ્સ કિં સંખિજ્જહાગે હોજ્જા, અસંખિજ્જહાગે હોજ્જા, સંખેજ્જેસુ માગેસુ હોજ્જા, અસંખેજ્જેસુ માગેસુ હોજ્જા, સવ્વલોણ હોજ્જા ?

एगं दव्वं पडुच्च संखेज्जहभागे वा होज्जा, असंखेज्जहभागे वा होज्जा संखेज्जेसु भागेषु वा होज्जा, असंखिज्जेसु भागेषु वा होज्जा, सव्वलोण वा होज्जा । णाणादव्वाइं पडुच्च नियमा सव्वलोण होज्जा ।

- નેગમવવહારાણં અણાણુપુર્વી-
દવ્વાઈ કિં લોયસ્સ સંખિજ્જહાગે
હોજ્જા જાવ સવ્વલોણ વા હોજ્જા ?

एगं दव्वं पडुच्च नो संखेज्जह भागे होज्जा असंखिज्जहभागे होज्जा नो संखेज्जेसु भागेषु होज्जा नो असंखेज्जेसु भागेषु होज्जा नो सव्वलोण होज्जा । एवं अवत्तव्वगदव्वाइं भाणियव्वाइं ।

૮૫. નેગમવવહારાણં આણુપુર્વીદવ્વાઈ લોગસ્સ કિં સંખેજ્જહાગં ફુસંતિ ? અસંખેજ્જહાગં ફુસંતિ ? સંખેજ્જે માગે ફુસંતિ ? અસંખેજ્જે માગે ફુસંતિ ? સવ્વલોગં ફુસંતિ ?

૮૫

૮૪. --- પ્રશ્ન --- નેગમ-વ્યવહારનયસંમત આનુપૂર્વીદ્રવ્યો શુ લોકના સંખ્યાતમા ભાગમાં અવગાઢ છે ? અસંખ્યાતમા ભાગમાં અવગાઢ છે ? કે સંખ્યાતભાગોમાં અવગાઢ છે કે અસંખ્યાત ભાગોમાં અવગાઢ છે ? કે સમસ્ત લોકમાં અવગાઢ છે ?

ઉત્તર—એક આનુપૂર્વી દ્રવ્યની અપેક્ષાએ તે લોકના સંખ્યાતમાં ભાગમાં અવગાઢ હોય છે કેમકે લોકના અસંખ્યાતમાં ભાગમાં અવગાઢ હોય છે. સંખ્યાત ભાગોમાં અવગાઢ હોય છે અસંખ્યાત ભાગોમાં અવગાઢ હોય છે અથવા સમસ્ત લોકમાં અવગાઢ હોય છે અનેક આનુપૂર્વીદ્રવ્યોની અપેક્ષાએ તે સમસ્ત લોકમાં અવગાઢ છે.

પ્રશ્ન— નેગમ-વ્યવહારનયસંમત અનાનુપૂર્વીદ્રવ્યો શુ લોકના સંખ્યાત ભાગમાં અવગાઢ છે યાવત્ સમસ્ત લોકમાં અવગાઢ છે ?

ઉત્તર—એક અનાનુપૂર્વીદ્રવ્યની અપેક્ષાએ તે લોકના સંખ્યાતમાં ભાગમાં અવગાઢ નથી. અસંખ્યાતમાં ભાગમાં અવગાઢ છે, સંખ્યાત ભાગોમાં અવગાઢ નથી, અસંખ્યાત ભાગોમાં કે સમસ્ત લોકમાં અવગાઢ નથી. અનેક અનાનુપૂર્વીદ્રવ્યો નિયમથી સમસ્ત લોકમાં અવગાઢ છે. આ પ્રમાણે જ અવકતવ્ય દ્રવ્યના વિષયમાં સમજવું.

પ્રશ્ન- નેગમ-વ્યવહારનયની અપેક્ષાએ આનુપૂર્વીદ્રવ્યો શુ લોકના સંખ્યાતમા ભાગને સ્પર્શે છે ? અસંખ્યાતમા ભાગને સ્પર્શે છે ? સંખ્યાતમા ભાગોને સ્પર્શે છે, અસંખ્યાતમા ભાગોને સ્પર્શે છે ? કે સમસ્ત લોકને સ્પર્શે છે ?

एगं दव्वं पडुच्च लोगस्स
संखेज्जइभागं वा फुसइ जाव सव्वलोगं
वा फुसइ । णाणादव्वाइं पडुच्च नियमा
सव्वलोगं फुसंति ।

जेगमववहारणं अणाणुपुव्वीदंवाइं
लोयस्स किं संखिज्जइभागं फुसंति
जाव सव्वलोगं फुसंति ?

एगं दव्वं पडुच्च नो संखिज्जइ
भागं फुसइ, असंखिज्जइ भागं फुसइ
नो संखिज्जे भागे फुसइ, नो असं-
खिज्जे भागे फुसइ, नो सव्वलोयं
फुसइ । नाणादव्वाइं पडुच्च नियमा
सव्वलोयं । फुसंति एवं अवत्तव्वगदव्वाइं
भाणियव्वाइं ।

૮૬. જેગમવવહારણં આણુપુવ્વી દવ્વાઈં કાલઓ
કેવચ્ચિરં હોઈ ?

एगं दव्वं पडुच्च जहणणेणं एगं
समयं उवकोसेणं असंखेज्ज कालं,
णाणादव्वाइं पडुच्च णियमा सव्वद्धा ।
अणाणुपुव्वी दव्वाइं अवत्तव्वग दव्वाइं
च एवंचेव भाणियव्वाइं ।

૮૭. જેગમવવહારણં આણુપુવ્વીદવ્વાણં અંતરં
કાલઓ કેવચ્ચિરં હોઈ ?

ઉત્તર— એક-એક આનુપૂર્વીદ્રવ્ય લોકના
સંખ્યાતમા ભાગને સ્પર્શે છે યાવત્ સમસ્ત
લોકને સ્પર્શે છે, અનેક આનુપૂર્વીદ્રવ્યો
નિયમથી સમસ્ત લોકને સ્પર્શે છે.

પ્રશ્ન— નૈગમ-વ્યવહારનયની અપેક્ષાએ
અનાનુપૂર્વી દ્રવ્યો શું લોકના સંખ્યાતમા
ભાગને સ્પર્શે છે યાવત્ સમસ્ત લોકને
સ્પર્શે છે ?

ઉત્તર— એક-એક અનાનુપૂર્વી દ્રવ્યની
અપેક્ષાએ લોકના સંખ્યાતમા ભાગને સ્પર્શતું
નથી પણ અસંખ્યાતમા ભાગને સ્પર્શે છે,
સંખ્યાત ભાગોને, અસંખ્યાત ભાગોને કે
સર્વલોકને સ્પર્શતું નથી. અનેક અનાનુપૂર્વી
દ્રવ્યોની અપેક્ષાએ તે નિશ્ચયથી સમસ્તલોકને
સ્પર્શે છે. અવકતવ્યદ્રવ્યોની સ્પર્શના પણ
આજ પ્રમાણે સમજવી જોઈએ.

પ્રશ્ન— નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત આનુ-
પૂર્વીદ્રવ્યો કાળની અપેક્ષાએ કેટલા કાળ
સુધી રહે છે ?

ઉત્તર— એક આનુપૂર્વીદ્રવ્ય જઘન્ય
એક સમય સુધી અને ઉત્કૃષ્ટ અસંખ્યાત
કાળ સુધી તે સ્વરૂપે રહે છે. વિવિધ આનુ-
પૂર્વીદ્રવ્યોની અપેક્ષાએ નિશ્ચયથી સર્વકાળમાં
હોય છે, અર્થાત્ લોક આનુપૂર્વી દ્રવ્યોથી
કોઈ પણ સમયે શૂન્ય હોતો નથી. અનાનુ-
પૂર્વી અને અવકતવ્ય દ્રવ્યોની સ્થિતિ પણ
ઉપર પ્રમાણે એટલે જઘન્ય એક સમય અને
ઉત્કૃષ્ટ અસંખ્યાત કાળની સમજવી.

પ્રશ્ન— નૈગમ - વ્યવહારનયસ મત
આનુપૂર્વી દ્રવ્યનું વ્યવધાન-વિરહકાળ
કાળની અપેક્ષાએ કેટલું હોય છે ?

एगं दव्वं पडुच्च जहन्नेणं एगं
समयं उक्कोसेणं अणत कालं, नाणा-
दव्वाइं पडुच्च णत्थि अंतरं ।

નેગમવવહારાણં અણાણુપુવ્વીદ-
વ્વાણં અંતરં કાલઓ કેવચ્ચિરં હોઈ ?

एगं दव्वं पडुच्च जहण्णेणं एगं समयं
उक्कोसेणं असंखेज्जं कालं, नाणादव्वाइं
पडुच्च णत्थि अंतरं ।

નેગમવવહારાણં અવત્તગદવ્વાણં
અંતરં કાલઓ કેવચ્ચિરં હોઈ ?

एगं दव्वं पडुच्च जहन्नेणं एगं
समयं उक्कोसेणं अणतं कालं, नाणा-
दव्वाइं पडुच्च णत्थि अंतरं ।

૮૮. નેગમવવહારાણં આણુપુવ્વીદવ્વાઈ સેસદ-
વ્વાણં કઈભાગે હોજ્જા ? કિં સંખિજ્જ-
ઈભાગે હોજ્જા ? અસંખિજ્જઈભાગે
હોજ્જા ? સંખેજ્જેસુ ભાગેસુ હોજ્જા ?
અસંખેજ્જેસુ ભાગેસુ હોજ્જા ?

નો સંખેજ્જઈભાગે હોજ્જા, નો
અસંખિજ્જઈભાગે હોજ્જા નો સંખેજ્જેસુ
ભાગેસુ હોજ્જા, નિયમા અસંખેજ્જેસુ
ભાગેસુ હોજ્જા ।

નેગમવવહારાણં અણાણુપુવ્વી
દવ્વાઈ સેસદવ્વાણં કઈભાગે હોજ્જા ?
કિં સંખિજ્જઈભાગે હોજ્જા ? અસંખિ-
જ્જઈભાગે હોજ્જા ? સંખેજ્જેસુ ભાગેસુ
હોજ્જા ? અસંખેજ્જેસુ ભાગેસુ હોજ્જા ?
નો સંખેજ્જઈભાગે હોજ્જા, અસંખેજ્જઈ-

ઉત્તર—એક આનુપૂર્વી દ્રવ્યની અપેક્ષાએ
જઘન્ય એક સમય અને ઉત્કૃષ્ટ અનંતકાળનું
અંતર હોય છે. વિવિધ દ્રવ્યોની અપેક્ષાએ
વિરહકાળ થતો નથી.

પ્રશ્ન— નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત અના-
નુપૂર્વી દ્રવ્યનું કાળની અપેક્ષાએ અંતર
કેટલું હોય છે ?

ઉત્તર— એક અનાનુપૂર્વી દ્રવ્યની
અપેક્ષાએ અંતરકાળ જઘન્ય એક સમય
અને ઉત્કૃષ્ટ અસંખ્યાત કાળનો છે. વિવિધ
અનાનુપૂર્વી દ્રવ્યોની અપેક્ષાએ અંતર નથી.

પ્રશ્ન— નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત અવ-
કતવ્યદ્રવ્યોનો કાળાપેક્ષયા અંતર કાળ
કેટલો છે ?

ઉત્તર— એક અવકતવ્યદ્રવ્યની અપેક્ષાએ
જઘન્ય એક સમય અને ઉત્કૃષ્ટ અનંતકાળનું
અંતર છે. વિવિધ દ્રવ્યની અપેક્ષાએ
અંતર નથી.

૮૮. પ્રશ્ન— નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત આનુ-
પૂર્વીદ્રવ્યો શેષ દ્રવ્યોના કેટલામાં લાગમા
છે ? શુ સંખ્યાત લાગમા છે કે અસંખ્યાત
લાગમાં છે કે સંખ્યાત લાગોમાં છે કે
અસંખ્યાત લાગોમાં છે ?

ઉત્તર— આનુપૂર્વી દ્રવ્યો શેષ દ્રવ્યોના
સંખ્યાત લાગ, અસંખ્યાત લાગ કે સંખ્યાત
લાગોમાં નથી પરંતુ નિશ્ચયથી અસંખ્યાતમાં
લાગમાં હોય છે.

પ્રશ્ન— નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત અના-
નુપૂર્વીદ્રવ્યો શેષ દ્રવ્યોના કેટલામાં લાગમા
હોય છે ? શું સંખ્યાત લાગમાં હોય છે કે
અસંખ્યાત લાગમા કે સંખ્યાત લાગોમાં કે
અસંખ્યાત લાગોમાં હોય છે ?

ભાગે હોજ્જા, નો સંખેજ્જેસુ ભાગેસુ
હોજ્જા, નો અસંખેજ્જેસુ ભાગેસુ
હોજ્જા । एवं अवत्तव्वगदव्वाणि वि
भाणयव्वाणि ।

૮૫. નેગમવવહારાણં આણુપુવ્વીદવ્વાઈં
ક્તરમ્મિ ભાવે હોજ્જા ? કિં ઉદ્દપ્પ
ભાવે હોજ્જા ? ઉવસમિષ્ ભાવે હોજ્જા ?
સ્વહપ્પ ભાવે હોજ્જા ? સ્વઓવસમિષ્
ભાવે હોજ્જા ? પારિણામિષ્ ભાવે
હોજ્જા ? સંનિવાહપ્પ ભાવે હોજ્જા ?

નિયમા સાદ્ધપારિણામિષ્ ભાવે
હોજ્જા । અણાણુપુવ્વીદવ્વાણિ અવત્તવ્વગ-
દવ્વાણિ ય એવ ચેવ ભાણિયવ્વાણિ ।

૯૦. એસિ ણં મંતે ! નેગમવવહારાણં
આણુપુવ્વીદવ્વાણં અણાણુપુવ્વીદવ્વાણં
અવત્તવ્વગદવ્વાણં ય દવ્વટ્ઠયાપ્પ એસદ્ધ-
યાપ્પ દવ્વટ્ઠપ્પ એસદ્ધયાપ્પ કયરે કયરેહિતો
અપ્પા વા વહુયા વા તુલ્લા વા વિસે-
સાહિયા વા ?

ગોયમા ! સવ્વત્થોવાઈં
નેગમવવહારાણં અવત્તવ્વગદવ્વાઈં દવ્વ-
ટ્ઠયાપ્પ, અણાણુપુવ્વીદવ્વાઈં દવ્વટ્ઠયાપ્પ
વિસેસાહિયાઈં, આણુપુવ્વીદવ્વાઈં દવ્વટ્ઠ-
યાપ્પ અસંખેજ્જગુણાઈં । પ્પેસદ્ધયાપ્પ સવ્વ-
ત્થોવાઈં નેગમવવહારાણં અણાણુપુવ્વી-
દવ્વાઈં અપ્પેસદ્ધયાપ્પ । અવત્તવ્વગદવ્વાઈં
પ્પેસદ્ધયાપ્પ વિસેસાહિયાઈં । આણુપુ-
વ્વીદવ્વાઈં પ્પેસદ્ધયાપ્પ અણંતગુણાઈં ।
દવ્વટ્ઠપ્પ એસદ્ધયાપ્પ સવ્વત્થોવાઈં નેગમ-
વવહારાણં અવત્તવ્વગદવ્વાઈં દવ્વટ્ઠયાપ્પ ।
અણાણુપુવ્વીદવ્વાઈં દવ્વટ્ઠયાપ્પ અપ્પેસ-

ઉત્તર-અનાનુપૂર્વીદ્રવ્યો સંખ્યાત ભાગ,
સંખ્યાત ભાગો કે અસંખ્યાત ભાગોમાં મથી
પરંતુ શેષ દ્રવ્યોના અસંખ્યાત ભાગમાં હોય
છે. અવકતવ્યદ્રવ્યોનો ભાગદ્વાર પણ ઉપર
પ્રમાણે સમજ લેવો.

૮૬. પ્રશ્ન- નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત આનુ-
પૂર્વીદ્રવ્યો કયા ભાવમા છે ? એટલે ઔદયિક
ભાવમા કે ઔપશમિક ભાવમાં કે ક્ષાયિક
ભાવમા કે ક્ષાયોપશમિક ભાવમા કે પારિ-
ણામિક ભાવમાં છે ? કે સાન્નિપાતિક
ભાવમા છે ?

૮૭. ઉત્તર- સમુસ્ત આનુપૂર્વીદ્રવ્યો સાદ્ધિ
પારિણામિક ભાવમા હોય છે અનાનુપૂર્વી
અને અવકતવ્યદ્રવ્યોનો ભાવદ્વાર પણ ઉપર
પ્રમાણે જ સમજવો.

૯૦. પ્રશ્ન - ભગવન ! નૈગમ-વ્યવહારનય-
સંમત આનુપૂર્વીદ્રવ્યો, અનાનુપૂર્વીદ્રવ્યો,
અને અવકતવ્ય દ્રવ્યોમાં દ્રવ્ય, પ્રદેશ અને
દ્રવ્યપ્રદેશની અપેક્ષાએ કયા દ્રવ્યો
કરતા અલ્પ, અધિક તુલ્ય અથવા
વિશેષાધિક છે ?

ઉત્તર- હે ગૌતમ ! દ્રવ્યની અપેક્ષાએ
નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત અવકતવ્યકદ્રવ્યો
ઔથી અલ્પ છે અવકતવ્યકદ્રવ્યો કરતા
અનાનુપૂર્વીદ્રવ્યો દ્રવ્યની અપેક્ષાએ વિશેષા-
ધિક હોય છે દ્રવ્યની અપેક્ષાએ આનુપૂર્વી-
દ્રવ્યો અનાનુપૂર્વીદ્રવ્યો કરતા અસંખ્યાત-
ગણા હોય છે. પ્રદેશની અપેક્ષાએ નૈગમ-
વ્યવહારનયસંમત અનાનુપૂર્વી ઔથી અલ્પ
હોય છે કારણકે અનાનુપૂર્વીદ્રવ્યો (પુદ્ગલ-
પરમાણુઓ) પ્રદેશરહિત છે. પ્રદેશોની
અપેક્ષાએ અવકતવ્યકદ્રવ્યો અનાનુપૂર્વીદ્રવ્યો
કરતા વિશેષાધિક હોય છે. પ્રદેશોની અપે-
ક્ષાએ આનુપૂર્વીદ્રવ્યો અવકતવ્યકદ્રવ્યો

દ્વયાષ વિસેસાહિયાઈં । અવત્તવ્વગદ-
વ્વાઈં પપ્પસદ્વયાષ વિસેસાહિયાઈં ।
આણુપુવ્વીદવ્વાઈં દવ્વદ્વયાષ અસંસ્વે-
જ્જગુણાઈં, તાઈં ચેવ પપ્પસદ્વયાષ
અણંતગુણાઈં । સે તં અણુગમે, સે તં
નેગમવવહારાણં અણોવણિહિયા દવ્વા-
ણુપુવ્વી ।

૯૧. સે કિં તં સંગહસ્સ અણોવણિહિયા ૯૧.
દવ્વાણુપુવ્વી ?

સંગહસ્સ અણોવણિહિયા દવ્વા-
ણુપુવ્વી પંચવિદ્ધા પળ્લણ્ણત્તા, તં જદ્ધા-
અદ્વપ્પયપરુવ્વણયા ૧, મંગસમુક્કિત્તણયા
૨ મંગોવદંસણયા ૩ સમોયારે ૪
અણુગમે ૫ ।

૯૨. સે કિં તં સંગહસ્સ અદ્વપ્પયપરુવ્વણયા ? ૯૨
સંગહસ્સ અદ્વપ્પયપરુવ્વણયા તિપ્પણ્ણસિણ
આણુપુવ્વી ચડપ્પણ્ણસિણ આણુપુવ્વી જાવ
દસપણ્ણસિણ આણુપુવ્વી સંઘિજ્જપણ્ણસિણ
આણુપુવ્વી અસંઘિજ્જપણ્ણસિણ આણુપુવ્વી
અણંતપણ્ણસિણ આણુપુવ્વી પરમાણુપો-
ગ્ગલે અણાણુપુવ્વી દુપ્પણ્ણસિણ અવત્તવ્વણ ।
સે તં સંગહસ્સ અદ્વપ્પયપરુવ્વણયા ।

૯૩. ણ્યાણ્ણ ણં સંગહસ્સ અદ્વપ્પયપરુવ્વણયા ૯૩.
કિં પઓયણં ?

કરતાં અનંતગણા હોય છે. નૈગમ-વ્યવહાર-
નયસંમત અવકતવ્યકદ્રવ્યે । ઉભય-દ્રવ્ય-
પ્રદેશની અપેક્ષાએ સર્વથી અલ્પ છે કારણકે
દ્રવ્યની અપેક્ષાએ સર્વસ્તોકતાનું પ્રતિપાદન
પહેલા કરવામાં આવ્યું છે. દ્રવ્ય અને
અપ્રદેશાર્થતાની અપેક્ષાએ અનાનુપૂર્વીદ્રવ્યે ।
વિશેષાધિક છે. પ્રદેશની અપેક્ષાએ અવકત-
વ્યકદ્રવ્યે । વિશેષાધિક છે. આનુપૂર્વીદ્રવ્યે ।
દ્રવ્યની અપેક્ષાએ અસંખ્યાતગુણા અને
પ્રદેશોની અપેક્ષાએ અનંત ગુણા હોય છે.
આપ્રમાણે અનુગમનું વર્ણન પૂર્ણ થયું. આ
પ્રમાણે નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત અનૌપનિ-
ધિકીદ્રવ્યાનુપૂર્વીના સ્વરૂપનું નિરૂપણ કર્યું.

પ્રશ્ન- સંગ્રહનયસંમત અનૌપનિધિકી
દ્રવ્યાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- સંગ્રહનયસંમત દ્રવ્યાનુપૂર્વીના
પાત્રપ્રકાર પ્રરૂપ્યા છે. તે આ પ્રમાણે—
(૧) અર્થપદપ્રરૂપણતા (૨) લંગસમુત્કીર્ત-
નતા (૩) લંગોપદર્શનતા (૪) સમવતાર
(૫) અનુગમ.

પ્રશ્ન— સામાન્યને ગ્રહણ કરનાર
સંગ્રહનયને સંમત અર્થપદપ્રરૂપણતાનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— ત્રણ પ્રદેશવાળો સ્કંધ આનુ-
પૂર્વી છે, ચાર પ્રદેશવાળો સ્કંધ આનુપૂર્વી
છે, યાવત્ દસપ્રદેશિક, સંખ્યાતપ્રદેશિક,
અસંખ્યાતપ્રદેશિક, અનંતપ્રદેશિકસ્કંધ
આનુપૂર્વી છે. પુદ્ગલપરમાણુ અનાનુપૂર્વી
છે, દ્વિપ્રદેશિકસ્કંધ અવકતવ્યક છે. આ
પ્રકારનું સંગ્રહનયસંમત અર્થપદપ્રરૂપણતાનું
સ્વરૂપ છે.

પ્રશ્ન— સંગ્રહનયસંમત અર્થપદપ્રરૂપ-
ણતાનું પ્રયોજન શું છે ?

एयाए णं संगहस्स अट्ठपयपरू-
वणयाए संगहस्स भंगसमुक्कित्तणया
कज्जइ ।

સે કિં તં સંગહસ્સ ભંગસમુ-
ક્કિત્તણયા ?

સંગહસ્સ ભંગસમુક્કિત્તણયા અત્થિ
આણુપુવ્વી, અત્થિ અણાણૂપૂવ્વી, અત્થિ
અવત્તવ્વણ, અહવા અત્થિ આણુપુવ્વી ય
અણાણુપુવ્વી ય, અહવા અત્થિ આણુપુવ્વી
ય અવત્તવ્વણ ય, અહવા અત્થિ અણાણુ-
પુવ્વી ય અવત્તવ્વણ ય, અહવા અત્થિ
આણુપુવ્વી ય અણાણુપુવ્વી ય અવત્તવ્વણ
ય । एवं सत्त भंगा । से तं संगहस्स
भंगसमुक्कित्तणया ।

૧૪. एयाए णं संगहस्स भंगसमुक्कित्तणयाए
किं पओएणं ?

एयाए णं संगहस्स भंगसमुक्कि-
त्तणयाए संगहस्स भंगोवदसणया कीरइ ।

તે । ક તં સંગહસ્સ ભંગોવદસ-
ણયા ?

સંગહસ્સ ભંગોવદસણયા તિપ્પણ-
સિયા આણુપુવ્વી પરમાણુપોગલા અણા-
ણુપુવ્વી દુપ્પણસિયા અવત્તવ્વણ । અહવા
તિપ્પણસિયા ય પરમાણુપોગલા ય
આણુપુવ્વી ય અણાણૂપૂવ્વી ય । અહવા
તિપ્પણસિયા ય દુપ્પણસિયા ય આણુ-
પુવ્વી ય અવત્તવ્વણ ય । અહવા પરમાણુ-
પોગલા ય દુપ્પણસિયા ય અણાણુપુવ્વી

ઉત્તર— સંગ્રહનયસંમત અર્થપદપ્રરૂ-
પણુતાદ્વારા સંગ્રહનયસંમત ભંગસમુક્કી-
ર્તનતા કરી શકાય છે એટલેકે ભંગોનું
કથન કરી શકાય છે.

પ્રશ્ન— સંગ્રહનયસંમતભંગસમુક્કીર્ત-
નતાનું સ્વરૂપ શું છે ?

ઉત્તર— સંગ્રહનયસંમતભંગસમુક્કી-
ર્તનતા આ પ્રમાણે છે— આનુપૂર્વી છે,
અનાનુપૂર્વી છે, અવકતવ્યક છે, તે ત્રણ
અસંયોગી ભંગ છે. આનુપૂર્વી-અનાનુપૂર્વી
છે, આનુપૂર્વી-અવકતવ્યક છે અથવા અના-
નુપૂર્વી અવકતવ્યક છે. આ ત્રણ દ્વિકસંયોગી
ભંગો છે આનુપૂર્વી-અનાનુપૂર્વી અવકતવ્ય
છે, આ એક ત્રિકસંયોગી ભંગ છે. આ
પ્રમાણે અત્રે સાત વિકલ્પો-ભંગો બને છે.
આ પ્રકારે ભંગોનું પ્રરૂપણ કરવું સંગ્રહન-
યસંમતભંગસમુક્કીર્તનતાનું સ્વરૂપ છે.

૬૪. પ્રશ્ન— સંગ્રહનયસંમત ભંગસમુક્કી-
ર્તનતાનું પ્રયોજન શું છે ?

ઉત્તર— આ સંગ્રહનયસંમતભંગ-
સમુક્કીર્તનતાવડે ભંગોપદર્શન કરાય છે.

પ્રશ્ન— સંગ્રહનયસંમતભંગોપદર્શન-
તાનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— ત્રિપ્રદેશિકસ્ક ધો. આનુપૂર્વી
શબ્દના વાચ્યાર્થ રૂપે વિવક્ષિત થાય છે.
પુદ્ગલપરમાણુ અનાનુપૂર્વી શબ્દના વાચ્યા-
ર્થરૂપે વિવક્ષિત થાય છે. દ્વિપ્રદેશિકસ્ક ધો.
અવકતવ્યક શબ્દના વાચ્યાર્થરૂપે વિવક્ષિત
થાય છે અથવા ત્રિપ્રદેશિકપરમાણુપુદ્ગલ

ય અવત્તવ્વણ ય । અહવા-તિપણસિયા
ય પરમાણુપોગલા ય દુષ્પણસિયા ય
આણુપુચ્ચી ય અણાણુપુચ્ચી ય અવત્તવ્વણ
ય । સે તં સંગહસ્સ મંગોવદંસણયા ।

અનુક્રમે આનુપૂર્વી અને અનાનુપૂર્વીના
વાચ્યાર્થરૂપે વિવક્ષિત થાય છે અથવા ત્રિપ્ર-
દેશિક-દ્વિપ્રદેશિકસ્કંધ આનુપૂર્વી-અવકત-
વ્યકતા વાચ્યાર્થરૂપે વિવક્ષિત થાય છે. અથવા
પુદ્ગલપરમાણુ-દ્વિપ્રદેશિક, અનાનુપૂર્વી-
અવકતવ્યક શબ્દના વાચ્યાર્થરૂપે વિવક્ષિત
થાય છે અથવા ત્રિપ્રદેશિક-પરમાણુ-પુદ્ગલ
દ્વિપ્રદેશિકસ્કંધો અનુક્રમે આનુપૂર્વી-અનાનુ-
પૂર્વી અને અવકતવ્યકશબ્દના વાચ્યાર્થ રૂપે
વિવક્ષિત થાય છે. આ પ્રકારનું સંગ્રહનય-
સંમત લંગોપદર્શનતાનું સ્વરૂપ છે.

૯૫. સે કિં તં સંગહસ્સ સમોયારે ? સંગહસ્સ
સમોયારે સંગહસ્સ આણુપુચ્ચીદવ્વાઈ
કહિં સમોયરંતિ ? કિં આણુપુચ્ચીદવ્વેહિં
સમોયરંતિ ? અણાણુપુચ્ચીદવ્વેહિં સમો-
યરંતિ ? અવત્તવ્વગદવ્વેહિં સમોયરંતિ ?
સંગહસ્સ આણુપુચ્ચીદવ્વાઈ આણુપુચ્ચી-
દવ્વેહિં સમોયરંતિ નો અણાણુપુચ્ચી-
દવ્વેહિં સમોયરંતિ નો અવત્તવ્વદવ્વેહિં
સમોયરંતિ । एवं दोष्णि वि सट्ठाणे
सट्ठाणे समोयरंति । સે તં સમોયારે ।

૯૫. પ્રશ્ન— સંગ્રહનયસંમત સમવતારનું
સ્વરૂપ કેવું છે ? સંગ્રહનયસંમત સમવ-
તારનું સ્વરૂપ આ પ્રમાણે છે— સંગ્રહનય-
સંમત આનુપૂર્વીદ્રવ્ય કયાં સમાવિષ્ટ થાય છે ?
શું આનુપૂર્વીદ્રવ્યોમાં સમાવિષ્ટ થાય છે કે
અનાનુપૂર્વીદ્રવ્યોમાં કે અવકતવ્યકદ્રવ્યોમાં
સમાવિષ્ટ થાય છે ?

ઉત્તર— સંગ્રહનયસંમત આનુપૂર્વી-
દ્રવ્યો આનુપૂર્વીદ્રવ્યોમાં સમાવિષ્ટ થાય છે,
અનાનુપૂર્વી કે અવકતવ્યકદ્રવ્યોમાં નહિ.
એજ પ્રકારે અનાનુપૂર્વીદ્રવ્યો અને અવકત-
વ્યકદ્રવ્યો પણ સ્વસ્થાનમાજ સમાવિષ્ટ થાય
છે. આ સમવતારનું સ્વરૂપ છે.

૯૬. સે કિં તં અણુગમે ?

અણુગમે અદ્વિવિદે પળ્લણ્ણે, તં જહા-
'સંતપયપરુવણયા, દવ્વપ્પમાણં ચ ચિત્તં
ફુસંણા ય । કાલો ય અંતરં ભાગ ભાવે
અપ્પાવહું નત્થિ ।'

૯૬. પ્રશ્ન— સંગ્રહનયસંમત અણુગમનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— અણુગમના આઠ પ્રકાર પ્રરૂપ્યા
છે તે આ પ્રમાણે— (૧) સત્યદપ્રરૂપણતા
(૨) દ્રવ્યપ્રમાણ (૩) ક્ષેત્ર (૪) સ્પર્શના
(૫) કાળ (૬) અતર (૭) લાગ અને
(૮) ભાવ, સંગ્રહનય સામાન્યગ્રાહી હોવાથી
તેની અપેક્ષાએ અલ્પબહુત્વ હોતું નથી.

સંગહસ્સ આણુપુચ્ચીદવ્વાઈ કિં
અત્થિ નત્થિ ?

પ્રશ્ન— સંગ્રહનયસંમત આનુપૂર્વી-
દ્રવ્યો છે કે નથી ?

નિયમા અતિથિ, एवं दोन्नि वि ।

સંગહસ્સ આણુપુવ્વીદવ્વાઈં કિં
સંખિજ્જાઈં અસંખિજ્જાઈં અણંતાઈં ?

નો સંખિજ્જાઈં નો અસંખિજ્જાઈં
નો અણંતાઈં, નિયમા ણ્ણો રાસી, एवं
दोन्नि वि ।

સંગહસ્સ આણુપુવ્વીદવ્વાઈં
લોગસ્સ કઠ્ઠાગે હોજ્જા ? કિં સંખે-
જ્જાઈં ભાગે હોજ્જા અસંખેજ્જાઈં ભાગે હોજ્જા
સંખેજ્જેસુ ભાગેસુ હોજ્જા અસંખેજ્જેસુ
ભાગેસુ હોજ્જા । સવ્વલોણ હોજ્જા ?

નો સંખેજ્જાઈં ભાગે હોજ્જા નો
અસંખેજ્જાઈં ભાગે હોજ્જા નો સંખેજ્જેસુ
ભાગેસુ હોજ્જા નો અસંખેજ્જેસુ ભાગેસુ
હોજ્જા, નિયમા સવ્વલોણ હોજ્જા, एवं
दोन्नि वि ।

સંગહસ્સ આણુપુવ્વીદવ્વાઈં
લોગસ્સ કિં સંખેજ્જાઈં ભાગં ફુસંતિ ?
અસંખેજ્જાઈં ભાગં ફુસંતિ ? સંખેજ્જે
ભાગે ફુસંતિ ? અસંખેજ્જે ભાગે
ફુસંતિ ? સવ્વલોગે ફુસંતિ ?

ઉત્તર— નિશ્ચયથી છે. અનાનુપૂર્વી-
અને અવકતવ્યક દ્રવ્યોમાટે પણ તેમજ
સમજ લેવું.

પ્રશ્ન— સંગ્રહનયસંમત આનુપૂર્વી-
દ્રવ્યો શું સંખ્યાત છે કે અસંખ્યાત છે કે
અનંત છે ?

ઉત્તર— સંગ્રહનયસંમત આનુપૂર્વી-
દ્રવ્યો સંખ્યાત નથી, અસંખ્યાત નથી અને
અનંત પણ નથી પરંતુ નિયમથી એક
રાશિરૂપ છે. અનાનુપૂર્વી અને અવકતવ્યક
દ્રવ્યો પણ એક-એક રાશિરૂપ છે.

પ્રશ્ન— સંગ્રહનયસંમત આનુપૂર્વીદ્રવ્યો
લોકના કેટલા ભાગમાં છે ? શું સંખ્યાત-
ભાગમાં છે કે અસંખ્યાત ભાગમાં છે કે
સંખ્યાતભાગોમાં છે કે અસંખ્યાતભાગોમાં
છે કે સમસ્ત લોકમાં છે ?

ઉત્તર—આનુપૂર્વીદ્રવ્યો લોકના સંખ્યા-
તભાગ, અસંખ્યાતભાગ, સંખ્યાતભાગો કે
અસંખ્યાતભાગોમાં નથી પરંતુ નિયમથી
સમસ્ત લોકમાં હોય છે. આ પ્રકારનું કથન
અનાનુપૂર્વી અને અવકતવ્યકદ્રવ્યોમાટે પણ
સમજવું - અર્થાત આ બંને પણ સમસ્ત
લોકમાં છે.

પ્રશ્ન— સંગ્રહનયસંમત આનુપૂર્વી-
દ્રવ્યો શું લોકના સંખ્યાત ભાગને સ્પર્શે છે
કે અસંખ્યાતભાગને સ્પર્શે છે ? સંખ્યાત
ભાગને, અસંખ્યાતભાગને કે સમસ્ત
લોકને સ્પર્શે છે ?

નો સંખેજ્જઇભાગં ફુસંતિ જાવ
નિયમા સન્વલોગં ફુસંતિ । एवं दोष्णि
वि ।

સંગહસ્સ આણુપુવ્વીદવ્વાઈ'
કાલઓ કેવચ્ચિર' હોંતિ ? સન્વદ્ધા ।
एवं दोष्णि वि ।

સંગહસ્સ આણુપુવ્વી દવ્વાણં
કાલઓ કેવચ્ચિર' અંતર' હોઈ ?

નત્થિ અંતર', एवं दोष्णि वि ।
સંગહસ્સ આણુપુવ્વીદવ્વાઈ' સેસદવ્વાણં
કઈભાગે હોજ્જા ? કિં સંખેજ્જઇભાગે
હોજ્જા ? અસંખેજ્જઇભાગે હોજ્જા ?
સંખેજ્જેસુ ભાગેસુ હોજ્જા ? અસંખેજ્જ-
ઇજ્જેસુ ભાગેસુ હોજ્જા ?

નો સંખેજ્જઇભાગે હોજ્જા, નો
અસંખેજ્જઇભાગે હોજ્જા નો સંખેજ્જેસુ
ભાગેસુ હોજ્જા નો અસંખેજ્જેસુ ભાગેસુ
હોજ્જા, નિયમા તિભાગે હોજ્જા । एवं
दोष्णि वि ।

સંગહસ્સ આણુપુવ્વીદવ્વાઈ' કય-
રંમિ ભાવે હોજ્જા ?

ઉત્તર- આનુપૂર્વીદ્રવ્ય લોકના સંખ્યાત
ભાગને સ્પર્શતું નથી યાવત નિયમથી સર્વ
લોકને સ્પર્શે છે. આ પ્રકારનું કથન અના-
નુપૂર્વી અને અવકતવ્યકદ્રવ્યોમાટે પણ
સમજી લેવું.

પ્રશ્ન- સંગ્રહનયસંમત આનુપૂર્વીદ્રવ્ય
કાળાપેક્ષાએ કેટલા કાળસુધી રહે છે ?

ઉત્તર- આનુપૂર્વીદ્રવ્ય સર્વકાળમાં રહે
છે. આ પ્રકારનું કથન શેષ બાંને દ્રવ્યોમાટે
પણ સમજવું.

પ્રશ્ન- સંગ્રહનયસંમત આનુપૂર્વીદ્રવ્યનો
કાળાપેક્ષાએ કેટલું અંતર-વિરહકાળ હોય છે ?

ઉત્તર- આનુપૂર્વીદ્રવ્યમાં કાળાપેક્ષાએ
અંતર હોતું નથી શેષ દ્રવ્યો માટે પણ
એમજ સમજવું.

પ્રશ્ન- સંગ્રહનયસંમત આનુપૂર્વીદ્રવ્યો
શેષ દ્રવ્યના કેટલામાં ભાગ પ્રમાણ હોય છે ?
શું સંખ્યાતભાગ પ્રમાણ હોય છે કે અસં-
ખ્યાત ભાગ પ્રમાણ કે સંખ્યાતભાગો પ્રમાણ
કે અસંખ્યાતભાગો પ્રમાણ હોય છે ?

ઉત્તર- આનુપૂર્વીદ્રવ્ય શેષ દ્રવ્યના
સંખ્યાતભાગ, અસંખ્યાતભાગ, સંખ્યાત-
ભાગો કે અસંખ્યાતભાગો પ્રમાણ નથી
પરંતુ નિયમથી ત્રીજા ભાગ પ્રમાણ હોય છે,
કેમકે તે ત્રણ રાશીઓમાંથી એક રાશી છે.
તેજ પ્રમાણે અનાનુપૂર્વી અને અવકતવ્યક
દ્રવ્યોના વિષયમાં સમજવું કેમકે એ પણ
ત્રણ રાશીઓમાંથી એક-એક રાશી .

પ્રશ્ન- સંગ્રહનયસંમત આનુપૂર્વીદ્રવ્ય
કયા ભાવમાં હોય છે ?

નિયમા સાંપારિણામિષ ભાવે
હોજ્ઞા । एवं दोन्नि वि । अप्पावहुं
नत्थि । से तं अणुगमे । से तं सांगहस्स
अणोवणिहिया दव्वाणुपुव्वी । से तं
अणोवणिहिया दव्वाणुपुव्वी ।

૧૭. સે કિં તં ઓવણિહિયા દવ્વાણુપુવ્વી ?
ઓવણિહિયા દવ્વાણુપુવ્વી તિવિહા
પણત્તા, તં જઠા પુવ્વાણુપુવ્વી, પચ્છા-
ણુપુવ્વી, અણાણુપુવ્વી ।

ઉત્તર- આનુપૂર્વીદ્રવ્ય નિયમથી સાદિ
પારિણામિક ભાવમા હોય છે. આ કથન શેષ
બન્ને દ્રવ્યોમાટે પણ સમજવું. સંગ્રહનય
ત્રણેય દ્રવ્યોની એકએકરાશી સ્વીકારે છે
માટે આ નયની અપેક્ષાએ અલ્પબહુત્વ હોતું
નથી. આ સંગ્રહનયસંમત અનુગમનુ સ્વરૂપ
છે. આ પ્રમાણે સંગ્રહનયસંમત અનૌપનિ-
ધિકીદ્રવ્યાનુપૂર્વીનું કથન પૂર્ણ થાય છે,
અને પૂર્વ પ્રસ્તુત અનૌપનિધિકીદ્રવ્યાપૂ-
ર્વીનું પણ સ્વરૂપ પૂર્ણ થાય છે.

૯૭.

પ્રશ્ન- પહેલા એક વસ્તુની સ્થાપના
કરીને ત્યારપછી બીજી-ત્રીજીઆદિ વસ્તુ-
ઓની પૂર્વાનુપૂર્વીઆદિના ક્રમથી સ્થાપના
કરવી તે ઔપનિધિકીદ્રવ્યાનુપૂર્વી કહેવાય.
તે ઔપનિધિકી દ્રવ્યાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ
કેવું છે ?

ઉત્તર- ઔપનિધિકીદ્રવ્યાનુપૂર્વીના
ત્રણ પ્રકાર પ્રરૂપ્યા છે. તે આ પ્રમાણે-(૧)
પૂર્વાનુપૂર્વી (દ્રવ્ય વિશેષના સમુદાયમા જે
પૂર્વ (પ્રથમદ્રવ્ય) છે ત્યાંથી શરૂ કરીને
અનુક્રમથી આગળ-આગળના દ્રવ્યોની
સ્થાપના કરવી અથવા ગણતરી કરવી તે. જેમ
ઋષભદેવથી શરૂ કરી મહાવીર ભગવાન
સુધીની ગણતરી કરવી.) (૨) પશ્ચાનુપૂર્વી
(દ્રવ્ય વિશેષના સમુદાયમાં જે અંતીમ દ્રવ્ય
છે ત્યાંથી શરૂ કરીને ઉલટાક્રમથી પ્રથમ
સુધીનો ક્રમ) (૩) અનાનુપૂર્વી આ બન્નેથી
ભિન્ન સ્વરૂપવાળી તે

૧૮. સે કિં તં પુવ્વાણુપુવ્વો ?

પુવ્વાણુપુવ્વી-ધર્મસ્થિકાયે અધ-
ર્મસ્થિકાયે, આગાસથિકાયે, જીવ-
સ્થિકાયે, પોગલસ્થિકાયે. અદ્દાસમયે ।
સે તં પુવ્વાણુપુવ્વી ।

૯૮.

પ્રશ્ન- પૂર્વાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- પૂર્વાનુપૂર્વી તે ધર્મસ્થિકાય,
અધર્મસ્થિકાય, આકાશસ્થિકાય, છવાસ્થિ-
કાય, પુદ્ગલાસ્થિકાય અને અદ્દાકાળ, આ
પ્રમાણે અનુક્રમથી નિશ્ચેષણ કરવું તે
પૂર્વાનુપૂર્વી.

સે કિં તં પચ્છાણુપુવ્વી ?

પચ્છાણુપુવ્વી—અદ્વાસમણ, પોગ્ગ-
લત્થિકાણ, જીવત્થિકાણ, આગા-
સત્થિકાણ અહમ્મત્થિકાણ, ધમ્મત્થિ-
કાણ । સે તં પચ્છાણુપુવ્વી ।

સે કિં તં અણાણુપુવ્વો ?

અણાણુપુવ્વી—ણ્યાણ ચેવ ણગાહ્યાણ
ણુત્તરિયાણ છગચ્છગયાણ સેઠીણ
અણમણ્ણવભાસો દુરુવૂણો । સે તં
અણાણુપુવ્વી ।

૧૯. અહવા ઓવણિહિયા દવ્વાણુપુવ્વી ૯૯.
તિવિહા પ્ણત્તા. તં જહા—પુવ્વાણુપુવ્વો
પચ્છાણુપુવ્વી અણાણુપુવ્વી ।

સે કિં તં પવ્વાણુપુવ્વી ?

પવ્વાણુપુવ્વી પરમાણુપોગ્ગલે
દુપ્પણ્ણસિણ તિપ્પણ્ણસિણ જાવ દસપણ્ણ-
સિણ સંખિજ્જપણ્ણસિણ અસંખિજ્જપણ્ણ-
સિણ અણંતપણ્ણસિણ । સે તં પવ્વાણુપુવ્વો

સે કિં તં પચ્છાણુપુવ્વી ?

પચ્છાણુપુવ્વી અણંતપણ્ણસિણ
અસંખિજ્જપણ્ણસિણ સંખિજ્જપણ્ણસિણ
જાવ દસપણ્ણસિણ જાવ તિપ્પણ્ણસિણ

પ્રશ્ન— પશ્ચાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— અદ્વાકાળ, પુદ્ગલાસ્તિકાય,
જીવાસ્તિકાય, આકાશાસ્તિકાય, અધર્માસ્તિ-
કાય, ધર્માસ્તિકાય, આ પ્રમાણે વિપરીત
ક્રમથી નિરૂપણ કરવું તે પશ્ચાનુપૂર્વી છે.

પ્રશ્ન— અનાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર—અનાનુપૂર્વી તે જે શ્રેણિ સ્થાપિત
કરવામાં આવે તે એકથી શરૂ કરીને એક-
એકની વૃદ્ધિ કરતાં છ પર્યંતની થઈ જાય,
ત્યારબાદ પરસ્પરને શુભિત કરતા અન્યેાન્ય
અભ્યસ્તરાશિ બની જશે. તેમાથી આદિ
અને અંતના બે ભાગ છોડી દેવાથી અનાનુ-
પૂર્વી બને છે (કેમકે આદ્ય ભગપૂર્વાનુ-
પૂર્વીનો અને અંતિમ ભગ પશ્ચાનુપૂર્વીનો
હોય છે.

અથવા— પુદ્ગલાસ્તિકાય પર આ
ત્રણેની સ્થાપના કરતા ઔપનિધિકીદ્રવ્યાનુ-
પૂર્વી ત્રણ પ્રકારની કહી છે, તે આ પ્રમાણે—
(૧) પૂર્વાનુપૂર્વી (૨) પશ્ચાનુપૂર્વી (૩)
અનાનુપૂર્વી.

પ્રશ્ન— પૂર્વાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— પૂર્વાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ આ
પ્રકારનું છે— પુદ્ગલપરમાણુ, દ્વિપ્રદેશીસ્કંધ,
ત્રિપ્રદેશીસ્કંધ, ચાવત દસપ્રદેશીસ્કંધ,
સંખ્યાતપ્રદેશીસ્કંધ, અસંખ્યાતપ્રદેશીસ્કંધ
અને અનંતપ્રદેશીસ્કંધ, આ ક્રમપૂર્વકની જે
આનુપૂર્વી છે તે પૂર્વાનુપૂર્વી છે.

પ્રશ્ન— પશ્ચાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— અનંતપ્રદેશીસ્કંધ, અસંખ્યાત-
પ્રદેશીસ્કંધ, સંખ્યાતપ્રદેશીસ્કંધ ચાવત
ત્રિપ્રદેશીસ્કંધ, દ્વિપ્રદેશીસ્કંધ, પુદ્ગલ-

દુષ્પણસિદ્ધિ પરમાણુપોગલે । સે તં
પચ્છાણુપુન્વી ।

સે કિં તં અણાણુપુન્વી ?

અણાણુપુન્વી ઇયાદિ ચેવ ઇગાદિયાદિ
ઇગુત્તરિયાદિ અણંતગચ્છગયાદિ સેઢીદિ
અણમણભાસો દુરુવૂણો । સે તં
અણાણુપુન્વી ।

સે તં ઓવણિહિયા દવ્વાણુપુન્વી ।
સે ત જાણયસરીરભવિયસરીરવદ્ધિત્તા
દવ્વાણુપુન્વી । સે તં નો ઓગમઓ
દવ્વાણુપુન્વી । સે તં દવ્વાણુપુન્વી ।

૧૦૦. સે કિં તં સ્વેત્તાણુપુન્વી ?

સ્વેત્તાણુપુન્વી દુવિદ્ધા પળ્લક્ષા,
તં જહા-ઓવણિહિયા ય અણોવણિહિયા
ય । તત્થ ણં જા સા ઓવણિહિયા સા
ઠપ્પા । તત્થ ણં જા સા અણોવણિહિયા
સા દુવિદ્ધા પળ્લક્ષા, તં જહા-જેગમ-
વવહારાણં સગહસ્સ ય ।

૧૦૧. સે કિં તં જેગમવવહારાણં અણોવણિ- ૧૦૧.
હિયા સ્વેત્તાણુપુન્વી ?

જેગમવવહારાણં અણોવણિહિયા

પરમાણુ આ પ્રમાણે ઉલ્લાસમયી પરિણત
થાય તે પશ્ચાત્તુપૂર્વી.

પ્રશ્ન- અનાતુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- અનાતુપૂર્વીમાં જે શ્રેણિ
સ્થાપિત કરવામાં આવે તે એકથી શરૂ
કરીને એક-એકની વૃદ્ધિ કરતાં જ્યારે
અનંત સંઘાત્મક અનંતશ્રેણિઓ થઈ જાય
ત્યારે પરસ્પરને ગુણિત કરતાં અન્યોન્ય
અભ્યસ્ત રાશિ બને છે. તેમાંથી આદિ અને
અંતના બે ભાગ કમ કરવાથી અનાતુપૂર્વી
બને છે. આ પ્રકારનું અનાતુપૂર્વીનું સ્વરૂપ છે.

આ પ્રમાણે ઔપનિધિકી દ્રવ્યાતુપૂર્વીનું
વર્ણન પૂર્ણ થયું જાયકશરીર-ભવ્યશરીર-
વ્યતિરિક્ત દ્રવ્યાતુપૂર્વીનું કથન પણ પૂર્ણ
થયું તે સાથે જ નોઆગમ દ્રવ્યાતુપૂર્વીનું
કથન પૂર્ણ થયું. આ દ્રવ્યાતુપૂર્વી છે.

૧૦૦.

પ્રશ્ન- ક્ષેત્રાતુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર-ક્ષેત્રાતુપૂર્વીના બે પ્રકાર પ્રરૂપ્યા
છે. તે આ પ્રમાણે-(૧) ઔપનિધિકી ક્ષેત્રા-
તુપૂર્વી અને (૨) અનૌપનિધિકીક્ષેત્રાતુપૂર્વી.
તેમાંથી જે ઔપનિધિકીક્ષેત્રાતુપૂર્વી છે તે
સ્થાપ્ય છે અર્થાત્ તેનો વિષય અહ્ય હોવાથી
સૂત્રકાર પાછળથી નિરૂપણ કરશે તેમાં જે
અનૌપનિધિકીક્ષેત્રાતુપૂર્વી છે તેના બે પ્રકાર
પ્રરૂપ્યા છે તે આ પ્રમાણે— (૧) નૈગમ-
વ્યવહારનયમમત અને (૨) સત્રકનયસમત

પ્રશ્ન- નૈગમ-વ્યવહારનયમમત અનૌ-
પનિધિકીક્ષેત્રાતુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— અનૌપનિધિકીક્ષેત્રાતુપૂર્વીના

સ્વેત્તાણુપુન્વી પંચવિદ્યા પળ્લતા, તંજઠા-
અત્થપયપરૂવળયા ૧, મંગસમુક્ષિત્તળયા-
૨, મંગોવદંસળયા ૩, સમોયારે ૪,
અળુગમે ૫ ।

૧૦૨. સે કિં તં ળેગમવવહારાણં અત્થપય- ૧૦૨.
પરૂવળયા ?

ળેગમવવહારાણં અત્થપયપરૂવળયા
તિપ્પણસોગાઢે આણુપુન્વી જાવ દસપણ-
સોગાઢે આણુપુન્વી જાવ સંઘિજ્જપણ-
સોગાઢે આણુપુન્વી અસંઘિજ્જપણસોગાઢે
આણુપુન્વી । ણગપણસોગાઢે અણાણુપુન્વી ।
દુપ્પણસોગાઢે અવત્તવ્વણ, તિપ્પણસોગાઢા
આણુપુન્વીઓ જાવ દસપણસોગાઢા
આણુપુન્વીઓ જાવ અસંઘિજ્જપણસોગાઢા
આણુપુન્વીઓ । ણગપણસોગાઢા અણા-
ણુપુન્વીઓ । દુપ્પણસોઢા અવત્તવ્વણાઈ ।
સે તં ળેગમવવહારાણં અત્થપયપરૂવળયા ।

પાત્ર પ્રકાર પ્રદેશ્યા છે. તે-આ પ્રમણે-
(૧) અર્થપદપ્રરૂપણતા (૨) ભંગમસુત્કીર્ત-
નાતા (૩) ભંગોપદર્શનતા (૪) સમવતાર
અને (૫) અનુગમ

પ્રશ્ન- નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત અર્થ-
પદપ્રરૂપણતા-અલ્પકરક ધાદિ રૂપ અર્થનું
પ્રતિપાદન કરનાર પદનુ સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- ત્રણ આકાશપ્રદેશોમાં અવગાઢ
-દ્રવ્યસ્કંધ આનુપૂર્વી છે, યાવત્ દશ
પ્રદેશોમાં અવગાઢ દ્રવ્યસ્કંધ આનુપૂર્વી છે.
યાવત્ સંખ્યાતઆકાશપ્રદેશાવગાઢ દ્રવ્ય-
સ્કંધ આનુપૂર્વી છે, અને અસંખ્યાત-
આકાશપ્રદેશાવગાઢ દ્રવ્યસ્કંધ આનુપૂર્વી છે.
આકાશના એક પ્રદેશમાં અવગાઢ દ્રવ્ય
(તે પુદ્ગલપરમાણુ હોયકે જે ત્રણ યાવત્
અસંખ્યાતપ્રદેશીસ્કંધ હોય) ક્ષેત્રની
અપેક્ષાએ અનાનુપૂર્વી કહેવાય છે. જે
આકાશપ્રદેશોમાં અવગાઢદ્રવ્ય (જે, ત્રણ કે
યાવત્ અસંખ્યાતપ્રદેશીસ્કંધ) ક્ષેત્રની
અપેક્ષાએ અવકતવ્ય છે. ત્રણ આકાશપ્રદે-
શાવગાઢી દ્રવ્યસ્કંધો આનુપૂર્વીઓ છે,
યાવત્ દશઆકાશપ્રદેશાવગાઢી દ્રવ્યસ્કંધો
આનુપૂર્વીઓ છે, યાવત્ અસંખ્યાતઆકાશ-
પ્રદેશાવગાઢી દ્રવ્યસ્કંધો આનુપૂર્વીઓ છે.
એક આકાશપ્રદેશાવગાઢી પુદ્ગલપરમાણુ
આદિ દ્રવ્યો અનાનુપૂર્વીઓ છે જે આકાશ-
પ્રદેશાવગાઢી દ્રવ્યલુકાદિ દ્રવ્યસ્કંધો
અવકતવ્યકે છે આ પ્રકારનું નૈગમ-વ્યવ-
હારનયસંમત અર્થપદપ્રરૂપણતાનું સ્વરૂપ છે

૧૦૩. ણ્યાણં ળેગમવવહારાણં અત્થપયપરૂ- ૧૦૩.
વળયાણ કિં પઓયણં ?

ણ્યાણં ળેગમવવહારાણં અત્થપયપરૂ-
વળયાણ ળેગમવવહારાણં મંગસમુક્ષિત્ત-
ળયા કજ્જઈ ।

પ્રશ્ન- નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત અર્થ-
પદપ્રરૂપણતાનું શું પ્રયોજન છે ?

ઉત્તર- નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત અર્થ-
પદપ્રરૂપણતાદ્વારા ભંગમસુત્કીર્તના કરાય
છે

૧૦૪. સે કિં ત ણેગમવવહારાણં મંગસમુક્કિત્ત- ૧૦૪.
ણયા ?

ણેગમવવહારાણં મંગસમુક્કિત્તણયા
અત્થિ આણુપુવ્વી, અત્થિ અણાણુપુવ્વી,
અત્થિ અવત્તવ્વણે । एवं દવ્વાણુપુવ્વી-
ગમેણં સ્વેત્તાણુપુવ્વીણે વિ તે ચેવ છવ્વીસં
મંગા માણિયવ્વા, જાવ સે તં મંગસ-
મુક્કિત્તણયા ।

પ્રશ્ન- નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત ભંગ-
સમુત્કીર્તનતાનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત
ભંગસમુત્કીર્તનતા-ભગોની ઉત્પત્તિ નુ
સ્વરૂપ આ પ્રકારનું છે- આનુપૂર્વી છે,
અનાનુપૂર્વી છે, અવકતવ્યક છે દ્રવ્યાનુપૂર્વી
ની જેમ ક્ષેત્રાનુપૂર્વીના પણ ૨૬ ભાગા
કહેવા જોઈએ- આ પ્રમાણે ભંગસમુત્કીર્તન-
તાનું વર્ણન પૂર્ણ થયું.

૧૦૫. ણ્યાણં ણં ણેગમવવહારાણં મંગસમુક્કિત્ત- ૧૦૫.
ણયાણં કિં પઓણં ?

ણ્યાણં ણં ણેગમવવહારાણં મંગ-
સમુક્કિત્તણયાણં ણેગમવવહારાણં મંગો-
વદંસણયા કજ્જઈ ।

પ્રશ્ન- નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત ભંગ-
સમુત્કીર્તનતાનું પ્રયોજન શું છે ?

ઉત્તર- નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત ભંગ-
સમુત્કીર્તનતા દ્વારા ભંગોપદર્શનતા કરાય છે.

૧૦૬. સે કિં તં ણેગમવવહારાણં મંગોવદંસ- ૧૦૬.
ણયા ?

ણેગમવવહારાણં મંગોવદંસણયા-
તિપ્પણસોગાદે આણુપુવ્વી, ણગપણસો-
ગાદે અણાણુપુવ્વી, દુપ્પણસોગાદે અવ-
ત્તવ્વણે, તિપ્પણસોગાદા આણુપુવ્વીઓ,
ણગપણસોગાદા અણાણુપુવ્વીઓ દુપ્પ-
ણસોગાદા અવત્તવ્વણાં ।

પ્રશ્ન- નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત
ભંગોપદર્શનતા-નિર્દિષ્ટ ભંગોના અર્થના
કથન નુ સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- ત્રણ આકાશપ્રદેશાવગાહી
ત્રણુકાદિ સ્કંધ ‘આનુપૂર્વી’ આ શબ્દના
વાચ્યાર્થ રૂપ છે એટલે ‘આનુપૂર્વી’ કહેવાય
છે. એક આકાશપ્રદેશાવગાહી પરમાણુ-
સંઘાત હોય કે સ્કંધોનો સમૂહ હોય તે
‘અનાનુપૂર્વી’ કહેવાય છે બે આકાશપ્રદે-
શાવગાહી દ્વયુકાદિસ્કંધ ક્ષેત્રાપેક્ષ્યા
અવકતવ્યક કહેવાય છે. ત્રણ આકાશપ્રદે-
શાવગાહી ઘણા સ્કંધો ‘આનુપૂર્વીઓ’ આ
બહુવચનાન્ત પદના વાચ્યાર્થ રૂપ વિવક્ષિત છે
એક આકાશપ્રદેશાવગાહી ઘણા પરમાણુ-
સંઘાતો ‘અનાનુપૂર્વીઓ’ આ પદના
વાચ્યાર્થ રૂપ છે. દ્વિઆકાશપ્રદેશાવગાહી
ઘણા સ્કંધો ‘અવકતવ્યકો’ આ પદના
વાચ્ય છે.

૧૦૭. અદ્વા તિપ્પણસોગાદે ય ઇગપ્પણસોગાદે ૧૦૭.
ય આણુપુવ્વી ય અણાણુપુવ્વી ય,

એવં તદ્દા ચેવ દ્વાણુપુવ્વીગમેણં
છવ્વીસં ભંગા માણિયવ્વા જાવ સે તં
નેગમવવહારાણં ભંગોવદંસણયા ।

૧૦૮. સે કિં તં સમોયારે ?

સમોયારે નેગમવવહારાણં આણુ-
પુવ્વીદ્વાઈ કહિં સમોયરંતિ ? કિં
આણુપુવ્વીદ્વેહિં સમોયરંતિ અણાણુપુ-
વ્વીદ્વેહિં સમોયરંતિ ? અવત્તવ્વગ-
દ્વેહિં સમોયરંતિ ?

આણુપુવ્વીદ્વાઈ આણુપુવ્વીદ્વેહિં
સમોયરંતિ નો અણાણુપુવ્વીદ્વેહિં નો
અવત્તવ્વગદ્વેહિં સમોયરંતિ । એવં
તિણિ વિ સદ્ધાણે સમોયરંતિત્તિ
માણિયવ્વં । સે તં સમોયારે ।

૧૦૯. સે કિં તં અણુગમે ?

અણુગમે નવવિદ્દે પણ્ણત્તે, તં જદ્દા-
સંતપ્પપરુવ્વણયા જાવ અપ્પાવેહું ચેવ ।

૧૧૦. નેગમવવહારાણં આણુપુવ્વીદ્વાઈ કિં ૧૧૦.
અત્થિ ણત્થિ ?

ણિયમા અત્થિ । એવં દુણિ વિ ।

અથવા ત્રિપ્રદેશાવગાઠસ્કંધ અને એક
પ્રદેશાવગાઠસ્કંધ એક આનુપૂર્વી અને એક
અનાનુપૂર્વી છે. દ્રવ્યાનુપૂર્વીના પાઠની જેમ
૨૬ ભગ અહીં પણ સમજી લેવા જોઈએ.
આ પ્રકારનું નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત
ભગોપદર્શનતાનું સ્વરૂપ છે.

૧૦૮.

પ્રશ્ન- સમવતારનું સ્વરૂપ કેવું છે ?
નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત આનુપૂર્વીદ્રવ્યોના
સમાવેશ કયા થાય છે ? શું આનુપૂર્વી-
દ્રવ્યોમાં સમાવેશ થાય છે કે અનાનુપૂર્વી-
દ્રવ્યોમાં કે અવકતવ્યકદ્રવ્યોમાં સમાવેશ
થાય છે ?

ઉત્તર- આનુપૂર્વીદ્રવ્યો આનુપૂર્વીદ્ર-
વ્યોમાં સમાવિષ્ટ થાય છે પરંતુ અનાનુપૂર્વી
અને અવકતવ્યકદ્રવ્યોમાં સમાવિષ્ટ થતા
નથી. તે રીતે ત્રણે સ્વ-સ્વસ્થાનમાંજ
સમાવિષ્ટ થાય છે. આ પ્રકારનું સમવતારનું
સ્વરૂપ છે.

૧૦૯.

પ્રશ્ન- અનુગમનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- અનુગમના નવ પ્રકાર પ્રરૂપ્યા
છે. તે આ પ્રમાણે- સત્પદપ્રરૂપણતા યાવત્
અદ્ય-ખલુત્વ અર્થાત્ (૧) સત્પદપ્રરૂપણતા
(૨) દ્રવ્યપ્રમાણ (૩) ક્ષેત્ર (૪) સ્પર્શના
(૫) કાળ (૬) અન્તર (૭) ભાગ (૮) ભાવ
અને (૯) અદ્ય-ખલુત્વ

પ્રશ્ન- નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત આનુ-
પૂર્વીદ્રવ્યો છે કે નહીં ?

ઉત્તર- નિયમથી છે. આ કથન અનાનુ-
પૂર્વી અને અવકતવ્યકદ્રવ્યોમાટે પણ
સમજવું જોઈએ અનાનુપૂર્વીદ્રવ્યો પણ છે
અને અવકતવ્યકદ્રવ્યો પણ છે

૧૧૧. ણેગમવવહારાણં આણુપુવ્વીદવ્વાઈં કિં સંઘિજ્જાઈં, અસંઘિજ્જાઈં, અણંતાઈં ?

નો સંઘિજ્જાઈં, અસંઘિજ્જાઈં, નો અણંતાઈં । एवं दुष्णि वि ।

૧૧૨. ણેગમવવહારાણં સ્વેત્તાણુપુવ્વીદવ્વાઈં લોગસ્સ કિં સંઘિજ્જાઈં ભાગે હોજ્જા ? અસંઘિજ્જાઈં ભાગે હોજ્જા ? જાવ સવ્વલોણ હોજ્જા ?

एगं दव्वं पडुच्च लोगस्स संघिज्जइभागे वा होज्जा, असंघिज्जइ-
भागे वा होज्जा, संखेज्जेसु भागेषु वा
होज्जा, असंखेज्जेसु भागेषु वा होज्जा,
देसूणे वा लोए होज्जा । नाणादव्वाइं
पडुच्च नियमा सव्वलोए होज्जा ।
णेगमववहाराणं अणाणुपुव्वीदव्वाणं
पुच्छा एगदव्वं पडुच्च नो संखेज्जइभागे
होज्जा, असंखेज्जइभागे होज्जा, नो
संखेज्जेसु भागेषु होज्जा नो असंखे-
ज्जेसु भागेषु होज्जा नो सव्वलोए
होज्जा, नाणादव्वाइं पडुच्च नियमा
सव्वलोए होज्जा । एवं अवत्तव्वग-
दव्वाणि वि भाणियव्वाणि ।

૧૧૩. ણેગમવવહારાણં આણુપુવ્વીદવ્વાઈં લોગસ્સ કિં સંઘિજ્જાઈં ભાગં ફુસંતિ ? અસંઘિજ્જાઈં ભાગં ફુસંતિ ? સંઘિજ્જે ભાગે ફુસંતિ જાવ સવ્વલોણં ફુસંતિ ?

૧૧૧. પ્રશ્ન— નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત આનુ-
પૂર્વીદ્રવ્યો શુ સંખ્યાત છે કે અસંખ્યાત
છે કે અનત છે ?

ઉત્તર—આનુપૂર્વીદ્રવ્યો સંખ્યાત નથી,
અનત નથી પરંતુ (તુલ્યપ્રદેશાવગાહીદ્ર-
વ્યોને એક જ આનુપૂર્વીમાનવાથી)
અસંખ્યાત છે. આ પ્રકારનું કથન અનાનુ-
પૂર્વી અને અવકતવ્યદ્રવ્યમાટે પણ સમજવું.

૧૧૨. પ્રશ્ન— નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત ક્ષેત્રા-
નુપૂર્વીદ્રવ્યો શું લોકના સંખ્યાતાલાગમાં છે
કે અસંખ્યાતમાં લાગમાં છે ? કે યાવત્
સમસ્ત લોકમાં છે ?

ઉત્તર— એક દ્રવ્યની અપેક્ષાએ આનુ-
પૂર્વીદ્રવ્ય લોકના સંખ્યાતમાં લાગ,
અસંખ્યાત લાગ, સંખ્યાત લાગો, અને
અસંખ્યાત લાગોમાં અને અમુક દેશોના
લોકમાં પણ રહે છે વિવિધ દ્રવ્યોની
અપેક્ષાએ નિયમથી સર્વલોકવ્યાપી છે,
નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત અનાનુપૂર્વીદ્રવ્યના
પ્રશ્નના વિષયમાં સમજવું જોઈએ કે એક
દ્રવ્યની અપેક્ષાએ તે લોકના સંખ્યાતમાં
લાગમાં, સંખ્યાતમાં લાગોમાં, અસંખ્યાત
લાગોમાં કે સમસ્ત લોકને અવગાહીને રહેલ
નથી પરંતુ લોકના અસંખ્યાતમાં લાગને
અવગાહીને રહેલ છે. વિવિધ દ્રવ્યોની
અપેક્ષાએ નિયમથી સર્વલોકમાં અવગાહીને
રહેલ છે. અવકતવ્યદ્રવ્યમાટે પણ એમજ
સમજ લેવું.

૧૧૩. પ્રશ્ન— નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત
આનુપૂર્વીદ્રવ્યો શું સંખ્યાતમાં લાગને
સ્પર્શે છે કે અસંખ્યાતમાં લાગને સ્પર્શે છે
કે સંખ્યાતમાં લાગોને કે અસંખ્યાતમાં
લાગોને કે સર્વલોકને સ્પર્શે છે ?

एगं द्रव्यं पडुच्च संखिज्जइ-
भागं वा फुसइ, असंखिज्जइभागं वा
संखेज्जे भागे वा असंखेज्जे भागे वा
देख्खणं वा लोग फुसइ । नाणादव्वाइं
पडुच्च णियमा सव्वलोय फुसंति ।
अणाणुपुव्वीदव्वाइं अवत्तव्वगदव्वाइं
च जहा खेत्तं नवरं फुसणा भाणियव्वा ।

૧૧૪. જેગમવવહારાણં આણુપુવ્વીદવ્વાઈં કાલઓ
કેવચ્ચિરં હોઈ ?

एगं द्रव्यं पडुच्च जहन्नेणं एगं
समयं उक्कोसेणं असंखिज्जं कालं,
नाणादव्वाइं पडुच्च णियमा सव्वद्धा ।
एव दोणिण वि ।

૧૧૫. જેગમવવહારાણં આણુપુવ્વીદવ્વાણમંતરં
કાલઓ કેવચ્ચિરં હોઈ ?

तिण्हंपि एगं द्रव्यं पडुच्च जहन्नेणं
एकं समय उक्कोसेणं असंखेज्जं कालं,
नाणादव्वाइं पडुच्च णत्थि अंतरं ।

ઉત્તર- એક દ્રવ્યની અપેક્ષાએ લોકના
સંખ્યાતમા ભાગને, અસંખ્યાતમા ભાગને,
સંખ્યાતમા ભાગોને, અસંખ્યાતમા ભાગોને
અથવા દેશોના (ક ઇક એછા) લોકને સ્પર્શે
છે વિવિધ દ્રવ્યોની અપેક્ષાએ સર્વલોકને
સ્પર્શે છે અનાનુપૂર્વીદ્રવ્યો અને અવકતવ્ય
દ્રવ્યોની સ્પર્શના વિશેષ કથન પૂર્વોક્ત
ક્ષેત્રદ્વાર મુજબ સમજવું જોઈએ વિશેષતા
એટલીકે અહીં ક્ષેત્રને બદલે સ્પર્શના
(સ્પર્શે છે) એમ કહેવું.

૧૧૪. પ્રશ્ન-જેગમ-વ્યવહારનયસંમત આનુ-
પૂર્વીદ્રવ્યો કાળની અપેક્ષાએ કેટલા સમય
સુધી રહે છે ?

ઉત્તર- એક દ્રવ્યની અપેક્ષાએ જઘન્ય
એક સમયસુધી અને ઉત્કૃષ્ટ અસંખ્યાત-
કાળસુધી રહે છે. વિવિધ દ્રવ્યોની અપેક્ષાએ
આનુપૂર્વી દ્રવ્યોની સ્થિતિ નિયમથી સર્વ-
કાલિક છે એટલે કોઈ કાળ એવો નથી
જ્યારે લોકમાં આનુપૂર્વીદ્રવ્યો ન હોય, તેજ
પ્રમાણે અનાનુપૂર્વીદ્રવ્યો અને અવકતવ્ય-
દ્રવ્યોની પણ સ્થિતિ જાણવી

૧૧૫. પ્રશ્ન-જેગમ-વ્યવહારનયસંમત આનુ-
પૂર્વીદ્રવ્યોનું અંતર કાળની અપેક્ષાએ
કેટલા સમયનું છે ?

ઉત્તર- ત્રણે આનુપૂર્વીદ્રવ્ય, અનાનુ-
પૂર્વીદ્રવ્ય અને અવકતવ્યનું અંતર એક
દ્રવ્યની અપેક્ષાએ જઘન્ય એક સમયનું
અને ઉત્કૃષ્ટ અસંખ્યાત કાળનું હોય છે
વિવિધદ્રવ્યોની અપેક્ષાએ અનર નથી.
તાત્પર્ય આ છે કે કોઈ ત્રણ આદિ પ્રદેશોમાં
રહેલું આનુપૂર્વીદ્રવ્ય જ્યારે તે પ્રદેશોથી
અલગ થઈ અન્યપ્રદેશોમાં અવગાહન કરે
અને પુનઃ તેજ આકાશપ્રદેશોમાં આવી
અવગાહન કરે ત્યારે વચ્ચેનો કાળ અહીં

અન્તર કહેવાય છે. આ અન્તર જઘન્ય એક સમયનુ અને ઉત્કૃષ્ટ અસંખ્યાત-કાળનુ હોય. અનંતકાળનું નહિ

૧૧૬. નેગમવવહારાણં આણુપુન્વીદન્વાઈં સેસ- ૧૧૬.
દન્વાણં કઈભાગે હોજ્જા ?

પ્રશ્ન- નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત આનુ-પૂર્વીદ્રવ્યો શેષ દ્રવ્યોના કેટલામા ભાગ પ્રમાણ હોય છે ?

તિણિ વિ જહા દન્વાણુપુન્વીણ .

ઉત્તર- દ્રવ્યાનુપૂર્વીજેલું જ કથન અત્રે ત્રણે દ્રવ્યોમાટે સમજવું.

૧૧૭. નેગમવવહારાણં આણુપુન્વીદન્વાઈં કય- ૧૧૭.
રંમિ ભાવે હોજ્જા ?

પ્રશ્ન- નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત આનુ-પૂર્વીદ્રવ્યો કયા ભાવમા હોય છે ?

ણિયમા સાહપારિણામિણ ભાવે
હોજ્જા । एवं दोणिण वि ।

ઉત્તર- નિયમથી સાદિપારિણામિક ભાવમાં હોય છે. શેષ બંને દ્રવ્યોના વિષયમાં પણ એમજ સમજવું.

૧૧૮. एएसि णं भंते ! नेगमववहाराणं ૧૧૮.
आणुपुन्वीदन्वाणं अणानुपुन्वीदन्वाणं
अवत्तव्वगदन्वाणं य दव्वट्ठयाए पएस-
ट्ठयाए दव्वट्ठपएसट्ठयाए कयरे कयरे-
हितो अप्पा वा बहुगा वा तुल्ला वा
विसेसाहिया वा ?

પ્રશ્ન- હે ભગવન ! આનુપૂર્વીદ્રવ્યો, અનાનુપૂર્વીદ્રવ્યો અને અવકતવ્યદ્રવ્યોમાના કયા દ્રવ્યો કયા દ્રવ્યોથી દ્રવ્યાર્થતા, પ્રદેશાર્થતા અને ઉભયાર્થતાની અપેક્ષાએ અલ્પ, અધિક, તુલ્યકે વિશેષાધિક છે ?

गोयमा ! सव्वत्थोवाइं नेगम-
ववहाराणं अवत्तव्वगदन्वाइं दव्वट्ठयाए,
अणानुपुन्वीदन्वाइं दव्वट्ठयाए विसेसा-
हियाइं, आणुपुन्वीदन्वाइं दव्वट्ठयाए
असंखेज्जगुणाइं । पएसट्ठयाए सव्व-
त्थोवाइं नेगमववहाराणं अणानुपुन्वी-
दन्वाइं अपएसट्ठयाए । अवत्तव्वगदन्वाइं
पएसट्ठयाए विसेसाहियाइं । आणुपुन्वी-
दन्वाइं पएसट्ठयाए असंखेज्जगुणाइं ।
दव्वट्ठपएसट्ठयाए सव्वत्थोवाइं नेगम-
ववहाराणं अवत्तव्वगदन्वाइं दव्वट्ठयाए ।
अणानुपुन्वीदन्वाइं दव्वट्ठयाए अपए-

ઉત્તર- હે ગૌતમ ! નૈગમ-વ્યવહાર-નયસંમત અવકતવ્યદ્રવ્યો દ્રવ્યાર્થતાની અપેક્ષાએ સર્વસ્તોક છે. દ્રવ્યાર્થતાની અપેક્ષાએ અનાનુપૂર્વીદ્રવ્યો અવકતવ્યદ્રવ્યો કરતા વિશેષાધિક છે. દ્રવ્યાર્થતાએ આનુપૂર્વીદ્રવ્યો અનાનુપૂર્વીદ્રવ્યો કરતાં અસંખ્યાત ગણા છે. પ્રદેશાર્થતાએ નૈગમ-વ્યવહારનય-સંમત અનાનુપૂર્વીદ્રવ્યો સર્વસ્તોક છે, કારણ કે પરમાણુ અપ્રદેશી છે. પ્રદેશાર્થતાએ અવકતવ્યદ્રવ્યો અનાનુપૂર્વીદ્રવ્યો કરતાં વિશેષાધિક છે. પ્રદેશાર્થતાએ આનુ-પૂર્વીદ્રવ્યો અવકતવ્યદ્રવ્ય કરતાં અસંખ્યાત ગણા છે ઉભયાર્થતાની અપેક્ષાએ નૈગમ-

સદ્વ્યાપ વિસેસાહિયાઈં । અવત્તવગ-
દ્વાઈં પપ્પસદ્વ્યાપ વિસેસાહિયાઈં ।
આણુપુવ્વીદ્વાઈં દ્વદ્વદ્વ્યાપ અસંખેજ્જ-
ગુણાઈં તાઈં ચેવ પપ્પસદ્વ્યાપ અસંખે-
જ્જગુણાઈં । સે તં અણુગમે । સે તં
ણેગમવવહારાણં અણોવણિહિયા રેત્તા-
ણુપુવ્વી ।

વ્યવહારનયસંમત અવકતવ્યદ્રવ્ય સૌથી
અદ્ય છે, કારણકે દ્રવ્યાર્થતાએ અવકતવ્ય-
દ્રવ્યોમાં પ્રથમ સર્વસ્તોકતા બતાવી છે.
દ્રવ્યયાર્થતા અને અપ્રદેશાર્થતાની અપેક્ષાએ
અનાનુપૂર્વીદ્રવ્યો અવકતવ્ય કરતાં વિશેષા-
ધિક છે. પ્રદેશાર્થતાની અપેક્ષાએ અવકત-
વ્યદ્રવ્યો વિશેષાધિક છે આનુપૂર્વીદ્રવ્યો
દ્રવ્યાર્થતાએ અસંખ્યાતગણાં, તે પ્રમાણે
પ્રદેશાર્થતાએ પણ અસંખ્યાતગણા છે. આ
પ્રકારનું અનુગમનું સ્વરૂપ છે. આ પ્રકારનું
નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત અનૌપનિધિક
ક્ષેત્રાનુપૂર્વીન વર્ણન પૂર્ણ થયું.

૧૧૯. સે કિં તં સંગહસ્સ અણોવણિહિયા ૧૧૯.
રેત્તાણુપુવ્વી ?

સંગહસ્સ અણોવણિહિયા રેત્તા-
ણુપુવ્વી પંચવિહા પણ્ણત્તા, તં જહા-
અત્થપયપરૂવણયા ૧, મંગસમુક્કિત્તણયા
૨, મંગોવદંસણયા ૩, સમોયારે ૪,
અણુગમે ૫ ।

સે કિં તં સંગહસ્સ અત્થ-
પયપરૂવણયા ?

સંગહસ્સ અત્થપય-પરૂવણયા
તિપ્પસોગાદે આણુપુવ્વી ચડપ્પસોગાદે
આણુપુવ્વી, જાવ દસપ્પસોગાદે આણુ-
પુવ્વી, સંખિજ્જપ્પસોગાદે આણુપુવ્વી,
અસંખિજ્જપ્પસોગાદે આણુપુવ્વી, ઇગ-
પ્પસોગાદે અણાણુપુવ્વી, દુપ્પસોગાદે
અવત્તવગ્ગ । સે તં સંગહસ્સ અત્થપય-
પરૂવણયા ।

પ્યાપ્પ ણં સંગહસ્સ અત્થપય-
પરૂવણયાપ્પ કિં પપોયણં ?

પ્રશ્ન- સંગ્રહનયસંમત અનૌપનિધિકી
ક્ષેત્રાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- સંગ્રહનયસંમત અનૌપનિધિકી
ક્ષેત્રાનુપૂર્વીના પાંચ પ્રકાર પ્રરૂપ્યા છે. તે
આ પ્રમાણે- (૧) અર્થપદપ્રરૂપણતા (૨)
લગસમુત્કીર્તનતા (૩) લગોપદર્શનતા (૪)
સમવતાર (૫) અનુગમ.

પ્રશ્ન- સંગ્રહનયસંમત અર્થપદપ્રરૂપ-
ણતાનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- ત્રણપ્રદેશાવગાહીદ્રવ્ય આનુ-
પૂર્વી છે ચાર પ્રદેશાવગાહીદ્રવ્ય આનુપૂર્વી
છે ચાવત દશપ્રદેશાવગાહી, સંખ્યાતપ્રદે-
શાવગાહી અને અસંખ્યાતપ્રદેશાવગાહીદ્રવ્ય
પણ આનુપૂર્વીરૂપ છે એક પ્રદેશાવગાહીદ્રવ્ય
અનાનુપૂર્વીરૂપ છે. બે પ્રદેશાવગાહી દ્રવ્ય
અવકતવ્ય છે આ સંગ્રહનયસંમત અર્થ-
પદપ્રરૂપણતાનું સ્વરૂપ છે.

પ્રશ્ન- આ સંગ્રહનયસંમત અર્થપદ-
પ્રરૂપણતાનું શું પ્રયોજન છે ?

સંગહસ્સ અત્થપયપરુવણયા
સંગહસ્સ મંગસમુક્કિત્તણયા કજ્જહ ।

સે કિં તં સંગહસ્સ મંગસમુક્કિત્તણયા ?

સંગહસ્સ મંગસમુક્કિત્તણયા અત્થિ
આણુપુવ્વી, અત્થિ અણાણુપુવ્વી અત્થિ
અવત્તવ્વપ્પ । અહવા અત્થિ આણુપુવ્વી
અણાણુપુવ્વી ય, एवं જહા દ્વવાણુપુવ્વી
સંગહસ્સ તહા માણિયવ્વં જાવ સે તં
સંગહસ્સ મંગસમુક્કિત્તણયા ।

एयाए णं संगहस्स मंगसमुक्कित्तणयाए
किं पयोयणं ?

एयाए णं संगहस्स, मंगसमुक्कित्त-
णयाए संगहस्स मंगोवदंसणया कज्जह ।

સે કિં તં સંગહસ્સ મંગોવદં-
સણયા ?

સંગહસ્સ મંગોવદસણયા-તિપ્પ-
एसोगादे आणुपुव्वी, एगपएसोगादे
अणाणुपुव्वी, दुप्पएसोगादे अत्तव्वप ।
अहवा तिप्पएसोगादे य एगप-
एसोगादे य आणुपुव्वी य अणाणुपुव्वी
य, एवं जहा द्वाणुपुव्वीए संगहस्स
तहा खेत्ताणुपुव्वीए वि भाणियव्व जाव
से त संगहस्स मंगोवदंसणया ।

સે કિં તં સમોયારે ? સમોયારે
સંગહસ્સ આણુપુવ્વીદ્વવાઈં કઠિં સમો-
રંતિ? કિં આણુપુવ્વીદ્વવેહિં સમોયરંતિ?

ઉત્તર- સંગહનયસંમત અર્થપદપ્રરૂ-
પણુતોવડે ભંગસમુત્કીર્તનતા કરાય છે.

પ્રશ્ન- સંગહનયસંમત ભંગસમુત્કી-
ર્તનતાનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- આનુપૂર્વી છે, અનાનુપૂર્વી છે,
અવકતવ્ય છે અથવા આનુપૂર્વી-અનાનુપૂર્વી
છે. વગેરે સર્વ બાબત દ્રવ્યાનુપૂર્વીની જેમજ
ક્ષેત્રાનુપૂર્વીના ભંગસમુત્કીર્તનતામાં સમ-
જવી યાવત્ આ પ્રકારનું સંગહનયસંમત
ભંગસમુત્કીર્તનતાનું સ્વરૂપ છે.

પ્રશ્ન- સંગહનયસંમત ભંગસમુત્કી-
ર્તનતાનું પ્રયોજન શું છે ?

ઉત્તર- ભંગસમુત્કીર્તનતાવડે ભગોપ-
દર્શનતા કરાય છે.

પ્રશ્ન- સંગહનયસંમત ભગોપદર્શન-
તાનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- ત્રિપ્રદેશાવગાહીદ્રવ્ય ‘આનુ-
પૂર્વી’ પદના વાચ્યાર્થરૂપ છે. એક પ્રદેશા-
વગાહી દ્રવ્ય ‘અનાનુપૂર્વી’ પદના વાચ્યાર્થ
રૂપ છે, દ્વિપ્રદેશાવગાહીદ્રવ્ય ‘અવકતવ્ય’
પદના વાચ્યાર્થરૂપ છે અથવા ત્રિપ્રદેશાવ-
ગાહી-એકપ્રદેશાવગાહીદ્રવ્યો ‘આનુપૂર્વી-
અનાનુપૂર્વી’ પદના વાચ્યાર્થ રૂપ છે.
સંગહનયસંમત દ્રવ્યાનુપૂર્વીની જેમજ
ક્ષેત્રાનુપૂર્વીમાં જાણવું યાવત્ આ પ્રકારનું
સંગહનયસંમત ભગોપદર્શનતાનું સ્વરૂપ છે

પ્રશ્ન- સમવતારનું સ્વરૂપ કેવું છે ?
સંગહનયસંમત આનુપૂર્વીદ્રવ્યો કયા સમા-
વિષ્ટ થાય છે ? શું આનુપૂર્વીદ્રવ્યોમાં

અણાણુપુવ્વીદન્વેહિં ? અવત્તવ્વગદન્વેહિં ?
તિણિવિ સદ્ધાણે સમોયરંતિ ।

સે તં સમોયારે ।
સે કિં તં અણુગમે ?

અણુગમે અટ્ટવિહે પ્ણત્તે,
તં જહા સંતપયપરુવણયા જાવ અપ્પા
વહું નત્થિ ।

સંગહસ્સ આણુપુવ્વી-દન્વાઈ
કિં અત્થિ નત્થિ ?

ણિયમા અત્થિ । एवं તિણિ
વિ । સેસગદારાઈં જહા દન્વાણુપુવ્વીણ
સંગહસ્સ તદ્ધા રેત્તાણુપુવ્વીણ વિ
માણિયન્વાઈં જાવ સે તં અણુગમે ।
સે તં સંગહસ્સ અણોવણિહિયા રેત્તા-
ણુપુવ્વી । સે તં અણોવણિહિયા રેત્તા-
ણુપુવ્વી ।

૧૨૦. સે કિં તં ઓવણિહિયા રેત્તાણુપુવ્વી ? ૧૨૦.

ઓવણિહિયા રેત્તાણુપુવ્વી તિવિહા
પ્ણત્તા, તં જહા, પુવ્વાણુપુવ્વી, પચ્છા-
ણુપુવ્વી, અણાણુપુવ્વી ।

સે કિં તં પુવ્વાણુપુવ્વી ?

પુવ્વાણુપુવ્વી-અદ્ધોલોણ તિરિયલોણ
ઉદ્ધલોણ । સે તં પુવ્વાણુપુવ્વી ।

સે કિં તં પચ્છાણુપુવ્વી ?

સમાવિષ્ઠ થાય છે કે અનાનુપૂર્વીદ્રવ્યોમા કે
અવકતવ્યદ્રવ્યોમા સમાવિષ્ઠ થાય છે ?

ઉત્તર- ત્રણે સ્વ-સ્વસ્થાનમા સમાવિષ્ઠ
થાય છે. આ પ્રમાણે સમવતારનુ સ્વરૂપ છે.

પ્રશ્ન- અનુગમનુ સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- અનુગમના આઠ પ્રકાર પ્રરૂપ્યા
છે તે આપ્રમાણે- સત્પદપ્રરૂપણતા આદિ
અહીં આ અદ્ય-અહુત્વ નથી કેમકે સત્પદ-
નય અનેકતા માનતો નથી.

પ્રશ્ન- સત્પદનયસ મત આનુપૂર્વીદ્રવ્યો
શુ છે કે નથી ?

ઉત્તર- નિયમથી છે. ત્રણેયના વિષયમાં
એમજ જાણવું શેષ બધા દ્વારે સંપ્રહનય-
સ મત દ્રવ્યાનુપૂર્વીના જેમ ક્ષેત્રાનુપૂર્વીમા
જાણવા. આ પ્રમાણે અનુગમનુ સ્વરૂપ છે
આ પ્રમાણે સત્પદનયસ મત અનૌપનિધિકી
ક્ષેત્રાનુપૂર્વીનું વર્ણન પૂર્ણ થયું. આવું
અનૌપનિધિકી ક્ષેત્રાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ છે.

પ્રશ્ન- ઔપનિધિકી ક્ષેત્રાનુપૂર્વીનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- ઔપનિધિકી ક્ષેત્રાનુપૂર્વીના
ત્રણ ભેદો કહ્યા છે. તે આ પ્રમાણે- પૂર્વાનુ-
પૂર્વી, પશ્ચાનુપૂર્વી અને અનાનુપૂર્વી

પ્રશ્ન- પૂર્વાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- પૂર્વાનુપૂર્વી તે અધોલોક,
તિર્થલોક અને ઉર્ધ્વલોક આ ક્રમે (ક્ષેત્ર-
લોકને) કહેવું તે પૂર્વાનુપૂર્વી છે.

પ્રશ્ન- પશ્ચાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

પચ્છાણુપુવ્વી ઉઢ્ઢલોણ તિરિણ-
લોણ અઢોલોણ ! સે તં પચ્છાણુપુવ્વી ।

સે કિં તં અણાણુપુવ્વી ?

અણાણુપુવ્વી ણ્યાણ ચેવ ણગાઢ-
યાણ ણ્ણુત્તરિયાણ તિગચ્છગયાણ સેઢીણ
અન્નમન્નવ્ભાસો દુરુવ્વણાં । સે તં અણા-
ણુપુવ્વી ।

૧૨૧. અઢોલોઅ-ચેત્તાણુપુવ્વી તિવિઢા પણ્ણત્તા, ૧૨૧
તં જઢા-પુવ્વાણુપુવ્વી પચ્છાણુપુવ્વી
અણાણુપુવ્વી ।

સે કિં તં પુવ્વાણુપુવ્વી ।

પુવ્વાણુપુવ્વી-રયણપ્પમા સક્ક-
રપ્પમા વાલુઅપ્પમા પંકપ્પમા ધૂમપ્પમા
તમપ્પમા તમતમપ્પમા । સે તં પુવ્વાણુ-
વ્વી ?

સે કિં તં પચ્છાણુપુવ્વી !

પચ્છાણુપુવ્વી--તમતમા જાવ
રયણપ્પમા । સે તં પચ્છાણુપુવ્વી ।

સે કિં તં અણાણુપુવ્વી ?

ઉત્તર- ઊઢ્ઢલોઢાક, તિરિય્ઢોઢાક અને
અઢોલોઢાક આ પ્રમાણે પૂર્વાનુપૂર્વીથી વિપ-
રીત ક્રમથી કહેવુ તે પશ્ચાનુપૂર્વી કહેવાય.

પ્રશ્ન- અનાનુપૂર્વીનુ સ્વરૂપ કેવુ છે ?

ઉત્તર-અનાનુપૂર્વીમા જે શ્રેણી સ્થાપિત
કરવામા આવશે તે એકથી શરૂ કરીને એક-
એકની વૃદ્ધિ કરતા ત્રણ પર્યાન્તની થઈ જશે.
ત્યારબાદ પરસ્પર ગુણાકાર કરતા અન્યેાન્ય
અભ્યસ્ત રાશિ બની જશે તેમાથી આદિ
અને અતના બે ભગો બાદ કરવાથી
અનાનુપૂર્વી બની જાય છે.

અઢોલોઢાક ક્ષેત્રાનુપૂર્વીના ત્રણ પ્રકાર
પ્રરૂપ્યા છે તે આ પ્રમાણે- પૂર્વાનુપૂર્વી,
પશ્ચાનુપૂર્વી અને અનાનુપૂર્વી.

પ્રશ્ન- અઢોલોઢાકક્ષેત્રપૂર્વીનુપૂર્વીનુ
સ્વરૂપ કેવુ છે ?

ઉત્તર- અઢોલોઢાકક્ષેત્રપૂર્વીનુપૂર્વી તં
રત્નપ્રભા, શર્કરાપ્રભા, વાલુકાપ્રભા, પંકપ્રભા,
ધૂમપ્રભા, તમ પ્રભા, તમસ્તમ પ્રભા, આ
ક્રમે સાત નારકભૂમિઓનો ઉપન્યાસ કરવો.

પ્રશ્ન- અઢોલોઢાકક્ષેત્ર પશ્ચાનુપૂર્વીનુ
સ્વરૂપ કેવુ છે ?

ઉત્તર- અઢો લોઢાકક્ષેત્રપશ્ચાનુપૂર્વી તે
તમસ્તમ પ્રભાથી લઈ યાવત્ રત્નપ્રભાસુધી
ઉઢ્ઢા ક્રમથી નરકભૂમિઓનો ઉપન્યાસ કરવો.

પ્રશ્ન- અઢોલોઢાકક્ષેત્રઅનાનુપૂર્વીનુ
સ્વરૂપ કેવુ છે ?

અણાણુપુવ્વી ઇયાણ ચેવ ઇગાઙ્યાણ
ઙુત્તરિયાણ સત્તગચ્છગયાણ સેઢીણ
અન્નમન્નવ્ભાસો દુરુવૃણો । સે તં
અણાણુપુવ્વી ।

૧૨૨. તિરિયલોય ચેત્તાણુપુવ્વી તિવિહા ૧૨૨.
પણ્ણત્તા, તં જહા, પુવ્વાણુપુવ્વી પચ્છા-
ણુપુવ્વી અણાણુપુવ્વી ।

સે કિં તં પુવ્વાણુપુવ્વી ?

પુવ્વાણુપુવ્વી - “જંબુદ્વીપે લવણે,
ધાયઙ્ કાલોય પુક્કલે વરુણે । સ્ત્રીર
ધય સ્ત્રીય નંદી, અરુણવરે કુંડલે રુઅગે ।
આમરણવત્થગંધે, ઉપ્પલતિલણં ય પુઢ-
વિનિહિરયણે । વાસઠરદહનંદીઓ,
વિજયા વક્કારકપ્પિદા । કુરુમંદર
આવાસા, કૂડા નક્કલત્તચંદસરા ય ।
દેવે નાગે જક્કલે ભૂણં ય સયંભૂરમણે
ય । સે તં પુવ્વાણુપુવ્વી

સે કિં તં પચ્છાણુપુવ્વી ?

ઉત્તર- અધોલોક ક્ષેત્રઅનાનુપૂર્વી તે
એક શ્રેણી સ્થાપિત કરી એક એકની વૃદ્ધિ
કરતાં સાત પર્યન્તની થઈ જશે ત્યારબાદ
પરસ્પરને ગુણિત કરતા અન્યેન્ય અભ્યસ્ત
રાશિ ઉત્પન્ન થાય છે. તેમાથી આદિ
અને અતના બે ભાગો બાદ કરવાથી
અનાનુપૂર્વી બને છે

તિર્યંગલોકક્ષેત્રાનુપૂર્વી ત્રણ પ્રકારની
પડેલી છે, તે આ પ્રમાણે- પૂર્વાનુપૂર્વી,
પશ્ચાત્તનુપૂર્વી અને અનાનુપૂર્વી.

પ્રશ્ન- મધ્યલોકક્ષેત્રપૂર્વાનુપૂર્વીનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- મધ્યલોકક્ષેત્રપૂર્વાનુપૂર્વી તે
જામ્બુદ્વીપ, લવણસમુદ્ર, ધાતકીખંડદ્વીપ,
કાલોદધિસમુદ્ર, પુષ્કરદ્વીપ, પુષ્કરોદસમુદ્ર,
વરુણદ્વીપ, વરુણોદસમુદ્ર, ક્ષીરદ્વીપ, ક્ષીરોદ-
સમુદ્ર, ઘૃતદ્વીપ, ઘૃતોદસમુદ્ર, ઇક્ષુવરદ્વીપ,
ઇક્ષુવરસમુદ્ર, નન્દીદ્વીપ, નન્દીસમુદ્ર. અરુ-
ણવરદ્વીપ, અરુણવરસમુદ્ર, કુંડલદ્વીપ, કુંડલ-
સમુદ્ર, રુચકદ્વીપ, રુચકસમુદ્ર, આ બધા
દ્વીપ સમુદ્રો, અનુક્રમથી અવસ્થિત છે
આગળ અસંખ્યાત-અસંખ્યાત દ્વીપ-
સમુદ્રોના અન્તમાં આભરંણુ, વસ્ત્ર, ગંધ,
ઉત્પલ, તિલક, પૃથ્વી, નિધિ, રત્ન, વર્ષાધર,
હ્રદ, નદી, વિજય, વક્ષસ્કાર, કલ્પેન્દ્ર, કુરુ,
મન્દર, આવાસ, કૂટ, નક્ષત્ર, ચંદ્ર, સૂર્ય,
દેવ, નાગ, યક્ષ, ભૂત, આદિના પર્યાયવાચક
સદશનામવાળા એક-એક દ્વીપસમુદ્ર છે
અને સૌથી અન્તમાં સ્વયંભૂરમણદ્વીપ અને
સ્વયંભૂરમણસમુદ્ર છે. તે પૂર્વાનુપૂર્વી છે

પ્રશ્ન- મધ્યલોકક્ષેત્રપશ્ચાત્તનુપૂર્વીનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

પચ્છાણપુવ્વી-સંયમૂરમણે ય જાવ
જંબુદ્વીવે । સે તં પચ્છાણપુવ્વી ।

સે કિં તં અણાણપુવ્વી ?

एयाए चेव एगाइयाए एगुत्तरियाए
असंखेज्जगच्छगयाए सेढीए अणमण-
व्भासो दुरुवृणो । सें तं अणाणपुव्वी ।

૨૩. ઉઢ્ઢલોચરેત્તાણપુવ્વી તિવિદ્ધા પણ્ણત્તા, ૧૨૩.
તંજદ્ધા પુવ્વાણપુવ્વી પચ્છાણપુવ્વી
અણાણપુવ્વી ।

સે કિં તં પુવ્વાણપુવ્વી ?

पुव्वाणपुव्वी सोहम्मे१, ईसाणे२,
सणकुमारे३, माहिंदे४, वभलोए५.
लंतए६, महासुके७, सहससारे८,
आणए९, पाणए१०, आरणे११,
अच्चुए १२, गेवेज्जगविमाणे १३,
अणुत्तरविमाणे, १४ ईसिपव्भारा१५,
से तं पुव्वाणपुव्वी ।

સે કિં તં પચ્છાણપુવ્વી ?

पच्छाणपुव्वी ईसिपव्भारा जाव
सोहम्मे । सें तं पच्छाणपुव्वी ।

ઉત્તર- મધ્યલોકક્ષેત્રપશ્ચાનુપૂર્વી તે
સ્વયંભૂરભણ સમુદ્રથી જંબુદ્વીપસુધી ઉલ્ટા-
ક્રમથી દ્વીપ-સમુદ્રનો ઉપન્યાસ કરવો તે.

પ્રશ્ન- મધ્યલોકક્ષેત્ર અનાનુપૂર્વીનું
સ્વરૂપ કેવું છે.

ઉત્તર- મધ્યલોકક્ષેત્રઅનાનુપૂર્વી તે
એક શ્રેણી સ્થાપિત કરી એક એકની વૃદ્ધિ
કરતાં અસંખ્યાત પર્યંત થઈ જશે તેને
પરસ્પર ગુણાકાર કરવાથી અન્યેન્ય અભ્ય-
સ્તરાશિ બની જશે તેમાંથી આદિ અને
અંતના બે ભાગોને છોડી મધ્યના સમસ્ત
ભાગો અનાનુપૂર્વી છે

ઉર્ધ્વલોકક્ષેત્રાનુપૂર્વી ત્રણ પ્રકારની છે,
તે આપ્રમાણે— (૧) પૂર્વાનુપૂર્વી (૨)
પશ્ચાનુપૂર્વી (૩) અનાનુપૂર્વી

પ્રશ્ન- ઉર્ધ્વલોકક્ષેત્રપૂર્વાનુપૂર્વીનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- ઉર્ધ્વલોકક્ષેત્રપૂર્વીનુપૂર્વી તે
સૌધર્મ, ઇશાન, સાનતકુમાર, માહેન્દ્ર,
પ્રહ્લલોક, લાન્તક, મહાશુક, સહસ્રાર,
આનત, પ્રાણુત, આરણુ, અચ્યુત, ઐવેચક-
વિમાનો, અનુત્તરવિમાનો, ઇષ્ટપ્રાગ્ભારા-
પૃથ્વી. આ ક્રમથી ઉર્ધ્વલોકક્ષેત્રોનો ઉપન્યાસ
કરવો તે પૂર્વીનુપૂર્વી.

પ્રશ્ન- ઉર્ધ્વલોકક્ષેત્રપશ્ચાનુપૂર્વીનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- ઉર્ધ્વલોકક્ષેત્રપશ્ચાનુપૂર્વી તે
ઇષ્ટપ્રાગ્ભારા ભૂમિથી સૌધર્મકલ્પ સુધીના
ક્ષેત્રોનો ઉલ્ટાક્રમથી ઉપન્યાસ કરવો તે
પશ્ચાનુપૂર્વી છે.

સે કિં તં અણાણુપુવ્વી ?

અણાણુપુવ્વી-एयाए चेव एगा-
इयाए एगुत्तरियाए पन्नरसगच्छगयाए
सेढीए अन्नमन्नव्मासो दुरूवूणो । से
णं अण्णाणुपुव्वी । अहवा ओवणिहिया
खेत्ताणुपुव्वी तिविहा पणत्ता, तं
जहा-पुव्वाणुपुव्वी, पच्छाणुपुव्वी,
अण्णाणुपुव्वी ।

સે કિં તં પુવ્વાણુપુવ્વી ?

પુવ્વાણુપુવ્વી-एगपएसोगाढे,
दुप्पएसोगाढे, दसपएसोगाढे संखि-
ज्जपएसोगाढे जाव असंखिज्जपएसो-
गाढे । से तं पुव्वाणुपुव्वी ।

સે કિં તં પચ્છાણુપુવ્વી ?

પચ્છાણુપુવ્વી-असखिज्जपएसो-
गाढे संखिज्जपएसोगाढे जाव एगपए-
सोगाढे । से तं पच्छाणुपुव्वी ।

સે કિં તં અણાણુપુવ્વી ?

અણાણુપુવ્વી-एयाए चेव एगा-
इयाए एगुत्तरियाए असंखिज्जगच्छगयाए
सेढीए अन्नमन्नव्मासो दुरूवूणो ।
से तं अण्णाणुपुव्वी से तं ओवणिहिया
खेत्ताणुपुव्वी से तं खेत्ताणुपुव्वी ।

પ્રશ્ન— ઉર્ધ્વલોકક્ષેત્રઅનાનુપૂર્વીનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— ઉર્ધ્વલોકક્ષેત્રઅનાનુપૂર્વી તે
એક શ્રેણી સ્થાપિત કરી એક-એકની વૃદ્ધિ
કરતા પંદર પર્યન્તની થઇ જશે. તેને પરસ્પર
ગુણતા અન્યોન્ય અભ્યસ્ત રાશિ બનશે.
તેમાથી આદિ અને અતના બે ભાગો બાદ
કરતા શેષ ભાગો તે અનાનુપૂર્વી કહેવાય

અથવા ઔપનિધિકી ક્ષેત્રાનુપૂર્વીના
ત્રણ પ્રકારો પ્રરૂપ્યા છે તે આ પ્રમાણે—
પૂર્વાનુપૂર્વી, પશ્ચાનુપૂર્વી, અનાનુપૂર્વી.

પ્રશ્ન— પૂર્વાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— એક પ્રદેશાવગાઠ, દ્વિપ્રદેશાવ-
ગાઠ, યાવત્ દશપ્રદેશાવગાઠ, સંખ્યાત-
પ્રદેશાવગાઠ, અસંખ્યાતપ્રદેશાવગાઠ આ
ક્રમથી જે ક્ષેત્રાનુપૂર્વી છે તે પૂર્વાનુપૂર્વી છે

પ્રશ્ન— પશ્ચાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— અસંખ્યાતપ્રદેશાવગાઠ, સંખ્યા-
તપ્રદેશાવગાઠ યાવત્ એક પ્રદેશાવગાઠ આ
ઉલ્ટા ક્રમથી ક્ષેત્રનો ઉપન્યાસ કરવો તે
પશ્ચાનુપૂર્વી છે

પ્રશ્ન— અનાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— અનાનુપૂર્વી તે એક શ્રેણી
સ્થાપિત કરીને એક-એકની વૃદ્ધિ કરતા
અસંખ્યાત પર્યન્તની થઇ જશે તેને
પરસ્પર ગુણતા અન્યોન્ય અભ્યસ્ત રાશિ
બને તેમાથી આદિ અને અતના બે ભાગોને
બાદ કરવાથી અનાનુપૂર્વી બનશે આ
પ્રમાણેનું ઔપનિધિકી ક્ષેત્રાનુપૂર્વીનું
સ્વરૂપવર્ણન અને સાથે ક્ષેત્રાનુપૂર્વીનું

વર્ણન સંપૂર્ણ થયું.

૧૨૪. સે કિં તં કાલાણુપુવ્વી ?

કાલાણુપુવ્વી દુવિદ્ધા પળ્લત્તા,
તંજદ્ધા-ઓવણિદ્ધિયા અળોવણિદ્ધિયા ય ।

૧૨૪.

પ્રશ્ન- કાલાણુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર-કાલાણુપૂર્વીના બે પ્રકાર પ્રરૂપ્યા છે. તે આ પ્રમાણે- (૧) ઔપનિધિકી અને (૨) અનૌપનિધિકી.

૧૨૫. તત્થ ણં જા સા ઓવણિદ્ધિયા સા ઠપ્પા । ૧૨૫.

તત્થ ણં જા સા અળોવણિદ્ધિયા સા
દુવિદ્ધા પળ્લત્તા, તંજદ્ધા-ળેગમવવહારાણં
સંગહસ્સ ય ।

તેમાંથી જે ઔપનિધિકીઆણુપૂર્વી છે તે સ્થાપ્ય છે. અર્થાત્ અદ્ય વિષયવાળી છે, માટે એને અત્યારે રહેવા દઈએ જે અનૌપનિધિકી છે તેના બે પ્રકાર પ્રરૂપ્યા છે, તે આ પ્રમાણે- (૧) નૈગમવ્યવહારનયસંમત અને (૨) સંગ્રહનયસંમત.

૧૨૬. સે કિં તં ળેગમવવહારાણં અળોવણિદ્ધિયા ૧૨૬
કાલાણુપુવ્વી ?

અળોવણિદ્ધિયાકાલાણુપુવ્વી પંચ-
વિદ્ધા પળ્લત્તા, તં જદ્ધા-અત્થપયપરુ-
વણયા, મંગમમુક્કિત્તણયા, મંગોવદંસ-
ણયા, સમોયારે, અણુગમે ।

પ્રશ્ન-નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત અનૌપનિધિકીકાલાણુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- અનૌપનિધિકીકાલાણુપૂર્વીના પાચ પ્રકાર પ્રરૂપ્યા છે, તે આ પ્રમાણે- (૧) અર્થપદપ્રરૂપણતા (૨) ભંગસમુત્કીર્તનતા (૩) ભંગોપદર્શનતા (૪) સમવતાર (૫) અનુગમ

૧૨૭. સે કિં તં ળેગમવવહારાણં અત્થપયપરુ- ૧૨૭.
વણયા ?

ળેગમવવહારાણં અત્થપયપરુ-
વણયા-તિસમયદ્વિદ્ધિ આણુપુવ્વી જાવ
દપસમયદ્વિદ્ધિ આણુપુવ્વી સંચિજ્જસમ-
યદ્વિદ્ધિ આણુપુવ્વી, અસચિજ્જસમયદ્વિ-
દ્ધિ આણુપુવ્વી । ળેગસમયદ્વિદ્ધિ અળા-
ણુપુવ્વી । દુસમયદ્વિદ્ધિ અગત્તવ્વગં ।
તિસમયદ્વિદ્ધિયાઓ આણુપુવ્વીઓ ।
ળેગસમયદ્વિદ્ધિયાઓ અળાણુપુવ્વીઓ ।
દુસમયદ્વિદ્ધિયાઓ અગત્તવ્વગાઈં । સે તં
ળેગમવવહારાણં અત્થપયપરુવણયા ।

પ્રશ્ન- નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત અર્થ-
પદપ્રરૂપણતાનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- આ અર્થપદપ્રરૂપણતાનું સ્વરૂપ આ પ્રમાણે છે-ત્રણ સમયની સ્થિતિવાળું દ્રવ્ય (પરમાણુ હોય, દ્રવ્યણુક હોય અને ત-
પ્રદેશીસ્ક હોય તે) આણુપૂર્વી છે યાવત્
દશસમયની સ્થિતિવાળું દ્રવ્ય આણુપૂર્વી છે
યાવત્ સખ્યાત, અસખ્યાત સમયની
સ્થિતિવાળું દ્રવ્ય આણુપૂર્વી છે એક સમયની
સ્થિતિવાળું દ્રવ્ય અનાણુપૂર્વી છે બે સમયની
સ્થિતિવાળું દ્રવ્ય અવક્રતવ્યક છે ત્રણ સમયની
સ્થિતિવાળા દ્રવ્યો આણુપૂર્વીઓ છે એક
સમયની સ્થિતિવાળા પરમાણુઓથી લઈને

અનંતાણુકસ્કંધોરૂપ દ્રવ્યો અનાનુપૂર્વીઓ છે.
 જે સમયની સ્થિતિવાળા દ્રવ્યો અવકતવ્યો છે.
 આનુ નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત અર્થપદ-
 પ્રરૂપણતાનું સ્વરૂપ છે.

एयाए णं णेगमववहाराणं अत्थ-
 पयपरूवणयाए किं पआयणं ?

एयाए णं णेगमववहाराणं
 अत्थपयपरूवणयाए णेगमववहाराणं
 भंगममुक्कित्तणया कज्जट ।

૧૨૮. સે કિં તં ણેગમવવહારાણં ભંગસ- ૧૨૮.
 મુક્કિત્તણયા ?

ણેગમવવહારાણં ભંગસમુક્કિત્તણયા-
 અત્થિ આણુપુવ્વી, અત્થિ અણાણુપુવ્વી,
 અત્થિ અવત્તવ્વગં । एवं दव्वाणुपुव्वी-
 गमेणं कालाणुपुव्वीए वि ते चैव छव्वीसं
 भंगा भाणियव्वा जाव से तं णेगमवव-
 हाराणं भंगममुक्कित्तणया ।

एयाएणं णेगमववहाराणं भंग-
 समुक्कित्तणयाए किं पआयणं ?

एयाए णं णेगमववहाराणं भंग-
 समुक्कित्तणयाए णेगमववहाराणं भंगो-
 वदसणया कज्जइ ।

૧૨૯. સે કિં તં ણેગમવવહારાણં ભંગોવદં- ૧૨૯.
 સણયા ?

ણેગમવવહારાણં ભંગોવદંસણયા-
 તિસમયદ્વિદ્દિઆણુપુવ્વી, ણગસમયદ્વિદ્દિ
 અણાણુપુવ્વી, દુસમયદ્વિદ્દિ અવત્તવ્વગં ।
 तिसमयद्विद्वया आणुपुव्वीओ णगसम-
 यद्विद्वया अणाणुपुव्वीओ, दुसमयद्विद्वया

પ્રશ્ન- આ નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત
 અર્થપદપ્રરૂપણતાનું શું પ્રયોજન છે ?

ઉત્તર- આ અર્થપદપ્રરૂપણત કારા
 ભંગમસુત્કીર્તનતા કરાય છે.

પ્રશ્ન- નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત ભંગ-
 સમુત્કીર્તનતાનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- આનુપૂર્વી છે, અનાનુપૂર્વી છે,
 અવકતવ્ય છે. દ્રવ્યાનુપૂર્વીની જેમ કાલાનુ-
 પૂર્વીના પણ ૨૬ ભાંગા સમજવા જોઈએ.
 યાવત આ ભંગસમુત્કીર્તનતાનું સ્વરૂપ છે.

પ્રશ્ન- આ નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત
 ભંગસમુત્કીર્તનતાનું પ્રયોજન શું છે ?

ઉત્તર- ભંગસમુત્કીર્તનતાવડે ભંગોપ-
 દર્શનતા કરાય છે.

પ્રશ્ન- નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત ભંગો-
 પદર્શનતાનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- ત્રણ સમયની સ્થિતિવાળું જે
 દ્રવ્ય હોય તે 'આનુપૂર્વી' પદના વાચ્યાર્થરૂપ
 છે. એક સમયની સ્થિતિવાળું દ્રવ્ય 'અના-
 નુપૂર્વી' પદના વાચ્યાર્થરૂપ છે. જે સમયની
 સ્થિતિવાળું દ્રવ્ય 'અવકતવ્ય' પદના વાચ્યાર્થ

અવત્તવ્વયાઈ, અદ્દવા-તિસમયદ્વિઈ ય
 ઇગસમયદ્વિઈ ય આણુપુવ્વી ય અણા-
 ણુપુવ્વી ય । एवं तदा चेव दव्वाणुपुव्वी-
 गमेणं छव्वीस भंगा भाणियव्वा जाव
 से तं जेगमववहारणं भंगोवदंसणया ।

૩૫ છે. ત્રણસમયની સ્થિતિવાળા ઘણા દ્રવ્યો
 ‘આનુપૂર્વીઓ’ પદના વાચ્યાર્થ૩૫ છે. એક
 સમયની સ્થિતિવાળા દ્રવ્યો ‘અનાનુપૂર્વીઓ’
 પદના વાચ્યાર્થ૩૫ છે જે સમયની સ્થિતિ-
 વાળા દ્રવ્યો ‘અવકતવ્યો’ પદના વાચ્યાર્થ૩૫
 છે અથવા ત્રણ સમયની સ્થિતિવાળું દ્રવ્ય,
 એક સમયની સ્થિતિવાળું દ્રવ્ય ‘આનુપૂર્વી
 અનાનુપૂર્વી’ પદના વાચ્યાર્થ૩૫ છે અહીં
 પણ દ્રવ્યાનુપૂર્વીની જેમ ૨૬ ભાગા કહેવા
 જોઈએ યાવત આ ભગોપદર્શનતાનું
 સ્વરૂપ છે.

૧૩૦. સે કિં તં સમોયારે ?

સમોયારે જોગમવવહારણં આણુપુ-
 વ્વીદવ્વાઈ કહિં સમોયરંતિ ? કિં આણુ-
 પુવ્વીદવ્વેહિં સમોયરંતિ ? અણાણુપુવ્વી-
 દવ્વેહિં સમોયરંતિ ? અવત્તવ્વગદવ્વેહિં
 સમોયરંતિ ? एवं तिण्णिवि सट्ठाणे
 समयरंति भाणियव्व । से तं समयारे ।

૧૩૦.

પ્રશ્ન— સમવતારનું સ્વરૂપ શું છે ?
 નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત આનુપૂર્વીદ્રવ્યો
 કયાં સમાવિષ્ટ થાય છે ? શુ આનુપૂર્વી-
 દ્રવ્યોમાં સમાવિષ્ટ થાય છે કે અનાનુપૂર્વી
 દ્રવ્યોમાં કે અવકતવ્યદ્રવ્યોમાં સમાવિષ્ટ
 થાય છે ?

ઉત્તર— ત્રણેય સ્વ-સ્વસ્થાનમા સમાવિષ્ટ
 થાય છે. આ પ્રકારે સમવતારનું સ્વરૂપ છે.

૧૩૧. સે કિં તં અણુગમે ?

અણુગમે ણવવિહે પ્ણત્તે, તં જહા-
 સંતપયપરૂવણયા જાવ અપ્પાવહું ચેવ ।

૧૩૧.

પ્રશ્ન— અનુગમનુ સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર—અનુગમના નવ પ્રકાર પ્રરૂપ્યા છે.
 તે આ પ્રમાણે—(૧) સત્પદ પ્રરૂપણતા યાવત
 અદ્યપખડુત્વ.

જોગમવવહારણં આણુપુવ્વાદવ્વાઈ
 કિં અત્થિ ણત્થિ ૩ ?

પ્રશ્ન— નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત આનુ-
 પૂર્વીદ્રવ્યો છે કે નથી ?

નિયમા તિણિ વિ અત્થિ ।

ઉત્તર— નિયમા ત્રણે છે

જોગમવવહારણં આણુપુવ્વીદવ્વાઈ કિં
 સંખિજ્ઞાઈ અસંખિજ્ઞાઈ અણંતાઈ ૩ ?

પ્રશ્ન— નૈગમ-વ્યવહારનયસંમત આનુ-
 પૂર્વીદ્રવ્યો શુ સખ્યાત છે કે અસખ્યાત છે
 કે અનંત છે ?

તિણિ વિ નો સંખિજ્ઞાઈ, અસં-
 ખિજ્ઞાઈ, નો અણંતાઈ ।

ઉત્તર— ત્રણે દ્રવ્ય સખ્યાત નથી, અનંત
 નથી, પરંતુ અસખ્યાત છે (ત્રણ આદિ

સમયની સ્થિતિવાળા દ્રવ્યો લોકમા અનન્ત છે, તથાપિ અહીં કાળની પ્રધાનતા હોવાથી ત્રણ સમયની સ્થિતિવાળા અનન્ત દ્રવ્યો પણ એક જ આનુપૂર્વી દ્રવ્ય માનવામાં આવેલ છે. એવી જ રીતે ચાર સમયની સ્થિતિવાળા અનન્ત દ્રવ્યોપણ એક જ આનુપૂર્વી ગણવામાં આવેલ છે એમ એક-એક સમય વધારતા અસંખ્યાત સમયની સ્થિતિવાળા અનન્ત દ્રવ્યો પણ એક જ આનુપૂર્વી દ્રવ્ય છે આ પ્રમાણે આનુપૂર્વી દ્રવ્યો અહીં અસંખ્યાતજ કહેલ છે. અનાનુપૂર્વી અને અવકતવ્ય દ્રવ્યોના સંબંધમાં પણ એમજ સમજવું જોઈએ પણ એક સમયની સ્થિતિવાળા અનાનુપૂર્વી દ્રવ્યો અને બે સમયની સ્થિતિવાળા અવકતવ્યદ્રવ્યો અવગાહના ભેદથી અસંખ્યાત છે.)

૧૩૨. નેગમવ્યવહારાણં આણુપુત્રીદ્વાઈ અણ- ૧૩૨.
ણુપુત્રીદ્વાઈ અવત્તવગદ્વાઈ લોગસ્સ
કિં સંખિજ્ઞદ્વાઈ હોજા ? અસંખિજ્ઞદ્વાઈ-
માગે હોજા ? સંખેજ્ઞેસુ માગેસુ વા
હોજા ? અસંખેજ્ઞેસુ માગેસુ વા
હોજા ? સવ્વલોપ વાહોજા ?

આણુપુત્રીદ્વાઈ એક દ્વં
પદ્ધત્ત સંખેજ્ઞદ્વાઈ વા હોજા, અસં-
ખેજ્ઞદ્વાઈ માગે વા હોજા, સંખેજ્ઞેસુ
વા માગેસુ હોજા, અસંખેજ્ઞેસુ વા
માગેસુ હોજા, દેસુણે વા લોપ હોજા ।
નાણાદ્વાઈ પદ્ધત્ત નિયમા સવ્વલોપ
હોજા । એવં અણાણુપુત્રીદ્વાઈ ।
આણસંતરેણ વા સવ્વપુત્તસુ હોજા ।
એવં અવત્તવગદ્વાઈ વિ જહા સેત્તા-
ણુપુત્રી । ફુસણા કાઠાણુપુત્રી વિ
તહા ચેવ માણિયવ્વા ।

પ્રશ્ન- નેગમ-વ્યવહારનયસંમત આનુ-
પૂર્વીદ્રવ્યો, અનાનુપૂર્વીદ્રવ્યો, અવકતવ્ય-
દ્રવ્યો શું લોકના સંખ્યાતલાગમાં હોય છે કે
અસંખ્યાતલાગમાં હોય છે કે સંખ્યાત-
લાગોમાં હોય છે કે અસંખ્યાતલાગોમાં
હોય છે કે સર્વલોકમાં હોય છે ?

ઉત્તર- આનુપૂર્વીદ્રવ્યો એક દ્રવ્યની
અપેક્ષાએ સંખ્યાતલાગમાં હોય છે, અસં-
ખ્યાતલાગમાં હોય છે, સંખ્યાતલાગોમાં
હોય છે, અસંખ્યાત લાગોમાં હોય છે અને
દેશોના લોકમાં હોય છે. (સમ્પૂર્ણ લોકમાં
રહેનાર કેઈ એક આનુપૂર્વી દ્રવ્ય નથી
અચિત્ત મહાસ્કંધ યદ્યપિ સર્વલોક વ્યાપી છે
છતા તે કાળની અપેક્ષાએ આનુપૂર્વી દ્રવ્ય
ન ગણાય, કેમકે તે એક સમય સુધીજ
લોક વ્યાપી રહે છે) અનેક દ્રવ્યની અપે-
ક્ષાએ નિયમા સર્વ લોકમાં હોય છે અના-
નુપૂર્વી દ્રવ્યના વિષયમાં પણ એમજ કથન
કરવું જોઈએ. પ્રકારાન્તરથી અનાનુપૂર્વી-

૧૩૪. જોગમવવહારાણં આણુપુવ્વોદવ્વાણમતર ૧૩૪.
કાલો કેવલ્લિરં હોઈ ?

एगं दव्वं पडुच्च जहन्नेणं एगं समयं,
उक्कोसेणं दो समया । नाणादव्वाइं
पडुच्च णत्थि अंतरं ।

જોગમવવહારાણં અણાણુપુવ્વીદવ્વા-
ણમંતર કાલો કેવલ્લિરં હોઈ ?

एगं दव्वं पडुच्च जहन्नेणं दो
समया, उक्कोसेण असांखेज्जं कालं ।
नाणादव्वाइं पडुच्च णत्थि अंतरं ।
जोगमववहाराणं अवत्तव्वगदव्वाणं पुच्छा,
एगं दव्व पडुच्च जहण्णेणं एगं समयं,
उक्कोसेणं असांखेज्जं कालं । नाणा-
दव्वाइं पडुच्च णत्थि अंतर । भाग भाव
अप्पावहु चेव जहा खेत्ताणुपुव्वीए तहा
भाणियव्वाइं जाव से तं अणुगमे । से
तं जोगमववहाराणं अणोवणिहिया
कालाणुपुव्वी ।

૧૩૫. સે કિં તં મંગહસ્સ અણોવણિહિયા ૧૩૫
કાલાણુપુવ્વી ?

मंगहस्स अणोवणिहिया काला-
णुपुव्वी पंचविहा पणत्ता, तं जहा-
अत्थपयपरुवणया, भंगममुक्कित्तणया,
भंगोवदंसणया, समोयारे, अणुगमे ।

પ્રશ્ન- જોગમ-વ્યવહારનયસ મત આનુ-
પૂર્વીદ્રવ્યોનુ અતર કાળની અપેક્ષાએ કેટલા
સમયનુ હોય છે ?

ઉત્તર- એક દ્રવ્યની અપેક્ષાએ જઘન્ય
અતર એક સમયનું અને ઉત્કૃષ્ટ અતર બે
સમયનુ હોય છે. અનેક દ્રવ્યની અપેક્ષાએ
અતર નથી

પ્રશ્ન - જોગમ-વ્યવહારનયસ મત અના-
નુપૂર્વીદ્રવ્યોનુ અતર કાળાપેક્ષાએ કેટલા
કાળનુ હોય છે ?

ઉત્તર- એક દ્રવ્યની અપેક્ષાએ જઘન્ય
બે સમયનુ અને ઉત્કૃષ્ટ અસંખ્યાત કાળનું
અંતર હોય છે નિવિધ દ્રવ્યોની અપેક્ષાએ
અતર નથી જોગમ-વ્યવહારનયસ મત
અવકતવ્યદ્રવ્યો વિષે પણ આનુપૂર્વીદ્રવ્યની
જેમ પ્રશ્ન સમજવો અવકતવ્યદ્રવ્યોનો
અતરકાળ એક દ્રવ્યની અપેક્ષાએ જઘન્ય
એક સમય અને ઉત્કૃષ્ટ અસંખ્યાતકાળનો
હોય છે અનેક દ્રવ્યોની અપેક્ષાએ અતર
નથી લાક્ષાર, લાવદાર અને અદ્વ્યપહુલ-
દારનુ કથન ક્ષેત્રાનુપૂર્વીની જેમજ સમજવુ
જોઈએ યાવત આ પ્રકારનુ અનુગમનુ
સ્વરૂપ છે આ પ્રકારે જોગમ વ્યવહાર-
નયસ મત અનૌપનિધિકી કાલાનુપૂર્વીનું
વર્ણન થયુ

પ્રશ્ન- સચ્ચનયસ મત અનૌપનિધિકી
કાલાનુપૂર્વીનુ સ્વરૂપ કેવુ છે ?

ઉત્તર- સચ્ચનયસ મત કાલાનુપૂર્વી
પાત્ર પ્રકારની છે, તે આ પ્રમાણે— (૧)
અર્થપદપ્રરૂપણતા (૨) ભગ્યમુત્કીર્તનતા
(૩) ભગોપદર્શનતા (૪) સમવતાર અને
(૫) અનુગમન

$$f_1 = \frac{1}{2} \left(\frac{1}{\sqrt{2}} \right) = \frac{1}{2\sqrt{2}}$$

$\frac{1}{2} \cdot \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$

[illegible]

$\frac{d}{dt} \left(\frac{1}{r^2} \right) = -\frac{2}{r^3} \frac{dr}{dt}$

— 100 —

[illegible]

$\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{x}} \right) = \frac{\partial L}{\partial x}$

[The page contains faint, illegible markings or bleed-through from the reverse side.]

Figure 1. The effect of the concentration of the *Agrobacterium* suspension on the transformation efficiency of *Agrobacterium* strains.

[The page contains faint, illegible handwritten notes.]

શીર્ષપ્રહેલિકાંગ, શીર્ષપ્રહેલિકા, પલ્ચોપમ, સાગરોપમ, અવમ્પિણી, ઉત્સર્પિણી, પુદ્ગલપરિવર્ત, અતીતાદ્ધા, અનાગતાદ્ધા, સર્વાદ્ધા, આ ક્રમે પદોનો ઉપન્યાસ કરવો તે કાલથી પૂર્વાનુપૂર્વી છે.

સે કિં તં પચ્છાણુ વ્વી ?

પચ્છાણુપુવ્વી-સવ્વદ્ધા અણાગ-
યદ્ધા જાવ સમણ । સે તં પચ્છાણુપુવ્વી ।

પ્રશ્ન- પશ્ચાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- સર્વાદ્ધા, અનાગતાદ્ધા યાવત્ સમય એ ઉલ્ટા ક્રમથી પદોની સ્થાપના કરવી તે પશ્ચાનુપૂર્વી છે

સે કિં તં અણાણુપુવ્વી ?

અણાણુપુવ્વી-એયાણ ચેવ ઇગાઙ્-
યાણ ઇગુત્તરિયાણ અણંતગચ્છગયાણ
સેઠીણ અણમણ્ણભાસો દુરુવ્વણો ।
સે તં અણાણુપુવ્વી । અઢવા ઓવણિઠ્ઠિયા
કાલાણુપુવ્વી તિવિઠ્ઠા પણ્ણત્તા, તં જઠા-
પુવ્વાણુપુવ્વી, પચ્છાણુપુવ્વી, અણા-
ણુપુવ્વી ?

પ્રશ્ન- અનાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- એક શ્રેણીની સ્થાપના કરી, એક એક ની વૃદ્ધિ કરતાં અનંતપર્યંતની થઈ જશે, તેને પરસ્પર શુભિત કરતા અન્યોન્ય અભ્યસ્ત રાશિ બને છે તેમાથી આદિ અને અંતિમ ભગોને બાદ કરવાથી શેષ ભંગો તે અનાનુપૂર્વી છે. અથવા ઔપનિધિકી કાલાનુપૂર્વીના ત્રણ પ્રકાર પ્રક્રિયા છે તે આ પ્રમાણે- (૧) પૂર્વાનુપૂર્વી (૨) પશ્ચાનુપૂર્વી (૩) અનાનુપૂર્વી

સે કિં તં પુવ્વાણુપુવ્વી ?

પુવ્વાણુપુવ્વી-એગસમયદ્વિઙ્, દુસમય-
દ્વિઙ્, તિસમયદ્વિઙ્ જાવ દસસમયદ્વિઙ્
સંઘિજ્જસમયદ્વિઙ્ અસંઘિજ્જસમયદ્વિઙ્
સે ત પુવ્વાણુપુવ્વી ।

પ્રશ્ન- પૂર્વાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- એક સમયની સ્થિતિવાળા, એ સમયની સ્થિતિવાળા, ત્રણ સમયની સ્થિતિવાળા યાવત્ દશસમયની સ્થિતિવાળા, સખ્યાત, અસખ્યાત સમયની સ્થિતિવાળા દ્રવ્યોનો ક્રમથી ઉપન્યાસ કરવો તે પૂર્વાનુપૂર્વી છે.

સે કિં તં પચ્છાણુપુવ્વી ?

પચ્છાણુપુવ્વી-અસંઘિજ્જસમયદ્વિઙ્
જાવ એગસમયદ્વિઙ્ । સે ત પચ્છા-
ણુપુવ્વી ?

પ્રશ્ન- પશ્ચાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- અસખ્યાત સમયની સ્થિતિવાળાથી લઈને એક સમય પર્યંતની સ્થિતિવાળા જે દ્રવ્યવિશેષ છે, તેઓનો ઉપન્યાસ પશ્ચાનુપૂર્વી છે.

સે કિં તં અણાણુપુવ્વી ?

અણાણુપુવ્વી-एयाए चेव एगा-
इयाए एगुत्तरियाए चउवीसगच्छगयाए
सेढीए अणमणवभासो दुरुवूणो ।
સે તં અણાણુપુવ્વી । સે તં ઉક્કિત્તણા-
ણુપુવ્વો ।

૧૩૯. સે કિં તં ગણાણુપુવ્વી ?

ગણાણુપુવ્વી તિવિહા પ્પણત્તા,
તં જહા-પુવ્વાણુપુવ્વી પચ્છાણુપુવ્વી અણા-
ણુપુવ્વી ।

સે કિં તં પુવ્વાણુપુવ્વી ?

પુવ્વાણુપુવ્વી-एगो, दस, सयं,
सहस्सं, दस सहस्साइं, सयसहस्सं, दस
सयसहस्साइं, कोडी, दस कोडीओ,
कोडीसयं दस कोडिसयाइं । સે તં
પુવ્વાણુપુવ્વી ।

સે કિં તં પચ્છાણુપુવ્વી !

પચ્છાણુપુવ્વી-दस कोडिसयाइं
जाव एगो से तं पच्छाणुपुव्वी ।

સે કિં તં અણાણુપુવ્વી ?

અણાણુપુવ્વી-एयाए चेव एगा-
इयाए एगुत्तरियाए दसकोडिसयगच्छ-
गयाए सेढीए अन्नमन्नवभासो दुरुवूणो ।
પુપુવ્વી । સે તં ગણાણુપુવ્વી ।

પ્રશ્ન-અનાનુપૂર્વિનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર-એકથી લઇને એક-એકની
વૃદ્ધિ કરતા ૨૪ શ્રેણીની સ્થાપના કરીને
પરસ્પર ગુણતા અન્યેન્ય અભ્યસ્ત રાશિ
બને છે. તેમાંથી પ્રથમ અને અંતિમ ભ ગોને
બાદ કરીને શેષ ભ ગો અનાનુપૂર્વી છે.

૧૩૯.

પ્રશ્ન-ગણનાનુપૂર્વી-ગણતરી કરવાની
પદ્ધતિ-નુ પ કેવું છે ?

ઉત્તર-ગણનાનુપૂર્વીના ત્રણ પ્રકાર છે,
તે આ પ્રમાણે-પૂર્વીનુપૂર્વી, પશ્ચાનુપૂર્વી,
અને અનાનુપૂર્વી

પ્રશ્ન-પૂર્વાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર-એક, દસ, સો, હજાર, દસ-
હજાર, લાખ, દસ લાખ, કરોડ, દસ કરોડ,
અબજ, દસ અબજ, આ રીતે ગણતરી કરવી
તે પૂર્વાનુપૂર્વી.

પ્રશ્ન-પશ્ચાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર-દસ અબજથી લઈ ઉદ્દટા ક્રમે એક
મુધીની ગણતરી કરવી તે પશ્ચાનુપૂર્વી છે.

પ્રશ્ન-અનાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર-એકથી લઇને દસઅબજ પર્ય-
તની એક-એકની વૃદ્ધિવાળી શ્રેણીમા સ્થાપિત
સંખ્યાનો પરસ્પર ગુણાકાર કરતાં જે રાશિ
ઉત્પન્ન થાય તેમાંથી આદિ અને અતના બે
ભાગને બાદ કરતાં જે ભ ગો બાકી રહે તે
અનાનુપૂર્વી છે.

제 2 장 제 2 절 제 2 항 제 2 호

제 2 장 제 2 절 제 2 항 제 2 호

제 2 장 제 2 절 제 2 항 제 2 호

제 2 장 제 2 절 제 2 항 제 2 호

제 2 장 제 2 절 제 2 항 제 2 호

제 2 장 제 2 절 제 2 항 제 2 호

제 2 장 제 2 절 제 2 항 제 2 호

제 2 장 제 2 절 제 2 항 제 2 호

제 2 장 제 2 절 제 2 항 제 2 호

제 2 장 제 2 절 제 2 항 제 2 호

제 2 장 제 2 절 제 2 항 제 2 호

제 2 장 제 2 절 제 2 항 제 2 호

제 2 장 제 2 절 제 2 항 제 2 호

제 2 장 제 2 절 제 2 항 제 2 호

제 2 장 제 2 절 제 2 항 제 2 호

제 2 장 제 2 절 제 2 항 제 2 호

제 2 장 제 2 절 제 2 항 제 2 호

૧૪૧. સે કિં તં સામાયારી આણુપુવ્વી ? ૧૪૧.

સામાયારી આણુપુવ્વી તિવિહા
પણ્ણત્તા, તં જહા-પુવ્વાણુપુવ્વી પચ્છા-
નુપુવ્વી અણાણુપુવ્વી ।

સે કિં તં પુવ્વાણુપુવ્વી ?

પુવ્વાણુપુવ્વી-ઇચ્છાગારો, મિચ્છા-
ગારો, તહક્કારો, આવસ્સિયા, નિસી-
હિયા, આપુચ્છણા, પહિપુચ્છણા, છંદણા,
નિમંતણા, ઉવસંપયા । સે તં પુવ્વાણુ-
પુવ્વી ।

સે કિં તં પચ્છાણુપુવ્વી ।

પચ્છાણુપુવ્વી-ઉવસંપયા જાવ
ઇચ્છાગારો । સે તં પચ્છાણુપુવ્વી ।

પ્રશ્ન-સામાયારી-આનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ
કેવું છે ?

ઉત્તર- સામાયારી એટલે શિષ્યજનો
દ્વારા આચરિત ક્રિયાકલાપરૂપ સમાચારની
પરિપાટીના ત્રણ પ્રકાર છે. તે આ પ્રમાણે-
પૂર્વાનુપૂર્વી, પશ્ચાત્તુપૂર્વી, અને અનાનુપૂર્વી.

પ્રશ્ન- પૂર્વાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- ઇચ્છાકાર- કોઈના દબાણ વિના
વ્રત આચરવાની ઇચ્છા કરવી, મિથ્યાકાર-
અકૃત્યનું સેવન થઈ જતા પશ્ચાત્તાપદ્વારા
ફરી ન સેવવામાટે નિશ્ચય કરવો, તથાકાર-
શુદ્ધના વચનોને ‘તથેત’ કહીને સ્વીકારવા,
આવશ્યકી-આવશ્યક કાર્યમાટે ઉપશ્રયથી
બહાર જવું હોય ત્યારે શુરુને નિવેદન કરવું,
નૈષેધિકી- કાર્ય કરી પાછા ફર્યાની શુરુને
સૂચના કરવી, આપ્રચ્છના- કોઈ કાર્ય
કરવામાટે શુરુને પૂછવું, પ્રનિપ્રચ્છના-
કાર્યનો આરભ કરતી વખતે ફરી શુરુને
પૂછવું અથવા કોઈ કાર્યમાટે શુરુએ ના કહી
હોય ત્યારે થોડીવાર પછી કાર્યની અનિ-
વાર્યતા બતાવી પુનઃ પૂછવું, છંદના- અન્ય
સાલોગિક સાધુને પોતાના ભાગના આહારને
ગ્રહણ કરવા વિનંતી કરવી, નિમત્રણા-
આહારાદિ વહોરી લાવીદેવા અન્ય સાધુને
નિમત્રણ કરવું, ઉપસપત્- શુરુની નિકટ
રહેવું આ ક્રમે પદોની સ્થાપના કરવી તે
પૂર્વાનુપૂર્વી સામાચારી છે.

પ્રશ્ન- પશ્ચાત્તુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- ઉપસપત્થી લઇને ઇચ્છાકાર-
પર્યંત ઉલ્ટા ક્રમથી સ્થાપના કરવી તે
સામાચારીની પશ્ચાત્તુપૂર્વી છે

સે કિં તં અણાણુપુવ્વી ।

અણાણુપુવ્વી-એયાએ ચેવ એગા-
હયાએ એગુત્તરિયાએ દસગચ્છગયાએ
સેઠીએ અન્નમન્નભાસો દુરુવૂળો । સે તં
અણાણુપુવ્વી । સે તં સામાયારી આણુ-
પુવ્વી ।

૧૪૨. સે કિં તં ભાવાણુપુવ્વી ?

ભાવાણુપુવ્વી તિવિદ્ધા પળ્લત્તા,
તં જહા-પુવ્વાણુપુવ્વી પચ્છાણુપુવ્વી
અણાણુપુવ્વી ।

સે કિં તં પુવ્વાણુપુવ્વી ?

પુવ્વાણુપુવ્વી-ઉદદ ૧, ઉવસમિદ ૨,
આદ્દ ૩, અવસમિદ ૪, પારિણમિદ
૫, સંનિવાદ્દ ૬ । સે તં પુવ્વાણુપુવ્વી ।

સે કિં તં પચ્છાણુપુવ્વી ।

પચ્છાણુપુવ્વી સંનિવાદ્દ, જાવ
ઉદદ્દ । સે તં પચ્છાણુપુવ્વી ।

સે કિં તં અણાણુપુવ્વી ?

અણાણુપુવ્વી-એયાએ ચેવ એગા-
હયાએ એગુત્તરિયાએ છ ગચ્છગયાએ
સેઠીએ અન્નમન્નભાસો દુરુવૂળો । સે
તં અણાણુપુવ્વી । સે તં ભાવાણુપુવ્વી ।
સે તં આણુપુવ્વી । આણુપુવ્વીતિ પયં
સમત્તં ।

પ્રશ્ન- અનાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- એકથી લઈને દસપર્યંત એક-
એકની વૃદ્ધિ કરતાં દસશ્રેણીમાં સ્થાપિત
સંખ્યાનો પરસ્પર ગુણાકાર કરતાં જે રાશિ
પ્રાપ્ત થાય તેમાંથી પ્રથમ અને અંતિમ ભાગ
બાદ કરતાં જે ભાગો બાકી રહે તે બધા
અનાનુપૂર્વી છે.

૧૪૨.

પ્રશ્ન- ભાવાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- ભાવાનુપૂર્વીની- જીવના ઔદ-
યિકાદિ પરિણામ વિશેષરૂપ ભાવોની
આનુપૂર્વી ત્રણ પ્રકારની છે તે આ પ્રમાણે-
પૂર્વાનુપૂર્વી, પશ્ચાનુપૂર્વી અને અનાનુપૂર્વી.

પ્રશ્ન- પૂર્વાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર-ઔદયિકભાવ, ઔપશમિકભાવ,
શાયિકભાવ, શાયેપશમિકભાવ, પારિણા-
મિકભાવ, સાન્નિપાતિકભાવ, આ ક્રમે પદોનો
ઉપન્યાસ કરવો તે પૂર્વાનુપૂર્વી.

પ્રશ્ન- પશ્ચાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- સાન્નિપાતિક ભાવથી લઈને
ઔદયિકભાવ પર્યંત ભાવોને ઉલ્ટાક્રમથી
સ્થાપવા તે પશ્ચાનુપૂર્વી

પ્રશ્ન- અનાનુપૂર્વીનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- એકથી લઈ એક-એકની વૃદ્ધિ
કરતા છ શ્રેણીમાં સ્થાપિત સંખ્યાનો પર-
સ્પર ગુણાકાર કરતા જે રાશિ આવે તેટલા
ભાગોમાંથી પ્રથમ અને અંતિમ બે ભાગ બાદ
કરતાં જે ભાગો રહે તે બધા અનાનુપૂર્વી છે.
આ પ્રકારની ભાવાનુપૂર્વી છે આ પ્રકારે
અ પૂર્વીનું વર્ણન પૂર્ણ થાય છે. આ પ્રકારે
ઉપક્રમના 'આનુપૂર્વી' નામના પ્રથમ ભેદનું
નિરૂપણ સમાપ્ત થયું

ઉપક્રમનો દ્વિતીયભેદ—નામ.

૧૪૩. સે કિં તં નામે ?

નામે દસવિદે પળ્લત્તે, તં જહા-
 ઇગ્નામે, દુનામે તિનામે, ચુનામે,
 પંચનામે, છનામે, સત્તનામે, અટ્ટનામે,
 નવનામે, દસનામે ।

૧૪૩.

ઉપક્રમનો બીજો પ્રકાર નામ છે. જીવ, અજીવરૂપ પ્રત્યેક વસ્તુનો અભિધાયક (વાચક) હોય તે નામ. તેનું સ્વરૂપ કેવું છે ? નામના દસ પ્રકાર પ્રરૂપ્યા છે તે આ પ્રમાણે—(૧) એક નામ (૨) બે નામ (૩) ત્રણનામ (૪) ચારનામ (૫) પાંચનામ (૬) છનામ (૭) સાતનામ (૮) આઠનામ (૯) નવનામ (૧૦) દસનામ.

૧૪૪. સે કિં તં ઇગ્નામે ?

ઇગ્નામે—નામાણિ જાણિ કાણિ
 વિ, દન્વાણ ગુણાણ પજ્જવાણં ચ ।
 તેસિં આગમનિદ્ધસે, નામંતિ પરુવિયા
 સળ્લા ॥૧॥ સે તં ઇગ્નામે ।

૧૪૪.

પ્રશ્ન—એકનામનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર—દ્રવ્યોના, ગુણોના, પર્યાયોના, જેટલા નામો લોકમાં રૂઢ છે તે બધાને ‘નામ’ એવી એક સજ્ઞા આગમરૂપ નિકષ-કસોટી દ્વારા આપવામાં આવી છે અર્થાત્ જીવ, જન્તુ, આત્મા, પ્રાણી વગેરે અને નલ, વ્યોમ, આકાશ વગેરે અભિધાનોની ‘નામ’ એવી સામાન્ય સંજ્ઞા કહી છે. તેથી સર્વ અભિધાનોને એક નામત્વ સામાન્યની અપેક્ષાએ ‘એકનામ’ શબ્દદ્વારા પ્રગટ કરવામાં આવે છે આ પ્રકારનો એકનામનું સ્વરૂપ છે

૧૪૫. સે કિં તં દુનામે ?

દુનામે દુવિદે પળ્લત્તે, ત જહા-
 ઇગ્ગલ્લરિય ય અણેગલ્લરિય ય ।

૧૪૫

પ્રશ્ન—દ્વિનામનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર—દ્વિનામના બે પ્રકારો છે. તે આ પ્રમાણે—(૧) એકાક્ષરિક અને (૨) અનેકાક્ષરિક.

સે કિં તં ઇગ્ગલ્લરિય ?

ઇગ્ગલ્લરિય અણેગવિદે પળ્લત્તે,
 તં જહા—હી, સી, ધી, થી । સે તં
 ઇગ્ગલ્લરિય ।

પ્રશ્ન—એકાક્ષરિકનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર—એકાક્ષરિક — એક અક્ષરવડે નિષ્પન્ન થયેલ—નામના અનેક પ્રકારો છે જેમકે—‘હી’ (લજ્ઞા અથવા દેવતા વિશેષ), ‘શ્રી’ (લક્ષ્મી અથવા દેવતાવિશેષ), ‘ધી’ (શુદ્ધિ), સ્ત્રી આદિ એકાક્ષરિક નામ છે

સે કિં તં અણેગ્ગ્ગરિણ ?

અણેગ્ગ્ગરિણ અણેગ્ગ્ગરિણે પણ્ણત્તે,
તં જહા-કન્ના વીણા લયા માલા । સે
તં અણેગ્ગ્ગરિણ । અહવા-દુનામે
દુવિહે પણ્ણત્તે, તં જહા-જીવનામે ય
અજીવનામે ય ।

સે કિં તં જીવનામે ?

જીવનામે અણેગ્ગ્ગરિણે પણ્ણત્તે, તં
જહા-દેવદત્તો જણ્ણદત્તો વિણ્ણદત્તો
સોમદત્તો । સે તં જીવનામે ।

સે કિં તં અજીવનામે ?

અજીવનામે અણેગ્ગ્ગરિણે પણ્ણત્તે,
તં જહા-ઘડો પડો કડો રહો । સે તં
અજીવનામે । અહવા-દુનામે દુવિહે
પણ્ણત્તે, તં જહા વિસેસિણ ય અવિસેસિણ
ય । અવિસેસિણ દવ્વે, વિસેસિણ જીવ-
દવ્વે અજીવદવ્વે ય । અવિસેસિણ
જીવદવ્વે, વિસેસિણ જેરહ્મ તિરિવ્વ-
જોણિણ મણ્ણસે દેવે । અવિસેસિણ
જેરહ્મ, વિસેસિણ રયણપ્પહાણ સક્કર-
પ્પહાણ વાલુઅપ્પહાણ પંકપ્પહાણ ધૂમ-
પ્પહાણ તમાણ તમતમાણ । અવિસેસિણ
રયણપ્પહાણુદ્ધવીજેરહ્મ, વિસેસિણ પજ્જ-
ત્તણ ય અપજ્જત્તણ ય । એવં જાવ અવિ-
સેસિણ તમતમાણુદ્ધવી નેરહ્મ, વિસેસિણ
પજ્જત્તણ ય અપજ્જત્તણ ય । અવિસેસિણ
તિરિવ્વજોણિણ, વિસેસિણ ઈગ્ગિદિણ
વેહ્મિદિણ તેહ્મિદિણ ચરિદિણ પંચિદિણ ।
અવિસેસિણ ઈગ્ગિદિણ, વિસેસિણ પુઢ-

પ્રશ્ન- અનેકાક્ષરિક-અનેક અક્ષરોવડે
નિષ્પન્ન થયેલ નામનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર-અનેકાક્ષરિક નામના પણ અનેક
પ્રકારો છે. જેમકે- કન્યા, વીણા, લતા,
માલા, આદિ અથવા દ્વિનામના જે પ્રકાર
પ્રરૂપ્યા છે. તે આ પ્રમાણે- જીવનામ અને
અજીવનામ.

પ્રશ્ન- જીવનામનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર-જીવનામના અનેક પ્રકારો કહ્યા
છે. જેમકે- દેવદત્ત, યજ્ઞદત્ત, વિષ્ણુદત્ત,
સોમદત્ત વગેરે.

પ્રશ્ન- અજીવનામ એટલે શું ?

ઉત્તર-અજીવનામના અનેક પ્રકારો
પ્રરૂપ્યા છે. જેમકે- ઘટ, પટ, કટ (ચટાઈ),
રથ વગેરે. આ અજીવનામ છે. અથવા
દ્વિનામના જે પ્રકારો પ્રરૂપ્યા છે જેમકે-
(૧) વિશેષિત (વિશિષ્ટ) અને (૨) અવિશે-
ષિત (સામાન્ય). ‘ દ્રવ્ય ’ એ અવિશેષિત-
નામ છે અને ‘ જીવદ્રવ્ય ’ અથવા ‘ અજીવ
દ્રવ્ય ’ એ વિશેષિતનામ છે જ્યારે ‘ જીવદ્રવ્ય ’
એ નામને અવિશેષિત દ્વિનામ માનવામાં
આવે ત્યારે નારક, તિર્યચયોનિક, મનુષ્ય,
અને દેવ આ વિશેષિત દ્વિનામ થઈ જાય છે.
જો ‘ નારક ’ આ નામને અવિશેષિત માન-
વામાં આવે તો રત્નપ્રભાનો નારક, શકરા-
પ્રભાનો નારક, વાલુકાપ્રભાનો નારક,
પકપ્રભાનો નારક, ધૂમપ્રભાનો નારક, તમ
પ્રભાનો નારક, તમસ્તમપ્રભાનો નારક આ
વિશેષિત દ્વિનામ કહેવાય. જો ‘ રત્નપ્રભાનો
નારક ’ આ નામને અવિશેષિત માનવામાં
આવે તો રત્નપ્રભાનો પર્યાપ્ત નારક અને
અપર્યાપ્ત નારક, આ વિશેષિત કહેવાય

વિકાઇ, આડકાઇ તેડકાઇ વાડ-
 કાઇ વળસસડકાઇ । અવિસેસિ
 પુઢવિકાઇ, વિસેસિ સુહુમપુઢવિકા-
 ઇય વાદરપુઢવિકાઇય । અવિસે-
 સિ સુહુમપુઢવિકાઇ, વિસેસિ
 પજ્જતયસુહુમપુઢવિકાઇય અપજ્જતય-
 સુહુમપુઢવિકાઇય । અવિસેસિય
 વાદરપુઢવિકાઇ, વિસેસિ પજ્જતય-
 વાદરપુઢવિકાઇય અપજ્જતયવાદરપુ-
 ઢવિકાઇય । एवं આડકાઇ તેડ-
 કાઇ વાડકાઇ વળસસડકાઇ અવિ-
 સેસિ, વિસેસિય પજ્જતય અપજ્જ-
 તય મેઈ માણિયવ્વા । અવિસેસિ
 વેઈંદિ, વિસેસિ પજ્જતય વેઈંદિય
 અપજ્જતય વેઈંદિય । એવ તેઈંદિય-
 ચરિંદિયાવિ માણિયવ્વા । અવિસેસિ
 પંચિદિયતિરિક્ખજોણિ, વિસેસિ
 જલયરપંચિદિયતિરિક્ખજોણિ થલ-
 યરપંચિદિયતિરિક્ખજોણિ સ્વહયરપં-
 ચિદિયતિરિક્ખજોણિ । અવિસેસિ
 જલયરપંચિદિયતિરિક્ખજોણિ વિસે-
 સિ સંમુચ્છિમજલયરપંચિદિયતિરિ-
 ક્ખજોણિય ગમ્ભવકંતિયજલયરપં-
 ચિદિયતિરિક્ખજોણિય । અવિસેસિ
 સંમુચ્છિમજલયરપંચિદિયતિરિક્ખજો-
 ણિ, વિસેસિ પજ્જતયસંમુચ્છિમજ-
 લયરપંચિદિયતિરિક્ખજોણિય, અપજ્જતયસંમુચ્છિમજલયરપંચિદિયતિરિ-
 ક્ખજોણિય । અવિસેસિ ગમ્ભવકં-
 તિયજલયરપંચિદિયતિરિક્ખજોણિ,
 વિસેસિ પજ્જતયગમ્ભવકંતિયજલયર-
 પંચિદિયતિરિક્ખજોણિય, અપજ્જત-
 ગમ્ભવકંતિયજલયરપંચિદિયતિરિક્ખજો-

યાવત 'તમસ્તમઃપ્રભાનો નારક' આ નામને
 અવિશેષિત માનવામાં આવે તો તેના પર્યાપ્ત
 અને અપર્યાપ્ત એ વિશેષિત નામ કહેવાય.
 જો 'તિર્યગ્યોનિક' આ નામને અવિશેષિત
 માનવામાં આવે તો એકેન્દ્રિય, બેઘન્દ્રિય,
 ત્રીન્દ્રિય, ચતુર્દિદ્રિય, પચેન્દ્રિય, આ
 વિશેષિત નામ કહેવાય. જો એકેન્દ્રિયને
 અવિશેષિત માનવામાં આવે તો પૃથ્વી,
 અપ્, તેજ, વાયુ અને વનસ્પતિ, આ નામો
 વિશેષિત કહેવાય. જો પૃથ્વીકાયનામને
 અવિશેષિત માનવામાં આવે તો 'સૂક્ષ્મ-
 પૃથ્વીકાય' અને 'બાહરપૃથ્વીકાય' આ
 વિશેષિતનામ કહેવાય જો 'સૂક્ષ્મપૃથ્વીકાય'
 નામને અવિશેષિત માનવામાં આવે તો
 'પર્યાપ્તસૂક્ષ્મપૃથ્વીકાય' અને 'અપર્યાપ્ત-
 સૂક્ષ્મપૃથ્વીકાય', આ વિશેષિતનામ કહેવાય
 જો 'બાહરપૃથ્વીકાય'ને અવિશેષિત માનવામાં
 આવે તો 'પર્યાપ્તબાહરપૃથ્વીકાય' અને
 'અપર્યાપ્તબાહરપૃથ્વીકાય' વિશેષિતનામ
 કહેવાય તેજ પ્રમાણે જો 'અપકાય, તેઢકાય,
 વાયુકાય અને વનસ્પતિકાય', આ નામોને
 અવિશેષિતનામ માનવામાં આવે તો અનુ-
 ક્રમથી તેઓના પર્યાપ્ત અને અપર્યાપ્ત એ
 વિશેષિતનામ કહેવાય જો 'બેઘન્દ્રિય'ને
 અવિશેષિતનામ માનવામાં આવે તો પર્યાપ્ત-
 બેઘન્દ્રિય અને અપર્યાપ્તબેઘન્દ્રિય, વિશેષિત
 નામ થઈ જાય તેજ પ્રમાણે ત્રીન્દ્રિય,
 ચતુર્દિદ્રિયના સબંધમાં પણ જાણવું જો
 તિર્યગ્ય પચેન્દ્રિય, એ નામને અવિશેષિત
 માનવામાં આવે તો જળચર, સ્થળચર
 બેચર તિર્યગ્ય પચેન્દ્રિય, વિશેષિતનામ
 કહેવાય જો 'જળચરતિર્યગ્ય પચેન્દ્રિય'ને
 અવિશેષિતનામ માનવામાં આવે તો
 સમૂચ્છિમજળચરતિર્યગ્ય પચેન્દ્રિય અને
 ગર્ભવ્યુત્કાન્તિક જળચર તિર્યગ્ય પચેન્દ્રિય,
 આ નામો વિશેષિતનામ કહેવાય જો સમૂ-

ણિયે ય । અવિસેસિયે થલયરપંચિદિ-
યતિરિક્ખજોણિયે, વિસેસિયે ચડપ્પ-
યથલયરપંચિદિયતિરિક્ખજોણિયે ય પરિ-
સપ્પથલયરપંચિદિયતિરિક્ખજોણિયે ય ।
અવિસેસિયે ચડપ્પયથલયરપંચિદિયતિ-
રિક્ખજોણિયે, વિસેસિયે સમ્મુચ્છિમ-
ચડપ્પયથલયરપંચિદિયતિરિક્ખજોણિયે
ય ગઘ્ભવકંતિયચડપ્પયથલયરપંચિદિય-
તિરિક્ખજોણિયે ય । અવિસેસિયે
સમ્મુચ્છિમચડપ્પયથલયરપંચિદિયતિરિક્-
ખજોણિયે, વિસેસિયે પજ્જત્તયસંમુ-
ચ્છિમચડપ્પયથલયરપંચિદિયતિરિક્ખ-
જોણિયે ય અપજ્જત્તયસંમુચ્છિમચડપ્પ-
યથલયરપંચિદિયતિરિક્ખજોણિયે ય ।
અવિસેસિયે ગઘ્ભવકંતિયચડપ્પયથલય-
રપંચિદિયતિરિક્ખજોણિયે, વિસેસિયે
પજ્જત્તયગઘ્ભવકંતિયચડપ્પયથલયરપંચિ-
દિયતિરિક્ખજોણિયે ય અપજ્જત્તયગઘ્ભ-
વકંતિયચડપ્પયથલયરપંચિદિયતિરિક્ખ-
જોણિયે ય । અવિસેસિયે પરિસપ્પથલ-
યરપંચિદિયતિરિક્ખજોણિયે, વિસેસિયે
ઉરપરિસપ્પથલયરપંચિદિયતિરિક્ખજો-
ણિયે ય ધુયપરિસપ્પથલયરપંચિદિયતિ-
રિક્ખજોણિયે ય । એવિ સમ્મુચ્છિમા
પજ્જત્તગા અપજ્જત્તગા ય, ગઘ્ભવકતિયા
વિ પજ્જત્તગા અપજ્જત્તગા ય માણિયન્વા ।
અવિસેસિયે 'સુહયરપંચિદિયતિરિક્ખ-
જોણિયે, વિસેસિયે સમ્મુચ્છિમસુહય-
રપંચિદિયતિરિક્ખજોણિયે ય ગઘ્ભવકં-
તિયસુહયરપંચિદિયતિરિક્ખજોણિયે ય ।
અવિસેસિયે સંમુચ્છિમસુહયરપંચિદિય-
તિરિક્ખજોણિયે, વિસેસિયે પજ્જત્તય-
સંમુચ્છિમસુહયરપંચિદિયતિરિક્ખજો-

ચ્છિ'મજ્જળયરતિય'અપ'ચે'દ્રિયને અવિશેષિ-
તનામ માનવામા આવે તો પર્યાપ્ત અને
અપર્યાપ્તસમૂચ્છિ'મજ્જળયરતિય'અપ'ચે દ્રિય,
આ વિશેષિતનામ થઈ જાય છે. જો 'ગર્ભ-
વ્યુત્કાન્તિકજ્જળયરતિય'અપ'ચે'દ્રિય' આ
નામને અવિશેષિત માનવામા આવે તો
પર્યાપ્ત અને અપર્યાપ્તગર્ભવ્યુત્કાન્તિક-
જ્જળયરતિય'અપ'ચે'દ્રિય, એવા નામો વિશે-
ષિતનામ કહેવાય જો 'સ્થળયરતિય'અ-
પ'ચે'દ્રિય' આ નામને અવિશેષિત માન-
વામા આવે તો ચતુષ્પદસ્થળયરતિય'અ-
પ'ચે'દ્રિય અને પરિસર્પ-સરકતા ચાલનાર,
સ્થળયરતિય'અપ'ચે'દ્રિય, આ નામો
વિશેષિતનામ કહેવાય જો 'ચતુષ્પદસ્થ-
ળયરતિય'અપ'ચે'દ્રિય'નામને અવિશેષિત
નામ માનવામા આવે તો સમૂચ્છિ'મચતુ-
ષ્પદસ્થળયરતિય'અપ'ચે'દ્રિય અને ગર્ભ-
વ્યુત્કાન્તિકચતુષ્પદ સ્થળયરતિય'અપ'ચે-
દ્રિયનામો, વિશેષિતનામ મનાય જો
સમૂચ્છિ'મચતુષ્પદસ્થળયરતિય'અપ'ચે'દ્રિ-
યને અવિશેષિતનામ માનવામા આવે તો
પર્યાપ્ત અને અપર્યાપ્ત સમૂચ્છિ'મચતુષ્પ-
દસ્થળયરતિય'અપ'ચે'દ્રિય, આ નામો વિશે-
ષિતનામ થઈ જાય જો 'ગર્ભવ્યુત્કાન્તિક-
ચતુષ્પદસ્થળયરતિય'અપ'ચે'દ્રિય' નામને
અવિશેષિતનામ માનવામા આવે તો
પર્યાપ્ત અને અપર્યાપ્તગર્ભવ્યુત્કાન્તિકચતુ-
ષ્પદસ્થળયરતિય'અપ'ચે'દ્રિય, આ નામો
વિશેષિતનામ કહેવાય. જો 'પરિસર્પસ્થ-
ળયરતિય'અપ'ચે'દ્રિય' ને અવિશેષિતનામ
માનવામા આવે તો ઉરપરિસર્પસ્થળયર-
તિય'અપ'ચે'દ્રિય અને ભુજપરિસર્પસ્થળ-
યરતિય'અપ'ચે'દ્રિય, આ નામો વિશેષિત
નામ કહેવાય આ પ્રમાણે જ સમૂચ્છિ'મ-
પર્યાપ્ત-અપર્યાપ્ત અને ગર્ભવ્યુત્કાન્તિક
પર્યાપ્ત-અપર્યાપ્તનુ કથન કરવું. જો 'જેચ-

ણિય અપજ્જત્તયસંમુચ્છિમ્મસુહરપંચિ-
 દિયતિરિક્ખજોણિય ય । અવિસેસિય
 ગબ્ભવકંતિયસુહરપંચિદિયતિરિક્ખ—
 જોણિય, વિસેસિય પજ્જત્તયગબ્ભવકં-
 તિયસુહરપંચિદિયતિરિક્ખજોણિય
 અપજ્જત્તયગબ્ભવકંતિયસુહરપંચિદિય-
 તિરિક્ખજોણિય ય । અવિસેસિય મણુસે,
 વિસેસિય સંમુચ્છિમ્મણુસે ગબ્ભવકં-
 તિયમણુસે । અવિસેસિય સંમુચ્છિમ-
 મણુસે, વિસેસિય પજ્જત્તગ સંમુચ્છિમ-
 મણુસે ય અપજ્જત્ત સંમુચ્છિમ્મણુસે
 ય । અવિસેસિય ગબ્ભવકંતિયમણુસે,
 વિસેસિય કમ્મભૂમિઓ ય અકમ્મભૂ-
 મિઓ ય અંતરદીવઓ ય સંઘિજ્જ
 વાસાઉય અસંઘિજ્જવાસાઉય
 પજ્જત્તાપજ્જત્તઓ । અવિસેસિય દેવે
 વિસેસિય ભવણવાસી વાણમંતરે જોહ્-
 સિય વેમાણિય ય । અવિસેસિય ભવ-
 ણવાસી, વિસેસિય અસુરકુમારે નાગ-
 કુમારે સુવણ્ણકુમારે વિજ્જુકુમારે અગ્નિ-
 કુમારે દીવકુમારે ઉદહિકુમારે દિસી-
 કુમારે વાહુકુમારે થણિયકુમારે । સન્ને-
 સિપિ અવિસેસિય-વિસેસિય-પજ્જત્તગ-
 અપજ્જત્તગમેયા માણિયન્ના । અવિસે-
 સિય વાણમંતરે, વિસેસિય પિસાણ, ભૂણ,
 જક્ખે, રક્ખસે, કિન્નરે, કિપુરિસે,
 મહોરગે, ગંધવ્વે, ઇંદ્રિયે પિ અવિ-
 સેસિયવિસેસિયપજ્જત્તયઅપજ્જત્તયમેયા
 માણિયન્ના । અવિસેસિય જોહ્સિય,
 વિસેસિય ચદે સૂરે ગદ્ધગણે નક્ખત્તે
 તારાલ્લે । ઇંદ્રિયે પિ અવિસેસિયવિ-
 સેસિયપજ્જત્તયઅપજ્જત્તયમેયા માણિય-
 ન્ના । અવિસેસિય વેમાણિય, વિસેસિય

રતિયં ચપ ચેન્દ્રિય, આ નામને અવિશે-
 પિત નામ કહેવામાં આવે તો સંમૂર્ધિમ-
 ખેચરતિયં ચપ ચેન્દ્રિય અને ગર્ભવ્યુત્કા-
 ન્તિક ખેચરતિયં ચપ ચેન્દ્રિય નામો વિશે-
 પિતનામ કહેવાય. જો સંમૂર્ધિમખેચર-
 તિયં ચપ ચેન્દ્રિય આ નામને અવિશેષિત
 નામ માનવામાં આવે તો પર્યાપ્ત અને
 અપર્યાપ્ત સંમૂર્ધિમખેચરતિયં ચપ ચેન્દ્રિય,
 નામો વિશેષિત નામ કહેવાય જો ‘ગર્ભ-
 વ્યુત્કાન્તિકખેચરતિયં ચપ ચેન્દ્રિય’ નામને
 અવિશેષિત માનવામાં આવે તો પર્યાપ્ત
 અને અપર્યાપ્તગર્ભવ્યુત્કાન્તિકખેચરતિયં-
 ચપચેન્દ્રિય, આ નામો વિશેષિત નામ કહેવાય.

જો ‘મનુષ્ય’ આ નામ અવિશેષિત
 (સામાન્ય) નામ માનવામાં આવે તો
 સંમૂર્ધિમમનુષ્ય અને ગર્ભવ્યુત્કાન્તિક-
 મનુષ્ય, આ નામો વિશેષિત નામ કહેવાય.
 જો સંમૂર્ધિમમનુષ્ય નામને અવિશેષિત નામ
 કહેવામાં આવે તો પર્યાપ્તસંમૂર્ધિમમનુષ્ય
 અને અપર્યાપ્તસંમૂર્ધિમમનુષ્ય, આ બે
 નામો વિશેષિત નામ થઈ જાય. જો ગર્ભ-
 વ્યુત્કાન્તિકમનુષ્ય આ નામને અવિશેષિત
 માનવામાં આવે તો કર્મભૂમિના, અકર્મ-
 ભૂમિના, અતરદીપના, સ આતવર્ષની
 આયુવાળા, અસ આત વર્ષની આયુવાળા,
 પર્યાપ્તક અને અપર્યાપ્તકમનુષ્ય એવા નામો
 વિશેષિત થઈ જાય છે

જો દેવ આ નામને અવિશેષિત માનવામાં
 આવે તો ભવનપતિ, વાણવ્ય તર, જ્યોતિષક
 અને વૈમાનિક આ દેવોના નામો વિશેષિત
 નામ કહેવાય જો ભવનવાસીનામને અવિ-
 શેષિત નામ કહેવામાં આવે તો અસુરકુમાર,
 નાગકુમાર, સુવર્ણકુમાર, વિદ્યુતકુમાર,
 અગ્નિકુમાર, દીપકુમાર, ઉદધિકુમાર, દિક્ષ-
 કુમાર, વાયુકુમાર અને સ્તનિતકુમાર, આ
 નામો વિશેષિત નામ બની જાય છે આ
 સર્વ નામોને પણ જો અવિશેષિતનામ માન-

કપ્પોવગે ય કપ્પાતીયગે ય । અવિસે-
સિણ કપ્પોવગે, વિસેસિણ સોહમ્મણ
ઈસાણણ સળંકુમારણ માહિંદણ વંમલોણ
લંતયણ મહાસુક્કણ સહસ્સારણ આણયણ
પાણયણ આરણણ અચ્ચુયણ । એસિંપિ-
અવિસેસિયવિસેસિયપજ્જત્તગપજ્જત્ત-
ગમેયા માણિયવ્વા ।

અવિસેસિણ કપ્પાતીયણ, વિસે-
સિણ ગેવેજ્જગે ય અણુત્તરોવવાડણ ય ।
અવિસેસિણ ગેવેજ્જણ, વિસેસિણ હેટ્ઠિમે,
મજ્ઝિમે, ઉવરિમે । અવિસેસિણ હેટ્ઠિ-
મગેવેજ્જણ, વિસેસિણ હેટ્ઠિમહેટ્ઠિમગેવે-
જ્જણ, હેટ્ઠિમમજ્ઝિમગેવેજ્જણ, હેટ્ઠિમ-
ઉવરિમગેવેજ્જણ । અવિસેસિણ મજ્ઝિમ-
ગેવિજ્જિણ, વિસેસિણ મજ્ઝિમહેટ્ઠિમ-
ગેવેજ્જણ, મજ્ઝિમમજ્ઝિમગેવેજ્જણ,
મજ્ઝિમઉવરિમગેવેજ્જણ । અવિસેસિણ
ઉવરિમગેવેજ્જણ, વિસેસિણ ઉવરિમહેટ્ઠિ-
મગેવેજ્જણ ઉવરિમમજ્ઝિમગેવેજ્જણ ઉવ-
રિમઉવરિમગેવેજ્જણ ય । એસિંપિ
સન્વેસિં અવિસેસિયવિસેસિયપજ્જત્તગા-
પજ્જગમેયા માણિયવ્વા । અવિસેસિણ
અણુત્તરોવવાડણ, વિસેસિણ વિજયણ
વેજયંતણ જયંતણ અપરાજિયણ સવ્વટ્ઠ-
સિદ્ધણ ય । એસિંપિ સન્વેસિં અવિ-
સેસિયવિસેસિયપજ્જત્તગાપજ્જત્તગમેયા
માણિયવ્વા ।

અવિસેસિણ અજીવદન્વે, વિસેમિણ
ધમ્મત્થિકાણ અધમ્મત્થિકાણ આગાસત્થિ-
કાણ પોગ્ગલત્થિકાણ અદ્દાસમણ ય ।
અવિસેસિણ પોગ્ગલત્થિકાણ, વિસેમિણ
પગ્ગમાણુપોગ્ગાદે દુપ્પણસિણ તિપ્પણસિણ
જાત અર્ણતપ્પણસિણ ય । મે તં દુનામે ।

વામાં આવે તો સર્વના પર્યાપ્ત અને અપ-
ર્યાપ્ત વિશેષિત નામ કહેવાય જેમકે પર્યાપ્ત
અમુરકુમાર અને અપર્યાપ્ત અમુરકુમાર
આદિ. જે વાણુવ્યંતરને અવિશેષિત નામ
માનવામાં આવે તો પિશાચ, ભૂત, યદા,
રાક્ષસ, કિન્નર, કિંપુરુષ, મહોરગ, ગાધર્વ,
આ નામો વિશેષિત નામ કહેવાય. આ સર્વને
પણુ જે અવિશેષિત નામ માનવામાં આવે
તો તેના પર્યાપ્ત અને અપર્યાપ્ત વિશેષિત
કહેવાય. જેમકે- પર્યાપ્તપિશાચ, અપર્યા-
પ્તપિશાચ આદિ. જે વૈમાનિક આ નામને
અવિશેષિત માનવામાં આવે તો કલ્પોપપન્ન
અને કલ્પાતીત આ નામો વિશેષિત નામ
કહેવાય જે કલ્પોપપન્નને અવિશેષિત નામ
કહેવામાં આવે તો સૌધર્મવિમાનના દેવો,
સાનતકુમાર, માહેન્દ્ર, પ્રહ્લલોક, લાતક,
મહાશુક, સહસ્રાર, આનત, પ્રાણુત, ૧૨ણુ
અને અચ્યુતવિમાનના દેવો, એવા નામો
વિશેષિત કહેવાય. જે તે સર્વને અવિશેષિત
નામ કહેવામાં આવે તો તેઓના પર્યાપ્ત
અને અપર્યાપ્ત એ વિશેષિત નામ થઈ જાય.
જે કલ્પાતીત આ નામને અવિશેષિત માન-
વામાં આવે તો ઐવેયકવાગ્રી અને અનુત્તર-
વિમાનવાગ્રી, એ વિશેષિત નામો કહેવાય.
જે ઐવેયકવાગ્રીને અવિશેષિત માનવામાં
આવે તો અધસ્તન, મધ્યમ અને ઉપરિતન.
આ નામો વિશેષિત થઈ જાય છે. જે
અધસ્તનઐવેયકને અવિશેષિત નામ માન-
વામાં આવે તો અધસ્તનાધસ્તનઐવેયક,
અધસ્તન-મધ્યમઐવેયક, અધસ્તનઉપરિત-
નઐવેયક, આ નામો વિશેષિત કહેવાય. જે
મધ્યમઐવેયકને અવિશેષિત માનવામાં આવે
તો મધ્યમાધસ્તનઐવેયક, મધ્યમમધ્યમ-
ઐવેયક, મધ્યમેપરિતનઐવેયક, આ ત્રણ
નામો વિશેષિત કહેવાય જે ઉપરિતનઐવે-
યકને અવિશેષિત નામ માનવામાં આવે તો

ઉપરિતનાધસ્તનઐવેયક, ઉપરિતનમધ્યમ-
ઐવેયક, ઉપરિતન-ઉપરિતનઐવેયક, નામો
વિશેષિત નામ કહેવાય જો આ સર્વને પણ
અવિશેષિતનામ માનવામા આવે તો તેના
પર્યાપ્ત અને અપર્યાપ્ત, એ વિશેષિત નામો
કહેવાય. જો અનુત્તરોપપાતિકદેવ, આ
નામને અવિશેષિતનામ કહેવામા આવે તો
વિજય, વૈજયન્ત, જયન્ત, અપરાજિત અને
સર્વાર્થસિદ્ધ વિમાનના દેવ વિશેષિત નામ
કહેવાય આ સર્વને પણ અવિશેષિત નામ
માનવામાં આવે તો તેઓની સાથે પર્યાપ્ત
અને અપર્યાપ્ત વિશેષણ લગાડવાથી તે
વિશેષિત નામો થઈ જાય છે.

જો ‘અણુવદ્રવ્ય’ આ નામને અવિશેષિત
(સામાન્ય) નામ માનવામા આવે તો
ધર્માસ્તિકાય, અધર્માસ્તિકાય, આકાશાસ્તિ-
કાય, પુદ્ગલાસ્તિકાય, અદ્વાસમય, આ નામો
વિશેષિત (વિશેષ) નામો કહેવાય. જો
પુદ્ગલાસ્તિકાયને પણ અવિશેષિત નામ
માનવામા આવે તો પુદ્ગલપરમાણુ, દ્વિપ્ર-
દેશિક, ત્રિપ્રદેશિક યાવત્ અને તપ્રદેશિકસ્ક ધ
આ નામો વિશેષિત કહેવાય આ પ્રકારનું
દ્વિનામનું સ્વરૂપ છે

૧૪૬. સે કિં તં તિનામે ?

તિનામે તિવિદે પળ્લત્તે, તં જહા-
દવ્વણામે શુણ્ણામે પજ્જવણામે ય ।

સે કિં તં દવ્વણામે ?

દવ્વણામે છવ્વિદે—પળ્લત્તે, તં
જહા—ધમ્મત્થિકાણ અધમ્મત્થિકાણ
આગાસત્થિકાણ જીવત્થિકાણ પુગ્ગલ-
ત્થિકાણ અદ્વાસમણ ય । સે તં દવ્વણામે ।

૧૪૬. પ્રશ્ન—ત્રિનામનું—ત્રણ રૂપવાળા નામનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર—ત્રિનામના ત્રણ ભેદો છે. તે
આ પ્રમાણે—(૧) દ્રવ્યનામ (૨) શુણ્ણનામ
અને (૩) પર્યાયનામ

પ્રશ્ન—દ્રવ્યનામનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર—દ્રવ્યનામ છ પ્રકારનું છે. જેમકે—
(૧) ધર્માસ્તિકાય (૨) અધર્માસ્તિકાય (૩)
આકાશાસ્તિકાય (૪) જીવાસ્તિકાય (૫)
પુદ્ગલાસ્તિકાય અને (૬) અદ્વાકાળ

સે કિં તં ગુણનામે ?

ગુણનામે પંચવિદે પળ્લત્તે, તં જઠા-
વળ્લનામે ગંધનામે રસનામે ફાસનામે
સંઠાળનામે

સે કિં તં વળ્લનામે ?

વળ્લનામે પઠ્ઠવિદે પળ્લત્તે, તં
જઠા-કાલવળ્લનામે નીલવળ્લનામે લોહિ-
યવળ્લનામે હાલિદ્વળ્લનામે સુકિલ્લવળ્લ-
નામે । સે ત્તં વળ્લનામે

સે કિં તં ગંધનામે ?

ગંધનામે દુવિદે પળ્લત્તે, તં જઠા-
સુરભિગંધનામે ય દુરભિગંધનામે ય ।
સે ત્તં ગંધનામે ।

સે કિં તં રસનામે ?

રસનામે પંચવિદે પળ્લત્તે, તં જઠા-
તિત્તરસનામે કઙ્કયરસનામે કસાયરસ-
નામે અંવિલરસનામે મહુરરસનામે ય ।
સે ત્તં રસનામે ।

સે કિં તં ફાસનામે ?

ફાસનામે અઢ્ઢવિદે પળ્લત્તે, તં
જઠા-કવ્વહ્લફાસનામે મહયફાસનામે
ગરુયફાસનામે લહુયફાસનામે મીયફાસ-
નામે ઉસિળફાસનામે ણિદ્ધફાસનામે

પ્રશ્ન- ગુણનામનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- દ્રવ્યને આશ્રિત અને સહલાવી
વિશેષને ગુણ કહે છે. તે ગુણનામના પાંચ
પ્રકારો પ્રત્ય્યા છે. જેમકે- (૧) વર્ણનામ
(૨) ગંધનામ (૩) રસનામ (૪) સ્પર્શનામ
અને (૫) સંસ્થાનનામ.

પ્રશ્ન- વર્ણનામનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- વર્ણનામના પાંચ ભેદો છે.
જેમકે- (૧) કૃષ્ણવર્ણનામ (૨) નીલવર્ણ-
નામ (૩) રક્તવર્ણનામ (૪) પીતવર્ણનામ
અને (૫) શુકલવર્ણનામ આ વર્ણનામનું
સ્વરૂપ છે.

પ્રશ્ન- ગંધનામનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- સૂંઘવાથી જેનો અનુભવ થાય
તે ગંધ, ગંધનું નામ તે ગંધનામ. તેના બે
પ્રકાર કહ્યા છે જેમકે- (૧) સુરભિગંધ અને
(૨) દુરભિગંધ આ ગંધનામનું સ્વરૂપ છે.

પ્રશ્ન- રસનામનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- ચાખવાથી જેનો અનુભવ થાય
તે રસ, રસનું નામ તે રસનામ, તેના પાંચ
પ્રકારો છે. જેમકે- (૧) તીખો રસનામ (૨)
કડવો રસનામ (૩) તુરો રસનામ (૪) ખાટો
રસનામ અને (૫) મધુર રસનામ. આ રસ
નામનું સ્વરૂપ

પ્રશ્ન- સ્પર્શનામનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- સ્પર્શનામના આઠ પ્રકાર
પ્રત્ય્યા છે તે આ પ્રમાણે- (૧) કર્કશસ્પ-
ર્શનામ (૨) કોમળસ્પર્શનામ (૩) ગુરુ-
સ્પર્શનામ (૪) લઘુસ્પર્શનામ (૫) શીત-
સ્પર્શનામ (૬) ઉષ્ણસ્પર્શનામ (૭) સ્નિગ્ધ-

લુલ્લખાસનામે । સે તં ફાસનામે ।

સ્પર્શનામ અને (૮) રૂક્ષસ્પર્શનામ. આ સ્પર્શ નામનું સ્વરૂપ છે.

સે કિં તં સંઠાણનામે ?

સંઠાણનામે—પંચવિદે પળ્લત્તે, તં જહા-પરિમંડલસંઠાણનામે વટ્ટસંઠાણનામે તંસસંઠાણનામે ચરંસસંઠાણનામે આય-યસંઠાણનામે । સે તં સંઠાણનામે । સે તં ગુણનામે ।

પ્રશ્ન— સંસ્થાનનામનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— સંસ્થાનનામના પાત્ર પ્રકારો કહ્યા છે. તે આ પ્રમાણે— (૧) પરિમંડલસ-સ્થાનનામ (૨) વૃત્તસ સ્થાનનામ (૩) ચક્ષ-સ સ્થાનનામ (૪) ચતુરક્ષસંસ્થાનનામ (૫) આયતસ સ્થાનનામ આ સંસ્થાનનામનું સ્વરૂપ છે. આ પ્રમાણે ગુણનામનું સ્વરૂપ બાણુવું

૧૪૭. સે કિં તં પજ્જવણામે ?

૧૪૭.

પ્રશ્ન— પચાર્થનામનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

પજ્જવણામે અણેગવિદે પળ્લત્તે, તં જહા-એગગુણકાલે દુગુણકાલે તિગુણકાલે જાવ દસગુણકાલે સંઘિજ્જગુણકાલે અસંઘિજ્જગુણકા-લે અણંતગુણકાલે । એવં નીલલોહિ-યહાલિદ્ધસુક્કિલ્લા વિ ભાણિયન્વા । એગ-ગુણસુરભિગંધે દુગુણસુરભિગંધે તિગુણસુર-ભિગંધે જાવ અણંતગુણસુરભિગંધે । એવં દુરભિગંધોઽવિ ભાણિયન્વો । એગગુણ-તિત્તે જાવ અણંતગુણતિત્તે । એવં કહુય-કસાય અંવિલમહુરાવિ ભાણિયન્વા । એગગુણકવ્વલ્લે જાવ અણંતગુણકવ્વલ્લે, એવં મડયગરુયલહુયસીતઉસિણિદ્ધલુ-વલ્લાવિ ભાણિયન્વા । સે તં પજ્જવણામે ।

ઉત્તર— દ્રવ્ય અને ગુણની લિપ્ત લિપ્ત અવસ્થાઓ પચાર્થ કહેવાય પચાર્થનું નામ તે પચાર્થનામ. તેના અનેક પ્રકારો હોય છે. જેમકે— એક ગુણ (અ શ) કાળક, દ્વિગુણ-કાળક, ત્રિગુણકાળક યાવત્ દસગુણકાળક, સંખ્યાતગુણકાળક, અસંખ્યાતગુણકાળક, અનંતગુણકાળક. નીલ, રક્ત, પીત, અને શુકલવર્ણની પચાર્થોના નામો પણ એમજ સમજવા બેઠએ એકગુણ સુરભિગંધ, દ્વિગુ-ણસુરભિગંધ, ત્રિગુણસુરભિગંધ યાવત્ અનંતગુણસુરભિગંધ, તે પ્રમાણે દુરભિગંધ-નામવિષે પણ કહેવું. એકગુણતીખો યાવત્ અનંતગુણતીખો. તે પ્રમાણે કડવો, કસાયેલ, ખાટો, અને મધુરરસ વિષે કહેવું એક ગુણ કર્કશ યાવત્ અનંતગુણકર્કશ. તે પ્રમાણે મૃદુ, ગુરુ, લઘુ, શીત, ઉષ્ણ, સિન્ધ અને રૂક્ષસ્પર્શમાટે પણ કહેવું. આવું પચાર્થ-નામનું સ્વરૂપ છે. તાત્પર્ય—વર્ણ, ગંધઆદિ ગુણોમાં એક અશયી લઈ અનન્તઅશો હોય, તે અશો તે ગુણના પચાર્થો કહેવાય. તેઓનું નામ પચાર્થનામ કહેવાય છે.

૧૪૮. તં પુણ ણામં તિવિહં,
 इत्थी पुरिसं णपुंसगं चेव ।
 एएसि तिण्हपि य,
 अंतमि य पख्वणं वोच्छं ॥१॥
 तत्थ पुरिसस्स अंता,
 आ ई ऊ ओ हवंति चत्तारं ।
 ते चेव इत्थियाओ,
 हवंति ओकारपरिहीणा ॥२॥
 अतिअ इंतिय उंतिय—
 अંતાउ णपुंसगस्स वोद्धत्वा ।
 एएसि तिण्हपि य,
 वोच्छामि निदंसणे एत्तो ॥३॥
 आगारंतो राया,
 ईगारंता गिरी य सिहरी य ।
 ऊगारंतो विण्ह,
 दुमो य અંતો ઉ પુરિસાણં ॥૪॥
 આગારંતા માલા,
 ઈગારંતો સિરી ય લચ્છી ય ।
 ઉગારંતા જંદુ,
 બહુ ય અંતા ઉ ઇત્થીણં ॥
 અંકારંતં ધન્નં,
 ઈંકારંતં નપુંસગં અત્થિય ।
 ઉંકારંતં પીહં મહું ચ અંતા ણપુંસાણં ॥
 સે ચં તિણામે ।

૧૪૮. ત્રિનામનું ખીજ પ્રકારે કથન કરતાં
 સૂત્રકાર કહે છે— ત્રિનામના ત્રણ પ્રકાર છે.
 જેમકે— (૧) સ્ત્રીનામ, (૨) પુરુષનામ અને
 નપુસકનામ. આ ત્રણે પ્રકારના નામોની
 તેમના અલ્યાક્ષરો દ્વારા પ્રરૂપણા કરાય છે.
 પુરુષનામોને અ તે આ, ઇ, ઊ કે ઓ, આ
 ચારમાંથી કોઈ એક વર્ણ હોય છે. સ્ત્રીના-
 મોને અ તે ‘ઓ’ સિવાય ત્રણ (આ, ઇ,
 ઊ) વર્ણ હોય છે અને જે શબ્દોને અ તે
 અં, ઇ, કે ઉ હોય તેને નપુસકલિંગના સમ-
 જવા હવે ત્રણેય લિંગના ઉદાહરણો આપ-
 વામાં આવે છે. પુરુષનામના આકારાન્તનું
 ઉદાહરણ ‘રાયા’ (રાજ) છે. ઇકારાન્તનું
 ‘ગિરી’ (ગિરિ) તથા ‘શિખરી’ છે.
 ઉકારાન્તનું ‘વિણ્હ’ (વિષ્ણુ) છે. ઓકારા-
 ન્તનું ‘દુમો’ (દ્રુમો-વૃક્ષ) આ બધા
 પ્રાકૃત નરજાતિના પદો છે. ‘માલા’ આ પદ
 આકારાન્ત નારીજાતિનું છે. ઇકારાન્તનું
 ‘શ્રી’ ‘લક્ષ્મી’ પ્રાકૃત નારીજાતિનું પદ છે.
 ઉકારાન્ત નારીજાતિના ‘જંબૂ’ (વનસ્પતિ
 વિશેષ) ‘ખહૂ’ ઉદાહરણ છે. ‘ધન’ આ
 પ્રાકૃતપદ અંકારાન્ત નપુસકલિંગનું પદ છે.
 ‘અત્થિય’ (અસ્થિ) આ પ્રાકૃતપદ ઇકારા-
 ન્ત નપુસકલિંગનું છે. ‘પીહું’ (ક્ષીર),
 ‘મહું’ (મધુ), ઉકારાન્ત નપુસકલિંગના
 પદ છે. આ પ્રકારનું ત્રિનામનું સ્વરૂપ છે.

૧૪૯. સે કિં ત ચડણામે ?

ચડણામે ચડવિદ્ધે પણ્ણત્તે, તં જહા-
 આગમેણં લોવેણં પયઈણ વિગારેણં ।

સે કિં તં આગમેણં ?

૧૪૯

પ્રશ્ન— ચતુર્નામનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર—ચતુર્નામના ચાર પદાર કહ્યા છે.
 તે આ પ્રમાણે—(૧) આગમનિષ્પન્નનામ (૨)
 લોપનિષ્પન્નનામ (૩) પ્રકૃતિનિષ્પન્નનામ
 અને (૪) વિકારનિષ્પન્નનામ.

પ્રશ્ન— આગમનિષ્પન્નનામનું સ્વરૂપ
 કેવું છે ?

આગમેણં પદ્માનિ પયાંસિ કુણ્ડાનિ
સે તં આગમેણં ।

સે કિં તં લોવેણં ?

લોવેણં તે અત્ર તેડત્ર, પટો અત્ર
પટોડત્ર, ઘટો અત્ર ઘટોડત્ર, સે તં
લોવેણં ।

સે કિં તં પર્ગઈ ?

પર્ગઈ—અમ્રી એતૌ, પટ્ટુ ઇમૌ, શાલે
એતે, માલે ઇમે, સે તં પર્ગઈ ?

સે કિં તં વિગારેણં ?

વિગારેણં—દંડસ્સ અગ્ગં=દંડગ્ગં,
સા આગયા = સાડડગયા, દહિ ઇણં=
દહીણં, નઈદ્દહ=નઈદ્દ, મહુ ઉદગં=
મહુદગં, વહુ ઝહો=વહુહો । સે તં
વિગારેણં । સે તં ચડણામે ।

૧૫૦. સે કિં તં પંચનામે ?

પંચનામે—પંચવિદ્દે પણ્ણત્તે, તં જહા—
નામિયં જેવાઈયં અવ્વહાઈયં ઓવસ—
ગિયં મિસ્સં । આસે ત્તિ નામિયં, સલ્લ

૧૫૦.

ઉત્તર— આગમરૂપ અનુસ્વારવડે જે જે
શબ્દો બને તે આગમનિષ્પન્ન નામ છે. તે આ
પ્રમાણે— પદ્માનિ (અહીં તુ નો આગમ થાય
છે). એવીજ રીતે ‘પયાંસિ’ અને ‘કુણ્ડાનિ’
પણ આગમનિષ્પન્ન નામ છે.

પ્રશ્ન—લોપનિષ્પન્નનામનુ સ્વરૂપ શુ છે ?

ઉત્તર— તે + ત્ર - તેડત્ર, પટો+અત્ર—
પટોડત્ર, ઘટો+અત્ર—ઘટોડત્ર, આ પદોમાં
‘અ’ નો લોપ થયો છે, માટે આ પદો
લોપનિષ્પન્ન નામ કહેવાય છે.

પ્રશ્ન— પ્રકૃતિનિષ્પન્નનામનું સ્વરૂપ
કેવું ?

ઉત્તર—અશી—એતૌ, પટ્ટુ—ઇમૌ, શાલે—
એતે, માલે—ઇમે, આ પ્રયોગોમાં પ્રકૃતિભાવ
હોવાથી કોઈ વિકાર ન થતાં પ્રકૃતિરૂપેજ
રહેતા હોવાથી પ્રકૃતિનિષ્પન્નનામ છે.

પ્રશ્ન— વિકારનિષ્પન્નનામનુ સ્વરૂપ
કેવું છે ?

ઉત્તર— વિકારનિષ્પન્નનામ— જે નામમાં
કોઈ એક વર્ણને સ્થાને બીજાવર્ણનો પ્રયોગ
થાય તે તે આ પ્રકારનું છે— દડ + અત્ર =
દડાત્ર, સા + આગતા=સાગતા, દધિ + ઇદ =
દધીદં, નદી + ઇહ = નદીહ, મધુ + ઉદક =
મધુદક, વધૂ + ઊહો = વધૂહો. આ બધા
નામો વિકારનિષ્પન્ન છે આ ચતુર્નામનુ
સ્વરૂપ છે

પ્રશ્ન—પંચ નામનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર—પંચનામના પાંચ પ્રકારો કહ્યા છે, તે
આ પ્રમાણે— (૧) નામિક—વસ્તુવાચક (૨)
નૈપાતિક (નિપાતોમા ગણતરી હોવાથી) (૩)
આખ્યાતિક—ક્રિયાપ્રધાન (૪) ઔપસર્ગિક—
ઉપસર્ગરૂપે વપરાતુ (૫) મિશ્ર. ‘અથ’ પદ

તિ નેવાઈયં, ધાવટિ અવસાઈયં,
પરિતિ ઓવસગિયં, સંજણ તિ સિસ્સં ।
સે તં પંચનામ ।

નામિકનામનું ઉદાહરણ છે ‘ખલુ’ પદ
નૈપાતિકનું ઉદાહરણ છે. ‘ધાવતિ’ (દોડવું)
આખ્યાતિકનું ઉદાહરણ છે. ‘પરિ’ ઔપ-
સર્ગિક નામ છે. સંયત-‘સમ્’ ઉપસર્ગ અને
‘યત’ ધાતુના સંયોગથી બન્યું હોવાથી
મિશ્રનામનું ઉદાહરણ છે. આ પંચ નામનું
સ્વરૂપ છે.

૧૫૧. સે કિં તં છળ્ણામે ?

૧૫૧. પ્રશ્ન- છ નામનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

છળ્ણામે છવ્વિહે પળ્ણત્તે, તં જહા-
ઉદ્દણ, ઉવસમિણ સ્વદ્દણ સ્વઓવસમિણ
પારિણામિણ સંનિવાદ્દણ ॥

ઉત્તર- છનામના છ પ્રકારો પ્રજ્ઞા છે.
તે આ પ્રમાણે- (૧) ઔદયિક (૨) ઔપ-
શમિક (૩) ક્ષાયિક (૪) ક્ષાયોપશમિક (૫)
પારિણામિક અને (૬) સાન્નિપાતિક

૧૫૨. સે કિં તં ઉદ્દણ ?

૧૫૨. પ્રશ્ન- ઔદયિકભાવનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉદ્દણ દુવિહે પળ્ણત્તે, તં જહા-
ઉદ્દણ ય ઉદયનિપ્પળ્ણે ય ।

ઉત્તર- ઔદયિકભાવ બે પ્રકારનો છે.
જેમકે- (૧) ઔદયિક અને (૨) ઉદય-
નિષ્પન્ન

સે કિં તં ઉદ્દણ ?

પ્રશ્ન- ઔદયિકનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉદ્દણ અદ્દણ્ઠં કમ્મપયડીણં ઉદ-
ણ્ણં સે તં ઉદ્દણ ।

ઉત્તર- જ્ઞાનાવરણાદિ આઠ કર્મપ્રકૃતિ-
ઓનો ઉદય તે ઔદયિકનામ સમજવું.

સે કિં તં ઉદયનિપ્પળ્ણે ?

પ્રશ્ન- ઉદયનિષ્પન્ન (કર્મના ઉદયથી
ઉત્પન્ન થનાર ભાવ) નું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉદયનિપ્પળ્ણે-દુવિહે પળ્ણત્તે,
તં જહા-જીવોદયનિપ્પળ્ણે ય અજીવો-
દયનિપ્પળ્ણે ય ।

ઉત્તર- ઉદયનિષ્પન્નના બે પ્રકાર છે.
(૧) જીવોદયનિષ્પન્ન અને (૨) અજીવો-
દયનિષ્પન્ન.

સે કિં તં જીવોદયનિપ્પળ્ણે ?

પ્રશ્ન- જીવોદયનિષ્પન્નનામનું સ્વરૂપ
કેવું છે ?

જીવોદયનિપ્પળ્ણે-અણેગવિહે
પળ્ણત્તે, તં જહા-જેરદ્દણ તિરિક્કલ્લો-
ણિણ મણુસ્સે દેવે પુઠ્ઠવિકાદ્દણ જાવ
તસકાદ્દણ કોહકસાઈ જાવ લોહકસાઈ,

ઉત્તર- કર્મના ઉદયથી જીવમા જે ભાવ
નિષ્પન્ન થાય તે જીવોદયનિષ્પન્નનામ તેના
અનેક પ્રકાર પ્રજ્ઞા છે જેમકે- નારક,
તિર્યચ્યૌનિક, મનુષ્ય, દેવ, પૃથ્વીકાયાદિ

સ્વીચ્છેદણ પુરિસ્વેદણ ણપુંસગવેદણ
સ્પ્પન્દમે જાય મુક્કલેમે મિચ્છાદિદ્દી ૩
અગ્નિણ અસણ્ણી અણ્ણાણી આહારાણ
ઝડમન્થે સજોગા સંસારત્થે અસિદ્ધે ।
મે તં જીવોદયનિપ્પણે ।

મે કિં તં અજીવોદયનિપ્પણે ?

અજીવોદયનિપ્પણે—અણેગવિદ્ધે
પણ્ણે, નં જહા—ઉગન્નિયં વા સરીરં,
ઉગન્નિયમરીરપઓગપરિણામિયં વા દવ્વં,
વેડલ્લિયં વા સરીરં, વેડલ્લિયમરીરપઓ-
ગપરિણામિયં વા દવ્વં, एवं આહારમં
સરીરં, તેયમં સરીરં, કમ્મમં સરીરં ચ
ભાણિયલ્લં । પઓગપરિણામિણ વણ્ણે
મંથે ન્ને ફામે । મે ન અજીવોદયનિ-
પ્પણે । મે તં ઉદયનિપ્પણે મે તં
ઉદરણ ॥

૧૫૩. મે કિં ન ઉવગમિણ ?

ઉવગમિણ દુવિદ્ધે પણ્ણે, નં જહા-
ઉવગમે વ ઉવગમનિપ્પણે વ ।

મે કિં તં ઉવગમે ?

ઉવગમે—મોક્ષનિત્યમ્ કમ્મમ્
ઉવગમે વ । મે મં ઉવગમે ।

સ્થાવર, ત્રસકાયિક, કોષકષાયી યાવત લોભ-
કષાયી, સ્ત્રીવેદી, પુરુષવેદી, નપુંસકવેદી, કૃષ્ણ-
લેશ્વી યાવત શુકલલેશ્વી, મિથ્યાદષ્ટિ (૩)
અસંજી, અજ્ઞાની, આહારક, છદ્ધસ્થ,
સંયોગી, સંસારસ્થ, અને અસિદ્ધ આ
પ્રકારનું અજીવોદયનિપ્પણમૌદયિકભાવનું
સ્વરૂપ છે

પ્રશ્ન— અજીવોદયનિપ્પણન ઔદયિક
ભાવનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— અજીવોદયનિપ્પણન ઔદયિક
ભાવના અનેક પ્રકારો પ્રરૂપ્યા છે. જેમકે—
ઔદાગ્નિકશરીર, ઔદારિકશરીરના વ્યાપારથી
ગૃહીત દ્રવ્ય, વૈક્રિય શરીર, વૈક્રિય શરીરના
પ્રયોગથી ગૃહીત દ્રવ્ય, તેજ પ્રમાણે આહાર-
રકશરીર, તેજસશરીર અને કાર્મણશરીરપણ
કહી લેવા ભેદએ પ્રયોગપરિણામિત— પાંચે
શરીરના વ્યાપારથી શરીરમા વર્ણ આદિ
ઉત્પન્ન કરનાર જે દ્રવ્યો નિષ્પાદિત થાય
છે તે વર્ણ, ગંધ, રસ, અને સ્પર્શરૂપ હોય
છે આ પ્રકારનું અજીવોદયનિપ્પણન ઔદ-
યિકભાવનું સ્વરૂપ છે. આ પ્રમાણે ઉદય-
નિપ્પણન અને ઔદયિક જાને ઔદયિક-
ભાવોની પ્રરૂપણા થઈ

૧૫૩. પ્રશ્ન— ઔપશમિકભાવનું સ્વરૂપ
કેવું છે ?

ઉત્તર— મોહનીકર્મના ઉપશમથી થતા
ઔપશમિક ભાવના જે પ્રકાર છે. તે આ
પ્રમાણે— (૧) ઉપશમ અને (૨) ઉપશન-
નિપ્પણ

પ્રશ્ન— ઉપશમનું સ્વરૂપ કેવું છે

ઉત્તર— ૨૮ પ્રકારના ગમત્ત મોહનીય
કર્મના ઉપશમ જ ઉપશમભાવ કહેવાય છે.

સે કિં તં ઉવસમનિપ્ફણે ?

ઉવસમનિપ્ફણે અણેગવિદ્દે
પણ્ણત્તે, તં જહા-ઉવસંતકોદ્દે જાવ
ઉવસંતલોદ્દે ઉવસંતપેજ્જે ઉવસંતદોસે
ઉવસંતદંસણમોદ્દણિજ્જે ઉવસંતચરિત્તમો-
દ્દણિજ્જે ઉવસમિયા સમ્મત્તલદ્ધી ઉવસ-
મિયા ચરિત્તલદ્ધી ઉવસંતકસાયછડ-
મત્થવીયરાગે । સે તં ઉવસમનિપ્ફણે ।
સે ત ઉવસમિણ ।

૧૫૪. સે કિં તં સ્વરૂપ ?

સ્વરૂપ દુવિદ્દે પણ્ણત્ત, તં જહા-
સ્વરૂપ ય સ્વયનિપ્ફણે ય ।

સે કિં તં સ્વરૂપ ?

સ્વરૂપ-અટ્ટહં કમ્મપયડીણં સ્વરૂ-
પં સે તં સ્વરૂપ ।

સે કિં તં સ્વયનિપ્ફણે ?

સ્વયનિપ્ફણે અણેગવિદ્દે પણ્ણત્તે, તં
જહા-ઉપ્પણ્ણાણદંસણધરે અરહા જિણે
કેવલી, સ્ત્રીણઆમિણિવોહિયણાણા-
વરણે, સ્ત્રીણસુયણાણાવરણે સ્ત્રીણઓ-
દ્દણાણાવરણે, સ્ત્રીણમણ્ણપજ્જવણાણા-
વરણે, સ્ત્રીણકેવલણાણાવરણે, અણા-
વરણે, નિરાવરણે, સ્ત્રીણાવરણે,
ણાણાવરણિજ્જકમ્મવિપ્પમુક્કે, કેવલ-
દંસી, સવ્વદંસી, સ્ત્રીણનિદ્દે, સ્ત્રીણ-
નિદ્દાનિદ્દે, સ્ત્રીણપયલે, સ્ત્રીણપયલા-

પ્રશ્ન- ઉપશમનિપ્પન્નનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- ઉપશમનિપ્પન્નના અનેક પ્રકારો
છે. તે આ પ્રમાણે— ઉપશાન્તકોધ યાવત્
ઉપશાન્તલોભ, ઉપશાન્તરાગ, ઉપશાન્તદ્વેષ,
ઉપશાન્તદર્શનમોહનીય, ઉપશાન્તચારિત્ર-
મોહનીય, ઔપશમિક સમ્યકત્વલબ્ધિ,
ઔપશમિકચારિત્રલબ્ધિ, ઉપશાન્તકવાય-
છન્નસ્થવીતરાગ, વગેરે ઉપશમથી નિપ્પન્ન
ઔપશમિકભાવ છે. આ પ્રકારનું ઔપશ-
મિકભાવનું સ્વરૂપ છે તાત્પર્ય— મોહનીય
કર્મના ઉપશમથી જે-જે નામો થાય તે
ઔપશમિકભાવનામ સમજવા.

૧૫૪. પ્રશ્ન- ક્ષાયિકભાવનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- કર્મના ક્ષયથી થનાર ક્ષાયિક-
ભાવના બે પ્રકારો છે. યથા— (૧) ક્ષાયિક
અને (૨) ક્ષયનિપ્પન્ન.

પ્રશ્ન- ક્ષાયિકભાવ શું કહેવાય ?

ઉત્તર- આઠ કર્મપ્રકૃતિઓના ક્ષયનું
નામ ક્ષાયિક છે.

પ્રશ્ન- ક્ષયનિપ્પન્નભાવનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- ક્ષયનિપ્પન્નક્ષાયિકભાવના અનેક
પ્રકારો છે જેમકે— ઉત્પન્નજ્ઞાન-દર્શનધારી,
અહર્ત, જિન, કેવળી, ક્ષીણઆલિનિબોધિ-
નાસકાવરણવાળા, શ્રુતજ્ઞાનાવરણવાળા,
ક્ષીણઅવધિજ્ઞાનાવરણવાળા, ક્ષીણમન પર્યવ-
જ્ઞાનાવરણવાળા, ક્ષીણકેવળજ્ઞાનાવરણવાળા,
અનાવરણ— અવિદ્યમાનઆવરણવાળા,
નિરાવરણ— ભવ્યમા કોઈપણ પ્રકારનું
આવરણ-કર્મ લાગવાનું નથી તેવો આત્મા,
ક્ષીણાવરણ—સર્વથા ક્ષયને પ્રાપ્ત આવરણ-
વાળા આત્મા, જ્ઞાનાવરણીયકર્મવિપ્રમુક્ત,

પયલે, સ્ત્રીણથીણગિદ્ધી, સ્ત્રીણચક્ષુદ-
 સળાવરણે, સ્ત્રીણઅચક્ષુદંસળાવરણે,
 સ્ત્રીણઓહિદસળાવરણે, અળાવરણે,
 નિરાવરણે, સ્ત્રીણાવરણે, દરિસળાવ-
 રણિજ્જકમ્મવિપ્પમુક્કે, સ્ત્રીણસાયાવેય-
 ણિજ્જે સ્ત્રીણઅસાયાવેયણિજ્જે, અવેયણે,
 નિવ્વેયણે સ્ત્રીણવેયણે, સુમાસુમવેય-
 ણિજ્જકમ્મવિપ્પમુક્કે, સ્ત્રીણકોહે, જાવ
 સ્ત્રીણલોહે, સ્ત્રીણપેજ્જે, સ્ત્રીણદોસે,
 સ્ત્રીણદંસળમોહણિજ્જે, સ્ત્રીણચરિત્ત-
 મોહણિજ્જે, અમોહે, નિમ્મોહે, સ્ત્રીણ-
 મોહે, મોહણિજ્જકમ્મવિપ્પમુક્કે, સ્ત્રીણ-
 ણેરહ્યાઉ, સ્ત્રીણતિરિક્ખજોણિઆઉ,
 સ્ત્રીણમણુસ્સાઉ, સ્ત્રીણદેવાઉ. અળા-
 ઉ, નિરાઉ, સ્ત્રીણાઉ, આઉકમ્મ-
 વિપ્પમુક્કે, ગહજાહસરીરંગોવંગવંધણસં-
 ઘાયણસંઘયણસઠાણ અણેગવોંદિવિંદસં-
 ઘાયવિપ્પમુક્કે, સ્ત્રીણસુમળામે, સ્ત્રીણ-
 અસુમળામે, અળામે, નિળ્ળામે, સ્ત્રીણ-
 નામે, સુમાસુમળામકમ્મવિપ્પમુક્કે,
 સ્ત્રીણઉચ્ચાગો, સ્ત્રીણણીયાગો,
 અગો, નિળ્ળાગો, સ્ત્રીણગો, ઉચ્ચણીય-
 ગોત્તકમ્મવિપ્પમુક્કે, સ્ત્રીણદાણંતરા, સ્ત્રીણલાભતરા,
 સ્ત્રીણભોગંતરા, સ્ત્રીણભોગંતરા, સ્ત્રીણવીરિયંતરા,
 અણંતરા, ણિરંતરા, સ્ત્રીણંતરા,
 અંતરાયકમ્મવિપ્પમુક્કે, સિદ્ધે, બુદ્ધે, મુત્તે,
 પરિણિવ્વુ, અંતગહે, સવ્વદુક્ખપ્પહીણે ।
 સે તં સ્વયનિપ્પણે । સે તં સ્વહ ।

કેવળદર્શી, સર્વદર્શી, ક્ષીણુનિદ્ર, ક્ષીણુનિ-
 દ્રાનિદ્ર, ક્ષીણુપ્રચલ, ક્ષીણુપ્રચલાપ્રચલ, ક્ષીણુ-
 સ્થાનગૃહ્ધિ, ક્ષીણુચક્ષુદર્શનાવરણ, ક્ષીણુઅ-
 ચક્ષુદર્શનાવરણ, ક્ષીણુઅવધિદર્શનાવરણ,
 ક્ષીણુકેવળદર્શનાવરણ, અનાવરણ, નિગાવ-
 રણ, ક્ષીણાવરણ (આ નામો દર્શનાવરણીય-
 કર્મના ક્ષયની અપેક્ષાએ પ્રગટ કર્યા છે.)
 ક્ષીણુસાતાવેદનીય, ક્ષીણુસાતાવેદનીય,
 અવેદન- વેદનીયકર્મના ક્ષયથી વેદના રહિત
 આત્મા, નિર્વેદન, ક્ષીણુવેદન- ભવિષ્યમા
 પણ વેદના રહિત આત્મા. (આ નામો
 શુભાશુભ વેદનીય કર્મના ક્ષયની અપેક્ષાએ
 બળવા) ક્ષીણુક્રોધ યાવત્ ક્ષીણુલોભ,
 ક્ષીણુરાગ, ક્ષીણુદ્રેષ, ક્ષીણુદર્શનમોહનીય,
 ક્ષીણુચારિત્રમોહનીય, અમોહ, નિર્મોહ,
 ક્ષીણુમોહ, મોહનીયકર્મવિપ્રમુક્ત (આ
 નામો મોહનીયકર્મના ક્ષયની અપેક્ષાએ
 સમજવા). ક્ષીણુનરકાયુષ્ક, ક્ષીણુતિર્યગ્ચો-
 નિકાયુષ્ક, ક્ષીણુમનુષ્યાયુષ્ક, ક્ષીણુદેવાયુષ્ક,
 અનાયુષ્ક, નિરાયુષ્ક, ક્ષીણુયુષ્ક, આયુષ્ય-
 કર્મવિપ્રમુક્ત, (આ નામો આયુષ્કર્મના
 ક્ષયથી નિષ્પન્ન થાય છે.) ગતિ-જાતિ-શરીર-
 અગોપાંગ બંધન-સંઘાત-સંહનન-સંસ્થાન-
 મુક્ત, અનેક શરીરવૃદ્ધ સંઘાત વિપ્રમુક્ત,
 ક્ષીણુશુભનામા, ક્ષીણુશુભનામા, અનામ,
 નિર્નામ, અને ક્ષીણુનામ, ક્ષીણુશુભાશુભનામા
 (આ નામો નામકર્મના ક્ષયની અપેક્ષાએ છે)
 ક્ષીણુઅચગોત્ર, ક્ષીણુનીચગોત્ર, અગોત્ર,
 નિર્ગોત્ર, ક્ષીણુગોત્ર, (આનામો ગોત્રકર્મથી
 વિપ્રમુક્ત આત્માના સમજવા) ક્ષીણુદાના-
 ન્તરાય, ક્ષીણુલાલાન્તરાય, ક્ષીણુલોગાન્તરાય,
 ક્ષીણુઉલોગાન્તરાય, ક્ષીણુવીર્યાન્તરાય, અન-
 તરાય, નિરન્તરાય, ક્ષીણુન્તરાય (આ નામો
 અતરાયકર્મથી વિમુક્ત થવાની અપેક્ષાએ
 છે) આઠે કર્મના ક્ષયની અપેક્ષાએ સિદ્ધ-
 પરિપૂર્ણ સમસ્ત પ્રયોજનોવાળા આત્મા,
 બુદ્ધ-કેવળજ્ઞાન અને કેવળદર્શનથી યુક્ત

આત્મા, મુકત-બાહ્ય અને આભ્યન્તર બંધ-
નથી મુકત આત્મા, પરિનિવૃત્ત-સર્વપ્રકારના
પરિતાપથી નિવૃત્ત આત્મા, અન્તકૃત-સમ-
સ્તસંસારનો અંતકારી આત્મા, સર્વદુઃખ-
પ્રહીણ— શારીરિક અને માનસિક સર્વદુઃખથી
રહિત આત્મા. આ પ્રકારનું ક્ષયનિષ્પન્ન-
ક્ષાયિકભાવનું સ્વરૂપ છે. આ રીતે ક્ષાયિક-
ભાવનું નિરૂપણ પૂર્ણ થયું.

૧૫૫. સે કિં તં સ્વઓવસમિષ્ ?

સ્વઓવસમિષ્ દુવિદ્ધે પ્ણત્તે,
તં જહા-સ્વઓવસમે ય, સ્વઓવસમનિ-
પ્ફણ્ણે ય ।

સે કિં તં સ્વઓવસમે ?

સ્વઓવસમે ચલ્લહં ઘાટકમ્માણં
સ્વઓવસમેણં, તં જહા-ણાણાવરણિજ્જ-
સ્સ, દંસણાવરણિજ્જસ્સ, મોહણિજ્જસ્સ,
અંતરાયસ્સ સ્વઓવસમેણં સે તં સ્વઓ-
વસમે ।

સે કિં તં સ્વઓવસમનિપ્ફણ્ણે ?

સ્વઓવસમનિપ્ફણ્ણે અણેગવિદ્ધે
પ્ણત્તે, તં જહા-સ્વઓવસમિયા આમિ-
ણિવોદ્ધિયાણલલ્લહી, જાવ સ્વઓવસમિયા
મણપજ્જવણાણલલ્લહી, સ્વઓવસમિયા મહ-
અણ્ણાણલલ્લહી, સ્વઓવસમિયા સુયઅણ્ણા-
ણલલ્લહી, સ્વઓવસમિયા વિમંગણાણલલ્લહી,
સ્વઓવસમિયા ચક્કવુદંસણલલ્લહી, અચ-
ક્કવુદંમણલલ્લહી ઓદ્ધિદંસણલલ્લહી एवं

૧૫૫. પ્રશ્ન— ક્ષાયોપશમિકભાવનું સ્વરૂપ
કેવું છે ?

ઉત્તર— ક્ષાયોપશમિક ભાવ બે પ્રકારના
છે. તે આ પ્રમાણે— (૧) ક્ષયોપશમ અને
(૨) ક્ષયોપશમનિષ્પન્ન. આર ઘાતિકર્મ-
કેવળજ્ઞાનને રોકનારા જ્ઞાનાવરણીય, દર્શના-
વરણીય, મોહનીય અને અતરાય આ આર
કર્મના ક્ષયોપશમને ક્ષયોપશમભાવ કહે છે

પ્રશ્ન— ક્ષયોપશમનિષ્પન્ન ભાવનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— ક્ષયોપશમનિષ્પન્ન ક્ષાયોપ-
શમિકભાવના અનેક પ્રકારો છે. જેમ—
ક્ષાયોપશમિકી આભિનિબોધિક જ્ઞાન લબ્ધિ
યાવત્ ક્ષાયોપશમિકી મનપર્યવજ્ઞાનલબ્ધિ,
ક્ષાયોપશમિકી મતિ-અજ્ઞાનલબ્ધિ, ક્ષાયોપ-
શમિકી શ્રુત-અજ્ઞાન લબ્ધિ, ક્ષાયોપશમિકી
વિભજ્ઞાન લબ્ધિ, ક્ષાયોપશમિકી ચક્ષુ -
દર્શન લબ્ધિ, અચક્ષુદર્શનલબ્ધિ, અવધિ-
દર્શન લબ્ધિ, સમ્યક્દર્શન, મિથ્યાદર્શન,
અને સમ્યગ્મિથ્યાદર્શનલબ્ધિ, ક્ષાયોપશ-
મિકીસામાયિક ચારિત્રલબ્ધિ, છેદોપસ્થાપ-
નીય લબ્ધિ, પરિહારવિશુદ્ધિ લબ્ધિ, સૂક્ષ્મ-
અપરાયચારિત્રલબ્ધિ, ચારિત્રાચારિત્રલબ્ધિ,
ક્ષાયોપશમિકી દાન, લાભ, ભોગ, ઉપભોગ
અને વીર્યલબ્ધિ, ક્ષાયોપશમિકી પડિતવીર્ય,

સમ્મદંસણલક્કી મિચ્છાદંસણલક્કી,
 સમ્મમિચ્છાદંસણલક્કી, સ્વઓવસમિયા
 સામાઢ્યચરિત્તલક્કી, એવં છેયોવટ્ટાવણ-
 લક્કી પરિહારવિસુદ્ધિયલક્કી, સુહુમસંપ-
 રાયચરિત્તલક્કી, એવં ચરિત્તાચરિત્તલક્કી,
 સ્વઓવસમિયા દાણલક્કી, એવં લાભલક્કી
 ભોગલક્કી, ઉવભોગલક્કી, સ્વઓવસમિયા
 વીરિયલક્કી, એવં પઢિયવીરિયલક્કી,
 વાલવીરિયલક્કી, વાલપંડિયવીરિયલક્કી,
 સ્વઓવસમિયા સોહંદિયલક્કી, જાવ
 સ્વઓવસમિયા ફાસિંદિયલક્કી, સ્વઓ-
 વસમિએ આચારંગધરે, એવં સૂયગડંગધરે,
 ઠાણંગધરે, સમવાયંગધરે, વિવાહપણ્ણત્તિ-
 ધરે, નાયાધમ્મકઢાધરે, ઉવાસગદસા-
 ધરે, અંતગહદસાધરે, અણુત્તરોવવાહ્યદ-
 સાધરે, પળ્હાવાગરણધરે, વિવાગસુયધરે
 સ્વઓવસમિએ દિટ્ઠિવાયધરે, સ્વઓવસમિએ
 ણવપુલ્લી, સ્વઓવસમિએ જાવ ચઉદસ-
 પુલ્લી, સ્વઓવસમિએ ગણી, સ્વઓવસ-
 મિએ વાયએ, સે તં સ્વઓવસમનિપ્પણે,
 સે તં સ્વઓવસમિએ ।

૧૫૬. સે કિં તં પારિણામિએ ?

પારિણામિએ દુવિદ્ધે પળ્ણત્તે, તં
 જહા-સાહપારિણામિએ ય અણાહપારિ-
 ણામિએ ય ।

સે કિં તં સાહપારિણામિએ ?

ખાલવીર્ય, ખાલપંડિતવીર્ય-દેશવિરતશ્રાવકની
 વીર્યલબ્ધિ, ક્ષાયોપશમિક્ષી શ્રોત્રેન્દ્રિયલબ્ધિ
 યાવત્ સ્પર્શેન્દ્રિયલબ્ધિ, ક્ષાયોપશમિક-
 આચારંગધારી, સૂત્રકૃતાંગધારી, સ્થાનાંગ-
 ધારી, સમવાયંગધારી, વિવાહપ્રજ્ઞાધારી,
 ઉપામકદશાધારી, અંતકૃતદશાધારી, અનુ-
 ત્તરોપપાતિકદશાધારી, પ્રશ્નવ્યાકરણધારી,
 વિપાકશ્રુતધારી અને દષ્ટિવાદધારી, ક્ષાયોપ-
 શમિક નવપૂર્વધારી યાવત્ ચૌદપૂર્વધારી,
 ક્ષાયોપશમિક ગણી, ક્ષાયોપશમિક વાયક
 આ બધા ક્ષાયોપશમિકનિષ્પન્નભાવો છે.
 આ પ્રકારનું ક્ષાયોપશમિકભાવનું સ્વરૂપ છે.

૧૫૬.

પ્રશ્ન- પારિણામિકભાવ એટલે શું ?

ઉત્તર- દ્રવ્યની પૂર્વઅવસ્થાનો સર્વથા
 પરિત્યાગ કર્યા વગર અર્થાત્ પોતાના મૂળ
 સ્વરૂપમા સ્થિત રહીને એક અવસ્થામાંથી
 બીજી અવસ્થા થતી રહે તેને પારિણામ કહે
 છે. તે પારિણામથી નિષ્પન્ન તે પારિણામિક
 ભાવ. તેના બે પ્રકાર છે. યથા- (૧) સાદિ
 પારિણામિક અને (૨) અનાદિપારિણામિક.

પ્રશ્ન- સાદિ પારિણામિકનું સ્વરૂપ
 કેવું છે ?

સાહપારિણમિણ અણેગવિદે પાણત્તે તં
જહા-જુણસુરા જુણગુલો જુણ-
ઘયં જુણતંદુલા ચેવ । અઘ્મા ય
અઘ્મરુક્ષા સઘ્માગંધવ્વણગરા ય ॥૧॥
ઉક્કાવાયા દિસાદાહા ગજ્જિયં વિજ્જૂ
ણિમ્ધાયા જૂવયા જક્ષા દિત્તા ધૂમિયા
મહિયા રયુમ્ધાયા ચંદોવરાગા સૂરોવરાગા
ચંદપરિવેસા સૂરપરિવેસા પડિચંદા
પડિસૂરા ઇંદધણુ ઉદગમચ્છા કવિહસિયા
અમોહાવાસા વાસધરા ગામા ણગરા
ઘરા પવ્વયા પાયાલા ભવણા નિરયા-
રયણપ્પહા સકરપ્પહા વાલુયપ્પહા પંકપ્પહા
ધૂમપ્પહા તમપ્પહા તમતમપ્પહા સોહમ્મે
જાવ અચ્ચુણ્ણે મેવેજ્જે અણુત્તરે ઈસિપ્પ-
વ્મારા પરમાણુપોગ્ગલે દુપ્પણિણે જાવ
અણંતપ્પણિણે । સે તં સાહપારિણમણે ।

ઉત્તર- સાહિપારિણમિકલાવના અનેક
પ્રકારો હોય છે. જેમકે- જીર્ણસુરા, જીર્ણ-
ગોળ, જીર્ણ ધી, જીર્ણ તંદુલ (ગોળાદિમાં
જીર્ણતા પર્યાયરૂપ પરિણામ આવ્યું- જીર્ણ
તારૂપ પર્યાય ઉત્પન્ન થઈ માટે તે સાહિ-
પારિણમિકલાવ છે.) અભ્ર-મેઘ, અભ્રવૃક્ષ-
વૃક્ષાકારે પરિણત મેઘ, સંધ્યા, ગંધર્વનગર,
ઉદકાપાત, દિગ્દાહ- કોઈ એક દિશામાં
આકાશની ઓંદર પ્રજ્વલિત અગ્નિનો આભાસ
થવો, મેઘગર્જના, વિજળી, નિર્ધાત-વિજળી-
પડવી ચૂપક-શુકલપક્ષના ત્રણદિવસનો બાળ-
ચંદ્ર, ચક્ષાદિષ્ટ-આકાશમાં દેખાતી પિશા-
ચાકૃતિજેવી અગ્નિ, ધૂમિકા-ધૂમસ, મહિકા-
જળયુક્ત ધુમસ, રજોદ્ધાત-દિશાઓમાં
ઉડતી ધૂળ, ચંદ્રચંદ્રણ, સૂર્યચંદ્રણ, ચંદ્ર-
પરિવેષ-ચંદ્રને ફરતું પુદ્ગલપરમાણુઓનું
મંડળ, સૂર્યપરિવેષ, પ્રતિચંદ્ર-ઉત્પાતસૂચ-
કચંદ્રનું દેખાવું, પ્રતિસૂર્ય, મેઘધનુષ,
ઉદકમત્સ્ય-મેઘધનુષના ખંડ, કપિહસિત-
આકાશમાં સંભળાતા ઉચકડાકા, અમોઘ-
સૂર્યોદય અને સૂર્યાસ્તમયે સૂર્યના કિરણો-
દ્વારા ઉત્પન્ન થતી રેખાવિશેષ, વાસા-
ભરતાદિ ક્ષેત્ર, વાસધરા-હિમવાનાદિ પર્વત,
ગ્રામ, નગર, ઘર, પર્વત, પાતાળકળશ,
ભવન, નરક, રત્નપ્રભા, શર્કરાપ્રભા, વાલુ-
કાપ્રભા, પકપ્રભા, ધૂમપ્રભા, તમપ્રભા,
તમસ્તમપ્રભા, સૌધર્મથી અચ્યુત પર્યંતના
કદપ, ગ્રૈવેયકો, અનુત્તરવિમાનો, ઇષ્ટપ્રાગ-
ભારાપૃથ્વી, પરમાણુપુદ્ગલ, દ્વિપ્રદેશિકથી
લઈને અન તપ્રદેશીસ્કંધો, (પુદ્ગલપરિણુ-
મનની અપેક્ષાએ) સાહિપારિણમિકલાવ-
રૂપ છે.

સે કિં તં અણાહપારિણમિણ ?

પ્રશ્ન- અનાહિપારિણમિકલાવનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

અણાદ્ધારિણામિષ્ ધમ્મત્થિકાણ
અવમ્મત્થિકાણ આગાસત્થિકાણ જીવ-
ત્થિકાણ પુગ્ગલત્થિકાણ અદ્ધાસમણ-
લોણ અલોણ ભવસિદ્ધિયા અભવસિદ્ધિ-
યા સે તં અણાદ્ધારિણામિષ્ । સે ત
પારિણામિષ્ ।

૧૫૭. સે કિં તં સણિવાદ્ધે ?

મણિવાદ્ધે એસિં ચેવ ઉદ્ધય-
ઉવસમિય-સ્વદ્ધય-સ્વઓવસમિય-પારિ-
ણામિયાણં ભાવાણં દુગસંજોણં તિય-
સંજોણં ચઠ્ઠકસંજોણં પંચગસંજોણં
જે નિપ્પજ્જડ સવ્વે તે સણિવાદ્ધે નામે ।
તન્થ ણં દસ દુગસંજોગા, દસ તિયસં-
જોગા, પંચ ચઠ્ઠકસંજોગા, એગે પંચગ-
સંજોગે ।

૧૫૮. ણ્થ ણં જે ને દસ દુગસંજોગા ને ણં ૧૫૮.

એ-અન્થિ ણામે ઉદ્ધયઉવસમિયનિપ્પ-
જ્જણે ૧, અન્થિ ણામે ઉદ્ધયસ્વદ્ધયનિપ્પજ્જણે
૨, અન્થિ ણામે ઉદ્ધયસ્વઓવસમિય-
નિપ્પજ્જણે ૩, અન્થિ ણામે ઉદ્ધયપારિ-
ણામિયનિપ્પજ્જણે ૪, અન્થિ ણામે ઉવ-
સમિયનિપ્પજ્જણે ૫, અન્થિ ણામે
ઉર્મમિયનિપ્પજ્જણે ૬, અન્થિ ણામે
ઉર્મમિયપારિણામિયનિ-
પ્પજ્જણે ૭, અન્થિ ણામે સ્વદ્ધયસ્વઓવ-
સમિયનિપ્પજ્જણે ૮, અન્થિ ણામે સ્વદ-
ધારિણામિયનિપ્પજ્જણે ૯, અન્થિ ણામે
મણિવાદ્ધેપારિણામિયનિપ્પજ્જણે ૧૦ ।

ઉત્તર— ધર્માસ્તિકાય, અધર્માસ્તિકાય,
આકાશાસ્તિકાય, જ્વાસ્તિકાય, પુદ્ગલાસ્તિ-
કાય, અદ્ધાસમય (કાળ) લોક, અલોક,
લવસિદ્ધક, અને અલવસિદ્ધક. આ લાવો
અનાદિપારિણામિક છે. આ પ્રકારનું અનાદિ-
પારિણામિકલાવનું સ્વરૂપ છે. આ પ્રકારે
પારિણામિકલાવનું નિરૂપણ પૂર્ણ થયું.

૧૫૭. પ્રશ્ન— સાન્નિપાતિકલાવનું સ્વરૂપ
કેવું છે ?

ઉત્તર— ઔદયિક, ઔપશમિક, ક્ષાયિક,
ક્ષાયોપશમિક અને પારિણામિક આ પાચ
લાવોમાંથી જેના સંયોગથી, ત્રણના સંયોગથી,
ચારના સંયોગથી અને પાંચના સંયોગથી જે
લાવો નિપ્પન્ન થાય છે તે બધા લાવોને
સાન્નિપાતિકલાવ કહે છે. તેમાં દ્વિકસંયોગ-
જન્ય ૧૦લાવ, ત્રિકસંયોગજન્ય ૧૦લાવ,
ચતુષ્કસંયોગજન્ય પાચલાવ અને પંચક-
સંયોગજન્ય એકલાવ થાય છે બધા મળી
૨૬ ભાગ બને છે.

જેના સંયોગથી જે દશ લાવો નિપ્પન્ન
થાય છે તે આ પ્રમાણે છે— (૧) ઔદયિક
અને ઔપશમિકના સંયોગથી નિપ્પન્નલાવ,
(૨) ઔદયિક અને ક્ષાયિકના સંયોગથી
નિપ્પન્નલાવ, (૩) ઔદયિક અને ક્ષાયોપ-
શમિકના સંયોગથી નિપ્પન્નલાવ, (૪)
ઔદયિક અને પારિણામિકના સંયોગથી
નિપ્પન્નલાવ, (૫) ઔપશમિક અને ક્ષાયિક-
ના સંયોગથી નિપ્પન્નલાવ, (૬) ઔપશ-
મિક અને ક્ષાયોપશમિકના સંયોગથી
નિપ્પન્નલાવ, (૭) ઔપશમિક અને પારિણા-
મિકના સંયોગથી નિપ્પન્નલાવ, (૮) ક્ષાયિક
અને ક્ષાયોપશમિકના સંયોગથી નિપ્પન્ન-
લાવ, (૯) ક્ષાયિક અને પારિણામિકના

કયરે સે ગામે ઉદય-ઉવસમિ-
નિષ્કળે ?

ઉદય-ઉવસમિનિષ્કળે ઉદ-
ઈત્તિ મણુસે ઉવસંતા કસાયા । એસ ણં
સે ગામે ઉદય-ઉવસમિનિષ્કળે-
॥૧॥

કયરે સે ગામે ઉદય-સ્વાય-
નિષ્કળે ?

ઉદય-સ્વાયનિષ્કળે-ઉદઈત્તિ
મણુસે સ્વાયં સમ્મત્ત । એસ ણં સે ગામે
ઉદય-સ્વાયનિષ્કળે ॥૨॥

કયરે સે ગામે ઉદયસ્વઓવસ-
મિનિષ્કળે ?

ઉદયસ્વઓવસમિનિષ્કળે —
ઉદઈત્તિ મણુસે સ્વઓવસમિયાઈં ઈંદિ-
યાઈં । એસ ણં સે ગામે ઉદય-સ્વઓ-
વસમિનિષ્કળે ॥૩॥

કયરે સે ગામે ઉદયપારિણા-
મિનિષ્કળે ?

ઉદય-પારિણામિનિષ્કળે ઉદ-
ઈત્તિ મણુસે પારિણામિ જીવે ।
એસ ણં સે ગામે ઉદયપારિણામિનિ-
ષ્કળે ॥૪॥

કયરે સે ગામે ઉવસમિ-સ્વાય-
નિષ્કળે ?

સંયોગથી નિષ્પન્નભાવ, (૧૦) ક્ષાયોપશમિક
અને પારિણામિકના સંયોગથી નિષ્પન્નભાવ.

પ્રશ્ન—ઔદયિક અને ઔપશમિકભાવના
સંયોગથી નિષ્પન્નભાવનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— ઔદયિક અને ઔપશમિક
ભાવના સંયોગથી નિષ્પન્નભાવનું સ્વરૂપ આ
પ્રકારનું છે— ઔદયિકભાવમા મનુષ્યગતિ
અને ઔપશમિકભાવમાં ઉપશાતકષાયને
ગણાવી શકાય. આ ઔદયિકૌપશમિક ભાવ છે.

પ્રશ્ન— ઔદયિક-ક્ષાયિક નિષ્પન્નભાવનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— ઔદયિકભાવમાં મનુષ્યગતિ
અને ક્ષાયિકભાવમાં ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ
ગણાવી શકાય.

પ્રશ્ન—ઔદયિક-ક્ષાયોપશમિક નિષ્પન્ન-
ભાવનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— ઔદયિકભાવમા મનુષ્યગતિ
અને ક્ષાયોપશમિકભાવમા ઇદ્રિયોને ગણાવી
શકાય.

પ્રશ્ન— ઔદયિક-પારિણામિક ભાવનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— ઔદયિકભાવમા મનુષ્યગતિ
અને પારિણામિકભાવમા જીવત્વને ગણાવી
શકાય.

પ્રશ્ન— ઔપશમિક-ક્ષાયિકભાવનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉવસમિય-સ્વડયનિષ્ક્રમણે ઉવસંતા
કસાયા-સ્વડયં સમ્મત્તં, એસ ણં સે ણામે
ઉવસમિયસ્વડયનિષ્ક્રમણે ॥૫॥

કયરે સે ણામે ઉવસમિય-સ્વઓવ-
સમિયનિષ્ક્રમણે ?

ઉવસમિય-સ્વઓવસમિયનિષ્ક્રમણે
ઉવસંતા કસાયા સ્વઓવસમિયાઈં ઇંદિ-
યાટં, એસ ણં સે ણામે ઉવસમિયસ્વઓવ-
સમિયનિષ્ક્રમણે ॥૬॥

કયરે સે ણામે ઉવસમિય-પારિ-
ણામિયનિષ્ક્રમણે ?

ઉવસમિય-પારિણામિયનિષ્ક્રમણે-
ઉવસંતા કસાયા પારિણામિય જીવે,
એસ ણં સે ણામે ઉવસમિયપારિણામિય-
નિષ્ક્રમણે ॥૭॥

કયરે સે ણામે સ્વડય-સ્વઓવસ-
મિયનિષ્ક્રમણે ?

સ્વડય-સ્વઓવસમિયનિષ્ક્રમણે-સ્વડયં
સમ્મત્તં સ્વઓવસમિયાઈં ઇંદિયાટં । એસ
ણં ણામે સ્વડયસ્વઓવસમિયનિષ્ક્ર-
મણે ॥૮॥

કયરે સે ણામે સ્વડય-પારિણા-
મિયનિષ્ક્રમણે ?

સ્વડય-પારિણામિયનિષ્ક્રમણે-સ્વડયં
સમ્મત્તં પારિણામિય જીવે । એસ ણં
સે ણામે સ્વડય-પારિણામિયનિષ્ક્રમણે ॥૯॥

કયરે સે ણામે સ્વઓવસમિય-
પારિણામિયનિષ્ક્રમણે ?

ઉત્તર- ઉપશાંતકષાયી ક્ષાયિકસમ્ય-
ઝદિ ઔપશમિક-ક્ષાયિક લાવરૂપ છે.

પ્રશ્ન- ઔપશમિક-ક્ષાયોપશમિકલા-
વનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- ઔપશમિક-ક્ષાયોપશમિક-
લાવનું સ્વરૂપ આ પ્રમાણે છે- ઔપશમિક-
લાવમા ઉપશાંતકષાય અને ક્ષાયોપશમિક-
લાવમાં ઇંદ્રિયોને ગણાવી શકાય.

પ્રશ્ન- ઔપશમિક-પારિણામિકલાવનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- ઔપશમિકલાવમાં ઉપશાંત-
કષાય અને પારિણામિકલાવમા જીવત્વ છે.

પ્રશ્ન- ક્ષાયિક-ક્ષાયોપશમિકલાવનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- ક્ષાયિકલાવમાં ક્ષાયિકસમ્ય-
કત્વ અને ક્ષાયોપશમિકલાવમાં ઇંદ્રિયો છે.

પ્રશ્ન- ક્ષાયિક-પારિણામિકલાવનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- ક્ષાયિકલાવમાં ક્ષાયિકસમ્ય-
કત્વ અને પારિણામિકલાવમા જીવત્વને
ગણાવી શકાય.

પ્રશ્ન- ક્ષાયોપશમિક પારિણામિક
લાવનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

સ્વઓવસમિયપારિણામિયનિષ્કળ્ણે—
સ્વઓવસમિયાઈં ઇંદિયાઈં પારિણામિય
જીવે । એસ ણં ણામે સ્વઓવસમિયપા-
રિણામિયનિષ્કળ્ણે ॥૧૦॥

૧૫૯. તત્થ ણં જે તે દસ તિગસંજોગા તે ણં ૧૫૯.
इमे—अत्थि णामे उदइयउवसमियखइ-
यनिष्कण्णे १ अत्थि णामे उदइयउव-
समियस्वओवसमियनिष्कण्णे २, अत्थि
णामे उदइय उवसमियपारिणामिय-
निष्कण्णे ३, अत्थि णामे उदइयस्वइय-
स्वओवसमियनिष्कण्णे ४, अत्थि णामे
उदइयस्वइयपारिणामियनिष्कण्णे ५,
अत्थि णामे उदइयस्वओवसमियपारि-
णामियनिष्कण्णे ६, अत्थि णामे उव-
समियस्वइयस्वओवसमियनिष्कण्णे ७,
अत्थि णामे उवसमियस्वइयपारिणामि-
यनिष्कण्णे ८, अत्थि णामे उवसमिय-
स्वओवसमियपारिणामियनिष्कण्णे ९,
अत्थि णामे स्वइयस्वओवसमियपारिणा-
मियनिष्कण्णे १०।

કયરે સે ણામે ઉદઇયઉવસમિય-
સ્વइयनिष्कण्णे ?

उदइयउवसमियस्वइयनिष्कण्णे—
उदइएत्ति मणुस्से उवसंता कसाया
स्वइय सम्मत्तं । एस णं से णामे उदइ-
यउवसमियस्वइयनिष्कण्णे ॥११॥

કયરે સે ણામે ઉદઇયઉવસમિય-
સ્વઓવસમિયનિષ્કળ્ણે ?

उदइयउवसमियस्वओवसमियनिष्क-
ण्णे—उदइएत्ति मणुस्से उवसंता कसाया

ઉત્તર— ક્ષાયોપશમિકલાવમાં ઇંદ્રિયો
અને પારિણામિકલાવમાં જીવત્વને ગણાવી
શકાય આ પ્રકારનું ક્ષાયોપશમિક-પારિ-
ણામિકલાવનું સ્વરૂપ છે.

સાન્નિપાતિકલાવમાં ત્રિકસંયોગથી જે
દસ સાન્નિપાતિકલાવો બને છે તે આ પ્રમાણે
છે— (૧) ઔદયિક-ઔપશમિક-ક્ષાયિકનિષ્પ-
ન્નલાવ, (૨) ઔદયિક-ઔપશમિક-ક્ષાયોપ-
શમિકનિષ્પન્નલાવ, (૩) ઔદયિક-ઔપશ-
મિક-પારિણામિકનિષ્પન્નલાવ, (૪) ઔદયિક-
ક્ષાયિક-ક્ષાયોપશમિકનિષ્પન્નલાવ, (૫)
ઔદયિક-ક્ષાયિક-પારિણામિકનિષ્પન્નલાવ,
(૬) ઔદયિક-ક્ષાયોપશમિક-પારિણામિક-
નિષ્પન્નલાવ, (૭) ઔપશમિક-ક્ષાયિક-
ક્ષાયોપશમિકનિષ્પન્નલાવ, (૮) ઔપશમિક-
ક્ષાયિક પારિણામિકનિષ્પન્નલાવ, (૯) ઔપ-
શમિક-ક્ષાયોપશમિક-પારિણામિકનિષ્પન્ન-
લાવ, (૧૦) ક્ષાયિક-ક્ષાયોપશમિક પારિણા-
મિકનિષ્પન્નલાવ

પ્રશ્ન— ઔદયિક-ઔપશમિક-ક્ષાયિક-
નિષ્પન્નલાવનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— મનુષ્યગતિ ઔદયિકલાવ,
ઉપશાતકષાય ઔપશમિકલાવ અને ક્ષાયિક-
સમ્યક્ત્વ ક્ષાયિકલાવ છે

પ્રશ્ન— ઔદયિકઔપશમિક-ક્ષાયોપશ-
મિકનિષ્પન્ન લાવનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— મનુષ્યગતિ ઔદયિકલાવ,
ઉપશાત કષાયો ઔપશમિક અને ઇંદ્રિયો

સ્વઓવસમિયાઈં ઇંદિયાઈં । એસ જં સે
જામે ઉદ્દયુવસમિયસ્વઓવસમિયનિ-
પ્ફળે ॥૨॥

કયરે સે જામે ઉદ્દયુવસમિય-
પારિણામિયનિપ્ફળે ?

ઉદ્દયુવસમિયપારિણામિયનિ-
પ્ફળે-ઉદ્દયુવસમિય મણુસે ઉવસંતા
કસાયા પારિણામિય જીવે । એસ જં સે
જામે ઉદ્દયુવસમિયપારિણામિયનિ-
પ્ફળે ॥૩॥

કયરે સે જામે ઉદ્દયુસ્વહ્યસ્વ-
ઓવસમિયનિપ્ફળે ?

ઉદ્દયુસ્વહ્યસ્વઓવસમિયનિપ્ફ-
ળે-ઉદ્દયુવસમિય મણુસે સ્વહ્યં સમ્મત્તં
સ્વઓવસમિયાઈં ઇંદિયાઈં । એસ જં જામે
ઉદ્દયુસ્વહ્યસ્વઓવસમિયનિપ્ફળે ॥ ૪॥

કયરે સે જામે ઉદ્દયુસ્વહ્યપારિ-
ણામિયનિપ્ફળે ?

ઉદ્દયુસ્વહ્યપારિણામિયનિપ્ફળે-
ઉદ્દયુવસમિય મણુસે સ્વહ્યં સમ્મત્તં પારિ-
ણામિય જીવે । એસ જં સે જામે ઉદ-
યુસ્વહ્યપારિણામિયનિપ્ફળે ॥૫॥

કયરે સે જામે ઉદ્દયુસ્વઓવસ-
મિયપારિણામિયનિપ્ફળે ?

ઉદ્દયુસ્વઓવસમિયપારિણામિયનિ-
પ્ફળે-ઉદ્દયુવસમિય મણુસે સ્વઓવસમિ-
યાઈં ઇંદિયાઈં પારિણામિય જીવે । એસ જં
સે જામે ઉદ્દયુસ્વઓવસમિયપારિણામિ-
યનિપ્ફળે ॥૬॥

ક્ષાયોપશમિક લાવ છે.

પ્રશ્ન- ઔદયિક-પ્રશમિક-પારિણામિક-
નિપ્પન્નલાવનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- મનુષ્યગતિ ઔદયિકલાવ, ઉપ-
શાંત કપાય ઔપશમિકલાવ અને છવત્વ
પારિણામિક લાવ છે.

પ્રશ્ન- ઔદયિક-ક્ષાયિક-ક્ષાયોપશમિક-
નિપ્પન્નલાવનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- મનુષ્યગતિ ઔદયિક, ક્ષાયિક-
સમ્યક્ત્વ ક્ષાયિક અને ઇન્દ્રિયો ક્ષાયોપશ-
મિક લાવ છે

પ્રશ્ન- ઔદયિક-ક્ષાયિક-પારિણામિક-
નિપ્પન્નલાવનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- મનુષ્યગતિ ઔદયિકલાવ,
ક્ષાયિકસમ્યક્ત્વ ક્ષાયિકલાવ અને છવત્વ-
પારિણામિક લાવ છે.

પ્રશ્ન- ઔદયિક-ક્ષાયોપશમિક-પારિ-
ણામિકનિપ્પન્નલાવનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- મનુષ્યગતિ ઔદયિકલાવ,
ઇન્દ્રિયો ક્ષાયોપશમિકલાવ અને છવત્વ
પારિણામિક લાવ છે.

કયરે સે નામે ઉવસમિયખહ્ય-
સ્વઓવસમિયનિષ્કળે ?

ઉવસમિયખહ્યસ્વઓવસમિયનિષ્ક-
ળે-ઉવસંતા કસાયા ખહ્યં સમ્મત્ત
સ્વઓવસમિયાઈં ઇંદિયાઈં । એસ નં સે
નામે ઉવસમિયખહ્યસ્વઓવસમિયનિ-
ષ્કળે ॥૭॥

કયરે સે નામે ઉવસમિયખહ્ય-
પારિણામિયનિષ્કળે ?

ઉવસમિયખહ્યપારિણામિયનિષ્ક-
ળે-ઉવસંતા કસાયા ખહ્યં સમ્મત્ત
પારિણામિય જીવે । એસ નં નામે ઉવ-
સમિયખહ્યપારિણામિયનિષ્કળે ॥૮॥

કયરે સે નામે ઉવસમિયસ્વઓ-
વસમિયપારિણામિયનિષ્કળે ?

ઉવસમિયસ્વઓવસમિયપારિણા-
મિયનિષ્કળે-ઉવસંતા કસાયા સ્વઓ-
વસમિયાઈં ઇંદિયાઈં પારિણામિય જીવે ।
એસ નં સે નામે ઉવસમિયસ્વઓવસમિ-
યપારિણામિયનિષ્કળે ॥૯॥

કયરે સે નામે સ્વહ્યસ્વઓવસ-
મિયપારિણામિયનિષ્કળે ?

સ્વહ્યસ્વઓવસમિયપારિણામિયનિ-
ષ્કળે-સ્વહ્યં સમ્મત્ત સ્વઓવસમિયાઈં
ઈંદિયાઈં પારિણામિય જીવે । એસ નં
સે નામે સ્વહ્યસ્વઓવસમિયપારિણામિ-
યનિષ્કળે ॥૧૦॥

૧૬૦. તત્થ નં જે તે પંચ ચડકસંજોગા તે નં ૧૬૦.
દમે-અત્થિ નામે ઉદહ્ય-ઉવસમિદ-

પ્રશ્ન- ઔપશમિક-ક્ષાયિક-ક્ષાયોપશ-
મિકનિષ્પત્તિ લાવતુ સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- ઉપશાંતકષાય ઔપશમિકલાવ,
ક્ષાયિકસમ્યક્ત્વ ક્ષાયિકલાવ અને ઇંદ્રિયો
ક્ષાયોપશમિક લાવ છે.

પ્રશ્ન- ઔપશમિક-ક્ષાયિક-પારિણા-
મિકનિષ્પન્નલાવતુ સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- ઉપશાંતકષાય ઔપશમિકલાવ,
ક્ષાયિકસમ્યક્ત્વ ક્ષાયિકલાવ અને જીવત્વ
પારિણામિક લાવ છે.

પ્રશ્ન- ઔપશમિક-ક્ષાયોપશમિક-
પારિણામિકનિષ્પન્ન લાવતુ સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- ઉપશાંત કષાયઔપશમિકલાવ,
ઇંદ્રિયો ક્ષાયોપશમિકલાવ અને જીવત્વ
પારિણામિક લાવ છે.

પ્રશ્ન- ક્ષાયિક ક્ષાયોપશમિક-પારિણા-
મિકનિષ્પન્નલાવતુ સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- ક્ષાયિકસમ્યક્ત્વ ક્ષાયિકલાવ,
ઇંદ્રિયો ક્ષાયોપશમિકલાવ અને જીવત્વ
પારિણામિક લાવ છે આ પ્રકારનું ક્ષાયિક-
ક્ષાયોપશમિક-પારિણામિક નિષ્પન્ન લાવતુ
સ્વરૂપ છે

ચારનામ યોગથી જે પાંચ ભાવો નિષ્પન્ન
થાય છે તે આ પ્રમાણે છે- (૧) ઔદયિક-

સ્વૈય-સ્વઓવસમિયનિષ્કર્ણે ૧, અત્થિ
ળામે ઉદ્વય-ઉવસમિયસ્વૈયપારિળામિ-
યનિષ્કર્ણે ૨, અત્થિ ળામે ઉદ્વયઉવસ-
મિયસ્વઓવસમિયપારિળામિયનિષ્કર્ણે-
૩, અત્થિ ળામે ઉદ્વયસ્વૈયસ્વઓવસ-
મિયપારિળામિયનિષ્કર્ણે ૪, અત્થિ
ળામે ઉદ્વય સ્વૈયસ્વઓવસમિયપારિળા-
મિયનિષ્કર્ણે ૫।

કયરે સે ળામે ઉદ્વયઉવસમિ-
યસ્વૈયઓવસમિયનિષ્કર્ણે ?

ઉદ્વયઉવસમિયસ્વૈયસ્વઓવસમિ-
યનિષ્કર્ણે-ઉદ્વયેત્તિ મળુસ્સે, ઉવસંતા
કસાયા, સ્વૈયં સમ્મત્તં, સ્વઓવસમિયાઈ
ઈંદિયાઈં । એસ ળં ળામે ઉદ્વયઉવસમિ-
યસ્વૈયસ્વઓવસમિયનિષ્કર્ણે । ૧।

કયરે સે ળામે ઉદ્વયઉવસમિય-
સ્વૈયપારિળામિયનિષ્કર્ણે ?

ઉદ્વયઉવસમિયસ્વૈયપારિળામિ-
યનિષ્કર્ણે-ઉદ્વયેત્તિ મળુસ્સે, ઉવસંતા
કસાયા, સ્વૈયં સમ્મત્તં, પારિળામિય
જીવે । એસ ળં સે ળામે ઉદ્વયઉવસમિ-
યસ્વૈયપારિળામિયનિષ્કર્ણે ૨।

કયરે સે ળામે ઉદ્વયઉવસમિય-
સ્વઓવસમિયપારિળામિયનિષ્કર્ણે ?

ઉદ્વયઉવસમિયસ્વઓવસમિયપા-
રિળામિયનિષ્કર્ણે-ઉદ્વયેત્તિ મળુસ્સે
ઉવસંતા કસાયા, સ્વઓવસમિયાઈં
ઈંદિયાઈં, પારિળામિય જીવે । એસ ળં
સે ળામે ઉદ્વયઉવસમિયસ્વઓવસમિય-

ઔપશમિક-શાયિક-શાયેપશમિક-નિષ્પ-
ન્નભાવ, (૨) ઔદયિક-ઔપશમિકશાયિક
પારિળામિક-નિષ્પન્નભાવ, (૩) ઔ-
દયિક-ઔપશમિક-શાયેપશમિક-પારિળા-
મિકનિષ્પન્નભાવ, (૪) ઔદયિક શાયિક-
શાયેપશમિક-પારિળામિકનિષ્પન્નભાવ, (૫)
ઔદયિક-શાયિક-શાયેપશમિક- પારિળા-
મિકનિષ્પન્નભાવ

પ્રશ્ન- ઔદયિક-ઔપશમિક શાયિક-
શાયેપશમિકનિષ્પન્નભાવનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- ઔદયિકભાવમાં મનુષ્યગતિ,
ઔપશમિકભાવમાં ઉપશાંત કષાય, શાયિક-
ભાવમાં શાયિકસમ્યક્ત્વ અને શાયેપશમિક-
ભાવમાં ઇદ્રિયો છે.

પ્રશ્ન- ઔદયિક-ઔપશમિક-શાયિક-
પારિળામિકનિષ્પન્નભાવનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- ઔદયિકભાવમાં મનુષ્યગતિ,
ઔપશમિકભાવમાં ઉપશાંત કષાય, શાયિક-
ભાવમાં શાયિકસમ્યક્ત્વ અને પારિળામિક-
ભાવમાં જીવત્વ છે.

પ્રશ્ન- ઔદયિક-ઔપશમિક-શાયેપ-
શમિક અને પારિળામિક ભાવનું સ્વરૂપ
કેવું છે ?

ઉત્તર- ઔદયિકભાવમાં મનુષ્યગતિ,
ઔપશમિકભાવમાં ઉપશાંત કષાય, શાયેપ-
શમિકભાવમાં ઇદ્રિયો અને પારિળામિક-
ભાવમાં જીવત્વ છે.

પારિણામિયનિષ્કર્ણે ૩ ।

કયરે સે નામે ઉદયિયુદયિયુદયો-
વસમિયપારિણામિયનિષ્કર્ણે ?

ઉદયિયુદયિયુદયોવસમિયપારિણા-
મિયનિષ્કર્ણે-ઉદયુત્ત મણુસ્સે, યુદયં
સમ્મત્તં, યુદયોવસમિયાઈં ઇંદિયાઈં,
પારિણામિય જીવે । એસ નં સે નામે
ઉદયિયુદયિયુદયોવસમિયપારિણામિય--
નિષ્કર્ણે ॥૪॥

કયરે સે નામે ઉવસમિયયુદય-
યુદયોવસમિયપારિણામિયનિષ્કર્ણે ?

ઉવસમિયયુદયયુદયોવસમિયપા-
રિણામિયનિષ્કર્ણે-ઉવસંતા કસાયા,
યુદયં સમ્મત્તં, યુદયોવસમિયાઈં ઇંદિયાઈં
પારિણામિય જીવે । એસ નં સે નામે
ઉવસમિયયુદયયુદયોવસમિયપારિણામિ-
યનિષ્કર્ણે ॥૫॥

૧૬૧. તત્થ નં જે સે એકે પંચગસંજોએ સે નં ૧૬૧.
એ-અત્થિ નામે ઉદયિય ઉવસમિયયુદય-
યુદયોવસમિયપારિણામિયનિષ્કર્ણે ?

કયરે સે નામે ઉદયિયુદયયુદય-
યુદયોવસમિયપારિણામિયનિષ્કર્ણે?

ઉદયિય ઉવસમિયયુદયયુદયોવસમિ-
યપારિણામિયનિષ્કર્ણે-ઉદયુત્ત મણુ-
સ્સે ઉવસંતા કસાયા યુદયં સમ્મત્તં
યુદયોવસમિયાઈં ઇંદિયાઈં પારિણામિય-
જીવે । એસ નં સે નામે જાવ પારિણા-

પ્રશ્ન- ઔદયિક-ક્ષાયિક-ક્ષાયોપશમિક-
પારિણામિકભાવનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- ઔદયિકભાવમાં મનુષ્યગતિ,
ક્ષાયિકભાવમાં ક્ષાયિકસમ્યક્ત્વ, ક્ષાયોપશ-
મિકભાવમાં ઇદ્રિયો અને પારિણામિકભાવમાં
જીવત્વ છે.

પ્રશ્ન- ઔપશમિક-ક્ષાયિક-ક્ષાયોપ-
શમિક-પારિણામિકનિષ્પન્નભાવનું સ્વરૂપ
કેવું છે ?

ઉત્તર- ઔપશમિકભાવમાં ઉપશાત
કષાય, ક્ષાયિકભાવમાં ક્ષાયિકસમ્યક્ત્વ,
ક્ષાયોપશમિકભાવમાં ઇદ્રિયો અને પારિણા-
મિકભાવમાં જીવત્વ છે. આ પ્રમાણે ઔપ-
શમિક-ક્ષાયિક-ક્ષાયોપશમિક-પારિણામિક-
નિષ્પન્નભાવનું સ્વરૂપ છે.

પચસંયોગથી જે એક લગનિષ્પન્ન
થાય છે તે આ પ્રમાણે- ઔદયિક, ઔપશ-
મિક, ક્ષાયિક, ક્ષાયોપશમિક અને પારિણા-
મિકનિષ્પન્નભાવ

પ્રશ્ન- ઔદયિક-ઔપશમિક-ક્ષાયિક-
ક્ષાયોપશમિક-પારિણામિક નિષ્પન્નભાવનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- ઔદયિકભાવમાં મનુષ્યગતિ,
ઔપશમિકભાવમાં ઉપશાત કષાય, ક્ષાયિક-
ભાવમાં ક્ષાયિકસમ્યક્ત્વ, ક્ષાયોપશમિકભા-
વમાં ઇદ્રિયો અને પારિણામિકભાવમાં
જીવત્વ છે આ પ્રમાણે ઔદયિક-ઔપશમિક-

મિચ્છિક્કાને । મેં તેં મજ્ઞિવાદણે । મે
તેં મન્નામે ॥

શાયિક-સાયોપશાયિક-પાણિણમિકનિધ્પત-
ભાવતું સ્વરૂપ છે આ પ્રકારનું પાંચ ભાવતા
અંધોગથી નિધ્પન્ત સાન્નિપાતિક ભાવતું
સ્વરૂપ છે આમ 'છનામ' નું વર્ણન
પૂર્ણ થયું.

૧૬૧. મેં તિ તેં મન નામે ?

૧૬૨.

પ્રશ્ન-અપ્તનામનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

મનનામે મન મગ પજના, તેં
તમ મન્ને રિમદે મંધારે, મજ્ઞિમે
વંનમે મ્મે । એણ વેવ વિમ્માણ મગ
મન વિચારિયા ॥૧॥

ઉત્તર-અપ્તનામ તે સાત પ્રકારના
અંગે છે. તે આ પ્રમાણે- (૧) પહ્લ (૨)
ક્રબ્બ (૩) ગાધાર (૪) મધ્યમ (૫) પંચમ
(૬) ધૈવત અને (૭) નિપાદ. આ સાત સ્વરો
કહેવાય છે.

૧૬૩. ષર્ણમિ ઈ મધ્ધ મગણ મન મરદ્ધાણા ૧૬૩.
વત્તના, મેં મગ

મક્કે ચ અન્નાજીણણ, ઉગ્ગે
મિત્તે મગ । રંદમ્મણ મન્ધારે, મજ્ઞ-
રીણ મજ્ઞિમે ॥૨॥ નામાણ પંચમે
પ્પમા, રંદોદ્ધેવ મ મંદરમે । મુદ્ધાપેવ
મ મેમામે, મરદ્ધાણા વિચારિયા ॥૩॥

આ સાત સ્વરોના સાત સ્વરસ્થાનો હોય
છે તે આ પ્રમાણે- હલના અગ્રભાગથી
પહ્લસ્વરનું ઉચ્ચારણ થાય છે, વદ-સ્વરળથી
અપભ-વરનું ઉચ્ચારણ થાય, કંઠથી ગાંધાર-
સ્વરનું ઉચ્ચારણ થાય, હલના મધ્યભાગથી
અંધનાસ્વરનું ઉચ્ચારણ થાય તાકથી પંચમ
સ્વરનું ઉચ્ચારણ થાય, દત્તાળથી ધૈવત-
સ્વરનું ઉચ્ચારણ થાય અને મૂર્ધાથી
(નેત્ર વિચા ગણવવાથી) નિપાદસ્વરનું
ઉચ્ચારણ થાય છે. આ પ્રમાણે સાત નામના
સાત સ્વરસ્થાન વર્ણવ્યા છે.

મનમગા મોચ્છિમિવયા વત્તના,
મેં મગ-

મગ્ગે મદ્ધ મક્કા, મુપ્પરુહો
મિત્તે મગ । રંદમે મદ્ધ મંધારે, મજ્ઞિમે
મ મંદરમે ॥૪॥ આ વૃણ્ણમંદરમે
મગ્ગે, રંદોદ્ધેવ મગ મગ । રંદુ વ
દ મગ રંદુ, મિત્તે મગ મગ ॥૫॥

મન સ્વરો તુલ્યનિશ્ચિત રેવાનાં
આવ્યા છે. જેમકે- મયુર પહ્લસ્વરના ભાગે
રે. કંઠેના અપભવરમાં શોધે છે હંમ
અપભ સ્વરના ભાગે છે મેવ (મદ્ધ)
અપભવરમાં શોધે છે. પુણેનાવિદ્યા
મંદરમાગ । મંદરમાગ સ્વરમન્ધમા ભાગે
રે મદ્ધે મિત્તે મગ મગ અને મંદરમાગ
રે રે રે મગ મિત્તે મિત્તે મગ મગ મગ છે.

મગ્ગે મદ્ધ મક્કા, મુપ્પરુહો
મિત્તે મગ

મેં મગ- મગ્ગે મદ્ધ મક્કા, મુપ્પરુહો
મિત્તે મગ

સજ્જં રવઙ્ મુયંગો, ગોમુહી રિસહ
સારં । સંઘો રવઙ્ ગંધારં, મજ્જિમં પુળ
જ્જલરી ॥૬॥ ચઉચરણપડદાણા, ગોહિયા
યંચમં સારં । આહંવરો ધેવઙ્, મહાભેરી
ય સત્તમં ॥૭॥

પડ્ડસ્વર નીકળે છે. ગોમુખીવાદ્યમાંથી
ઋષભસ્વર નીકળે છે. શંખમાંથી ગાંધારસ્વર
નીકળે છે. આલરમાંથી મધ્યમસ્વર નીકળે છે.
ગોધિકા-વાદ્યવિશેષમાંથી પાંચમસ્વર નીકળે
છે આડખર (પટહ) માંથી ધૈવત સ્વર
નીકળે છે અને મહાભેરીમાંથી નિષાદ સ્વર
નીકળે છે.

૧૬૪. એસિ પં સત્તહં સારાણં સત્ત સારલ- ૧૬૪.
ક્ષણા પળ્લતા, તં જહા-

સજ્જેણ લહઙ્ વિત્તિં, કયં ચ
ન વિણસ્સઙ્ । ગાવો પુત્તા ય મિત્તા ય,
નારીણં હોઙ્ વલ્લહો ॥૧॥

રિસહેણ ઉ એસજ્જં, સેણાવચ્ચં
ધણાણિ ય । વત્થ ગધમલંકારં, ઇત્થીઓ
સયણાણિ ય ॥૨॥

ગંધારે ગીયજુત્તિણ્ણા, વજ્જવિત્તી
કલાહિયા । હવંતિ કડ્ડણો પળ્ણા, જે
અળ્ણે સત્થપારગા ॥૩॥

મજ્જિમસ્સરસંપન્ના, હવતિ સુહ-
જીવિણો । સ્વાયઈ પિયઈ દેઈ, મજ્જિ-
મસ્સરમસ્સિઓ ॥૪॥

પંચમસ્સરસંપન્ના હવંતિ પુઢવીવઈ ।
સૂરા સંગહકત્તારો અળેગગણનાયગા ॥૫॥

ધેવયસ્સરસંપન્ના હવંતિકલહપ્પિયા ।
સાહણિયા વગ્ગુરિયા, સોયરિયા
મચ્છવધા ય ॥૬॥

ચંડાલા મુદ્ધિયા સેયા, જે અન્ને
પાવકમ્મિણો । ગોઘાતગા ય જે ચોરા,
ણિસાય સરમસ્સિયા ॥૭॥

પ્રત્યેક સ્વરનું લક્ષણ પૃથક્-પૃથક્ હોવાથી
આ સાત સ્વરોના સાત લક્ષણો છે, એમનો
સખ ઢલ પ્રાપ્તિ સાથે છે. જેમકે-પડ્ડ-
સ્વરથી ધનની પ્રાપ્તિ થાય છે પડ્ડસ્વર-
વાળી વ્યક્તિના કરેલા કાર્યો નાશ
પામતા નથી અર્થાત્ કાર્ય સિદ્ધ થાય છે
તેને ગાયો, પુત્ર અને મિત્રો હોય છે. તે
સ્ત્રીઓને બહુ જ પ્રિય હોય છે ઋષભ સ્વરથી
મનુષ્ય ઐશ્વર્યસંપન્ન હોય છે. તે સ્વરના
પ્રભાવથી સેનાપતિત્વ, ધન, વસ્ત્રો, સુગંધિત
પદાર્થો, અલકારો, સ્ત્રીઓ તેમજ શયના-
સનો મેળવે છે ગાંધાર સ્વરથી ગાનારા શ્રેષ્ઠ
આલવિકાવાળા હોય છે તેમજ કલાવિદોના
શ્રેષ્ઠ ગણાય છે અને કાવ્યકાર હોય છે. તે
અન્યશાસ્ત્રોમાં પણ પારંગત હોય છે. મધ્યમ
સ્વરવાળા સુખશ્રી હોય છે મધ્યમસ્વરનો
આશ્રય લેનાર ઇચ્છાપ્રમાણે ખાય છે, પીવે છે
અને બીજાને આપે છે પાંચમ સ્વરથી જે
સંપન્ન હોય તે પૃથ્વીપતિ હોય છે શૂરવીર,
સંગ્રહકરનાર અને અનેક ગણોનો નેતા હોય
છે ધૈવત સ્વરવાળા કલહપ્રિય હોય છે
તેમજ સાકુનિક-પક્ષીનો શિકાર કરનાર,
વાણરિક-હરણોની હલ્યા કરનાર, ચૌકરિક-
સૂવરનો શિકાર કરનાર તથા મત્સ્યખંધ-
માછલીઓને મારનાર હોય. નિષાદ સ્વરનો
આશ્રય લેનાર ચ ડાળ-રુદ્રકર્મી, મુદ્ધિ પ્રહાર-
કરનાર એવં અધમ ભતવાળો હોય, તે અન્ય
પ્રકારના પાપકર્મીના રત રહેનાર, ગોવધ
કરનાર તથા ચોરી કરનાર હોય છે.

૧૬૫. મુલ્લિ જ મનન મગાને તપો ગામા ૧૬૫.

પાના, તે જહા-મનનામે મલ્લિમગામે
તે મગામે । મલ્લિમગામે જ મન મુલ્લ-
નામો પાનાનામો, તે જહા-મંગીનો-
ત્રીયા, તે ન મગાને ન મગાને ન ।
મુલ્લિ ન મગાને નામ, મુલ્લિમગામે
મગામે ॥૧૬॥ મલ્લિમગામે જ મન
મલ્લિમગામે મનનામો, તે જહા-ઉત્તર
મેગ મગાને, ઉત્તર ઉત્તર ગામા । મગો -
જેના ન મગાને, મગાને જહા મગામે
॥૧૭॥ મગામે જ મન મુલ્લિનામો
મલ્લિનામો, તે જહા નેદી ન મુલ્લિના
વરિયા ન, મુલ્લિ ન મુલ્લિનામો ।
ઉત્તરનામ વિ ન, પંચમિયા જહા
મુલ્લિ ઉત્તરનામ મગામે, ના મુલ્લિ
નિમગામે ઉત્તરનામ । બ્રહ્મ ઉત્તરનામ
જહાને ન ના મગામે મુલ્લિ ॥૧૮॥

૧૬૬. મન મગા મગા મનન ? મગામે ના ૧૬૬.

મગાને મગાને ? જહા મગામે ઉત્તરનામ ?
જહા ના મગામે જહાને ? ॥૧૯॥ મન
મગા મગાને મગાને, મગાને ન મગા-
ને ના । મગામે જહાને, નિમિ
જહા મગામે જહાને ॥૨૦॥ મગામે
જહાને મગાને ન મગાને નામ ।
મગામે જહાને નિમિ ૨ મગામે
જહાને ॥૨૧॥

આ સાત સ્વરોના ત્રણ ગ્રામો હોય છે
તે આ પ્રમાણે- (૧) પદ્મગ્રામ (૨) મધ્યમ
ગ્રામ અને (૩) ગાધાર ગ્રામ. પદ્મગ્રામની
સાત મૂર્છનાઓ હોય છે. તે આ પ્રમાણે-
(૧) મંગી (૨) કૌરવીયા (૩) હરી (તા)
(૪) રજની (૫) ગાધારના (૬) મારની (૭)
શુદ્ધપદ્મ મધ્યમગ્રામની સાત મૂર્છ-
નાઓ પ્રકાશી છે તે આ પ્રમાણે- (૧)
ઉત્તરમદા (૨) રજની (૩) ઉત્તર (૪)
ઉત્તરમગા (૫) મમવકાતા (૬) ગૌવીરા
અને (૭) અભિરૂપા ગાધાર ગ્રામની પાંચ
ગાત મૂર્છનાઓ હોય છે. તે આ પ્રમાણે-
(૧) નન્દી (૨) કુદિકા (૩) પૂરિયા (૪)
શુદ્ધગાધાર (૫) ઉત્તર ગાધાર (૬) મુલ્લ-
નામગા (૭) ઉત્તરનામ કોટિમા.

પ્રશ્ન- જાનસ્યદો ક્યાંથી ઉત્પન્ન થાય છે ?
ગીતોની જાતની મુદ્દ છે ? ગીતના ઉત્પન્ન
કેટલા સમયના પ્રમાણવાળા હોય છે ?
ગીતના આકારો (સ્વરો) કેટલા હોય છે ?

ઉત્તર- જાન સ્યદો નાભિમાથી ઉત્પન્ન
થાય છે. ગીત અન્નિયોનિક (દુષ્ટ નેવા)
રોય છે. પાદમમ ઉત્પન્ન થાય અર્થાત્,
કેટલા સમયમાં પાદ મનાતે હોય તેટલા
સમય ગીતના ઉત્પન્ન થાય છે. ગીતના
૫૨ સ્વરો હોય છે. પ્રાચીનો ગીત મુદ્દ
૧૨૬ મુદ્દ રોય છે, નામગામમાં ત્રીસ
કમિનિમિ રોય છે અને અન્યમાં અન્ય ૧૨૬
મુદ્દ હોય છે. આ ગીત મુદ્દ, નામ - ગીતના
૫૨ સ્વરો ૧૨૬ મુદ્દો અને અન્ય ૧૨૬ મુદ્દો.

૧૬૭. મુલ્લિ મુલ્લિ, મુલ્લિ મુલ્લિ, મુલ્લિ મુલ્લિ ૧૬૭.

મુલ્લિ મુલ્લિ, મુલ્લિ મુલ્લિ, મુલ્લિ મુલ્લિ.

જે મુલ્લિના ૩૨ સ્વરો, આ ૩૨ સ્વરો,
મુલ્લિ મુલ્લિ, મુલ્લિ મુલ્લિ, મુલ્લિ મુલ્લિ.

સુસિવિશ્વઓ રંગમજ્જમિ ॥૧॥

મીયાં દુયાં રહસ્સાં, ગાયંતો માય
ગાદિ ઉત્તાલં । કાકસ્સરમણુગાસં, ચ
હોતિ ગીયસ્સ છદ્દોસા ॥૨॥

પુણં રત્તં ચ અલંક્રિયં ચ વત્તં
તદા અવિષ્ણુદ્ધ । મહુરં સમં સુલલિયં
અદ્ધગુણા હોંતિ ગીયસ્સ ॥૩॥

ઉરકંઠસિરપસત્થં, ગિજ્જહ મડય-
રિમિયપદવદ્ધ । સમતાલપદુક્ખેવં, સત્ત-
સ્સરસીમરં ગીયં ॥૪॥

નિદ્દોસં સારમંતં ચ, હેડુજુત્તમલં-
ક્રિયં । ઉવળીયાં સોવયારં ચ, મિયાં
મહુરમેવ ય ॥૫॥

સમં અદ્ધસમં ચેવ, સવ્વત્થ
વિસમં ચ જં । તિણિ વિત્તપયારાહં,
ચઉત્થં નોવલભ્મહ ॥૬॥

સક્કયા પાયયા ચેવ, દુઢા મણિ-
હ્મઓ આદિયા । સરમંહલંમિ ગિજ્જંતે,
પસત્થા ઇસિમાસિયા ॥૭॥

કેસી ગાયઈ મહુરં કેસી ગાયઈ
ખરં ચ રુક્ખં ચ । કેસી ગાયઈ ચરૂરં,
કેસી ય વિલવિયં દુતં કેસી ? ॥૮॥
વિસ્સર પુણ કેરિસી ?

-સામા ગાયઈ મહુરં કાલી
ગાયઈ ધર ચ રુક્ખં ચ । ગોરી ગાયઈ
ચરૂરં, કાળા વિલમ્બં દુતં ચંપા ॥૯॥
વિસ્સર પુણ પિંગલા, ।

તંતિસામ તાલસામં, પાયસામં

બાણુશે તે સુશિક્ષિત નિપુણ કલાકાર ૨ ગ-
શાળામા ગાયન કરી શકશે ગીતના છ દોષો
આ પ્રમાણે છે- ખીતા ખીતા ગાવું, ઉતાવ-
ળથી ગાવું, અદ્ય સ્વરમા ગાવું, તાલ વગર
(ઉત્તાલ) ગાવું, કાગડાના જેવા સ્વરથી
ગાવું અને નાકમાં ગાવું, આ ગીતના છ દોષો
મનાય છે. ગીતના આઠ ગુણુ આ પ્રમાણે છે-
(૧) પૂર્ણ- ગીતમા સમસ્ત ગાયન કળાનું
પ્રદર્શન કરવું (૨) રકન-અનુરાગથી ભાવિત
થઈને ગીત ગાવું (૩) અલ કૃત- ખીજ
વિશેષ સ્કુટ સ્વરોથી ગીતને અલ કૃત કરવું
(૪) વ્યકત- ગીતમા અક્ષરો અને સ્વરોને
સ્કુટરૂપે ઉચ્ચારવા (૫) અવિધુષ્ટ- ઘાટા
પાડતાં હોય તેવા સ્વરે ન ગાવું (૬) મધુર-
કોયલના સ્વર જેવા સ્વરથી ગાવું (૭) સમ-
જે ગાનમા તાલ, વ શસ્વર વગેરેથી સમતુ-
ગત સ્વર હોય તે (૮) સુલલિત- સ્વરઘો-
લનાદિવડે જે શ્રોત્રેન્દ્રિયને સુખ અર્પે એવી
રીતે ગાવું આ ગીતના આઠ ગુણુ છે આ
આઠ ઉપરાંત ખીજ પાણુ ગીતના ગુણુ આ
પ્રમાણે છે- ઉર પ્રશસ્ત, કંઠપ્રશસ્ત અને
શિર પ્રશસ્ત (ગીતનો વિશાળસ્વર વક્ષ -
સ્થળમા ભરાઈ જાય તે- ઉર પ્રશસ્ત કહેવાય
સ્વર જ્યારે કંઠમાં ભરાઈ જાય અને સારી
રીતે વ્યકત હોય ત્યારે કંઠપ્રશસ્ત કહેવાય
ગાનનો સ્વર મસ્તકમા જઈ અનુનાસિક
વગરનો થઈ જાય ત્યારે શિર પ્રશસ્ત કહેવાય.
અથવા મૃદુ, રિલિત (અક્ષરોમા ઘોલનાથી
ચાલનાર સ્વર) અને પદ્મજ (વિશિષ્ટ
પદ્મચનાવાણુ) આ ત્રણ ગુણુ છે. તે સિવાય
સમતાલ પ્રત્યુત્કેષગીત (જે ગીતમા તાલ,
વાદ્ય અને નર્તકીના પાદક્ષેપની ધ્વનિ એક જ
સાથે હોય) સપ્તસ્વરમીભર- (સાત સ્વર-
અક્ષરોની સાથે સમાન હોય) જે નિર્દોષ
હોય સારવત્ત એટલે વિશિષ્ટ અર્થથી યુક્ત
હોય, જે હેતુ યુક્ત હોય, અલકૃત હોય,
ઉપનીત (ઉપસ હારથી યુક્ત) હોય, સોપ-

આવ્યમં મદ્યમં ચ । નીમલિજ્જસિ-
યમમં, મંનામમં મરા મચ ॥૧૦॥

મન મરા મઓ ગાયા મુન્દ્રણા
અર્ચમ્મ ॥ તાજા અનુપમગામં, મમનં
મરમંદન ॥૧૧॥

ને નં મગનામં ॥

આર-કિલ્લ, વિકુલ, લન્નત્તપદ અર્ધવાચક
ન હોય. મિત અને મધુર શુભ્યુક્ત ગીત તે
શુભ્યુક્તપ્રશસ્ત કહેવાય. ગીતના ત્રણ વૃત્તો
(છંદો) હોય છે. તે આ પ્રમાણે- (૧)
અમવૃત્ત- જે છંદના આરે ચરણોમાં સમ-
અક્ષર હોય. (૨) અર્દ્ધ-સમવૃત્ત-પ્રથમ અને
તૃતીય તથા દ્વિતીય અને ચતુર્થપદોમાં
સમાન અક્ષર હોય તે. (૩) વિષમવૃત્ત- જે
છંદના આરે ચરણોમાં અક્ષરોની વિષમતા
હોય તે વૃત્તના આ ત્રણ પ્રકાર છે. તે
સીવાય ચોથો પ્રકાર હોતો નથી. તેમજ
ભગિનિ-ભાષા મંદકૃત તથા પ્રાકૃતના ભેદથી
બે પ્રકારની કાદી છે. તે ઋષિઓવડે ભાષિત
હોવાથી પ્રશસ્ત છે. પ્રશસ્ત હોવાથી સ્વર-
અમૃદમાં ગવાય છે.

પ્રશ્ન- કેવી સ્ત્રી મધુર ગીત ગાય છે ?
કઈ સ્ત્રી ખર અને રુદ્ધ સ્વરથી ગાય છે ?
કઈ સ્ત્રી અનુરતાથી ગાય છે, કેવી સ્ત્રી વિદ્વં-
ભિત સ્વરથી, કઈ સ્ત્રી દ્રુતતર (અત્યંત
શીઘ્ર) સ્વરથી અને કઈ સ્ત્રી વિદ્રુત સ્વરથી
ગાય છે ?

ઉત્તર- શ્યામા- ચોખવાળી સ્ત્રી મધુર
સ્વરથી ગીત ગાય છે. કાળી-કૃષ્ણરૂપવાળી
સ્ત્રી ખર રુદ્ધ સ્વરથી ગાય છે. ગોંદી રૂપાળી
સ્ત્રી અનુર સ્વરથી ગાય છે. કાળી સ્ત્રી મંદ
સ્વરથી ગાય છે. આમળી સ્ત્રી દ્રુતસ્વરથી
ગાય છે કપિલ-કપિલવર્ણવાળી સ્ત્રી વિદ્રુત
સ્વરથી ગાય છે. તંત્રીમગ-વીરુ મનના
અથવા વીરુના સ્વરથી વિદિન સ્વર, એવીજ
દીને તાલમગ, પદમગ, લાયમગ, કલમગ,
નિર્મલિન્નમગ, સંલમગ, આ
પ્રમાણે સ્વર ગાય છે. સ્વાતન્વર, ત્રણગામ,
ચૈત્રીયા અર્ધ રેના અને જન તાન પ્રમાણે
એમના સ્વર ગાય છે, આ અનુભવમનુ
(આ આન અર્ધરેના મોન) સ્વર ગાય છે.

૧૬૮. સે કિં તં અદ્વનામે ?

૧૬૮.

પ્રશ્ન- અષ્ટ નામનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

અદ્વનામે અદ્વિદા વચનવિભત્તી
પણ્ણત્તા, તં જહા-નિદેસે પદ્મા હોડ,
વિડયા ઉવણ્ણે । તડયા કરણમ્મિ
કયા, ચઉત્થી સંપયાવણે ॥૧॥

પંચમી ય અવાયાણે, છટ્ઠી
સસ્સામિવાયણે । સત્તમી સણ્ણિહાણત્યે,
અદ્વમાડ્ડમંતણી ભવે ॥૨॥

તત્થ પદ્મા વિભત્તી, નિદેસે
સો ઇમો અહં વત્તિ । વિડયા પુણ ઉવણ્ણે
મણ કુણ્ણસુ ઇમં વ તંવત્તિ ॥૩॥

તડયા કરણમ્મિ કયા, મણિયં ચ
કય ચ તેણ વ મણ વા । હંદિ ણમો
સાહાણ, હવઈ ચઉત્થી પયાણમ્મિ ॥૪॥

અવણય ગિણ્ણ ય ણ્ણો, ઇઉત્તિ
વા પંચમી અવાયાણે । છટ્ઠી તસ્સ
ઇમસ્સ વ ગયસ્સ વા સામિસંવંધે ॥૫॥

હવઈ પુણ સત્તમી તં ઇમંમિ
આહારકાલભાવે ય । આમંતણે ભવે
અદ્વમી ઉ જહા હે જુવાણત્તિ ॥૬॥

સે તં અદ્વનામે ॥

૧૬૯. સે કિં તં નવનામે ?

૧૬૯

પ્રશ્ન- નવનામનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

નવનામે-ળવ કવ્વરસા પળ્ણત્તા,

ઉત્તર- કાવ્યના નવરસો નવનામ કહે-

ઉત્તર- કર્તા, કર્મ વગેરે આઠ પ્રકારની
જે વચન-વિલકિતઓ છે તે અષ્ટનામ કહેવાય.
વચન-વિલકિતના આઠ પ્રકારો આ પ્રમાણે
છે. નિર્દેશપ્રાતિપાદિક- અર્થનું પ્રતિપાદન
કરવાના અર્થમાં પ્રથમા અને ઉપદેશમા
દ્વિતીયા વિલકિત હોય છે. કરણમા તૃતીયા
વિલકિત હોય છે. સંપ્રદાનમાં ચતુર્થી વિલકિત
હોય છે. અપાદાનમા પચમી વિલકિત હોય છે.
સ્વ-સ્વામીસંબંધ પ્રતિપાદન કરવામા ષષ્ઠી
વિલકિત હોય છે. સન્નિધાન અર્થમાં સપ્ત-
મી વિલકિત હોય છે આમ ત્રણ અર્થમાં
સંબોધનરૂપ અષ્ટમી વિલકિત હોય છે. આ
અષ્ટ નામને ઉદાહરણ સહિત સમજાવતા કહે
છે કે- નિર્દેશમાં પ્રથમા વિલકિત હોય છે
જેમકે સં (તે), અચ (આ), કે અહમ્
(હું). ઉપદેશમાં ષીલ વિલકિત હોય છે.
જેમકે- જે તમે પ્રત્યક્ષ સાંભળ્યું છે તેને કહો,
આ સામેનું કામ કરો. કરણમાં ત્રીજી વિલકિત
હોય છે. જેમકે- તેના અને મારાવડે
કહેવાયું, તેના અને મારાવડે કરાયું. ચતુર્થી
વિલકિત નમઃ તથા સ્વાહા આદિ અર્થમાં
હોય છે. જેમકે- નમો જિનાય-જિનેશ્વરમાટે
મારા નમસ્કાર થાઓ, અગ્નયે સ્વાહા, આદિ
અપાદાનમા પચમી હોય છે, જેમકે- અહીંથી
દૂર કરો અથવા અહીંથી લઈ લો. સ્વ-સ્વામી
સંબંધ વાચ્ય હોય ત્યા ષષ્ઠી વિલકિત હોય છે,
જેમકે-તેની અથવા આની ગયેલ વસ્તુ આ છે
આધાર, કાળ અને ભાવમા સપ્તમી વિલકિત
હોય છે. જેમ-તે આમા છે આમ ત્રણ અર્થમાં
અષ્ટમી વિલકિત હોય છે, જેમકે- ‘હે સુવાન!’
આ પ્રકારે આ આઠ વિલકિતઓના નામો
આઠ નામો છે.

તં જહા-વીરો સિંગારો અબ્ધુઓ ય રોદો
ય હોઈ વોદ્ધવ્વો । વેલણઓ વીમચ્છો,
હાસો કલ્હણો પસંતો ય ॥૧॥

વાય છે તે આ પ્રમાણે- વીરરસ, શૃંગારરસ,
અદ્ભુતરસ, રૌદ્રરસ, વ્રીહનકરસ- લગ્નન-
નકરસ, બીભત્સરસ, હાસ્યરસ. કરુણરસ,
અને પ્રશાન્તરસ.

૧૭૦. તત્થ પરિચ્ચાયંમિ ય, તવચરણસત્તુજ- ૧૭૦
ણવિનાસે ય । અણણસયધિંપરકમ-
લિંગો વીરો રસો હોઈ ॥૧॥

વીરો રસો જહા-સો નામ મહા-
વીરો, જો રજ્જં પયહિજ્જણ પવ્વહ્ઓ । કામ
કોદ્દમહાસત્તુપક્કલિગ્ધાયણં કુણ્હ ॥૨॥

તે નવરસોમા વીરરસ- દાન દેવામા
પશ્ચાત્તાપ ન કરવો, તપશ્ચર્યામા ધૈર્ય હોવું
અને શત્રુઓના વિનાશમાં પરાક્રમ હોવું,
આવા લક્ષણોવાળા વીરરસ હોય છે. તે આ
પ્રમાણે- રાજ્યના વૈભવને ત્યજી દીક્ષિત
થઈને જે કામ-ક્રોધરૂપ ભય કર શત્રુઓનો
વિવાત કરે છે તે ચોક્કસ મહાવીર કહેવાય છે.

૧૭૧. સિંગારો નામ રસો રતિસંજોગામિલા- ૧૭૧.
સસંજણો । મંડણવિલાસવિવ્વોયહાસ-
લીલારમણલિંગો ॥૪॥

સિંગારો રસો જહા-મહુરવિલાસ-
સુસમલિયં દિયઉમ્માદણકરં જુવાણાણં ।
સામા સદ્દુદ્દામં દાણ્ણી મેહલાદામં ॥૫॥

શૃંગારરસ રતિના કારણભૂત રમણી
આદિ સળધી અભિલાષાનો જનક હોય છે
મંડન-અલકારોથી શરીરને અલંકૃત કરવું,
વિલાસ-વિલોકન આદિમા વિકાર તેમજ
ઓર્થિતા ક્રોધ, ક્ષિત્ત, ચમત્કાર, મુખવિક્ષ-
લવન હોય છે તે, વિખેાક-શારીરિકવિકાર,
હાસ્ય, લીલા- સકામ ચેષ્ટાઓ તથા રમણ,
આ સર્વ શૃંગાર રસના લક્ષણો છે જેમકે-
શ્યામા- સોળ વર્ષની તરુણી સ્ત્રી ક્ષુદ્રધટિ-
કાઓથી મુખરિત હોવાથી મધુર, કામયુક્ત
ચેષ્ટાઓથી મનોહર તથા યુવકોના હૃદયને
ઉન્મત્ત કરનાર, પોતાના કટિસૂત્રને દેખાડે છે
ઉપરોક્ત સ્વરૂપવાળા શ્રગારને ધિષ્કાર છે,
ધિષ્કાર છે આ રસ મુનિઓ માટે ત્યાજ્ય
કહેવામાં આવ્યો છે. મોક્ષરૂપ ધરની અર્ગલા
છે, તેથી મુનિ આ રસનું સેવન ન કરે.

ધી ધીમં સિંગારે, સાહૂણં જો
ઉવજ્જિયવ્વો ય । મોવ્વણિહઅગલા
સો, નાયરિયવ્વો ય મુણિહિં ઇમો ॥૬॥

૧૭૨. વિમ્હયકરો અપુવ્વો, અનુભૂયપુવ્વો ય ૧૭૨
જો રસો હોઈ । હરિસવિસા- ઉપત્તિ,-
લક્ષણો અબ્ધુઓ નામ ॥૬॥ અબ્ધુઓ
રસો જહા-અબ્ધુયતરમિહ એત્તો અન્નં કિં
અત્થિ જીવલોગંમિ । જં જિણ-વયણે
અત્થા તિકાલજુત્તા મુણિજ્જંતિ ? ॥૭॥

પૂર્વે કોઈ દિવસ ન અનુભવેલ અથવા
તો અનુભવેલ એવા કોઈ અદ્ભુત પદાર્થને
લેઈ આશ્ચર્ય થાય, તે અદ્ભુત રસ છે હર્ષ
અને વિષાદ અદ્ભુત રસના લક્ષણો છે
જેમકે- આ સસારમા એનાથી વધારે
અદ્ભુત શું થઈ શકે કે જિનવચનથી ત્રિકા-
ળસળધી સમસ્ત-સૂક્ષ્મ, અમૂર્ત, અતી-
ન્દ્રિય આદિ પદાર્થો જાણી લેવાય છે

૧૭૩. મયજળણરૂવસદંધ્યારચિંતાકદાસમુષ્પ- ૧૭૩.
ળ્ળો । સંમોહસંભમવિસાયમરણલિંગો
રસો રોદો ॥૮॥ રોદો રસો જહા-મિડી-
વિહંવિયમુહો સંદટ્ટોટ્ટં ઇયરુહિરમાકિ-
ળ્ળો । હણસિ પસું અસુરણિમો મીમરસિય
અરોદ ! રોદોડસિ ॥૯॥

પિશાચ તથા શત્રુઆદિના ભયોત્પાદક
રૂપ અને શબ્દ તથા અંધકારના ચિન્તનથી,
કથાથી, દર્શનથી જે ઉત્પન્ન થાય છે તેમજ
વિવેક રહિતપણારૂપ સંમોહ, વ્યાકુલતારૂપ
સંભ્રમ, શોકરૂપ વિષાદ અને પ્રાણુ વિસ-
ર્જનરૂપ મરણુ લક્ષણવાળો રૌદ્રરસ હોય છે.
જેમકે— ભુકુટીઓથી તારુ મુખ વિકરાલ
બની ગયું છે, ક્રોધાદિના આવેગથી તારા
દાત અધરોળોને ભીસી રહ્યા છે, તારુ
શરીર લોહીથી ખરડાઈ રહ્યું છે, ભયોત્પાદક
વચન બોલનાર તું અસુર જેવો થઈ ગયો
છે અને પશુની હલ્યા કરી રહ્યો છે. તેથી
અતિશય રૌદ્રરૂપધારી તું સાક્ષાત્
રૌદ્રરસરૂપ છે.

૧૭૪. વિળઓવયારગુજ્ઞગુરુદારમેરાવડ્વકમુ- ૧૭૪.
પ્પળ્ળો । વેલળઓ નામ રસો,
લજ્ઞાસંકાકરણલિંગો ॥૧૦॥ વેલળઓ
જહા-કિં લોદ્યકરણીઓ લજ્ઞળી
અતરંતિ લજ્ઞયામુત્તિ । વારિજ્ઞમ્મિ
ગુરુયળો પરિવદઈ જં વહુપોત્ત ॥૧૧॥

વિનય કરવા યોગ્ય માતા-પિતાદિનો
અવિનય કરવાથી, મિત્રાદિનું રહસ્ય પ્રગટ
કરવાથી, ગુરુપત્ની આદિ સાથેની મર્યાદાનું
અતિક્રમણ કરવાથી ત્રીડનક રસ ઉત્પન્ન થાય
છે લજ્ઞા અને શકા ઉત્પન્ન થવી એ આ
રસના લક્ષણો છે. જેમકે * કોઈ વધૂ કહે
છે— આ લૌકિક-વ્યવહારથી વધારે કંઈ
લજ્ઞાસ્પદ વાત થઈ શકે? મને તો એનાથી
બહુ લજ્ઞા આવે છે. મને તો એનાથી
બહુ શરમ આવે છે વર-વધૂના પ્રથમ
સમાગમ પછી ગુરુજનો વગેરે વધૂએ
પહેરેલા વસ્ત્રના વખાણુ કરે છે

* કોઈ એક દેશમા એવી પ્રથા છે કે જ્યારે સુહાગરાત્રિમા વધૂ વરનો પ્રથમ-સમાગમ થાય છે ત્યારે તે
સમાગમમા જો વધૂએ પહેરેલું વસ્ત્ર લોહીવાળુ થઈ જાય છે તો તેથી એમ માનવામાં આવે છે કે તે સ્ત્રી
પહેલા અકૃતસંગમા રહી છે તેથી તે સતી છે. વધૂના તે લોહીથી ખરડાયેલા વસ્ત્રને તેના સતીત્વની
પ્રસિદ્ધિ માટે દરેકે દરેક ઘરમા બતાવવામા આવે છે. તેના શ્વસુર વગેરે ગુરુજનો સન્માન પૂર્વક તે વસ્ત્રના
વખાણુ કરે છે આ જાતના લોકાચારને અનુલક્ષીને કોઈ એક વધૂના વસ્ત્રને ગુરુજનો વડે પ્રશંસિત થતું
જોઈને તે વધૂએ પોતાની સખી સામે લજ્ઞા પ્રગટ કરી છે.

૧૭૫. અસુઙ્કુણિમદુદ્ધંસળસંજોગભાસગંધનિ- ૧૭૫.
પ્પળો । નિવ્વેયડવિહિસાલક્ષણો રસો
હોઙ્ વીમચ્છો ॥૧॥ વીમચ્છો રસો
જહા-અસુઙ્મલભરિયનિજ્જરસભાવદુગ્ગંધિ
સવ્વકાલંપિ । ધળ્લા ડ સરીરકલિ
વહુમલકલસં વિમુંચંતિ ॥૨॥

અશુચિ-મળ મૂત્રાદિ, કુણુપ-શળ, દુદ્ધર્શન-લાળ આદિથી યુક્ત ઘૃણિત શરીરને વારવાર જોવારૂપ અભ્યાસથી અને નીતે દુર્ગંધથી ખીભત્સરસ ઉત્પન્ન થાય છે. નિર્વેદ-ઉદ્વેગ અને અવિહિંસા (જીવઘાતથી નિવૃત્તિ) એ ખીભત્સરસના લક્ષણો છે. ખીભત્સરસ આ પ્રકારે જણાય છે. જેમકે- અપવિત્ર મળોથી પૂર્ણ ઇદ્રિયોના વિકારરૂપ ઝરાઓ જેમા છે, જે સદા સર્વ કાળમા સ્વભાવથી જ દુર્ગંધયુક્ત છે તે શરીર સર્વ કલહોનું મૂળ છે, એમ જાણી ભાગ્યશાળી વ્યક્તિઓ તેની મૂર્છાને ત્યાગ કરી પોતાની જાતને ધન્ય બનાવે છે.

૧૭૬. રૂત્તવયવેસમાસાવિવરીયવિહંવળા સમુ- ૧૭૬.
પ્પળો । હાસો મળપ્પહામો પગાસલિંગો
રસો હોઙ્ ॥૧॥ હાસો રસો જહા-પાસુ-
ત્તમસીમંહિઅપહિવુદ્ધં દેવરં પલોયંતી ।
હી જહ્ થળભરકંપળપળમિયમજ્ઞા હસઈ
સામા ॥૨॥

રૂપ, વય, વેષ અને ભાષાના વિપરીત-પણાથી હાસ્યરસ ઉત્પન્ન થાય છે. હાસ્યરસ મનને હર્ષિત કરનાર છે. પ્રકાશ-મુખનું વિકસિત થવું, 'પેટ' ધ્રુજવું, અદૃહાસ વગેરે તેના લક્ષણો છે. હાસ્યરસ આ રીતે જણાય છે, જેમકે- રાત્રે સુઈને ઉઠેલ દિયરના મુખપર થયેલી કાજળની લીટીને જોઈ કોઈ યુવતી-બ્રાતૃપત્ની, સ્તન-ભારથી જેનો મધ્યભાગ લળી રહ્યો હોતો તે, હી .. હી... કરતી હસી.

૧૭૭. પિયવિપ્પઓગવંધવહવાહિવિણિવાયસમુ- ૧૭૭.
પ્પળો । સોઙ્ અવિલવિય પમ્હળરૂળ-
લિંગો રસો કરુણો ॥૧॥ કરુણો રસો
જહા-પજ્ઞાયકિલામિઅયં વાહાગય-
પપ્પુઅચ્છિયં વહુસો । તસ્સ વિયોગે
પુત્તિય ! દુવ્વલયં તે મુહં જાયં ॥૨॥

પ્રિયના વિયોગથી, બંધથી, વધ-તાડ-નથી, વ્યાધિ-રોગથી, વિનિપાત-સ્વજનના મરણથી અને પરચક્રના ભયથી કંટાળુ રસ ઉત્પન્ન થાય છે. શોક, વિલાપ, મુખશુષ્કતા, રુદ્ધન, વગેરે કરુણરસના લક્ષણો છે. કરુણરસ આ પ્રમાણે જાણી શકાય છે. જેમકે- હે પુત્રીકે ! પતિના વિયોગમા, પ્રિયતમની ચિન્તાથી તારૂં મુખ કલાન્ત-શુષ્ક અને વારવાર આખમાથી અશ્રુ વહેવાને કારણે. કૃશ થઈ ગયું છે.

૧૭૮. નિદ્દોસમળસમાદાણસંભવો જો પસંત- ૧૭૮.
ભાવેણં । અવિગારલક્ષણો સો રસો

હિંસાદિ દોષોથી રહિત મનની સ્વસ્થતા (સમાધિ) થી અને પ્રશાન્તભાવથી જે રસ

પસંતોત્તિ ણાયવ્વો ॥૧॥

પસંતો રસો જઠા-સઘ્ભાવનિ-
વિગારં ઉવસંતપસંતસોમદિદ્વીયં । હી
જઠા મુણિણો સોદ્દઈ મુદ્દકમલં પીવ-
રસિરીય ॥૨॥

एए नव कव्वरसा वत्तीसदोस-
विहिसमुप्पण्णा । गाहाहिं मुणियव्वा,
हवंति सुद्धा वा मीसा वा ॥३॥

से तं नवनामे ॥

૧૭૯. સે કિં તં દસનામે ?

દસનામે-દસવિદ્દે પણ્ણત્તે, તં
જઠા-ગોણે નોગોણે આયાણપણં
પહિવક્ખપણં પહાણયાણ અણાહસિદ્ધં-
તેણં નામેણં અવયવેણં સંજોગેણં પમા-
ણં ।

સે કિં તં ગોણે ?

ગોણે-ઝમઙ્ગિત્તિ ઝમણો, તવઙ્ગિત્તિ
તવણો, જલઙ્ગિત્તિ જલણો, પવઙ્ગિત્તિ
પવણો, સે તં ગોણે ।

ઉત્પન્ન થાય છે તે પ્રશાન્તરસ છે. પ્રશાન્ત-
રસ નીચેના પદોથી બાણી શકાય છે, જેમકે-
બુઝો, સ્વભાવથી-નિષ્કપટભાવથી, નિર્વિકાર,
વિષયદર્શનની ઉત્સુકતાના ત્યાગ અને
ક્રોધાદિ દોષોના ત્યાગના કારણે શાન્ત-સૌમ્ય
દૃષ્ટિથીયુક્ત, મુનિનું મુખકમળ ખરેખર
અતીવ શોભાસંપન્ન થઈને સુશોભિત થઈ
રહ્યું છે ।

સૂત્રના જે બત્રીસ દોષો છે તેનાથી આ
રસો ઉત્પન્ન થાય છે. આ નવ કાવ્યરસો શુદ્ધ
(અમિશ્રિત-જે એક રસ સાથે બીજા રસનું
મિશ્રણ ન હોય) પણ હોય છે અને મિશ્ર
(જે આદિ રસોનો સંયોગ) પણ હોય છે.
આ રીતે નવનામનું વર્ણન પૂર્ણ થયું.
તાત્પર્ય- આ નવ રસોના જે નામો છે તે
નવનામ કહેવાય.

૧૭૯.

પ્રશ્ન- હે ભગવન્ ! દશનામનું સ્વરૂપ
કેવું છે ?

ઉત્તર- દશ પ્રકારના નામો દશનામ
કહેવાય છે. તે આ પ્રમાણે છે- (૧) ગૌણ-
નામ (૨) નોગૌણનામ (૩) આદાનપદ-
નિષ્પન્નનામ (૪) પ્રતિપક્ષપદનિષ્પન્નનામ
(૫) પ્રધાનપદનિષ્પન્નનામ (૬) અનાદિસિ-
દ્ધાન્તનિષ્પન્નનામ (૭) નામનિષ્પન્નનામ
(૮) અવયવનિષ્પન્નનામ (૯) સંયોગનિષ્પ-
ન્નનામ (૧૦) પ્રમાણનિષ્પન્નનામ.

પ્રશ્ન- ગૌણ- ગુણનિષ્પન્ન (યથાર્થ)
નામનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- ક્ષમાગુણથી યુક્ત હોય તેને
'ક્ષમણ' નામથી સંબોધિત કરવો, તપે છે
તે તપન-સૂર્ય, પ્રજ્વલિત હોય તે જ્વલન
(અગ્નિ), વાય તે પવન. આ રીતે ક્ષમા,
તપન, જ્વલન, પવનરૂપ ગુણોથી નિષ્પન્ન
હોવાને કારણે આ સર્વને ગૌણનામ ગ્રમ-
જવા. આ ગૌણનામ કહેવાય.

સે કિં તં નોગોણે ?

નોગોણે-અકુંતો સકુતો અમુગ્ગો
સમુગ્ગો અમુદો સમુદો અલાલં પલાલં
અકુલિયા સકુલિયા નો પલં અસદ્ધિ
પલાસો અમાઙ્વાઙ્ માઙ્વાહ્ અવીય-
વાવ્ અવીયવાવ્ નો ઇંદગોવ્ ઇંદગોવ્
સે તં નોગોણે ।

સે કિં તં આયાણપણં ?

આયાણપણં આવંતી ચાઠરંગિજ્જ
અસંખયં અઘાતત્થિજ્જં અદ્દજ્જં જણ્ણય
પુરિસજ્જં ઉસુકારિજ્જં ઇલ્લજ્જં વીરિયં
ધમ્મો મગ્ગો સમોસરણં જમ્મયં । સે તં
આયાણપણં ।

પ્રશ્ન— નોગૌણનામ (અયથાર્થ) -
ગુણોની અપેક્ષા વગર નિષ્પન્ન નામનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર—કુન્ત-શસ્ત્રવિશેષથી રહિત હોવા
છતાં પક્ષીને ‘સકુન્ત’ કહેવું, મુદ્ગ-મગથી
રહિત હોવા છતાં પેટીને ‘સમુદ્ગ’ કહેવું,
મુદ્રા-વીંટીથી રહિત હોવા છતાં સાગરને
‘સમુદ્ર’ કહેવું, પ્રચુર લાળથી રહિત હોવા
છતાં પિંચાર-ધાન્ય રહિત ધાનને ‘પલાલ’
કહેવું, કુલિકા (ભિત્તિ)થી રહિત હોવા
છતાં પક્ષિણીને ‘સકુલિકા’ કહેવું, પલ-
માંસનો આહાર ન કરવા છતાં વૃક્ષ વિશેષને
‘પલાશ’ કહેવું, માતાને ખભાપર વહન ન
કરવા છતાં ‘માતૃવાહક’ એવું નામ રાખવું,
ખીજ ન વાવવા છતાં ‘ખીજવાપક’ એવું
નામ રાખવું, ઇન્દ્રની ગાયનું પાલન ન કરવા
છતાં કીટ વિશેષને ‘ઇન્દ્ર-ગો-પ’ કહેવું
આ બધા નામ અગુણનિષ્પન્ન હોવાથી
નોગૌણનામ કહેવાય છે. આ- પ્રમાણેનું
નોગૌણનામનું સ્વરૂપ છે.

પ્રશ્ન— આદાનપદ્ધતી નિષ્પન્નનામનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— આદાનપદ્ધનામ— કોઈપણ
અધ્યયન અથવા રચનાના આરભમાં જે પદ
હોય તે પદથી તે અધ્યયન અથવા રચનાનું
નામ રાખવામાં આવે તે જેમકે— આચાર્ય-
રાગસૂત્રના પાત્રમાં અધ્યયનમાં ઉચ્ચારિત
‘આવ તી કેયાવ તી’ પદથી શરૂ થનાર
અધ્યયનનું નામ પણ ‘આવ તી’ રાખ્યું છે
ઉત્તરાધ્યયનસૂત્રના ત્રીજા અધ્યયનના પ્રાર-
ભમાં આવેલ ‘ચત્તારિ પરમંગાણિ દુહ્હાણી-
હજતુણો’ આ પદ્ધતિથી તે અધ્યયનનું નામ
‘ચાઠરંગિજ્જં’ રાખ્યું છે ઉત્તરાધ્યયનના
ચતુર્થ અધ્યયનના પ્રારભમાં ‘અસંખયં
જીવિય મા પમાય’ કહ્યું છે તેનાથી

‘અસંત્યયં’ તે નામ રાખ્યું છે. સૂત્રકૃતાંગ-
 સૂત્રનાં ૧૩ માં અધ્યયનના પ્રારંભમાં
 ‘જહ મુત્તં તદ્ અત્યો’ કહ્યું છે તેા ત્યાંના બે
 પદોના આધારે ‘જહત્તહ’ તે નામ અધ્ય-
 યનનું છે. સૂત્રકૃતાંગસૂત્રના દ્વિતીયશ્લોક-
 ર્ચક ધના છઠ્ઠા અધ્યયનના પ્રારંભમાં
 ‘પુરાકલ્પં અદ્વદ્વમં મુણેહ’ ગાથા આવેલ છે
 તેનાથી તે અધ્યયનનું નામ ‘અદ્વદ્વજ્જ’ છે.
 ઉત્તરાધ્યયનનાં ૨૫માં અધ્યયનના પ્રારંભમાં
 ‘માહણ કુલ્લમંભૂઓ આમી વિપ્પો મહાજસો
 જાયાઈં જનજણમ્મિ જયધોસો ત્તિ નામઓ’
 એવી ગાથા છે. તેના ‘જણ’ પદના આધારે
 આ અધ્યયનનું નામ ‘જણીય’ છે.
 ઉત્તરાધ્યયનસૂત્રના ૧૪ માં અધ્યયનની
 પ્રથમ ગાથાના ‘હસુયાર’ પદથી આ અધ્ય-
 યનનું નામ ‘હસુયારિજ્જ’ રાખ્યું છે.
 ઉત્તરાધ્યયનસૂત્રના ૭ માં અધ્યયનના પ્રારં-
 ભમાં આવેલ ગાથાના ‘ણ્ણયં’ પદના આધારે
 અધ્યયનનું નામ ‘ણ્ણજ્જ’ રાખ્યું છે.
 સૂત્રકૃતાંગસૂત્રના અષ્ટમ અધ્યયનના પ્રારં-
 ભમાં આવેલ ગાથાના ‘વીરિય’ પદના
 આધારે અધ્યયનનું નામ ‘વીરિય’ રાખ્યું છે
 સૂત્રકૃતાંગસૂત્રના નવમાં અધ્યયનમાં પ્રારંભ-
 ની ગાથાના ‘ધમ્મ’ પદના આધારે અધ્ય-
 યનનું નામ ‘ધમ્મણ્ણયણ’ રાખ્યું છે
 સૂત્રકૃતાંગસૂત્રના ૧૧ માં અધ્યયનની પ્રસ્તા-
 વની ગાથાના ‘મગ્ગ’ શબ્દથી અધ્યયનનું
 નામ ‘મગ્ગ’ રાખવામાં આવ્યું છે. તેમજ
 તેજ સૂત્રના ૧૨ માં અધ્યયનની પ્રારંભની
 ગાથામાં ‘સમોસરણાણિમાણિ’ પદના
 આધારે અધ્યયનનું નામ ‘સમોસરણજ્જયણ’
 રાખવામાં આવેલ છે આજ સૂત્રના ૧૫ માં
 અધ્યયનની પ્રારંભની ગાથાના ‘જમહયં’
 પદના આધારે અધ્યયનનું નામ પણ તેજ
 રાખ્યું છે આ સર્વ નામો આદાનપદ-
 નિષ્પન્ન નામ કહેવાય

૧૮૦. સે કિં તં પઢિવક્ષપણં ?

૧૮૦.

પ્રશ્ન— પ્રતિપક્ષપદનિષ્પન્નનામનુ
સ્વરૂપ કેવું છે ?

પઢિવક્ષપણં નવેસુ ગામાગર-
ણયરખેડકબ્બડમહંબદોળમુહપટ્ટણાસમસાં-
વાહસન્નિવેસેસુ સંનિવિસ્સમાણેસુ અસિવા
સિવા અગ્ગી સીંયલો ત્રિસં મહુરં કલ્હા-
લઘરેસુ અંવિલં સાડયં જે રત્તણ સે
અલત્તણ જે લાડણ સે અલાડણ જે
સુંભણ સે કુસુંભણ આલવંતે વિવલી-
અભાસણ । સે તં પઢિવક્ષપણં ।

ઉત્તર— વિવક્ષિતવસ્તુના વિપરીત-
ધર્મને પ્રતિપક્ષ કહેછે. તે પ્રતિપક્ષપદથી
નિષ્પન્નનામનું સ્વરૂપ આ પ્રમાણે છે.
જેમકે— ચોમેર કાટા વગેરેની વાડ હોય તે
'ગ્રામ', રત્ન સુવર્ણ વગેરે જ્યાંથી નિકળતા
હોય તે સ્થાન 'આકર (ખાણ)', અઠાર
પ્રકારના ટેકસથી મુક્ત હોય તે 'નગર',
જેની ચોમેર માટીનો કોટ હોય તે 'ખેટ',
જે નગર કુત્સિત હોય તે 'કર્ખટ', જેની
આસપાસ અઢી ગાઉસુધી કોઈ ગામ ન હોય
તે 'મડખ', જેમાં જવા માટે જળમાર્ગ
અને સ્થળમાર્ગ બન્ને હોય તે 'દ્રોણમુખ'
જ્યાં બધી વસ્તુઓ મળી શકતી હોય તે
'પત્તન', જ્યાં વણિકોનો નિવાસ હોય તે
'નિગમ', તાપસ આદિનું સ્થાન 'આશ્રમ',
ધણ પ્રકારના લોકોથી વ્યાપ્ત સ્થાન તે
'સંવાહ', અથવા જ્યાં પથિકો વિશ્રામ લે
તે સ્થાન 'સંવાહ', સાર્થવાહો પોતાને
રહેવા જે સ્થાન વસાવે તે 'સન્નિવેશ'.
આ સર્વ સ્થાનો નવા વસાવવામા આવે
ત્યારે મગળ નિમિત્ત 'અશિવા' (શ્રૃગાલી)
ના સ્થાને 'શિવા' એવો મગળાર્થક શબ્દ
ઉચ્ચારિત કરવામાં આવે છે કારણવશાત્
અગ્નિપદના સ્થાને 'શીતલ' શબ્દ બોલાય
છે વિષના સ્થાને 'મધુર' શબ્દનો પ્રયોગ
કરાય છે કલાલના ઘરમા 'આમ્લ' શબ્દના
સ્થાને 'સ્વાદુ' શબ્દનો વ્યવહાર કરાય છે,
તે સર્વ પ્રતિપક્ષપદનિષ્પન્ન નામ છે હવે
સૂત્રકાર સામાન્યપણે કથન કરતા કહે છે—
જે રક્તવર્ણ હોય તેજ અલ (ર) કતક-
અરક્તવર્ણ કહેવાય છે. તેમજ જે લાખુ-
પાત્ર વિશેષ તેજ 'અલાખુ' કહેવાય છે,
જે મુલક-શુભવર્ણકાર હોય તેજ 'કુસુંભક'
કહેવાય છે. જે ઘણુ અને અસખ હ બોલે તે

‘અભાષક’ કહેવાય છે. આ સર્વ નામો પ્રતિપક્ષપદનિષ્પન્ન જાણવા જોઈએ.

સે કિં તં પાઢ્ણયાણ ?

પાઢ્ણયાણ-અસોગવણે સત્તવ-
ણવણે ચંપગવણે ચૃવણે નાગવણે
પુષ્પાગવણે ઉચ્છ્રવણે દક્ષવણે સાન્નિ-
વણે, સે તં પાઢ્ણયાણ ।

પ્રશ્ન— પ્રધાનપદનિષ્પન્ન નામનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— જેની પ્રચુરતા હોય તે પ્રધાન
કહેવાય. તે પ્રધાનની અપેક્ષાએ નિષ્પન્ન-
નામનું સ્વરૂપ આ પ્રમાણે છે, જેમકે-
અશોકવન-વનમાં ઘણા પ્રકારના વૃક્ષો હોવા
છતાં અશોકવૃક્ષ વધુ હોવાથી તે વનને
‘અશોકવન’ એવું નામ આપવું, તેજ
પ્રમાણે અપ્તપર્ણવન, અમ્પકવન, આમ્રવન,
નાગવન, પુન્નાગવન, ઈંદ્રુવન, દ્રાક્ષવન,
શાલિવન તે પ્રધાનપદનિષ્પન્ન નામો છે

સે કિં તં અણાઙ્ગસિદ્ધંતેણ ?

અણાઙ્ગસિદ્ધંતેણ-ધમ્મત્થિકાણ અધમ્મ-
ત્થિકાણ આગાસત્થિકાણ જીવત્થિકાણ
પુમ્મલત્થિકાણ અદ્ધાસમણ, સે તં અણા-
ઙ્ગસિદ્ધંતેણ ।

પ્રશ્ન— અનાદિ સિદ્ધાંતનિષ્પન્નનામનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— શબ્દ વાચક છે, અર્થ (પદાર્થ)
વાચ્ય છે. આ પ્રમાણે વાચ્યવાચકનું જે જ્ઞાન
તે ‘અંત’ કહેવાય છે, આ અંત અનાદિ
કાલથી સિદ્ધ છે. આ અનાદિ સિદ્ધાંતથી
જે નામનિષ્પન્ન થાય તે અનાદિ સિદ્ધાંત-
નિષ્પન્ન નામ તેનું સ્વરૂપ આ પ્રમાણે છે-
ધર્માસ્તિકાય, અધર્માસ્તિકાય, આકાશાસ્તિ-
કાય, છવાસ્તિકાય, પુદ્ગલાસ્તિકાય, અદ્ધા-
સમય, આ સર્વ પોતાના સ્વરૂપનો પરિત્યાગ
કદિ પણ કરશે નહિ. આ પ્રમાણે અનાદિ-
સિદ્ધાંતનિષ્પન્ન નામનું સ્વરૂપ પૂર્ણ થયું.

સે કિં તં નામેણ ?

નામેણં પિઉપિયામહસ્સ નામેણં
ઉન્નામિજ્જહં । સે તં નામેણં ।

પ્રશ્ન— નામનિષ્પન્ન નામનું સ્વરૂપ
કેવું છે ?

ઉત્તર— જે નામ નામથી નિષ્પન્ન હોય
છે તેનું સ્વરૂપ આ પ્રમાણે છે, જેમકે-પિતા
કે પિતામહ અથવા પિતાના પિતામહનું

જે નામ તે નામથી પુત્રાદિનુ નામ હોય તે. કારણ કે 'પિતા કે પિતામહ' આદિ સ્વયં એક પ્રકારનું નામ છે. વ્યવહારમાટે તેનું યજ્ઞદત્ત-દેવદત્ત વગેરે નામ રખાય છે તે નામ નામથી નિષ્પન્ન નામ છે.

સે કિં તં અવયવેણં ?

અવયવેણં—સિંગી સિહી વિસાળી, ઢાઢી પવ્વહી ચુરી નહી વાલી । દુપય—ચડપ્પયવહુપયા, નંગુલી કેસરી કડહી । પરિયરવંધેણ મહં, જાણિજ્ઞા મહિલિયં નિવસણેણં ॥૧॥ સિત્થેણં દોણવાયં કવિં ચ ઇક્કાણ ગાહાણ ॥ સે તં અવયવેણં ॥

પ્રશ્ન—અવયવનિષ્પન્નનામનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર—અવયવ અને અવયવીને એક-રૂપ માની જે નામ અસ્તિત્વમા આવે તે અવયવનિષ્પન્નનામ. તેનું સ્વરૂપ આ પ્રમાણે છે, જેમકે—શૃંગી-શૃંગ (શીંગડા) રૂપ અવયવના સંબંધથી શૃંગી કહેવું, શિખાના સંબંધથી શિખી, તે પ્રમાણે વિષાણી, દંટ્રી વગેરે નામ જાણવા. આ ઉપરાંત પરિકર-બંધન—વિશિષ્ટ રચના યુક્ત વસ્ત્રથી 'ભટ' કે 'ચોદ્ધો' કહેવો, સ્ત્રી જેવા વસ્ત્ર પરિધાન કરનારને 'મહિલા' કહેવું, એક કણ પાકી જવાથી દ્રોણપરિમિત અન્ન પાકી ગયું, એમ કહેવાય છે, અને ગુણસંપન્ન એક ગાથાના પરીક્ષણથી 'કવિ' આવા શબ્દનામ પ્રચલિત થઈ જાય છે. આ સર્વ અવયવની પ્રધાનતાથી નિષ્પન્ન હોવાથી અવયવનિષ્પન્ન નામ કહેવાય છે.

૧૮૧. સે કિં તં સંજોગેણં ?

સંજોગે ચડવ્વિદ્દે પળ્લત્તે, તં જહા-
દવ્વસંજોગે ચેત્તસંજોગે કાલસંજોગે
ભાવસંજોગે ।

૧૮૧.

પ્રશ્ન—સંયોગનિષ્પન્નનામનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર—સંયોગની પ્રધાનતાથી નિષ્પન્ન નામ તે સંયોગનિષ્પન્નનામ સંયોગ ચાર પ્રકારનો છે. તે આ પ્રમાણે—(૧) દ્રવ્ય-સંયોગ (૨) ક્ષેત્રસંયોગ (૩) કાલસંયોગ અને (૪) ભાવસંયોગ

સે કિં તં દવ્વસંજોગે ?

પ્રશ્ન—દ્રવ્યસંયોગથી નિષ્પન્નનામનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

દબ્બસંજોગે તિવિદે પળણતે, તં
જહા-સચિત્તે અચિત્તે મીસણ ।

સે કિં તં સચિત્તે ?

સચિત્તે ગોઠિં ગોમિણ, મહિસીઠિં
મહિસિણ, ઝરણીઠિં ઝરણિણ, ઉટ્ટીઠિં
ઉટ્ટીવાલે । સે તં સચિત્તે ।

સે કિં તં અચિત્તે ?

અચિત્તે-છત્તેણં છત્તી, દંદેણ દંડી
પઢેણં પઢી, ઘઢેણ ઘઢી, કઢેણ કઢી,
સે તં અચિત્તે ।

સે કિં તં મીસણ ?

મીસણ-દલેણં દાલિણ, સગઢેણં
સાગઢિણ, રહેણં રહિણ, નાવાણ નાવિણ,
સે તં મીસણ । સે તં દબ્બસંજોગે ।

સે કિં તં સ્થિત્તસંજોગે ?

સ્થિત્તસંજોગે-મારહે ઇરવણ હેમ-
વણ ઇરણવણ હરિવાસણ રમ્મગવાસણ
દેવકુરુણ ઉત્તરકુરુણ પુવ્વવિદેહણ અવ-
રવિદેહણ । અહવા માગહણ માલવણ

ઉત્તર— દ્રવ્યસંયોગના ત્રણ પ્રકાર
પ્રરૂપ્યા છે. તે આ પ્રમાણે— (૧) સચિત્ત-
દ્રવ્યસંયોગ (૨) અચિત્તદ્રવ્યસંયોગ અને
(૩) મિશ્રદ્રવ્યસંયોગ. સચિત્તદ્રવ્યસંયોગથી
નિબ્બન્ન જેમકે— ગાયના સંયોગથી ગોમાન,
લેંસોના સંયોગથી મહિષીમાન, ઘેટાના
સંયોગથી ઘેટાવાન, ઊંટોના સંયોગથી
ઉટ્ટીપાલ, આ સર્વનામ સચિત્તદ્રવ્ય-
સંયોગથી નિબ્બન્નનામ છે, કારણકે ગાય-
ભેંસ વગેરે સચિત્ત પદાર્થો છે તેના સંયોગથી
ગોમાન વગેરે નામો નિબ્બન્ન થાય છે.

અચિત્તદ્રવ્યસંયોગનિબ્બન્નનામ આ
પ્રમાણે છે— છત્રના સંયોગથી (ધારણ
કરવાથી) છત્રી, તેમાં છત્ર અચિત્તદ્રવ્ય છે.
તેનાથી નિબ્બન્નનામ છત્રી છે. તેજ પ્રમાણે
દંડના સંયોગથી દંડી, પટના સંયોગથી
પટી, ઘટના સંયોગથી ઘટી, કટના સંયો-
ગથી કટી વગેરે નામ કહેવાય છે, તે સર્વ
અચિત્તદ્રવ્યસંયોગનિબ્બન્ન નામ છે.

મિશ્રદ્રવ્યસંયોગનિબ્બન્નનામ આ પ્રમાણે
છે— હુળના સંયોગથી હાળિક, શકટના
સંયોગથી શાકટિક, રથના સંયોગથી રથિક,
નાવના સંયોગથી નાવિક, આ સર્વ ઉભય-
દ્રવ્યસંયોગ રૂપ છે જેમકે હુળ વગેરે
અચિત્ત અને બળદાદિ સચિત્ત તે બંનેથી
નિબ્બન્નનામ ‘હુળિક’ વગેરે મિશ્રદ્રવ્ય-
સંયોગનિબ્બન્નનામ છે

પ્રશ્ન—ક્ષેત્રસંયોગનિબ્બન્નનામનું સ્વરૂપ
કેવું છે ?

ઉત્તર— ક્ષેત્રના આધારે નિબ્બન્નનામ
આ પ્રમાણે છે, જેમકે— આ ભારતીય છે,
આ ઐરાવતક્ષેત્રીય છે, આ હૈમવતક્ષેત્રીય છે,
આ ઐરણ્યવતક્ષેત્રીય છે, આ હરિવર્ષક્ષેત્રીય

સોરઠ્ઠણ મરઠ્ઠણ કુંકળણ । સે તં
સ્વેત્તસંજોગે ।

સે કિં તં કાલસંજોગે ?

કાલસંજોગે-સુસમસુસમાણ, સુસ-
માણ, સુસમદૂસમાણ દૂસમસુસમાણ,
દૂસમાણ દૂસમદૂસમાણ । અહવા પાવસણ
વાસારત્તણ, સરદણ, હેમંતણ વસંતણ
ગિમ્હણ । સે તં કાલસંજોગે ।

સે કિં તં ભાવસંજોગે ?

ભાવસંજોગે-દુવિદ્ધે પળ્લત્તે, તં
જહા-પસત્યે ચ અપસત્યે ચ ।

છે, આ રમ્યકવર્ણીય છે, આ દેવકુરુક્ષેત્રીય છે,
આ ઉત્તરકુરુક્ષેત્રીય છે, આ પૂર્વવિદેહનો છે
આ અપરવિદેહનો છે અથવા તો આ મગ-
ધનો છે, આ માલવક છે, આ સૌરાષ્ટ્રક છે,
આ મહારાષ્ટ્રીયન છે, આ કોંકણક છે આ
સર્વ નામો ક્ષેત્રસંયોગથી નિષ્પન્નનામ છે.

પ્રશ્ન— કાળસંયોગથી નિષ્પન્નનામનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— કાળના સંયોગે-આધારે
ઉત્પન્ન થતાં નામ આ પ્રમાણે છે— આ
સુષમ-સુષમ કાળમાં ઉત્પન્ન થવાથી ‘સુષમ
સુષમજ’ છે, આ સુષમ-સુંદર-સુખદ્ધકાળમાં
ઉત્પન્ન થવાથી ‘સુષમજ’ છે, આ સુષમ
દુષમ-સુંદરતા ઘણી અને વિષમતા થોડી
એવા કાળમાં ઉત્પન્ન થવાથી ‘સુષમદુષમજ,
છે, આ દુષમસુષમ- વિષમતા ઘણીને સુંદ-
રતા થોડી એવા કાળમાં ઉત્પન્ન થવાથી
‘દુષમસુષમજ’ છે, આ દુષમ- તદ્દન
વિષમતા હોય તેવા કાળમાં ઉત્પન્ન થવાથી
‘દુષમજ’ છે, આ દુષમદુષમા- ઘણા
ત્રાસદાયક કાળમાં ઉત્પન્ન થવાથી ‘દુષમ-
દુષમજ’ છે. એમ નામ આપવું અથવા
આ પ્રાવૃષિક (વર્ષના પ્રારંભકાળમાં ઉત્પન્ન
થયેલ) છે, વર્ષારંત્રિક (વર્ષના અંતમાં
ઉત્પન્ન થયેલ) છે, આ શારદ (શરદ-
ઋતુમાં ઉત્પન્ન થયેલ) છે, આ હૈમન્તક
છે, આ વાસન્તક છે, આ ગ્રીષ્મક છે. આ
સર્વ નામો કાળસંયોગથી નિષ્પન્ન નામ છે.

પ્રશ્ન— લાવસ યોગનિષ્પન્નનામનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— લાવસ યોગના બે પ્રકારો છે.
(૧) પ્રશસ્તલાવસ યોગ અને (૨) અપ્રશસ્ત-
લાવસ યોગ

સે કિં તં પસત્યે—નાણેનં નાણી
દંસણેનં દંસણી, ચરિત્તેનં ચરિત્તી । સે
તં પસત્યે ।

સે કિં તં અપસત્યે ?

અપસત્યે—કોહેનં કોહી,મ ।ણેનં
માણી, માયાણ માયી, લોહેનં લોહી ।
સે તં અપસત્યે । સે તં ભાવસંજોગે ।
સે તં સજોગેનં ।

૧૮૨. સે કિં તં પમાણેનં ?

પમાણે ચઉવિવહે પણ્ણત્તે, તં
જહા—નામપ્પમાણે ઠવણપ્પમાણે દવ્વપ્પ-
માણે ભાવપ્પમાણે ।

સે કિં તં નામપ્પમાણે ?

નામપ્પમાણે જસ્સ ણં જીવસ્સ વા
અજીવસ્સ વા, જીવાણ વા, અજીવાણ વા,
તદુભયસ્સ વા, તદુભયાણ વા પમાણેત્તિ
નામં કજ્જહ । સે તં નામપ્પમાણે ।

પ્રશ્ન— પ્રશસ્તભાવસંયોગથી નિષ્પન્ન-
નામનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર આ
પ્રશસ્તભાવો છે. આ ભાવોના સંયોગથી
જેમકે— જ્ઞાનથી ‘જ્ઞાની’, દર્શનથી ‘દર્શની’
ચારિત્રથી ‘ચારિત્રી’ આ નામ પ્રશસ્તભાવ-
સંયોગનિષ્પન્ન નામ છે.

પ્રશ્ન— અપ્રશસ્તભાવસંયોગનિષ્પન્ન-
નામનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— ક્રોધ, માન, માયા, લોભ એ
અપ્રશસ્ત ભાવો છે આ ભાવોના સંયોગથી
જેમ ક્રોધથી ‘ક્રોધી’, માનથી ‘માની’
માયાથી ‘માયી’ અને લોભથી ‘લોભી’
નામ હોવું આ સર્વ નામો અપ્રશસ્તભાવથી
નિષ્પન્ન થતાં હોવાથી અપ્રશસ્તભાવનિષ્પ-
ન્નનામ કહેવાય છે.

૧૮૨. પ્રશ્ન— પ્રમાણથી નિષ્પન્ન નામનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— જેનાવડે વસ્તુનો નિર્ણય કર-
વામાં આવે છે તે પ્રમાણ. તેનાથી નિષ્પન્ન-
નામના ચાર પ્રકારો છે તે આ પ્રમાણે—
(૧) નામપ્રમાણથી નિષ્પન્નનામ (૨) સ્થા-
પનાપ્રમાણથી નિષ્પન્નનામ (૩) દ્રવ્યપ્રમા-
ણથી નિષ્પન્નનામ અને (૪) ભાવપ્રમાણથી
નિષ્પન્નનામ.

પ્રશ્ન— નામપ્રમાણનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— કોઈપણ જીવનું અથવા અજી-
વનું, જીવોનું કે અજીવોનું, જીવાજીવનું
અથવા જીવોઅજીવોનું, ‘પ્રમાણ’ એવું
નામ— સંજ્ઞા રાખવામાં આવે છે તે નામ
પ્રમાણ કહેવાય. તેનાથી નિષ્પન્નનામ ‘નામ-
પ્રમાણનિષ્પન્નનામ’ કહેવાય છે.

૧૮૩. સે કિં તં ઠવણપ્પમાણે ?

૧૮૩.

પ્રશ્ન— સ્થાપનાપ્રમાણથી નિબ્બન્નના-
મનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઠવણપ્પમાણે સત્તવિદે પળ્લત્તે,
તં મદ્દા—ળવણ્ણત્તદેવવકુલે પાસંહગણે ય
જીવિયાદેહં । આમિપ્પાહ્યણામે ઠવણા-
નામં તુ સત્તવિદં ॥૧॥

ઉત્તર— સ્થાપનાપ્રમાણના કારણથી જે
સાત નામ નિબ્બન્ન થાય છે તે આ પ્રમાણે—
(૧) નક્ષત્રનામ (૨) દેવનામ (૩) કુળનામ
(૪) પાષંડનામ (૫) ગણનામ (૬) જીવિત-
હેતુનામ (૭) આભિપ્રાયિકનામ.

સે કિં તં ળવણ્ણત્તણામે ?

પ્રશ્ન— નક્ષત્રનામ— નક્ષત્રના આધારે જે
નામ રાખવામાં આવે છે તેનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ળવણ્ણત્તણામે—કિત્તિઆદિં જાણ-
કિત્તિણ કિત્તિઆદિણ્ણે, કિત્તિઆધમ્મે,
કિત્તિઆસમ્મે. કિત્તિઆદેવે, કિત્તિ-
આદામે, કિત્તિઆમેણે, કિત્તિઆર-
વિણ્ણ । રોહિણીદિં જાણ—રોહિણિણ,
રોહિણિદિમ્મે, રોહિણિધમ્મે, રોહિણિ-
ગમ્મે. રોહિણિદેવે, રોહિણિદામે, રોહિ-
ણિમેણે, રોહિણિગવિણ્ણ ય । एवं
સવ્વનત્તવેણુ નામા માણિયવ્વા । एत्थं
संगणणिगादाओ—કિત્તિય રોહિણિ મિગ-
મિર,—અદા ય પૂળવ્વમ્મ ય પુસ્સે ય ।
નનો ય અમિલેસા, મદ્દા ઉ દો ફમ્મુ-
ણીઓ ય ॥૧॥ इत्थो चित्ता साती,
(૧૪) विमारा नह य होई(१५) अणु-
राहा । (१६) जेहा (१७) मूला (१८)
पूज्यमादा नह (१९) उत्तम चैव ॥२॥
(२०) अमिर् (२१) मरण (२२)
धनिहा. (२३) मर्नाममया दो य रोजि
[२४] [२५] महज्या । [२६] मेव
[२७] अमिर् (२८) मर्णी, एमा

ઉત્તર— ‘કૃત્તિકા’ નામના નક્ષત્રમાં
જન્મેલાઓના નામ કૃત્તિક, કૃત્તિકાદત્ત,
કૃત્તિકાધર્મ, કૃત્તિકાશર્મા, કૃત્તિકાદેવ, કૃત્તિ-
કાદાસ, કૃત્તિકાસેન, કૃત્તિકારક્ષિત, એવા
નામ રાખવા, રોહિણીનક્ષત્રમાં જન્મેલા-
ઓના નામ— રોહિણિય, રોહિણીદત્ત,
રોહિણીધર્મ, રોહિણીશર્મા, રોહિણીદેવ,
રોહિણીદાસ, રોહિણીસેન, રોહિણીરક્ષિત,
વગેરે નામ રાખવામાં આવે છે. આ પ્રમાણે
બીજા નક્ષત્રોપરથી પણ નામો રાખવામાં
આવે છે તે આ પ્રમાણે જ જાણવા
લેઈએ નક્ષત્રોના નામ ત્રણ સંગ્રહણી
ગાથાઓ વડે આ પ્રમાણે બતાવવામાં આવ્યા
છે— (૧) કૃત્તિકા (૨) રોહિણી (૩) મૃગ-
શિરા (૪) આર્દ્રા (૫) પુનર્વસુ (૬) પુષ્ય
(૭) અશ્લેષા (૮) મઘા (૯) પૂર્વાશ્વિની
(૧૦) ઉત્તરાશ્વિની (૧૧) હસ્તા (૧૨) ચિત્રા
(૧૩) સ્વાતિ (૧૪) વિશાખા (૧૫) અનુશઘા
(૧૬) જ્યેષ્ઠા (૧૭) મૂલા (૧૮) પૂર્વાષાઢા
(૧૯) ઉત્તરાષાઢા (૨૦) અભિજિત (૨૧)
શ્રવણ (૨૨) ધનિષ્ઠા (૨૩) શતભિષ (૨૪)
ઉત્તરઆષાઢ (૨૫) પૂર્વાભાદ્રપદ (૨૬) રેવતી

નક્ષત્રપરિવાડી ॥૩॥ સે તં નક્ષત્ર-
નામે ॥

૧૫૫

૧૫૬

૧૫૫ સે કિં તં દેવયાણામે ?

દેવયાણામે-અગ્નિદેવયાહિં જાણ
અગ્નિએ, અગ્નિદિણે, અગ્નિસમ્મે,
અગ્નિધમ્મે, અગ્નિદેવે, અગ્નિદાસે,
અગ્નિસેણે, અગ્નિરક્ષિણે ।

एवं सव्वनक्खत्तदेवयानामा भाणि-
यव्वा । एत्थंपि संगहणिगाहाओ-(१)
अग्नि (२) पयावइ (३) सोमे, (४) रुद्रा
(५) अदिती (६) विहस्सई (७) सप्पे
(८) पिति (९) भगं (१०) अज्जम
[११] सविया [१२] तट्ठा [१३] वाउय
[१४] इंदग्गी ॥१॥ [१५] मित्तो
[१६] इंदो [१७] निरई, [१८] आऊ
[१९] विस्सो य [२०] वंम [२१]
विण्हूया । [२२] वसु [२३] वरुण
[२४] अयं (२५) विवद्धी (२६) पूसे
(२७) आसे (२८) जमे चेव ॥२॥
से तं देवया णामे ।

સે કિં તં કુલનામે ?

કુલનામે-ઉગ્ગે ભોગે રાયણે
સ્વત્તિએ ઇક્ષ્વાગે ણાએ કોરવ્વે । સે તં
કુલનામે ।

(૨૭) અશ્વિની (૨૮) ભરણી. આ નક્ષત્રની
પરિવાડી છે. આ ૨૮ નક્ષત્ર અગ્નિ વગેરે
૨૮ દેવતાઓથી અધિષ્ઠિત છે. આથી ઘણી-
વાર કોઈ નક્ષત્રમાં જન્મેલ વ્યક્તિનું નામ
તે નક્ષત્રના અધિષ્ઠાયક દેવના નામપરથી
રાખવામાં આવે છે.

પ્રશ્ન-આ દેવતાઓના આધારે જે નામ
સ્થાપિત કરવામાં આવે છે તે કેવા હોય છે ?

ઉત્તર-અગ્નિદેવતાના અધિષ્ઠિત નક્ષ-
ત્રમાં જન્મેલાઓના નામ-આગ્નિક, અગ્નિ-
દત્ત, અગ્નિશર્મા, અગ્નિધર્મ, અગ્નિદેવ,
અગ્નિદાસ, અગ્નિસેન, અગ્નિરક્ષિત, આજ
પ્રમાણે ખીબા સર્વ દેવતાઓના આધારે પણ
નામ પાડવામાં આવે છે. દેવતાઓના નામ
જે સંગ્રહણી ગાથા વડે સૂત્રકારે જણાવ્યા છે
તે આ પ્રમાણે— (૧) અગ્નિ (૨) પ્રજાપતિ
(૩) સોમ (૪) રુદ્ર (૫) અદિતિ (૬) યૃહ-
સ્પતિ (૭) સર્વ (૮) પિતા (૯) ભગ (૧૦)
અર્થમા (૧૧) સપિતા (૧૨) ત્વષ્ટા (૧૩)
વાયુ (૧૪) ઇદ્રાગ્નિ (૧૫) મિત્ર (૧૬) ઇદ્ર
(૧૭) નિર્ઋતિ (૧૮) અંભ (૧૯) વિશ્વ
(૨૦) પ્રજ્ઞા (૨૧) વિધ્યુ (૨૨) વસુ (૨૩)
વરુણ (૨૪) અજ- (૨૫) વિવર્દિ (૨૬) પૂષા
(૨૭) અશ્વ (૨૮) યમ. આ ૨૮ દેવતા-
ઓના નામ છે.

પ્રશ્ન-કુળનામ શું છે ?

ઉત્તર-જે વ્યક્તિ જે કુળમાં ઉત્પન્ન
થાય તે કુળના નામપરથી તેનું નામ રાખ-
વામાં આવે તે કુળસ્થાપનાપ્રમાણનિષ્પન્ન
નામ કહેવાય છે તે આ પ્રમાણે-ઉગ્રકુલમાં
ઉત્પન્ન થવાથી 'ઉગ્ર' નામ રાખવું, ભોગ-
કુલમાં ઉત્પન્ન થવાથી 'ભોગ' તે પ્રમાણે-

રાજન્યકુલ, ક્ષત્રિયકુલ, ઐક્ષ્વાકુકુલ, રાતકુલ, કૌરવ્યકુલ, વગેરે કુલના આધારે નામ સ્થાપિત કરવામાં આવે છે. તે આ પ્રમાણે કુલનામો છે.

સે કિં તં પાસંડનામે ?

પાસંડનામે-સમણે ચ પંદુરંગે,
મિત્તલ્લુ કાવાલિયે ચ તાવસણે । પરિ-
વાયમે । સે તં પાસંડનામે ।

પ્રશ્ન- પાષંડનામ શું છે ?

ઉત્તર- જેને જે પાષંડ (વ્રત) નો આશ્રય લીધો હોય તે પરથી તેનું નામ રાખવામાં આવે તે પાષંડનામ છે. તે આ-
પ્રમાણે- નિર્થક, શાક્ય, તાપસ, ગૈરિક, આજીવક, આ પાંચ પ્રકારના વ્રતને આધારે 'શ્રમણ' એવું નામ સ્થાપિત થાય છે. ભસ્મથી લિપ્ત જેનું શરીર હોય તેવા શૈવ 'પાડુરાંગ' કહેવાય છે. બુદ્ધદર્શનને માન-
નારા 'ભિક્ષુ' કહેવાય છે. ચિતાભસ્મને શરીરપર લગાડનાર 'કાપાલિક' કહેવાય છે. વનમાં રહી તપ કરનાર 'તાપસ' અને ધરનો ત્યાગ કરી જનાર 'પરિમાજક' કહેવાય છે. તેના આધારે જે નામ રાખ-
વામાં આવે છે તે પાષંડ-સ્થાપનાનિષ્પન્ન-
નામ કહેવાય છે.

સે કિં તં ગણનામે ?

ગણનામે મલ્લે મલ્લદિષ્ણે મલ્લધમ્મે
મલ્લસમ્મે મલ્લદેવે મલ્લદાસે મલ્લસેણે
મલ્લરવિત્તણે । સે તં ગણનામે ।

પ્રશ્ન- ગણનામ શું છે ?

ઉત્તર- આયુધહિંસાનો સમૂહ ગણ કહેવાય છે. તેના પરથી કોઈનું નામ રાખ-
વામાં આવે તો તે ગણનામ કહેવાય છે. જેમકે- મલ્લ, મલ્લદત્ત, મલ્લધર્મ, મલ્લ-
શર્મા, મલ્લદેવ, મલ્લદાસ, મલ્લમેના, મલ્લરક્ષિત વગેરે નામ ગણસ્થાપના-
નિષ્પન્નનામ છે.

સે કિં તં જીવિયનામે ?

જીવિયનામે-ભવકરણે ઉચ્ચકરણે
ઉચ્ચિમ્મણે કાન્નવણે મુપ્પણે । સે તં
જીવિયનામે ।

પ્રશ્ન- ભદ્રંત ! જીવિયનામ શું છે ?

ઉત્તર- જે સ્ત્રીના સંતાન જન્મ પામતાજ મરણ પામતા હોય તેવી સ્ત્રીના આજીવનને દીર્ઘકાળગ્રામી જીવિત રાખવા જે

નામ રાખવામાં આવે છે તેને જીવિતનામ કહે છે. જેમકે- (૧) કચરો (૨) ઉકરડો (૩) ઉજિઝતક (૪) કચવર (૫) સપડિયો આદિ. આ પ્રમાણે જીવિતનામ જાણવા.

સે કિં તં આભિષ્પાઈય ણામે ?

આભિષ્પાઈયનામે-અંબે નિંવે વકુલે પલાસે સિણે પિલ્લે કરીરે ।
સે તં આભિષ્પાઈયનામે । સે તં ઠવણ-
પ્પમાણે ॥

પ્રશ્ન- હે ભદ્રંત ! આભિષ્પાઈય નામ શું છે ?

ઉત્તર- ગુણની અપેક્ષા રાખ્યા વિના લોકરુઢિઅનુસાર અને પોતાના અભિપ્રાય પ્રમાણે જે નામ રાખવામાં આવે તેને આભિષ્પાઈયનામ કહેવામાં આવે છે. તે આ પ્રમાણે- અંબક, નિંબક, બકુલક, પલાશક, સ્નેહક, પીટુક, કરીરક, વગેરે આભિષ્પાઈય નામ જાણવા. આ પ્રમાણે સ્થાપના પ્રમાણનું કથન પૂર્ણ થયું.

૧૮૪. સે કિં તં દવ્વપ્પમાણે ?

દવ્વપ્પમાણે-છવ્વિહે પણત્તે, તં
જહા-ધમ્મત્થિકાણે જાવ અદ્ધાસમણે ।
સે તં દવ્વપ્પમાણે ॥

૧૮૪. પ્રશ્ન- હે ભદ્રંત ! દ્રવ્યપ્રમાણ કેટલા પ્રકારે છે ?

ઉત્તર- દ્રવ્યપ્રમાણના છ પ્રકાર પ્રજ્ઞ્યા છે, તે આ પ્રમાણે- ધર્માસ્તિકાય, અધર્માસ્તિકાય યાવત્ અદ્ધામમય આ રીતે દ્રવ્ય-પ્રમાણ જાણવું.

૧૮૫. સે કિં તં ભાવપ્પમાણે ?

ભાવપ્પમાણે-ચઠ્ઠવિહે પણત્તે,
તં જહા-સામાસિણે તદ્ધિયણે ધાઉણે
નિરુત્તિણે ।

૧૮૫. પ્રશ્ન- હે ભગવન્ ! ભાવપ્રમાણ એટલે શું ?

ઉત્તર- ભાવપ્રમાણ સામાસિક, તદ્ધિ-તજ, ધાતુજ અને નિરુકિતજ રૂપ ચાર પ્રકારે છે.

સે કિં તં સામાસિણે ?

પ્રશ્ન- ભદ્રંત ! સામાસિક ભાવપ્રમાણ એટલે શું ?

સત્ત સમાસા ભવંતિ, તં જહા-
દંદે ય બહુવ્વીહી, કમ્મધારય દિગ્ગુ
ય । તપ્પુરિસ અવ્વઈભાવે, એકસેસે

ઉત્તર- જે કે તેથી વધારે પદોની વિભક્તિનો લોપ કરી લેગા કરવામાં આવેલ પદને સમાસ કહે છે. તે સમાસ સાત હોય

ય સત્તમે ॥૧॥

સે કિં તં દંદે ? -

દંદે-દંતા ય-ઓદ્ધા ય-દંતોદ્ધં,
થળા ય-ઉયરં ય-થળેયરં, વત્થં ય-પત્તં
ય-વત્થપત્તં, આસા ય-મહિસા ય-આસ-
મહિસાં અહી ય-નડલો ય-અહિનડલં,
સે તં દંદે સમાસે ।

સે કિં તં વહુવ્વીહી સમાસે ?

વહુવ્વીહીસમાસે-ફુલ્લ ઇમંમિ
ગિરિમિ કુડયકયંવો સો ઇમો ગિરી
ફુલ્લકુડયકયંવો । સે તં વહુવ્વીહી
સમાસે ।

સે કિં તં કમ્મધારણ ?

કમ્મધારણ ધવલો વસહો ધવ-
લવસહો, કિણ્હો મિયો કિણ્હમિયો,
સેતો પડો સેતપડો, રત્તો પડો રત્તપડો
સે તં કમ્મધારણ ।

સે કિં તં દિગુસમાસે ?

છે. તે આ પ્રમાણે- (૧) દન્દ (૨) બહુ-
ગ્રીહિ (૩) કર્મધારય (૪) દિગુ (૫) તત્પુ-
રુપ (૬) અવ્યયીભાવ (૭) એકશેષ.

પ્રશ્ન-લદત ! દન્દસમાસ એટલે શું ?

ઉત્તર-જે સમાસના બધા પદો
પ્રધાન હોય અને વિગ્રહ કરતાં પદોનો
સંબંધ 'ય' કે 'અને' થી થાય તેને
દન્દસમાસ કહે છે જેમકે- દંતાઞ્ચ ઓષ્ઠૌ
ચ ઇતિ દંતોષ્ટ્રમ્, સ્તનો ચ ઉદર ચ ઇતિ સ્તનો-
દરમ્, વચ્ચં ચ પાત્ર ચ વચ્ચપાત્રમ્, અશ્વાઞ્ચ
મહિપાઞ્ચ ઇતિ અશ્વમહિપમ્, અહિઞ્ચ નકુલં
ચ ઇતિ અહિનકુલમ્, આ પ્રમાણે દન્દ-
સમાસ છે.

પ્રશ્ન-હે લદત ! બહુગ્રીહિ સમાસ
શું છે ?

ઉત્તર-સમાસમાં આવેલ પદો જ્યારે
પોતાથી ભિન્ન કોઈ અન્ય પદાર્થનો બોધ
કરાવે એટલે જે સમાસ અન્યપદાર્થ પ્રધાન
હોય ત્યારે તે બહુગ્રીહિ સમાસ કહેવાય છે
જેમ આ પર્વત ઉપર કુટબ, કદંબવૃક્ષો
પુષ્પિત (પ્રકુલિત) છે તેથી આ પર્વત
'કુલ્લકુટબકદંબ' છે. અહીં 'કુલ્લકુટબ-
કદંબ' બહુગ્રીહિસમાસ છે

પ્રશ્ન-લદત ! કર્મધારયસમાસ શું છે ?

ઉત્તર-જેમા ઉપમાન-ઉપમેય, વિશે-
ષણ-વિશેષ્યનો સમાસ થાય તે કર્મધારય
સમાસ કહેવાય છે. જેમકે- ધવલઞ્ચાસૌ
વૃષભ ધવલવૃષભ, કૃષ્ણઞ્ચાસૌ મૃગ કૃષ્ણ-
મૃગ, શ્વેતઞ્ચાસૌ પટ શ્વેતપટ, રક્તઞ્ચાસૌ
પટઃ રક્તપટઃ આ કર્મધારય સમાસ છે

પ્રશ્ન-દિગુસમાસ એટલે શું ?

દિગુસમાસે-તિણિ કઙ્ગાણિ
તિક્કઙ્ગં, તિણિ મહુરાણિ તિમહુરં,
તિણિ ગુણાણિ તિગુણં, તિણિ પુરાણિ
તિપુરં તિણિ સરાણિ તિસરં, તિણિ
પુક્કરાણિ તિપુક્કરં, તિણિ વિંદુઆણિ
તિવિંદુઅં, તિણિ પહાણિ તિપહં, પંચ
નર્દઓ પંચગયં, સત્ત ગયા સત્તગયં,
નવ તુરંગા નવ તુરંગં, દસગામા દસગામં,
દસ પુરાણિ દસપુરં । સે તં દિગુસમાસે ।

સે કિં ત તપ્પુરિસે ?

તપ્પુરિસે-તિત્થે કાગો, તિત્થ
કાગો વણે હત્થી વણહત્થી, વણે વરાહો
વણવરાહો, વણે મહિસો વણમહિસો, વણે
મઝરો વણમઝરો । સે તં તત્પુરિસે ।

સે કિં તં અવ્વઈમાવે ?

અવ્વઈમાવે-ગામસ્સ પચ્છા-અણુ-
ગામં એવં અણુણઈયં, અણુફારિસં, અણુ-
ચરિયં । સે તં અવ્વઈમાવે સમાસે ।

ઉત્તર- જે સમાસમાં પ્રથમપદ સ ખ્યા-
વાચક હોય અને સમાહાર-સમૂહનો બોધ
થતો હોય તેને દ્વિગુસમાસ કહેવામાં આવે
છે. જેમકે- ત્રણ કટુક વસ્તુઓનો સમૂહ તે
'ત્રિકટુક', ત્રણ મધુરોનો સમૂહ તે 'ત્રિમ-
ધુર', ત્રણ ગુણોનો સમૂહ તે 'ત્રિગુણ',
ત્રણ પુરો-નગરોનો સમૂહ તે 'ત્રિપુર', ત્રણ
સ્વરોનો સમૂહ તે 'ત્રિસ્વર' ત્રણ પુષ્કરો-
કમળોનો સમૂહ તે 'ત્રિપુષ્કર' ત્રણ ખિંદુ-
ઓનો સમૂહ 'ત્રિખિંદુક', ત્રણ પથ-રસ્તાનો
સમૂહ 'ત્રિપથ', પાંચ નદીઓનો સમૂહ
'પચનદ' સાત હાથીઓનો સમૂહ 'સપ્ત-
ગજમ્' નવ તુરગોનો સમૂહ 'નવતુરગ'
દસગામનો સમૂહ 'દસગામ', દસ પુરોનો
સમૂહ 'દસપુર' આ દ્વિગુ સમાસ છે.

પ્રશ્ન- તત્પુરુષસમાસ શું છે?

ઉત્તર- જે સમાસમાં અતિમપદ પ્રધાન
હોય અને પ્રથમપદ પ્રથમા વર્જિત વિભ-
ક્તિમા હોય અને બીજુ પદ પ્રથમાન્ત હોય
તેને તત્પુરુષસમાસ કહે છે જેમકે- તીર્થમા
કાક તે 'તીર્થકાક', વનમાં હાથી તે 'વન-
હાથી' વણુમા વરાહ તે 'વનવરાહ', વનમા
મહિષ તે 'વનમહિષ' વનમાં મયૂર તે
'વનમયૂર', આ તત્પુરુષ સમાસ છે.

પ્રશ્ન- અવ્યયીભાવસમાસ કોને કહે
છે ?

ઉત્તર- જેમા પૂર્વપદ અવ્યય અને
ઉત્તરપદ નામ હોય, જેના અતમાં સદા-
નપુસકલિંગ અને પ્રથમા એકવચન રહે છે
તે અવ્યયીભાવસમાસ કહેવાય છે જેમકે-
ગામનીસમીપ તે 'અનુગામ', તેજ પ્રમાણે
'અનુનદિકમ્' 'અનુસ્પર્શમ્' 'અનુચ-
રિતમ્' આદિ આ અવ્યયીભાવસમાસ છે.

સે કિં તં ઇગસેસે ?

ઇગસેસે જહા ઇગો પુરિસો તહા
વહવે પુરિસા, જહા વહવે પુરિસા તહા
ઇગો પુરિસો, જહા ઇગો કરિસાવણો
તહા વહવે કરિસાવણા, જહા વહવે
કરિસાવણા તહા ઇગો કરિસાવણો,
જહા ઇગો સાલી તહા વહવે સાલી, જહા
વહવે સાલી તહા ઇગો સાલી । સે તં
ઇગ સેસે સમાસે, સે તં સામાસિણ ॥

પ્રશ્ન- એકશેષસમાસ કેને કહે છે ?

ઉત્તર- સમાન રૂપવાળા બે અથવા
વધારે પદોના સમાસથી એક બાકી રહે અને
બીજા પદોનો લોપ થઈ જાય છે તેને એક-
શેષસમાસ કહે છે. તે આ પ્રમાણે- જેમ
એક પુરુષ તેમ ઘણા પુરુષ, જેમ ઘણા પુરુષ
તેમ એક પુરુષ, જેમ એક સુવર્ણમુદ્રા છે
તેમ ઘણી સુવર્ણમુદ્રા છે, જેમ ઘણી સુવર્ણ-
મુદ્રા છે તેમ એક સુવર્ણમુદ્રા છે, જેમ એક
શાલી તેમ ઘણા શાલી છે, જેમ ઘણા શાલી
તેમ એક શાલી છે આ પ્રમાણે સામાસિક
ભાવપ્રમાણ જાણવું જોઈએ.

૧૮૬. સે કિં તં તદ્વિત્ત ?

તદ્વિત્ત અદ્વિદે પળ્લત્તે, તં જહા-
કમ્મે સિપ્પસિલોણ, સંજોગસમીવઓ ય
સંજૂહો । ઇસ્સરિય અવચ્ચેણ ય, તદ્દિ-
તણામં તુ અદ્વિદં ॥૧॥

૧૮૬.

પ્રશ્ન- હે ભદ્રંત ! તદ્વિત્તથી જે નામ
નિબ્ધન્ન થાય છે તે કેવા હોય છે ?

ઉત્તર-(૧) કર્મ (૨) શિલ્પ (૩) શ્લોક
(૪) સયોગ (૫) સમીપ (૬) સંયૂથ (૭)
ઐશ્વર્ય (૮) અપત્ય આ આઠ પ્રકારે તદ્વિત્ત-
નિબ્ધન્ન નામ હોય છે.

સે કિં તં કમ્મણામે ?

કમ્મણામે-તણ્ણહારિણ, કદ્ધહા-
રિણ, પત્તહારિણ, દોસિણ, સોત્તિણ,
કપ્પાસિણ, મંડવેઆલિણ કોલાલિણ ।
સે તં કમ્મનામે !

પ્રશ્ન- ભદ્રંત ! કર્મનામનુ સ્વરૂપ
કેવું છે ?

ઉત્તર- વેચવાલાયક પદાર્થના અર્થમાં
તદ્વિત્ત પ્રત્યય 'ઠક્' અને તેને 'ઈક્'
પ્રત્યય લગાડવાથી જે નામ નિબ્ધન્ન થાય તે
કર્મનામ કહેવાય છે. જેમકે- તાર્ણભારિક-
તૃણ વેચનાર, પાત્રભારિક-પાત્ર વેચનાર,
દૌષ્ટિક વસ્ત્ર વેચનાર, સૌત્રિક-સુતર વેચનાર,
કાર્યાસિક-કપાસ વેચનાર, ભાંડવૈચારિક-
વાસણ વેચનાર, કૌલાલિક-માટીના પાત્ર
વેચનાર. આ સર્વ કર્મનામો છે

સે કિં તં સિપ્પનામે ?

પ્રશ્ન- ભદ્રંત ! શિલ્પનામનુ સ્વરૂપ
કેવું છે ?

સિપ્પનામે-તુણિણ તંતુવાઙ્
પટ્ટકારિણ ઉવ્વટ્ટિણ વરુહિણ મંજકારિણ
કટ્ટકારિણ છત્તકારિણ વજ્જકારિણ
પોત્થકારિણ ચિત્તકારિણ દંતકારિણ
લેપ્પકારિણ સેલકારિણ કોટ્ઠિમકારિણ ।
સે તં સિપ્પનામે ।

સે કિં તં સિલોયનામે ?

સિલોયનામે-સમણે માહણે
સવ્વાતિહી । સે તં સિલોયનામે ।

સે કિં તં સંજોગનામે ?

સંજોગનામે-રણ્ણો સસુરણ, રણ્ણો
જામાડણ, રણ્ણો સાલે, રણ્ણો માડણ,
રણ્ણો મગિણીવર્દ । સે તં સંજોગનામે ।

સે કિં તં સમીવનામે ?

ઉત્તર-શિલ્પ-કળા અર્થમાં તદ્દિત
પ્રત્યય-‘ઠક્’ કરવાથી જે નામ નિષ્પન્ન
થાય છે તે શિલ્પનામ છે. તે આ પ્રમાણે-
તુન્ન જેનું શિલ્પ છે તે તૌન્નિક-દર્શ છે.
તંતુઓનું વાય-સૂતર ફેલાવવું એ જેનું શિલ્પ
છે તે તન્તુવાયિક-વણુકર, પટ્ટ તૈયાર કરવું
એ જેનું શિલ્પ છે તે પાટ્ટકારિક-વણુકર,
પિષ્ટ-પીંઠી વગેરેથી શરીરના મલને દૂર
કરવો એ જેનું શિલ્પ છે તે ઔદ્દૃત્તિક-
હનમ, આ પ્રમાણે વાઙ્ણિક, મૌજકારિક,
કાષ્ઠકારિક, છત્રકારિક, ખાદ્યકારિક, પૌસ્ત-
કારિક, ચૈત્રકારિક, દંતકારિક, લેખ્યકારિક,
શૈલકારિક, કૌટ્ઠિમકારિક વગેરે જાણવા. આ
પ્રમાણે શિલ્પનામ છે.

પ્રશ્ન-હે ભદ્રંત ! શ્લોકનામ શું છે ?

ઉત્તર-શ્લોક-યશરૂપ અર્થમાં તદ્દિત
પ્રત્યય કરવાથી જે નામ નિષ્પન્ન થાય છે તે
શ્લોકનામ છે. તે આ પ્રમાણે- તપશ્ચર્યાદિ
શ્રમ જેની પાસે છે તે ‘શ્રમણુ’ અને
પ્રશસ્ત બ્રહ્મ છે તે ‘બ્રાહ્મણુ’ અહીં પ્રશસ્ત
અર્થમાં ભત્વર્થિય ‘અચ્’ પ્રત્યય થવાથી
સર્વ વર્ણોના અતિથિ માનવામાં આવે છે.
તે શ્લોકનામ છે.

પ્રશ્ન-હે ભદ્રંત ! સંયોગનામ એટલે
શું ?

ઉત્તર-સંબંધાર્થમાં તદ્દિત પ્રત્યય
હોવાથી જે નામ નિષ્પન્ન થાય છે તે
સંયોગનામ છે. તે આ પ્રમાણે- રાજનો
શ્વસુર-રાજકીય શ્વસુર, રાજકીય જામાતા-
જમાઈ, રાજકીય શાળો રાજકીય બનેલી
વગેરે સંયોગનામ છે.

પ્રશ્ન-સમીપનામ એટલે શું ?

સમીવનામે-ગિરિસમીવે જયરં-
ગેરં ગિરિજયરં, વિદિસાસમીવે જયરં-
વેદિસં, વેદ્નાણ સમીવે જયરં-વેદ્નં
વેદ્નાયડં, તગરાણ સમીવે જયરં-તાગરં
તગરાયડં । સે ત સમીવનામે ।

સે કિં તં સંજૂહનામે ?

સંજૂહનામે-તરંગવટ્કારે, મલય-
વટ્કારે, અત્તાણુસટ્કારે વિંદુકારે ।
સે તં સંજૂહનામે ।

સે કિં તં ઈસરિયનામે ?

રાયણ ઈસરણ તલવરણ માડંવિણ
કોડંવિણ ડુબ્બે સેટ્ટિણ સત્થવાહણ
સેણાવડ્ડણ । સે તં ઈસરિયનામે ।

સે કિં તં અવચ્ચનામે ?

અવચ્ચનામે-અરિહંતમાયા ચક્કવટ્ઠિમાયા
વલ્લદેવમાયા, વૉસુદેવમાયા, રાયમાયા
મુણિમાયા વાયગમ્માયા સે તં અવચ્ચનામે,
સે તં તદ્ધિતણ ।

ઉત્તર- સમીપ પાસે અર્થમાં તદ્ધિત
સંબંધી ‘અણ’ પ્રત્યય થવાથી- જે
નામ નિષ્પન્ન થાય તે અસમીપનામ. તે
આ પ્રમાણે- ગિરિની પાસેનું નગર ગૈર,
ગિરિનગર, વિદિશાની પાસેનું નગર વૈદિશ,
વેન્નાની પાસેનું નગર વૈન્ના-વેન્નાતટ,
તગરાપાસેનું નગર તાગર, તાગરાતટ, આ
સમીપનામ કહેવાય છે.

પ્રશ્ન- હે ભદ્રંત ! સંયૂથનામ શું છે ?

ઉત્તર- અંથરચનાને સંયૂથ કહે છે.
આ અંથરચનારૂપ સંયૂથ જે તદ્ધિત પ્રત્યયવડે
સૂચિત કરવામાં આવે તે સંયૂથાર્થ તદ્ધિત
પ્રત્યય તેનાથી જે નામ નિષ્પન્ન થાય તે
સંયૂથનામ છે. તે આ પ્રમાણે- તરંગવતી
નામક કથાગ્રથની રચના કરનાર ‘તરંગ-
વતીકાર’, મલયવતીનામક ગ્રથની રચના
કરનાર ‘મલયવતીકાર’ કહેવાય આપ્રમાણે
આત્માનુષઠિ, બિંદુક વગેરે ગ્રંથો વિશે પણ
બાણી લેવું.

પ્રશ્ન- ઐશ્વર્યનામ શું છે ?

ઉત્તર- ઐશ્વર્યદ્યોતક શબ્દોથી તદ્ધિત
પ્રત્યય ‘કણ્’ કરવામાં આવે અને તેથી જે
નામ નિષ્પન્ન થાય તે અશ્વર્યનામ કહે-
વાય છે. તે આ પ્રમાણે- રાજક, ઈશ્વરક,
માડબિક, કૌટુબિક, ઇભ્ય, શ્રેષ્ઠિક, સાર્થવાહક
સેનાપતિક આ પ્રમાણે ઐશ્વર્યનામ છે.

પ્રશ્ન- અપત્યનામ એટલે શું ?

ઉત્તર-અપત્ય-પુત્ર અર્થમાં તદ્ધિતપ્રત્યય
લગાડવાથી જે નામ નિષ્પન્ન થાય તે અપત્ય-
નામ છે જેમકે- અર્હતમાતા- મારુદેવીનો
પુત્ર મારુદેવેય-ઋષભઅર્હત, ચક્રવર્તીમાતા-
સુમંગલાનો પુત્ર સૌમંગલેય-ભરતચક્રવર્તી

અલદેવમાતા-રોહીણીનો પુત્ર રૌણિણ્ય
અલદેવ, વાસુદેવ-માતા-દેવકીનો પુત્ર દૈવ-
કેય-કૃષ્ણવાસુદેવ, રાજમાતા-ચૈલણાનો પુત્ર
ચૈલનેય-કુણીકરાજ, મુનિમાતા-ધારણીનો
પુત્ર ધારિણ્ય-મેઘકુમારમુનિ, વાયકમાતા
રૂદ્રસોમનો પુત્ર રૌદ્રસોમેય-વાયક આર્ય-
રક્ષિત આ અપત્યનામ છે. આ સર્વ તદ્દિત
પ્રત્યયથી નિષ્પન્નનામનું સ્વરૂપ છે.

સૈ કિં ત ધાઉણ ?

ધાઉણ-ભૂ સત્તાણ પરસ્સમાસા,
અથ વુહીણ, ફહ્ સંઘરિસે, ગાહ પહ્ઠા-
લિહ્હાસુ ગંથે ચ, વાહ લોયણે ।
[ભૂ સત્તાયાં પરસ્સમાયા, અથ વૃહ્દૌ,
સ્પર્ધ સંઘર્ષે, ગાધૃ પ્રતિષ્ઠાલિપ્તયોર્ગ્રન્થે
અ, વાધૃ લોહને] સૈ તં ધાઉણ ।

સૈ કિં તં નિરુત્તિણ ?

નિરુત્તિણ-મહીણ સેણ-મહિસો,
મમહ ચ રોવહ ચ મમરો, મુહુ મુહુ
લસહ્સિ મુસલં, કવિસ્સવિલંબણ ત્થેત્તિ
ચ કરેહ કવિત્થં; ચિત્તિ કરેહ ચલં ચ
હોહ ચિચ્ચલં, ઉહ્હકમ્મો ઉલ્લગો, મેહસ્સ
માલા મેહલા । સૈ તં નિરુત્તણ । સૈ તં
ભાવણમાણે । સૈ તં પમાણનામે । સૈ તં
દસનામે । સૈ તં નામે । નામેત્તિ પયં
સમ્મત્તં ॥

અન્ન-ધાતુજ નામનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર-જે નામ ધાતુથી નિષ્પન્ન થાય
તેને ધાતુજ નામ કહેવામાં આવે છે. તે આ
પ્રમાણે- 'ભૂ' ધાતુ સત્તા અર્થમાં, પરસ્મૈ-
યદી ધાતુ છે. તે અથવા તેનાથી 'ભવ'
[સંસાર] એવું નામનિષ્પન્ન થાય છે.
તે પ્રમાણે 'એધ' ધાતુ વૃદ્ધિ, સ્પર્ધધાતુ
સંઘર્ષ, ગાધૃધાતુ પ્રતિષ્ઠા, લિપ્સા [ઇષ્ટિ]
કે સંચય અને બાધૃ ધાતુ વિલોકના અર્થમાં
હોય છે. તેનાથી નિષ્પન્નનામ ધાતુજનામ
કહેવાય છે.

અન્ન-અદંત ! નિરૂક્તિજ નામ એટલે
શું ?

ઉત્તર-ક્રિયાકારક, ભેદ અને પર્યાય-
વાચી શબ્દોવડે શબ્દાર્થનું કથન કરવું તે
નિરૂક્તિ. તેનાથી જે નામ નિષ્પન્ન થાય
તે નિરૂક્તિજનામ છે. જેમકે-મહાં જેતે
જિતિ મહિપ :- પૃથ્વીપર જે શયન કરે તે
મહિપ-ભેંસ, અમતિ રૈતિ જિતિ અમર :- જે
અમણ કરતાં શબ્દ કરે તે અમર, મુહુર્મુહુર્લ-
સતિ જિતિ મુસલં- જે વારંવાર ઊંચે-નીચે
જાય છે તે મુસલ, કપિ-વાનર જેમ વૃક્ષની
શાખાપર ચેપા કરે તે કવિત્થ, પગોને રૂલેષ
કરનાર ચિકખલ, [કીચડ] જેના કણું
ઉઘર્ષ હોય તે ઉલ્લ [ઘુવડ] મેખસ્ય માલા
તે મેખલા, આ નિરૂક્તિતદ્દિતનું કથન
થયું. આ પ્રમાણે પ્રમાણનામ અને દસ-
નામના સ્વરૂપનું વર્ણન પૂર્ણ થયું.

ઉપક્રમનો તૃતીયભેદ-પ્રમાણુ

૧૮૭. સૈ કિં ત ધમાણે ?

ધમાણે—ચડવિદે પળતે, તં
જહા—દ્રવ્યપમાણે રેતપમાણે કાલ=
વ્યસાણે માવપમાણે ॥

૧૮૭. પ્રશ્ન— ઉપક્રમના ત્રીજાભેદ પ્રમાણુનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— પ્રમાણના ચાર પ્રકાર છે,
જેમકે—(૧) દ્રવ્યપ્રમાણ (૨) ક્ષેત્રપ્રમાણ (૩)
કાલપ્રમાણ અને (૪) ભાવપ્રમાણ, પ્રમાણનો
વ્યુત્પત્તિલભ્ય અર્થ એ છે કે જેનાવડે
ધાન્યાદિ પદાર્થનું માપ જાણવામાં આવે તે
પ્રમાણ, આ વ્યાખ્યામુજબ વ્યસૃતિ-પ્રસૃતિ
માપ વિશેષો પ્રમાણ છે, પ્રતિનિયત વસ્તુના
સ્વરૂપના જ્ઞાનને પણ પ્રમાણ કહેવામાં આવે
છે, આ રીતે ધાન્યાદિ દ્રવ્યોની પ્રમિતિ અને
પ્રમિતિના હેતુભૂત માપવિશેષને પણ પ્રમાણ
જાનવામાં આવે છે.

૧૮૮. સૈ કિં તં દ્રવ્યવ્યસાણે ?

દ્રવ્યવ્યસાણે—દુવિદે પળતે, તં
જહા—વ્યસનિષ્કણે ય વિભાગનિષ્કણે
ય ।

૧૮૮. પ્રશ્ન— ભદ્રંત ! દ્રવ્યપ્રમાણુનું સ્વરૂપ
કેવું છે ?

ઉત્તર— દ્રવ્યવિષયક પ્રમાણુનું નામ
દ્રવ્યપ્રમાણ છે, તેના બે ભેદો છે, (૧)
પ્રદેશનિષ્પન્ન અને (૨) વિભાગનિષ્પન્ન.

સૈ કિં તં વ્યસનિષ્કણે ?

વ્યસનિષ્કણે—પરમાણુવોગ્મલે
તુપ્પણિણ જાવ દસપણિણ સંણિજ્જ=
વ્યસિણ અણિજ્જવ્યસિણ અણિણ-
સિણ । સૈ ત વ્યસનિષ્કણે ।

પ્રશ્ન— ભદ્રંત ! પ્રદેશનિષ્પન્નદ્રવ્ય-
પ્રમાણુ શું છે ?

ઉત્તર— જે દ્રવ્યપ્રમાણ પુદ્ગલપરમાણુ,
જે પ્રદેશ યાવત્ દસપ્રદેશ, સંખ્યાતપ્રદેશ,
અસંખ્યાતપ્રદેશ અનેઅનંતપ્રદેશથી નિષ્પન્ન
થાય તે પ્રદેશનિષ્પન્ન દ્રવ્યપ્રમાણ છે. આ
દ્વિપ્રદેશિક યાવત્ અનંતપ્રદેશસ્કન્ધો સ્વ-
સ્વરૂપે જાણવામાં આવતા હોવાથી 'પ્રમીયતે
યત્ તત્પ્રમાણમ્' જે જાણવામાં આવે તે
પ્રમાણ. આ કર્મસાધનદ્વારા પ્રમાણની
કોટિમાં સ્થાન પામે છે.

સે કિં તં વિભાગનિષ્કર્ણે ?

વિભાગનિષ્કર્ણે-પંચવિદે પળત્તે,
તં જહા-માણે ઉમ્માણે ઓમાણે ગણિમે
પહિમાણે ।

સે કિં તં માણે ?

માણે-દુવિદે પળત્તે, ત જહા-
ધન્નમાણપ્પમાણે ય રસમાણપ્પમાણે ય ।

સે કિં તં ધન્નમાણપ્પમાણે ?

ધન્નમાણપ્પમાણે-દો અસઈઓ
પસઈ, દો પસઈઓ સેતિયા, ચત્તારિ
સેઈઆઓ કુલઓ, ચત્તારિ કુલયો
પત્થો, ચત્તારિ પત્થયા આઢગં, ચત્તારિ
આઢગાઈં દોળો, સઢ્ઢિ આઢયાઈં જહન્નણ
કુંભે, અસીઈ આઢયાઈં મઙ્ગિમણ કુંભે,
આઢયસયં ઉક્કોસણ કુંભે, અઢ ય આઢ-
યસઈણ વાહે ।

પ્રશ્ન- હે ભદ્રંત ! વિભાગનિષ્કર્ણ-
વ્યવસ્થા શુ છે ?

ઉત્તર— વિવિધ અથવા વિશિષ્ટ જે
ભાગ-ભાગ-વિકલ્પ કે પ્રકાર છે, તે વિભાગથી
જે દ્રવ્યપ્રમાણની નિષ્પત્તિ થાય છે તે
વિભાગનિષ્કર્ણ દ્રવ્યપ્રમાણ છે. જેમકે—આ
ધાન્યાદિ એક શેર, બે શેર છે, આ પ્રમાણે
સ્વરૂપનુ નિરૂપણ ધાન્યાદિ દ્રવ્યગત પ્રદેશોના
આધારે નહીં પણ ૧ શેર, બે શેરરૂપ વિશિષ્ટ
વિભાગના આધારે થાય છે આ વિભાગ-
નિષ્કર્ણદ્રવ્યપ્રમાણના પાંચ ભેદો છે. તે
આ પ્રમાણે— (૧) માન (૨) ઉન્માન (૩)
અવમાન (૪) ગણિમ અને (૫) પ્રતિમાન.

પ્રશ્ન- ભદ્રંત ! માનનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— ધાન્યના માપ અને રસના-
માપને માન કહે છે.

પ્રશ્ન- ધાન્યમાનનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— ધાન્યાદિ નાકરદ્રવ્ય જેનો
ગિષય છે તે ધાન્યમાન. તે આ પ્રમાણે—
અઘોમુખ હાથમાં જેટલું ધાન્ય સમાવિષ્ટ
થાય તે અસૃતિ, જે અસૃતિની પ્રસૃતિ—
જોખા પ્રમાણ ધાન્ય જેમાં સમાવિષ્ટ થાય
તે, જે પ્રસૃતિઓની સેતિકા— મગધનું માપ
વિશેષ, ચાર સેતિકાનું કુડવ, ચાર કુડવ
બરાબર પ્રસ્થ, ચાર પ્રસ્થ બરાબર આઢક,
ચાર આઢક બરાબર દ્રોણ, સાઠ આઢકનો
જધન્ય કુલ, ૮૦ આઢકનો મધ્યમ કુલ અને
૧૦૦ આઢકનો ઉત્કૃષ્ટ કુલ હોય છે. ૮૦૦
આઢક બરાબર વાહ હોય. અસૃતિથી વાહ
યથંતના માપ મગધદેશમાં પ્રસિદ્ધ છે.

एएणं धणमाणप्पमाणेणं किं
पओएणं ?

एएणं धणमाणप्पमाणेण सुत्तो-
ली-मुख-इदुर-अलिंद-ओचारसंसियाणं
धणणाणं धणमाणप्पमाणनिव्वित्तिळ-
क्खणं भवइ, से तं धणमाणप्पमाणे ।

સે કિં તં રસમાણપ્પમાણે ?

રસમાણપ્પમાણે ધણમાણપ્પમા-
ણાઓ ચડમાગવિવહિણ અઠ્ઠિમતરસિહા-
જુત્તે રસમાણપ્પમાણે વિહિજ્જઈ, તં જહા-
ચડસટ્ઠિયા ૪ ચડપલપમાણા વત્તીસિયા
૮ સોલસિયા ૧૬ અદ્દમાહ્યા ૩૨ ચડ-
માહ્યા ૬૪ અદ્દમાણી ૧૨૮ માણી ૨૫૬
દો ચડસટ્ઠિયાઓ વત્તીસિયા, દો વત્તી-
સિયાઓ સોલસિયા, દો સોલસિયાઓ
અદ્દમાહ્યા, દો અદ્દમાહ્યાઓ ચડમા-
હ્યા, દો ચડમાહ્યાઓ અદ્દમાણી, દો
અદ્દમાણીઓ માણી ।

પ્રશ્ન— ધાન્યમાનથી કયું પ્રયોજન
સિદ્ધ થાય છે ?

ઉત્તર— મુકતોલી (જેવી કોઠી જે
ઉપર-નીચે આંકડીને મધ્યમા થોડી પહોળી
હોય), મુખ (જેમાં અનાજ ભરી લોડો
વેચવા જાય), ઇદુર (સૂતર કે સૂતળીની
ખનાવેલ ગુણુ), અલિંદ (ધાન્ય મૂકવાનો
આધાર વિશેષ), અપચારિ (મોટી કોઠી
જેવું પાત્ર વિશેષ-ખંડા) આ પાત્ર વિશે-
ષોમાં ભરવામાં આવેલ અનાજના પ્રમાણનું
પરિજ્ઞાન ધાન્યમાન પ્રમાણથી થાય છે.

પ્રશ્ન- રસમાન પ્રમાણ કેને કહે છે ?

ઉત્તર- પ્રવાહી પદાર્થ જ જેનો વિષય
છે એવું રસમાનપ્રમાણ સેતિકાદિરૂપ ધાન્ય-
પ્રમાણથી ચતુર્ભાગ વૃદ્ધિરૂપ આક્યંતરશિ-
ખાથી યુક્ત હોય છે. (રસદ્રવ્ય ધાન્યદ્રવ્યની
જેમ નક્કર ન હોવાથી તેની શિખા-હોતી
નથી.) ૨૫૬ પલનું એક માની નામક રસ-
પ્રમાણ હોય છે. માનીના ૬૪ માં ભાગ-
પ્રમાણ એટલે ૪ પલ પ્રમાણ 'ચતુષ્પષ્ટિકા',
માનીનો ૩૨ મો ભાગ એટલે ૮ પલપ્રમાણ
'દ્વાત્રિશિકા', માનીનો ૧૬ મો ભાગ એટલે
૧૬ પલ પ્રમાણ 'પોડશિકા', માનીનો
આઠમો ભાગ એટલે ૩૨ પલ પ્રમાણ 'અષ્ટ-
ભાગિકા', માનીના ચતુર્ભાગપ્રમાણ એટલે
૬૪ પલપ્રમાણ 'ચતુર્ભાગિકા', માનીના
અર્ધભાગપ્રમાણ એટલે ૧૨૮ પલપ્રમાણ
'અર્ધમાનિકા' નામક રસપ્રમાણ હોય છે.
આજ માનપ્રમાણને સ્પષ્ટ કરતાં સૂત્રકાર
કહે છે જે ચતુષ્પષ્ટિકાની ૧ દ્વાત્રિશિકા, જે
દ્વાત્રિશિકાની પોડશિકા, જે પોડશિકાની એક
અષ્ટભાગિકા, જે અષ્ટભાગિકાની એક ચતુ-
ર્ભાગિકા, જે ચતુર્ભાગિકાની એક અર્ધમાની
અને જે અર્ધમાનીની એક માની થાય છે.

एएणं रसमाणप्पमाणेण किं
पओयणं ?

एएणं रसमाणप्पमाणेणं वारक-व-
डक-करक-फलसिय-गागरिय-दिइय-क-
रोडिय-कुडिअसंसियाणं रसाणं रसमा-
णप्पमाणनिव्वित्तिलक्खणं भवइ । से
तं रसमाणप्पमाणे । से तं माणे ॥

૧૮૯. સે કિં તં ઉમ્માણે ?

उम्माणे-जणं उम्मणिज्जइ,
तं जहा-अद्धकरिसो, करिसो, अद्धपलं,
पलं, अद्धतुला, तुला, अद्धभारो, भारो,
दो अद्धकरिसा करिसो, दो करिसा
अद्धपलं, दो अद्धपल्लाइं पलं, पंच पल-
सइआ तुला, दस तुलाओ अद्धभारो,
वीसं तुलाओ भारो ।

एएणं उम्माणप्पमाणेणं किं
पओयणं ?

एएणं उम्माणप्पमाणेणं पत्ता-
गरतगरचोययकुंकुमखंडगुलमच्छंडि-
आईणं दन्वाणं उम्माणप्पमाणनिव्वित्ति-
लक्खणं भवइ । से तं उम्माणप्पमाणे ॥

પ્રશ્ન— આ રસમાનપ્રમાણથી કયા
પ્રયોજનની સિદ્ધિ થાય છે ?

ઉત્તર— વારક-નાનો દેગડો, ઘટક-
સામાન્ય કળશ, કરક-વટ વિશેષ, કલશિકા-
નાનો કળશ, ગર્ગરી-ગાગર, દતિ-મશક,
કરોડિકા-એવું વાસણ જેનું મુખ પહોળું
હોય છે અને કુદી વગેરે પાત્રોમાં રાખેલ
રસના પ્રમાણનું પરિજ્ઞાન થાય છે. આ રીતે
માનપ્રમાણનું સ્વરૂપ જાણવું.

૧૮૯. પ્રશ્ન— ભદંત ! ઉન્માનપ્રમાણનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— ત્રાજવામાં મૂકીને જે વસ્તુ
તોળવામાં આવે છે તેને ઉન્માનપ્રમાણ કહે
છે. તે આ પ્રમાણે— અર્ધકર્ષ (પલનો
આઠમો ભાગ—આ સૌ કરતાં લઘુપ્રમાણ છે),
કર્ષ (પલનો ચતુર્થભાગ), અર્ધપલ, પલ,
અર્ધતુલા, તુલા, અર્ધભાર, ભાર. આ
પ્રમાણોની નિષ્પત્તિ આ રીતે થાય છે. જે
અર્ધકર્ષો બરાબર એક કર્ષ. જે કર્ષોનો એક
અર્ધપલ, જે અર્ધપલોનો એક પલ. ૫૦૦
પલની એક તુલા, ૧૦ તુલાનો એક અર્ધભાર,
૨૦ તુલાનો એક ભાર થાય છે.

પ્રશ્ન— આ ઉન્માનપ્રમાણથી કયા પ્રયો-
જનની સિદ્ધિ થાય છે ?

ઉત્તર— આ ઉન્માનપ્રમાણથી તેજપત્ર
વગેરે પત્ર, અગર, તગર, ગંધ-દ્રવ્યવિશેષ,
ચોયક, કુંકુમ, ખાંડ, ગોળ, મિસરી વગેરે
દ્રવ્યના પ્રમાણનું પરિજ્ઞાન થાય છે. આ રીતે
ઉન્માનપ્રમાણનું સ્વરૂપ જાણવું.

૧૯૦. સે કિં તં ઓમાણે ?

૧૯૦.

પ્રશ્ન- ભદ્ર ! અવમાનપમાણ શું છે ?

ઓમાણે-જળ્ણં ઓમિણિજ્ઞઃ, તે જહા-હત્યેણ વા દંડેણ વા ધનુષેણ વા જુગેણ વા નાલિયાપ્ વા અમ્સેણ વા મુસલેણ વા । દંડધણુજુગનાલિયા વ અવસમુમલં ચ ચડદત્થં । દસનાલિય ચ રજ્જું, વિયાણ ઓમાણસળ્ણાપ્ ॥૧॥

વત્થુંમિ હત્યમેજ્ઞં, સિત્તે દંડે
ધણું ચ પત્થંમિ । સાયં ચ નાલિયાપ્
વિયાણ ઓમાણસળ્ણાપ્ ॥૨॥

एएणं अवमाणपमाणेणं किं
पओयणं ?

एएणं अवमाणपमाणेणं साय-
चियरइयकरकचियकडपडभिप्पिपरि-
वखेवसंसियाणं दव्वाणं अवमाणपमाण-
निव्वित्तिलक्खणं भवड । से तं अवमाणे ।

સે કિં તં ગણિમે ?

ગણિમે-જળ્ણં ગણિજ્ઞઃ, તે જહા-
एणो, दस, सयं, सहस्सं, दस सहस्साहं
सयसहस्स, दससयसहस्साहं, कोढी ।

ઉત્તર- જે માપવાના આવે તે અથવા
જેનાવડે મપાય તે અવમાન છે તે આ
પ્રમાણ- હાથથી, તડાળી, ધનુષથી, યુગથી,
નાલિયાથી, અમ્સથી, મુસલ નાલિયાથી,
માપવામાં આવે છે. આ તથા પ્રમાણ ધનુષ,
યુગ, નાલિયા, તડાળ અને મુસલ તથા છે.
૧૦ નાલિયા એટલે ૪૦ હાથની એક માપ
હોય છે ધનુષ આદિ યથા અમાન માપવામાં
છે છતાં ધનુષ આદિ વડે પૃથક પૃથક ધનુષના
માપવામાં આવે છે. તે અર્થેના વિગત કહેતાં
આશ્ચર્ય કહે છે યાનુ-૪૦ ધનુષિને માપવડે
માપવામાં આવે છે, મિત્ર-એવડને તડાળડે,
માર્ગને ધનુષથી, કુખાન્દિને નાલિયાથી
માપવામાં આવે છે. આ અર્થે ગુરુનાન્દિ
અવમાનમંત્રક જાણવા નોંધવે

પ્રશ્ન- ભગવન્ ! આ અવમાનપમાણથી
કયું પ્રયોગન મિત્ર થાય છે ?

ઉત્તર- જાત-કુખાન્દિ, મિત્ર-મિત્ર
વગેરેથી નિર્મિત પ્રામાદ પીકાદિ, કદમિત-
કચ્ચનવડે વહેરાયેલ દાણાન્દિ, પટવચ્ચ,
ભિત્તિ-ભીત, પરિગ્રેય (ભીતની પરિધિ
અથવા નગરની જે પરિઘા હોય તે પરિગ્રેય)
કટ-ચટાઈ, આ બધામાં મંદિત દ્રવ્યોનું
અવમાનપ્રમાણથી પરિજ્ઞાન થાય છે. આ
રીતે અવમાનપ્રમાણનું સ્વરૂપ જાણવું.

પ્રશ્ન- ભદ્ર ! ગણિમ પ્રમાણ શું છે ?

ઉત્તર- જે ગણવામાં આવે તે અથવા
જે વડે ગણવામાં આવે તે ગણિમ. તે આ
પ્રમાણ- એક, દસ, સો, હજાર, દશહજાર,
લાખ, દશલાખ, કોડ વગેરે.

एएणं गणिमप्पमाणेणं किं
पओयणं ?

एएणं गणिमप्पमाणेणं भित्तगभि-
त्तिभत्तवेयणआयव्वयसंसियाणं दव्वाणं
गणिमप्पमाणनिव्वित्तिलम्भणं भवइ ।
से तं गणिमं ।

૧૧૧. સે કિં તં પહિમાણે ?

પહિમાણે-જર્ણ પહિમિણિજ્જહ,
તં જઠા-ગુંજા કાગળી ગિપ્ફાઓ કમ્મ-
માસઓ મંડલઓ સુવણ્ણો । પચ ગુંજાઓ
કમ્મમાસઓ, ચત્તારિ કાગળીઓ
કમ્મમાસઓ, તિણિ નિપ્પાવા કમ્મ-
માસઓ, એવં ચરુકો કમ્મમાસઓ,
ચારસ કમ્મમાસયા મંડલઓ એવં અહ-
યાલીસં કાગળીઓ મંડલઓ, સોલસ-
કમ્મમાસયા સુવણ્ણો, એવં ચરુસદ્ધિ
કાગળીઓ સુવણ્ણો ।

एएणं पडिमाणप्पमाणेणं किं
पओयणं ?

एएणं पडिमाणप्पमाणेणं सुवण्ण-
रजतमणिमोत्तियसंखसिलप्पवालाईणं द-
व्वाणं पडिमाणप्पमाणनिव्वित्तिलम्भणं
भवइ । से तं पडिमाणे । से तं विभा-
गनिप्फण्णे । से तं दव्वप्पमाणे ॥

प्रश्न- लढंत ! गणिमप्रमाणुथी क्या
प्रयोजननी सिद्धि थाय छे ?

उत्तर-आ गणिमप्रमाणुथी काम करना
लूत्य-नोङ्गहिनी वृत्ति, लोअन, वेतन
संभंधी आयव्वयथी मंभधित रुपिया
वगेरे द्रव्येना प्रमाणुतुं परिज्ञान थाय छे,
गणिमप्रमाणुतुं आ स्वइय छे.

૧૬૧.

प्रश्न- लढंत ! प्रतिमानप्रमाणु शुं छे ?

उत्तर- सुवर्णादिद्रव्य જેતાવડે માપ-
વામાં આવે અથવા જેતુ વજન કરવામાં
આવે તે પ્રતિમાન છે. સુવર્ણાદિદ્રવ્ય શુન્ત-
રત્તિ (ચણેહી પ્રમાણુમાપ), કાકણી, નિષ્પાવ
કર્મમાપક, મંડલક, સ્વર્ણ વગેરેથી લેખ-
વામાં આવે છે. સવા ચણેહીથી એક કાકણી
અને પોણા બે ચણેહીથી એક નિષ્પાવ થાય
છે. ૪ કાકણી અથવા ત્રણ નિષ્પાવોથી એક
કર્મમાપક, ૪ કાકણીથી નિષ્પન્ન એવા
૧૮ કર્મમાપકોનું એક મંડળ થાય છે, આ
રીતે ૪૮ કાકણીઓ બરાબર એક મંડલક
હોય છે. ૧૮ કર્મમાપક બરાબર એક સુવર્ણ
અથવા ૬૪ કાકણી બરાબર ૧ સુવર્ણ
હોય છે.

प्रश्न- लढंत ! आ प्रतिमानप्रमाणुथी
क्या प्रयोजननी सिद्धि थाय छे ?

उत्तर- आ प्रतिमानप्रमाणुथी सुवर्ण,
रजत, मणि, भौक्षिक, शंभ, प्रवाल वगेरे
द्रव्येना प्रमाणुतुं परिज्ञान थाय छे. आ
रीते विभागनिष्पन्न द्रव्यप्रमाणुना पांचे
लेहेतुं स्वइयवर्णन पूर्ण थयु. आ रीते
अद्वैतनिष्पन्नना निरूपणुथी द्रव्यप्रमाणुतुं
यणु निरूपणु थयु गयु.

૧૨. સે કિં તં સ્વેત્તપ્પમાણે ?

૧૬૨.

પ્રશ્ન—સેત્તપ્પમાણું શું છે ?

સ્વેત્તપ્પમાણે—દુવિદ્ધે પળ્લસે, ત જહા-પણ્ણસનિપ્પણ્ણે ચ વિભાગનિપ્પણ્ણે ચ ।

ઉત્તર— સેત્તપ્પમાણું એ પ્રમાણું છે— પ્રદેશનિષ્પન્ન અને વિભાગ-નિષ્પન્ન.

સે કિં તં પણ્ણસનિપ્પણ્ણે ?

પ્રશ્ન— પ્રદેશનિષ્પન્ન સેત્તપ્પમાણું સ્વરૂપ કેવું છે ?

પણ્ણસનિપ્પણ્ણે—એગપણ્ણસોગાદે દુપ્પણ્ણસોગાદે તિપ્પણ્ણસોગાદે જાવ સંઘિજ્જપણ્ણસોગાદે અસંઘિજ્જપણ્ણસોગાદે, સે તં પણ્ણસનિપ્પણ્ણે ।

ઉત્તર— સેત્તપ્પમાણું નિર્વિભાગ (જેને વિભાગ ન કરી શકે તેવો) જે બાગ તે પ્રદેશ કહેવાય છે, એવા પ્રદેશથી જે પ્રમાણું નિષ્પત્ત થાય તે પ્રદેશનિષ્પત્ત સેત્તપ્પમાણું. યથા— જોદ્ધ પ્રદેશાવગાદ, એ પ્રદેશાવગાદ, ત્રણ પ્રદેશાવગાદ યાવત્ અંખ્યાન પ્રદેશાવગાદ, અનંખ્યાન પ્રદેશાવગાદ, જે સેત્તરૂપ પ્રમાણું છે તે પ્રદેશનિષ્પત્ત સેત્તપ્પમાણું છે. પ્રદેશોથી નિષ્પન્ન થયું તે- જ એવું સ્વરૂપ છે. આ સ્વરૂપ જાણવામાં આવે છે તેથી ' પ્રત્યયિતે તત્ત્વ પ્રમાણમ્ ' એવા સમજાવવા રૂપ પ્રમાણુશબ્દ અહીં ઘટિત થાય છે.

સે કિં તં વિભાગનિપ્પણ્ણે ?

પ્રશ્ન— વિભાગનિષ્પન્ન સેત્તપ્પમાણું સ્વરૂપ કેવું છે ?

વિભાગનિપ્પણ્ણે-અંગુલવિહત્થિર- ઘણીકુચ્છીધણુગાઉયં ચ બોદ્ધવં । જોયણસેઠ્ઠી પયરં લોગમલોગડવિ ચ સદેવ ॥૧॥

ઉત્તર— વિભાગ-જંગમી નિષ્પન્ન થાય તે વિભાગનિષ્પન્ન અર્થાત્ અંગુલ, વેંત, રત્તિ (હાથ), કુદ્ધિ, મનુષ, ગાઉ, ચોન્ન, ઘેણિ, મત્ત, લોપ, અલોપરૂપ વિભાગવડે જે સેત્ત જાણવામાં આવે તે વિભાગનિષ્પન્ન સેત્તપ્પમાણું છે.

સે કિં તં અંગુલે ?

પ્રશ્ન— જાહંત ! અંગુલ એટલે શું ?

અંગુલે—તિવિદ્ધે પળ્ણસે, સં જહા- આયંગુલે ઉસ્સેહંગુલે પમાણંગુલે ।

ઉત્તર— અંગુલ ત્રણ પ્રકારના છે— આત્માંગુલ, ઉત્તેષાંગુલ, અને પ્રમાણાંગુલ.

સે કિં તં આયંગુલે ?

પ્રશ્ન— જાહંત ! આત્માંગુલ શું છે ?

આર્યગુલે-જે ણં જયા મણુસ્સા
ભવંતિ તેસિં ણં તયા અપ્પણો અંગુલેણં
દુવાલસ અંગુલાઈં મુઠં, નવમુહાઈં પુરિસે
યમાણજુત્તે ભવઢ, દોણિણ્ણ પુરિસે માણ-
જુત્તે ભવઢ, અદ્ધમારં તુલ્લમાણે પુરિસે
ઉમ્માણજુત્તે ભવઢ ।

માણુમ્માણયમાણજુત્તા લક્ષણ-
વંજણગુણેહિ ઉવષેયા । ઉત્તમકુલપ્પસૂયા
ઉત્તમપુરિસા મુણેયવ્વા ॥૧॥

હીંતિ પુણ અદિયપુરિસા, અદ્ધસયં
અંગુલાણ ઉવ્વિદ્ધા । છણ્ણઉદ્ધ અઠમ-
પુરિસા, ચહત્તરં મહિમ્મિલ્લા ઉ ॥૨॥

હીણા ઘા અદિયા ઘા, જે સ્વલ્લ
સરસત્તસારપરિહીણા । તે ઉત્તમપુરિસાણં
અવસ્સ-પેસત્તણમુવેંતિ ॥૩॥

દ્દણં અંગુલપમાણેણં છ અંગુલાઈં
પાઓ, દો પાયા વિહત્થી, દો વિહ-
ત્થીઓ રયણી, દો રયણીઓ કુચ્છી,
દો કુચ્છીઓ દંડં, ધણૂ, જુગે, નાલિયા,
અવલે, મુસલે, દો ધણુસહસ્સાઈં ગાઉયં,
વત્તારિ ગાઉયાઈં જોયણં ॥

ઉત્તર- જે કાળમા જે પુરૂષો હોય
તેમના અંગુલને આત્માંગુલ કહે છે ૧૨
આત્માંગુલતુ' એક મુળ, નવમુળ માણુ-
વાળો એટલે ૧૦૮ આત્માંગુલની ઊંચાઇવાળો
પુરુષ પ્રમાણયુક્ત કહેવાય છે. દ્રોણિક પુરુ-
ષ માનયુક્ત હોય છે અર્થાત્ દ્રોણી-જળથી
પરિપૂર્ણ મોટી જળકુડીમાં પુરુષ પ્રવેશે તેના
પ્રવેશવાથી દ્રોણ જલ બહાર નીકળી જાય તો
તે પુરુષ માનયુક્ત માનવામાં આવે છે,
અર્ધભાર પ્રમાણુ તુલિત પુરુષ ઉન્માનયુક્ત
હોય છે. તાત્પર્ય એ છે કે વ્રાજવામાં તોળ-
વાથી જે પુરુષ અર્ધભાર વજનવાળો હોય
તે ઉન્માનપ્રમાણથી યુક્ત હોય છે. ચક્રવર્તી
આદિ ઉત્તમપુરુષો ઉન્માનપ્રમાણુ યુક્ત,
શંખ, સ્વસ્તિક વગેરે લક્ષણો, મધા, તિલક,
તલાદિ વ્યંજનો અને ઔદાર્યાદિ ગુણોથી
સંપન્ન હોય અને ઉચ્છુલ આદિ ઉત્તમ-
કુલોમાં જન્મ પ્રાપ્ત કરે છે. ઉત્તમપુરુષ
પોતાના અંગુલથી ૧૦૮ અંગુલ, અધમ-
પુરુષ ૬૬ અંગુલ અને મધ્યમપુરુષ ૧૦૪
અંગુલ ઊંચા હોય છે. આ હીન તથા મધ્યમ
પુરૂષોની વાણી જનોપાદેય અને ધીર, ગભીર
નથી હોતી. તે માનસિક ક્રિયાનિથી હીન હોય
છે અને શુભપુરૂષોના ઉપચયથી ઉત્પન્ન
થનાર શારીરિકશક્તિથી રહિત હોય છે. તે
અંગુલ કર્મોદયના પ્રભાવથી ઉત્તમપુરૂષોના
દાસત્વને પ્રાપ્ત થાય છે. (જે હીન હોય
પરંતુ સ્વશક્તિ ગુણોથી સંપન્ન હોય તો તે
બધા ઉત્તમકોટિમાંજ પરિગણિત થાય છે)
પૂર્વોક્ત છ અંગુલનો એક 'પાદ' હોય છે.
બે પાદની એક 'વિતસ્તિ' હોય છે. બે
વિતસ્તિની એક રત્નિ, બે રત્નિની એક 'કુક્ષિ'
હોય છે. દંડ, ધનુષ, યુગ, નાલિકા, અક્ષ
અને મુસલ બે કુક્ષિ પ્રમાણુ હોય છે. બે હજાર
ધનુષનો એક ગબ્ધૂત (કોષ) અને ચાર
ગબ્ધૂત બરાબર એક યોજન હોય છે.

૧૯૩. एएणं आयंगुलपमाणेणं किं पओयणं ? १८३.

एएणं आयंगुलपमाणेणं जे णं
जया मणुरसा हवति तेसि णं तया णं
आयंगुलेणं अगडतलागदहनईवावापु-
वसरिणीदिहिथगुंजालियाओ मरा
सरपंतियाओ समरपतिचाओ विलपं-
तियाओ आगमुज्जाणकाणवणवणसंड-
वणरईओ देउलसभापवाधुमखाउअपरि-
हाओ पागारअट्टालयचरियदारगोपुरपा-
सायधरसरणलयण आवणमिघाडगति-
गचउक्कचचरचउस्मुउमहापदपहमगडरह-
जाणजुमगिल्लिगिल्लिमिविय संदमाणि-
याओ लोहीलोहकडाहकडिल्लयमंडम-
त्तोवगरणमारिणि अज्ज-कालियाई च
जोयणाई मविज्जंति ।

સે સમાસઓ નિવિદે પળળત્તે,
ત જહા-સૂઈઅંગુલે, પયરંગુલે, ઘણંગુલે ।
અંગુલાયયા ઇગપપસિયા સેહી સૂઈઅ-
ંગુલે, સૂઈ સૂઈગુણિયા પયરંગુલે, પયરં
સૂઈગુણિતં ઘણંગુલે । એએસિ ણં મંતે !
સૂઈઅંગુલપયરંગુલઘણંગુલાણં કયરે કયરે-
હિતો અપ્પા વા વહુયા વા તુલ્લા વા
વિસેસાહિયા વા ? સન્નત્થોવે સૂઈઅંગુલે,
પયરંગુલે અસંખેજ્જગુણે, ઘણંગુલે અસં-
ખિજ્જગુણે । સે તં આયંગુલે ॥

प्रदा- एएणं आयंगुलपमाणेणं
जया मणुरसा हवति तेसि णं तया णं

एएणं - એ એવડા એ બનુપ્પ જાએ કે
તે નમય પ્રસાંગે જાએ તેમજ એ મુદરે - હવડ
કુદ્યા, નડાપ નડાપ જેને એમને નેપાસ
કર્યાઈ, એ જગ્યાએ, વાળે વાડખડાવાળી
વાવ જેમા ઉતર્યા પડાળીયાઈયે હોય કે,
પુણ્ણિય-અપધુ નડાપ, સૂઈઅ અ-
કાળી પડેકાળીયાળ, મુદરવિદા અગા- વાવ,
અ-સાવતનીએએ નેપાર યોગેદ જગ્યાએ,
મરપ દિત એમિ, રૂપમાં નાચિત નડાપાવ,
અ-અપદિત-અપ દિતેસાં નાચિત એ
એકાળી પીત ને ચીત જગ્યાએ, પાકી
વરેનું હોય તે, ગિલ્લપંથિ એ કુદરોના
મુખ પાળી જેમ મરીઈ હોય તે, નડાપ-
જેમા ઓ-પુરો હીડા કરે, કીયાન-અનેક
વૃક્ષોથી મુક્ત યાત જેમા નાગરિકો ઉતરવ
ઉતરવવા એકત્રિત થાય, કાનન અનેકરોડોથી
પુક્ત નગરનો નિકટવર્તી પ્રદેશ અથવા જેમા
ક્રુત ઓઝો કે પુરોજ પ્રવિષ્ટ થાય, વન-
જેમાં એકજ વનના વૃક્ષો હોય, વનખાંડ-
જેમાં એક કે અનેક ઉત્તમન્દનિના વૃક્ષોની
ઘેલિ હોય, દેવકુલ-યશનું આયતન, મળા-
જે સ્થાનમાં યજ્ઞ ઓ-પરો એકત્ર થાય
અથવા પુસ્તકો વાગવાનું સ્થાન, અપા (પન્થ)
સ્તૂપ, ખાતિશ-કપ-નીચે મળી એકેલી
હોય, પચ્છિયા- નીચે માંકડી અને ઉપ-
પહોળી હોય તે, પ્રાકાર-કોટ, અટ્ટાલક-
પ્રાકાર ઉપરનો આશ્રય વિશેષ, અગ્નિશ-ધર
અને પ્રાકારની વચ્ચેનો આઠ હાથનો માર્ગ,
દાર, ગોપુર-મુખ્યદાર, પ્રાસાદ-મહેલ, ગૃહ,
આપણુ-હાટ, શૃંગારક-ત્રિકોણમાર્ગ, ત્રિક-
લયાં ત્રણ માર્ગ એકત્રિત થતાં હોય, ચતુષ્ક-
ચાર રસ્તા એકત્રિત થતાં હોય, ચત્વર-અ્યાં
ચાર અથવા છ માર્ગ એકત્રિત થતાં હોય,
ચતુર્મુખ-ચારે બાજુ બારણાવાળા દેવાલય

આદિ, મહાપથ-રાજમાર્ગ, પથ-સામાન્ય
માર્ગ, શકટ-ગાડું, યાન-રથ, યુગ્ય-વિશેષ
પ્રકારની પાલખી, ગિલ્લિ, થિલ્લિ-વિશેષ
પ્રકારની સવારી, શિખિકા-સામાન્ય પાલખી,
સ્યન્દમાનિકા- પુરૂષપ્રમાણ લાંબુ યાન વિશેષ,
લૌહી-લોખંડની નાની કડાઈ, લોહ-કટાહ-
મધ્યમ પ્રમાણવાળી કડાઈ, કટિલ્લક-ઘણી-
મોટી કડાઈ, ભાંડ-માટીના પાત્રો, અમત્ર-
કાંસાના પાત્રો, ઉપકરણ-ગાડુંસ્થિક કામમાં
વપરાતી વસ્તુ, પોતાના યુગમાં ઉત્પન્ન થયેલ
વસ્તુઓ તેમજ યોજન આ સર્વનું માપ
કરવામાં આવે છે. અર્થાત્ આ બધી અશા-
શ્વત વસ્તુઓ આત્માંગુલથી માપવામાં
આવે છે.

તે આત્માંગુલ સંદેપથી ત્રણ પ્રકારમાં
વિભક્ત થાય છે (૧) સૂચ્યંગુલ (૨) પ્રત-
રાંગુલ અને (૩) ધનાંગુલ એક અંગુલ લાંબી
અને એક પ્રદેશપ્રમાણ પહોળી આકાશપ્રદેશો-
ની શ્રેણીનું નામ સૂચ્યંગુલ છે. આ સૂચ્યંગુલ
પરિમિત સ્થાનમાં અમંજ્યાત પ્રદેશ હોય છે.
તે સૂચી આકારે (.... આ રીતે) ગોઠવાયેલ
હોય છે. સૂચીને સૂચીથી ગુણતાં પ્રતરાંગુલ
બને છે. અસત્ કલ્પનાથી સૂચીના ત્રણ પ્રદેશ
માનવામાં આવે તો ૩ ને ૩ થી ગુણતાં ગુણ-
નક્ષત્ર ૯ પ્રદેશ પ્રતરાંગુલરૂપ બાળવા. તેની
સ્થાપના [: : :] આ પ્રમાણે છે. સૂચી
સાથે પ્રતરને ગુણતાં ધનાંગુલ થાય છે. કલ્પના
પ્રમાણે ૩ અને ૯ ના ગુણનક્ષત્ર ૨૭
પ્રદેશ ધનાંગુલ થાય છે. તેની : : :
સ્થાપના આ રીતે થાય છે. : : :
: : :

પ્રશ્ન- ભદ્રંત ! સૂચ્યંગુલ, પ્રતરાંગુ
અને ધનાંગુલ, આ ત્રણમાં કેાણ કેાનાથી
અલ્પ, બરાબર અથવા વિશેષાધિક છે ?

ઉત્તર- એ વાતથી તો જાણી જાય છે કે તેનાથી નિર્ભયતાથી, પ્રત્યક્ષ છે. તેનાથી અભયતાથી, પ્રત્યક્ષ છે. એ પ્રમાણે જાણી જાય છે કે તેનાથી નિર્ભયતાથી, પ્રત્યક્ષ છે.

૧૯૪. સે કિં તં ઉસ્સેદંગુલે ?

૧૯૪.

પ્રશ્ન- એવું ! ઉસ્સેદંગુલે ?

ઉસ્સેદંગુલે-અણેગધિદે પળ્લત્તે, તં જદા-
પરમાણુ તસરેણુ. રહરેણુ અગ્ગયં ચ
વાલ્લસ્સ । ત્થિક્કયા જ્યાં ય જયો, અદ્દ-
ગુણવટ્ઠિયા કમસો ॥૧॥

ઉત્તર- એ વાતથી જાણી જાય છે કે તેનાથી નિર્ભયતાથી, પ્રત્યક્ષ છે. તેનાથી અભયતાથી, પ્રત્યક્ષ છે. એ પ્રમાણે જાણી જાય છે કે તેનાથી નિર્ભયતાથી, પ્રત્યક્ષ છે.

સે કિં તં પરમાણુ ?

પ્રશ્ન- એવું ! પરમાણુ ?

પરમાણુ-દુવિદે પળ્લત્તે, તં જદા-
સુદ્ધમે ય વવહારિણ ય, તત્થ ણં જે સે
સુદ્ધમે સે ઠપ્પે । તત્થ ણં જે સે વવહારિ-
ણ સે ણં અણંતાણંતાણં સુદ્ધમપોગ્ગ-
લાણં સમુદયસમિદ્ધમાગમેણં વવહારિણ
પરમાણુપોગ્ગલે નિપ્પજ્જટ ।

ઉત્તર- પરમાણુ એ પ્રશ્નના આ છે. (૧) મહાપરમાણુ અને (૨) વ્યાવહારિક પરમાણુ. આમાં મહાપરમાણુ પ્રશ્નનાં અનુપયોગી હોવાથી અન્યાયીય છે (તેની વ્યાખ્યા કરતા નથી) વ્યાવહારિક પરમાણુ છે તે અનંતાનંત મહાપરમાણુઓના સમુદાય-મિતિના સમાગમથી અનંત સંખ્યા-ભાવરૂપ સંયોગાત્મક મિતિથી ઉત્પન્ન થાય છે નિર્ભયતાથી તો તે પરમાણુઓના સંયોગથી નિષ્પન્ન થવાને કારણે સ્વધરૂપ છે. પરંતુ વ્યવહારનયથી ત્યાં સુધી મહાપરમાણુઓથી નિષ્પન્ન મહાપરમાણુઓનો સમુદય સ્થાપનાને પ્રાપ્ત ન કરે ત્યાં સુધી 'વ્યાવહારિકપરમાણુ' કહેવાય છે.

સે ણં મંતે ! અસિધારં વા સુર-
ધારં વા ઓગાદેજ્જા ?

પ્રશ્ન- એવું ! તે વ્યાવહારિક પુદ્ગલ પરમાણુ તલવાર કે છરાધાર ને અવગાહિત કરી શકે છે ? અર્થાત્ તલવારદિ શસ્ત્ર તેનાપર આક્રમણ કરી શકે છે ?

હંતા ઓગહોજ્ઞા ।

સે ણં તત્થ છિજ્જેજ્ઞ વા
મિજ્જેજ્ઞ વા ?

નો ઇણદ્દે સમદ્દે, નો ચલ્લ તત્થ
સત્થં કમદ્દ ।

સે ણં મંતે ! અગણિકાયસ્સ
મજ્ઞં મજ્ઞેણં વીઠ્ઠવણ્ણા ?

હંતા વીઠ્ઠવણ્ણા ।

સે ણં મંતે ! તત્થ હદ્દેજ્ઞા ?

નો ઇણદ્દે, સમદ્દે, નો ચલ્લ તત્થ
સત્થં કમદ્દ ।

સે ણં મંતે ! પુવ્વસરસંવટ્ઠગસ્સ
મહામેઠ્ઠસ્સ મજ્ઞ મજ્ઞેણં વીઠ્ઠવણ્ણા ?

હંતા વીઠ્ઠવણ્ણા ।

સે ણં તત્થ ઉદુલ્લે સિયા ?

નો ઇણદ્દે સમદ્દે, નો ચલ્લ તત્થ
સત્થં કમદ્દ ।

ઉત્તર- હા, એમ થઈ શકે છે.

પ્રશ્ન- શુ તે તેનાથી છેદાઈ-લેદાઈ
શકે છે ?

ઉત્તર- આ અર્થ સમર્થ નથી અર્થાત્
શસ્ત્ર વ્યાવહારિકપુદ્ગલને છેદી ન શકે કારણકે
વ્યાવહારિકપુદ્ગલપરમાણુ યદ્યપિ સ્કંધરૂપ
છે છતાં સૂક્ષ્મ-પરિણુત હોવાથી છેદાતો-
લેદાતો નથી.

પ્રશ્ન- ભંતે ! તે વ્યાવહારિકપરમાણુ
શુ અગ્નિના મધ્યભાગમા થઈને પસાર થઈ
જાય છે ?

ઉત્તર- હા, પસાર થઈ જાય છે.

પ્રશ્ન- ભદંત ! તેમાં તે બળી જાય છે ?

ઉત્તર- આ અર્થ સમર્થ નથી અર્થાત્
અગ્નિમાંથી પસાર થવા છતાં તે બળતો નથી
કેમકે અગ્નિરૂપ શસ્ત્રની તેના પર અસર
થતી નથી

પ્રશ્ન- ભદંત ! તે વ્યાવહારિક પરમાણુ
શુ પુષ્કરસવર્તક નામક મેઘની મધ્યમાથી
પસાર થઈ શકે છે ? [ઉત્સર્પિણીકાળનો
'દુષ્પ્રમદુષ્પમા' નામક પ્રથમ આરો પૂર્ણ-
થવાપર મનુષ્યના અભ્યુદયમાટે થતા પાત્ર-
મેઘમાથી પ્રથમ મેઘ તે પુષ્કરસવર્તક છે.
તેનાથી ભૂમિગત રૂક્ષતા આતાપ વગેરે
અશુભ પ્રભાવ શાન્ત થાય છે]

ઉત્તર- હા, તે પસાર થઈ જાય છે

પ્રશ્ન- તેના પાણીમા તે બીનો થાય છે ?

ઉત્તર- આ અર્થ સમર્થ નથી અર્થાત્
તે બીનો થતો નથી કેમકે પાણીરૂપ શસ્ત્રની

સે જાં મંતે ! ગંગાણ મહાળદ્દેષ
પડિસોયં હવમાગન્હેજા ?

હંતા હવમાગન્હેજા ।

સે જાં તત્થ વિણિયાયમાવજ્જે-
જા ?

નો ણ્ણદ્દે સમદ્દે, જો સુલ્લ તત્થ
સત્થં કમદ ।

સે જાં મંતે ! ઉદગાવત્તં વા
ઉદગવિદ્ધું વા ઓગાહેજા ?

હંતા ઓગાહેજા ।

સે જાં તત્થ કુન્હેજા વા ?
પરિયાવજ્જેજા વા ?

જો ણ્ણદ્દે સમદ્દે, નો સુલ્લ તત્થ
સત્થં કમદ્ ॥

સત્થેણં મુતિવ્વેણ વિ, ઢિત્તું
મેત્તું ચ જો કિર ન સકો । તં પરમાણું
સિદ્ધા, વયંતિ આહં પમાણાણં ॥૧॥

તેના પર અવગત થઈ નથી.

પ્રશ્ન-ભગવન ! મું ને વ્યાવહારિક પરમાણુ
આવડે તેના પરમાણુના પ્રતિબિંબ (સદા
અવગત) આ શીજાતી થઈ શકે છે ?

ઉત્તર-હા, તે પ્રતિબિંબ પ્રમાણમાં શીજા
પ્રતિ કરી શકે છે.

પ્રશ્ન-મું ને તેના પ્રતિબિંબના પાત્રે છે ?

ઉત્તર-આ અર્થે અમર્શ નથી કરવડે
તેના પર પ્રતિબિંબના રૂપ શરૂની અવગત
થતી નથી.

પ્રશ્ન-ભગવન ! મું ને વ્યાવહારિક
પરમાણુ ઉદગવત્ત-ઉદગવત્તમાં અવગત
તત્વમિદુગા અવગતિન શકે શકે છે ?

ઉત્તર-હા, તે તેના અવગતિન
શકે શકે છે.

પ્રશ્ન-તો મું તે તેમાં પ્રતિબિંબ (અર્થ)
ને પ્રાપ્ત થાય છે અથવા જાળકે પ્રતિબિંબ
પ્રાપ્ત થાય છે ?

ઉત્તર-આ અર્થે અમર્શ નથી. તે અર્થે
જતો નથી અથવા જાળકે પ્રતિબિંબતો નથી
કારણકે આ શરૂની તેના પર અવગત થતી
નથી આ અર્થે સંદેશમાં આશયકે કહેતા
સૂત્રકાર કહે છે- કેવળજ્ઞાનીઓએ કહ્યું છે કે
પરમાણુનું સુતીકણ શરૂકે છેદન-એદન કરી
શકાતું નથી, આ પરમાણુ અર્થે પ્રમાણોની
આદિ છે અર્થાત્ ત્રસદેણુ વગેરેની શરૂઆત
તેનાથીજ થાય છે.

૧૯૫. અણંતાણં વવહારિય પરમાણુપોગ્ગલાણં ૧૯૫.
સમુદયસમિદ્દેસમાગમેણં સા પગા ઉસ-

અનંત વ્યાવહારિક પરમાણુઓના
એકમેક થઈ મળવાથી ઉત્પન્ન થતી સદાકલ્પકા,

પ્હસપ્હિયાઈ વા સપ્હસપ્હિયાઈ વા ઉહ્-
રેણૂ વા તસરેણૂ વા રહરેણૂ વા ।

અટ્ટ ઉસપ્હસપ્હિયાઓ સા ઇગા
સપ્હસપ્હિયા । અટ્ટ સપ્હસપ્હિયાઓ સા
ઇગા ઉહરેણૂ, અટ્ટ ઉહરેણૂઓ સા ઇગા
તસરેણૂ । અટ્ટ તસરેણૂઓ સા ઇગા રહ-
રેણૂ । અટ્ટ રહરેણૂઓ દેવકુરુ-ઉત્તરકુ-
રુણં મણુઆણં સે ઇગે વાલગ્ગે । અટ્ટ
દેવકુરુઉત્તરકુરુણ મણુયાણં વાલગ્ગા
ઠરિવાસરમ્મગવાસાણં મણુયાણં સે ઇગે
વાલગ્ગે । અટ્ટ ઠરિવાસરમ્મગવાસાણં
મણુસ્સાણં વાલગ્ગા હેમવયહેરણ્ણવયાણં
મણુસ્સાણં સે ઇગે વાલગ્ગે । અટ્ટ હેમવ-
યહેરણ્ણવયાણં મણુસ્સાણં વાલગ્ગા પુવ્વ-
વિદેહઅવરવિદેહાણં મણુસ્સાણં સે ઇગે
વાલગ્ગે । અટ્ટપુવ્વવિદેહઅવરવિદેહાણં
મણુસ્સાણં વાલગ્ગા ભરહરવયાણં મણુ-
સ્સાણં સે ઇગે વાલગ્ગે, અટ્ટ ભરહેરવ-
યાણં મણુસ્સાણં વાલગ્ગા સા ઇગા
લિક્ખા, અટ્ટ લિક્ખાઓ સા ઇગા જૂયા,
અટ્ટ જૂયાઓ સે ઇગે જવમજ્જે, અટ્ટ
જવમજ્જા સે ઇગે અંગુલે । ઇણં અંગુલાણં
પમાણેણં છ અંગુલાઈં પાદો, વારસ
અંગુલાઈં વિહત્થી, ચત્તવીસં અંગુલાઈં
રયણી, અહયાલીસં અંગુલાઈં કુચ્છી,
છન્નવહ્અંગુલાઈં સે ઇગે દંઢેહ વા ધણૂ
વા જુગેહ વા નાલિયાહ વા અક્ખેહ વા,
મુસલેહ વા । ઇણં ધણુપ્પમાણેણં દો
ધણુસહસ્સાઈં ગાઉયં, ચત્તારિ ગાઉયાઈં
જોયણં ।

તેનાથી સ્લક્ષણુસ્લક્ષિણુકા, તેનાથી ઉર્ધ્વરેણુ-
પોતાની મેળે કે પવનથી પ્રેરિત થઈ ઉર્ધ્વ,
અથવા, તિર્યક્ દિશામાં ઉડતા ધૂળ રે,
તેનાથી ત્રસરેણુ- જે ધૂળકણો પવનથી પ્રેરિત
થઈ આમતેમ ઉડતા રહે, અને તેનાથી રથ-
રેણુ-ગતિમાન રથના ચક્રથી ઉખડી જે ધૂળ
તેની પાછળ ઉડે છે તે, ઉત્પન્ન થાય છે.

આઠ ઉત્-સ્લક્ષણુસ્લક્ષિણુકાથી ૪
સ્લક્ષણુસ્લક્ષિણુકા, આઠ સ્લક્ષણુસ્લક્ષિણુકા-
ઓથી એક ઉર્ધ્વરેણુ, આઠ ઉર્ધ્વરેણુઓથી
એક ત્રસરેણુ, આઠ ત્રસરેણુઓથી એક રથરેણુ,
આઠ રથરેણુઓથી એક દેવકુરુ-ઉત્તરકુરુના
મનુષ્યોનું ખાલાગ્ર, દેવકુરુ-ઉત્તરકુરુના
માણુસોના આઠ ખાલાગ્રોથી હરિવર્ષ-રમ્યક-
વર્ષના માણુસોનું એક ખાલાગ્ર, થાય છે.
હરિવર્ષ-રમ્યકવર્ષના માણુસોના આઠ
ખાલાગ્રોથી હૈમવત-હૈરણ્યવતના માણુસોનું
એક ખાલાગ્ર થાય છે. હૈમવત-હૈરણ્યવતના
માણુસોના આઠ ખાલાગ્રોથી પૂર્વવિદેહ-
અપરવિદેહના માણુસોનું એક ખાલાગ્ર થાય
છે. પૂર્વવિદેહ-અપરવિદેહના માણુસોના
આઠ ખાલાગ્રોથી ભરત-ઐશ્વત ક્ષેત્રના
માણુસોનું એક ખાલાગ્ર થાય છે. ભરત-
ઐશ્વતક્ષેત્રના માણુસોના આઠ ખાલાગ્રોની
એક લિક્ષા, આઠ લિક્ષાઓની ચૂકા, આઠ
ચૂકાઓથી યવમધ્ય અને આઠ યવમધ્યનો એક
અંગુલ થાય છે. (આ પ્રમાણે આ સર્વે
પૂર્વ-પૂર્વની અપેક્ષાએ ઉત્તરોત્તર અંગુલ
સુધી આઠ આઠ ગુણિત થાય છે.) આ
અંગુલપ્રમાણથી છ અંગુલનો એક પાદ થાય
છે. બાર અંગુલની વિતસ્તિ, ૨૪ અંગુલની
રત્નિ, ૪૮ અંગુલની કુક્ષિ, ૬૦, ધનુષ, યુગ,
નાલિકા, અક્ષ તથા મુસલ, (આ સર્વે ૯૬
અંગુલના થાય છે.) આ ધનુષ પ્રમાણથી
બે હજાર ધનુષ્યનો એક ગબ્ધૂત-કેસ થાય છે.
૪ ગબ્ધૂતનો યૌજન થાય છે.

પણ ઉસ્મેહંગુલેણં કિં પશો-
યણં ?

પણ ઉસ્મેહંગુલેણં ણેરટ્ટયતિરિ-
વસજોણિયમણુસ્મ-દેવાણં સરીરોગાદના
મવિજ્ઞહ ॥

૧૯૬. ણેરટ્ટયાણં મંતે ! કે મહાલિયા સરીરો- ૧૯૬.
ગાદના પણત્તા ? ગોયમા ! દુવિદા
પણત્તા, તં જહા-ભવધારણિજ્ઞા ય ઉત્ત-
રવેડવિયા ય । તત્થ ણં જા સા ભવ-
ધારણિજ્ઞા સા ણં જહણેણં અંગુલસ્મ
અસંખેજ્ઞહમાગં, ઉક્કોસેણં પંચ ધણુમ-
યાટં । તત્થ ણં જા સા ઉત્તરવેડવિયા
સા જહણેણં અંગુલસ્મ મંખેજ્ઞહમાગં
ઉક્કોસેણં ઘણુસહસં ।

રયણપ્પહાપ્પ પુઠ્ઠપીપ્પ નેરટ્ટયાણં
મંતે ! કે મહાલિયા સરીરોગાદના
પણત્તા ? ગોયમા ! દુવિદા પણત્તા,
તં જહા-ભવધારણિજ્ઞા ય ઉત્તરવેડ-
વિયા ય, તત્થ ણં જા સા ભવધાર-
ણિજ્ઞા સા જહણેણં અંગુલસ્મ અસંખિ-
જ્ઞહમાગં ઉક્કોસેણં સત્ત ધણૂહં તિણિ
રયણીઓ છત્થ અંગુલાહં, તત્થ ણં જા
ઉત્તરવેડવિયા સા જહણેણં અંગુલસ્મ
સંખેજ્ઞહમાગં ઉક્કોસેણં પણરસધણૂ
દોમ્મિ રયણીઓ વારસઅંગુલાહં ।

પ્રશ્ન- ના ઉસ્મેહંગુલેણં કિં પશો-
યણં કિંદિ માય છે ?

ઉત્તર- ના ઉસ્મેહંગુલેણં કિં પશો-
યણં કિંદિ માય છે ?

પ્રશ્ન- ભવંત ! નામ ઉસ્મેહંગુલેણં
અવગાહના કેટલી મંદી છે ?

ઉત્તર- હ તોતમ ! નામ ઉસ્મેહંગુલેણં
અવગાહના મે પ્રકાશી પ્રકાશી છે તે ના
પ્રમાણુ- (૧) અવગાહનીયગામીર અવગાહના
નાદકાદિ પર્યાયકથ અવગાહના પાતપાતના
આમુની સમાપ્તિમુધી રહેનાર (૨) ઉત્તર-
વિદિયશરીર અવગાહના- અવગાહિક રીતે
પ્રાપ્ત શારીરિક અવગાહના પછી શેષપાત,
નિમિત્તથી અન્ય શારીરની વિકૃત્તવાદાદા
દાતી અવગાહના તેમા તે અવધારણીય-
અવગાહના છે તે અન્ય અણુસના અન્ય-
અવગાહના જાગપ્રમાણુ અને ઉત્કૃષ્ટ ૫૦૦
ધનુષ્યપ્રમાણુ છે, ઉત્તરવિદિયઅવગાહના
અન્ય અણુસના અન્યઅવગાહના જાગ અને
ઉત્કૃષ્ટ ૬૦૦ ધનુષ્યપ્રમાણુ છે, આ આમાન્ય
કથન થયું. હવે એક-એક મૂલ્યની નાદકોની
અવગાહના કહેવામાં આવે છે—

પ્રશ્ન-લેદંત ! રત્નપ્રભાપૃથ્વીમાં નારકોની શરીરાવગાહના કેટલી કહી છે ?

ઉત્તર-ગૌતમ ! ત્યાં ભવધારણીય અને ઉત્તરવૈક્રિય આ બે પ્રકારે શરીરાવગાહના કહેવામાં આવી છે. તેમાં ભવધારણીયશરીરાવગાહના જઘન્ય અંગુલના અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ અને ઉત્કૃષ્ટ સ્નાન ધનુષ, ત્રણ રત્ન અને છ અંગુલપ્રમાણ છે. તેમાં જે ઉત્તરવૈક્રિયઅવગાહના તે જઘન્ય અંગુલના અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ અને ઉત્કૃષ્ટ ૧૫ ધનુષ, બે રત્ન ૧૨ અંગુલપ્રમાણ છે.

સકરપ્પદાપુઢવીં જેરહયાળં
મંતે ! કે મહાલિયા સરીરોગાહના
પણતા ?

ગોયમા ! દુવિદા પળતા,
તં જહા-ભવધારણિજ્ઞા ય ઉત્તરવેડ-
વિયા ય । તત્થ ણં જા સા ભવધાર-
ણિજ્ઞા સા જહણેણં અંગુલસ્સ અસંખે-
જ્જહમાર્ગં ઉકોસેણં પળરસ ધણૂં દુણિ
રયણીઓ વારસં અંગુલાહં । તત્થ ણં જા
સા ઉત્તરવેડવિયા સા જહણેણં અંગુ-
લસ્સ સંખેજ્જહમાર્ગં ઉકોસેણં એકતીસં
ધણૂં એકરયણી ય ।

વાલુપ્પદાપુઢવીં જેરહયાળં
મંતે ! કે મહાલિયા સરીરોગાહના
પળતા ? ગોયમા ! દુવિદા પળતા, તં
જહા-ભવધારણિજ્ઞા ય ઉત્તરવેડવિયા
ય । તત્થ ણં જા સા ભવધારણિજ્ઞા સા
જહણેણં અંગુલસ્સ અસંખેજ્જહમાર્ગં
ઉકોસેણં એકતીસં ધણૂં એકરયણી ય,
તત્થ ણં જા સા ઉત્તરવેડવિયા સા
જહણેણં અંગુલસ્સ સંખેજ્જહમાર્ગં ઉકો-

પ્રશ્ન-લેદંત ! શકરાપ્રભા પૃથ્વીમાં
નારકોની શરીરાવગાહના કેટલી છે ?

ઉત્તર-હે ગૌતમ ! ભવધારણીય અને
ઉત્તરવૈક્રિય- આ બે પ્રકારની અવગાહના-
માંથી ભવધારણીય અવગાહના જઘન્ય
અંગુલના અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ અને
ઉત્કૃષ્ટ ૧૫ ધનુષ, ૨ રત્ન અને ૧૨ અંગુલ
પ્રમાણ છે. ઉત્તરવૈક્રિય અવગાહના જઘન્ય
અંગુલના અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ અને
ઉત્કૃષ્ટ ૩૧ ધનુષ, ૧ રત્ન પ્રમાણ છે.

પ્રશ્ન-લેદંત ! વાલુકાપ્રભાપૃથ્વીમાં
નારકોની શરીરાવગાહના કેટલી છે ?

ઉત્તર-હે ગૌતમ ! ભવધારણીય અને
ઉત્તરવૈક્રિય આ બે પ્રકારની અવગાહનામાં-
થી ભવધારણીય અવગાહના જઘન્ય અંગ-
ુલના અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ અને ઉત્કૃષ્ટ
૩૧ ધનુષ અને ૧ રત્ન પ્રમાણ છે. ઉત્તર-
વૈક્રિય અવગાહના જઘન્ય અંગુલના
અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ અને ઉત્કૃષ્ટ ૬૨

સેણં વાસદિ ધણૂંં દો રયણીઓં ય ।
 एवं सव्वासि पुढवीणं पुच्छा भाणि-
 यच्चा ।

પંરુપ્પહાણ પુઢવીણ મવધાર-
 ણિજ્ઞા જહણ્ણેણં અંગુલસ્સ અસંસેજ્ઞહમાગં
 ઉક્કોસેણં વાસદિ ધણૂંં દો રયણીઓં
 ય, ઉત્તરવેડવિયા જહણ્ણેણં અંગુલસ્સ
 સંસેજ્ઞહમાગં ઉક્કોસેણં પણવીસં ધણુ-
 સયાહં ।

ધૂમપ્પહાણ મવધારણિજ્ઞા જહ-
 ણ્ણેણં અંગુલસ્સ અસંસેજ્ઞહમાગં ઉક્કો-
 સેણં પણવીસં ધણુસયાહં, ઉત્તરવેડવિયા
 અંગુલસ્સ સંસેજ્ઞહમાગં ઉક્કોસેણં અહ્ઠા-
 હજ્ઞાહં ધણુસયાહં ।

તમાણ મવધારણિજ્ઞા જહન્નેણં
 અંગુલસ્સ અસંસેજ્ઞહમાગં ઉક્કોસેણં
 અહ્ઠાહજ્ઞાહં ધણુસયાહં, ઉત્તરવેડવિયા
 જહણ્ણેણં અંગુલસ્સ સંસેજ્ઞહમાગં ઉક્કો-
 સેણં પંચ ધણુસયાહં ।

તમતમાણ પુઢવીણ નેરહયાણં
 મંતે ! કે મહાલિયા સરીરોગાહણા
 પણ્ણત્તા ? ગોયમા ! દવિહા પણ્ણત્તા,
 તં જહા-મવધારણિજ્ઞા ય ઉત્તરવેડ-
 વિયા ય । તત્થ ણં જા સા મવધાર-
 ણિજ્ઞા સા જહણ્ણેણં અંગુલસ્સ અસંસે-
 જ્ઞહમાગં ઉક્કોસેણં પંચ ધણુસયાહં, તત્થ
 ણં જા સા ઉત્તરવેડવિયા સા જહણ્ણેણં
 અંગુલસ્સ સંસેજ્ઞહમાગં ઉક્કોસેણં ધણુ-
 સહસં ।

ધનુષ, ૨ નિ પ્રમાણ, છે. આ પ્રમાણે મને
 પુઢવીજ્ઞા નામની પ્રમાણ, તમાણ નેણ નિ પ્રમાણ.

પંરુપ્પહાણની નામની પ્રમાણ, તમાણ નેણ નિ પ્રમાણ,
 તમાણ નેણ નિ પ્રમાણ, તમાણ નેણ નિ પ્રમાણ,
 પ્રમાણ, અને ઉત્તરવેડવિયા, તમાણ નેણ નિ પ્રમાણ,
 પ્રમાણ છે. ઉત્તરવેડવિયા, તમાણ નેણ નિ પ્રમાણ,
 અંગુલસ્સ સંસેજ્ઞહમાગં પ્રમાણ, અને ઉત્તરવેડવિયા
 ૧૨૫ ધનુષપ્રમાણ છે.

ધૂમપ્પહાણની નામની પ્રમાણ, તમાણ નેણ નિ પ્રમાણ,
 તમાણ નેણ નિ પ્રમાણ, તમાણ નેણ નિ પ્રમાણ,
 પ્રમાણ, અને ઉત્તરવેડવિયા, તમાણ નેણ નિ પ્રમાણ,
 ઉત્તરવેડવિયા, તમાણ નેણ નિ પ્રમાણ,
 અંગુલસ્સ સંસેજ્ઞહમાગં પ્રમાણ, અને ઉત્તરવેડવિયા
 ૧૨૫ ધનુષપ્રમાણ છે.

તમાપ્રમા નામની પ્રમાણ, તમાણ નેણ નિ પ્રમાણ,
 તમાણ નેણ નિ પ્રમાણ, તમાણ નેણ નિ પ્રમાણ,
 પ્રમાણ, અને ઉત્તરવેડવિયા, તમાણ નેણ નિ પ્રમાણ,
 ધનુષપ્રમાણ છે. ઉત્તરવેડવિયા, તમાણ નેણ નિ પ્રમાણ,
 તમાણ નેણ નિ પ્રમાણ, તમાણ નેણ નિ પ્રમાણ,
 અને ઉત્તરવેડવિયા, તમાણ નેણ નિ પ્રમાણ,
 ૫૦૦ ધનુષપ્રમાણ છે.

પ્રમાણ- બદલે ! તમાપ્રમા પુઢવીમાં તમા-
 કીઓની અવગાહના કેટલી છે ?

ઉત્તર- હે ગૌતમ ! ભવધારણીય અને
 ઉત્તરવેડવિયા આ બે પ્રકારની અવગાહનામાંથી
 ભવધારણીય અવગાહના જાન્ય અંગુલના
 અસંખ્યાતમાં ભાગપ્રમાણ અને ઉત્તરવેડવિયા
 ધનુષપ્રમાણ છે. ઉત્તરવેડવિયા અવગાહના
 જાન્ય અંગુલના સંખ્યાતમાં ભાગપ્રમાણ
 અને ઉત્તરવેડવિયા ૧ હજાર ધનુષપ્રમાણ છે.

અસુરકુમારાણં મંતે ! કે મહા-
લિયા સરીરોગાહના પળ્લતા ?

ગોયમા ! દુવિદ્યા પળ્લતા, તં
જહા-મવધારણિજ્ઞા ય ઉત્તરવેડવિયા
ય, તત્થ ણં જા સા મવધારણિજ્ઞા સા
જહણ્ણેણં અંગુલસ્સ અસંખેજ્ઞાભાગં
ઉકોસેણ સત્ત રયણીઓ, જા ઉત્તરવેડ-
વિયા સા જહણ્ણેણં અંગુલસ્સ સંખેજ્ઞ-
ાભાગં ઉકોસેણં જોયણસયસહસ્સાઈં ।
એવં અસુરકુમારગમેણં જાવ થણિયકુ-
મારાણં માણિયવ્વં ॥

૧૯૭. પુઠ્ઠવિકાહયાણં મંતે ! કે મહાલિયા ૧૯૭.
સરીરોગાહના પળ્લતા ?

ગોયમા ! જહન્નેણં અંગુલસ્સ
અસંખેજ્ઞાભાગં ઉકોસેણ વિ અસંખેજ્ઞ-
ાભાગં । એવં સુહુમાણં ઓહિયાણં અપ-
જ્જત્તગાણં પજ્જત્તગાણં ચ માણિયવ્વં એવં
જાવ વાદરવાઉકાહયાણં પજ્જત્તગાણં
માણિયવ્વં ।

વળસ્સહકાહયાણં મંતે ! કે
મહાલિયા સરીરોગાહના પળ્લતા ?

ગોયમા ! જહન્નેણં અંગુલસ્સ
અસંખેજ્ઞાભાગં ઉકોસેણં સાતિરેણં
જોયણસહસ્સં । સુહુમવળસ્સહકાહયાણં

પ્રશ્ન-ભદ્રંત ! અસુરકુમારદેવોની
શરીરાવગાહના કેટલી છે ?

ઉત્તર-હે ગૌતમ ! અસુરકુમારદેવોની
ભવધારણીય અને ઉત્તરવૈક્રિય આ રીતે બે
પ્રકારની અવગાહનામાથી ભવધારણીય
શરીરાવગાહના જઘન્ય અંગુલના અસં-
ખ્યાતમા ભાગ પ્રમાણુ અને ઉત્કૃષ્ટ ૭ રત્તિ
પ્રમાણુ છે. ઉત્તરવૈક્રિય અવગાહના જઘન્ય
અંગુલના સંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણુ અને
ઉત્કૃષ્ટ ૧ લાખ યોજન પ્રમાણુ છે, અસુરકુ-
મારની અવગાહના પ્રમાણુ જ નાગકુમારો-
થી લઈ સ્તનિતકુમારોસુધી સમસ્ત ભવન-
વાસી દેવોની અવગાહનાનું પ્રમાણુ બાણુવું
બેધએ.

પ્રશ્ન-હે ભદ્રંત ! પૃથ્વીકાયિક જીવોની
શરીરાવગાહના કેટલી કહી છે ?

ઉત્તર-હે ગૌતમ ! પૃથ્વીકાયિક
જીવોની જઘન્ય શરીરાવગાહના અંગુલના
અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણુ અને ઉત્કૃષ્ટ પણ
અંગુલના અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણુ કહી
(પણ અસંખ્યાતના અસંખ્યાત ભેદો
હોવાથી જઘન્ય કરતાં ઉત્કૃષ્ટ અવગાહના
વધારે બાણુવી.) આજ પ્રમાણુ સામાન્યરૂપે
સૂક્ષ્મ પૃથ્વીકાયિકજીવોની અને વિશેષથી
સૂક્ષ્મ અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્ત પૃથ્વીકાયિક
જીવોની યાવત બાહર વાયુકાયિકજીવોની
શરીરાવગાહના બાણુવી.

પ્રશ્ન-ભદ્રંત ! વનસ્પતિકાયિક જીવોની
શરીરાવગાહના કેટલી છે ?

ઉત્તર-ગૌતમ ! જઘન્ય અંગુલના
અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણુ અને ઉત્કૃષ્ટ કંઈક
અધિક એક હજાર યોજનપ્રમાણુ છે. સામા-

ઓદિયાણં અપજ્જત્તગાણં પજ્જત્તગાણં
તિર્ણંપિ જહન્નેણં અંગુલસ્સ અસંખેજ્જ-
હમાગં ઉક્કોસેણં વિ અંગુલસ્સ અસંખે-
જ્જહમાગં । ચાદરવણસ્સદ્ધાદિયાણં જહ-
ન્નેણં અંગુલસ્સ અસંખેજ્જહમાગં ઉક્કો-
સેણ સાતિરેગં જોયણસદ્ધસ્મ, અપજ્જ-
ત્તગાણં જહણેણં અંગુલસ્સ અસંખેજ્જ-
હમાગં ઉક્કોસેણં વિ અંગુલસ્સ અસંખે-
જ્જહમાગં, પજ્જત્તગાણં જહન્નેણં અંગુલસ્સ
અસંખેજ્જહમાગં ઉક્કોસેણં સાતિરેગં
જોયણસદ્ધસ્સં ।

વેદંદિયાણં પુચ્છા, ?

ગોયમા ! જહન્નેણં અંગુલસ્સ
અસંખેજ્જહમાગં ઉક્કોસેણં ચારસજોય-
ણાઈં । અપજ્જત્તગાણં જહણેણં અંગુલસ્સ
અસંખેજ્જહમાગં ઉક્કોસેણ વિ અંગુલસ્સ
અસંખેજ્જહમાગં પજ્જત્તગાણં જહણેણં
અંગુલસ્સ । અસંખેજ્જહમાગં ઉક્કોસેણં
ચારસ જોયણાઈં ।

તેદંદિયાણં પુચ્છા, ગોયમા !
જહણેણં અંગુલસ્સ અસંખેજ્જહમાગં
ઉક્કોસેણં તિર્ણિ ગાઉયાઈં । અપજ્જત્તગા-
ણં જહણેણં અંગુલસ્સ અસંખેજ્જહમાગં
ઉક્કોસેણં વિ અંગુલસ્સ અસંખેજ્જહમાગં,
પજ્જત્તગાણં જહણેણં અંગુલસ્સ અસંખે-

અરૂપે આગમનામ્ભિ ન મે ગિરિયત્તે અથ-
યાંપિ, પર્યાપિ, આગમનામ્ભિ નિર-
ત્તયાની જયન્ય અને ઉદ્ધટ્ત આગમનામ્ભિ
અંશુલના અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ છે.
સામાન્યરૂપે આગમનામ્ભિ નિરિયત્તે અથ-
યાંપિ આગમનામ્ભિ અંશુલના અસંખ્યાતમા
ભાગપ્રમાણ અને ઉદ્ધટ્ત આગમનામ્ભિ નિર-
ત્તયાની જયન્ય અને ઉદ્ધટ્ત આગમનામ્ભિ
અંશુલના અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ છે.
પર્યાપિ આગમનામ્ભિ નિરિયત્તે અથ-
યાંપિ આગમનામ્ભિ અંશુલના અસંખ્યાતમા
ભાગપ્રમાણ અને ઉદ્ધટ્ત આગમનામ્ભિ નિર-
ત્તયાની જયન્ય અને ઉદ્ધટ્ત આગમનામ્ભિ
અંશુલના અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ છે.
પર્યાપિ આગમનામ્ભિ નિરિયત્તે અથ-
યાંપિ આગમનામ્ભિ અંશુલના અસંખ્યાતમા
ભાગપ્રમાણ અને ઉદ્ધટ્ત આગમનામ્ભિ નિર-
ત્તયાની જયન્ય અને ઉદ્ધટ્ત આગમનામ્ભિ
અંશુલના અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ છે.

પ્રશ્ન — બહત ! ત્રીન્દ્રિયત્તેણી
અવગાહના કેટલી ?

ઉત્તર — સામાન્યરૂપે ત્રીન્દ્રિયત્તે-
ણી જયન્ય અવગાહના અંશુલના અસં-
ખ્યાતમા ભાગ પ્રમાણ અને ઉદ્ધટ્ત આગ-
મનામ્ભિ પ્રમાણ છે. અપર્યાપિ ત્રીન્દ્રિયત્તે-
ણી જયન્ય અને ઉદ્ધટ્ત અવગાહના અંશ-
લના અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ છે પર્યાપિ
ત્રીન્દ્રિયત્તેણી જયન્ય અવગાહના અંશ-
લના અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ અને ઉદ્ધટ્ત
૧૨ યોજન પ્રમાણ છે. (સ્વર્વાભૂમિમાં
વર્ગકેમાં ઉત્પત્ત યનાર શંખની અપેક્ષાએ
આ અવગાહના જણાયી.)

પ્રશ્ન — બહત ! ત્રીન્દ્રિયત્તેણી
અવગાહનાનું પ્રમાણ કેટલું છે ?

ઉત્તર — ગૌતમ ! સામાન્યરૂપે ત્રીન્દ્રિ-
યત્તેણી જયન્ય અવગાહના અંશુલના
અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ અને ઉદ્ધટ્ત
અવગાહના ત્રણ ગાઉપ્રમાણ છે. અપર્યાપિ

હજ્જમાર્ગં ઉક્કોસેણં તિણિણ ગાઉયાઈ ।

ચઉરિંદિયાણં પુચ્છા, ગોયમા !
જહણેણં અંગુલસ્સ અસંખેજ્જમાર્ગં,
ઉક્કોસેણં ચત્તારિ ગાઉયાઈ । અપજ્જત્ત-
ગાણં જહણેણં ઉક્કોસેણ વિ અંગુલસ્સ
અસંખેજ્જમાર્ગં । પજ્જત્તગાણં જહણેણં
અંગુલસ્સ અસંખેજ્જમાર્ગં ઉક્કોસેણં
ચત્તારિ ગાઉયાઈ ॥

૧૯૮. પંચેદિયતિરિક્ખજોણિયાણં મંતે ! કે ૧૯૮.
મહાલિયા સરીરોગાહના પળણ્ણા ?

ગોયમા ! જહણેણં અંગુલસ્સ
અસંખેજ્જમાર્ગં, ઉક્કોસેણં જોયણસ-
હસ્સં । જલયરપંચેદિયતિરિક્ખજોણિયાણં
પુચ્છા, ગોયમા ! एवं चेव । ઇંમુચ્છિમ-
જલયરપંચેદિયતિરિક્ખજોણિયાણં પુચ્છા,
ગોયમા ! જહણેણં અંગુલસ્સ અસંખે-
જ્જમાર્ગં ઉક્કોસેણં જોયણસહસ્સં ।
અપજ્જત્તગાંમુચ્છિમજલયરપંચેદિયતિ-
રિક્ખજોણિયાણં પુચ્છા, જહણેણં
અંગુલસ્સ અસંખેજ્જમાર્ગં ઉક્કોસેણં વિ
અંગુલસ્સ અસંખેજ્જમાર્ગં । પજ્જત્તગ-
સાંમુચ્છિમજલયરપંચેદિયતિરિક્ખજો-

ત્રીન્દ્રિયલ્લોની જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ અવ-
ગાહના અંગુલના અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ
છે. પર્યાપ્તક ત્રીન્દ્રિયલ્લોની જઘન્ય અંગુ-
લના અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ અને ઉત્કૃષ્ટ
ત્રણ ગાઉપ્રમાણ અવગાહના હોય છે (અઢી-
દ્વીપથી બહાર રહેનાર કર્ણશૃંગાલી આદિની
અપેક્ષાએ.)

પ્રશ્ન— ભદ્રંત ! ચૌઘન્દ્રિયલ્લોની
અવગાહનાનું પ્રમાણ કેટલું છે ?

ઉત્તર— ગૌતમ ! સામાન્યરૂપે ચૌઘન્દ્રિ-
યલ્લોની જઘન્ય અવગાહના અંગુલના
અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ અને ઉત્કૃષ્ટ ચાર-
ગાઉપ્રમાણ છે. અપર્યાપ્ત ચૌઘન્દ્રિયલ્લો-
ની જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ અવગાહના અંગુ-
લના અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ છે. પર્યાપ્ત
ચૌઘન્દ્રિયલ્લોની જઘન્ય અવગાહના અંગુ-
લના અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ અને ઉત્કૃષ્ટ
ચાર ગાઉ પ્રમાણ છે. (અઢી દ્વીપ બહાર
રહેનાર ભ્રમર આદિની અપેક્ષાએ.)

પ્રશ્ન— ભદ્રંત ! તિર્યંચપંચેન્દ્રિય-
લ્લોની અવગાહના કેટલી ?

ઉત્તર— ગૌતમ ! સામાન્યરૂપે તિર્યં-
ચપંચેન્દ્રિયલ્લોની જઘન્ય અવગાહના
અંગુલના અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ અને
ઉત્કૃષ્ટ હજાર યોજનપ્રમાણ છે. જળચર
તિર્યંચપંચેન્દ્રિય લ્લોની અવગાહના હે
ગૌતમ ! આ પ્રમાણે છે— સામાન્યરૂપે
સંભૂંઈમજળચર તિર્યંચપંચેન્દ્રિયની
અવગાહના જઘન્ય અંગુલના અસંખ્યા-
તમા ભાગપ્રમાણ અને ઉત્કૃષ્ટ હજાર યોજન-
પ્રમાણ છે. અપર્યાપ્ત સંભૂંઈમ જળચર
તિર્યંચપંચેન્દ્રિયલ્લોની જઘન્ય અને
ઉત્કૃષ્ટ અવગાહના અંગુલના અસંખ્યાતમા
ભાગપ્રમાણ છે. પર્યાપ્ત સંભૂંઈમજળ-

ણિયાણં પુચ્છા, ગોયમા ! જહ્ણણેણં
 અંગુલસ્સ અસંખેજ્જહ્માણં ઉવ્કોસેણં
 જોયણસહસ્સં । ગમ્ભવક્કંતિયજલયર-
 પંચિદિયતિરિક્ખજોણિયાણં પુચ્છા,
 ગોયમા ! જહ્ણણેણં અંગુલસ્સ અસંખે-
 જ્જહ્માણં ઉવ્કોસેણં જોયણસહસ્સં ।
 અપજ્જત્તગમ્ભવક્કંતિયજલયરપંચિદિ-
 યતિરિક્ખજોણિયાણં પુચ્છા, ગોયમા !
 જહ્ણણેણં અંગુલસ્સ અસંખેજ્જહ્માણં
 ઉવ્કોસેણ વિ અંગુલસ્સ અસંજ્જહ્માણં ।
 પજ્જત્તગમ્ભવક્કંતિયજલયરપંચિદિય-
 તિરિક્ખજોણિયાણં પુચ્છા, ગોયમા !
 જહ્ણણેણં અંગુલસ્સ અસંખેજ્જહ્માણં
 ઉવ્કોસેણં જોયણસહસ્સં ।

ચતુષ્પયથલયરપંચિદિયતિરિક્ખ-
 જોણિયાણં પુચ્છા, ગોયમા ! જહ્ણણેણં
 અંગુલસ્સ અસંખેજ્જહ્માણં ઉવ્કોસેણં
 છ ગાડયાઈ । સંમુચ્છિમચતુષ્પયથલય-
 રપંચિદિયતિરિક્ખજોણિયાણં પુચ્છા,
 ગોયમા ! જહ્ણણેણં અંગુલસ્સ અસંખે-
 જ્જહ્માણં ઉવ્કોસેણં ગાડયપુહુત્તં ।
 અપજ્જત્તગસંમુચ્છિમચતુષ્પયથલયરપંચે-
 દિયતિરિક્ખજોણિયાણં પુચ્છા, ગોયમા !
 જહ્ણણેણં અંગુલસ્સ અસંખેજ્જહ્માણં
 ઉવ્કોસેણં વિ અંગુલસ્સ અસંખેજ્જહ્મા-
 ણાણં । પજ્જત્તગસંમુચ્છિમચતુષ્પયથલ-
 યરપંચેદિયતિરિક્ખજોણિયાણં પુચ્છા,
 ગોયમા ! જહ્ણણેણં અંગુલસ્સ અસંખે-
 જ્જહ્માણં ઉવ્કોસેણં ગાડયપુહુત્તં ।
 ગમ્ભવક્કંતિયચતુષ્પયથલયરપંચેદિયતિ-
 રિક્ખજોણિયાણં પુચ્છા, ગોયમા ! જહ્ણ-
 ãણં ! અંગુલસ્સ અસંખેજ્જહ્માણં ઉવ્કો-

ચર તિયંચપંચેન્દ્રિયજીવોની જઘન્ય
 અવગાહના હે ગૌતમ ! અંગુલના અસં-
 ખ્યાતમા ભાગપ્રમાણુ અને ઉત્કૃષ્ટ એક હજાર
 થોજન પ્રમાણુ છે. (આ ઉત્કૃષ્ટ અવગાહના
 સ્વયંભૂરમાણુ સમુદ્રના મત્સ્યોનીજ અપેક્ષાએ
 સમજવી.) સામાન્યરૂપે ગર્ભજજળચરતિયં-
 ચપંચેન્દ્રિયજીવોની અવગાહના જઘન્ય
 અંગુલના અસંખ્યાતમા ભાગ અને ઉત્કૃષ્ટ
 એક હજાર થોજનની છે. અપર્યાપ્ત ગર્ભજ-
 જળચર તિયંચપંચેન્દ્રિય જીવોની જઘન્ય
 અને ઉત્કૃષ્ટ અવગાહના અંગુલના અસંખ્યા-
 તમા ભાગપ્રમાણુ છે. પર્યાપ્તક ગર્ભજતિ-
 યંચપંચેન્દ્રિય જીવોની જઘન્ય અવગાહના
 અંગુલના અસંખ્યાતમા ભાગ અને ઉત્કૃષ્ટ
 ૧ હજાર થોજનની છે.

સામાન્યરૂપે હે ગૌતમ ! ચતુષ્પદ
 સ્થળચરતિયંચપંચેન્દ્રિયની જઘન્ય અવ-
 ગાહના અંગુલના અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણુ
 અને ઉત્કૃષ્ટ ૬ ગચ્છૂતિ-ગાઉપ્રમાણુ છે.
 સંમૂર્ઝિમ ચતુષ્પદ સ્થળચરતિયંચપંચે-
 ન્દ્રિય જીવોની અવગાહના જઘન્ય અંગુલના
 અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણુ અને ઉત્કૃષ્ટ
 ગચ્છૂતિપૃથક્ત્વ (જે થી નવ ગાઉ) ની છે.
 અપર્યાપ્તક સંમૂર્ઝિમ ચતુષ્પદ સ્થળચર
 તિયંચની જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ અવગાહના
 અંગુલના અસંખ્યાતમા ભાગની છે. પર્યા-
 પ્તક સંમૂર્ઝિમ ચતુષ્પદતિયંચપંચેન્દ્રિય
 જીવોની જઘન્ય અવગાહના અંગુલના
 અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણુ અને ઉત્કૃષ્ટ
 પૃથક્ત્વ ગાઉપ્રમાણુ છે, ગર્ભજ ચતુષ્પદ
 સ્થળચર તિયંચપંચેન્દ્રિય જીવોની જઘન્ય
 અવગાહના અંગુલના અસંખ્યાતમા ભાગ-
 પ્રમાણુ અને ઉત્કૃષ્ટ ૬ ગાઉપ્રમાણુ છે.
 અપર્યાપ્તક ગર્ભજ ચતુષ્પદ સ્થળચરતિયં-

સેણં છ ગાડયાઈ । અપજ્જત્તગગ્ગભવ-
વ્કંતિયચ્ચપ્પથલયરપ્પંચેદિયતિરિવ્વ-
જોણિયાણં પુચ્છા, ગોયમા ! જહણ્ણેણં
અંગુલસ્સ અસંખેજ્જહમાગં ઉવ્કોસેણ
વિ અંગુલસ્સ અસંખેજ્જહમાગં । પજ્જત્ત-
ગગ્ગભવવ્કંતિયચ્ચપ્પથલયરપ્પંચેદિય-
તિરિવ્વજોણિયાણં પુચ્છા, ગોયમા !
જહણ્ણેણં અંગુલસ્સ અસંખેજ્જહમાગં
ઉવ્કોસેણ છ ગાડયાઈ ।

ઉરપરિસપ્પથલયરપ્પંચેદિયતિરિ-
વ્વજોણિયાણં પુચ્છા, ગોયમા ! જહ-
ણ્ણેણં અંગુલસ્સ અસંખેજ્જહમાગં ઉવ્કો-
સેણ જોયણસહસ્સં । સંમુચ્છિમઉરપરિ-
સપ્પથલયરપ્પંચેદિયતિરિવ્વજોણિયાણં
પુચ્છા, ગોયમા ! જહણ્ણેણ અંગુલસ્સ
અસંખેજ્જહમાગં ઉવ્કોસેણ જોયણપુહુત્તં,
અપજ્જત્તગસંમુચ્છિમઉરપરિસપ્પથલયર-
પ્પંચેદિયતિરિવ્વજોણિયાણં પુચ્છા,
ગોયમા ! જહણ્ણેણ અંગુલસ્સ અસંખે-
જ્જહમાગં ઉવ્કોસેણ વિ અંગુલસ્સ અસં-
ખેજ્જહમાગં । પજ્જત્તગસંમુચ્છિમઉર-
પરિસપ્પથલયરપ્પંચેદિયતિરિવ્વજોણિ-
યાણં પુચ્છા, ગોયમા ! જહણ્ણેણ અંગુ-
લસ્સ અસંખેજ્જહમાગં ઉવ્કોસેણ જો-
યણપુહુત્તં । ગદ્ધભવ્વકંતિયઉરપરિસપ્પ-
થલયરપ્પંચેદિયતિરિવ્વજોણિયાણં પુ-
ચ્છા, ગોયમા ! જહણ્ણેણ અંગુલસ્સ
અસંખેજ્જહમાગં ઉવ્કોસેણ જોયણસ-
હસ્સં । અપજ્જત્તગગ્ગભવવ્કંતિયઉરપરિસ-
પ્પથલયરપ્પંચેદિયતિરિવ્વજોણિયાણં પુ-
ચ્છા, ગોયમા ! જહણ્ણેણ અંગુલસ્સ
અસંખેજ્જહમાગં ઉવ્કોસેણ વિ અંગુલસ્સ
અસંખેજ્જહમાગં । પજ્જત્તગગ્ગભવવ્કં-
તિયઉરપરિસપ્પથલયરપ્પંચેદિયતિરિવ્વ-
જોણિયાણં પુચ્છા, ગોયમા ! જહણ્ણેણ
અંગુલસ્સ અસંખેજ્જહમાગં ઉવ્કોસેણ
જોયણસહસ્સં ।

અર્થચેન્દ્રિય જીવોની જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ
અવગાહના અંગુલના અસંખ્યાતમા ભાગ-
પ્રમાણ છે. પર્યાપ્તક ગર્ભજયતુષ્પાદ સ્થળ-
ચર તિર્થચપચેન્દ્રિય જીવોની જઘન્ય
અવગાહના અંગુલના અસંખ્યાતમા ભાગ-
પ્રમાણ, ઉત્કૃષ્ટ છ ગાઉપ્રમાણ છે.

સામાન્યરૂપે ઉરપરિસર્પ સ્થળચર-
તિર્થચપચેન્દ્રિય જીવોની જઘન્ય અવ-
ગાહના અંગુલના અસંખ્યાતમા ભાગ અને
ઉત્કૃષ્ટ ૧ હજાર થોજનની છે. સંમૂર્ધિમ-
ઉરપરિસર્પ સ્થળચર તિર્થચપચેન્દ્રિય-
જીવોની જઘન્ય અવગાહના અંગુલના
અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ અને ઉત્કૃષ્ટ
થોજનપૃથક્ત્વ છે. અપર્યાપ્તક સંમૂર્ધિમ-
ઉરપરિસર્પ સ્થળચર તિર્થચપચેન્દ્રિય
જીવોની જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ અવગાહના
અંગુલના અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ છે.
પર્યાપ્તક સંમૂર્ધિમ ઉરપરિસર્પ સ્થળ-
ચર તિર્થચપચેન્દ્રિય જીવોની જઘન્ય અવ-
ગાહના અંગુલના અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ
અને ઉત્કૃષ્ટ થોજનપૃથક્ત્વ છે. સામાન્યરૂપે
ગર્ભજઉરપરિસર્પ સ્થળચર તિર્થચપચેન્દ્રિય
જીવોની જઘન્ય અવગાહના અંગુલના અસં-
ખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ અને ઉત્કૃષ્ટ ૧ હજાર
થોજન પ્રમાણ છે અપર્યાપ્તક ગર્ભજઉરપ-
રિસર્પ સ્થળચર તિર્થચપચેન્દ્રિય જીવોની
જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ અવગાહના અંગુલના
અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ છે. પર્યાપ્તક-
ગર્ભજ ઉરપરિસર્પસ્થળચરતિર્થચપચેન્દ્રિય-
જીવોની જઘન્ય અવગાહના અંગુલના
અસંખ્યાતમા ભાગની અને ઉત્કૃષ્ટ ૧ હજાર
થોજનની છે.

મુયપરિસપ્થલયરપંચિદિયતિરિ-
 વ્રજોગિયાણં પુચ્છા, ગોયમા ! જહણે-
 ણં અંગુલસ્સ અસંખેજ્જહાગં ઉક્કોસેણ
 ગાઉયપુહુત્તં । સંમુચ્છિમમુયપરિસપ્થ-
 લયરપંચિદિયતિરિવ્રજોગિયાણં પુચ્છા,
 ગોયમા ! જહણેણં અંગુલસ્સ અસંખે-
 જ્જહાગં, ઉક્કોસેણં ધણુપુહુત્તં ।
 અપજ્જત્તગસંમુચ્છિમમુયપરિસપ્થલ-
 રપંચિદિયતિરિવ્રજોગિયાણં પુચ્છા,
 ગોયમા ! જહણેણં અંગુલસ્સ અસંખે-
 જ્જહાગં ઉક્કોસેણ વિ અંગુલસ્સ
 અસંખેજ્જહાગં । પજ્જત્તગસંમુચ્છિમ-
 મુયપરિસપ્થલયરપંચિદિયતિરિવ્રજો-
 ગિયાણં પુચ્છા, ગોયમા જહણેણં
 અંગુલસ્સ અસંખેજ્જહાગં ઉક્કોસેણં
 ધણુપુહુત્તં । ગમ્ભવકકંતિય મુયપારસ-
 પ્થલયરપંચિદિયતિરિવ્રજોગિયાણં
 પુચ્છા, ગોયમા ! જહણેણં અંગુલસ્સ
 અસંખેજ્જહાગં ઉક્કોસેણં ગાઉયપુહુત્તં ।
 અપજ્જત્તગમ્ભવકકંતિયમુયપરિસપ્થલ-
 યરપંચિદિયતિરિવ્રજોગિયાણં પુચ્છા,
 ગોયમા ! જહણેણં અંગુલસ્સ અસંખે-
 જ્જહાગં ઉક્કોસેણ વિ અંગુલસ્સ
 અસંખેજ્જહાગં । પજ્જત્તગમ્ભવકકં-
 તિયમુયપરિસપ્થલયરપંચિદિયતિરિ-
 વ્રજોગિયાણં પુચ્છા, ગોયમા । જહ-
 ણેણં અંગુલસ્સ અસંખેજ્જહાગં ઉક્કો-
 સેણં ગાઉયપુહુત્તં ।

સ્વહયરપંચિદિયતિરિવ્રજોગિયાણં
 પુચ્છા, ગોયમા ! જહણેણં અંગુલસ્સ
 અસંખેજ્જહાગં ઉક્કોસેણં ધણુપુહુત્તં ।
 સંમુચ્છિમસ્વહયરાણં જહા મુયપરિસપ્થ-

સામાન્યરૂપે ભુજપરિસર્પસ્થળચર
 તિર્યંચપંચેન્દ્રિયલ્લોચની અવગાહના હે
 ગૌતમ ! જઘન્ય અંગુલના અસંખ્યાતમા
 ભાગની અને ઉત્કૃષ્ટ ગવ્યૂતિપૃથક્ત્વની છે.
 સંમૂર્ધિમભુજપરિસર્પ સ્થળચરતિર્યંચપં-
 ચેન્દ્રિયલ્લોચની અવગાહના જઘન્ય અંગુલના
 અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ અને ધનુષપૃથક્-
 ત્વની છે. અપર્યાપ્તકસંમૂર્ધિમભુજપરિસ-
 ર્પસ્થળચરતિર્યંચપંચેન્દ્રિયલ્લોચની જઘન્ય
 અને ઉત્કૃષ્ટ અવગાહના અંગુલના અસં-
 ખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ છે. પર્યાપ્તકસંમૂ-
 ર્ધિમભુજપરિસર્પ સ્થળચર તિર્યંચપંચેન્દ્રિય-
 લ્લોચની જઘન્ય અવગાહના અંગુલના અસં-
 ખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ અને ઉત્કૃષ્ટ ધનુષપૃથ-
 ક્ત્વ છે. સામાન્યરૂપે ગર્ભજભુજપરિસર્પ-
 સ્થળચરતિર્યંચપંચેન્દ્રિયલ્લોચની અવગા-
 હના જઘન્ય અંગુલના અસંખ્યાતમા ભાગ-
 પ્રમાણ અને ઉત્કૃષ્ટ ગવ્યૂતિપૃથક્ત્વ છે.
 અપર્યાપ્તક ગર્ભજભુજપરિસર્પસ્થળચરતિ-
 ર્યંચપંચેન્દ્રિયલ્લોચની જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ
 અવગાહના અંગુલના અસંખ્યાતમા ભાગ-
 પ્રમાણ છે. પર્યાપ્તક ગર્ભજ ભુજપરિસર્પ-
 સ્થળચરતિર્યંચપંચેન્દ્રિયલ્લોચની જઘન્ય
 અવગાહના અંગુલના અસંખ્યાતમા ભાગ-
 પ્રમાણ છે અને ઉત્કૃષ્ટ ગવ્યૂતિપૃથક્ત્વ છે.

સામાન્યરૂપે યેચરલ્લોચની અવગાહના
 હે ગૌતમ ! જઘન્ય અંગુલના અસંખ્યાત-
 મા ભાગપ્રમાણ અને ઉત્કૃષ્ટ ધનુષપૃથક્ત્વ છે.
 સંમૂર્ધિમ યેચરતિર્યંચપંચેન્દ્રિયલ્લોચની
 અવગાહના જે પ્રમાણે સંમૂર્ધિમભુજપરિ-

સંમુચ્છિમાણં તિસુ વિ ગમેસુ તદ્વા
માણિયવ્વં । ગઘ્મવક્કંતિયસ્વહયરપર્ચિ-
દિયતિરિક્કજોગિયાણં પુચ્છા, ગોયમા !
જહ્ણેણં અંગુલસ્સ અસંખેજ્જહ્ણમાણં
ઉક્કોસેણ ધણુપુહુત્તં । અપજ્જત્તગગઘ્મ-
વક્કંતિયસ્વહયરપર્ચિદિયતિરિક્કજોગિ-
યાણં પુચ્છા, ગોયમા ! જહ્ણેણં અંગુ-
લસ્સ અસંખેજ્જહ્ણમાણં ઉક્કોસેણ વિ અંગુ-
લસ્સ અસંખેજ્જહ્ણમાણં । પજ્જત્તગગઘ્મ-
વક્કંતિયસ્વહયરપર્ચિદિયતિરિક્કજોગિ-
યાણં પુચ્છા, ગોયમા જહ્ણેણં અંગુ-
લસ્સ અસંખેજ્જહ્ણમાણં ઉક્કોસેણ
ધણુપુહુત્તં ।

एतथ संगहणिगाहाओ भवन्ति, तं
जहा-जोयणसहस्सगाउयपुहुत्तं, तत्तो य
जोयणपुहुत्तं । दोण्हं तु धणुपुहुत्त,
संमुच्छिमे होड उच्चत्तं ॥१॥

जोयणसहस्स छग्गाउयाइं तत्तो
य जोयणसहस्सं । गाउयपुहुत्तं भुयगे,
पक्खीसु भवे धणुपुहुत्तं ॥२॥

मणुस्साणं भंते ! के महालिया
सरीरोगाहणा पण्णत्ता ?

गोयमा ! जह्ण्णेणं अंगुलस्स
असंखेज्जह्णमाणं उक्कोसेणं तिणिण गाउ-
याइं । संमुच्छिममणुस्साणं પુચ્છા,
ગોયમા ! જહ્ણેણં અંગુલસ્સ અસંખે-

સર્પના ત્રણ ગમેમાં કહી છે તે પ્રમાણે જાણવી.
ગર્ભજ ખેચરતિયં ચ પંચેન્દ્રિયલ્લોચની જઘ-
ન્ય અવગાહના અંગુલના અસંખ્યાતમા
ભાગપ્રમાણ અને ઉત્કૃષ્ટ ધનુષપૃથક્ત્વ છે.
અપર્યાપ્તક ગર્ભજ ખેચર તિયંચપંચેન્દ્રિયલ્લો-
ચની જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ અવગાહના
અંગુલના અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ છે.
પર્યાપ્તક ગર્ભજ ખેચર તિયંચપંચેન્દ્રિય-
લ્લોચની જઘન્ય અવગાહના અંગુલના અસં-
ખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ અને અને ઉત્કૃષ્ટ ધનુષ-
પૃથક્ત્વ છે. આ પ્રમાણે તિયંચપંચેન્દ્રિયના
૩૬ અવગાહના સ્થાનોનું કથન કરી બે સંચ-
હણી ગાથાઓ દ્વારા સંક્ષેપમા નિરૂપણ કરે
છે. તે આ પ્રમાણે—

સંમૂર્ષિમ તિયંચ પંચેન્દ્રિયલ્લોચની ઉત્કૃષ્ટ
અવગાહના અનુક્રમે આ પ્રમાણે છે જળચરની
૧ હજાર થોજન પ્રમાણ, ચતુષ્પાદસ્થળ-
ચરની ગવ્યૂતિપૃથક્ત્વ, ઉરપરિસર્પસ્થળચરની
થોજનપૃથક્ત્વ, ભુજપરિસર્પસ્થળચરની અને
ખેચરતિયંચપંચેન્દ્રિયની ધનુષપૃથક્ત્વ છે.

ગર્ભજ તિયંચ પંચેન્દ્રિય લ્લોચની ઉત્કૃષ્ટ
અવગાહના અનુક્રમે આ પ્રમાણે છે—
જળચરની એક હજાર થોજન, ચતુષ્પાદોની
૨ ગવ્યૂતિપ્રમાણ, ઉરપરિસર્પની એક હજાર
થોજનપ્રમાણ, ભુજપરિસર્પની ગવ્યૂતિપૃથ-
ક્ત્વ અને ગર્ભજપક્ષીઓની ધનુષપૃથક્ત્વની
અવગાહના જાણવી.

પ્રશ્ન—ભદ્રંત ! મનુષ્યોની શરીરાવ-
ગાહના કેટલી છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ ! સામાન્યરૂપે
મનુષ્યની અવગાહના જઘન્ય અંગુલના
અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ અને ઉત્કૃષ્ટ ત્રણ
ગવ્યૂત-ગાઉ પ્રમાણ છે સંમૂર્ષિમમનુ-
ષ્યની અવગાહના, હે ગૌતમ ! જઘન્ય અને

જ્ઞાનમાર્ગ ઉત્ક્રોસેણ વિ અંગુલસ્સ અસં-
 સ્ખેજ્ઞાનમાર્ગ । ગઢભવક્રકંતિયમણુસ્સાણં
 પુચ્છા, ગોયમા ! જહન્નેણં અંગુલસ્સ
 અસંસ્ખેજ્ઞાનમાર્ગ ઉત્ક્રોસેણ વિ અંગુલસ્સ
 અસંસ્ખેજ્ઞાનમાર્ગ । પજ્જત્તગગન્નભવકં-
 તિયમણુસ્સાણં પુચ્છા, ગોયમા ! જહન્નેણં
 અંગુલસ્સ અસંસ્ખેજ્ઞાનમાર્ગ ઉત્ક્રોસેણ
 તિણિ ગાઉયાઈ ॥

ઉત્કૃષ્ટ અંગુલના અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ
 છે. સામાન્યરૂપે ગર્ભજ મનુષ્યોની અવગાહના
 જઘન્ય અંગુલના અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ
 અને ઉત્કૃષ્ટ ત્રણ ગબ્યૂતિ પ્રમાણ છે. અપ-
 ર્યાપ્તક ગર્ભજ મનુષ્યોની અવગાહના જઘન્ય
 અને ઉત્કૃષ્ટ અંગુલના અસંખ્યાત ભાગ-
 પ્રમાણ છે. પર્યાપ્તક ગર્ભજ મનુષ્યોની જઘ-
 ન્ય અવગાહના અંગુલના અસંખ્યાતમા
 ભાગપ્રમાણ અને ઉત્કૃષ્ટ ત્રણ ગબ્યૂતિ
 પ્રમાણ છે.

૧૯૯. વાણમંતરાણં ભવધારણિજ્ઞા ય ઉત્તરવે- ૧૯૯.
 ઉવ્વિયા ય જહા અસુરકુમારાણં તહા
 માણિયવ્વા । જહા વાણમંતરાણં તહા
 જોહસિયાણ વિ ।

સોહમ્મે કપ્પે દેવાણં મંતે ! કે
 મહાલિયા સરીરોગાહણા પણ્ણત્તા ?

ગોયમા ! દુવિહા પણ્ણત્તા,
 તં જહા-ભવધારણિજ્ઞા ય ઉત્તરવે-
 વ્વિયા ય, તત્થ ણં જા સા ભવધાર-
 ણિજ્ઞા સા જહન્નેણ અંગુલસ્સ અસંજ્ઞ-
 સ્ખેજ્ઞાનમાર્ગ ઉત્ક્રોસેણ સત્ત રયણીઓ,
 તત્થ ણં જા સા ઉત્તરવેવ્વિયા સા
 જહન્નેણ અંગુલસ્સ સંસ્ખેજ્ઞાનમાર્ગ
 ઉત્ક્રોસેણ જોયણમયસહસ્સાં । एवं
 ઈસાણકપ્પેઽવિ માણિયવ્વં । જહા સોહ-
 મ્મકપ્પાણં દેવાણં પુચ્છા તહા સેસક-
 પ્પદેવાણં પુચ્છા માણિયવ્વા જાવ
 અચ્ચુયકપ્પો । સણંકુમારે કપ્પે જા સા
 ભવધારણિજ્ઞા સા જહન્નેણ અંગુલસ્સ
 અસંસ્ખેજ્ઞાનમાર્ગ ઉત્ક્રોસેણ છ રયણીઓ,
 ઉત્તરવેવ્વિયા જહા સોહમ્મે । જહા

વાણ્ય તરોની ભવધારણીય શરીરની
 અને ઉત્તરવૈક્રિય શરીરની અવગાહના અમુ-
 કુમારો જેટલી જાણવી. જે પ્રમાણે વાણ્ય-
 તરોની અવગાહના તેજ પ્રમાણે જ્યોતિષક-
 દેવોની અવગાહના છે.

પ્રશ્ન-લદંત ! સૌધર્મકલ્પમા દેવોની
 અવગાહના કેટલી હોય છે ?

ઉત્તર-ગૌતમ ! ભવધારણીય અને
 ઉત્તરવૈક્રિય આ બે પ્રકારની અવગાહનામાથી
 ભવધારણીયશરીરની અવગાહના જઘન્ય
 અંગુલના અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણની અને
 ઉત્કૃષ્ટ સાત રત્નની છે. ઉત્તરવૈક્રિય અવ-
 ગાહના જઘન્ય અંગુલના અસંખ્યાતમા ભાગ-
 પ્રમાણ અને ઉત્કૃષ્ટ એક લાખ યોજન
 પ્રમાણ છે ઇશાનકલ્પના પણ એટલીજ
 અવગાહના છે ઇશાનકલ્પથી લઈ અચ્યુત-
 કલ્પસુધીના દેવોની અવગાહના સગ ધે પ્રશ્ન
 પૂર્વવત્ સમજવા ઉત્તર આ પ્રમાણે છે—
 સનહુમારકલ્પમા ભવધારણીય અને ઉત્તર-
 વૈક્રિય આ બે પ્રકારની અવગાહનામાથી
 ભવધારણીય અવગાહના જઘન્ય અંગુલના
 અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ અને ઉત્કૃષ્ટ ૬
 રત્ન પ્રમાણ જાણવી ઉત્તરવૈક્રિય અવગાહના
 સૌધર્મકલ્પ અનુસાર છે. સાનહુમારની

સેનકુમારે તહા માર્હિદે વિ માણિયવ્વા,
વંમલંતમેસુ ભવધારણિજ્ઞા જહન્નેણ
અંગુલસ્સ અસંખેજ્ઞાભાગ ઉક્કોસેણ
પંચ રયણીઓ, ઉત્તરવેડવિયા જહા
સોહમ્મે । મહાસુક્કસહસ્સારેસુ ભવધા-
રણિજ્ઞા જહન્નેણ અંગુલસ્સ અસંખેજ્ઞા-
ભાગ ઉક્કોસેણ ચત્તારિ રયણીઓ,
ઉત્તરવેડવિયા જહા સોહમ્મે । આણ-
ય--પાણય--આરણ--અચ્ચુણ્ણસુ ચડસુ વિ
ભવધારણિજ્ઞા જહન્નેણ અંગુલસ્સ અસં-
ખેજ્ઞાભાગ ઉક્કોસેણ તિણ્ણિ રયણીઓ,
ઉત્તરવેડવિયા જહા સોહમ્મે ।

મેવેજ્ઞગદેવાણં મંતે । કે મહા-
લિયા સરીરોગાહણા પ્પણત્તા ?

ગોયમા ! એ મેવધારણિજ્ઞે
સરીરમે પ્પણત્તે, સે જહન્નેણં અંગુલસ્સ
અસંખેજ્ઞાભાગં ઉક્કોસેણં દુન્નિ રય-
ણીઓ ।

અણુત્તરોવ્વાટ્ટયદેવાણં મંતે ! કે
મહાલિયા સરીરોગાહણા પ્પણત્તા ?

ગોયમા ! મેવધારણિજ્ઞે
સરીરમે । સે જહન્નેણં અંગુલસ્સ અસં-
ખેજ્ઞાભાગં, ઉક્કોસેણં એગા રયણી ।

સે સમાસઓ તિવિદ્દે પ્પણત્તે, તં
જહા-સહઅંગુલે, પંચરંગુલે ઘણંગુલે ।

જેટલી અવગાહના માહેન્દ્રકલ્પમાં જાણવી.
પ્રહા અને લાતક આ બે કલ્પોમાં લવધાર-
ણીય અવગાહના જઘન્ય અંગુલના અસં-
ખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ અને ઉત્કૃષ્ટ પાંચ રત્નિ
પ્રમાણ છે ઉત્તરવૈક્રિય અવગાહના સૌધર્મ-
કલ્પ પ્રમાણે છે મહાશુક અને સહસ્રાર આ
બે કલ્પમાં લવધારણીય અવગાહના જઘન્ય
અંગુલના અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ અને
ઉત્કૃષ્ટ અવગાહના ચાર રત્નિ પ્રમાણ છે.
ઉત્તરવૈક્રિય અવગાહના સૌધર્મકલ્પ પ્રમાણે
જાણવી. આનત, પ્રાણુત, આરણુ અને
અચ્ચુત કલ્પોમાં લવધારણીય અવગાહના
જઘન્ય અંગુલના અસંખ્યાતમા ભાગની
અને ઉત્કૃષ્ટ ત્રણ રત્નિની છે. તેઓની ઉત્ત-
રવૈક્રિય અવગાહના સૌધર્મકલ્પ પ્રમાણે
જાણવી

પ્રશ્ન- ભદ્રંત ! ઐવેયક દેવોની શરી-
રાવગાહના કેટલી છે ?

ઉત્તર- હે ગૌતમ ! ઐવેયક દેવોને
લવધારણીય અવગાહના જહોય છે, ઉત્તર-
વૈક્રિય અવગાહના હોતી નથી (કેમકે તે
દેવો ઉત્તરવૈક્રિય કરતા નથી). તે જઘન્ય
અંગુલના અસંખ્યાતમા ભાગપ્રમાણ અને
ઉત્કૃષ્ટ બે રત્નિપ્રમાણ હોય છે.

પ્રશ્ન- ભદ્રંત ! અનુત્તરવિમાનો ના
દેવોની શરીરાવગાહના કેટલી હોય છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! લવધારણીય અવ-
ગાહના જઘન્ય અંગુલના અસંખ્યાતમા
ભાગપ્રમાણ અને ઉત્કૃષ્ટ એક રત્નિપ્રમાણ
હોય છે. ઉત્તરવૈક્રિય અવગાહના ત્યા પછી
હોતી નથી

તે ઉત્સેધાગુલ સદ્ધેયથી ત્રણ પ્રકારનો
છે. તે આ પ્રમાણે- સુચ્ચગુલ, પ્રતગગુલ,

પગંગુલાયવા પગપરસિયા સેદી સૂઈ
અંગુલે, સૂઈ સૂઈર ગુણિયા પયરંગુલે,
પયરં સૂઈર ગુણિયં ઘણંગુલે ।

પરસિયં સૂઈઅંગુલપયરંગુલ-
ઘણંગુલાયં કયરે કયરેહિનો અપ્પે
વા. વહુપ વા વહે વા વિસેસાદિપ વા ?

મન્વ-ધોવે સૂઈ અંગુલે, પયરં-
ગુલે અસંગિજ્જગુણે, પગંગુલે અસંખે-
રજગુણે । મે તં ઉસ્મેહંગુલે ।

૨૦૦. મે કિં તં પમાણંગુલે !

પમાણંગુલે પગમેગસસ રણ્ણો
વાટાંતવચત્તવટ્ઠિસસ અદ્ધસોપણિપ કામ-
સાંગ્યણે ઉત્તલે દુવાલસાંગિપ અદ્ધક-
નિપ અદિગરણમંઠાણસંઠિપ પજ્જસે,
તમ્મ પં પગમેગા કોટી ઉસ્મેહંગુલવિ-
વતંમા, મં તમનમ્મ મગવપ્પો મહાવી-
રમ્મ ખદેંદુલ્લં, મં મહસ્મગુણં પમાણંગુલં
માદ ।

અને ધનાંગુલ, એક અંગુલ લાંબી અને એક
પ્રદેશ પહોળી જે આકાશના પ્રદેશોની શ્રેણી
છે તે સૂચ્યંગુલ કહેવાય છે. સૂચીને સૂચી
વડે ગુણત કરતાં પ્રતરાંગુલ બને છે (એમાં
લંબાઈ અને પહોળાઈ બન્ને હોય છે.)
અને સૂચીથી પ્રતરાંગુલને ગુણતાં ધનાંગુલ
બને છે. (ધનાંગુલમાં લંબાઈ, પહોળાઈ
અને જડાઈ ની પણ ગણતરી હોય છે.)

પ્રશ્ન- ભદ્રત ! સૂચ્યંગુલ, પ્રતરાંગુલ
અને ધનાંગુલ, આ ત્રણમાંથી કોણ કોનાથી
અલ્પ, મહાન, તુલ્ય અથવા વિશેષાધિક છે ?

ઉત્તર— સૌથી અલ્પ સૂચ્યંગુલ છે,
સૂચ્યંગુલથી અસંખ્યાત ગણા પ્રતરાંગુલ છે.
પ્રતરાંગુલથી અસંખ્યાતગણા ધનાંગુલ છે.
આ પ્રમાણે ઉત્તેષાંગુલનું સ્વરૂપ છે.

૨૦૦.

પ્રશ્ન- હે ભદ્રત ! પ્રમાણંગુલ શું છે ?

ઉત્તર— ઉત્તેષાંગુલને હજાર ગણા કર-
વાથી પ્રમાણંગુલ બને છે. અથવા જેનું
પ્રમાણ પ્રકર્ષપ્રાપ્ત- સૌથી વધુ હોય તે
પ્રમાણંગુલ કહેવાય છે. તે આ પ્રમાણે-
અમ્પૂર્ણ ભરતદોષપર અળાંડ શાસન કરનાર
ચક્રવર્તીનું દાકિનીરત્ન અષ્ટમુવર્ણપ્રમાણ
હોય છે. તે દાકિનીરત્નને છ તલ (ચાર
દિશાના ચાર અને ઉપરનીચે બે), બાર
કોટી, આઠ દલિદાઓ હોય છે. તેનું સંસ્થાન
(આકાર) સોનીની એન્જુ જેવું અર્થાત્
ગમગનુરસ હોય છે. આ દાકિનીરત્ન એક-
એક કોટી ઉત્તેષાંગુલપ્રમાણ પહોળી હોય છે.
(દાકિનીરત્ન અમગનુરસ હોવાથી તેની
લંબાઈ પણ ઉત્તેષાંગુલપ્રમાણ છે તે અલ્પ
વર્ણ અલ્પ છે.) તે એક-એક કોટી અમગ-
નુરસ મહાવીર સ્વામીના અર્ધાંગુલપ્રમાણ
છે. તેને અમગનુરસ કરવાથી પ્રમાણંગુલ
બને છે.

एएणं अंगुलपमाणेणं छ अंगु-
लाइं पादे, दुवालसंगुलाइं विहत्थी,
देो विहत्थीओ रगणी, देो रगणीओ
कुच्छी, देो कुच्छीओ धणु, देो धणु-
सहस्साइं गाउयं, चत्तारि गाउयाइं
जोयणं ।

एएणं पमाणंगुलेणं किं पओ-
याणं ?

एएणं पमाणंगुलेणं पुढवीणं
कंडाणं पायालाणं भवणाणं भवणपत्थ-
डाणं निरयाणं निरयावलीणं निरयपत्थ-
डाणं कप्पाणं विमाणाणं विमाणपत्थ-
डाणं टंकाणं कूडाणं सेलाणं सिहरीणं
पव्भाराणं विजयाणं वक्खाराणं वासाणं
वासहराणं वासहरपव्वयाणं वेलाणं वेइ-
याणं दाराणं तोरणાणં दीવાणं समुद्दाणं
आयामविकखंभोच्चत्तोव्वेहपरिवखेवा
मात्रिज्जंति ।

સે સમાસઓ તિવિદે પળત્તે, તં
જહા-સેઢીઅંગુલે પયરંગુલે ઘણંગુલે ।
અસંખેજ્જાઓ જોયણકોડાકોડીઓ
સેઢી, સેઢી મેઢીએ ગુણિયા પયરં, પયરં
સેઢીએ ગુણિયં લોગો, સંખેજ્જ-
ણં લોગો ગુણિઓ સંખેજ્જા લોગા,
અસંખેજ્જણં લોગો ગુણિઓ અસંખેજ્જા
લોગા, અણંતેણં લોગો ગુણિઓ અણંતા
લોગા ।

આ અંગુલપ્રમાણથી ૬ અંગુલોનો પાદ,
૧૨ અંગુલોની એક વિતસ્તિ, ૨ વિતસ્તિ-
ઓની ૧ રત્તિ, ૨ રત્તિની એક કુક્ષિ, બે
કુક્ષિઓનું એક ધનુષ, બે હજાર ધનુષોનો
એક ગબ્ધૂતિ (ગાઉ) અને ૪ ગબ્ધૂતિ
બરાબર એક યોજન હોય છે.

પ્રશ્ન-આ પ્રમાણાંગુલથી કયા પ્રયોજન-
ની સિદ્ધિ થાય છે ?

ઉત્તર- આ પ્રમાણાંગુલથી રત્નપ્રભા
વગેરે પૃથ્વીઓના કાંડોનું, પાતાળ કળશો,
ભવનપતિના ભવનો, ભવનોના પાથડાઓ,
નારકાવાસો, નરકોના પાથડાઓ, સૌધર્મ
વગેરે કલ્પો, દેવવિમાનો, વિમાનોના પ્રસ્તરો,
છિન્નટ કો, રત્નકૂટ વગેરે મુંડપર્વતો, શિખ-
રવાળાપર્વતો, ધર્ષત્ નમિત પર્વતો, વિજયો,
વક્ષસ્કારો, વર્ષો, વર્ષધરપર્વતો, વર્ષધરો, સમુ-
દ્રતટની ભૂમિ, વેદિકાઓ, દ્વારો, સમુદ્રોની
લંબાઈ, પહોળાઈ, ઊંચાઈ, ઉદ્દેધ, પરિધિ
આ સર્વે (નિત્ય પદાર્થો) માપવામાં આવે છે.

આ પ્રમાણાંગુલ સંક્ષેપમાં ત્રણ પ્રકારે
પ્રરૂપવામાં આવેલ છે. તે આ પ્રમાણે- (૧)
શ્રેણ્યંગુલ (૨) પ્રતરાંગુલ અને (૩) ધનાંગુલ.
પ્રમાણાંગુલથી નિષ્પન્ન થયેલ અસંખ્યાત
કોડા-કોડી યોજનની એક શ્રેણી થાય છે.
(એક કરોડને એક કરોડવડે ગુણિત કર-
વાથી જે સંખ્યા થાય તે કોડાકોડી અને જે
યોજન પ્રમાણાંગુલથી નિષ્પન્ન થાય તે અહીં
ગ્રહણ કરવામાં આવેલ છે.) શ્રેણીને શ્રેણીથી
ગુણિત કરતા પ્રતરાંગુલ બને છે. પ્રતરાંગુલને
શ્રેણ્યંગુલથી ગુણિત કરતા લોક બને છે.
સાખ્યાતરાશિથી ગુણિત લોક 'સાખ્યાતલોક'
કહેવાય છે. અસંખ્યાત લોકરાશિથી ગુણિત
લોક અસંખ્યાત લોક કહેવાય છે. અનંત
રાશિથી ગુણિત લોક અનંતલોક કહેવાય છે.

૧૦૮. એમિ નં . સેદિઅંગુલપયમં-
ગુલચંગુલ્યાનં કયરે કયરેહિતા અપ્પે
વા વહુપ્પ વા વુલ્લે વા વિમેમાદિપ્પ વા ?

સન્નયોવં સેદિઅંગુલે. પયમંગુલે
અમંગેજ્જાને. ચંગુલે અમંગેજ્જાગુણે ।
મે તં વિભાગનિષ્કણે । ન તં સ્વેન-
પ્પમાણે ॥

૨૦૧. મે તિ તં કાળપ્પમાણે ?

કાળપ્પમાણે દુવિદ્ધં પળ્લપ્પે, તં
સપ્પ-પ્પણનિષ્કણે ન વિભાગનિષ્કણે
ય ।

સે તિ તં પ્પણનિષ્કણે ?

પ્પણનિષ્કણે પ્પણમમગદ્દિપ્પ
દમમગદ્દિપ્પ વિસમવદ્દિપ્પ, તાવ દમમ-
મગદ્દિપ્પ અમંગિજ્જમમવદ્દિપ્પ । મે સં
પ્પણનિષ્કણે ।

મે તિ તં વિભાગનિષ્કણે ?

વિભાગનિષ્કણે સન્નયોવં સિયમ્-
સન્નય. વિસમગદ્દિપ્પવદ્દિપ્પમાણા ય ।
મે સન્નયગદ્દિપ્પ. સન્નયગદ્દિપ્પ-
વિસમગદ્દિપ્પ ।

૨૦૨. મે તિ તં કાળપ્પ ?

૨૦૯. પ્રશ્ન- શ્રેણ્યંગુલ, પ્રતંગુલ અને ધનાં-
ગુલમાં કેન કોણાથી અલ્પ, અધિક, તુલ્ય
અથવા વિશેષાધિક છે ?

ઉત્તર- સર્વથી ઓછાં શ્રેણ્યંગુલ છે,
તેનાથી અમંગ્યાત ગણા પ્રતંગુલ છે
એને તેનાથી અસમ્યાતગુણા ધનાંગુલ છે.
આ પ્રમાણે વિભાગનિષ્પન્ન ક્ષેત્રપ્રમાણનું
વર્ણન પૂર્ણ થયું

૨૦૧.

પ્રશ્ન- ભદ્રંત ! કાળપ્રમાણ શું છે ?

ઉત્તર- કાળપ્રમાણ જે પ્રકારે કહેવામાં
આવેલ છે તે આ પ્રમાણે— (૧) પ્રશ-
નિષ્પન્ન અને (૨) વિભાગનિષ્પન્ન.

પ્રશ્ન- પ્રદેશનિષ્પન્ન કાળપ્રમાણનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- એક સમયની સ્થિતિવાળો, જે
સમયની સ્થિતિવાળો, ત્રણ સમયની સ્થિતિ-
વાળો સાવત્ર ત્રણ સમયની સ્થિતિવાળો,
અમંગ્યાત સમયની સ્થિતિવાળો અને અસ-
મ્યાત સમયની સ્થિતિવાળો પુદ્ગલપરમાણુ
કેન્દ્રે તે પ્રદેશનિષ્પન્ન એટલે કાળના
નિર્દેશન માટેની નિષ્પન્ન કાળપ્રમાણ છે.

પ્રશ્ન- વિભાગનિષ્પન્ન કાળપ્રમાણ
શું છે ?

ઉત્તર- સમય, આવલોકન, ચાર, ત્રણ,
દિવસ, અરોહણ, પચ, માસ, સપ્તમહ,
દુષ્ટ, પચ, નવમહ, અવર્તાર્ણ, પુનઃસ-
પ્તમહાવર્તન જે કાળપ્રમાણ છે તે વિભા-
ગનિષ્પન્ન કાળપ્રમાણ કહેવાય છે

૨૦૨

પ્રશ્ન- ભદ્રંત ! તે સમય શું છે ?

સમયસ્સ ણં પરુવર્ણ કરિસ્સામિ,
 સે જહા નામણ્-તુણ્ણાગદારણ સિયા
 તરુણે વલ્લવં જુગવં જુવાણે અપ્પાતંકે
 થિરગ્ગહત્થે દઢપાણિપાયપાસપિટ્ઠંતરોરુ-
 પરિણે તલજમલજુયલપરિવણિમવાહૂ
 ચમ્મેટ્ઠગદુઢ્ઢણમુદ્ધિયસમાહયનિચિયગત્ત-
 કાણ ઉરસ્મવલસમણ્ણાગણ લંઘણપવણ-
 જવણવાયામસમત્થે છેણ દક્કલે પત્તદ્દે
 કુસલે મેદાવી નિડણે નિડણસિપ્પોવગણ
 ઇયં મહં પડસાડિયં વા, પટ્ટસાડિયં
 વાગહાય સયરાહં હત્થમેત્તં ઓ સારેજ્જા ।
 તત્થ ચોયણ પણ્ણવયં ઇયં વયાસિ-જે
 ણં કાલે ણં તેણં તુણ્ણાગદારણં તીસે
 પડસાડિયાણ વા પટ્ટસાડિયાણ વા સય-
 રાહં હત્થમેત્તે ઓસારિર સે સમણ ભવઃ ?
 નો ણ્ણદ્દે સમદ્દે । કમ્મહા ? જમ્મહા સંસે-
 જ્જાણં તંતૂણં સમુદયસમિદ્ધસમાગમેણં
 ઇયા પડસાડિયા વા પટ્ટસાડિયા વા
 નિપ્પજ્જઙ્ગ, ઉવરિલ્લે મે તંતુ મે અચ્છિણ્ણે
 દિદ્ધિલ્લે તંતુ ન છિજ્જઙ્ગ, અણ્ણંમિ કાલે
 ઉવરિલ્લે તંતુ છિજ્જઙ્ગ, અણ્ણંમિ કાલે
 દિદ્ધિલ્લે તંતુ છિજ્જઙ્ગ, તમ્મહા સે સમણ ન
 ભવઃ । ઇયં વયંતં પણ્ણવયં ચોયણ ઇયં
 વયા-જે ણં કાલે ણં તેણં તુણ્ણાગદા-
 રણં તીસે પડસાડિયાણ વા પટ્ટસાડિ-
 યાણ વા ઉવરિલ્લે તંતુ છિણ્ણે સે સમણ
 ભવઃ ? ન ભવઃ, કમ્મહા ? જમ્મહા
 સંસેજ્જાણં પમ્મહાણં સમુદયસમિદ્ધસમાગ-
 મેણં ઇમે તંતુ નિપ્પજ્જઙ્ગ, ઉવરિલ્લે
 પમ્મહે અચ્છિણ્ણે દેદ્ધિલ્લે પમ્મહે ન
 છિજ્જઙ્ગ, અણ્ણંમિ કાલે ઉવરિલ્લે
 પમ્મહે છિજ્જઙ્ગ અણ્ણંમિ કાલે
 દેદ્ધિલ્લે પમ્મહે છિજ્જઙ્ગ, તમ્મહા સે સમણ

ઉત્તર— સમયની પ્રશ્નણા કરીશ.
 કાળના નિર્વિલાગ અંશને ‘સમય’ કહે છે. તે
 આ પ્રમાણે— તરુણ, બળવાન, સુખમ-દુષ-
 માદિ એટલે ત્રીજા-ચોથા આરામાં જન્મેલ,
 સ્થિર હસ્તવાળો, દઢ-વિશાળ હાથ, પગ,
 પાર્શ્વલાગ, પદ્માન્ત અને ઉર (જંઘા) નો
 ધારક, દીર્ઘતા, સરલતા અને પીનત્વની
 દૃષ્ટિએ સમશ્રેણીવાળા હોવાથી એ તાલવૃક્ષ
 અથવા કપાટાર્ગલા જેવી બન્ને બુદ્ધિઓને
 ધારણ કરનાર, વ્યાયામ કરતાં ચર્મકા-
 પ્રહરણવિશેષ, દુઘણ-મુદ્ગર, મુષ્ટિક-
 મુષ્ટિબંધ વગેરે ફેરવવાથી શરીરના અવય-
 વોને દઢ બનાવનાર, સ્વાભાવિક રીતે અત્યંત
 બળયુક્ત, કૂદવું, તરવું, દોડવું વગેરે વિવિધ
 વ્યાયામોથી જે સામર્થ્યસંપન્ન હોય, છે કે
 કપડા ફાડવાની યુક્તિને સારી રીતે જાણનાર,
 દક્ષ— પોતાના કાર્યમાં પ્રવીણ, કુશળ-
 વિચારપૂર્વક કાર્ય કરનાર, મેઘાવી, નિપુણ-
 ચતુર, સીવણકળામાં નિપુણ એવો કોઈ
 દર્જાપુત્ર એક મોટી સૂતર કે રેશમી શાટિકા-
 સાડીને લઈ એકદમ શીઘ્રતાથી (એકજ
 આટકે) એક હાથ પ્રમાણ ફાડી નાખે છે,
 તેને અનુલક્ષીને શિષ્ય શુરુને પ્રશ્ન કરે છે.

પ્રશ્ન— હે ભદ્રંત ! જેટલા સમયમાં તે
 દરજીપુત્ર સુતરાઉ અથવા રેશમી શાટિકાને
 શીઘ્રતાથી હસ્તપ્રમાણ ફાડી નાખે તેટલા
 કાળને સમય કહેવાય ?

ઉત્તર— હે શિષ્ય ! આ અર્થ સમર્થ
 નથી અર્થાત્ તેને સમય ન કહેવાય, કારણકે
 સખ્યાત તંતુઓના સમુદાયરૂપ સમિતિના
 સમ્યક્અયોગથી એક સુતરાઉ કે રેશમી
 શાટિકા તૈયાર થાય છે. ન્યંસુધી ઉપરનો
 તંતુ છેદાય નહીં ત્યાં સુધી નીચેનો તંતુ
 છેદાય નહીં તેથી ઉપરના તંતુને છેદન
 કરવાનો કાળ અન્ય છે એના નીચેના તંતુના
 છેદનનો કાળ અન્ય છે. માટે એક હાથ

ન મરડ. । एवं वयंत पञ्जवयं चोयए एवं
वयामी-जे णं कालेणं ने णं तुण्णागदा-
रणं तप्प तंतुम्म उवरिल्ले पम्हे छिण्णे
ने ममए मवट ? न भवइ. कम्हा ?
जम्हा भगंतामं मयायाणं समुदयसमि-
इनमाणनेयं एगे पम्हे नि-फज्जइ, उव-
रिल्ले मंघाए अविमंघाए हेदिल्ले मंघाए
न विमंघाइज्जइ, अ-गंमि काले उवरिल्ले
मयाए विमंघाइज्जइ अण्णंमि काले
दिदिल्ले मंघाए विमंघाइज्जइ, तम्हा से
ममए न मवड । एज्जोअवि णं मुहु-
मनराए ममए पणत्ते ममणाउमो ॥

શાટિકા ફાડવાનો કાળ સમયરૂપ નથી. આ
પ્રમાણે પ્રરૂપણા કરનાર ગુરુને શિષ્ય ફરી
પૂછે છે—

પ્રશ્ન— ભદ્રંત ! તે દર્શનપુત્રે જોટલા
સમયમાં તે સાડીના ઉપરના તંતુનું છેદન
કયું તેટલા કાળને સમય કહેવાય ?

ઉત્તર— હે શિષ્ય ! આ અર્થ સમર્થ
નથી, કેમકે સંખ્યાત પદ્મ-સૂક્ષ્માવભવો
(રૂના રેસાઓ) ના સમુદાય સમિતિરૂપ
સંયોગથી અર્થાત્ સંખ્યાતપદ્મો-રેસાઓથી
એક તત્તુ નિષ્પન્ન થાય છે એટલે ત્યાંસુધી
ઉપરનો રેસા છેદાય નહીં ત્યાં સુધી નીચેનો
રેસો ન છેદાય. માટે તે કાળ પણ સમય
નથી. આ પ્રમાણે ઉત્તર આપનાર ગુરુ સામે
શિષ્યે પુનઃ પ્રશ્ન કર્યો.

પ્રશ્ન— ભદ્રંત ! તે દર્શનપુત્રે જોટલા
સમયમાં ઉપરના પદ્મ-રેસાનું છેદન કયું
તેટલા કાળને શું સમય કહેવાય ?

ઉત્તર— હે શિષ્ય ! આ અર્થ સમર્થ
નથી, કેમકે અનંત સંખ્યાતોના એટલે પાંચાના
પદ્મ પદ્મ અવયવોના સમુદાયરૂપ સગિ-
નિના સંયોગથી પદ્મ નિષ્પન્ન થાય છે,
એટલે ત્યાં સુધી ઉપરિ સંખ્યાત પૃથક્ ન
થાય ત્યાં સુધી નીચેનો સંખ્યાત પૃથક્ ન થાય.
ઉપરનો સંખ્યાત અન્ય કાળમાં પૃથક્ થાય છે
અને નીચેનો સંખ્યાત અન્ય કાળમાં પૃથક્
થાય છે. માટે તે સમય ન કહેવાય. હે
આશ્ચર્યન સમગ્ર ! એના કરતાં પણ સમય
સૂક્ષ્મતર કહેવામાં આવ્યો છે. એટલે સંખ્યા-
તોના છેદન કરવાના કાળ કરતાં પણ
'સમય' સૂક્ષ્મતર છે.

૨૦૩. અસંખિજ્ઞાણં સમયાણં સમુદયસમિતિ- ૨૦૩. સંયોગથી એક આવલિકા નિષ્પન્ન થાય છે. સંખ્યાત આવલિકાનો ઉદ્ભવાસ, સંખ્યાત આવલિકાનો નિશ્વાસ થાય છે. હુષ્ટ, વૃદ્ધા-વસ્થારહિત, નિરૂપકિલ્પ-પૂર્વ અને વર્ત-માનમાં વ્યાધિથી રહિત મનુષ્ય વગેરે પ્રાણીના એક ઉદ્ભવાસ અને નિશ્વાસને 'પ્રાણ' કહેવામાં આવે છે. આવા સાત પ્રાણોનો એક સ્તોક, સાત સ્તોકોનો એક લવ, ૭૭ લવોનું મુહૂર્ત અથવા ૩૭૭૩ ઉચ્ચવાસોનું એક મુહૂર્ત થાય છે. એવું કેવળીઓનું કથન છે. આ મુહૂર્ત પ્રમાણથી ૩૦ મુહૂર્તોનો અહોરાત્ર (એક દિવસ અને રાત), ૧૫ અહોરાત્રોનો પક્ષ, બે પક્ષોના માસ, બે માસોની ઋતુ, ત્રણ ઋતુઓનું અયન, બે અયનોનું સવત્સર, પાંચ સવત્સરોનો યુગ, ૨૦ યુગના ૧૦૦ વર્ષ થાય છે ૧૦ સો વર્ષના ૧૦૦૦, વર્ષ, ૮૪ લાખ વર્ષોનું એક પૂર્વાંગ, ૮૪ લાખ પૂર્વાંગનું પૂર્વ, ૮૪ લાખ પૂર્વનું ત્રુટિતાંગ, ૮૪ લાખ ત્રુટિતાંગનું એક ત્રુટિ, ૮૪ લાખ ત્રુટિતનું એક અડકાગ, ૮૪ અડકાગનું અડક, આજ પ્રમાણે અવવાગ, અવવ, હુંહુંકાંગ, હુંહુંક, ઉત્પલાગ, ઉત્પલ, પદ્માગ, પદ્મ, નલિનાગ, નલિન, અચ્છનિકુરાગ, અચ્છનિકુર, અયુતાગ, અયુત, પ્રયુતાગ, પ્રયુત, નયુતાગ, નયુત, ચૂલિકાગ, ચૂલિકા, શીર્ષપ્રહેલિકાંગ અને શીર્ષપ્રહેલિકા થાય છે આ શીર્ષપ્રહેલિકા સુધીજ ગણિ-તનો વિષય છે એના પછી ગણિતનો વિષય નથી પછી પદ્યોપમાદ્વિરૂપ ઉપમાપ્રમાણ પ્રવર્તિત થાય છે (ગણત્રીના અક સ્થાનો ૭૫૮૨૬૩૨૫૩૦૭૩૦૧૦૨૪૧૧૫૭૯૭--૩૫૬૯૯૭૫૬૯૬૪૦૬૨૧૮૯૬૬૮૪૮૦૮-૦૮૧૮૩૨૭૬

સમાગમેણં સા ઇગા આવલિઅત્તિ વુચ્ચઈ, સંખેજ્ઞાઓ આવલિયાઓ ઝસાસો, સંખિજ્ઞાઓ આવલિયાઓ નીસાસો, હઠ્ઠસ્સ અળવગલ્લસ્સ, નિરુવકિઠ્ઠસ્સ જંતુણો । ઇગે ઝસાસનીસાસે, ઇસ પાણુ ત્તિ વુચ્ચઈ ॥૧॥ સત્ત પાણુણિ સે થોવે, સત્ત થોવાણિ સે લવે । લવાણં સત્તહ-ત્તરીણ, ઇસ મુહુત્તે વિયાહિણ ॥૨॥ તિણ્ણિ સહસ્સા સત્ત ય સયાઈં તેહુત્તરિં ચ ઝસાસા । ઇસ મુહુત્તો મણિઓ, સવ્વેહિં અણંતનાણીહિં ॥૪॥ ઇણં મુહુત્તપમાણણં ત્તસં મુહુત્તા અહોરત્તં, પણ્ણરસ અહોરત્તા પક્કલા, દો પક્કલા માસા, દો માસા ઉઝ, તિણ્ણિ ઉઝ અયણં, દો અયણાઈં સંવચ્છરે, પંચ સવચ્છરાઈં જુગે, વીસ જુગાઈં વાસસયં, દસ વાસસયાઈં વોસસહસ્સં, સયં વાસ-સહસ્સાણ વાસસયસહસ્સાં, ચોરાસીઈં વાસ-સયસહસ્સાઈં સે ઇગે પુવ્વંગે, ચરુરા-સિઈ પુવ્વંગસયસહસ્સાઈં સે ઇગે પુવ્વે, ચરુરાસીઈ પુવ્વસયસહસ્સાઈં સે ઇગે તુહિઅંગે, ચરુરાસીઈ તુહિયસયસહસ્સાઈં સ ઇગે અહહંગે, ચોગસીઈં અહહંગ-સયસહસ્સાઈં સે ઇગે અહહે, ઇવં અવવંગે અવવે, હુહુઅંગે હુહુણ, ઉપ્પલંગે ઉપ્પલે, પહમંગે પહમે, નલિણંગે નલિણે, અચ્છ-નિરુંગે અચ્છનિરુરે, અહઅંગે, અહણ, પહઅંગે પહણ, ણહઅંગે ણહણ, ચૂલિઅંગે ચૂલિયા, સીસપહેલિયંગે, ચરુરાસીઈં સીસપહેલિયંગસયસહસ્સાહ સા ઇગા સીસપહેલિયા । ઇયાવયા ચેવ ગણિણ, ઇયાવયા ચેવ ગણિયસ્સ વિસણ । ઇત્તો વરં ઓવમિણ પવત્તહ ॥

૨૦૪. મેં કિં તં ઔચમિષ્ ?

૨૦૪.

પ્રશ્ન-ભદ્રંત ! ઔપમિકપ્રમાણુ શું છે ?

ઔચમિષ્ દુષિદે પળ્લજ્જે, તં જહા-
પલ્લિઓચમે ચ સાગરોચમે ચ ।

ઉત્તર— જે પ્રમાણુ ઉપમાવડે-સાદૃ-
શ્યવડે નિષ્પન્ન થાય (સમગ્રથ) છે તે
ઔપમિકપ્રમાણુ કહેવાય છે. તે ઔપમિક-
પ્રમાણુ બે પ્રકારનું છે. જેમકે-(૧) પલ્લો-
પમ અને (૨) સાગરોપમ.

મેં કિં તં પલ્લિઓચમે ?

પ્રશ્ન— ભદ્રંત ! પલ્લોપમ શું છે ?

પલ્લિઓચમે-નિષિદે પળ્લજ્જે, તં જહા-
ઉદ્દાપલ્લિઓચમે બ્રહ્માપલ્લિઓચમે સ્વચ-
પલ્લિઓચમે ચ ।

ઉત્તર— પલ્લની ઓટલે ધાન્યાદિ ભર-
વાનું કંવા જેવા ગોળસ્થાનની જેને ઉપમા
આપવામાં આવે છે તે પલ્લોપત્રપ્રમાણુ કહે
વાય. આ પલ્લોપત્રપ્રમાણુના ત્રણ ભેદો છે.
તે આ પ્રમાણે (૧) ઉદ્દારપલ્લોપમ (૨)
બ્રહ્માપલ્લોપમ અને (૩) ક્ષેત્રપલ્લોપમ.

મેં કિં તં ઉદ્દારપલ્લિઓચમે ?

પ્રશ્ન— હે ભદ્રંત ! ઉદ્દારપલ્લોપમ શું
છે ?

ઉદ્દારપલ્લિઓચમે દુષિદે પળ્લજ્જે,
તં જહા-સુદ્ધમે ચ વાવદારિષ્ ચ । તત્થ
વા જે મં સુદ્ધમે મં ટપ્પે । તત્થ વાં જે
મેં વાવદારિષ્ મેં તાપા નામપ્-પલ્લં
મિયા, જોગ્યાં આગામે વિસંભેજં,
જોગ્યાં ઉદ્ધં ઉદ્ધમેજ, ત મિમુજં સવિ-
સેમે પલ્લિમેમેજ । મેં વાં પલ્લં—"પ્પા-
રિયં પ્પાદિયં મેગાદિયં આપ મના-
વત્તનામી । મંસદં મનિચિયં, મરિષ્
સુગમ્મંસીદી" ॥૧॥ તે વાં વાવના
મેં આગી ઉદ્ધેજા મેં તાદા રેખા, મેં
કુદ્ધેજા, મેં પલ્લિરિદ્ધિમિયા, મેં પદ-
ભજ્જ મનામ્મંસીદી । વામં ત મના-
મરુદ મુદ્ધેમેં વાવમેં બ્રહ્માપ પ્રમાણ-
દા વાવમેં મેં વાવમેં મીમેં મંસદં

ઉત્તર— ઉદ્દારપલ્લોપમતા બે ભેદો
છે. એટલે મુકમઉદ્દારપલ્લોપમ અને વ્યાવ-
હારિક ઉદ્દારપલ્લોપમ. મુકમપલ્લોપમને
અન્યારે રોપા કહેશે. વ્યાવહારિક ઉદ્દારપ-
લ્લોપમ આ પ્રમાણે— આજન કલ્પના મુદ્ધળ
એક ચોગ્ગત તાંમે, એક ચોગ્ગત પદિયો
અને કંઈક તત્તેરી-કંઈક કમ વાવનામ-
અમિક તલ ચોગ્ગત તત્તેરી પદિયિવાળો
એક વાવ એવા ચોગ્ગ કહેવા છે
તે કુપામાં એક દિવનના, બે દિવનના વાવત,
માત્ર દિવસ મુકીના મોટા થયેલા બાલાઓ
અંપુર્ણ પાંડુ, હંચકાન બન્યામાં
આપે તેવી મેં બાલાઓ અમિકી બળે નહિ,
વાવરી ઉકે નહિ કોરવાય નહિ અને
નિવંચને પાંડુ નહિ મેંમેમા દુર્લભ ઉપદા
અથવા નહિ આ પ્રમાણે વાવમેં બર્વા પદી
દિવસ એક મનામાં એક એક કલ્પમ આગ

નિલ્લેવે નિદ્વિષ્ ભવઈ, સે તં વાવહારિણ
ઉદ્ધારપલિઓવમે । “एएसि पल्लणं
कोडाकोडी हवेज्ज दसगुणिया । तं
वावहारियस्स उद्धारसागरोवमस्स
एगस्स भवे परिमाणं ॥१॥”

एएहिं वावहारियउद्धारपलिओव-
मसागरोवमेहिं किं पओयणं ?

एएहिं वावहारियउद्धारपलि-
ओवमसागरोवमेहिं णत्थि किंचिप्पओ-
यणं, केवल पणवणा पणविज्जइ ।
से तं वावहारिण उद्धारपलिओवમે ।

से किं तं सुहुમે उद्धारपलिओ-
વમે ?

સુહુમે ઉદ્ધારપલિઓવમે-સે જહા
નામણ પલ્લે સિયા જોયણં આયામ-
વિવ્ઝંમેણં, જોયણં ઉવ્વેહેણં, તં તિગુણં
સવિસેસં પરિવ્ઝેવેણં । સે ણં પલ્લે-
“एगाहिया बेयाहिया तेयाहिया जाव
सत्तरत्तरुदाणं । संमट्ठे संनिचिए भरिए
वालग्गकोडीणं ॥१॥ तत्थ णं एगमेगे
वालग्गे असंखिज्जाइं खंडाइं कज्जइ, ते
णं वालग्गखंडा दिट्ठिओगाहणाओ असं-
खेज्जइभागमेत्ता सुहुमस्स पणग जीवस्स
सरीरोगाहणाओ असंखेज्जगुणा । ते णं
वालग्गखंडा णो अग्गी डहेज्जा, णो

કાઢવામાં આવે. તો જોટલા સમયમાં તેમાં
વાલાચની જરા માત્ર રજ ન રહે. વાલા-
ચનો થોડો પણ સંસ્લેષ ન રહે, તેવી રીતે
ખાલી થઈ જાય તેટલા સમયને વ્યાવહારિક
આદર ઉદ્ધારપલ્યોપમ કહે છે. આ પલ્યો-
પમની કોટિ કોટિ દશગુણિત થઈ જાય.
અર્થાત્ દશકોટિ વ્યવહાર પલ્યનો એક
વ્યાવહારિક ઉદ્ધાર સાગરોપમ થાય છે.
સાગરસાથે તુલના કરવામાં આવતી હોવાથી
તેને સાગરોપમ કહે છે.

પ્રશ્ન- આ વ્યાવહારિક ઉદ્ધાર પલ્યો-
પમ અને વ્યાવહારિક ઉદ્ધાર સાગરોપમથી
કયા પ્રયોજનની સિદ્ધિ થાય છે ?

ઉત્તર- વ્યાવહારિક ઉદ્ધાર પલ્યોપમ
અને વ્યાવહારિક ઉદ્ધાર સાગરોપમથી
કોઈપણ પ્રયોજનની સિદ્ધિ થતી નથી.
(સૂક્ષ્મ પલ્યોપમ સમજવામાં સરળતા રહે
તે માટે તેની પ્રરૂપણા કરવામાં આવે છે.)

પ્રશ્ન- હે ભદ્રંત ! સૂક્ષ્મ ઉદ્ધારપલ્યો-
પમનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- સૂક્ષ્મ ઉદ્ધારપલ્યોપમનું સ્વરૂપ
આ પ્રમાણે છે- કોઈ પુરૂષ એક યોજન
લાંબો, એક યોજન પહોળો અને એક
યોજન ઊંડો અને કંઈક
ઓછો પદ્મભાગ અધિક ત્રણ યોજનની
પરિઘવાળો પલ્લ હોય, આ પલ્લને એક-
બે-ત્રણ યાવત્ સત્ત દિવસ સુધીના ખાલા-
ઓથી ઠાસી-ઠાસીને ભરી દેવામાં આવે.
તેમાં રહેલા એક-એક ખાલાચનો અસખ્યાત
-અસખ્યાત ભાગ કરવામાં આવે આ
ખાલાચના દૃષ્ટિવિષયીભૂત થનાર એટલે
નિર્મળ ચક્ષુથી જોવા યોગ્ય પદાર્થની અપે-
ક્ષાએ અસખ્યાતમાં ભાગ હોય છે અને

ગાઝા દંડેજા, ગો કુદેજા, ગો પલિવિ-
લંઘિજા, ગો પૂરનાઈ દવ્વમાગચ્છેજા ।
તત્તો યં મમણ સમણ પગમેયં વાલમા-
સંટે ધવદાય જાવણ્ણં કાલેણં સે
પટે ત્વીણે નીરણ નિલ્લેવે ણિટ્ટિણ
મમ્મ, મે તં મુદ્દુમે ઉદ્ધારપણ્ણિઓવમે ।
" પપ્પમિ પટ્ટાણં, કોઠાકોટી દવેજ્ઞ
દમણિયા । તં મુદ્દુમમ્મ ઉદ્ધારમાગ-
મેવમમ્મ પગમ્મ મેવે પપ્પમાણં ॥૧૧॥"

एषं नृद्धमउद्धारपण्णिओवम-
मागमेवमेति किं पप्रामणं ?

एषं नृद्धम उद्धारपण्णिओवम-
मागमेवमेति दीवममृदाणं उद्धारो
नेव ।

કેવદાયા યં મંતે ! દીવમમૃદા
ઉદ્ધારેય વળગા ?

મોવમા ! તાવદાયાનં અદ્ધાર-
ણાણં ઉદ્ધારમાગમેવમાણં ઉદ્ધારમમયા
પપ્પમાણં દીવમમૃદા ઉદ્ધારેયં । મે તં
મુદ્દુમે ઉદ્ધારપણ્ણિઓવમે ॥

મુદ્દમપનક (લીલકૂલ) છવની શરીરાગા-
હનાથી અસંખ્યાતગણા હોય છે આવા
ખાલાચખાંડોને ઠાસી ઠાસીને ભરવાથી તે
અગ્નિથી બળતા નથી. પવનથી ઉડતા નથી,
કોહવાતા નથી, વિધ્વંસને પામતા નથી કે
તેમાં દુર્ગંધ ઉત્પન્ન થતી નથી. સમયે સમયે
તે ખાલાચખાંડોને બહાર કાઢતાં-કાઢતાં
જેટલા કાળમા તે પથ્ય ખાલાચની રજ
રહિત, ખાલાચના સંજ્ઞેપથી રહિત, વિશુદ્ધ
રૂપે ખાલી થઈ જાય તેટલા કાળને સૂક્ષ્મ-
ઉદ્ધારપલ્લોપમ કહે છે. આ પલ્લોપમની
૧૦ શુભિત કોટિ-કોટિ તે સૂક્ષ્મ ઉદ્ધારસા-
ગરોપમ છે અર્થાત્ દશ કોટાકોટી સૂક્ષ્મ
ઉદ્ધારપલ્લોપમનો એક સૂક્ષ્મઉદ્ધારસાગ-
રોપમ કહેવાય

પ્રશ્ન- ભદ્રંત ! મુદ્દમઉદ્ધારપલ્લોપમ
અને સાગરોપમથી કયા પ્રયોજનની મિદ્ધિ
થાય છે ?

ઉત્તર- દીપ-મમુદ્રોની ગજ્જરી મુદ્દમ
ઉદ્ધારપલ્લોપમ અને મુદ્દમ ઉદ્ધારસાગરોપ-
મથી કરવામાં આવે છે.

પ્રશ્ન- ઉદ્ધારપલ્લોપમ અને સાગ-
રોપમ કેટલા દીપ-મમુદ્રોને બતાવે છે ?

ઉત્તર- ભદ્રંત ! અત્રી ઉદ્ધારસાગરોપના
જેટલા ઉદાર સમયો એટલે ખાલાચ
નોકળવાના સમયો છે તેટલાજ દીપ-મમુદ્રા
છે અને તે દીપ પ્રીત્તરી બમણા બમણા
વિત્તારવાયા છે.

અદ્વાપલિઓવમે-દુવિહે પળ્લત્તે,
તં જહા-સુહુમે ય વાવહારિણ ય । તત્થ
ળં જે સે સુહુમે સે ઠપ્પે । તત્થ ળં જે
સે વાવહારિણ સે જહા નામણ પલ્લે
સિયા-જોયળં આયામવિવઁખંભેળં, જોયળં
ઉઠ્ઠં ઉચ્ચત્તેળં, તં તિગુળં સવિસેસં પરિ-
વલ્લેવેળં । સે ળં પલ્લે ઇગાહિય વેયાહિય
તેયાહિય જાવ મરિણ વાલગ્ગકોડીળં ।
તે ળં વાલગ્ગા ળો અગ્ગી હહેજ્જા, જાવ
ળો પલિવિદ્ધંસિજ્જા, નો પૂઠ્ઠાણ હન્વ-
માગચ્છેજ્જા । તઓ ળં વાસસણ વાસસણ
ઐગમેગં વાલગ્ગં અવહાય જાવહુણં કાલેળં
સે પલ્લે સ્વીળે નીરણ નિલ્લેવે નિદ્ધિણ
મવહ, સે તં વાવહારિણ અદ્વાપલિઓ-
વમે । ‘ઐણિ પલ્લાળં કોડાકોડી
મવિજ્જ દસગુણિયા । ત વાવહારિયસ્સ
અદ્વાસાગરોવમસ્સ ઐગસ્સ મવે પરિ-
માળં’ ॥૧॥

ઐણિ વાવહારિણિ અદ્વાપલિ-
ઓવમસાગરોવમેહિં કિં પયોયળં ?

ઐણિ વાવહારિણિ અદ્વાપલિ-
ઓવમસાગરોવમેહિં નત્થિ કિંચિપ્પઓ-
યળં, કેવલં પળ્લવળા પળ્લવિજ્જહ । સે
ત વાવહારિણ અદ્વાપલિઓવમે ।

સે કિં તં સુહુમે અદ્વાપલિ-
ઓવમે ?

સુહુમે અદ્વાપલિઓવમે-સે જહા-
ણામણ પલ્લે સિયા-જોયળં આયામવિ-

ઉત્તર- અદ્વાપલ્યોપમના યે ભેદો છે.
સૂક્ષ્મઅદ્વાપલ્યોપમ અને વ્યાવહારિક અદ્વા-
પલ્યોપમ વ્યાવહારિક અદ્વાપલ્યોપમ.
સ્વરૂપવર્ણવતા સૂત્રકાર જણાવે છે કે એક
યોજન લાંબો, એક યોજન પહોળો, એક
યોજનઊંડો અને કંઈક ઓછા પદ્ધતિ અધિક
ત્રણ યોજનની પરિધિવાળો એવો કોઈ એક
પલ્લ હોય. તેવા તે પલ્લને એક-એ-ત્રણ
દિવસ યાવત્ સાત દિવસ પર્યંતના મોટા
થયેલા ખાલાત્રખંડોથી કાસી-કાંસીને પૂરિત
કરવાથી તે ખાલાત્રખંડો અગ્નિથી બળતા
નથી, વાયુથી ઉડતા નથી, કોહવાતા નથી,
વિધ્વસન પામતા નથી કે તેમાં દુર્ગંધ
ઉત્પન્ન થતી નથી. સો-સો વર્ષે તે ખાલાત્રખ-
માંથી એક-એક ખાલાત્રખને બહાર કાઢતાં-
કાઢતા જેટલા સમયમાં તે બધા ખાલાત્રખ
રજ રહિત, સંશ્લેષરહિત, વિશુદ્ધરૂપે ખાલી
થઈ જાય તેટલા સમયને અદ્વાવ્યાવહારિક-
પલ્યોપમ કહે છે ૧૦ કોટાકોટી વ્યાવહારિક
અદ્વાપલ્યોપમોનો એક વ્યાવહારિક
અદ્વાસાગરોપમ થાય છે.

પ્રશ્ન-આ વ્યાવહારિક અદ્વાપલ્યોપમથી
અને વ્યાવહારિક અદ્વાસાગરોપમથી કયા
પ્રયોજનની સિદ્ધિ થાય છે ?

ઉત્તર- આ વ્યાવહારિક અદ્વાપલ્યોપ-
મથી અને સાગરોપમથી કોઈપણ પ્રયોજ-
નની સિદ્ધિ થતી નથી તે ક્ષત પ્રશ્નજ્ઞા
માટે જ છે.

પ્રશ્ન- હે ભદ્રંત ! સૂક્ષ્મ અદ્વાપલ્યોપ-
મનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- જેમ કોઈ પલ્લ હોય, તે પલ્લ
એક યોજન લાંબો, એક યોજન પહોળો,

વર્ણમેણં, જોયણં ઉઠ્ઠં ઉચ્ચત્તેણં, તં તિગુણં
સવિસેસં પરિક્ષેવેણં । સે ણં પલ્લે
એગાહિય વેયાહિય તેયાહિય જાવ
મરિણ વાલગ્ગકોડીણ । તત્થ ણં
એગમેગે વાલગ્ગે અસંખેજ્જાઈં ઘંડાઈં
કજ્જઈ । તે ણં વાલગ્ગઘંડા દિટ્ઠી-
ઓગાહણાઓ અસંખેજ્જઈમાગમેત્તા,
સુહુમસ્સ પળગજીવસ્સ સરીરોગાહણાઓ
અસંખેજ્જગુણા, તે ણં વાલગ્ગઘંડા-નો
અગ્ગી હહેજ્જા, જાવ ણો પલિવિહંસિ-
જ્જા, ણો પૂઠ્ઠાણે હવ્વમાગચ્છેજ્જા ।
તઓ ણં વાસસણ વાસસણ એગમેગં વાલગ્ગ
ઘંડં અવહાય જાવડેણં કાલેણં સે પલ્લે
ચીણે નીરણ નિલ્લેવે ણિટ્ઠિણ મવડે,
સે તં સુહુમે અદ્ધાપલિઓવમે । ‘એણં
પલ્લાણં કોડાકોડી મવેજ્જ દસગુણિયા ।
તં સુહુમસ્સ અદ્ધાસાગરોવમસ્સ એગસ્સ
મવે પરિમાણં’ ॥૧॥

એણં સુહુમેહિં અદ્ધાપલિઓવ-
મસાગરાવમેહિં કિં પઓયણં ?

એણં સુહુમેહિં અદ્ધાપલિઓવ-
મસાગરાવમેહિં નેરહયતિરિવજ્જોણિય-
મણુસ્સદેવાણં આઉયં મવિજ્જઈ ॥

૨૦૬. નેરહયાણં મંતે ! કેવડયં કાલ ઠિઈ ૨૦૬.
પણ્ણત્તા ?

ગોયમા ! જહન્નેણં દસવાસસ-
દસસાઈં, ઉકોસેણં તેત્તીસં સાગરોવમાઈં ।

એક યોજન ઊંડો અને કંઈક ઓછા પદ-
ભાગ અધિક ત્રણ યોજનની પરિધિવાળો
હોય તે પલ્લમાં એક-બે-ત્રણ યાવત સાત
દિવસના ખાલાઓ ભરવામાં આવે તે એક-
એક ખાલાઓના અસંખ્યાત-અસંખ્યાતખંડો
કરવામાં આવે તે ખંડો દૃષ્ટિ વિષયીભૂત
થતા પદાર્થની અપેક્ષાએ અસંખ્યાતમાં
ભાગમાત્ર હોય અને સૂક્ષ્મપનક જીવની
શરીરાવગાહનાથી અસંખ્યાતગણા હોય. આ
ખાલાઓખંડો ઠાંસી-ઠાંસીને ભરવાથી તે
અગ્નિથી બળતા નથી, વાયુથી ઉડતા નથી,
કોહવાતા નથી યાવત દુર્ગંધને પ્રાપ્ત થતા
નથી. તે પલ્લમાંથી સો-સો વર્ષે એક-એક
ખાલાઓખંડને બહાર કાઢતાં જેટલા સમયમાં
તે પલ્લ ખાલાઓખંડની રજથી રહિત, સંસ્કૃત-
રહિત સંપૂર્ણ પથ્થુ ખાલી થઈ જાય તેટલા
સમયને સૂક્ષ્મ અદ્ધાપલ્યોપમ કહે છે દશ-
કોટાકોટિ સૂક્ષ્મ અદ્ધાપલ્યોપનો એક સૂક્ષ્મ
અદ્ધાસાગરોપમ થાય છે

પ્રશ્ન- હે ભદ્રંત ! આ સૂક્ષ્મ અદ્ધાપ-
લ્યોપમ અને સૂક્ષ્મ અદ્ધાસાગરોપમથી કયા
પ્રયોજનની સિદ્ધિ થાય છે ?

ઉત્તર- આ સૂક્ષ્મ અદ્ધાપલ્યોપમ અને
સાગરોપમથી નારકીઓ, તિર્યંચો, મનુષ્ય
અને દેવોના આયુષ્યની ગણના થાય છે.

પ્રશ્ન- હે ભદ્રંત ! નરકજીવોની સ્થિતિ
કેટલા કાળની કહેવામાં આવી છે ?

ઉત્તર- હે ગૌતમ ! સામાન્યરૂપે નરક-
જીવોની સ્થિતિ જઘન્ય દશ હજાર વર્ષની
અને ઉત્કૃષ્ટ ૩૩ સાગરોપમ પ્રમાણુ છે વિશેષે
દરેકે દરેક નરકની સ્થિતિ પ્રશ્નોત્તર દ્વારા
બતાવે છે.

રયણપ્પમાપુઢવીનેરહયાણં મંતે ! કેવહયં કાલં ઠિર્હિ પ્ણત્તા ? ગોયમા ! જહન્નેણં દસવાસસહસ્સાઈં ઉક્કોસેણં ઇગં સાગ-રોવમં । અપજ્જત્તગરયણપ્પહા પુઢવીને-રહયાણં મંતે ! કેવહયં કાલં ઠિર્હિ પ્ણત્તા ? ગોયમા ! જહન્નેણં વિ અંતોમુહુત્તં ઉક્કોસેણ વિ અંતોમુહુત્તં । પજ્જત્તગરયણપ્પહાપુઢવીનેરહયાણં મંતે ! કેવહયં કાલં ઠિર્હિ પ્ણત્તા, ? ગોયમા ! જહન્નેણં દસવાસસહસ્સાઈં અંતોમુહુ-ત્તુણાઈં ઉક્કોસેણં ઇગં સાગરોવમં અંતો-મુહુત્તોણં । સક્કરપ્પહાપુઢવીનેરહયાણં મંતે ! કેવહયં કાલં ઠિર્હિ પ્ણત્તા ? ગોયમા ! જહન્નેણં ઇગં સાગરોવમં, ઉક્કોસેણં તિણ્ણિ સાગરોવમાઈં । ઇવં સેસપુઢવીસુ વિ પુચ્છા માણિયવ્વા । વાલુયપ્પહાપુઢવિ નેરહયાણં જહન્નેણં તિણ્ણિ સાગરોવમાઈં, ઉક્કોસેણં સત્ત સાગરોવમાઈં । પંકપ્પહાપુઢવી નેરહયાણ જહન્નેણ સત્ત સાગરોવમાઈં, ઉક્કોસેણં દસ સાગરોવમાઈં । ધૂમપ્પહાપુઢવી નેર-હયાણં જહન્નેણ દસ સાગરોવમાઈં ઉક્કોસેણં સત્તરસસાગરોવમાઈં । તમપ્પ-હાપુઢવીનેરહયાણં જહન્નેણં સત્તરસ સાગરોવમાઈં, ઉક્કોસેણં વાવીસં સાગ-રોવમાઈં । તમતમાપુઢવીનેરહયાણં મંતે ! કેવહયં કાલં ઠિર્હિ ? ગોયમા ! જહન્નેણં વાવીસ સાગરોવમાઈં ઉક્કોસેણં તેત્તીસં સાગરોવમાઈં ॥

પ્રશ્ન- હે ભદ્રંત ! રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારકોની સ્થિતિ- ભુજ્યમાન આયુષ્ય કેટલું છે ?

ઉત્તર- હે ગૌતમ ! જઘન્ય દશહજાર વર્ષ અને ઉત્કૃષ્ટ એક સાગરોપમ પ્રમાણ છે.

પ્રશ્ન- રત્નપ્રભા પૃથ્વીના અપર્યાપ્તક નારકોની સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર- તેમની સ્થિતિ જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ અન્તર્મુહૂર્ત્તની પ્રમાણ છે

પ્રશ્ન- રત્નપ્રભા પૃથ્વીના પર્યાપ્તક નારકોની સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર- હે ગૌતમ ! જઘન્ય અન્તર્મુહૂર્ત્તન્યૂત દશહજાર વર્ષની અને ઉત્કૃષ્ટ અતર્મુહૂર્ત્તન્યૂત એક સાગરોપમની બાણવી.

પ્રશ્ન- હે ભદ્રંત ! શર્કરાપ્રભાપૃથ્વીના નારકોની સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! સામાન્ય સ્વરૂપે શર્કરાપ્રભાના નારકોની જઘન્ય સ્થિતિ એક સાગરોપમ અને ઉત્કૃષ્ટ ત્રણ સાગરોપમ જેટલી છે. આ પ્રમાણે અવશિષ્ટ પૃથ્વીઓ વિષે પણ પ્રશ્નો સમજી લેવા જોઈએ. ત્રીજી વાલુકાપ્રભાપૃથ્વીના નારકોની સ્થિતિ જઘન્ય ત્રણ સાગરોપમ અને ઉત્કૃષ્ટ સાત સાગરોપમ છે ચતુર્થ પદપ્રભાનામક નારકીઓની જઘન્ય સ્થિતિ સાત સાગરોપમ અને ઉત્કૃષ્ટ દશ સાગરોપમ છે પચમ ધૂમપ્રભાનામક પૃથ્વીના નારકોની જઘન્ય સ્થિતિ દશસાગરોપમ અને ઉત્કૃષ્ટ ૧૭ સાગરોપમ છે છઠી તમ પ્રભાનામક પૃથ્વીના નારકોની જઘન્ય સ્થિતિ ૧૭ સાગરોપમ અને ઉત્કૃષ્ટ ૨૨ સાગરોપમ પ્રમાણ છે સાતમી તમસ્તમ પૃથ્વીના નારકોની જઘન્ય સ્થિતિ ૨૨ સાગરોપમ અને ઉત્કૃષ્ટ ૩૩ સાગરોપમ પ્રમાણ બાણવી

૨૦૭. અસુરકુમારાણં મંતે ! દેવાણં કેવદ્યં ૨૦૭.
કાલં ઠિર્દિ પ્ણત્તા ? ગોયમા ! જહન્નેણં
દસવાસસહસ્સાઈ, ઉક્કોસેણં સાદ્દરેણં
સાગરોવમં ! અસુરકુમારદેવીણં મંતે !
કેવદ્યં કાલં ઠિર્દિ પ્ણત્તા ? ગોયમા !
જહન્નેણં દસવાસસહસ્સાઈ, ઉક્કોસેણં
અદ્ધપંચમાઈં પલિઓવમાઈં ।

નાગકુમારાણં મંતે ! દેવાણં કેવ-
દ્યં કાલં ઠિર્દિ પ્ણત્તા ? ગોયમા !
જહન્નેણં દસવાસસહસ્સાઈ, ઉક્કોસેણં
દેસૂણાઈ દુણિ પલિઓવમાઈ । નાગકુ-
મારીણં મંતે ! કેવદ્યં કાલં ઠિર્દિ
પ્ણત્તા ? ગોયમા ! જહન્નેણ દસવા-
સસહસ્સાઈ, ઉક્કોસેણં દેસૂણં પલિઓવ-
મં । एवं જહા નાગકુમારાણં દેવાણં
દેવીણં ય તહા જાવ થણિયકુમારાણં
દેવાણં દેવીણં ય માણિયવ્વં ।

પુઢવીકાઢયાણં મંતે ! કેવદ્યં
કાલં ઠિર્દિ પ્ણત્તા ?

ગોયમા ! જહન્નેણં અંતોમુહુત્તં,
ઉક્કોસેણં વાવીસં વાસસહસ્સાઈ । સુહુ-
મપુઢવીકાઢયાણં ઓહિયાણં અપજ્જત્ત-
યાણં પજ્જત્તયાણં ય તિણ્હવિ પુચ્છા,
ગોયમા ! જહન્નેણં અંતોમુહુત્તં, ઉક્કો-
સેણં વિ અંતોમુહુત્તં । વાદરપુઢવીકાઢ-
યાણં પુચ્છા, ગોયમા ! જહન્નેણં અંતો-
મુહુત્તં ઉક્કોસેણં વાવીસ વાસસહસ્સાઈ ।
અપજ્જત્તગવાદરપુઢવીકાઢયાણં પુચ્છા,
ગોયમા ! જહન્નેણં વિ અંતોમુહુત્તં,
ઉક્કોસેણં વિ અંતોમુહુત્તં । પજ્જત્તગ-
વાદરપુઢવીકાઢયાણં પુચ્છા, ગોયમા !

પ્રશ્ન- હે ભદ્રંત ! અસુરકુમાર દેવોની
સ્થિતિ કેટલા કાળની છે ?

ઉત્તર- હે ગૌતમ ! જઘન્ય દશહજાર
વર્ષ અને ઉત્કૃષ્ટ કંઈક અધિક એક સાગ-
રોપમ પ્રમાણુ છે.

પ્રશ્ન- હે ભદ્રંત ! અસુરકુમાર દેવોના
દેવીઓની સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર- જઘન્ય દશ હજાર વર્ષ અને
ઉત્કૃષ્ટ ૪૩ પલ્યોપમ જેટલી છે.

પ્રશ્ન- હે ભદ્રંત ! નાગકુમાર દેવોના
સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર- હે ગૌતમ ! જઘન્ય દશહજાર-
વર્ષ અને ઉત્કૃષ્ટ કંઈકન્યૂન એ પલ્યોપમ
પ્રમાણુ બાણુવી.

પ્રશ્ન- હે ભદ્રંત ! નાગકુમારની દેવી-
ઓની સ્થિતિ કેટલા કાળપ્રમાણુ છે ?

ઉત્તર- હે ગૌતમ ! જઘન્ય દશહજાર-
વર્ષ અને ઉત્કૃષ્ટ કંઈકન્યૂન એક પલ્યપ્રમાણુ
બાણુવી. નાગકુમાર દેવ-દેવીની જેટલી
સ્થિતિ કહેવામા આવી છે તેહલીજ શેષ
સુવર્ણકુમાર યાવત્ સ્તનિતકુમાર સુધીના
દેવો અને દેવીઓની સ્થિતિ બાણુવી.

પ્રશ્ન- હે ભદ્રંત; પૃથ્વીકાયિક જીવોની
સ્થિતિ કેટલા કાળપ્રમાણુ છે ?

ઉત્તર- પૃથ્વીકાયિક જીવોની સ્થિતિ
જઘન્ય અન્તર્મુહૂર્તની અને ઉત્કૃષ્ટ ૨૨
હજારવર્ષની છે સામાન્યરૂપે સૂક્ષ્મ પૃથ્વી
કાયિક જીવોની તથા નેના અપર્યાપ્તક અને
પર્યાપ્તક જીવોની સ્થિતિ જઘન્ય અને

જહન્નેણં અંતોમુહુત્તં, ઉક્કોસેણં વાવીસ
વાતેસહસ્સાઈં અંતોમુહુત્તૂણાઈં । એવં સેસ-
વાઈયાણંપિ પુચ્છાવયણ માણિયવ્વં ।

આઉકાડયાણં જહન્નેણં અંતોમુ-
હુત્તં ઉક્કોસેણં સત્તવાસસહસ્સાઈં ।
મુહુમઆઉકાડયાણં ઓહિયાણં પજ્જત-
ગાણં અપજ્જતગાણં તિણ્હ વિ જહ્ણેણ
વિ અંતોમુહુત્તં ઉક્કોસેણ વિ અંતોમુહુત્તં ।
વાદરઆઉકાડયાણં જહા ઓહિયાણં ।
અપજ્જતગવાદર આઉકાડયાણં જહન્નેણ
વિ અંતોમુહુત્તં, ઉક્કોસેણ વિ અંતોમુ-
હુત્તં । પજ્જતગવાદરઆઉકાડયાણં જહ-
ન્નેણ અંતોમુહુત્તં, ઉક્કોસેણં સત્ત વા રત-
હસ્સાઈં અંતોમુહુત્તૂણાઈં ।

તેઉકાડયાણં જહ્ણેણ અંતોમુ-
હુત્તં, ઉક્કોસેણ તિણિણ રાઈંદિયાઈં ।
મુહુમતેઉકાડયાણ ઓહિયાણં અપજ્જ-
તગાણં પજ્જતગાણં તિણ્હ વિ જહ્ણેણ
વિ અંતોમુહુત્તં ઉક્કોસેણ વિ અંતોમુહુત્તં ।
વાદરતેઉકાડયાણ જહ્ણેણ અંતોમુહુત્તં,
ઉક્કોસેણં તિણિણ રાઈંદિયાઈં । અપજ્જ-
તગવાદરતેઉકાડયાણં જહ્ણેણ । વિ
અંતોમુહુત્તં, ઉક્કોસેણં વિ અંતોમુહુત્તં ।
પજ્જતગવાદરતેઉકાડયાણં જહન્નેણ
અંતોમુહુત્તં, ઉક્કોસેણ તિણિણ રાઈંદિ-
યાઈં અંતોમુહુત્તૂણાઈં ।

ઉત્કૃષ્ટ અતર્મુહૂર્તની છે. બાદરપૃથ્વીકાયિક
જીવોની સ્થિતિ જઘન્ય અતર્મુહૂર્ત
અને ઉત્કૃષ્ટ ૨૨ હજાર વર્ષની છે. અપર્યા-
પ્તક બાદર પૃથ્વીકાયિક જીવોની જઘન્ય
અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ અંતર્મુહૂર્તપ્રમાણ છે.
પર્યાપ્તક બાદરપૃથ્વીકાયિક જીવોની સ્થિતિ
જઘન્ય અતર્મુહૂર્તની અને ઉત્કૃષ્ટ અતર્મુ-
હૂર્તન્યૂન ૨૨ હજાર વર્ષની છે શેષ કાયો
સબધી પ્રશ્નો પણ સમજી લેવા જોઈએ
ઉત્તર આ પ્રમાણે છે

સામાન્યરૂપે અપકાયિક જીવોની જઘન્ય
સ્થિતિ અંતર્મુહૂર્ત અને ઉત્કૃષ્ટ ૭ હજાર
વર્ષની છે. સામાન્યરૂપે સૂક્ષ્મ અપકાયિક,
તથા અપર્યાપ્તક અને પર્યાપ્તક સૂક્ષ્મ અપ-
કાયિક જીવોની સ્થિતિ જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ
અતર્મુહૂર્તપ્રમાણ છે. બાદરઅપકાયિક
જીવોની સ્થિતિ, સામાન્ય અપકાયિકની
જઘન્ય ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિપ્રમાણ છે. અપર્યાપ્તક
બાદર અપકાયિકજીવોની જઘન્ય અને
ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ અંતર્મુહૂર્તપ્રમાણ છે પર્યાપ્તક
બાદર અપકાયિકજીવોની સ્થિતિ જઘન્ય
અંતર્મુહૂર્ત ન્યૂન સાત હજાર વર્ષની છે

સામાન્યરૂપે તેજ કાયિકજીવોની જઘન્ય
સ્થિતિ અંતર્મુહૂર્ત અને ઉત્કૃષ્ટ ત્રણ અહો-
રાત્રની છે સામાન્યરૂપે સૂક્ષ્મ તેજ કાયિક,
સૂક્ષ્મ અપર્યાપ્ત તેજ કાયિક અને સૂક્ષ્મપર્યા-
પ્તકતેજ કાયિક જીવોની જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ
સ્થિતિ અતર્મુહૂર્ત પ્રમાણ છે બાદરતેજ-
કાયિક જીવોની સ્થિતિ જઘન્ય અતર્મુહૂર્ત
અને ઉત્કૃષ્ટ ત્રણ અહોરાત્ર છે. અપર્યાપ્તક
તેજ કાયિકજીવોની જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ
સ્થિતિ અતર્મુહૂર્તપ્રમાણ છે પર્યાપ્તક
બાદરતેજ કાયિક જીવોની જઘન્ય સ્થિતિ
અતર્મુહૂર્ત અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ અતર્મુહૂર્ત
ન્યૂન ત્રણ અહોરાત્રની છે

વાડકાદયાણં જહન્નેણં અંતોમુ-
હુત્તં, ઉક્કોસેણં તિણ્ણિ વાસસહસ્સાઈં ।
સુહુમવાડકાદયાણં ઓહિયાણં અપજ્જ-
ત્તગાણં પજ્જત્તગાણં ય તિણ્ણિ જહ્ણે-
ણં વિ અંતોમુહુત્તં ઉક્કોસેણં વિ અંતો-
મુહુત્તં । વાદરવાડકાદયાણં જહ્ણેણં
અંતોમુહુત્તં, ઉક્કોસેણં તિણ્ણિ વાસસ-
હસ્સાઈં । અપજ્જત્તગવાદરવાડકાદયાણં
જહ્ણેણં વિ અંતોમુહુત્તં ઉક્કોસેણં વિ
અંતોમુહુત્તં । પજ્જત્તગવાદરવાડકાદયાણં
જહ્ણેણં અંતોમુહુત્તં ઉક્કોસેણં તિણ્ણિ
વાસસહસ્સાઈં અંતોમુહુત્તુણાઈં ।

વણસ્સિકાદયાણં જહ્ણેણં અંતો-
મુહુત્તં ઉક્કોસેણં દસવાસસહસ્સાઈં ।
સુહુમવણસ્સિકાદયાણં ઓહિયાણં અપ-
જ્જત્તગાણં પજ્જત્તગાણં ય તિણ્ણિ વિ
જહ્ણેણં વિ અંતોમુહુત્તં ઉક્કોસેણં વિ
અંતોમુહુત્તં । વાદરવણસ્સિકાદયાણં
જહ્ણેણં અંતોમુહુત્તં ઉક્કોસેણં દસ વાસ-
સહસ્સાઈં । અપજ્જત્તગવાદરવણસ્સિકા-
દયાણં જહ્ણેણં વિ અંતોમુહુત્તં, ઉક્કો-
સેણં વિ અંતોમુહુત્તં । પજ્જત્તગવાદરવ-
ણસ્સિકાદયાણં જહ્ણેણં અંતોમુહુત્તં,
ઉક્કોસેણં દસવાસસહસ્સાઈં અંતોમુહુત્ત-
ુણાઈં ।

વેદિયાણં મંતે ! કેવદિયં કાલં
ઠિદિં પ્પણત્તા ?

ગોયમા ! જહ્ણેણં અંતોમુહુત્તં
ઉક્કોસેણં વાસસંવચ્છરાણિ । અપ-
જ્જત્તગવેદિયાણં પુચ્છા, ગોયમા !
જહ્ણેણં વિ અંતોમુહુત્તં ઉક્કોસેણં વિ

સામાન્યરૂપે વાયુકાયિકજીવોની સ્થિતિ
જઘન્ય અન્તર્મુદૂર્ત અને ઉત્કૃષ્ટ ત્રણ હજાર
વર્ષની છે. સામાન્ય સૂક્ષ્મ વાયુકાયિક, અપ-
ર્યાપ્તક સૂક્ષ્મ વાયુકાયિક, પર્યાપ્તક સૂક્ષ્મવાયુ
કાયિકજીવોની જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ
અંતર્મુદૂર્ત પ્રમાણ છે. સામાન્યરૂપે બાદર
વાયુકાયિક જીવોની સ્થિતિ જઘન્ય અંત-
ર્મુદૂર્ત અને ઉત્કૃષ્ટ ત્રણહજાર વર્ષની છે.
અપર્યાપ્તક બાદરવાયુકાયિક જીવોની જઘન્ય
અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ અંતર્મુદૂર્ત પ્રમાણ છે.
પર્યાપ્તક બાદરવાયુકાયિક જીવોની જઘન્ય
સ્થિતિ અંતર્મુદૂર્ત અને ઉત્કૃષ્ટ અંતર્મુદૂર્ત
ન્યૂન ત્રણ હજાર વર્ષની છે.

સામાન્યરૂપે વનસ્પતિ કાયિકજીવોની
જઘન્ય સ્થિતિ અંતર્મુદૂર્ત અને ઉત્કૃષ્ટ દશ
હજાર વર્ષની છે. સૂક્ષ્મ વનસ્પતિકાયિક,
અપર્યાપ્ત સૂક્ષ્મ વનસ્પતિકાયિક અને પર્યાપ્ત
સૂક્ષ્મ વનસ્પતિકાયિક જીવોની જઘન્ય અને
ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ અન્તર્મુદૂર્તની છે બાદર-
વનસ્પતિકાયિક જીવોની જઘન્ય સ્થિતિ
અન્તર્મુદૂર્ત અને ઉત્કૃષ્ટ દશ હજાર વર્ષની,
અપર્યાપ્તક બાદર વનસ્પતિકાયિક જીવોની
જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ અંતર્મુદૂર્ત
પ્રમાણ છે. પર્યાપ્તક બાદર વનસ્પતિકાયિક
જીવોની સ્થિતિ જઘન્ય અંતર્મુદૂર્ત અને
ઉત્કૃષ્ટ અંતર્મુદૂર્તન્યૂન દશ હજાર વર્ષની છે

પ્રશ્ન- હે ભદ્રંત ! ક્ષીન્દ્રિય જીવોની
સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! જઘન્ય અંતર્મુદૂર્ત
અને ઉત્કૃષ્ટ ૧૨ વર્ષની છે. અપર્યાપ્તક
ક્ષીન્દ્રિય જીવોની સ્થિતિ હે ગૌતમ ! જઘન્ય
અને ઉત્કૃષ્ટ અન્તર્મુદૂર્ત પ્રમાણ છે. પર્યાપ્ત

અંતોમુહુત્તં । પજ્જત્તગવેઈંદિયાણં જહ-
ણેણં અંતોમુહુત્તં, ઉક્કોસેણં વારસ-
સંવચ્છરાણિ અંતોમુહુત્તૂણાઈ ।

તેઈંદિયાણં પુચ્છા, ગોયમા ! જહ-
ણેણં અંતોમુહુત્તં ઉક્કોસેણં ઇગૂણપણ્ણાસં
રાઈંદિયાઈં । અપજ્જત્તગતેઈંદિયાણં
પુચ્છા, ગોયમા ! જહણેણં વિ અંતોમુ-
હુત્તં ઉક્કોસેણ વિ અંતોમુહુત્તં । પજ્જ-
ત્તગતેઈંદિયાણં પુચ્છા, ગોયમા !
જહણેણં અંતોમુહુત્તં ઉક્કોસેણ ઇગૂણ-
પણ્ણાસં રાઈંદિયાઈં અંતોમુહુત્તૂણાઈં ।

ચરિદિયાણં મંતે ! કેવયં કાલં
ઠિઈં પળ્ણત્તા ?

ચંદિ

ગોયમા ! જહન્નેણામા ઈમુ-
હુત્ત ઉક્કોસેણં છમ્માસા । અપજ્જત્તગ-
ચરિદિયાણં પુચ્છા, ગોયમા ! જહ-
ણેણ વિ અંતોમુહુત્તં ઉક્કોસેણ વિ
અંતોમુહુત્તં । પજ્જત્તગચરિદિયાણં
પુચ્છા, ગોયમા ! જહન્નેણં અંતોમુહુત્તં
ઉક્કોસેણં છમ્માસા અંતોમુહુત્તૂણા ।

પંચિદિયતિરિક્ખજોણિયાણં મંતે !
કેવયં કાલં ઠિઈં પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! જહણેણં અંતોમુહુત્તં,
ઉક્કોસેણં તિણ્ણિ પલિઓવમાઈં ।

જલયરપંચિદિયતિરિક્ખજોણિ-
યાણં મંતે ! કેવયં કાલં ઠિઈં પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! જહણેણં અંતોમુ-
હુત્તં ઉક્કોસેણં પુવ્વકોડી । સંમુ-
ચ્છિમજલયરપંચિદિયતિરિક્ખજોણિયાણં

દ્વીન્દ્રિય ભવોની સ્થિતિ જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત
અને ઉત્કૃષ્ટ અંતર્મુહૂર્ત ન્યૂન ૧૨ વર્ષની છે.

હે ગૌતમ ! ત્રીન્દ્રિય ભવોની સ્થિતિ
જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત અને ઉત્કૃષ્ટ ૪૯ અહો-
રાત્ર છે અપર્યાપ્ત ત્રીન્દ્રિયની જઘન્ય અને
ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ અંતર્મુહૂર્ત પ્રમાણ છે.
પર્યાપ્ત ત્રીન્દ્રિય ભવોની સ્થિતિ જઘન્ય
અંતર્મુહૂર્ત અને ઉત્કૃષ્ટ અંતર્મુહૂર્ત ન્યૂન
૪૯ દિવસની છે.

પ્રશ્ન- ભવંત ! ચતુરિન્દ્રિય ભવોની
સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર- હે ગૌતમ ! ચતુરિન્દ્રિય ભવોની
જઘન્ય સ્થિતિ અંતર્મુહૂર્ત અને ઉત્કૃષ્ટ
સ્થિતિ છ માસ પ્રમાણ છે તેમાં અપર્યાપ્તક
ચતુરિન્દ્રિયની જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ
અંતર્મુહૂર્ત જેટલી છે પર્યાપ્તક ચતુરિન્દ્રિય
ભવોની સ્થિતિ જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત અને
ઉત્કૃષ્ટ અંતર્મુહૂર્ત ન્યૂન છ માસ જેટલી છે.

પ્રશ્ન- ભવંત ! તિર્યંચપચેન્દ્રિય
ભવોની સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર- મામાન્યરૂપે તિર્યંચપચેન્દ્રિયની
સ્થિતિ જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત અને ઉત્કૃષ્ટ
ત્રણ પ્રલોપમની છે

પ્રશ્ન- ભગવન્ ! જલચરપંચેન્દ્રિય-
તિર્યંચોની કેટલી સ્થિતિ છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત
અને ઉત્કૃષ્ટ પૂર્વકોટિની-એક કરોડ પૂર્વની
છે. સમૂર્ધિમ જલચરતિર્યંચપચેન્દ્રિયની

પુચ્છા, ગોયમા ! જહણ્ણેણં અંતોમુહુત્તં
 ઉક્કોસેણં પુવ્વકોડી । અપજ્જત્તયસં-
 મુચ્છિમજલયરપંચિદિયતિરિક્ખજોણિ-
 યાણં પુચ્છા, ગોયમા ! જહણ્ણેણ વિ
 અંતોમુહુત્તં ઉક્કોસેણ વિ અંતોમુહુત્તં ।
 પજ્જત્તયસંમુચ્છિમજલયરપંચિદિયતિરિ-
 ક્ખજોણિયાણં પુચ્છા, ગોયમા ! જહણ્ણેણં
 અંતોમુહુત્તં ઉક્કોસેણં પુવ્વકોડી અંતો-
 મુહુત્તૂણા । ગમ્મવકંતિયજલયરપંચિદિ-
 યતિરિક્ખજોણિયાણં પુચ્છા, ગોયમા !
 જહણ્ણેણં અંતોમુહુત્તં ઉક્કોસેણં પુવ્વ-
 કોડી । અપજ્જત્તગમ્મવકંતિયજલયર-
 પંચિદિયતિરિક્ખજોણિયાણં પુચ્છા,
 ગોયમા ! જહણ્ણેણ વિ અંતોમુહુત્તં
 ઉક્કોસેણ વિ અંતોમુહુત્તં । પજ્જત્તગ-
 મ્મવકંતિયજલયરપંચિદિયતિરિક્ખજો-
 ણિયાણં પુચ્છા, ગોયમા ! જહણ્ણેણં
 અંતોમુહુત્તં ઉક્કોસેણં પુવ્વકોડી અંતો
 મુહુત્તૂણા ।

ચતુષ્પથલયરપંચિદિયતિરિ-
 ક્ખજોણિયાણં પુચ્છા, ગોયમા ! જહ-
 ણ્ણેણં અંતોમુહુત્તં, ઉક્કોસેણં તિણિ
 પલિઓવમાહ । સંમુચ્છિમચતુષ્પથલ-
 યરપંચિદિયતિરિક્ખજોણિયાણં પુચ્છા,
 ગોયમા ! જહણ્ણેણં અંતોમુહુત્તં, ઉક્કો-
 સેણં ચરસીહ વાસસહસ્સાહં । અપજ્જ-
 ત્તયસંમુચ્છિમચતુષ્પથલયરપંચિદિયતિ-
 રિક્ખજોણિયાણં પુચ્છા, ગોયમા !
 જહણ્ણેણં વિ અંતોમુહુત્તં ઉક્કોસેણં વિ
 અંતોમુહુત્તં । પજ્જત્તયસંમુચ્છિમચતુષ્પથ-
 લયરપંચિદિયતિરિક્ખજોણિયાણં પુચ્છા,
 ગોયમા ! જહણ્ણેણં અંતોમુહુત્તં ઉક્કો-

સ્થિતિ પૂછવાપર હે ગૌતમ ! તેઓની સ્થિતિ
 જઘન્ય અંતર્મુદ્ધર્ત અને ઉત્કૃષ્ટ એક કરોડ-
 પૂર્વની છે. અપર્યાપ્તક સંમૂર્ધિમ જળચર
 તિર્યચ પંચેન્દ્રિય જીવોની જઘન્ય અને
 ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ અંતર્મુદ્ધર્ત પ્રમાણ છે. પર્યા-
 પ્તકસંમૂર્ધિમજળચર તિર્યચ પંચેન્દ્રિયની
 સ્થિતિ જઘન્ય અંતર્મુદ્ધર્ત અને ઉત્કૃષ્ટ
 અંતર્મુદ્ધર્ત ન્યૂન કરોડપૂર્વની છે. ગર્ભજ-
 જળચર તિર્યચ જીવોની સ્થિતિ જઘન્ય
 અંતર્મુદ્ધર્ત અને ઉત્કૃષ્ટ ૧ કરોડપૂર્વ જેટલી
 છે. અપર્યાપ્તક ગર્ભજ જળચર તિર્યચ પંચે-
 ન્દ્રિયજીવોની જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ અંતર્મુ-
 દ્ધર્ત પ્રમાણ છે. પર્યાપ્તક ગર્ભજ જળચર
 તિર્યચ પંચેન્દ્રિય જીવોની સ્થિતિ જઘન્ય
 અંતર્મુદ્ધર્ત અને ઉત્કૃષ્ટ અંતર્મુદ્ધર્ત ન્યૂન
 એ સ્થિતિ કરોડપૂર્વની છે.

જિ. વપ

જિ. વપ

ચતુષ્પદસ્થળચર તિર્યચ પંચેન્દ્રિય
 જીવોની સ્થિતિ જઘન્ય અંતર્મુદ્ધર્ત અને
 ઉત્કૃષ્ટ ત્રણ પદ્યોપમ જેટલી છે. સંમૂર્ધિમ
 ચતુષ્પદ સ્થળચર તિર્યચ પંચેન્દ્રિય જીવોની
 સ્થિતિ જઘન્ય અંતર્મુદ્ધર્ત અને ઉત્કૃષ્ટ ૮૪
 હજાર વર્ષની છે. અપર્યાપ્તક સંમૂર્ધિમ
 સ્થળચર તિર્યચ પંચેન્દ્રિય જીવોની જઘન્ય
 અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ અંતર્મુદ્ધર્ત પ્રમાણ છે.
 પર્યાપ્તક સંમૂર્ધિમ ચતુષ્પદ સ્થળચર-
 તિર્યચ પંચેન્દ્રિય જીવોની સ્થિતિ જઘન્ય
 અંતર્મુદ્ધર્ત અને ઉત્કૃષ્ટ અંતર્મુદ્ધર્ત ન્યૂન
 ૮૪ હજાર વર્ષની છે. ગર્ભજ ચતુષ્પદસ્થળ-
 ચર તિર્યચ પંચેન્દ્રિય જીવોની સ્થિતિ જઘન્ય
 અંતર્મુદ્ધર્ત અને ઉત્કૃષ્ટ ત્રણ પદ્યની છે.

સેળં ચડરાસીઈં વાસસહસ્સાઈં અંતોમુ-
હુત્તૂનાઈં । ગબ્ભવકંતિયચડપ્પયથલયર-
પંચિદિયતિરિક્ખજોણિયાણં પુચ્છા,
ગોયમા ! જહણ્ણેણં અંતોમુહુત્તં ઉક્કો-
સેણં તિણ્ણિ પલિઓવમાઈં । અપજ્જત્ત-
ગગબ્ભવકંતિયચડપ્પયથલયરપંચિદિય-
તિરિક્ખજોણિયાણં પુચ્છા, ગોયમા !
જહણ્ણેણ વિ અંતોમુહુત્તં ઉક્કોસેણ વિ
અંતોમુહુત્તં । પજ્જત્તગગબ્ભવકંતિયચડ-
પ્પયથલયરપંચિદિયતિરિક્ખજોણિયાણં
પુચ્છા, ગોયમા ! જહન્નેણં અંતોમુહુત્તં
ઉક્કોસેણ તિણ્ણિ પલિઓવમાઈં અંતો-
મુહુત્તૂનાઈં ।

ઉરપરિસપ્પથલયરપંચિદિયતિરિ-
ક્ખજોણિયાણં પુચ્છા, ગોયમા ! જહ-
ન્નેણં અંતોમુહુત્તં ઉક્કોસેણં પુવ્વકોડી ।
સંમુચ્છિમઉરપરિસપ્પથલયરપંચિદિયતિ-
રિક્ખજોણિયાણં પુચ્છા, ગોયમા !
જહન્નેણ અંતોમુહુત્તં, ઉક્કોસેણં તેવન્ન
વાસસહસ્સાઈં । અપજ્જત્તયસંમુચ્છિમ-
ઉરપરિસપ્પથલયરપંચિદિયતિરિક્ખજો-
ણિયાણં પુચ્છા, ગોયમા ! જહન્નેણ વિ
અંતોમુહુત્તં ઉક્કોસેણ વિ અંતોમુહુત્તં ।
પજ્જત્તય સંમુચ્છિમઉરપરિસપ્પથલયરપ-
ચિદિયતિરિક્ખજોણિયાણં પુચ્છા,
ગોયમા ! જહન્નેણં અંતોમુહુત્તં ઉક્કો-
સેણં તેવણં વાસસયસહસ્સાઈં અંતોમુ-
હુત્તૂનાઈં । ગબ્ભવકંતિય ઉરપરિસપ્પથલ-
યરપંચિદિયતિરિક્ખજોણિયાણં પુચ્છા,
ગોયમા ! જહન્નેણં અંતોમુહુત્તં ઉક્કોસેણં
પુવ્વકોડી । અપજ્જત્તગગબ્ભવકંતિય
ઉરપરિસપ્પથલયરપંચિદિયતિરિક્ખજો-
ણિયાણં પુચ્છા, ગોયમા ! જહન્નેણ વિ

અપર્યાપ્તક ગર્ભજ ચતુષ્પદ સ્થળચરતિર્થ-
ચપંચેન્દ્રિયજીવોની સ્થિતિ જઘન્ય અને
ઉત્કૃષ્ટ અંતર્મુહૂર્ત પ્રમાણ છે. પર્યાપ્તક
ગર્ભજ ચતુષ્પદ સ્થળચર તિર્થ ચપંચેન્દ્રિય
જીવોની સ્થિતિ જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત અને
ઉત્કૃષ્ટ અંતર્મુહૂર્ત ન્યૂન ત્રણ પદ્યોપમની છે.

સામાન્યરૂપે ઉરપરિસર્પ સ્થળચરતિર્થ-
ચપંચેન્દ્રિય જીવોની જઘન્ય સ્થિતિ અંત-
ર્મુહૂર્તની અને ઉત્કૃષ્ટ કોડપૂર્વની છે.
સંમુચ્છિમ ઉરપરિસર્પ સ્થળચરતિર્થ ચપંચે-
ન્દ્રિયજીવોની સ્થિતિ જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત
અને ઉત્કૃષ્ટ ૫૩ હજાર વર્ષની છે. અપર્યા-
પ્તક સંમુચ્છિમ ઉરપરિસર્પ સ્થળચર તિર્થ-
ચપંચેન્દ્રિય જીવોની સ્થિતિ જઘન્ય અને
ઉત્કૃષ્ટ અંતર્મુહૂર્ત પ્રમાણ છે. પર્યાપ્તક
સંમુચ્છિમ ઉરપરિસર્પ સ્થળચર તિર્થ ચપંચે-
ન્દ્રિય જીવોની સ્થિતિ જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત
અને ઉત્કૃષ્ટ અંતર્મુહૂર્ત ન્યૂન ૫૩ હજાર
વર્ષની છે. ગર્ભજ ઉરપરિસર્પ સ્થળચરતિર્થ-
ચપંચેન્દ્રિય જીવોની સ્થિતિ જઘન્ય અંત-
ર્મુહૂર્ત અને ઉત્કૃષ્ટ કોડપૂર્વની છે. અપ-
ર્યાપ્તક ગર્ભજ ઉરપરિસર્પ સ્થળચર તિર્થ ચ-
પંચેન્દ્રિય જીવોની જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ
સ્થિતિ અંતર્મુહૂર્તની છે. પર્યાપ્તક ગર્ભજ-
ઉરપરિસર્પ સ્થળચર તિર્થ ચપંચેન્દ્રિય જીવોની
સ્થિતિ જઘન્ય અંતર્મુહૂર્તની છે અને
ઉત્કૃષ્ટ અંતર્મુહૂર્ત ન્યૂન કોડપૂર્વની છે

અંતોમુહુત્તં ઉકોસેણ વિ અંતોમુહુત્તં ।

પજ્જત્તગગ્ગભવકંતિયર-
પરિસપ્પથલયરપંચિદિયતિરિક્ખજોણિ-
યાણં પુચ્છા, ગોયમા ! જહગ્ગેણં
અંતોમુહુત્તં ઉકોસેણં પુવ્વકોડી અંતો-
મુહુત્તૂણા ।

ભુવપરિસપ્પથલયરપંચિદિયતિ-
રિક્ખજોણિયાણં પુચ્છા, ગોયમા !
જહણેણં અંતોમુહુત્તં ઉકોસેણં પુવ્વ-
કોડી । સંમુચ્છિમભુવપરિસપ્પથલયરપં-
ચિદિયતિરિક્ખજોણિયાણં પુચ્છા,
ગોયમા ! જહન્નેણં અંતોમુહુત્તં ઉકો-
સેણં વાયાલીસં વાસસહસ્સાઈ । અપજ્જ-
ત્તયસંમુચ્છિમભુવપરિસપ્પથલયરપંચિદિ-
યતિરિક્ખજોણિયાણં પુચ્છા, ગોયમા !
જહન્નેણ વિ અંતોમુહુત્તં ઉકોસેણ વિ
અંતોમુહુત્તં । પજ્જત્તગસંમુચ્છિમભુવપરિ-
સપ્પથલયરપંચિદિયતિરિક્ખજોણિયાણં
પુચ્છા, ગોયમા ! જહણેણં અંતોમુહુત્તં,
ઉકોસેણં વાયાલીસં વાસસહસ્સાઈ
અંતોમુહુત્તૂણાઈ । 'ગગ્ગભવકંતિયભુવપરિ-
સપ્પથલયરપંચિદિયતિરિક્ખજોણિયાણં
પુચ્છા, ગોયમા ! જહગ્ગેણં અંતોમુહુત્તં,
ઉકોસેણં પુવ્વકોડી । અપજ્જત્તગગ-
ગ્ગભવકંતિયભુવપરિસપ્પથલયરપંચિદિય-
તિરિક્ખજોણિયાણં પુચ્છા, ગોયમા !
જહન્નેણ વિ અંતોમુહુત્તં ઉકોસેણ વિ
અંતોમુહુત્તં । પજ્જત્તગગગ્ગભવકંતિયભુવ-
પરિસપ્પથલયરપંચિદિયતિરિક્ખજોણિ-
યાણં પુચ્છા, ગોયમા ! જહન્નેણં અંતો-
મુહુત્તં ઉકોસેણં પુવ્વકોડી અંતોમુહુ-
ત્તૂણા ।

ભુવપરિસપ્પથલયર તિથ્યં ચ પંચેન્દ્રિય
ભવો ॥ સ્થિતિ જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત્તં અને ।
ઉત્કૃષ્ટ કોડપૂર્વની છે. સંમુચ્છિમ ભુવપ-
રિસપ્પથલયર તિથ્યં ચ પંચેન્દ્રિય ભ-
વોની સ્થિતિ જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત્તં અને
ઉત્કૃષ્ટ ૪૨ હજાર વર્ષની છે. અપર્યાપ્તક
સંમુચ્છિમ ભુવપરિસપ્પથલયર તિથ્યં ચ પંચે-
ન્દ્રિય ભવોની સ્થિતિ જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ
અંતર્મુહૂર્ત્તંની છે. પર્યાપ્તક સંમુચ્છિમ
ભુવપરિસપ્પથલયર તિથ્યં ચ પંચેન્દ્રિય ભ-
વોની સ્થિતિ જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત્તં અને ઉત્કૃષ્ટ
અંતર્મુહૂર્ત્તંન્યૂન ૪૨ હજાર વર્ષની છે.
ગર્ભજ ભુવપરિસપ્પથલયર તિથ્યં ચ પંચે-
ન્દ્રિયભવોની સ્થિતિ જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત્તંની
અને ઉત્કૃષ્ટ કોડપૂર્વની છે અપર્યાપ્તક ગર્ભ-
જ ભુવપરિસપ્પથલયર તિથ્યં ચ પંચેન્દ્રિય
ભવોની સ્થિતિ જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ અંત-
ર્મુહૂર્ત્તંની છે પર્યાપ્તક ગર્ભજ ભુવપરિસપ્પથ-
લયર તિથ્યં ચ પંચેન્દ્રિય ભવોની સ્થિતિ
જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત્તંની અને ઉત્કૃષ્ટ અંતર્મુ-
હૂર્ત્તંન્યૂન કોડપૂર્વની છે.

સ્વહરપંચિદિયતિરિક્વજોણિ-
યાણં પુચ્છા, ગોયમા જહન્નેણં અંતો-
મુહુત્તં, ઉક્કોસેણં પલિઓવમસ્સ અસં-
સ્વેજ્જહમાગં । સંમુચ્છિમસ્વહરપંચિદિ-
યાતારસ્વજ.ણિયાણં પુચ્છા, ગોયમા !
જહન્નેણં અંતોમુહુત્તં, ઉક્કોસેણં વાવ-
ત્તરિં વાસસહસ્સાઈ । અપજ્જત્તગસંમુચ્છિ-
મસ્વહરપંચિદિયતિરિક્વજોણિયાણં
પુચ્છા, ગોયમા ! જહન્નેણ વિ અંતો-
મુહુત્તં, ઉક્કોસેણં વિ અંતોમુહુત્તં । પજ્જ-
ત્તગસંમુચ્છિમસ્વહરપંચિદિયતિરિક્વ-
જોણિયાણં પુચ્છા, ગોયમા ! જહન્નેણ
અંતોમુહુત્તં ઉક્કોસેણં વિ અંતોમુહુત્તં ।
પજ્જત્તગસંમુચ્છિમસ્વહરપંચિદિયતિરિ-
ક્વજોણિયાણં પુચ્છા, ગોયમા ! જહન્નેણ
અંતોમુહુત્તં ઉક્કોસેણં વાવત્તરિં વાસ-
સહસ્સાઈ અંતોમુહુત્તુણાઈ । ગઘ્ભવકં-
તિરિક્વહરપંચિદિયતિરિક્વજોણિયાણં
પુચ્છા, ગોયમા ! જહન્નેણં અંતોમુહુત્તં,
ઉક્કોસેણં પલિઓવમસ્સ અસંસ્વેજ્જહ-
માગં । અપજ્જત્તગગઘ્ભવકંતિયસ્વહર-
પંચિદિયતિરિક્વજોણિયાણં પુચ્છા,
ગોયમા ! જહન્નેણ વિ અંતોમુહુત્તં
ઉક્કોસેણ વિ અંતોમુહુત્તં ।

પજ્જત્તગસ્વહરપંચિદિયતિરિ-
ક્વજોણિયાણં મંતે ! કેવદિયં કાલં ઠિઈ
પણત્તા ?

ગોયમા ! જહન્નેણં અંતોમુહુત્તં
ઉક્કોસેણં પલિઓવમસ્સ અસંસ્વેજ્જહમાગં
અંતોમુહુત્તુણં ।

સામાન્યરૂપે ખેતર તિર્થંચ પંચેન્દ્રિય
જીવોની સ્થિતિ જઘન્ય અંતર્મુહૂર્તની અને
ઉત્કૃષ્ટ પદ્યોપમના અસંખ્યાતમા ભાગ
કેટલી છે. સંમૂર્ધિમ ખેતરતિર્થંચ પંચે-
ન્દ્રિયની સ્થિતિ જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત અને
ઉત્કૃષ્ટ ૭૨ હજાર વર્ષની છે. અપર્યાપ્તક
સંમૂર્ધિમ ખેતરતિર્થંચ પંચેન્દ્રિય જીવોની
સ્થિતિ જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ અંતર્મુહૂર્તની છે.
પર્યાપ્તકસંમૂર્ધિમ ખેતરતિર્થંચ પંચેન્દ્રિય
જીવોની જઘન્ય સ્થિતિ અંતર્મુહૂર્ત અને
ઉત્કૃષ્ટ અંતર્મુહૂર્ત ન્યૂન ૭૨ હજાર વર્ષની
છે. ગર્ભજ ખેતર તિર્થંચ પંચેન્દ્રિય જીવોની
જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત અને ઉત્કૃષ્ટ પદ્યના
અસંખ્યાતમા ભાગ પ્રમાણ છે. અપર્યાપ્તક
ગર્ભજ ખેતર તિર્થંચ પંચેન્દ્રિય જીવોની
સ્થિતિ જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ અંતર્મુહૂર્તની છે.

પ્રશ્ન- લદંત ! પર્યાપ્તક ગર્ભજ ખેતર
તિર્થંચ પંચેન્દ્રિય જીવોની સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર- હે ગૌતમ ! જઘન્ય અંતર્મુ-
હૂર્ત અને ઉત્કૃષ્ટ અંતર્મુહૂર્ત ન્યૂન એક
પદ્યોપમના અસંખ્યાતમા ભાગ પ્રમાણ છે.
સંગ્રહણી ગાથાઓથી આજ બાબત સૂચવતા
સૂત્રકાર જણાવે છે—

एत्थ एएसि णं संगहणिगाहाओ
भवन्ति, त जहा-

“संमुच्छिमपुव्वकोडी, चउरासीई
भवे सहस्साइं । तेवण्णा वायाला, वाव-
त्तरिमेव पक्खीणं ॥१॥ गवमंमि पुव्व-
कोडी, तिण्णि य पलिओवमाइं परमाऊ ।
उरमुयगपुव्वकोडी, पलिओवमासंख-
भागो य ॥२॥”

मणुस्साणं भंते ! केवइयं कालं
ठिई पणत्ता ?

गोयमा ! जहन्नेणं अंतोमुहुत्तं
उक्कोसेणं तिण्णि पलिओवमाइं । संमु-
च्छिममणुस्साणं पुच्छा, गोयमा ! जह-
ण्णेण वि अंतोमुहुत्तं, उक्कोसेण वि
अंतोमुहुत्तं । गवभवकंतियमणुस्साणं
पुच्छा, गोयमा ! जहण्णेणं अंतोमुहुत्तं
उक्कोसेणं तिण्णि पलिओवम इं ।

अपज्जत्तगगवभवकंतियमणुस्साणं
भंते ! केवइयं कालं ठिई पणत्ता ?

गोयमा ! जहण्णेण वि अंतो-
मुहुत्तं उक्कोसेणं वि अंतोमुहुत्तं ।

पज्जत्तगगवभवकंतियमणुस्साण
भंते ! केवइयं कालं ठिई पणत्ता ?

गोयमा ! जहण्णेणं अंतोमुहुत्तं
उक्कोમેणं तिण्णि पलिओवमाइं अंतो-
मुहुत्तूणाइं ।

वाणमंतराणं देवाणं भंते !
केवइयं कालं ठिई पणत्ता ?

સંમૂર્ચ્છિમ તિર્થં ચપંચેન્દ્રિય- ભુવોની
સ્થિતિ અનુક્રમે જળચરની કોડપૂર્વની,
ચતુષ્પદની ૮૪ હજાર વર્ષની, ઉરપરિસર્પની
૫૩ હજાર વર્ષની, ભુજપરિસર્પની ૪૨ હજાર
વર્ષની, અને પક્ષી (ખેચર) ની ૭૨ હજાર
વર્ષની છે. ગર્ભજ તિર્થં ચપંચેન્દ્રિયમા અનુ-
ક્રમે જળચરની કોડપૂર્વની, સ્થળચરની ત્રણ
પદ્યોપમની, ઉરપરિસર્પની કોડપૂર્વની,
ભુજપરિસર્પની કોડપૂર્વની અને ખેચરની
પદ્યોપમના અસંખ્યાતમા ભાગની છે

પ્રશ્ન- હે ભદ્ર ! મનુષ્યોની સ્થિતિ
કેટલી છે ?

ઉત્તર- હે ગૌતમ ! જઘન્ય અતર્મુહૂર્ત
અને ઉત્કૃષ્ટ ત્રણ પદ્યોપમની છે. સમૂર્ચ્છિ-
મમનુષ્યોની સ્થિતિ હે ગૌતમ ! જઘન્ય
અને ઉત્કૃષ્ટ અતર્મુહૂર્તની છે ગર્ભજ-
મનુષ્યોની સ્થિતિ ગૌતમ ! જઘન્ય અતર્મુ-
હૂર્ત અને ઉત્કૃષ્ટ ત્રણ પદ્યોપમની છે.

પ્રશ્ન- ભદ્ર ત ! અપર્યાપ્તક ગર્ભજ
મનુષ્યોની સ્થિતિ કેટલા કાળની છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ
અતર્મુહૂર્તની છે

પ્રશ્ન- ભદ્ર ત ! પર્યાપ્તક ગર્ભજમનુ-
ષ્યોની સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! જઘન્ય અતર્મુહૂર્તની
અને ઉત્કૃષ્ટ અતર્મુહૂર્ત ન્યૂન ત્રણ પદ્યો-
પમની છે.

પ્રશ્ન- ભદ્રંત ! વાણવ્યન્તરદેવોની
સ્થિતિ કેટલી છે ?

ગોયમા ! જહન્નેણં દસ વાસસ-
હસ્સાઈં ઉક્કોસેણં પલિઓવમં ।

વાળમંતરીણં દેવીણં મંતે ! કેવડયં કાલં
ઠિઈં પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! જહ્ણેણં દસ વાસ-
સહસ્સાઈં ઉક્કોસેણં અદ્ધપલિઓવમં ।

જોડસિયાણં મંતે ! દેવાણં
કેવડયં કાલં ઠિઈં પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! જહ્ણેણં સાતિરેગં
અદ્ધમાગપલિઓવમં, ઉક્કોસેણં પલિ-
ઓવમં વાસસયસહસ્સમઞ્ઞમહિયં ।

જોડસિયદેવીણં મંતે ! કેવડયં
કાલં ઠિઈં પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! જહન્નેણં અદ્ધમાગ-
પલિઓવમં, ઉક્કોસેણં અદ્ધપલિઓવમં
પળ્ણાસાણ વાસસહસ્સેહિં અઞ્ઞમહિયં ।

ચંદવિમાણાણં મંતે ! દેવાણં
કેવડયં કાલં ઠિઈં પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! જહન્નેણં ચડમાગ-
પલિઓવમં, ઉક્કોસેણ પલિઓવમં વાસ-
સયસહસ્સમઞ્ઞમહિયં ।

ચંદવિમાણાણં મંતે ! દેવીણં
કેવડયં કાલં ઠિઈં પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! જહ્ણેણં ચડમાગ-
પલિઓવમં ઉક્કોસેણં અદ્ધપલિઓવમં
પળ્ણાસાણ વાસસહસ્સેહિં અઞ્ઞમહિયં ।

ઉત્તર-ગૌતમ ! જઘન્ય દશહજાર વર્ષની
અને ઉત્કૃષ્ટ એક પલ્લેપમની છે.

પ્રશ્ન-ભદ્રંત ! વાણ્ણવ્યન્તરદેવીઓની
સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર-ગૌતમ ! જઘન્ય દશહજાર
વર્ષની અને ઉત્કૃષ્ટ અર્ધા પલ્લેપમની છે.

પ્રશ્ન-ભદ્રંત ! જ્યોતિષ્ક દેવોની સ્થિતિ
કેટલી છે ?

ઉત્તર-ગૌતમ ! જઘન્ય સ્થિતિ કંઈક
અધિક પલ્લેપમના આઠમાં ભાગ પ્રમાણ
અને ઉત્કૃષ્ટ એક લાખ વર્ષ અધિક પલ્લેપ-
મ પ્રમાણ છે.

પ્રશ્ન-ભગવન્ ! જ્યોતિષ્ક દેવીઓની
સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર-ગૌતમ ! જઘન્ય પલ્લેપમના
આઠમા ભાગપ્રમાણ અને ઉત્કૃષ્ટ ૫૦ હજાર
વર્ષ અધિક અર્ધાપલ્લ પ્રમાણ જાણવી.

પ્રશ્ન-ભગવન્ ! ચંદ્રવિમાનોના દેવોની
સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર-ગૌતમ ! જઘન્ય પલ્લના ચોથા-
ભાગપ્રમાણ અને ઉત્કૃષ્ટ એક લાખ વર્ષ
અધિક પલ્લેપમ પ્રમાણ છે.

પ્રશ્ન-ભદ્રંત ! ચંદ્રવિમાનોની દેવીઓની
સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર-ગૌતમ ! જઘન્ય પલ્લના ચોથા
ભાગપ્રમાણ અને ઉત્કૃષ્ટ ૫૦ હજાર વર્ષ
અધિક અર્ધપલ્લેપમ પ્રમાણ છે.

સૂરવિમાણાણં મંતે ! દેવાણં
કેવદ્યં કાલં ઠિઈ પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! જહન્નેણં ચડમાગ-
પલિઓવમં, ઉક્કોસેણ પલિઓવમં વાસ-
સહસ્સમબ્બહિયં ।

સૂરવિમાણાણં મંતે ! દેવીણં
કેવદ્યં કાલં ઠિઈ પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! જહન્નેણં ચડમાગ-
પલિઓવમં ઉક્કોસેણં અદ્ધપલિઓવમં
પંચહિં વાસસણ્ઠિ અબ્બહિયં ।

ગઢવિમાણાણં મંતે ! કેવદ્યં કાલં
ઠિઈ પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! જહન્નેણં ચડમાગ-
પલિઓવમં ઉક્કોસેણં પલિઓવમં ।

ગઢવિમાણાણં મંતે ! દેવીણં
કેવદ્યં કાલં ઠિઈ પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! જહન્નેણં ચડમાગ-
પલિઓવમં, ઉક્કોસેણં અદ્ધપલિઓવમં ।

ળવ્વક્કવિમાણાણં મંતે ! દેવાણં
કેવદ્યં કાલં ઠિઈ પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! જહન્નેણં ચડમાગપલિ-
ઓવમં, ઉક્કોસેણં અદ્ધપલિઓવમ ।

ળવ્વક્કવિમાણાણં મંતે ! દેવીણં
કેવદ્યં કાલં ઠિઈ પળ્ણત્તા ?

પ્રશ્ન- ભદ્રંત ! સૂર્યવિમાનોના દેવોની
સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર- સૂર્યવિમાનોના દેવોની સ્થિતિ
જઘન્ય પલ્લ્યના ચોથાભાગની અને ઉત્કૃષ્ટ
એક હજાર વર્ષ અધિક પલ્લ્યોપમ પ્રમાણ છે.

પ્રશ્ન- ભગવન્ ! સૂર્યવિમાનની દેવી-
ઓની સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! સૂર્યવિમાનની દેવી-
ઓની સ્થિતિ જઘન્ય પલ્લ્યના ચોથાભાગની
અને ઉત્કૃષ્ટ ૫૦૦ વર્ષ અધિક અર્ધપલ્લ્યો-
પમપ્રમાણ છે

પ્રશ્ન- ભદ્રંત ! ગ્રહવિમાનોના દેવોની
સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! જઘન્ય પલ્લ્યના ચોથા
ભાગની અને ઉત્કૃષ્ટ એક પલ્લ્યોપમની છે.

પ્રશ્ન- ભદ્રંત ! ગ્રહવિમાનોની દેવી-
ઓની સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! ગ્રહવિમાનોની દેવી-
ઓનું આયુષ્ય જઘન્ય પલ્લ્યના ચોથાભાગ-
પ્રમાણ અને ઉત્કૃષ્ટ અર્ધપલ્લ્યનું છે.

પ્રશ્ન- ભદ્રંત ! નક્ષત્રવિમાનોના દેવોની
સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! જઘન્ય પલ્લ્યના ચોથા-
ભાગ પ્રમાણ અને ઉત્કૃષ્ટ અર્ધપલ્લ્યોપમ-
પ્રમાણ છે.

પ્રશ્ન-ભગવન્ ! નક્ષત્રવિમાનોની દેવી-
ઓની સ્થિતિ કેટલી છે ?

ગોયમા ! જહન્નેણં ચડમાગપ-
લિઓવમં, ઉવ્કોસેણં સાતિરેગં ચડ-
માગપલિઓવમં ।

તારાવિમાણાણં મંતે ! દેવાણં
કેવડયં કાલં ઠિઈં પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! જહન્નેણં સાડરેગં
અટ્ટમાગપલિઓવમં, ઉવ્કોસેણં ચડમા-
ગપલિઓવમં ।

તારાવિમાણાણં મંતે ! દેવીણં
કેવડયં કાલં ઠિઈં પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! જહન્નેણં અટ્ટમાગપ-
લિઓવમં, ઉવ્કોસેણં સાડરેગં અટ્ટમા-
ગપલિઓવમં ।

વેમાણિયાણં મંતે ! દેવાણં કેવ-
ડયં કાલં ઠિઈં પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! જહન્નેણં પલિઓવમં,
ઉવ્કોસેણં તેત્તીસં સાગરોવમાઈં ।

વેમાણિયાણં મંતે ! દેવીણં
કેવડયં કાલં ઠિઈં પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! જહન્નેણં પલિઓવમં,
ઉવ્કોસેણં પળ્ણપળ્ણં પલિઓવમાઈં ।

સોહમ્મે નં મંતે ! કપ્પે દેવાણં
કેવડયં કાલં ઠિઈં પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! જહન્નેણં પલિઓવમં,

ઉત્તર- ગૌતમ ! નક્ષત્રવિમાનોની દેવી-
ઓની સ્થિતિ જઘન્ય પલ્લવના ચોથા ભાગ-
પ્રમાણ અને ઉત્કૃષ્ટ કંઈક અધિક પલ્લવના
ચોથા ભાગ પ્રમાણ છે.

પ્રશ્ન- ભગવન્ ! તારા વિમાનોના દેવો
ની સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! તારાઓના વિમાનોના
દેવોની સ્થિતિ જઘન્ય કંઈક અધિક પલ્લવના
આઠમા ભાગપ્રમાણ અને ઉત્કૃષ્ટ પલ્લવના
ચોથા ભાગપ્રમાણ છે.

પ્રશ્ન- તારાવિમાનોના દેવીઓની
સ્થિતિ ભગવન્ ! કેટલી છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! તારાવિમાનોના દેવી-
ઓની સ્થિતિ જઘન્ય પલ્લવના આઠમા
ભાગપ્રમાણ અને ઉત્કૃષ્ટ કંઈક અધિક પલ્લવના
આઠમા ભાગપ્રમાણ છે.

પ્રશ્ન- ભદ્રંત ! વૈમાનિકદેવોની સ્થિતિ
કેટલી છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! વૈમાનિકદેવોની સ્થિતિ
જઘન્ય એક પલ્લવ અને ઉત્કૃષ્ટ ૩૩ સાગ-
રોપમની છે.

પ્રશ્ન- ભગવન્ ! વૈમાનિકદેવીઓની
સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! વૈમાનિકદેવીઓની
સ્થિતિ જઘન્ય એક પલ્લવ અને ઉત્કૃષ્ટ ૫૫
પલ્લવોપમની છે.

પ્રશ્ન- ભદ્રંત ! સૌધર્મકલ્પના દેવોની
સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર- સૌધર્મકલ્પના દેવોની સ્થિતિ

ઉક્કોસેણં દો સાગરોવમાઈં ।

સોદમ્મે ણં ભંતે ! કપ્પે પરિ-
ગ્ગહિયાદેવીણં કેવડયં કાલં ઠિઈં
પણ્ણત્તા ?

ગોયમા ! જહન્નેણં પલિઓવમં
ઉક્કોસેણં સત્ત પલિઓવમાઈં ।

સોદમ્મે ણં ભંતે ! કપ્પે અપરિ-
ગ્ગહિયાદેવીણં કેવડયં કાલં ઠિઈં
પણ્ણત્તા ?

ગોયમા ! જહન્નેણં પલિઓવમં,
ઉક્કોસેણં પણ્ણાસં પલિઓવમાઈં ।

ઈસાણે ણં ભંતે ! કપ્પે દેવાણં
કેવડયં કાલં ઠિઈં પણ્ણત્તા ?

ગોયમા ! જહન્નેણં સાહરેગં
પલિઓવમં, ઉક્કોસેણં સાહરેગાઈં દો
સાગરોવમાઈં ।

ઈસાણે ણં ભંતે ! કપ્પે પરિ-
ગ્ગહિયાદેવીણં કેવડયં કાલં ઠિઈં
પણ્ણત્તા ?

ગોયમા ! જહન્નેણં સાહરેગં
પલિઓવમં ઉક્કોસેણં નવ પલિઓવ-
માઈં ।

જઘન્ય પલ્યોપમની અને ઉત્કૃષ્ટ ૨ સાગ-
રોપમ પ્રમાણુ છે.

પ્રશ્ન- લગવન્ ! સૌધર્મકલ્પમાં પરિ-
ગૃહીતાદેવીઓની સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્ત- ગૌતમ ! સૌધર્મકલ્પમાં પરિ-
ગૃહીતા દેવીઓની સ્થિતિ જઘન્ય એક પલ્યો-
પમ અને ઉત્કૃષ્ટ માત્ર પલ્યોપમની છે.

પ્રશ્ન- લગવન્ ! સૌધર્મકલ્પમાં અ-
રિગૃહીતા દેવીઓની સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! સૌધર્મકલ્પમાં અપ-
રિગૃહીતા દેવીઓની સ્થિતિ જઘન્ય એક
પલ્યોપમ અને ઉત્કૃષ્ટ ૫૦ પલ્યોપમ
પ્રમાણુ છે.

પ્રશ્ન- લદંત ! ઇશાનકલ્પમાં દેવોની
સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર- ઇશાનકલ્પમાં દેવોની સ્થિતિ
જઘન્ય કંઈક અધિક પલ્યોપમપ્રમાણુ અને
ઉત્કૃષ્ટ કંઈક અધિક ૨ સાગરોપમની છે.

પ્રશ્ન- લગવન્ ! ઇશાનકલ્પમાં પરિ-
ગૃહીતા દેવીઓની સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! ઇશાનકલ્પમાં પરિ-
ગૃહીતા દેવીઓની સ્થિતિ જઘન્ય કંઈક
અધિક પલ્યોપમની અને ઉત્કૃષ્ટ નવ
પલ્યોપમ પ્રમાણુ છે.

ईसाणे णं भंते ! कप्पे अपरि-
ग्गहियादेवीणं केवइयं कालं ठिई
पणत्ता ?

गोयमा ! जहन्नेणं साइरेग
पलिओ, मं, उक्कासेण पणपणपलि-
ओवमाइं ।

सणकुमारेणं भंते ! कप्पे देवाणं
केवइयं कालं ठिई पणत्ता ?

गोयमा ! जहन्नेणं दो सागरो-
वमाइं, उक्कोसेणं सत्त सागरोवमाइं ।

माहिंदे णं भंते ! कप्पे देवाणं
केवइयं कालं ठिई पणत्ता ?

गोयमा ! जहन्नेणं साइरेगाइं
दो सागरोवमाइं, उक्कोसेणं साइरेगाइं
सत्त सागरोवमाइ ।

वभलोएणं भंते ! कप्पे देवाणं
केवइयं कालं ठिई पणत्ता ?

गोयमा ! जहन्नेणं सत्त साग-
रोवमाइं, उक्कोसेण दस सागरोवमाइ ।

एवं कप्पे कप्पे केवइय कालं
ठिई पणत्ता ?

गोयमा ! एवं भाणियव्वं-लंतए
जहन्नेणं दस सागरोवमाइ, उक्कोसेणं
चउद्दससागरोवमाइं । मद्दामુકે જહન્નેણં
ચઉદ્દસસાગરોવમાઈ, ઉક્કોસેણં સત્ત-

પ્રશ્ન- ભગવન્ ! ઇશાનકલ્પમાં અપ-
રિગૃહીતા દેવીઓની સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! ઇશાનકલ્પમાં અપ-
રિગૃહીતા દેવીઓની સ્થિતિ જઘન્ય કંઈક
અધિક પલ્લોપમપ્રમાણુ અને ઉત્કૃષ્ટ ૫૫
પલ્લોપમ પ્રમાણુ છે.

પ્રશ્ન- ભદ્રંત ! આ ન્દુમાકલ્પમાં
દેવોની સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! આનન્દુમાકલ્પમાં
દેવોની સ્થિતિ જઘન્ય ૨ આગરોપમપ્રમાણુ
અને ઉત્કૃષ્ટ ૭ આગરોપમપ્રમાણુ છે.

પ્રશ્ન ભગવન્ ! માહેન્દ્રકલ્પમાં દેવોની
સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! માહેન્દ્રકલ્પમાં દેવોની
સ્થિતિ જઘન્ય કંઈક અધિક ૨ આગરોપમ-
ની અને ઉત્કૃષ્ટ કંઈક અધિક ૭ આગરો-
પમની છે.

પ્રશ્ન- ભગવન્ ! બ્રહ્મલોકકલ્પમાં દેવોની
સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! બ્રહ્મલોકકલ્પમાં
દેવોની સ્થિતિ જઘન્ય ૭ આગરોપમ અને
ઉત્કૃષ્ટ ૧૦ આગરોપમની છે.

આ પ્રમાણે દરેક કલ્પમાં દેવોની
સ્થિતિ કેટલી છે ?

એવો પ્રશ્ન કરી લેવો તેનો ઉત્તર આ
પ્રમાણે છે. ગૌતમ ! લાન્તકલ્પમાં
જઘન્ય ૧૦ આગરોપમની ઉત્કૃષ્ટ ૧૪
આગરોપમની સ્થિતિ છે. મદ્દામુકે જિગિનમ

રસસાગરોવમાઈં । સહસ્તારે જહન્નેણં સત્ત-
રસસાગરોવમાઈ, ઉક્કોસેણં અટ્ઠારસસા-
ગરોવમાઈ । આણે જહન્નેણં અટ્ઠારસ-
સાગરોવમાઈં ઉક્કોસેણં એગૂણવીસં
સાગરોવમાઈ । પાણે જહન્નેણં એગૂણ-
વીસં સાગરોવમાઈં ઉક્કોસેણં વીસં
સાગરોવમાઈ । આરણે જહન્નેણં વીસ
સાગરોવમાઈ, ઉક્કોસેણં એકવીસં સાગ-
રોવમાઈં । અચ્ચુણે જહન્નેણં એકવીસં સાગ-
રોવમાઈં ઉક્કોસેણં વાવીસ સાગરોમાઈં ।

હેટ્ઠિમહેટ્ઠિમગેવેજ્જગવિમાણેસુ ણં
ભંતે ! દેવાણં કેવદ્દયં કાલં ઠિઈં પણ્ણત્તા ?

ગોયમા ! જહન્નેણં વાવીસં સાગરોવ-
માઈં, ઉક્કોસેણં તેવીસં સાગરોવમાઈં ।

હેટ્ઠિમમજ્જિમગેવેજ્જગવિમાણેસુ
ણં ભંતે ! દેવાણં કેવદ્દયં કાલં ઠિઈં
પણ્ણત્તા ?

ગોયમા ! જહન્નેણં તેવીસં સાગ-
રોવમાઈં, ઉક્કોસેણં ચઠવીસં સાગરોવમાઈં ।

હેટ્ઠિમઉવરિમગેવેજ્જગવિમાણેસુ ણં
ભંતે ! દેવાણં કેવદ્દયં કાલં ઠિઈં
પણ્ણત્તા ?

ગોયમા ! જહન્નેણં ચઠવીસં
સાગરોવમાઈં ઉક્કોસેણં પંચવીસં સાગ-
રોવમાઈં ।

મજ્જિમહેટ્ઠિમગેવેજ્જગવિમાણેસુ ણં
ભંતે ! દેવાણં કેવદ્દયં કાલં ઠિઈં
પણ્ણત્તા ?

જઘન્ય સ્થિતિ ૧૪ સાગરોપમ અને ઉત્કૃષ્ટ
૧૭ સાગરોપમની છે. સાદુઆરકલ્પમા
જઘન્ય ૧૭ સાગરોપમની અને ઉત્કૃષ્ટ ૧૮
સાગરોપમની છે. આનતકલ્પની સ્થિતિ
જઘન્ય ૧૮ સાગરોપમની અને ઉત્કૃષ્ટ ૧૯
સાગરોપમની છે. પ્રાણુત કલ્પની સ્થિતિ
જઘન્ય ૧૯ સાગરોપમ અને ઉત્કૃષ્ટ ૨૦
સાગરોપમની છે આરણુકલ્પમાં જઘન્ય ૨૦
સાગરોપમ અને ઉત્કૃષ્ટ ૨૧ સાગરોપમ છે.
અચ્યુતકલ્પમા સ્થિતિ જઘન્ય ૨૧ સાગ-
રોપમ અને ઉત્કૃષ્ટ ૨૨ સાગરોપમની છે.

પ્રશ્ન- ભદ્રંત ! અધસ્તન-અધસ્તન
(ભદ્ર-નીચેના ત્રિક્રમાંથી સૌથી નીચેના)
ઐવેયકના દેવોની સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! જઘન્ય ૨૨ સાગરો-
પમ અને ઉત્કૃષ્ટ ૨૩ સાગરોપમના છે.

પ્રશ્ન- ભગવન્ ! અધસ્તન-મધ્યમઐવે-
યક (સુભદ્ર) વિમાનમાં દેવોની સ્થિતિ
કેટલી છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! જઘન્ય ૨૩ સાગરો-
પમ ઉત્કૃષ્ટ ૨૪ સાગરોપમ છે.

પ્રશ્ન- ભદ્રંત ! અધસ્તન-ઉપરિતન
(સુભત) ઐવેયકવિમાનના દેવોની સ્થિતિ
કેટલી છે ?

ઉત્તર-ગૌતમ ! જઘન્ય ૨૪ સાગરોપમ
અને ઉત્કૃષ્ટ ૨૫ સાગરોપમની છે.

પ્રશ્ન- મધ્યમ-અધસ્તન (સુમનસ)
ઐવેયકવિમાનના દેવોની સ્થિતિ કેટલી છે ?

ગોયમા ! જહન્નેણં પળવીસં
સાગરોવમાઈં, ઉક્કોસેણં છવ્વીસં સાગ-
રોવમાઈં ।

મજ્ઝિમમજ્ઝિમગેવેજ્જગવિમાણેસુ
ણં ભંતે ! દેવાણં કેવડયં કાલં ઠિઈ
પણ્ણત્તા ?

ગોયમા ! જહન્નેણં છવ્વીસં
સાગરોવમાઈં, ઉક્કોસેણં સત્તાવીસં સાગ-
રોવમાઈં ।

મજ્ઝિમઉવરિમગેવેજ્જગવિમાણેસુ
ણં ભંતે ! દેવાણં કેવડયં કાલં ઠિઈ
પણ્ણત્તા ?

ગોયમા ! જહન્નેણં સત્તાવીસં
સાગરોવમાઈં, ઉક્કોસેણં અઢ્ઢાવીસં સાગ-
રોવમાઈં ।

ઉવરિમહેટ્ઠિમગેવેજ્જગવિમાણેસુ
ણં ભંતે ! દેવાણં કેવડયં કાલં ઠિઈ
પણ્ણત્તા ?

ગોયમા ! જહન્નેણં અઢ્ઢાવીસં
સાગરોવમાઈં ઉક્કોસેણં પગૂણતીસં સાગ-
રોવમાઈં ।

ઉવરિમમજ્ઝિમગેવેજ્જગવિમાણેસુ
ણં ભંતે ! દેવાણં કેવડયં કાલં ઠિઈ
પણ્ણત્તા ?

ગોયમા ! જહન્નેણં પગૂણતીસં
સાગરોવમાઈં, ઉક્કોસેણં તીસં સાગરો-
વમાઈં ।

ઉત્તર- જઘન્ય ૨૫ સાગરોપમ અને
ઉત્કૃષ્ટ ૨૬ સાગરોપમની છે.

પ્રશ્ન- લગવન્ ! મધ્યમ-મધ્યમ
(સુદર્શન) ઐવેયકવિમાનમા દેવોની
સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર- જઘન્ય ૨૬ સાગરોપમ અને
ઉત્કૃષ્ટ ૨૭ સાગરોપમની છે.

પ્રશ્ન- લગવન્ ! મધ્યમ-ઉપરિતન
(દર્શન) ઐવેયકવિમાનમા દેવોની સ્થિતિ
કેટલી છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! જઘન્ય ૨૭ સાગરો-
પમ અને ઉત્કૃષ્ટ ૨૮ સાગરોપમની છે

પ્રશ્ન- લગવન્ ! ઉપરિતન-અધસ્તન
(અમોહ) ઐવેયકવિમાનમા દેવોની સ્થિતિ
કેટલી છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! જઘન્ય ૨૮ સાગરો-
પમ અને ઉત્કૃષ્ટ ૨૯ સાગરોપમની સ્થિતિ છે

પ્રશ્ન- લગવન્ ! ઉપરિતન-મધ્યમ
(સુપ્રતિગદ્ધ) ઐવેયકવિમાનમા દેવોની
સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! જઘન્ય ૨૯ સાગર
અને ઉત્કૃષ્ટ ૩૦ સાગરોપમની સ્થિતિ છે.

ઉવરિમઉવરિમગેવેજગવિમાણેસુ
ળં ભંતે ! દેવાળં કેવડયં કાલં ઠિઈ
પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! જહ્ણેણં તીસં સાગરો-
માઈ, ઉક્કોસેણં એક્કતીસં સાગરોવમાઈં ।

વિજય-વેજયંત-જયંત-અપરાજિય-
વિમાણેસુ ળં ભંતે ! દેવાળં કેવડયં કાલં
ઠિઈ પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! જહ્ણેણં એક્કતીસં સાગ-
રોવમાઈં, ઉક્કોસેણં તેત્તીસં સાગરોવ-
માઈં ।

સવ્વદ્ધસિદ્ધે ળં ભંતે ! મહાવિમાણે
દેવાળં કેવડયં કાલં ઠિઈ પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! અજહ્ણણમણુક્કોસેણ
તેત્તીસં સાગરોવમાઈં । સે તં સુહુમે
અદ્ધાપલિઓવમે । સે ત અદ્ધાપલિઓવમે ।

૨૦૮. સે કિં તં સેત્તપલિઓવમે ?

સેત્તપલિઓવમે-દુવિદ્ધે પળ્ણત્તે, ત
જહા-સુહુમે ય વાવહારિણં ય । તત્થ ળં
જે સે સુહુમે સે ઠપ્પે । તત્થ ળં
જે સે વાવહારિણં સે જહા નામણ
પલ્લે સિયા જોયણં આયામવિક્કલંભેણં,
જોયણં ઉવ્વેહેણં, તં તિણુણં સવિસેસં
પરિક્કલેવેણં । સે ળં પલ્લે ઇગાહિય
વેયાહિય તેયાહિય જાવ ભરિણં વાલ-
ગ્ગકોહીણં । તે ળં વાલગ્ગા ળો અગ્ગી
હહેજ્જા જાવ ળો પૂઝત્તાણં હવ્વમાગ-

પ્રશ્ન- ભદ્રંત ! ઉપદિતન-ઉપદિતન
(યજોધર) દેવેય- વિમાનમાં દેવાની
સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! જ્ઞાન્ય ૩૦ સાગરો-
પમ અને ઉત્કૃષ્ટ ૩૧ સાગરોપમની સ્થિતિ છે.

પ્રશ્ન- ભગવન ! વિજય, વેજયંત,
જયંત અને અપરાજિત આ ચાર અનુસ્તર
વિમાનોમાં દેવાની સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! આ ચાર વિમાનોમાં
દેવાની સ્થિતિ જ્ઞાન્ય ૩૨ સાગરોપમ અને
ઉત્કૃષ્ટ ૩૩ સાગરોપમની છે

પ્રશ્ન- ભદ્રંત ! મર્વાર્થસિદ્ધનામક મહા-
વિમાનમાં દેવાની સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! મર્વાર્થસિદ્ધ મહા-
વિમાનમાં દેવાની સ્થિતિ ૩૩ સાગરોપમની
છે. એમાં જ્ઞાન્ય અને ઉત્કૃષ્ટનો ભેદ નથી.
આ પ્રમાણે સૂક્ષ્મઅદ્ધાપલ્યોપમનું અને
અદ્ધાપલ્યોપમનું વર્ણન પૂર્ણ થયું.

૨૦૮.

પ્રશ્ન- ભગવન ! ક્ષેત્રપલ્યોપમનું સ્વરૂપ
કેવું છે ?

ઉત્તર- ક્ષેત્રપલ્યોપમ સૂક્ષ્મક્ષેત્રપલ્યો-
પમ અને વ્યવહારક્ષેત્રપલ્યોપમ આ બે
સ્વરૂપે જાણવું. તમા જે સૂક્ષ્મ છે તેનું વર્ણન
પછી કરવામાં આવશે. વ્યાવહારિકક્ષેત્રપલ્યો-
પમ આ પ્રમાણે છે— કોઈ એક યોજન
લાંબો, એક યોજન પહોળો, અને એક
યોજનની ઊંચાઈવાળો, કે ઇક અધિક ત્રણ
યોજનની પરિધિવાળો પાત્ર હોય તે પાત્ર
એક, બે, ત્રણ યાવત સાત દિવસના જાલા-
ઓથી સંપૂર્ણ કરવાનાં આવે. તમા જાલાઓ
એવી રીતે ઠાસીને ભરવામાં આવે કે તેને

ચ્છેજ્ઞા । જે નં તસ્સ પલ્લસ્સ આગાસ-
પણ્ણા તેહિં વાલગ્ગેહિં અપ્પુન્ના, તઓ
નં સમણ સમણ ઇગમેગં આગાસપણ્ણં
અવહાય જાવહણ્ણં કાલેણં સે પલ્લે
સીણે નીરણ નિલ્લેવે નિદ્ધિણ ભવડ, સે
તં વાવહારિણ્ણં સેત્તપલિઓવમે । ઇણ્ણં
પલ્લાણં કોઢાકોડી ભવેજ્ઞ દસગુણિયા ।
તં વાવહારિયસ્સ સેત્તસાગરોવમસ્સ
ઇગસ્સ ભવે પરીમાણં ॥૧॥

ઈણ્ણં વાવહારિણ્ણં સેત્તપલિ-
ઓવમસાગરોવમેહિં કિં પઓયણં ?

ઈણ્ણં વાવહારિણ્ણં સેત્તપલિ-
ઓવમેહિં નત્થિ કિંચિપ્પઓયણં, કેવલં
પણ્ણવણા પણ્ણવિજ્ઞડ । સે ત વાવહારિણ્ણં
સેત્તપલિઓવમે ।

સે કિં તં સુહુમે સેત્તપલિઓવમે ?

સુહુમે સેત્તપલિઓવમે-સે જહા-
ણામણ પલ્લે સિયા-જોયણં આયામ-
વિત્તસંખેણં જાવ પરિક્કસેવેણ । સે નં
પલ્લે ઇગાહિય વેયાહિય તેયાહિય જાવ
મરિણ વાલગ્ગકોડીણં । તત્થ નં ઇગમેગે
વાલગ્ગે અસંસિજ્ઞાઈં સંહાઈં-કજ્ઞડ ।
તે નં વાલગ્ગસંહા દિદ્ધિઓગાહણાઓ
અસંસેજ્ઞાઈં ભાગમેત્તા, સુહુમસ્સ પગ્ગ-
જીવસ્સ સરીરોગાહણાઓ અસંસેજ્ઞાગુણા ।
તે નં વાલગ્ગસંહા નો અગ્ગી હહેજ્ઞા

અગ્ગિ બાળી શકતો નથી યાવત્ તે સડી જતાં
નથી. તે પલ્લના જે આકાશ પ્રદેશો બાલા-
અવડે વ્યાપ્ત છે તે પ્રદેશોમાંથી સમયે-
સમયે એક-એક પદેશને બહાર કાઢતા
જેટલા સમયમાં તે પલ્લ સર્વ પ્રદેશોથી
રહિત થઈ જાય તેટલા સમયને વ્યાવહારિક
ક્ષેત્રપલ્લોપમ કહે છે, એટલે અસંખ્યાત
ઉત્સર્ગિણી-અવસર્ગિણી જેટલો કાળ વ્યતીત
થઈ જાય ત્યારે આ પલ્લોપમ થાય છે. ૧૦
કોટિ-કોટી વ્યાવહારિક ક્ષેત્રપલ્લોપમ બરા-
બર એક વ્યાવહારિક ક્ષેત્રસાગરોપમ છે.

પ્રશ્ન-ભદ્રંત ! આ વ્યાવહારિકક્ષેત્ર-
પલ્લોપમ અને સાગરોપમથી કયા પ્રયોજ-
નની સિદ્ધિ થાય છે ?

ઉત્તર-આ વ્યાવહારિકક્ષેત્ર પલ્લો-
પમ અને સાગરોપમથી કોઈ પણ પ્રયોજ-
નની સિદ્ધિ થતી નથી. તે માત્ર પ્રજ્ઞાણ
માટે છે. આ પ્રમાણે વ્યાવહારિક ક્ષેત્રપલ્લો-
પમ-સાગરોપમનું સ્વરૂપ છે.

પ્રશ્ન-ભગવન્ ! સૂક્ષ્મ ક્ષેત્રપલ્લોપમનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર-કોઈ એક પલ્લ એક યોજન
લાંબો યાવત્ પૂર્વોક્ત પરિધિથી યુક્ત હોય
તેને એક, જે યાવત્ સાત દિવસના બાલાગ્રોથી
સ પૂરિત કરવામાં આવે અને તે એક-એક
બાલાગ્રના અસંખ્યાત-અસંખ્યાત બડો
કરવામાં આવે. આ બાલાગ્રબડો દૃષ્ટિના
વિષયીભૂત પદાર્થની અપેક્ષાએ અસંખ્યા-
તમા ભાગ માત્ર છે અને સૂક્ષ્મપાનક જીવની
શરીરાવગાંડનાં અપેક્ષાએ અસંખ્યાતગણ
છે. તે બાલાગ્રબડોમાં પલ્લમાં એવી રીતે
ભરવા બેઠાએ કે જેથી અગ્ગિ બાળે નહિ

જાવળો પૂડત્તાં હવ્વમાગચ્છેજ્જા । જે
ળં તસ્સ પહ્લસ્સ આગાસપણ્સા તેહિં
વાલગ્ગચ્છંદેહિં આફુળ્લા વા અણાફુળ્લા
વા, તઓ ળં સમણ સમણ ઇગમેળં
આગાસપણ્સં અવહાય જાવણ્ણં કાલેળં
સે પહેલ્લે સ્વીણે જાવ નિટ્ઠિણે ભવણ્ણં, સે તં
સુહુમે સ્વેત્તપલિઓવમે ।

તત્થ ળં ચોયણ પળ્ણવર્ગં એવ
વયાસી-અત્થિ ળં તસ્સ પહ્લસ્સ આગાસ-
પણ્સા જે ળં તેહિં વાલગ્ગચ્છંદેહિં અણા-
ફુળ્લા ?

હંતા અત્થિ । જઠા કો દિટ્ઠંતો ?

સે જઠાણામણ કોટ્ઠણ સિયા
કોહંડાણં ભરિણ, તત્થ ળં માહલિંગા
પક્કિચ્છતા, તે વિ માયા । તત્થ ળં વિહ્લા
પક્કિચ્છતા તેવિ માયા । તત્થ ળં આમ-
લગા પક્કિચ્છતા તે વિ માયા । તત્થ ળં
વયરા પક્કિચ્છતા તેવિ માયા । તત્થ
ળં ચળગા પક્કિચ્છતા તેવિ માયા । તત્થ
ળં મુગ્ગા પક્કિચ્છતા તેવિ માયા । તત્થ
ળં સરિસવા પક્કિચ્છતા તેવિ માયા ।
તત્થ ળં ગંગાવાલુયા પક્કિચ્છતા સાવિ
માયા । એવમેવ ઇણં દિટ્ઠંતેણં અત્થિ
ળં તસ્સ પહ્લસ્સ આગાસપણ્સા, જે ળં
તેહિં વાલગ્ગચ્છંદેહિં અણાફુળ્લા । ઇણ્ણં
પહ્લાણં કોહાકોહી ભવેજ્જ દસગુ-
ણિયા । તં સુહુમસ્સ સ્વેત્તસાગરોવમસ્સ
ઇગસ્સ ભવે પરિમાણં ॥૧॥

યાવત્ તે સડી શકે નહી. તે બાલાચ ખંડો
પલ્લના આકાશપ્રદેશોથી સ્પૃષ્ટ હોય કે ન
હોય પણ તે આકાશ પ્રદેશોને સમયે સમયે
બહાર દાઢતાં યાવત્ તે સંપૂર્ણરૂપે બાલી
થઈ જાય તેટલા કાળને સૂક્ષ્મ ક્ષેત્રપલ્લોખમ
કહેવામાં આવે છે. આ પ્રમાણે પ્રકૃતિ
કરતાં શુરુને શિષ્યે પૂછ્યું—

પ્રશ્ન— શુરુદેવ ! તે પલ્લના આકાશ-
પ્રદેશો એવા પણ હોય છે કે જે બાલાચ-
ખંડોથી અસ્પૃષ્ટ-અવ્યાપ્ત હોય ?

ઉત્તર— હા છે જેમકે— કોઈ કોઈ !
(મોટો કોઠો) કૂખમાંડો-કોળાથી ભરેલ હોય
તેમા માતુલિંગો-ખીનેરાઓ નાખતાં તેમા
સમાવિષ્ટ થઈ જાય છે. પુનઃ તેમા બિલ્વો
નાખે તે પણ સમાવિષ્ટ થઈ જાય છે. પછી
તેમા આમળા નાખતાં તે પણ સમાઈ જાય
છે. તેમા બોર નાખતાં તે પણ સમાવિષ્ટ થઈ
જાય છે. તેમા ચણા નાખતા તે સમાવિષ્ટ
થઈ જાય છે. તેમાં મગ નાખવામાં આવે તે
તે પણ તેમાં પ્રવેશી જાય છે તેમા સરસવ
નાખતા તે પણ સમાવિષ્ટ થઈ જાય છે તેમા
ગદ્દાની રેતી નાખીએ તે તે પણ સમાવિષ્ટ
થઈ જાય છે (કોળાથી પૂર્ણ કોઠામા ખીનેરા
બિલ્વાદિ સમાવિષ્ટ થતા જાય છે કારણ કે
ત્યાંના આકાશપ્રદેશો એવા છે કે જે કોળા
વગેરેથી અસ્પૃષ્ટ છે. જે બધા પ્રદેશો સ્પૃષ્ટ
હોત તેમા અન્ય પદાર્થો કેવી રીતે સમાઈ
શકે ? બાલાઓ બાહર છે અને આકાશપ્રદેશો
સૂક્ષ્મ છે તેથી ત્યાં અસંખ્યાત આકાશપ્રદેશો
અસ્પૃષ્ટ છે.) આ પ્રમાણે આ દષ્ટાંતથી તે
પલ્લના એવા પણ આકાશપ્રદેશો છે કે જે
બાલાચ ખંડોથી અસ્પૃષ્ટ હોય છે. આ સૂક્ષ્મ
ક્ષેત્રપલ્લોખમ છે. ૧૦ કોટિ-કોટી સૂક્ષ્મ-

एएहिं सुहुमेहिं खेत्तपलिओवम
सागरोवमेहिं किं पओयणं ?

एएहिं सुहुमपलिओवमसागरो-
मेहिं दिट्ठिवाए दव्वा मविज्जंति ।

૨૦૯. કઈવિહા ણં મંતે ! દવ્વા પણત્તા ? ૨૦૯.

ગોયમા ! દુવિહા પણત્તા, તં
જહા-જીવદવ્વા ય અજીવદવ્વા ય ।

અજીવદવ્વા ણં મંતે ! કઈવિહા
પણત્તા ?

ગોયમા ! દુવિહા પણત્તા, તં
જહા-રૂવી અજીવદવ્વા ય અરૂવી અજી-
વદવ્વા ય ।

અરૂવી અજીવદવ્વા ણં મંતે !
કઈવિહા પણત્તા ?

ગોયમા ! દસવિહા પણત્તા, તં
જહા-ધમ્મત્થિકાए धम्मत्थिकायस्स
देसा धम्मत्थिकायस्स पएसा । अधम्म-
त्थिकाए अधम्मत्थिकायस्स देसा अध-
म्मत्थिकायस्स पएसा । आगासत्थि-
काए आगासत्थिकायस्स देसा आगा-
सत्थिकायस्स पएसा, अद्दासमए ।

क्षेत्रभक्ष्योपभનું એક સૂક્ષ્મ ક્ષેત્રસાગરોપમ
હોય છે.

પ્રશ્ન— આ સૂક્ષ્મક્ષેત્રપલ્યોપમ અને
સાગરોપમથી કયા પ્રયોજનની સિદ્ધિ
થાય છે ?

ઉત્તર— આ સૂક્ષ્મ ક્ષેત્રપલ્યોપમ અને
સાગરોપમથી દૃષ્ટિવાદઅંગમાં દ્રવ્યોની
ગણના કરવામાં આવે છે.

પ્રશ્ન— લગવન્ ! દ્રવ્ય કેટલા
પ્રકારના છે ?

ઉત્તર— ગૌતમ ! બે પ્રકારના છે— જીવ-
દ્રવ્ય અને અજીવદ્રવ્ય.

પ્રશ્ન— લગવન્ ! અજીવદ્રવ્યો કેટલા
પ્રકારના છે ?

ઉત્તર— ગૌતમ ! અજીવ દ્રવ્યો બે પ્રકારના
કહેલ છે. તે આ પ્રમાણે— (૧) રૂપી અજીવ
દ્રવ્ય અને (૨) અરૂપી અજીવ દ્રવ્ય.

પ્રશ્ન— લગવન્ ! અરૂપી અજીવ દ્રવ્ય
કેટલા પ્રકારનાં છે ?

ઉત્તર— ગૌતમ ! દસપ્રકારના કહેવામાં
આવ્યા છે. તે આ પ્રમાણે— (૧) ધર્માસ્તિ-
કાય (૨) ધર્માસ્તિકાયના દેશે (૩) ધર્મા-
સ્તિકાયના પ્રદેશે (૪) અધર્માસ્તિકાય (૫)
અધર્માસ્તિકાયના દેશે (૬) અધર્માસ્તિ-
કાયના પ્રદેશે (૭) આકાશાસ્તિકાય (૮)
આકાશાસ્તિકાયના દેશે (૯) આકાશાસ્તિ-
કાયના પ્રદેશે અને (૧૦) અદ્દાસમય

રૂઢી અજીવદવ્વા ણં મંતે ! કદ-
વિહા પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! ચડવ્વિહા પળ્ણત્તા,
તં જઠા-સંધા સંધદેસા સંધપ્પણ્ણસા
પરમાણુપોગલા ।

તે ણં મંતે ! કિં સંસિજ્જા
અસંસિજ્જા અણંતા ?

ગોયમા ! નો સંસેજ્જા, નો
અસંસેજ્જા, અણંતા ।

સે કેઠ્ઠેણં મંતે ! એવં વુચ્ચઈ નો
સંસેજ્જા, નો અસંસેજ્જા, અણંતા ?

ગોયમા ! અણંતા પરમાણુપોગલા
અણંતા દુપ્પણ્ણસિયા સંધા જાવ અણંતા
અણંતપ્પણ્ણસિયા સંધા, સે ણ્ણણ્ણેણં
ગોયમા ! એવં વુચ્ચઈ-નો સંસેજ્જા નો
અસંસેજ્જા અણંતા ।

જીવદવ્વા ણં મંતે ! કિં સંસિજ્જા
અસંસિજ્જા અણંતા ?

ગોયમા ! નો સંસિજ્જા નો
અસંસિજ્જા અણંતા ।

સે કેઠ્ઠેણં મંતે ! એવં વુચ્ચઈ-
નો સંસિજ્જા નો અસંસિજ્જા અણંતા ?

પ્રશ્ન-ભદંત ! રૂઢી અજીવદવ્વા કેટલાં
પ્રકારનું પ્રજપ્ત થયેલ છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! રૂઢી અજીવદવ્વા
ચાર પ્રકારનું પ્રજપ્ત થયેલ છે, તે આ
પ્રમાણુ- (૧) સ્કંધ (૨) સ્કંધદેશ (૩) સ્કંધ
પ્રદેશ અને (૪) પરમાણુ પુદ્ગલ.

પ્રશ્ન- ભગવન્ ! આ સ્કંધ દ્વિદ્રવ્યો
સંખ્યાત છે, અસંખ્યાત કે અનંત છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! આ સ્કંધાદિદ્રવ્યો
સંખ્યાત નથી, અસંખ્યાત નથી પરંતુ
અનંત છે.

પ્રશ્ન- ભગવન્ ! કયા હેતુથી એમ
કહેવાય છે કે સ્કંધાદિક સંખ્યાત નથી,
અસંખ્યાત નથી પરંતુ અનંત છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! પરમાણુપુદ્ગલ અનંત
છે, દ્વિપ્રદેશિક સ્કંધો અનંત છે યાવત્ અનંત
પ્રદેશિક સ્કંધો અનન્ત છે. આ હેતુથી
અમે કહીએ છીએ કે સ્કંધાદિદ્રવ્યો સંખ્યાત
નથી, અસંખ્યાત નથી પરંતુ અનંત છે.

પ્રશ્ન- ભદંત ! જીવદવ્વા સંખ્યાત છે ?
અસંખ્યાત છે કે અનંત છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! જીવદવ્વા સંખ્યાત
નથી, અસંખ્યાત નથી પરંતુ અનંત છે.

પ્રશ્ન- ભદંત ! કયા અર્થના આધારે
કહેવાય છે કે જીવદવ્વા સંખ્યાત નથી,
અસંખ્યાત નથી પણ અનંત છે.

ગોયમા ! અસંખેજ્ઞા ણેરહ્યા
અસંખેજ્ઞા અસુરકુમારા જાવ અસંખેજ્ઞા
ધણિયકુમારા, અસંખિજ્ઞા પુઠ્ઠવીકાહ્યા
જાવ અસંખિજ્ઞા વાઝકાહ્યા અણંતા
વણ્ણસ્સહકાહ્યા, અસંખેજ્ઞા વેદંદિયા
જાવ અસંખિજ્ઞા ચરિંદિયા અસંખિજ્ઞા
પંચિદિયતિરિક્ખજાણિયા, અસંખિજ્ઞા
મણુસ્સા અસંખિજ્ઞા વાળમતરા અસં-
ખિજ્ઞા જોહસિયા અસંખિજ્ઞા વેમા-
ણિયા, અણંતા સિદ્ધા, સે દ્વેષણડ્ઢેણં
ગોયમા ! એવં વુચ્છઈ નો સંખિજ્ઞા
નો અસંખિજ્ઞા, અણંતા ।

૨૧૦. કહિવિહા ણં મંતે ! સરીરા પળત્તા ? ૨૧૦.

ગોયમા ! પંચસરીરા પળત્તા તં
જહા-ઓરાલિણ વેડવ્વિણ આહારણ
તેઅણ કમ્મણ ।

ણેરહ્યાણં મંતે ! કહ સરીરા
પળત્તા ?

ગોયમા ! તઓ સરીરા પળત્તા,
તં જહા-વેડવ્વિણ તેઅણ કમ્મણ ।

ઉત્તર- ગૌતમ ! અમંખ્યાત નારકો છે,
અસંખ્યાત અમુરકુમાર દેવો છે યાવત્
અસંખ્યાત સ્તનિતકુમારો છે. અસંખ્યાત
પૃથ્વીકાયિકો યાવત્ અસંખ્યાત વાયુકાયિકો
છે, અનંત વનસ્પતિ કાયિકો છે. અમંખ્યાત
ગેહન્દ્રિયજીવો યાવત્ અસંખ્યાત ચૌદન્દ્રિય-
જીવો, અસંખ્યાત તિર્યંચ પચેન્દ્રિય જીવો,
અસંખ્યાત મનુષ્યો, અમંખ્યાત અંતર દેવો,
અસંખ્યાત જ્યોતિષ્ક દેવો, અસંખ્યાત
વૈમાનિક દેવો અને અનંત નિદ્રો છે. આ
અર્થના આધારે, ગૌતમ ! અમે કહીએ
છીએ કે જીવદ્રવ્ય સંખ્યાત નથી, અસં-
ખ્યાત નથી પણ અનંત છે.

પ્રશ્ન- ભંતે ! શરીરો કેટલા પ્રકારના
કહેવામા આવ્યા છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! શરીરો પાંચ પ્રકારના
કહેવામા આવ્યા છે. તે આ પ્રમાણે- (૧)
ઔદારિક-તીર્થ કરાદિને આ શરીર હોવાથી
ઉદાર-પ્રધાન અથવા ઉદાર એટલે દીર્ઘ,
વનસ્પતિની અપેક્ષાએ કંઈક અધિક એક
સહસ્ર યોજન પ્રમાણુવાળું હોવાથી ઔદારિક
(૨) વૈક્રિય- નાના-મોટા વિવિધ રૂપ બનાવી
શકાય તે. (૩) આહારક- વિશિષ્ટ પ્રયોજ-
નથી ચૌદપૂર્વધારી મુનિ જે શરીર બનાવે
તે (૪) તૈજસશરીર- ગ્રહણ કરેલ આહારના
પરિપાકના હેતુરૂપ અને દીપ્તિનું નિમિત્ત
હોય તે (૫) કાર્મણ શરીર- અષ્ટવિધ કર્મ
સમુદાયથી નિષ્પન્ન હોય તે

પ્રશ્ન- ભંતે ! નારક જીવોના કેટલા
શરીર હોય છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! ત્રણ શરીર હોય છે
તે આ પ્રમાણે- (૧) વૈક્રિય (૨) તૈજસ
અને (૩) કાર્મણ.

અસુરકુમારાણં મંતે ! કહ સરીરા
પણ્ણત્તા ?

ગોયમા ! તઓ સરીરા પળ્ણત્તા,
તં જહા-વેઝવિણ્ણ તેયણ્ણ કમ્મણ્ણ । एवं
તિણ્ણિ તિણ્ણિ ણ્ણ ચેવ સરીરા જાવ
થણિયકુમારાણં માણિયવ્વા ।

પુઠ્ઠવીકાઝયાણં મંતે ! કહ
સરીરા પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! તઓ સરીરા પળ્ણત્તા,
તં જહા-ઓરાલિણ્ણ તેયણ્ણ કમ્મણ્ણ । एवं
આઝતેઝવણ્ણસસઝકાઝયાણવિ ણ્ણ ચેવ
તિણ્ણિ સરીરા માણિયવ્વા ।

વાઝકાઝયાણં મંતે ! કહ સરીરા
પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! ચત્તારિ સરીરા પળ્ણત્તા,
તં જહા-ઓરાલિણ્ણ વેઝવિણ્ણ તેયણ્ણ
કમ્મણ્ણ ।

વેઝંદિયતેઝંદિયચઝરિંદિયાણં
મંતે કહ સરીરા પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! તઓ સરીરા પળ્ણત્તા,
તં જહા-ઓરાલિણ્ણ તેયણ્ણ કમ્મણ્ણ ।
પંચિંદિયતિરિક્ખજોણિયાણં જહા વાઝ-
કાઝયાણં । મણુસસાણં પુચ્છા । ગોયમા !
પંચ સરીરા પળ્ણત્તા, તં જહા-ઓરાલિણ્ણ
વેઝવિણ્ણ આહારણ્ણ તેયણ્ણ કમ્મણ્ણ ।
વાળમંતરાણં જોઝસિયાણં વેમાણિયાણં
જહા ણેરઝયાણં ।

પ્રશ્ન- ભંતે ! અસુરકુમારદેવોને કેટલા
શરીર હોય ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! ત્રણ શરીરો હોય-
વૈકલ્પિક, તૈજસ અને કાર્મણુ. આ પ્રમાણે
એજ ત્રણ-ત્રણ શરીરો યાવત્ સ્તનિતે કુમાર
સુધીના દેવોને હોય છે.

પ્રશ્ન- ભદ્રંત ! પૃથ્વીકાયિક જીવોને
કેટલા શરીર હોય છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! ત્રણ શરીરો હોય છે.
તે આ પ્રમાણે— ઔદારિક, તૈજસ અને
કાર્મણુ. અપ્કાયિક, તેજસ્કાયિક અને વન-
સ્પતિકાયિક જીવોને પણ આજ ત્રણ
શરીર હોય છે

પ્રશ્ન- ભદ્રંત ! વાયુકાયિક જીવોને
કેટલા શરીર હોય છે ?

ઉત્તર— ગૌતમ ! વાયુકાયિક જીવોને
ચાર શરીર હોય છે. તે આ પ્રમાણે—
ઔદારિક, વૈકલ્પિક, તૈજસ અને કાર્મણુ.

પ્રશ્ન- ભંતે ! બેઘન્દ્રિય, ત્રીન્દ્રિય,
ચઠરિન્દ્રિય જીવોને કેટલા શરીર હોય છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! ત્રણ શરીર હોય છે
તે આ પ્રમાણે— ઔદારિક, તૈજસ અને
કાર્મણુ. તિર્યંચપંચેન્દ્રિય જીવોને વાયુ-
કાયિક જીવોની જેમ ચાર શરીર હોય છે.
મનુષ્યના સંબંધે પ્રશ્ન કરતાં હે ગૌતમ !
મનુષ્યોને પાંચ શરીર હોય છે જેમકે—
ઔદારિક, વૈકલ્પિક, આહારક, તૈજસ અને
કાર્મણુ વ્યંતર, બ્યોતિષ્ક અને વૈમાનિક
દેવોને નારકજીવોની જેમ ત્રણ શરીર
હોય છે.

૨૧૧. કેવળ્યા ણં મંતે ! ઓરાલિયસરીરા ૨૧૧.
પણ્ણત્તા ?

ગોયમા ! ઓરાલિયસરીરા
દુવિદ્ધા પણ્ણત્તા, તં જહા-વદ્દેલ્લગા ય
મુકેલ્લગા ય । તત્થ ણં જે તે વદ્દેલ્લગા
તે ણં અસંખિજ્ઞા અસંખિજ્ઞાહિં ઉસ્સ-
પ્પિણી-ઓસપ્પિણીહિં અવહીરંતિ કાલ-
ઓ, સ્વેત્તઓ અસંસ્વેજ્ઞા લોગા । તત્થ
ણં જે તે મુકેલ્લગા તેણં અણંતા અણં-
તાહિં ઉસ્સપ્પિણી-ઓસપ્પિણીહિં અવ-
હીરંતિ કાલઓ, સ્વેત્તઓ અણંતા લોગા,
દવ્વઓ અમ્ભવસિદ્ધિર્ણિ અણંતગુણા
સિદ્ધાણં અણંતભાગે ।

પ્રશ્ન- ભંતે ! ઔદારિક શરીર કેટલા
પ્રકારના છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! ઔદારિક શરીર બે
પ્રકારના પ્રકારના છે. તે આ પ્રમાણે— (૧)
બદ્ધ ઔદારિકશરીર- વર્તમાનમા જીવોએ
ધારણ કરેલ ઔદારિક શરીર અને (૨)
મુક્ત ઔદારિક શરીર- ભવાન્તરમાં સંક્રમણ
કરવાથી અથવા મોક્ષપ્રાપ્ત જીવોવડે જે
ઔદારિક શરીર છોડી દેવામા આવે તે.
તેમાં જે બદ્ધ ઔદારિક છે તે અસંખ્યાત છે.
એક-એક સમયે એક-એક બદ્ધ ઔદારિક
શરીરનો પરિત્યાગ કરવામા આવે તો
અસંખ્યાત ઉત્સર્પિણી અને અવસર્પિણી કાળ
વ્યતીત થઈ જાય અર્થાત્ કાળની અપેક્ષાએ
અસંખ્યાત ઉત્સર્પિણી-અવસર્પિણીના જેટલા
સમયો છે તેટલા બદ્ધ ઔદારિક શરીરો છે.
ક્ષેત્રની અપેક્ષાએ બદ્ધ ઔદારિક શરીર
અસંખ્યાત લોક પ્રમાણ છે, અર્થાત્ એક
લોકના અસંખ્યાત પ્રદેશો હોય, એવા
અસંખ્યાત લોકોના પ્રદેશો જેટલા હોય.
જે મુક્ત ઔદારિક શરીર છે તે અનંત
છે. કાળથી અનંત છે. અનંત ઉત્સર્પિણી-
અવસર્પિણી કાળના સમયો જેટલા છે ક્ષેત્રની
અપેક્ષાએ અનંત લોક પ્રમાણ છે. અલબ્ધ-
જીવ દ્રવ્યથી અનંતગુણા છે અને સિદ્ધોથી
અનંતમા ભાગ પ્રમાણ છે.

૨૧૨. કેવળ્યા ણં મંતે ! વેડવિયસરીરા ૨૧૨.
પણ્ણત્તા ?

ગોયમા ! વેડવિયસરીરા દુવિદ્ધા
પણ્ણત્તા, તં જહા-વદ્દેલ્લયા ય મુકેલ્લયા
ય । તત્થ ણં જે તે વદ્દેલ્લયા તે ણં
અસંખિજ્ઞા અસંખિજ્ઞાહિં ઉસ્સપ્પિણિ-
ઓસપ્પિણીહિં અવહીરંતિ કાલઓ,

પ્રશ્ન- ભંતે ! વૈકિય શરીર કેટલા
પ્રકારનું કહેવામા આવ્યું છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! વૈકિય શરીરો બે
પ્રકારના કહેવામા આવ્યા છે જેમકે- (૧)
બદ્ધ વૈકિય શરીર અને (૨) મુક્ત વૈકિય
શરીર- તેમાં જે બદ્ધ વૈકિય શરીર છે તે
અસંખ્યાત છે. અસંખ્યાત ઉત્સર્પિણી-

સ્વેત્તઓ અસંખિજ્ઞાઓ સેદ્ધીઓ પરસ્સ
અસંસ્વેજ્ઞાભાગે । તત્થ ણં જે તે મુક્કે-
લયા તે ણં અણંતા અણંતાહિં ઉસ્સપ્પિ-
ણીઓસપ્પિણીહિં અવહીરંતિ કાલઓ,
સેસં જહા ઓરાલિયસ્સ મુક્કેલયા તહા
એવિ માણિયન્વા ।

કેવડયા ણં ભંતે ! આહારગસ-
રીરા પ્ણત્તા ?

ગોયમા ! આહારગસરીરા દુવિહા
પ્ણત્તા, વહેલ્લયા ય મુક્કેલયા ય ।
તત્થ ણં જે તે વહેલ્લયા તે ણં સિય
અત્થિ સિય નત્થિ । જહ અત્થિ જહણ્ણેણં
એગો વા દો વા તિણિ વા, ઉક્કોસેણં
સહસ્સપુહુત્તં, મુક્કેલ્લયા જહા ઓરાલિ-
યસરીરા તહા માણિયન્વા ।

કેવડયા ણં ભંતે ! તેયગસરીરા
પ્ણત્તા ?

ગોયમા ! તેયગસરીરા દુવિહા
પ્ણત્તા, તં જહા-વહેલ્લયા ય મુક્કેલ્લયા
ય । તત્થ ણં જે તે વહેલ્લયા તે ણં
અણંતા અણંતાહિં ઉસ્સપ્પિણી ઓસપ્પિ-

અવસર્પિણી, કાળના સમયે જેટલા છે.
ક્ષેત્રની અપેક્ષાએ બદ્ધવૈક્રિયશરીરોનું પ્રમાણ
પ્રતરના અસંખ્યાતમા ભાગમાં રહેલી અસં-
ખ્યાત શ્રેણીઓમાં રહેલા પ્રદેશો જેટલા
છે. એટલે પૂર્વોક્ત પ્રતરના અસંખ્યાતમા
ભાગમાં સ્થિત જે અસંખ્યાત શ્રેણીઓ
છે તેમા જેટલી આકાશ-પ્રદેશોની રાશિ
છે તેટલા બદ્ધવૈક્રિય શરીરો છે. મુક્ત
વૈક્રિય શરીરો અનંત છે. કાળની અપેક્ષાએ
સમયે સમયે તેનો પરિત્યાગ કરતાં અનંત
ઉત્સર્પિણી-અવસર્પિણીઓ પસાર થઈ
જાય છે શેષ 'સર્વ' મુક્તઔદારિકની જેમ
જાણી લેવું જોઈએ.

પ્રશ્ન- ભતે ! આહારશરીર કેટલા
કહેવામાં આવ્યાં છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! આહારકશરીર એ
પ્રકારના કહેવામાં આવ્યાં છે તે આ પ્રમાણે-
(૧) બદ્ધ અને (૨) મુક્ત તેમાં જે બદ્ધ
આહારક શરીર છે તે ક્યારેક હોય છે અને
ક્યારેક નથી હોતાં (કારણ કે તેનો ઉત્કૃષ્ટ
વિરહકાળ છ માસનો છે.) જે સમયમા
આહારક શરીર હોય છે ત્યારે તેની સંખ્યા
જઘન્ય એક બે કે ત્રણ હોય છે અને ઉત્કૃષ્ટ
સંખ્યા સહસ્રપૃથક્ત્વ અર્થાત્ બે હજારથી
નવ હજાર સુધી હોય છે. મુક્ત આહારક
શરીરોની સંખ્યા મુક્ત ઔદારિક શરીરોની
જેમજ જાણવી.

પ્રશ્ન- ભતે ! તૈજસશરીર કેટલા કહે-
વામાં આવ્યાં છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! તૈજસશરીર એ
પ્રકારના કહેવામાં આવ્યાં છે. તે આ પ્રમાણે-
(૧) બદ્ધ અને (૨) મુક્ત. આમા બદ્ધ
તૈજસશરીર અનંત છે તેના પરિત્યાગમાં

ળીર્હિ અવહીરંતિ કાલઓ, રેત્તઓ અણંતા લોગા, દવ્વઓ સિદ્ધેર્હિ અણંત-ગુણા સવ્વજીવાણં અણંતભાગૂણા । તત્થ ણં જે તે મુકેલ્લયા તે ણં અણંતા અણંતા-ર્હિ ઉસ્સપ્પિળી ઓસપ્પિળીર્હિ અવહરંતિ કાલઓ, રેત્તઓ અણંતા લોગા, દવ્વઓ સવ્વજીવેર્હિ અણંતગુણા સવ્વજીવગ્ગસ્સ અણંતભાગે ।

કેવડયા ણ મંતે ! કમ્મયસરીરા પ્ણત્તા ?

ગોયમા ! કમ્મયસરીરા દુવિહા પ્ણત્તા, તં જહા-વદ્દેલ્લયા ય મુકેલ્લયા ય । જહા તેયગસરીરા તહા કમ્મગસ-રીરાવિ માણિયન્વા ।

૨૧૩. નેરડયાણં મંતે ! કેવડયા ઓરાલિયસ- ૨૧૩ રીરા પ્ણત્તા ?

ગોયમા ! ઓરાલિયસરીરા દુવિહા પ્ણત્તા, તં જહા-વદ્દેલ્લયા ય મુકેલ્લયા ય । તત્થ ણં જે તે વદ્દેલ્લયા તે ણં નત્થિ । તત્થ ણં જે તે મુકેલ્લયા તે જહા ઓહિયા ઓરાલિયસરીરા તહા માણિ-યન્વા ।

અનંત ઉત્સર્પિણી-અવસર્પિણી વ્યતીત થઈ જાય છે. અર્થાત્ કાળની અપેક્ષાએ અનંત ઉત્સર્પિણી-અવસર્પિણી કાળના સમયો જેટલા બદ્ધવૈકલ્યશરીરો છે. ક્ષેત્રની અપેક્ષાએ બદ્ધતૈજસશરીર અનંતલોક પ્રમાણુ પરિમિત છે. દ્રવ્યની અપેક્ષાએ બદ્ધતૈજસ શરીર સિદ્ધ ભગવાનથી અનંતગણા અને સર્વજીવોની અપેક્ષાએ અનંતભાગ ન્યૂન છે. તેમાં જે મુકતતૈજસશરીરો છે તે અનંત છે તેના પરિત્યાગમા અનંત ઉત્સર્પિણી-અવસર્પિણી કાળ વ્યતીત થઈ જાય છે. ક્ષેત્રની અપેક્ષાએ અનંતલોકરાશિપ્રમાણુ છે. દ્રવ્યથી તેઓ બધા જીવોથી અનંતગણા અને સર્વ જીવવર્ગના અનંત ભાગવર્તી હોય છે. (જીવરાશિ સાથે જીવરાશિનો ગુણુકાર કરવાથી જે રાશિ ઉત્પન્ન થાય તે ‘જીવવર્ગ’ કહેવાય છે. મુકતતૈજસશરીર આ જીવવર્ગના અનંત ભાગવર્તી છે.)

પ્રશ્ન- ભંતે ! કાર્મણુ શરીર કેટલા કહેવામાં આવ્યાં છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! કાર્મણુશરીર બદ્ધ અને મુકતના લેહથી બે પ્રકારના હોય છે જે રીતે તૈજસ શરીરનું કથન છે તે જ રીતે કાર્મણુશરીર સખ ધી કથન પણ સમજી લેવું

પ્રશ્ન- ભંતે ! નારક જીવોના કેટલા ઔદારિક શરીરો કહેવામાં આવ્યાં છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! નારકોના ઔદારિક-શરીર બે પ્રકારના કહેવામાં આવ્યા છે, તે આ પ્રમાણે— (૧) બદ્ધ અને (૨) મુકત આમાં જે બદ્ધ ઔદારિકશરીર છે તે નારક-જીવોને હોતા નથી. કારણકે તેઓ વૈકલ્ય-શરીરવાળા છે જે મુકતઔદારિક શરીર છે તે સામાન્ય મુકતઔદારિકશરીર પ્રમાણે

નેરડયાળં મંતે ! કેવડયા વેડ-
વિયસરીરા પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! વેડવિયસરીરા દુવિહા
પળ્ણત્તા, ત જહા-વડ્દેલ્લયા ય મુક્કેલ્લયા
ય । તત્થ ણં જે તે વડ્દેલ્લગા તે ણ
અસંખિજ્ઞા અસંખિજ્ઞાહિં ઉસ્સપ્પિણી-
ઓસપ્પિણીહિં અવહીરંતિ કાલઓ,
સેત્તઓ અસંસેજ્ઞાઓ સેઢીઓ પયરસ્સ
અસંખિજ્ઞાભાગં, તાસિ ણં સેઢીણં
વિક્ખંભસૂઈ અંગુલપદમવગ્ગમૂલં વિડ્ઢવ-
ગ્ગમૂલપદ્ધુપ્પણં । અહવ ણં અંગુલવિડ્ઢ-
વગ્ગમૂલઘણપમાણમેત્તાઓ સેઢીઓ ।
તત્થ ણં જે તે મુક્કેલ્લયા તે ણં જહા
ઓહિયા ઓરાલિયસરીરા તહા માણિ-
યન્વા ?

નેરડયાળં મંતે ! કેવડયા આહા-
રગસરીરા પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! આહારગસરીરા દુવિહા
પળ્ણત્તા, તં જહા-વડ્દેલ્લયા ય મુક્કે-
લ્લયા ય । તત્થ ણં જે તે વડ્દેલ્લયા

જાણવા. (પૂર્વ પ્રજાપનનયની અપેક્ષાએ
નારકજીવોના મુક્તઔદારિકશરીર હોય છે.)

પ્રશ્ન-લંતે ! નારકજીવોના વૈકિય-
શરીરો કેટલા કહેવામાં આવ્યા છે ?

ઉત્તર-ગૌતમ ! વૈકિયશરીરો બદ્ધ
અને મુક્તના ભેદથી બે પ્રકારના કહેવામાં
આવ્યા છે. આમાં બે બદ્ધવૈકિયશરીર છે
તે અસંખ્યાત છે. કાળની અપેક્ષાએ સમયે
સમયે એક એક બદ્ધવૈકિયશરીરનો પરિત્યાગ
કરતાં અસંખ્યાત ઉત્સર્પિણી-અવસર્પિણી
વ્યતીત થઈ જાય છે. ક્ષેત્રની અપેક્ષાએ
અંગુલપ્રમાણુ પ્રતરક્ષેત્રમા વર્તમાન અસં-
ખ્યાત શ્રેણીઓમાં બે પ્રદેશરાશિ છે તેટલા
છે. એટલે તેના દ્વિતીય વર્ગભૂજથી ગુણિત
પ્રથમ વર્ગભૂજપ્રમાણુ વિષ્કલસૂચીરૂપ શ્રેણી
અથવા અંગુલપ્રમાણુ પ્રતરક્ષેત્રમા આવેલી
શ્રેણી-રાશિના દ્વિતીય વર્ગભૂજને ઘન કર-
વાથી બે શ્રેણીઓ થાય તેની બરાબર બદ્ધ-
વૈકિયશરીરો છે. (પ્રતરક્ષેત્રમાં અસત્
કલ્પનાથી માની લઈએ કે ૨૫૬ શ્રેણીઓ છે.
૨૫૬ નુ પ્રથમ વર્ગભૂજ ૧૬, અને દ્વિતીય
વર્ગભૂજ ૪ છે, તે બેને ગુણતા ૬૪ થાય
અથવા ૨૫૬ નુ બીજુ વર્ગભૂજ ૪ છે તેને
ઘન (૪×૪×૪) કરવાથી ૬૪ આવે. આ
૬૪ ને અસંખ્યાતશ્રેણીઓ માનવી. આવી
શ્રેણીરૂપ વિષ્કલ સૂચી જાણવી.) નારકોમા
બે મુક્તવૈકિયશરીરોની સંખ્યા મુક્તઔદા-
રિકની જેમજ સમજી લેવી

પ્રશ્ન-લંતે ! નારકજીવોના આહારક-
શરીર કેટલા હોય છે ?

ઉત્તર-ગૌતમ ! આહારકશરીર બે
પ્રકારના છે તે આ પ્રમાણુ- (૧) બદ્ધ અને
(૨) મુક્ત તેમાં બે બદ્ધ આહારકશરીર છે

તે ણં નત્થિ । તત્થ ણં જે તે મુક્કેલ્લયા .
તે જહા ઓહિયા ઓરાલિયા તહા
માણિયવ્વા । તેયગકમ્મયસરીરા જહા
एएसिं चेव वेउव्वियसरीरा તહા માણિ-
યવ્વા ।

અસુરકુમારાણં મંતે ! કેવંયા
ઓરાલિયસરીરા પ્ણત્તા ?

ગોયમા ! જહા નેરંયાણં ઓરા-
લિયસરીરા તહા માણિયવ્વા ।

અસુરકુમારાણં મંતે ! કેવંયા
વેઉવ્વિયસરીરા પ્ણત્તા ?

ગોયમા ! વેઉવ્વિયસરીરા દુવિહા
પ્ણત્તા, તં જહા-વહેલ્લયા ય મુક્કે-
લ્લયા ય । તત્થ ણં જે તે વહેલ્લયા,
તે ણં અસંખિજ્ઞા અસંખિજ્ઞાહિ ઉસ્સ-
પ્પિણીઓસપ્પિણીહિ અવહીરંતિ કાલઓ,
ચેત્તઓ અસંચેજ્ઞાઓ સેઢીઓ પયરસ્સ
અસંચિજ્ઞામાગે । તાસિ ણં સેઢીણં
વિક્ખંભસૂઈ અંગુલપદમવગ્ગમૂલસ્સ અસં-
ચિજ્ઞામાગે । મુક્કેલ્લયા જહા ઓહિયા
ઓરાલિયસરીરા ।

તે નારકોમાં નથી હોતા. (બદ્ધ આહારક-
શરીર ચૌદપૂર્વધારી મુનિઓને જ હોય છે.)
મુક્ત આહારકશરીરોની સંખ્યા મુક્ત-
ઔદારિક શરીર પ્રમાણે જ એટલે અનત
જાણવી. નારકજીવોના બદ્ધ અને મુક્ત-
તૈજસશરીરો તેમજ કાર્મણશરીરોની સંખ્યા
બદ્ધ અને મુક્તવૈકિયશરીરોની સંખ્યા
સદંશ જાણવી

પ્રશ્ન- ભતે ! અસુરકુમારોના ઔદા-
રિકશરીરો કેટલા કહેવામાં આવ્યા છે ?

ઉત્તર— ગૌતમ ! અસુરકુમારોના
ઔદારિકશરીરો નારકોના ઔદારિકશરીરોની
જેમજ હોય છે. અર્થાત્ બદ્ધઔદારિકશરીર
હોતા નથી અને મુક્ત ઔદારિકશરીર અનત
હોય છે

પ્રશ્ન- ભતે ! અસુરકુમારોના વૈકિય-
શરીરો કેટલા હોય છે ?

ઉત્તર— ગૌતમ ! વૈકિયશરીરો બે પ્રકાર-
ના કહેવામાં આવ્યા છે. (૧) બદ્ધ અને
(૨) મુક્ત તેમાં જે બદ્ધવૈકિયશરીર છે તે
અસંખ્યાત છે તે બદ્ધવૈકિયશરીરોને જો
સમયે સમયે પરિત્યાગ કરવામાં આવે તો
અસંખ્યાત ઉત્સર્પિણી-અવચર્પિણી કાળ
વ્યતીત થઈ જાય અર્થાત્ અસંખ્યાત
ઉત્સર્પિણી-અવચર્પિણીના અસંખ્યાત સમયો
જેટલા બદ્ધવૈકિયશરીરો અસુરકુમારોમાં છે
દ્વેત્રની અપેક્ષાએ પ્રતરના અસંખ્યાતમાં
ભાગમાં વર્તમાન વિષ્કભસૂચિરૂપ અસ-
ંખ્યાત શ્રેણીઓના જેટલા પ્રદેશો હોય છે
તેટલા બદ્ધવૈકિયશરીરો હોય છે. વિષ્કભ-
સૂચિ અશુલના પ્રથમ વર્ગમૂળના અસંખ્યેય
ભાગમાં હોય છે. અસુરકુમારોના જે મુક્ત-
વૈકિયશરીરોની સંખ્યા મુક્તઔદારિક-
શરીરો જેટલી જ છે

અસુરકુમારાણં મંતે ! કેવંયા-
આહારગસરીરા પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! આહારગસરીરા દુવિહા
પળ્ણત્તા, તં જહા-વહેલ્લયા ય મુકેલ્લયા
ય । જહા એસિં ચેવ ઓરાલિયસરીરા
તહા માણિયવ્વા । તેયગકમ્મયસરીરા
જહા એસિં વેઽવ્વિયસરીરા તહા
માણિયવ્વા । જહા અસુરકુમારાણં તહા
જાવ થણિયકુમારાણં તાવ માણિયવ્વં ।

૨૧૪. પુઠવિકાઙ્યાણં મંતે ! કેવંયા ઓરા- ૨૧૪.
લિયસરીરા પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! ઓરાલિયસરીરા દુવિહા
પળ્ણત્તા, તં જહા-વહેલ્લયા ય મુકેલ્લયા
ય । એવં જહા ઓહિયા ઓરાલિયસરીરા
તહા માણિયવ્વા ।

પુઠવિકાઙ્યાણં મંતે ! કેવંયા
વેઽવ્વિયસરીરા પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! વેઽવ્વિયસરીરા દુવિહા
પળ્ણત્તા, તં જહા-વહેલ્લયા ય મુકેલ્લયા
ય । તત્થ ણં જે તે વહેલ્લયા તે ણં
ણત્થિ । મુકેલ્લયા જહા ઓહિયા ણં
ઓરાલિયસરીરા તહા માણિયવ્વા ।
આહારગસરીરાવિ એવં ચેવ માણિયવ્વા ।
તેયગકમ્મયસરીરા જહા એસિં ચેવ
ઓરાલિયસરીરા તહા માણિયવ્વા । જહા

પ્રશ્ન-ભંતે ! અસુરકુમારોના આહારક
શરીરો કેટલા કહેવામાં આવ્યા છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! આહારકશરીરો બે
પ્રકારના કહેવામાં આવ્યા છે. (૧) બદ્ધ
અને (૨) મુક્ત આ બંને પ્રકારના આહાર-
કશરીરોની સંખ્યા ઔદારિકશરીરની જેમ
બાણુવી. બદ્ધ અને મુક્ત તૈજસ અને કાર્મ-
ણુશરીરો બદ્ધ અને મુક્ત વૈકિયશરીર
જેમજ બાણુવા બેઠાએ અસુરકુમારોમાં આ
પાંચ શરીરોની સંખ્યા જે પ્રમાણે કહેવામાં
આવી છે તેજ પ્રમાણે યાવત્ સ્તનિતકુમાર-
સુધીના ભવનપતિઓના શરીરોની સંખ્યા
બાણુવી

પ્રશ્ન- ભંતે ! પૃથ્વીકાયિક જીવોના
ઔદારિકશરીરો કેટલા કહેવામાં આવ્યા છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! ઔદારિકશરીરો બે
પ્રકારનાં કહેવામાં આવ્યાં છે તે આ
પ્રમાણે— (૧) બદ્ધ અને (૨) મુક્ત
પૃથ્વીકાયિકજીવોના આ બંને શરીરોની
સંખ્યા બદ્ધ અને મુક્ત સામાન્ય (ઓધિક)
ઔદારિકશરીરો જેટલીજ બાણુવી

પ્રશ્ન-ભંતે ! પૃથ્વીકાયિક જીવોના વૈકિ-
યશરીરો કેટલા કહેવામાં આવ્યા છે ?

ઉત્તર- પૃથ્વીકાયિક જીવોના વૈકિય-
શરીર બે પ્રકારનાં કહેવામાં આવ્યા છે, તે
આ પ્રમાણે— (૧) બદ્ધ અને (૨) મુક્ત
તેમાં બદ્ધવૈકિયશરીર પૃથ્વીકાયિકજીવોને
હોતા નથી. મુક્તવૈકિયશરીરોની સંખ્યા
સામાન્ય મુક્ત ઔદારિક શરીર પ્રમાણે
બાણુવી. આહારક શરીરો વિશે પણ આજ
પ્રમાણે બાણુવું કે બદ્ધ આહારક શરીર
પૃથ્વીકાયિક જીવોને હોતા નથી અને મુક્ત-

પુઠ્ઠવિકાઈયાણં તહા આઝકાઈયાણં તેઝ-
કાઈયાણં ય સવ્વસરીરા માણિયવ્વા ।

વાઝકાઈયાણં મંતે ! કેવડ્યા
ઓરાલિયસરીરા પળ્ળત્તા ?

ગોયમા ! ઓરાલિયસરીરા દુવિહા
પળ્ળત્તા, તં જહા-વઢ્ઢેલ્લયા ય મુકે-
લ્લયા ય । જહા પુઠ્ઠવિકાઈયાણં ઓરા-
લિયસરીરા તહા માણિયવ્વા ।

વાઝકાઈયાણં મંતે ! કેવડ્યા
વેઝવ્વિયસરીરા પળ્ળત્તા ?

ગોયમા ! વેઝવ્વિયસરીરા દુવિહા
પળ્ળત્તા, તં જહા-વઢ્ઢેલ્લયા ય મુકેલ્લયા
ય, તત્થ ણં જે તે વઢ્ઢેલ્લયા તે ણં અસં-
ઘિજ્ઞા સમણ સમણ અવહીરમાણા અવ-
હીરમાણા સ્વેત્તપલિઓવમસ્સ અસંઘિ-
જ્ઞાભાગમેત્તેણં કાલેણં અવહીરંતિ નો
ચેવ ણં અવહિયા સિયા । મુકેલ્લયા
વેઝવ્વિયસરીરા આહારગસરીરા ય જહા
પુઠ્ઠવિકાઈયાણં તહા માણિયવ્વા ।
તેયગકમ્મયસરીરા જહા પુઠ્ઠવિકાઈયાણ
તહા માણિયવ્વા । વળ્ણસસકાઈયાણં
ઓરાલિયવેઝવ્વિયઆહારગસરીરા જહા
પુઠ્ઠવિકાઈયાણં તહા માણિયવ્વા ।

આહારકશરીર અનંત હોય છે. બદ્ધ અને
મુક્ત તૈજસ અને કાર્મણુશરીરોની સંખ્યા
બદ્ધ અને મુક્ત ઔદારિકશરીરોની જેમ જ
બાણુવી. પૃથ્વીકાયિક જીવોના શરીરોની
જેમજ અપ્કાયિક જીવો અને તેજસ્કાયિક
જીવોના શરીરોની સંખ્યા બાણુવી.

પ્રશ્ન— ભંતે ! વાયુકાયિક જીવોના
ઔદારિકશરીરો કેટલા કહેવામાં આવ્યાં છે ?

ઉત્તર— ગૌતમ ! ઔદારિકશરીર બે
પ્રકારના કહેવામાં આવ્યા છે. તે આ પ્રમાણે—
(૧) બદ્ધ અને (૨) મુક્ત. વાયુકાયિક-
જીવોના આ બંને પ્રકારના શરીરો પૃથ્વી-
કાયિક જીવોના ઔદારિક શરીરો પ્રમાણે
બાણુવા.

પ્રશ્ન— ભંતે ! વાયુકાયિક જીવોમાં
વૈક્રિયશરીરો કેટલા છે ?

ઉત્તર— વૈક્રિયશરીર બે પ્રકારના કહે-
વામાં આવ્યા છે. તે આ પ્રમાણે— (૧) બદ્ધ
અને (૨) મુક્ત તેમાં જે બદ્ધવૈક્રિયશરીરો
છે તે અસંખ્યાત છે આ શરીરો જો સમયે
સમયે પરિત્યાગ કરવામાં આવે તો ક્ષેત્રપ-
લ્લોપમના અસંખ્યાતમાં ભાગમાં જેટલા
આકાશપ્રદેશો છે (અસંખ્યાત-પ્રદેશો)
તેટલા પ્રમાણુ સમયોમાં તે બહાર કાઢી
શકાય છે અર્થાત્ તેટલા બદ્ધવૈક્રિયશરીરો
છે વાયુકાયિક જીવોના મુક્ત વૈક્રિયશરીરો,
બદ્ધ અને મુક્ત આહારકશરીરો પૃથ્વીકા-
યિક જીવોના શરીરો પ્રમાણે બાણુવા બદ્ધ
અને મુક્ત તૈજસ અને કાર્મણુ શરીરો પણ
પૃથ્વીકાયિક જીવોના શરીર પ્રમાણે જ
બાણુવા. વનસ્પતિકાયિક જીવોના ઔદારિક,
વૈક્રિય, આહારકશરીરો પૃથ્વીકાયિક જીવોના
શરીરોના સદૃશ બાણુવા

વળસ્સડકાડ્યાણ ભંતે ! કેવડ્યા
તેયગસરીરા પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! તેયગસરીરા દુવિહા
પળ્ણત્તા, જહા ઓહિયા તેયગકમ્મય-
સરીરા તહા વળસ્સડકાડ્યાણવિ તેયગ-
કમ્મયસરીરા માણિયવ્વા ।

૨૧૫. વેંદિયાણં ભંતે ! કેવડ્યા ઓરાલિય- ૨૧૫.
મરીરા પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! ઓરાલિયસરીરા દુવિહા
પળ્ણત્તા, તં જહા-વહેલ્લયા ય મુક્કે-
લ્લયા ય । તત્થ ણ જે તે વહેલ્લયા
તે ણં અસંખિજ્જા, અસંખિજ્જાહિ ઉસ્સ-
પ્પિણીઓસપ્પિણીહિં અવહીરંતિ કાલઓ ।
સ્વેત્તઓ અસંખેજ્જાઓ સેઢીઓ પયરસ્સ
અસંખિજ્જામાગે । તાસિ ણં સેઢીણ
વિવ્વંભસૂઈ અસંખેજ્જાઓ જોયણકો-
ડાકોડીઓ અસંખિજ્જાઈં સેઢિવગ્ગમૂ-
લાઈં । વેંદિયાણં ઓરાલિય વહેલ્લણ્ણહિં
પયરં અવહીરં અસંખિજ્જાહિં ઉસ્સપ્પિ-
ણીઓસપ્પિણીહિં કાલઓ, સ્વેત્તઓ અંગુ-
લપયરસ્સ આવલિયાણ અસંખિજ્જા-
માગપહિમાગેણં । મુક્કેલ્લયા જહા ઓહિ-
યા ઓરાલિયસરીરા તહા માણિયવ્વા ।
વેડવ્વિયઆહારગસરીરા વહેલ્લયા નત્થિ ।
મુક્કેલ્લયા જહા ઓહિયા ઓરાલિયસરીરા
તહા માણિયવ્વા । તેયગસરીરા જહા
ણ્ણસિં ચેવ ઓરાલિયસરીરા તહા
માણિયવ્વા । જહા વેંદિયાણં તહા
તેંદિયચડરિંદિયાણવિ માણિયવ્વા ।
પંચિદિયતિરિવ્વજોણિયાણવિ ઓરાલિ-
યસરીરા ણ્ણં ચેવ માણિયવ્વા ।

પ્રશ્ન- ભંતે ! વનસ્પતિકાયિકે જીવોના
તૈજસ અને કાર્મણુશરીરો કેટલા કહેવામાં
આવ્યા છે ?

ઉત્તર-- ગૌતમ ! બદ્ધ અને મુક્ત
તૈજસ અને કાર્મણુ શરીરો સામાન્ય તૈજસ
અને કાર્મણુશરીરો પ્રમાણુ બાબુવા.

પ્રશ્ન- ભંતે ! ક્ષીન્દ્રિય જીવોના ઔદારિક-
રિકશરીરો કેટલા કહેવામાં આવ્યા છે ?

ઉત્તર-- ક્ષીન્દ્રિય જીવોના ઔદારિક-
શરીરો બે પ્રકારના કહેવામાં આવ્યા છે.
તે આ પ્રમાણુ- (૧) બદ્ધ અને (૨) મુક્ત.
આમાં બદ્ધ ઔદારિકશરીરો અસંખ્યાત છે
કાળની અપેક્ષાએ અસંખ્યાત ઉત્સર્પિણી
અને અવસર્પિણીકાળના જેટલા સમયો હોય
છે તેટલા બદ્ધ ઔદારિકશરીરો છે ક્ષેત્રની
અપેક્ષાએ પ્રતરના અસંખ્યાતભાગમાં વર્ત-
માન અસંખ્યાત શ્રેણીઓના પ્રદેશોની રાશિ
પ્રમાણુ છે આ શ્રેણીઓથી વિષ્કંભસૂચિ
ગ્રહણ કરવામાં આવે છે. અસંખ્યાત કોટી-
કોટિ યોજનોના પ્રમાણુવાળી આ વિષ્કંભ-
સૂચિ અસંખ્યાત શ્રેણીઓના વર્ગભૂજરૂપ
હોય છે (અસત્ કલ્પનાથી અંગુલપ્રમાણુ
પ્રતરમાં ૬૫૫૩૬ શ્રેણીઓના પ્રદેશ છે. તેનું
પ્રથમ વર્ગભૂજ ૨૫૬, બીજું વર્ગભૂજ ૧૬,
ત્રીજું ૪ અને ચોથું વર્ગભૂજ ૨ આવે છે.
આ કલ્પિત વર્ગભૂજો માનો કે અસંખ્યાત
પ્રદેશો છે. તે સર્વ વર્ગભૂજોનો સરવાળો
૨૭૮ થાય છે. તેજ માનો પ્રદેશો છે આટલા
પ્રદેશોવાળી વિષ્કંભસૂચિ છે.) બીજી રીતે
કહીએ તો ક્ષીન્દ્રિય જીવોના જે બદ્ધ ઔદારિક
શરીરો છે તેનાથી બે બધા પ્રતરો ખાલી
કરવામાં આવે તો અસંખ્યાત ઉત્સર્પિણી-
અવસર્પિણી કાળ સમાપ્ત થઈ જાય છે.

ક્ષેત્રની અપેક્ષાએ અંગુલપ્રતરના જેટલા પ્રદેશો હોય તે સર્વ પ્રદેશોમાં જે દરેકે-દરેક પ્રદેશ એક-એક દ્વીન્દ્રિયજીવથી પૂરિત કરવામાં આવે તો તે સર્વ પ્રદેશો દ્વીન્દ્રિય જીવથી સંપૂરિત થઈ જાય છે. અને તે ભરેલ પ્રદેશોથી આવલિકાના અસંખ્યાતમા ભાગ-રૂપ સમયમાં જે એક-એક દ્વીન્દ્રિયજીવ બહાર કાઢવામાં આવે તો તે પ્રદેશોને રિકત કરવામાં આવલિકાના અસંખ્યાત ભાગો ભાગે છે, તેટલા પ્રદેશો અંગુલપ્રતરના હોય છે. આ પ્રદેશો પ્રમાણુ દ્વીન્દ્રિયના બદ્ધઓદારિકશરીરો હોય છે. દ્વીન્દ્રિયજીવોના મુક્ત-ઓદારિકશરીરો સામાન્ય ઓદારિક શરીરો પ્રમાણુ જાણવા દ્વીન્દ્રિયજીવોને બદ્ધવૈક્રિય અને બદ્ધઆહારકશરીરો નથી હોતાં મુક્ત-વૈક્રિય અને આહારકશરીરોની સંખ્યા મુક્ત ઓદારિક શરીરો જેટલી હોય છે. તેજસ અને કાર્મણુશરીરો ઓદારિક શરીરો પ્રમાણુ જાણવા. જે પ્રમાણુ દ્વીન્દ્રિયજીવોના શરીરોની પ્રરૂપણા કરવામાં આવી છે તેજ પ્રમાણુ ત્રીન્દ્રિય અને ચતુરિન્દ્રિય જીવોના શરીરની પ્રરૂપણા સમજવી. તિર્યંચપંચેન્દ્રિયજીવોના ઓદારિકશરીરો પણ દ્વીન્દ્રિયજીવોના ઓદારિકશરીરો પ્રમાણુ જાણવા.

પંચિદિયતિરિક્ખજોણિયાણં મંતે !
કેવડયા વેડવિયસરીરા પળ્લત્તા ?

ગોયમા ! વેડવિયસરીરા દુવિહા પળ્લત્તા, તં જહા વહેલ્લયા ય મુક્કેલ્લયા ય । તત્થ ણં જે તે વહેલ્લયા તે ણં અસંખિજ્ઞા અસંખિજ્ઞાદિં ઉસ્સપ્પિણી-ઓસપ્પિણીદિં અવહીરંતિ કાલઓ । રેત્તઓ અસંખિજ્ઞાઓ સેઢીઓ પેયરસ્સ અસંખિજ્ઞામાગે । તાસિ ણં સેઢીણં વિક્ખંભસૂદં અંગુલપદમવગ્ગમૂલસ્સ અસં-

પ્રશ્ન-ભંતે ! તિર્યંચપંચેન્દ્રિય જીવોના વૈક્રિયશરીરો કેટલા કયાં છે ?

ઉત્તર- ગોતમ ! વૈક્રિયશરીરો જે પ્રકારના કહેવામાં આવ્યાં છે (૧) બદ્ધ અને (૨) મુક્ત બદ્ધ વૈક્રિયશરીર અસંખ્યાત છે કાળની અપેક્ષાએ સમયે સમયે એક-એક શરીરનો પરિત્યાગ કરતા અસંખ્યાત ઉત્સ-સર્પિણી-અવસર્પિણીકાળ વ્યતીત થઈ જાય અને ક્ષેત્રની અપેક્ષાએ પ્રતરનાં અસંખ્યાત-માભાગમા વર્તમાન અસંખ્યાત શ્રેણીરૂપ છે તે શ્રેણિઓની જે વિષ્કંભસૂચિ છે તે આગળના

ચિજ્જહમાગે । મુક્કેલયા જહા ઓહિયા
ઓરાલિયા તહા માણિયન્વા । આદારય-
સરીરા જહા વેહંદિયાણં, તેયગકમ્મય-
સરીરા જહા ઓરાલિયા ।

૨૧૬. મણુસ્સાણં મંતે ! કેવહ્યા ઓરાલિય- ૨૧૬.
સરીરા પણત્તા ?

ગોયમા ! ઓરાલિયસરીરા દુવિહા
પણત્તા, તં જહા-વહેલયા ય મુક્કેલયા
ય । તત્થ ણં જે તે વહેલયા તે ણં સિય
સંચિજ્જા સિય અસંચિજ્જો । જહંણપપ્પ
સંચેજ્જા । સંચેજ્જાઓ કોહાકોહીઓ
પગૂણતીસં ઠાણાં તિર્જમલપયસ્સે ઉવરિં
ચઉજમલપયસ્સ હેટ્ઠા । અહવ ણં છટ્ઠો
વગ્ગો પંચમવગ્ગપહુપ્પણ્ણો । અહવ ણં
છણ્ણઉહ્લેયણગદાહરાસી ઉક્કોસપપ્પ
અસંચિજ્જા । અસંચિજ્જાહિં ઉસ્સપ્પિ-
ણીઓસપ્પિણીહિં અવહીરંતિ કાલઓ ।
ચેત્તઓ ઉક્કોસપપ્પ રૂવપવિચ્છેહિં મણુ-
સ્સેહિં સેઠી અવહીરહ, કાલઓ-
અસંચિજ્જાહિં ઉસ્સપ્પિણીઓસપ્પિણીહિં,
ચેત્તઓ અંગુલપદમવગ્ગમૂલં તહ્યવગ્ગ-
મૂલપહુપ્પણં । મુક્કેલયા જહા ઓહિયા
ઓરાલિયા તહા માણિયન્વા ।

પ્રથમ વર્ગભૂજના અસંખ્યાતમા ભાગમાં
જેટલી શ્રેણિઓ વર્તમાન હોય તેટલી ગ્રહણ
કરવામાં આવી છે. તે શ્રેણિઓ પ્રમાણ બદ્ધ
વૈકિયશરીર હોય છે. તિર્થંચપંચેન્દ્રિયના
મુક્તવૈકિયશરીરોની સંખ્યા મુક્ત ઔદારિક
શરીરોની સંખ્યા પ્રમાણ છે. આહારક-
શરીરોનું પ્રમાણ દ્વીન્દ્રિયજીવોના આહારક
શરીર પ્રમાણ અને તૈજસ-કાર્મણ્યશરીરોનું
પ્રમાણ ઔદારિક શરીરોના પ્રમાણ જેવું છે.

પ્રશ્ન- ભતે ! મનુષ્યોને ઔદારિક-
શરીર કેટલા હોય છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! મનુષ્યોના ઔદારિક-
શરીરો બે પ્રકારના કહેવામાં આવ્યાં છે તે
આ પ્રમાણે- બદ્ધઔદારિકશરીર અને મુક્ત-
ઔદારિકશરીર. તેમાં જે બદ્ધ ઔદારિકશરીર
છે તે કદાચિત્ સંખ્યાત હોય - કદાચિત્
અસંખ્યાત હોય છે. જઘન્ય પદમાં તેઓ
સંખ્યાત હોય છે અર્થાત્ સમૂર્જિતમનુષ્યો-
નો ઉત્કૃષ્ટ વિરહકાળ ૨૪ મુહૂર્તનો છે. તેથી
જે કાળમાં સમૂર્જિતમનુષ્યો ઉત્પન્ન થતા
નથી અને ફક્ત ગર્ભજ મનુષ્યો જ રહે છે
ત્યારે મનુષ્યોની જઘન્ય સંખ્યા સંખ્યાત
આવી બાય છે. સૌથી ઓછા મનુષ્યોનું
અસ્તિત્વ જ જઘન્યપદ છે. મનુષ્યો સંખ્યાત
હોવાથી બદ્ધઔદારિકશરીરો પણ સંખ્યાતજ
હોય છે. સંખ્યાત કોટી-કોટિ ૨૯ અંક-
સ્થાનરૂપ હોય છે. * આ ૨૯ અકસ્થાન
ત્રણ યમલ પદની ઉપર અને ચાર યમલપ-
દની નીચે (અદર) ગ્રહણ કરવામાં આવ્યા
છે.

જી જઘન્યપદે ગર્ભજ મનુષ્યોનું પ્રમાણ સંખ્યાત
કોટિ-કોટિ ૨૯ અકસ્થાન રૂપ છે તેની ગણતરી
વિવિધ પ્રકારે કરવામાં આવે છે

૧) આ ૨૯ અકસ્થાનો ત્રણ યમલપદની ઉપર અને ચાર
યમલપદની નીચે ગ્રહણ કરવામાં આવ્યા છે ' યમલ ' એ

સિદ્ધાન્તમાન્ય એક સસા છે તેનો દ્વારા આઠ અક
સ્થાનનું જ્ઞાન થાય છે આ જે ૨૯ આક છે તેમાં ત્રણ
યમલ-એક યમલથી આઠ આકનો બોધ થતા ત્રણ યમલ-
થી ૨૪ આકનો બોધ થાય છે, જઘન્યપદે ગર્ભજ મનુષ્ય
૨૯ આક પ્રમાણ હોવાથી ત્રણ યમલની ઉપર છે અને ૪

આ ૨૯ અંકોમાં ગર્ભજ મનુષ્યોની સંખ્યા કહેવામાં આવી છે. અથવા છઠ્ઠાવર્ગની સાથે પાંચમા વર્ગને ગુણિત કરવાથી જે સંખ્યા આવે તે સંખ્યા બરાબર ગર્ભજ મનુષ્યો છે. અથવા ષણ્ણવતિચ્છેદનકદાયા (૯૬ અર્ધચ્છેદોવાળી) રાશિ ૨૯ અક-સ્થાન રૂપ હોય છે.

મણુસ્સાણં મંતે ! કેવડ્યા વેડ-
વ્વિયસરીરા પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! વેડવ્વિયસરીરા દુવિહા
પળ્ણત્તા, તંજહા-વડેલ્લયા ય મુક્કેલ્લયા
ય । તત્થ ણં જે તે વડેલ્લયા તે ણં
સંઘિજ્ઞા સમણ સમણ અવહીરમાણા
અવહીરમાણા સંઘેજ્જેણં કાલેણં અવ-
હીરંતિ, નો ચેવ ણં અવહિયા િસયા ।
મુક્કેલ્લયા જહા ઓહિયા ઓરાલિયાણં
મુક્કેલ્લયા તહા માણિયન્ના ।

મણુસ્સાણં મંતે ! કેવડ્યા આહા-
રગસરીરા પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! આહારગસરીરા દુવિહા
પળ્ણત્તા, તં જહા-વડેલ્લયા ય મુક્કેલ્લયા

પ્રશ્ન— ભ તે ! મનુષ્યોના વૈક્રિયશ-
રીરો કેટલા કહેવામાં આવ્યા છે ?

ઉત્તર— ગૌતમ ! વૈક્રિયશરીરો બે
પ્રકારનાં કહેવામાં આવ્યા છે. તે (૧) બદ્ધ અને
(૨) મુક્ત તેમાં જે બદ્ધ વૈક્રિયશરીર છે તે
સંખ્યાત છે. સમયે-સમયે તેનો પરિત્યાગ
કરતાં સંખ્યાતકાળમાં તેનો પરિત્યાગ થાય
છે વસ્તુતઃ આ રીતે પરિત્યાગ થઈ શકતો
નથી આ ફક્ત સમજવા કલ્પના કરવામાં
આવે છે. મુક્તવૈક્રિયશરીરોનું પ્રમાણ
મુક્તસામાન્યઔદારિકશરીરોની જેમ
અનંત બાણુવું .

પ્રશ્ન— ભ તે ! મનુષ્યોના આહારક
શરીરો કેટલા પ્રકારના છે ?

ઉત્તર— ગૌતમ ! આહારકશરીરો બે
પ્રકારના કહેવામાં આવ્યા છે તે આ પ્રમાણે—

યમલની અ ૨૨ [નીચે] છે તેમ કથન કરી શકાય

(૨) પાંચમા વર્ગમૂળને છઠ્ઠા વર્ગમૂળ સાથે ગુણિત કરતા
જે કળ સંખ્યા આવે તે ૨૯ આક પ્રમાણ હોય છે તે
આ રીતે—૨ નો વર્ગ ૪ છે તે પ્રથમ વર્ગ, ૪ નો વર્ગ ૧૬
થાય તે દ્વિતીય વર્ગ છે ૧૬ નો વર્ગ ૨૫૬ છે તે તૃતીય
વર્ગ, ૨૫૬ નો વર્ગ ૬૫૫૩૬ છે તે ચતુર્થ વર્ગ ૬૫૫૩૬
નો વર્ગ ૪૨૯૪૯૬૭૨૯૬ છે તે પચમ વર્ગ અને
૪૨૯૪૯૬૭૨૯૬ નો વર્ગ ૧૮૪૪૬૭૪૪૦૭૩૭૦૯૫૫૧—
૬૧૬ તે છઠ્ઠો વર્ગ છે આ છઠ્ઠા વર્ગ સાથે પાંચમા વર્ગને
ગુણવાથી ૭૯૨૨૮૧૬૨૫૧૪૨૬૪૩૩૭૫૯૩૫૪૩૯૫૦૩૩૬

આ ૨૯ અંકસ્થાન પ્રમાણ ગર્ભજ મનુષ્ય જનન્ય પદે છે

(૩) ષણ્ણવતિચ્છેદનકદાયા (જેના ૯૬ અર્ધચ્છેદ થઈ શકે)
તેની રાશિ ૨૯ અકપ્રમાણ છે અર્ધચ્છેદ એટલે અર્ધભાગ
કરવો હા ત ૪ નો પ્રથમ અર્ધચ્છેદ ૨ છે અને બીજો
અર્ધચ્છેદ એક છે અર્થાત્ ૪ અકના બે અર્ધચ્છેદ થઈ
શકે તેવો છે તેવી રીતે જેના ૯૬ અર્ધચ્છેદ થઈ શકે તેવો
આક ૨૯ છે તે પાંચમા વર્ગમૂળના ૩૨ અર્ધચ્છેદ છે
અને છઠ્ઠા વર્ગમૂળના ૬૪ અર્ધચ્છેદ છે બંને મળી ૯૬
અર્ધચ્છેદ થાય છનુ અર્ધચ્છેદનકદાયા રાશિ ૨૯ અક છે
તે પ્રમાણ જનન્યપદે ગર્ભજ મનુષ્યો હોય છે

ય । તત્થ ણં જે તે વઢેલ્લયા તે ણં
સિય અત્થિ સિય નત્થિ, જહ્ અત્થિ
જહન્નેણં एको वा दो वा तिणिण वा,
उकोसेणं सहस्सपुहुत्तं । मुक्केल्लया जहा
ओहिया । तेयगकम्मयसरीरा जहा
एएसि च़ेव ओरालिया तहा भाणि-
यव्वा ।

૨૧૭. वाणमंतराणं ओरालियसरीरा जहा नेर- २१७.
इयाणं ।

વાળમંતરાણં મંતે ! કેવડ્યા
વેડવ્વિયસરીરા પળ્લત્તા ?

ગોયમા ! વેડવ્વિયસરીરા દુવિહા
પળ્લત્તા, તં જહા-વઢેલ્લયા ય મુક્કેલ્લયા
ય । તત્થ ણં જે તે વઢેલ્લયા તે ણં
અસંખેજ્જા, અસંખિજ્જાહિં ઉસ્સપ્પિણી-
ઓસપ્પિણીહિં અવહીરંતિ કાલઓ,
ખેત્તઓ અસંખિજ્જાઓ સેઢીઓ પયરસ્સ
અસંખિજ્જહાગે, તાસિ ણં સેઢીણં
વિક્ખંભહ્મઈ સંખેજ્જજોયણસયવગ્ગપલિ-
માગો પયરસ્સ । મુક્કેલ્લયા જહા ઓહિયા
ઓરાલિયા તહાં માણિયવ્વા ।

વાળમંતરાણં મંતે ! કેવડ્યા
તેયગસરીરા પળ્લત્તા ?

ગોયમા ! જહા એસિ ચેવ
વેડવ્વિયસરીરા તહાં તેયગસરીરા માણિ-
યવ્વા । એવં કમ્મયસરીરા વિ માણિ-
યવ્વા ।

(૧) બદ્ધ અને (૨) મુક્ત. આમાં જે બદ્ધ
આહારકશરીરો છે તે કદાચિત્ હોય કદાચિત્
ન હોય. જ્યારે હોય છે ત્યારે જઘન્ય એક
બે, અથવા ત્રણ હોય, ઉત્કૃષ્ટ પૃથક્ સહસ્ર
હોય છે. મનુષ્યોના મુક્તઆહારક સામાન્ય
મુક્તઆહારક બરાબર છે. મનુષ્યોના તૈજસ-
કાર્મણ્યશરીરોનું પ્રમાણ એમના ઔદારિક-
શરીરોના પ્રમાણની જેમ બાળુવું.

અંતરદેવોના ઔદારિકશરીરોનું પ્રમાણ
નારકોના ઔદારિક શરીરોના પ્રમાણની
જેમ બાળુવું.

પ્રશ્ન- ભતે ! વ્યંતરદેવોના વૈકિય-
શરીરો કેટલા કહેવામાં આવ્યાં છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! વ્યંતરદેવોના વૈકિય-
શરીરો બે પ્રકારના છે. (૧) બદ્ધ અને (૨)
મુક્ત. તેમાં જે બદ્ધવૈકિયશરીર છે તે
અસંખ્યાત છે. કાળની અપેક્ષાએ અસંખ્યાત
ઉત્સર્પિણી-અવસર્પિણીકાળના જેટલા સમયો
છે તેટલા બદ્ધવૈકિયશરીરો છે. ક્ષેત્રની
અપેક્ષાએ પ્રતરના અસંખ્યાતમાં ભાગમાં
અંખ્યાત સો યોજનોના વર્ગમૂળરૂપ જે અંશ
તે અંશરૂપ અસંખ્યાત વિષ્કંભસૂચિરૂપ
શ્રેણિઓમાં જેટલા પ્રદેશો છે તે પ્રમાણે
બદ્ધવૈકિયશરીર બાળુવા. વ્યંતરદેવોના મુક્ત
વૈકિયશરીરોનું પ્રમાણ અસુરકુમારોના બને
પ્રકારના આહારક શરીરોના પ્રમાણની જેમ
બાળુવું.

પ્રશ્ન- ભતે ! વ્યંતરદેવોના તૈજસ-
શરીરો કેટલા કહેવામાં આવ્યાં છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! એઓનાં જેમ વૈકિય
શરીરો છે. તેમ તૈજસ શરીરો તથા કાર્મણ્ય
શરીરો છે એમ કહેવું બેઘએ.

જોડસિયાણં મંતે ! કેવડ્યા
ઓરાલિયસરીરા પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! જહા નેરડ્યાણં તહા
માણિયવ્વા ।

જોડસિયાણં મંતે ! કેવડ્યા વેડ-
વ્વિયસરીરા પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! વેડવ્વિયસરીરા દુવિહા
પળ્ણત્તા, તં જહા-વદ્દેલ્લયા ય મુક્કે-
લ્લયા ય । તત્થ ણં જે તે વદ્દલ્લયા
જાવ તાસિણં સેઢી ણં વિક્ખંભસૂઈ
વેહ્મપ્પણંગુલસયવગ્ગપલિભાગો પયર-
સ્સ । મુક્કેલ્લયા જહા ઓહિયા ઓરા-
લિયસરીરા તહા માણિયવ્વા । આહાર-
યસરીરા જહા નેરડ્યાણં તહા માણિ
યવ્વા । તેયગકમ્મયસરીરા જહા ષ્ણસિં
ચેવ વેડવ્વિયસરીરા તહા માણિયવ્વા ।

વેમાણિયાણં મંતે ! કેવડ્યા
ઓરાલિયસરીરા પળ્ણત્તા ?

ગોયમા ! જહા નેરડ્યાણં તહા
માણિયવ્વા ।

વેમાણિયાણં મંતે ! કેવડ્યા
વેડવ્વિયસરીરા પળ્ણત્તા ?

પ્રશ્ન- ભંતે ! જ્યોતિષ્કદેવોના ઔદા-
રિક શરીરો કેટલા હોય છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! જ્યોતિષ્કદેવોના
ઔદારિક શરીરો નારકોના ઔદારિકશરીરો
પ્રમાણે બાણવા

પ્રશ્ન- ભંતે ! જ્યોતિષ્કદેવોના વૈક્રિય-
શરીરો કેટલા હોય છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! વૈક્રિયશરીરો બે
પ્રકારના કહેવામાં આવ્યા છે તે (૧) બદ્ધ
અને (૨) મુક્ત. તેમાં બદ્ધ વૈક્રિય શરીરો
કાળની અપેક્ષાએ અસંખ્યાત છે યાવત
ક્ષેત્રની અપેક્ષાએ પ્રતરના અસંખ્યાતમાં
ભાગમાં સોઢિષટ્ઠપંચાદશ (૨૫૬) પ્રતરાં-
ગુલના વર્ગમૂળરૂપ જે અંશ તે અંશરૂપ
વિષ્કંભસૂચિના અસંખ્યાત પ્રદેશ પ્રમાણ
જ્યોતિષ્કદેવોના બદ્ધવૈક્રિયશરીરો બાણવા.
મુક્તવૈક્રિય શરીરો ઔદારિક શરીરો છે તે
પ્રમાણે બાણવા જ્યોતિષ્કદેવોના આહારક-
શરીરોનું પ્રમાણ નારકીઓના
આહારકશરીરોના પ્રમાણ તુલ્ય બાણવું.
તૈજસ અને કાર્મણ શરીરોનું પ્રમાણ બદ્ધ
અને મુક્તવૈક્રિય શરીરો પ્રમાણે બાણવું

પ્રશ્ન- ભંતે ! વૈમાનિકદેવોના ઔદા-
રિક શરીરો કેટલા હોય છે ?

ઉત્તર- ગૌતમ ! વૈમાનિકદેવોના ઔદા-
રિકશરીરો નારકોના ઔદારિક શરીર
પ્રમાણે બાણવા.

પ્રશ્ન- ભંતે ! વૈમાનિકદેવોના વૈક્રિય-
શરીરો કેટલા છે ?

ગોચર ! વેડવિચસરીરા દુવિદ્યા
પણ્ણત્તા, તં જદ્દા-વદ્દેલ્યા. ચ મુક્કે-
લ્લ્યા ચ । તત્થ ણં જે તે વદ્દલ્લ્યા ।
તે ણ અસંચિજ્ઞા । અસંચેજ્ઞાદિં ઉસ્સ-
પ્પિણીઓસપ્પિણીદિં અવહીરંતિ કાલઓ,
ચેત્તઓ અસંચિજ્ઞા સેદ્ધીઓ પયરસ્સ
અસંચેજ્ઞામાગે । તાસિ ણં સેદ્ધીણં
વિવસંમમ્મદં અંગુલીચવગ્ગમુલં તદ્વચ-
ગમ્મલપદુપ્પણં, અહવ ણં અંગુલતદ્વચ-
ગમ્મલંવળપ્પમાણમેત્તાઓ સેદ્ધીઓ । મુક્કે-
લ્લ્યા જદ્દા ઓદ્ધિયા ઓરાલિયા તદ્દા
માણિયવ્વા । આદારગસરીરા જદ્દા નેર-
ડયાણં । તેયગકમ્મચસરીરા જદ્દા ઇપ્પસિં
ચેવ વેડવિચસરીર તદ્દા માણિયવ્વા ।
સે તં મુહુમે ચેત્તપલિઓવમે । સે તં
ચેત્તપલિઓવમે । સે તં પલિઓવમે ।
સે તં વિમાગનિપ્પણ્ણે । સે તં કાલ-
પ્પમાણે ।

૨૧૮. સે કિં તં ભાવપ્પમાણે ?

ભાવપ્પમાણે-તિવિદ્ધે પણ્ણત્તે, તં
જદ્દા-ગુણપ્પમાણે નયપ્પમાણે સંસ્રપ્પ-
માણે ।

૨૧૯. સે કિં તં ગુણપ્પમાણે ?

ગુણપ્પમાણે-દુવિદ્ધેપણ્ણત્તે, તં જદ્દા

ઉત્તર- ગૌતમ ! વૈદિક્યશરીર એ
પ્રકારના હોય છે (૧) બદ્ધ અને (૨) મુક્ત.
તેમા જે બદ્ધવૈદિક્યશરીર તે અસ જ્યાત છે.
તેમાથી સમયે સમયે, જો એક-એક શરીરનો
પરિત્યાગ કરીએ તો અસ જ્યાત ઉત્સર્પિણી-
અવસર્પિણી વ્યતીત થઈ જાય અર્થાત્ અસં-
જ્યાત ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી કાળના સમય
પ્રમાણ બદ્ધવૈદિક્યશરીરો જાણવા ક્ષેત્રની
અપેક્ષાએ પ્રતરના અસંજ્યાતમા ભાગમા
વર્તમાન અસ જ્યાત શ્રેણિઓની જેટલી
પ્રદેશરાશિ હોય છે તેટલા છે અત્રે શ્રેણિ-
ઓની વિષ્ક ભસૂચિ ગ્રહણ કરવામા આવે છે
તેનું પ્રમાણ તૃતીયવર્ગભૂજની માથે ગુણિત
અંગુલના દ્વિતીય વર્ગભૂજ પ્રમાણ છે
અથવા અંગુલના તૃતીયવર્ગભૂજનો ઘન
કરવાથી જે અ જ્યા આવે તત્પ્રમાણ શ્રેણીઓ
ગ્રહણ કરવામા આવી છે મુક્તવૈદિક્યશરી-
રોનું પ્રમાણ સામાન્ય મુક્ત ઓદારિક્યશરીર
પ્રમાણ જાણવું. બદ્ધ અને મુક્ત આહારક-
શરીરોનું પ્રમાણ નારકોના આહારક
શરીર પ્રમાણ જાણવું તેજસ અને કાર્મણ-
શરીર એમના વૈદિક્યશરીરોની જેમજ
જાણવા આ પ્રમાણે સૂક્ષ્મક્ષેત્રપદ્યોપમનું
સ્વરૂપ છે આવહારિક અને સૂક્ષ્મ એવા
જે ભેદવાળા ક્ષેત્રપદ્યોપમનું સ્વરૂપ પણ
નિરૂપિત થઈ ગયું આ પ્રમાણે પદ્યોપમ
આપ્રમાણે [કાળના] વિભાગો પણ નિર્દિષ્ટ થયા
અને કાળપ્રમાણનું સ્વરૂપ વર્ણન જાણવું

૨૧૮. પ્રશ્ન- ભલે ! ભાવપ્રમાણ શું છે ?

ઉત્તર- ભાવપ્રમાણ ત્રણ પ્રકારે પ્રસૂત
થયેલ છે. તે આ પ્રમાણે- (૧) ગુણપ્રમાણ
(૨) નયપ્રમાણ અને (૩) સંજ્યાપ્રમાણ.

૨૧૯. પ્રશ્ન- ભલે ! ગુણપ્રમાણ શું છે ?

ઉત્તર- જીવગુણપ્રમાણ અને અજીવ-

જીવગુણપ્પમાણે અજીવગુણપ્પમાણે ચ ।

સે કિં તં અજીવગુણપ્પમાણે ?

અજીવગુણપ્પમાણે-પંચવિદે પળ્લપ્પે તં
જહા-વળ્લગુણપ્પમાણે ગંધગુણપ્પમાણે
રસગુણપ્પમાણે ફાસગુણપ્પમાણે સંઠા-
ગગુણપ્પમાણે ।

સે કિં તં વળ્લગુણપ્પમાણે ?

વળ્લગુણપ્પમાણે પંચવિદે પળ્લપ્પે,
તં જહા-કાલવળ્લગુણપ્પમાણે જાવ સુક્કિ-
લ્લવળ્લગુણપ્પમાણે । સે તં વળ્લગુણપ્પ-
માણે ।

સે કિં તં ગંધગુણપ્પમાણે ?

ગંધગુણપ્પમાણે-દુવિદે પળ્લપ્પે,
તં જહા-સુરભિગંધગુણપ્પમાણે દુર-
ભિગંધગુણપ્પમાણે । સે તં ગંધગુણપ્પ-
માણે ।

સે કિં તં રસગુણપ્પમાણે ?

રસગુણપ્પમાણે-પંચવિદે પળ્લપ્પે,
તં જહા-તિત્તરસગુણપ્પમાણે જાવ મહુર-
રસગુણપ્પમાણે । સે તં રસગુણપ્પમાણે ।

સે કિં તં ફાસગુણપ્પમાણે ?

ફાસગુણપ્પમાણે-અદ્ધવિદે પળ્લપ્પે,
તં જહા-કવ્વલ્લફાસગુણપ્પમાણે જાવ
લુલ્લફાસગુણપ્પમાણે । સે તં ફાસ-
ગુણપ્પમાણે । સે તં ફાસગુણપ્પમાણે ।

સે કિં તં સંઠાગુણપ્પમાણે ?

ગુણપ્પમાણ આ બે રૂપે ગુણપ્પમાણ છે .

પ્રશ્ન-ભતે ! અજીવગુણપ્પમાણ ગુ છે ?

ઉત્તર-અજીવગુણપ્પમાણ આઠ પ્રકાર-
રત્તું છે- (૧) વર્ણગુણપ્પમાણ (૨) ગંધગુણ-
પ્પમાણ (૩) રસગુણપ્પમાણ (૪) સ્પર્શગુણ-
પ્પમાણ અને (૫) સંસ્થાનગુણપ્પમાણ .

પ્રશ્ન-ભતે ! વર્ણગુણપ્પમાણ ગુ છે ?

ઉત્તર-વર્ણગુણપ્પમાણ પાંચ પ્રકારતું
કહેવામાં આવ્યું છે તે આ પ્રમાણે- કૃષ્ણ-
વર્ણગુણપ્પમાણ યાવત્ શુકલવર્ણગુણપ્પમાણ .

પ્રશ્ન-ભતે ! ગંધગુણપ્પમાણ ગુ છે ?

ઉત્તર-સુરભિગંધ અને દુરભિગંધ
આ બે પ્રકારે ગંધગુણપ્પમાણ છે

પ્રશ્ન-ભતે ! રસગુણપ્પમાણ ગુ છે ?

ઉત્તર-રસગુણપ્પમાણના પાંચ પ્રકાર છે
તે આ પ્રમાણે- તિત્તરસપ્પમાણ યાવત્
મધુરરસપ્પમાણ આ રસગુણપ્પમાણ છે

પ્રશ્ન-ભતે ! સ્પર્શગુણપ્પમાણ ગુ છે ?

ઉત્તર-સ્પર્શગુણપ્પમાણના આઠ પ્રકાર
પ્રત્યક્ષ છે તે આ પ્રમાણે- કર્કશગુણપ્પમાણ
માણ યાવત્ રક્ષસ્પર્શગુણપ્પમાણ આ
સ્પર્શગુણપ્પમાણ છે

પ્રશ્ન-ભતે ! સંસ્થાનગુણપ્પમાણ ગુ છે ?

સંઠાણગુણપ્પમાણે-પંચવિદે પ્પણત્તે,
તં જહા-પરિમંડલસંઠાણગુણપ્પમાણે
વટ્ટસંઠાણગુણપ્પમાણે તંસસંઠાણગુણપ્પ-
માણે ચડરંસસંઠાણગુણપ્પમાણે આયયસં-
ઠાણગુણપ્પમાણે । સે તં સંઠાણગુણપ્પ-
માણે । સે તં અજીવગુણપ્પમાણે ॥

૨૨૦. સે કિં તં જીવગુણપ્પમાણે ?

૨૨૦.

પ્રશ્ન- ભંતે ! જીવગુણ પ્રમાણ શું છે ?

જીવગુણપ્પમાણે-તિવિદે પ્પણત્તો,
તં જહા-ણાણગુણપ્પમાણે, દંસણગુણ-
પ્પમાણે, ચરિત્તગુણપ્પમાણે ।

ઉત્તર- જ્ઞાનગુણ, દર્શનગુણ, અને
ચારિત્રગુણરૂપ જીવગુણપ્રમાણ છે.

સે કિં તં ણાણગુણપ્પમાણે ?

પ્રશ્ન- ભંત ! જ્ઞાનગુણ પ્રમાણનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

ણાણગુણપ્પમાણે-ચડવ્વિદે પ્પણત્તો, તં
જહા-પચ્ચક્ખે, અણુમાણે, ઓવમ્મે આગમે ।

ઉત્તર- પ્રત્યક્ષ, અનુમાન, ઉપમાન
અને આગમરૂપ જ્ઞાનગુણ પ્રમાણ બાણવું.

સે કિં તં પચ્ચક્ખે ?

પ્રશ્ન- ભંતે ! પ્રત્યક્ષનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

પચ્ચક્ખે દુવિદે પ્પણત્તો, તં જહા-
ઈંદિયપચ્ચક્ખે ય ણોંઈંદિયપચ્ચક્ખે ય ।

ઉત્તર- ઇન્દ્રિય પ્રત્યક્ષ અને નોઇન્દ્રિય
પ્રત્યક્ષ રૂપ પ્રત્યક્ષપ્રમાણ છે.

સે કિં તં ઈંદિયપચ્ચક્ખે ?

પ્રશ્ન- ઇન્દ્રિયપ્રત્યક્ષ શું છે ?

ઈંદિયપચ્ચક્ખે પંચવિદે પ્પણત્તો,
ત જહા-સોંઈંદિયપચ્ચક્ખે ચક્ખુરિંદિય-
પચ્ચક્ખે, ઘાણિંદિયપચ્ચક્ખે જિલ્લિંદિ-
યપચ્ચક્ખે ફાસિંદિયપચ્ચક્ખે । સે તં
ઈંદિયપચ્ચક્ખે ।

ઉત્તર- ઇન્દ્રિયપ્રત્યક્ષના પાંચ પ્રકાર
કહેવામા આવ્યા છે. તે આ પ્રમાણે- (૧)
શ્રોત્રેન્દ્રિયપ્રત્યક્ષ (૨) ચક્ષુઇન્દ્રિયપ્રત્યક્ષ (૩)
ઘ્રાણેન્દ્રિયપ્રત્યક્ષ (૪) જિહ્વા-ઇન્દ્રિયપ્રત્યક્ષ
(૫) સ્પર્શનઇન્દ્રિયપ્રત્યક્ષ. આ પ્રમાણે
ઇન્દ્રિયપ્રત્યક્ષ છે.

સે કિં તં ણોંઈંદિયપચ્ચક્ખે ?

પ્રશ્ન- ભંતે ! નોઇન્દ્રિયપ્રત્યક્ષ શું છે ?

ણોંઈંદિયપચ્ચક્ખે તિવિદે પ્પણત્તો,
તં જહા-ઓઢિણાણપચ્ચક્ખે, મળપજ્જવ-
નાણપચ્ચક્ખે, કેવલણાણપચ્ચક્ખે । સે

ઉત્તર- અવધિજ્ઞાનપ્રત્યક્ષ, મનઃપર્ય-
વજ્ઞાનપ્રત્યક્ષ અને કેવળજ્ઞાન પ્રત્યક્ષ સ્વરૂપ
નોઇન્દ્રિયપ્રત્યક્ષ બાણવું. આપ્રમાણે પ્રત્યક્ષનું

તં ણોંદિયપચ્ચક્ખે । સે તં પચ્ચક્ખે ॥

સ્વરૂપવર્ણન પૂર્ણ થયું.

૨૨૧. સે કિં તં અણુમાણે ?

૨૨૧.

પ્રશ્ન- ભંતે ! અનુમાનપ્રમાણ શું છે ?

અણુમાણે-તિવિદે પળ્લત્તે, તં
જહા-પુવ્વવં સેસવં દિટ્ઠસાહમ્મવં ।

ઉત્તર- અનુમાન ત્રણ પ્રકારના કહે-
વામાં આવ્યાં છે. તે આ પ્રમાણે— (૧)
પૂર્વવત્ (૨) શેષવત્ (૩) દષ્ટસાધર્મ્યવત્.

સે કિં તં પુવ્વવં ?

પ્રશ્ન- ભંતે ! પૂર્વવત્ અનુમાન શું છે ?

પુવ્વવં પંચવિદં પળ્લત્તં, તં જહા-
સ્વત્તેણ વા ૧ વળેણ ૨ વા લંછણેણ વા ૩
મસેણ વા ૪ તિલ્લેણ વા ૫ ગાહા-

ઉત્તર- પૂર્વવત્ અનુમાન- ચિહ્નો વગે-
રેથી જે અનુમાન કરવામાં આવે તે આ
પ્રકારનું છે— ક્ષત-શરીરમાં ઉત્પન્ન થનાર
ધા, ત્રણ-કૂતરાદિના કરડવાથી શરીરમાં ધા
થાય તે, લાછન-કામ દેવાથી શરીરમાં જે
નિશાની થાય તે, મસા અને તલ, આ પાંચ
ચિહ્નોવડે ઉત્પન્ન થયેલ અનુમાન પૂર્વવત્
કહેવામાં આવ્યું છે. કોઈ માતાનો પુત્ર
બાલ્યવસ્થામાં જ પરદેશ જતો રહ્યો હોય.
પરદેશમાં તે તરૂણ થઈ ગયો જ્યારે તે પાછો
ફર્યો ત્યારે માતાએ કોઈ ચિહ્નના આધારે
તેને ઓળખી લીધો. આ પ્રમાણે પૂર્વવત્
અનુમાન છે.

“ માયા પુત્તં જહા નટ્ટં, જુવાણં
પુણરાગયં ।

કાર્ક પચ્ચમિજાણેજ્ઞા, પુવ્વલિ-
મેણ કેળઈ ॥૧॥

સે તં પુવ્વવં ।

પ્રશ્ન- ભંતે ! શેષવત્ અનુમાન શું છે ?

સે કિં તં સેસવં ?

સેસવં પંચવિદં પળ્લત્તં, તં જહા-
કજ્જેણં કારણેણં ગુણેણં અવયવેણં
આસણં ।

ઉત્તર- કાર્ય, કારણ, ગુણ, અવયવ
અને આશ્રય આ પાંચદ્વારો જે અનુમાન
કરવામાં આવે તે શેષવત્ અનુમાન કહેવાય છે

સે કિં તં કજ્જેણં ?

પ્રશ્ન- કાર્યથી ઉત્પન્ન થનાર શેષવત્
અનુમાન શું છે ?

કજ્જેણં-સંઘં સદ્દેણં, મેરિં તાહિ-
ણં, વસમં દિક્કિણં, મોરં કેકાહિણં
હયં હેસિણં, ગયં ગુલ્લુહિણં, રહં
બળઘણાહિણં । સે તં કજ્જેણં ।

ઉત્તર- કાર્ય ઉપરથી કારણનું અનુમાન
કરવું તે કાર્યથી ઉત્પન્ન થનાર શેષવત્ છે
તે આ પ્રમાણે— શંખનો ધ્વની સાંભળી
શંખનું, ભેરીના તાડનથી ભેરીનું, બળદોના
અવાજ સાંભળી બળદનું, મોરનો કેકારવ

સાંભળી મેઝૂરનું જુહાહાટ સાંભળી ઘોડાનું હાથીની ચીખ સાંભળી હાથીનું, એવં ધન-ધનાયિત સાંભળી રથનું અનુમાન કરવું તે કાર્યલિંગથી ઉત્પન્ન થયેલ શેષવત્ અનુમાન છે.

સે કિં તં કારણેણં ?

કારણેણં તંત્રો પડસ્સ કારણં,
ળ પડો તંતુકારણં, વીરણા કડસ્સ
કારણં, ણ કડો વીરણાકારણ, મિર્પિ-
ડો ઘડસ્સ કારણં, ણ ઘડો મિર્પિડ-
કારણં । સે તં કારણેણં ।

સે કિં તં ગુણેણં ?

ગુણેણં-સુવર્ણં નિકસેણં, પુષ્પં
ગંધેણં, લવણં રસેણં, મહુરં આસાયણં,
વત્યં ફાસેણં । સે તં ગુણેણં ।

સે કિં તં અવયવેણં ?

અવયવેણં-મહિસં સિંગેણં, કુક્કુહં
સિઠાણ, હત્થિં વિસાણેણં, વરાહં દાઠાણ,
મોરં પિચ્છેણં, આસં સુરેણં, વગ્ધ નહેણં,
ચમરિં ચાલ્લગ્ગેણં, ચાણરં લંગૂલેણં, દુપયં,
મણુસ્માદિ, ચડપ્પયં ગવયાદિ, વહુપયં
ગોમિયાદિ, નીદં કેસરેણં વસહં કકુણં.

પ્રશ્ન- ભંતે ! કારણરૂપ લિંગથી ઉત્પન્ન થનાર શેષવત્ અનુમાન શું છે ?

ઉત્તર- કારણરૂપ લિંગથી ઉત્પન્ન થનાર શેષવત્ અનુમાન આ પ્રમાણે છે- પટ (વસ્ત્ર) નું કારણ તંતુરેખા છે, પટ તંતુનું કારણ નથી. વીરણા- તુણવિશેષ કટ-સાદીનું કારણ છે, સાદી વીરણાનું કારણ નથી. માટીપિંડ ઘટનું કારણ છે, ઘટ માટીનું કારણ નથી. આ કારણલિંગજન્ય શેષવત્ અનુમાન છે.

પ્રશ્ન- ભંતે ! ગુણલિંગજન્ય શેષવત્ અનુમાન શું છે ?

ઉત્તર- ગુણલિંગજન્ય શેષવત્ અનુમાન આ પ્રમાણે છે સોનાની કસોટીપર ઘસવાથી કસોટીપરની રેખા જોઈ સુવર્ણનું, ગંધથી, પુષ્પનું, રસથી લવણનું, આત્વાદથી મદિરાનું એવં સ્પર્શથી વસ્ત્રનું અનુમાન કરવું તે ગુણાનિષ્પન્ન શેષવત્ અનુમાન છે.

પ્રશ્ન- ભંતે ! અવયવરૂપલિંગથી નિષ્પન્ન શેષવત્ અનુમાન શું છે ?

ઉત્તર- અવયવરૂપલિંગથી નિષ્પન્ન શેષવત્ અનુમાન આ પ્રમાણે છે- શ્રૃંગથી મહિષનું, શિખાથી કુર્કટનું, વિષાણથી હાથીનું, દંટાથી વરાહનું, પીંછાથી મચ્છરનું, ખરીઓથી ઘોડાનું, નખથી વ્યાઘ્રનું, ખાલા-ગ્રથી ચમરીનું, લાંગૂલ-પૂછડાથી વાંદરાનું, દ્વિપદથી મનુષ્યાદિનું, ચતુષ્પદથી ગાયાદિનું,

મહિલં વલયવાહાણ ।

ગાહા-પડિયરવધેણં મહં, જાણિ-
જ્ઞા મહિલિયં નિવસણેણં । સિત્થેણં
દોણપાગં, કવિંચ એકાણ ગાહાણ ॥૧॥
સે ત અવયવેણં ।

સે કિં ત આસણં ?

આસણં—અગ્નિ ધૂમ્મેણં, સલિલ
વલાગેણં, વુટ્ઠિં અન્નવિકારેણં કુલપુત્તં
સીલસમાચારેણં । સે તં આસણં ।
સે ત સેસવં ॥

૨૨૨. સે કિં તં દિટ્ઠસાહમ્મવં ?

દિટ્ઠસાહમ્મવં દુવિહં પળ્લત્તં, ત
જહા-સામન્નદિટ્ઠં ચ વિસેસદિટ્ઠં ચ ।

સે કિં તં સામન્નદિટ્ઠં ?

સામન્નદિટ્ઠં—જહા એગો પુરિસો
તહા વહવે પુરિસા, જહા વહવે પુરિસા
તહા એગો પુરિસો । જહા એગો કરિસા-

ઘણાપગોથી ગોમિકાદિનું, કેશરાળથી
સિંહનું, કકુદથી બળદનું, વલયયુક્ત બાહુથી,
સ્ત્રીનું અનુમાન કરવું તે અવયવલિંગજન્ય
શેષવત્ અનુમાન છે. ગાથામાં કહ્યું પણ છે.

પરિકરબંધન—યોદ્ધાના વિશેષપ્રકારના
પોશાકથી યોદ્ધાનું જ્ઞાન થાય છે. વસ્ત્ર-
વિશેષથી મહિલા જણાય જાય છે. મીઝી-
ગયેલ (પાકી ગયેલ) એક દાણાથી દ્રોણ-
પાક અને એક ગાથા ઉપરથી કવિનું જ્ઞાન
થઈ જાય છે. તે અવયવલિંગજન્ય શેષવત્-
અનુમાન છે.

પ્રશ્ન—આશ્રયજન્ય શેષવત્ અનુમાન
શું છે ?

ઉત્તર—આશ્રયજન્ય શેષવત્ અનુમાન
આ પ્રમાણે છે જેમકે— ધૂમથી અગ્નિનું,
બગલાઓની પંકિતથી પાણીનું, વાદળાના
વિકારથી વૃષ્ટિનું, શીલના સદાચારથી કુલ-
પુત્રનું, અનુમાન થાય છે. આ રીતે આશ્ર-
યથી આશ્રયીનું શેષવત્ અનુમાન છે.

૨૨૨

પ્રશ્ન—ભતે ! દષ્ટસાધર્મ્યવત્ અનુ-
માન તે શું છે ?

ઉત્તર—ભતે ! દષ્ટ સાધર્મ્યવત્—(દષ્ટ
પદાર્થ સાથે અન્ય અદષ્ટનું સાધર્મ્ય)
અનુમાન બે પ્રકારનું કહેવામાં આવ્યું છે
તે આ પ્રમાણે— (૧) સામાન્યદષ્ટ અને
(૨) વિશેષદષ્ટ.

પ્રશ્ન—ભતે ! સામાન્યદષ્ટઅનુમાન
શું છે ?

ઉત્તર—કોઈ પદાર્થ સામાન્યરૂપથી દષ્ટ
હોય તે સાથે અન્ય અદષ્ટના સાધર્મ્યનું
અનુમાન કરવું તે સામાન્યદષ્ટ અનુમાન છે.

વળો તદ્વા વહ્વે કરિસાવણા, જદ્વા વહ્વે,
કરિસાવણા તદ્વા ઇગો કરિસાવણો ।
સે તં સામન્નદિદ્વં ।

સે કિં તં વિસેસદિદ્વં ?

વિસેસદિદ્વં સે જદ્વાણામણ-કેઢ-
પુરિસે કચિ પુરિસં વહૂણં પુરિસાણં મજ્જે
પુવ્વદિદ્વં પચ્ચમિજાણેજ્જા-અયં સે પુરિ-
સે । વહૂણં કરિસાવણાણં મજ્જે પુવ્વદિદ્વં
કરિસાવણે પચ્ચમિજાણિજ્જા-અયં સે
કરિસાવણે । તસ્સ સમાસઓ તિવિદ્વં ગદ્ધ-
ણં ભવઈ, તં જદ્વા-અઈયકાલગ્ગહણં, પદ્ધ-
પ્પણકાલગ્ગહણં, અણાગયકાલગ્ગહણં ।

સે કિં તં અઈયકાલગ્ગહણં ?

અઈયકાલગ્ગહણં-ઉત્તણાણિ વણા-
ણિ, નિપ્પણસસ્સં વા મેઢ્ઍણિ, પુણ્ણાણિ
ય કુંડસરણઈદીઢિયાતડાગાઈં પાસિત્તા
તેણં સાઢિજ્જઈ જદ્વા-સુવુટ્ઠી આસી ।
સે તં અતીયકાલગ્ગહણં ।

જેમકે- એક પુરુષનો આકાર જોઈ અન્ય
ઘણા પુરુષોનો પણ આવો આકાર હોય છે.
તેવું અનુમાન કરવું અથવા સામાન્યરૂપે
ઘણાપુરુષોને જોઈ જેવા આ ઘણા પુરુષો છે
તેવો એક પુરુષ હશે. જેવો એક કાર્ષાપણુ-
સિદ્ધો તેવા અનેક કાર્ષાપણુ, જેવા અનેક
કાર્ષાપણુ તેવો એક કાર્ષાપણુ આને સામા-
ન્યદૃષ્ટિઅનુમાન કહેવામા આવે છે.

પ્રશ્ન- ભતે ! વિશેષદૃષ્ટિસાધર્મ્યવત
અનુમાન શુ છે ?

ઉત્તર- વિશેષરૂપથી દૃષ્ટપદાર્થના સાધ-
ર્મ્યથી અદૃષ્ટનું અનુમાન કરવું તે વિશેષ-
દૃષ્ટિસાધર્મ્યવત અનુમાન છે જેમકે- જેમ
કોઈ પુરુષ અનેક પુરુષોની વચ્ચેમાં રહેલ
પૂર્વદૃષ્ટા પુરુષને ઓળખી લે છે કે ' આ
તેજ માણસ છે ' આ અનુમાનપ્રયોગમા
પુરુષવિશેષને વિશેષરૂપથી મૂકવામાં આવ્યો
છે તેથી આ અનુમાન વિશેષદૃષ્ટ છે તેજ
રીતે ઘણા સિદ્ધાઓની વચ્ચેમાંથી પૂર્વદૃષ્ટ
સિદ્ધાને જાણી લેવો કે ' આ તેજ સિદ્ધો છે
તે વિશેષદૃષ્ટિઅનુમાનનો વિષય સંક્ષેપમા
ત્રણ પ્રકારનો હોય છે તે આ પ્રમાણે-
અતીતકાળનો વિષય, વર્તમાનકાળનો વિષય
અને ભવિષ્યકાળનો વિષય, અર્થાત્ અનુ-
માનદ્વારા ભૂત, ભવિષ્ય, વર્તમાન ત્રણે
કાળની વાત જાણી શકાય છે.

પ્રશ્ન- ભતે ! અતીતકાળત્રહણુ શુ છે ?

ઉત્તર- વનોમા ઉગેલધાસ તથા સસ્યા-
કુરોથી હરિતવાણી થયેલી પૃથ્વી તથા કુડ,
સરોવર, નદી, દીર્ઘકા-વાવ, પ્રસિદ્ધ જળાશય
વગેરેને જળથી સંપૂર્ણિત જોઈ અતીતમાં
થયેલ સુવૃદ્ધિનું અનુમાન કરવું.

સે કિં તં પદુપ્પણકાલગ્ગહણં ?

પદુપ્પણકાલગ્ગહણંસાહું ગોયર-
ગ્ગયં વિચ્છદ્ધિયપરભત્તપાણં પાસિત્તા
તેણં સાહિજ્જહ જહા સુભિક્ખે વટ્ટઈ ।
સે તં પદુપ્પણકાલગ્ગહણંહણં ।

સે કિં તં અણાગયકાલગ્ગહણં ?

અણાગયકાલગ્ગહણં—“ અબ્ભસ્સ
નિમ્મલત્તં, કસિણા ય ગિરી સવિજ્જુયા
મેહા । થણિયં વાઉબ્ભામો, સંજ્ઞા રત્તા
પણિટ્ટા ય ॥૧॥ વારુણં વા મહિંદં વા
અણગયરં વા પસત્થં ઉપ્પાયં પસિત્તા તેણં
સાહિજ્જહ જહા—સુવુટ્ટિ ભવિસ્સહ । સે
તં અણાગયકાલગ્ગહણં ।

एएसिं चेव विवज्जासे तिविहं
गहणं भवइ, तं जहा—अतीयकालगहणं
पदुप्पणकालगहणं अणागयकालगहणं ।

સે કિં તં અતીયકાલગ્ગહણં ?

અતીયકાલગ્ગહણં નિત્તણાં વણાં, અનિ-
પ્પણસસ્સં વા મેહણિ, સુક્કાણિ ય
કુંડસરણઈદિહીયતહાગાં પાસિત્તા તેણં
સાહિજ્જહ, જહા—કુવુટ્ટી આસી, સે ત
અતીયકાલગ્ગહણં ।

પ્રશ્ન— ભંતે ! પ્રત્યુત્પન્નકાળથી
અહણુ શું છે ?

ઉત્તર— પ્રત્યુત્પન્નકાળથી અહણુ આ
પ્રમાણે છે. લિક્ષામાટે બહાર નિકળેલા
સાધુને કે જેને ગૃહસ્થોએ પ્રચુર ભક્તપાન
આપ્યું છે, તે જોઈને તેણે અનુમાન કર્યું કે
‘ અહીં સુલિક્ષ છે. ’

પ્રશ્ન— ભંતે ! અનાગતકાલઅહણુ શું છે ?

ઉત્તર— અનાગતકાલથી અહણુ આ
પ્રમાણે છે— આકાશની નિર્મળતા, કૃષ્ણવર્ણ-
વાળા પર્વતો, વિદ્યુત્સહિતમેઘ, મેઘની
ગર્જના, વૃષ્ટિને નહિ રોકનાર પવનની ગતિ
અર્થાત્ પૂર્વનો પવન, રક્તવર્ણવાળી સંધ્યા,
આદ્રા, મૂળ નક્ષત્રોથી ઉત્પન્ન થયેલ અથવા
રોહિણી, જ્યેષ્ઠા, આદિ નક્ષત્રોવડે ઉત્પન્ન
થયેલ ઉત્પાતને અથવા અન્ય ઉત્પાતોને,
દિગ્દાહ, ઉલ્કાપાત વગેરે ઉપદ્રવો કે જે
વૃષ્ટિના પ્રશસ્ત નિમિત્તો છે તે જોઈને અનુ-
માન કરવું ‘ સુવૃષ્ટિ થશે ’. આ અનુમાન
અનાગતકાળઅહણુ અનુમાન છે.

આ ઉદ્ગતતૃણ, વનાદિ પૂર્વોક્ત લિંગની
વિપરીતતામા પણ ત્રણ પ્રકારનું અહણુ
થાય છે. તે આ પ્રમાણે— અતીતકાળ અહણુ,
પ્રત્યુત્પન્ન (વર્તમાન) કાળઅહણુ, અના-
ગતકાળ અહણુ.

પ્રશ્ન— ભંતે ! અતીતકાળ અહણુ શું છે ?

ઉત્તર— અતીતકાળ અહણુ આ પ્રમાણે
છે— તૃણ રહિત વનો, અનિપ્પન્ન ધાન્ય યુક્ત
ભૂમિ, શુષ્કકુંડ, સર, નદી, દીર્ઘિકા, જળાશય
વગેરે જોઈ અનુમાન કરવું કે આ દેશમા વૃષ્ટિ
થઈ નથી. તે અતીતકાળ અહણુ છે.

સે કિ તં પડુપ્પણકાલગ્ગહણં ?

પડુપ્પણકાલગ્ગહણં—સાહું ગોય—
રગ્ગગયં મિત્તઁ અલભમાણં પાસિત્તા
તેણં સાહિજ્જહં—જહા દુમ્મિક્કઁ વટ્ઠહં, સે
તં પડુપ્પણકાલગ્ગહણં ।

સે કિ તં અણાગયકાલગ્ગહણં ?

અણાગયકાલગ્ગહણં—“ધૂમાયંતિ
દિસાઓ સવિયમેક્કાણી અપહિવદ્ધા વાયા ।
નેરહયા યલ્લ, કુલ્લદ્ધીમેવં નિવેયંતિ ॥૧॥
અગ્ગેયં વા વાયવ્વ વા અણ્ણયરં વા
અપ્પસત્થં ઉપ્પાયં પાસિત્તા તેણં સાહિ-
જ્જહં, જહા—કુલ્લદ્ધી ભવિસ્સઈ । સે તં
અણાગયકાલગ્ગહણં । સે તં વિસેસદિટ્ઠં ।
સે તં દિટ્ઠસાહમ્મવં । સે તં અણુમાણે ॥

પ્રશ્ન— ભતે ! પ્રત્યુત્પન્નકાળગ્રહણ
શુ છે ?

ઉત્તર—પ્રત્યુત્પન્નકાળગ્રહણ આ પ્રમાણે
છે— લિક્ષાન્નમાટે આવેલ કોઈ સાધુને
લાભથી વચિત ભેઈને અત્યારે અહીં
‘દુર્લિક્ષ છે’ એવું અનુમાન કરવું તે
પ્રત્યુત્પન્નકાળ ગ્રહણ છે.

પ્રશ્ન— અનાગતકાળગ્રહણ શુ છે ?

ઉત્તર— અનાગતકાળગ્રહણ આ પ્રમાણે
છે— દિશાઓ સધૂમ હોય, પૃથ્વી ફાટી ગઈ
હોય, છિદ્રો પડી ગયા હોય, પવન દક્ષિણ
દિશાનો વહેતો હોય, આ વૃષ્ટિના અભા-
વના ચિહ્નો ભેઈ તથા અગ્નિ કે વાયુ
સંબંધી કે અન્ય અપ્રશસ્ત ઉત્પાતોને
ભેઈને ‘અહીં વૃષ્ટિ થશે નહીં’ આવું
અનુમાન કરવું તે અનાગતકાળ ગ્રહણ છે.
આ પ્રમાણે વિશેષદષ્ટસાધર્મ્યવત્ અનુમાનનું
સ્વરૂપ જાણવું.

૨૨૩. સે કિ તં ઓવમ્મે ?

ઓવમ્મે—દુવિદ્ધે પ્પણત્તે, તં જહા—
સાહમ્મોવણીયં ય વેદમ્મોવણીયં ય ।

સે કિ તં સાહમ્મોવણીયં ?

સાહમ્મોવણીયં—તિવિદ્ધે પ્પણત્તે,
તં જહા—કિંચિસાહમ્મોવણીયં, પાયસા-
હમ્મોવણીયં, સન્નવસાહમ્માવણીયં ।

૨૨૩. પ્રશ્ન— ભતે ! ઉપમાનપ્રમાણનું સ્વરૂપ
કેવું છે ?

ઉત્તર—ઉપમાવડે વસ્તુસ્વરૂપને જાણવું
તે ઉપમાનપ્રમાણ તેના બે પ્રકાર કહેવામાં
આવ્યાં છે તે આ પ્રમાણે— (૧) સાધર્મ્યો-
પનીત અને (૨) વૈધર્મ્યોપનીત

પ્રશ્ન— ભદ્ર ત ! સાધર્મ્યોપનીત શુ છે ?

ઉત્તર— સમાનતાના આધારે ઉપમા
આપવામાં આવે તેને સાધર્મ્યોપનીત કહે-
વામાં આવે છે તેના ત્રણ ભેદ છે. તે આ
પ્રમાણે— (૧) કિંચિત્સાધર્મ્યોપનીત (૨)
પ્રાય સાધર્મ્યોપનીત અને (૩) સર્વસાધ-
ર્મ્યોપનીત.

સે કિ તં કિચિસાહમ્મોવણી ?

કિચિસાહમ્મોવણી—જહા મંદરો તહા સરિસવો, જહા સરિસવો તહા મંદરો, જહા સમુદ્દો તહા ગોપ્પયં, જહા ગોપ્પયં તહા સમુદ્દો, જહા આઈચ્ચો તહા સ્વજ્જોઓ, જહા સ્વજ્જોઓ તહા આઈચ્ચો, જહા ચંદો તહા કુમુદો, જહા કુમુદો તહા ચંદો । સે તં કિચિસાહમ્મોવણી ।

સે કિ તં પાયસાહમ્મોવણી ?

પાયસાહમ્મોવણી—જહા ગો તહા ગવઓ, જહા ગવઓ તહા ગો । સે તં પાયસાહમ્મોવણી ।

સે કિ તં સન્વસાહમ્મોવણી ?

સન્વસાહમ્મોવણી—સન્વસાહમ્મે ઓવમ્મે નત્થિ, તહાવિ તેણેવ તસ્સ ઓવમ્મં કીરડ, જહા—અરિહંતેઠિ અરિહંતસરિસ કયં, ચક્કવટ્ટિણા ચક્કવટ્ટિસરિસં કયં,

પ્રશ્ન— ભંતે ! તે કિંચિત્સાધમ્મેપનીત શુ છે ?

ઉત્તર— કંઈક સમાનતાના આધારે ઉપમા આપવામાં આવે તે કિંચિત્સાધમ્મેપનીત છે. તે આ પ્રમાણે— જેવો મંદર છે તેવો સર્ષપ છે. જેવો સર્ષપ છે તેવો મેરુ છે. (બનેની માત્ર ગોલાકૃતિ લક્ષ્યમાં રાખી ઉપમા આપવામાં આવી છે. જેવો સમુદ્ર તેવો ગોષ્પદ (જલથી પરિપૂર્ણ ગાયની ખરીથી થનાર નાનો ખાડો) જેવો ગોષ્પદ તેવો સમુદ્ર (જલવત્તાના આધારે ઉપમા) જેવો આદિત્ય તેવો ખદ્યોત આગિયો, જેવો ખદ્યોત તેવો આદિત્ય (આકાશગામિત્ય અને ઉદ્યોતક્રતાને આધારે ઉપમા) જેવો ચંદ્ર તેવો કુમુદ, જેવો કુમુદ તેવો ચંદ્ર (શુકલતાને આધારે ઉપમા) આ રીતે કિંચિત્સાધમ્મેપનીત છે

પ્રશ્ન— ભંતે ! પ્રાય સાધમ્મેપનીતનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— અધિકાંશ—અનેક અવયવોમાં રહેલ સમાનતાના આધારે ઉપમા આપવામાં આવે તે પ્રાય સાધમ્મેપનીત છે, તે આ પ્રમાણે— જેવી ગાય તેવો ગવય (રોઝ) છે જેવો ગવય તેવી ગાય છે (કકુદ, ખુર, વિષાણુ, પૂછ આદિ ઘણા અવયવોનેલઈ બંનેમાં સમાનતા પ્રગટ કરવામાં આવી છે) આ પ્રાય સાધમ્મેપનીત છે

પ્રશ્ન— ભંતે ! સર્વસાધમ્મેપનીત શુ છે ?

ઉત્તર— સર્વ પ્રકારોથી સમાનતા પ્રગટ કરવામાં આવે તે સર્વસાધમ્મેપનીત છે અત્રે શકા થાય કે સર્વપ્રકારથી સમાનતા તો કોઈ સાથે ઘટિત થઈ શકે નહીં કારણકે

વલદેવેણં વલદેવસરિસં કયં, વાસુદેવેણં
વાસુદેવસરિસં કયં, સાહુણા સાહુસરિસં
કયં । સે તં સવ્વસાહમ્મોવણીણ । સે તં
સાહમ્મોવણીણ ।

સે કિં તં વેહમ્મોવણીણ ?

વેહમ્મોવણીણ તિવિહે પણ્ણત્તે,
તં જહા—કિંચિવેહમ્મોવણીણ પાયવેહ—
મ્મોવણીણ સવ્વવેહમ્મોવણીણ ।

સે કિં તં કિંચિવેહમ્મોવણીણ ?

કિંચિવેહમ્મોવણીણ જહા—સામ—
લેરો ન તહા વાહુલેરો, જહા વાહુલેરો
ન તહા સામેલેરો, સે તં કિંચિવેહમ્મો—
વણીણ ।

સે કિં તં પાયવેહમ્મોવણીણ ?

જો બંનેમાં સર્વપ્રકારે સમાનતા ઘટિત થાય
તો બંનેમાં એકતા પ્રાપ્ત થવાનો પ્રસંગ
ઉપસ્થિત થાય. આ શંકાનો ઉત્તર આ છેકે
એક વસ્તુની બીજી વસ્તુ સાથે સર્વપ્રકારે
સમાનતા નથી હોતી પરંતુ અત્રે તે સમાનતા
તેની સાથે જ પ્રગટ કરી છે. બીજા સાથે
નહિ. તે આપ્રમાણુ—અહંતોએ અહંતો
જેવું કયું. ચક્રવર્તીએ ચક્રવર્તીઓના જેવું
કયું. બળદેવે બળદેવોના જેવું કયું, વાસુ-
દેવે વાસુદેવોના જેવું કયું, સાધુએ સાધુ-
ઓના જેવું કયું. આ સર્વસાધર્મ્યોપનીત છે.

પ્રશ્ન— ભંતે ! વૈધર્મ્યોપનીત શું છે ?

ઉત્તર— બે કે વધુ પદાર્થોમાં વિલક્ષણતા
પ્રગટકરવામાં આવે તે વૈધર્મ્યોપનીત. તેના
ત્રણ પ્રકાર છે. તે આપ્રમાણુ—(૧) કિંચિત્ત્વૈ-
ધર્મ્યોપનીત (૨) પ્રાયઃવૈધર્મ્યોપનીત અને
(૩) સર્વવૈધર્મ્યોપનીત.

પ્રશ્ન— ભંતે ! કિંચિત્ત્વૈધર્મ્યોપનીત
શું છે ?

ઉત્તર— કોઈક ધર્મની વિલક્ષણતા પ્રગટ
કરવી તે કિંચિત્ત્વૈધર્મ્યોપનીત છે તે આ
પ્રમાણુ—જેવું શબ્દાગાયનું વાછરડું હોય
તેવું બહુલા ગાયનું વાછરડું હોતું નથી,
જેવું બહુલાગાયનું વાછરડું હોય તેવું
શબ્દાગાયનું વાછરડું હોતું નથી. (અત્રે
શેષધર્મોની સમાનતા હોવા છતાં શબ્દા,
બહુલા આદિ રૂપની ભિન્નતાના આધારે
કંઈકે વૈલક્ષણ્ય પ્રગટ કરવામાં આવ્યું છે.)
આરીતે કિંચિત્ત્વૈધર્મ્યોપનીતનું સ્વરૂપ
બાણુવું.

પ્રશ્ન— ભંતે ! પ્રાયઃવૈધર્મ્યોપનીત
શું છે ?

પાયવેદમ્મોવણીણ જહા વાયસો
ન તહા પાયસો, જહા પાયસો ન તહા
વાયસો, સે તં પાયવેદમ્મોવણીણ ।

સે કિં તં સવ્વવેદમ્મોવણીણ ?

સવ્વવેદમ્મોવણીણ સવ્વવેદમ્મે
ઓવમ્મં નત્થિ, તહાવિ તેણેવ તસ્સ
ઓવમ્મે કીરડ, જહા ણીણં ણીયસરિસં
કયં, દાસેણં દાસસરિસં કયં, કાકેણં
કાકસરિસં કયં, સાણેણ સાણસરિસં
કયં, પાણેણં પાણસરિસં કયં, સે તં
સવ્વવેદમ્મોવણીણ । સે તં વેદમ્મોવ-
ણીણ । સે તં ઓવમ્મે ॥

૨૨૪. સે કિં તં આગમે ?

આગમે—દુવિદ્ધે પ્પણત્તે, તં જહા-
લોહિય ય લોહિય ય ।

સે કિં તં લોહિય ?

ઉત્તર—અધિકાશરૂપમાં અનેક અવયવ-
ગત વિસદ્દશતા પ્રગટ કરવી તે પ્રાય.વૈધ-
ર્મ્યેપિનીત છે. યથા—જેવો વાયસ (કાગડો)
તેવું પાયસ (દૂધપાક) હોતું નથી, જેવું
પાયસ હોય છે તેવો વાયસ હોતો નથી
પદ્ધતિ બે વર્ણોની અપેક્ષાએ સામ્યતા હોવા
છતા સચેતનતા અચેતનતા વગેરે અનેક ધર્મોની
વિધર્મતા હોવાથી તે પ્રાય વૈધર્મ્યેપિનીત છે

પ્રશ્ન—ભંતે ! સર્વવૈધર્મ્યેપિનીત શુ છે ?

ઉત્તર—સર્વપ્રકારથી વિધર્મતા પ્રગટ
કરવામાં આવે તો તે સર્વવૈધર્મ્યેપિનીત છે.
એવા કોઈ પદાર્થો નથી જેમા પરસ્પર સર્વ
પ્રકારે વૈધર્મ્ય હોય. કારણ કે સત્ત્વ, પ્રમે-
યત્વ વગેરે ધર્મોની અપેક્ષાએ સર્વ પદાર્થોમા
સમાનતા રહેલી હોય છે. આવી શકાનો
ઉત્તર આપતા સૂત્રકાર જણાવે છે કે એક-
બીજા પદાર્થોની સાથે સર્વવૈધર્મ્યેપિનીત
નથી પરંતુ તે વિધર્મતા તેની સાથેજ પ્રગટ
કરવામા આવે છે, બીજા સાથે નહીં. જેમકે
નીચ માણસે નીચ જેવું જ કયું, દાસે દાસ
જેવું જ કયું, કાગડાએ કાગડા જેવું જ કયું,
કૂતરાએ કૂતરા જેવું જ કયું, ચ ડાલે ચ ડાલ
જેવું જ કયું. આ પ્રમાણે સર્વવૈધર્મ્યે-
પિનીત છે આરીતે ઉપમાપ્રમાણનું સ્વરૂપ
વર્ણન પૂર્ણ થયું

૨૨૪

પ્રશ્ન—ભંતે ! આગમપ્રમાણનું સ્વરૂપ
કેવું છે ?

ઉત્તર—જીવાદિ પદાર્થો સમ્યક્ રીતે
જેના વડે જાણવામા આવે તે આગમ છે.
તેના બે ભેદ છે તે આપ્રમાણે—(૧) લૌકિક
અને (૨) લોકોત્તરિક.

પ્રશ્ન—ભંતે ! લૌકિક આગમ એટલે શુ ?

લોહ્ય જણં ઇમં અણાણિણ્હિ
મિચ્છાદિદ્વિણ્હિ સચ્છંદવુદ્ધિમહવિગ-
પ્પિયં તં જહા-ભારહ રામાયણ જાવ
ચત્તારિ વેયા સંગોવંગા । સે તં લોહ્ય
આગમે ।

સે કિં તં લોહ્યચરિણ ?

લોહ્યચરિણ-જણં ઇમં અરિહંતેહિ
ભગવંતેહિ ઉપ્પણ્ણનાણદંસણધરેહિ તીય-
પચ્ચુપ્પણ્ણમણાગયજાણ્ણિ તિલુક્કવહિ-
યમદ્વિયપૂઢ્ણિ સવ્વણ્ણુહિ સવ્વદરિસીહિ
પણીયં દુવાલસંગં ગણિપિડગં, તં જહા-
આયારો જાવ દિદ્વિવાઓ । અહવા આગમે
તિવિદ્ધે પણ્ણત્તે, તં જહા-સુત્તાગમે
અત્થાગમે તદુભયાગમે । અહવા આગમે-
તિવિદ્ધે પણ્ણત્તે, તં જહા-અત્તાગમે અણં-
તરાગમે પરંપરાગમે । તિત્થગરાણં
અત્થસ્સ અત્તાગમે । ગણહરાણં સુત્તસ્સ
અત્તાગમે, અત્થસ્સ અણંતરાગમે । ગણ-
હરસીસાણં સુત્તસ્સ અણંતરાગમે અત્થસ્સ
પરંપરાગમે । તેણ પરં સુત્તસ્સ વિ
અત્થસ્સ વિ ણો અત્તાગમે, ણો અણંત-
રાગમે, પરંપરાગમે । સે તં લોહ્યચરિણ ।
સે તં આગમે, સે તં નાણગુણપ્પમાણે ॥

ઉત્તર- જે આગમ અજ્ઞાની મિથ્યા-
દષ્ટિઓએ પોતાની સ્વચ્છંદ બુદ્ધિ અને
મતિથી રચેલા હોય તે લૌકિક આગમ છે.
જેમકે- ભારત, રામાયણ, યાવત્ સાંગોપાગ
ચાર વેદ. આ સર્વ લૌકિક આગમ છે.

પ્રશ્ન- ભંતે ! લોકોત્તરિકઆગમ શું છે ?

ઉત્તર- ઉત્પન્નજ્ઞાન-દર્શનને ધારણ
કરનાર, અતીત, પ્રત્યુત્પન્ન (વર્તમાન)
અને અનાગતના જ્ઞાતા, ત્રણે લોકથી વંદિત,
પૂજિત, કીર્તિત, સર્વજ્ઞાની, સર્વદર્શી
અરિહંતભગવન્તોદ્ધારા પ્રણિત દ્વાદશાંગ-
ગણિપિટક (આચારાગ યાવત્ દષ્ટિવાદ)
તે લોકોત્તરિક આગમ છે.

અથવા આગમ ત્રણ પ્રકારે પ્રરૂપ્યું છે,
તે આ પ્રમાણે- (૧) સૂત્રાગમ (૨) અર્થાગમ
અને (૩) તદુભયાગમ. અથવા આગમ
ત્રણપ્રકારે કહ્યું છે તે આ પ્રમાણે- (૧)
આત્માગમ (૨) અનંતરાગમ અને (૩)
પરંપરાગમ. તીર્થ કરોઓ અર્થબોધ આપ્યો
છે તે અર્થ તેઓમાટે આત્માગમ છે તે
અર્થ ગણુધરોને સાક્ષાત્ પ્રાપ્ત થયો તેથી
ગણુધરોમાટે તે અનંતરાગમ છે. ગણુધરોના
શિષ્યોમાટે પરંપરાગમ છે. ગણુધરો એ
ગૂથેલ સૂત્રો તેઓમાટે આત્માગમ છે તેમના
સાક્ષાત્ શિષ્યોમાટે તે સૂત્રો અનંતરાગમ છે
અને પ્રશિષ્યો આદિમાટે પરંપરાગમ છે.
આ રીતે લોકોત્તરઆગમ જાણુ આમ
આગમનું અને જ્ઞાનગુણપ્રમાણનું સ્વરૂપ
વાર્ણન જાણુવું.

૨૨૫. સે કિં તં દંસણગુણપ્પમાણે ?

૨૨૫.

પ્રશ્ન- ભંતે ! દર્શનગુણપ્રમાણનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

દંસણગુણપ્પમાણે ચઉચ્ચિદ્ધે પણ્ણત્તે,

ઉત્તર- સામાન્યરૂપે પદાર્થને જાણું

તં જહા-ચક્ષુદંસણગુણપ્પમાણે, અચ-
ક્ષુદંસણગુણપ્પમાણે, ઓહિદંસણગુણ-
પ્પમાણે, કેવલદંસણગુણપ્પમાણે । ચક્ષુ-
દંસણં ચક્ષુદંસણિસ્સ ધડપડકડરદાડ-
ણ્ણુ દવ્વેણ્ણુ । અચ્ચક્ષુદંસણં અચ્ચક્ષુ-
દંસણિસ્સ આયમાવે । ઓહિદંસણં
ઓહિદંસણિસ્સ સવ્વરૂપિદવ્વેણ્ણુ ન પુણ
સવ્વપજ્જવેણ્ણુ । કેવલદંસણં કેવલદમ-
ણિસ્સ સવ્વદવ્વેણ્ણુ ય સવ્વપજ્જવેણ્ણુ ય ।
સે તં દંસણગુણપ્પમાણે ॥

તે દર્શન તે દર્શનગુણના ૪ પ્રકારો છે. તે
આ પ્રમાણે— (૧) ચક્ષુદર્શનગુણપ્રમાણ
(૨) અચક્ષુદર્શનગુણપ્રમાણ (૩) અવધિ-
દર્શનગુણપ્રમાણ (૪) કેવળદર્શનગુણપ્રમાણ.
ચક્ષુદર્શની— ભાવચક્ષુ ઇન્દ્રિયાવરણકર્મના
શયોપશમથી અને દ્રવ્યેન્દ્રિયના અનુપધા
તથી ચક્ષુ-દર્શનલબ્ધિવાળા જીવો, ચક્ષુ-
દર્શનથી ઘટ, પટ, કટ, રથાદિ દ્રવ્યોને
જુએ છે અચક્ષુદર્શની— અચક્ષુદર્શનથી—
ચક્ષુસિવાયની ૪ ઇન્દ્રિયો અને મનથી શબ્દ
ગંધ, રસ, સ્પર્શને જાણે છે “આયભાવ”
પદદ્વારા સૂત્રકાર સ્પષ્ટ કરે છે કે ચક્ષુ
સિવાયની ૪ ઇન્દ્રિયો પ્રાપ્તકારી છે, પદ્ધ-
ર્થમાત્રે મંદ્રિષ્ટ થઈને જ પોતાના વિષ-
યનો અવબોધ કરે છે અવધિદર્શની અવ-
ધિદર્શનથી—સર્વરૂપી દ્રવ્યોને જુએ છે મર્વ
પર્યાયોને નહિ. કેવળદર્શની કેવળદર્શનથી
સર્વ દ્રવ્ય અને સર્વપર્યાયોને જુએ છે
આ રીતે દર્શનગુણ પ્રમાણ જાણાવું

૨૨૬. સે કિં તં ચરિત્તગુણપ્પમાણે ?

૨૨૬

પ્રશ્ન— ભ તે ! ચારિત્રગુણપ્રમાણ શું છે ?

ચરિત્તગુણપ્પમાણે-પંચવિદે પળ્ણત્તે,
તં જહા સામાઙ્ગ્યચરિત્તગુણપ્પમાણે હેઓ-
વટ્ટાવળચરિત્તગુણપ્પમાણે પરિહારવિસુદ્ધિ
ય ચરિત્તગુણપ્પમાણે સુહુમસંપરાયચરિ-
ત્તગુણપ્પમાણે અહક્કસાયચરિત્તગુણપ્પ-
માણે । સામાઙ્ગ્યચરિત્તગુણપ્પમાણે દુવિદે
પળ્ણત્તે, તં જહા-હત્તરિણ ય આવકહિણ
ય । હેઓવટ્ટાવળચરિત્તગુણપ્પમાણે
દુવિદે પળ્ણત્તે, તં જહા-સાઙ્ગ્યારેય નિર-
ઙ્ગ્યારેય । પરિહારવિસુદ્ધિયચરિત્તગુણ-
પ્પમાણે દુવિદે પળ્ણત્તે, તં જહા-ણિવ્વિ-
સમાણ ય ણિવ્વિટ્ઠકાઙ્ક ય । સુહુમ-
સંપરાયચરિત્તગુણપ્પમાણે દુવિદે પળ્ણત્તે,

ઉત્તર— જેને ધારણકરીને મનુષ્ય નિન્દિત
કર્મોનું આચરણ ન કરે તે ચારિત્રગુણપ્ર-
માણના પાત્ર ભેદ છે તે આ પ્રમાણે— (૧)
સામાયિકચારિત્રગુણપ્રમાણ (૨) હેદોપસ્થા-
પનીયચારિત્રગુણપ્રમાણ (૩) પઞ્ચારવિશુ-
દ્ધચારિત્રગુણપ્રમાણ (૪) સૂક્ષ્મમ પરાય-
ચારિત્રગુણપ્રમાણ અને (૫) યથાખ્યાતચા-
રિત્રગુણપ્રમાણ તેમા સામાયિકચારિત્રના
બે પ્રકાર કહ્યા છે (૧) ઇત્વરિક-સ્વરૂપકા-
લિક કે જે પ્રથમ અને અતિમ ત્રીય કરના
સમયમા જ્યાં સુધી મહાવ્રતોનું આરોપણ
ન કરાય ત્યાં સુધી હોય તે, (૨) યાવત્. વ્રિત-
જીવનપર્યન્તનું સામાયિકચારિત્ર તે ૨૨
તીર્થ કરે અને મહાવિદેહ શ્વેત્રના માધુર્યમા

તં જહા-સંકિલિસ્સમાણં ય વિમુજ્જ-
માણં ય । અહવ્સાયચરિત્તગુણપ્પમાણે
દુવિદ્ધે પ્પણંત્તે, તં જહા-પહિવાઈ ય અપ-
હિવાઈ ય । અહવા-છઉમત્થિં ય એકેવ-
લિં ય । સે તં ચરિત્તગુણપ્પમાણે । સે
તં જીવગુણપ્પમાણે । સે તં ગુણપ્પમાણે ॥

હોય છે છેદોપસ્થાનચારિત્ર- જેમાં પૂર્વ-
પર્યાયનું છેદન કરી કરી મહાત્તોની ઉપ-
સ્થાપના કરવામાં આવે તેના બે ભેદ છે,
તે આ પ્રમાણે- (૧) આનિચાર-મૂલગુણના
વિરાધકસાધુને પુનઃ વ્રતપ્રદાન કરવું (૨)
નિરતિચાર- ઇત્વરિકામામાયિકચારિત્રનું
પાલન કરનાર સાધુને સાત દિવસ, ૪ માસ
કે છ માસ પછી જે ચારિત્ર અપાય તે.
પરિહારવિશુદ્ધચારિત્ર-વિશિષ્ટતપથી ચારિ-
ત્રની વિશુદ્ધિ કરવારૂપ તેના બે પ્રકાર છે
(૧) નિર્વિશ્યમાનક જે તપશ્ચર્યા કરનારનું.
(૨) નિર્વિષ્ટકાયિક- જે તપશ્ચર્યા કર્યા પછી
વૈયાવચ્ચ કરે તે સૂક્ષ્મસપરાયચારિત્ર-
જેમાં સૂક્ષ્મલોભમાત્ર અવશેષ હોય તેના બે
ભેદ આ પ્રમાણે છે- (૧) સંકલિશ્યમાનક
ઉપશમશ્રેણિથી વ્યૂતથનાર જીવોનું ચારિત્ર.
(૨) વિશુદ્ધમાનક- શ્રેણિઆરોહણ કરનારનું
ચારિત્ર. યથાખ્યાતચારિત્ર- જેમાં કપાયો-
દયનો સદ્ તર અભાવ રહે છે તેના બે ભેદ
છે તે આ પ્રમાણે - (૧) પ્રતિપાતિ એટલે
૧૧ મા ગુણસ્થાનવાળાનું અને (૨) અપ્ર-
તિપાતિ એટલે ૧૨ આદિ ગુણસ્થાનવાળા-
ઓનું અથવા (૧) છાંદસ્થિક અને (૨)
કેવલિક આ રીતે ચારિત્રગુણપ્રમાણનું
સ્વરૂપ કથન બાજીવું. જીવગુણપ્રમાણ અને
સાથે ગુણપ્રમાણનું કથન સમાપ્ત થયું

૨૨૭. સૈ કિં તં નયપ્પમાણે ?

૨૨૭

પ્રશ્ન- ભતે ! નયપ્રમાણનું સ્વરૂપ
કેવું છે ?

નયપ્પમાણે-તિવિદ્ધે પ્પણંત્તે, ત
જહા-પત્થગદિદ્વંતેણં વસહિદિદ્વંતેણં પપ-
સદિદ્વંતેણં ।

ઉત્તર- ગૌતમ ! અનત ધર્માત્મક
વસ્તુના અન્ય ધર્મોને ગૌણ કરીને વિવક્ષિત
ધર્મને મુખ્ય કરીને વસ્તુ પ્રતિપાદક વક્તાનો
જે અભિપ્રાય હોય છે તે નયપ્રમાણ છે તે
નયપ્રમાણનું સ્વરૂપ ત્રણ દૃષ્ટાંતોવડે સ્પષ્ટ
કરવામાં આવ્યું છે જેમકે- પ્રસ્થકનાદૃષ્ટાં-

તથી (૨) વસતિના દષ્ટાંતથી અને (૩) પ્રદેશના દષ્ટાંતથી.

સે કિં તં પત્યગદિદ્વંતેણં ?

પત્યગદિદ્વંતેણં-સે જહા નામણ્
કેઈ પુરિસે પરસું ગહાય અડવીસમહુત્તો
ગચ્છેજ્ઞા, તં પાસિત્તા કેઈ વણ્જાકહિ
તુવં ગચ્છસિ ? અવિસુદ્ધો નેગમો-મળઈ
પત્યગસ્સ ગચ્છામિ । તં ચ કેઈ હિંદમાણં
પાસિત્તા વણ્જા-કિં તુવં હિંદસિ ?
વિસુદ્ધો નેગમો મળઈ-પત્યયં હિંદામિ ।
તં ચ કેઈ તચ્છમાણં પાસિત્તા-વણ્જા-
કિં તુવં તચ્છસિ ? વિસુદ્ધતરાઓ નેગમો
મળઈ-પત્યયં તચ્છામિ । તં ચ કેઈ ઉક્કી-
રમાણં પાસિત્તા વણ્જા-કિં તુવં ઉક્કી-
રસિ ? વિસુદ્ધતરાઓ નેગમો મળઈ-
પત્યયં ઉક્કીરામિ । તં ચ કેઈ વિલિહમાણં
પાસિત્તા વણ્જા-કિં તુવં વિલિહસિ ?
વિસુદ્ધતરાઓ નેગમો મળઈ-પત્યયં
વિલિહામિ । एवं વિસુદ્ધતરસ્સ નેગમસ્સ
નામા ઉહિઓ પત્યઓ । એવમેવ વવહા-
રસ્સવિ । સંગહસ્સ ચિયમિયમેજ્જસમા-
રુદ્ધો પત્યઓ । ઉજ્જુસુયસ્સ પત્યઓ,
વિ પત્યઓ મેજ્ઞંપિ પત્યઓ । તિણ્હં સદ્ધ-
નયાણં પત્યયસ્સ અત્યાહિગારજાણઓ
જસ્સ વા વસેણં પત્યઓ નિપ્પજ્જઈ ।
સે તં પત્યયદિદ્વંતેણં ॥

પ્રશ્ન— ભંતે ! પ્રસ્થકતું દષ્ટાંત કોને
કહે છે ?

ઉત્તર- પ્રસ્થક એટલે ધાન્ય માપવાનું
કાષ્ટનું પાત્રવિશેષ. તેનું દષ્ટાંત આ પ્રમાણે
છે. જેમકે- કોઈ પુરુષ કુહાડી ગ્રહણ કરી
જંગલ તરફ જાય છે, તેને જોઈને કોઈએ
પ્રશ્ન કર્યો ‘ તમે ક્યાં જઈ રહ્યાં છો ? ’ ત્યારે
અવિશુદ્ધનૈગમનયના મુજબ તેને કહ્યું ‘ હું
પ્રસ્થક લેવા જઈ છું ’ કોઈએ તેને વૃક્ષને
છેદતા જોઈ પૂછ્યું- ‘ તમે આ શું કાપી રહ્યા
છો ? ’ ત્યારે તેને વિશુદ્ધનૈગમનય મુજબ
જવાબ આપ્યો- ‘ હું પ્રસ્થક કાપું છું. ’
પછી કોઈએ લાકડા છોલતા જોઈ-પૂછ્યું-
‘ તમે શું છોલો છો ? ’ ત્યારે વિશુદ્ધતરનૈગમ-
નયના અભિપ્રાયે તે બોલ્યો- ‘ હું પ્રસ્થક
છોલી રહ્યો છું ’. પ્રસ્થક નિમિત્તે કાષ્ટના
મધ્યભાગને કોરતો જોઈ કોઈએ પૂછ્યું-
‘ તમે આ શું કરો છો ? ’ ત્યારે વિશુદ્ધતર-
નૈગમનય મુજબ તેને જવાબ આપ્યો- ‘ હું
પ્રસ્થક ઉત્કીર્ણ કરી રહ્યો છું ’ જ્યારે તે
ઉત્કીર્ણ કાષ્ટઉપર લોખનીવડે પ્રસ્થકમાટે
ચિહ્ન કરવા લાગ્યો (પ્રસ્થકના આકારની
રેખા ઉત્કીર્ણ કરવા લાગ્યો) તેને જોઈને
કોઈએ પૂછ્યું- ‘ આ તમે શું કરો છો ? ’
ત્યારે તેને વિશુદ્ધતરનૈગમનયથી કહ્યું- ‘ હું
પ્રસ્થકના આકારને અંકિત કરું છું. ’ પ્રસ્થક
સંબંધી આ પ્રશ્નોત્તર સંપૂર્ણ પ્રસ્થક તૈયાર
ન થઈ જાય ત્યાં સુધી કળ્પતા રહેવું આ
પ્રમાણે વ્યવહારનયને આશ્રિત કરીને પણ
જાણવું. સંગ્રહનયના મતમુજબ ધાન્યપૂર્ણિત
પ્રસ્થક તે જ પ્રસ્થક કહી શકાય છે. ઋગ્-
સૂત્રનયમુજબ ધાન્યાદિક પણ પ્રસ્થક છે.
શબ્દ, સમલિટ્ઠ અને એવભૂત આ ત્રણ-

નયના મતાનુસાર જે પ્રસ્થકના સ્વરૂપના પરિજ્ઞાનમા ઉપયુક્ત છે તેજ અર્થાત્ પ્રસ્થકના ઉપયોગથી ઉપયુક્ત આત્માજ પ્રસ્થક છે.

૨૨૮. સે કિં તં વસદિદિદંતેણં ?

૨૨૮.

પ્રશ્ન- ભતે ! જેનાવડે નયસ્વરૂપનું ગ્રહણ થાય છે તે વસતિનું દષ્ટાંત કેવું છે ?

વસદિદિદંતેણં-સે જહા નામણ કેડપુરિસે કંચિપુરિસં વણ્જા કહિં તુવં વસસિ ? તં અવિસુદ્ધો જેગમો મળઈ-લોગે વસામિ । લોગે તિવિહે પળણત્તે, તં જહા-ઉટ્ઠલોણ અહોલોણ તિરિયલોણ, તેસુ સન્વેસુ તુવં વસસિ ? । વિસુદ્ધો જેગમો મળઈ-તિરિયલોણ વસામિ । તિરિયલોણ જંવૂદ્દીવાડયા સયંભૂરમળ-પજ્જવસાણા અસંઘિજ્જા દીવસમુદ્દા પળણત્તા, તેસુ સન્વેસુ તુવં વસસિ ? । વિસુદ્ધતરાઓ જેગમો મળઈ-જંવૂદ્દીવે વસામિ । જંવૂદ્દીવે દસ રેત્તા પળણત્તા, તં જહા-મરહે પરવણ હેમવણ પરણવણ હરિવસ્સે રમ્મગવસ્સે દેવકુરુ ઉત્તરકુરુ પુવ્વવિદેહે અવરવિદેહે, તેસુ સન્વેસુ તુવં વસસિ ? । વિસુદ્ધતરાઓ જેગમો મળઈ-મરહે વાસે વસામિ । મરહે વાસે દુવિહે પળણત્તે, તં જહા-દાહિણઢુમરહે ઉત્તરઢુમરહે ય, તેસુ દોસુ તુવં વસસિ ? । વિસુદ્ધતરાઓ જેગમો મળઈ-દાહિણઢુ-મરહે વસામિ । દાહિણઢુમરહે અણેગાઈં ગામાગરણગરલેહકવ્વહમહંવદોણમુહપ-ટ્ટણાસમસંવાહસન્નિવેસાઈં, તેસુ સન્વેસુ તુવં વસસિ ? । વિસુદ્ધતરાઓ જેગમો મળઈ-પાહલિપુત્તે વસામિ । પાહલિપુત્તે અણેગાઈં ગિદ્દાઈં, તેસુ સન્વેસુ તુવં વસ-સિ ? । વિસુદ્ધતરાઓ જેગમો મળઈ-

ઉત્તર- ગૌતમ ! વસતિના દષ્ટાંતથી નયસ્વરૂપનું પ્રતિપાદન આ પ્રમાણે છે—કોઈ પુરુષે બીજા કોઈ પુરુષને પ્રશ્ન કર્યો કે—‘તમે ક્યાં રહો છો ?’ અવિશુદ્ધનૈગમનયના મતાનુસારે તેણે જવાબ આપ્યો—‘હું લોકમાં રહું છું.’ પ્રશ્નકર્તાએ કહ્યું—‘લોક ત્રણ પ્રકારના છે જેમકે- ઉર્ધ્વલોક, અધોલોક અને તિર્યગ્લોક. શું તમે આ ત્રણે લોકોમાં વસો છો ?’ ત્યારે વિશુદ્ધનયમુજબ તેણે કહ્યું—‘તિર્યગ્લોકમાં વસું છું.’ પ્રશ્નકર્તાએ પ્રશ્ન કર્યો—‘તિર્યગ્લોક જ ખૂદ્દીપ વગેરે સ્વયંભૂરમણપર્યન્ત અજંખ્યાત દ્વીપ-સમુદ્ર રૂપ છે. તો શું તમે આ સર્વમાં નિવાસ કરો છો ?’ ત્યારે વિશુદ્ધતરનૈગમનયના અભિપ્રાય મુજબ તેણે કહ્યું—‘જંખૂદ્દીપમાં રહું છું.’ ત્યારે પ્રશ્નકર્તાએ પૂછ્યું—‘જંખૂદ્દીપમાં તો દશ ક્ષેત્ર આવ્યાં છે, જેમકે—(૧) ભરત (૨) ઐરવત (૩) હૈમવત (૪) ઐરણ્યવત (૫) હરિવર્ષ (૬) રમ્યકર્ણ (૭) દેવકુરુ (૮) ઉત્તરકુરુ (૯) પૂર્વવિદેહ અને (૧૦) અપરવિદેહ તો શું તમે આ સર્વ ક્ષેત્રોમાં નિવાસ કરો છો ?’ ત્યારે વિશુદ્ધતરનૈગમનય મુજબ તેને જવાબ આપ્યો કે—‘હું ભરતક્ષેત્રમાં રહું છું.’ ફરી પ્રશ્નકર્તાએ પ્રશ્ન કર્યો—‘ભરતક્ષેત્ર બે વિભાગોમાં વિભક્ત છે (૧) દક્ષિણાર્ધભરત અને (૨) ઉત્તરાર્ધભરત તો શું તમે બંને ભરતમાં રહો છો ?’ ત્યારે વિશુદ્ધતર નૈગમનય મુજબ તેણે જવાબ આપ્યો કે—‘દક્ષિણાર્ધ ભરતમાં રહું છું.’ ત્યારે પ્રશ્નકર્તાએ પ્રશ્ન કર્યો—‘દક્ષિણાર્ધ-

દેવદત્તસ્સ ઘરે વસામિ । ઘરે દેવ-
દત્તસ્સ અણેગા કોટ્ટગા, તેસુ સન્વેસુ
તુવં વસસિ ? વિસુદ્ધતરાઓ જેગમો મળ-
ફગબ્ધરે વસામિ । એવં વિસુદ્ધસ્સ જેગ-
મસ્સ વસમાણો । એવમેવ વવહારસ્સવિ ।
સંગહસ્સ સંથારસમારુઢો વસઈ । ઉજ્જુ-
યસ્સ જેસુ આગાસપ્પેસેસુ ઓગાઢો તેસુ
વસઈ । તિણ્હં સદ્ધનયાણં આયમાવે વસઈ ।
સે તં વસહિદિદ્ધંતેણં ॥

ભરત ક્ષેત્રમાં ઘણા ગ્રામ, આકર, નગર,
નિગમ, ખેટ, કખંટ, મંડળ, દ્રોણમુખ,
પટ્ટન, આશ્રમ, સન્નિવેશો છે તો શું તમે
સર્વમાં નિવાસ કરો છો ?' વિશુદ્ધતરનૈગ-
મનય મુજબ તેણે જવાબ આપ્યો કે- 'હું
પાટલીપુત્રમાં વસુ છું'. પ્રશ્નકર્તાએ ફરી
પ્રશ્નકર્યો કે 'પાટલીપુત્રમાં ઘણાં ઘરો
આવેલા છે. તો શું તમે તે સર્વ ઘરોમાં
નિવાસ કરો છો ?' ત્યારે વિશુદ્ધતરનૈગમનય-
મુજબ તેણે જવાબ આપ્યો કે- 'હું દેવ-
દત્તના ઘરમાં રહું છું'. પ્રશ્નકારે પ્રશ્નકર્યો કે
'દેવદત્તના ઘરમાં ઘણા પ્રકાષ્ઠો (ઓરડાઓ)
છે તો શું તમે સર્વ પ્રકાષ્ઠોમાં નિવાસ કરો
છો ?' ત્યારે તેણે કહ્યું- 'હું મધ્યગૃહમાં
નિવાસ કરું છું' વિશુદ્ધનૈગમનયના મતથી
વસતિ આ રીતે છે. વ્યવહારનયનું મન્તવ્ય
પણ નૈગમનય જેવું જ છે. સંગ્રહનયમુજબ
તો હું સંસ્તારકમાં જ્યાં બેસું છું, શયન કરું
છું, ત્યાં રહું છું એમ કહેવાય (વસતિનો
અર્થ નિવાસ છે અને આ નિવાસ સંસ્તારક
ઉપર ઉપવિષ્ટ હોવાથી જ સંભવી શકે તેથી
સંગ્રહનયમુજબ સર્વે એકરૂપથી વિવક્ષિત
થઈ જાય છે, કારણ કે સંગ્રહનય સામાન્યને
ગ્રહણ કરે છે) ઋતુસૂત્રનય કહે છે કે-
'જેટલા આકાશ પ્રદેશોમાં મેં અવગાહન
કર્યું છે તેમાં રહું છું' (આ નિવાસકાર્ય
વર્તમાનમાં જ થઈ રહ્યું છે. અતીત, અનાગત
વિનષ્ટ અને અનુત્પન્ન હોવાથી અસત છે)
ત્રણે શબ્દનય કહે છે કે- હું આત્મસ્વ-
રૂપમાં રહું છું' કારણ કે અન્યદ્રવ્યની
અન્યદ્રવ્યમાં વૃત્તિ હોય જ નહિ

૨૨૯. સે કિં તં પપ્પસદિદ્ધંતેણં ?

૨૨૯.

પ્રશ્ન— ભતે ! પ્રદેશદષ્ટાતથી નયના
સ્વરૂપનું પ્રતિપાદન કેવી રીતે થાય છે ?

પપ્પસદિદ્ધંતેણં-જેગમો મળઈ-છળ્હં
પપ્પસો, તં જહા-ધમ્મપપ્પસો અધમ્મપપ્પસો

ઉત્તર— પ્રદેશદષ્ટાત આ પ્રમાણે છે -
નૈગમનયના મતે છ દ્રવ્યોના પ્રદેશો હોય

આગાસપણ્ણો જીવપણ્ણો સંધપણ્ણો --
 દેસપણ્ણો । एवं वयंत णेगमं संगहो
 भणइ-जं भणसि-छण्ह पण्णो तं न भवइ,
 कम्हा ? जम्हा जो देसपण्णो सो
 तस्सेव दव्वस्स जहा को दिट्ठतो ?
 दासेण मे खरो कीओ दासोऽवि मे,
 तं मा भणाहि-‘छण्हं पण्णो’ । भणाहि-
 ‘पंचण्हं पण्णो’, तं जहा-धम्मपण्णो
 अधम्मपण्णो आगासपण्णो जीवपण्णो
 संधपण्णो । एवं वयंत संगह ववहारो
 भणइ-जं भणसि-पंचण्हं पण्णो, तं न
 भवइ, कम्हा ? जइ जहा पंचण्हं गोट्ठि-
 याणं पुरिसाणं केइ दव्वजाए सामण्णे
 भवइ, तं जहा-हिरण्णे वा सुवण्णे वा धण्णे
 वा धणे वा, तं न ते जुत्तं वत्तुं जहा
 पंचण्हं पण्णो, तं मा भणिहि पंचण्हं पण्णो,
 भणाहि-पंचविहो पण्णो, त जहा-धम्म-
 पण्णो अधम्मपण्णो आगासपण्णो जीव-
 पण्णो संधपण्णो । एवं वयंत ववहारं
 उज्जुसुओ भणइ-जं भणसि-पंचविहो
 पण्णो, ते न भवइ, कम्हा ? जइ ते पंचविहो,
 पण्णो, एवं ते एक्केको पण्णो पंचविहो
 एवं ते पणवीसइविहो पण्णो भवइ, तं
 मा भणहि-पंचविहो पण्णो, भणाहि-
 भइयव्वो पण्णो-सिय धम्मपण्णो सिय
 अधम्मपण्णो सिय आगासपण्णो सिय
 जीवपण्णो सिय संधपण्णो । एवं वयंत
 उज्जुसुयं संपइ सद्धनओ भणइ-जं
 भणसि-भइयव्वो पण्णो, तं न भवइ,
 कम्हा ? जइ भइयव्वो पण्णो, एवं ते
 धम्मपण्णोऽवि सिय अधम्मपण्णो सिय
 अधम्मोपण्णो सिय आगासपण्णो सिय
 जीवपण्णो सिय संधपण्णो, अधम्म-

છે. જેમકે-(૧) ધર્માસ્તિકાયનો પ્રદેશ (૨)
 અધર્માસ્તિકાયનો પ્રદેશ (૩) આકાશાસ્તિ-
 કાયનો પ્રદેશ (૪) છવાસ્તિકાયનો પ્રદેશ
 (૫) સ્કંધનો પ્રદેશ અને (૬) દેશનો પ્રદેશ
 [નૈગમનય સામાન્ય અને વિશેષ બંનેને
 ગ્રહણ કરે છે. તેથી જ્યારે તે સામાન્યને
 ગ્રહણ કરે ત્યારે ‘પણ્ણા પ્રદેશ’ એમ એક
 વચનાન્ત અને વિશેષને ગ્રહણ કરે ત્યારે
 ‘પણ્ણા પ્રદેશ’ આ રીતે બહુવચનાન્ત
 શબ્દનો પ્રયોગ કરે છે] નૈગમનયના આવા
 કથનને સાલળી સંગ્રહનયે કહ્યું- ‘પણ્ણા
 પ્રદેશ’ એમ ન કહો, કારણ કે દેશનો જે
 પ્રદેશ છે તે દ્રવ્યનો જ છે તાત્પર્ય એ છે કે
 છઠાસ્થાનમા ‘દેશ પ્રદેશ’ કહ્યો છે તેની કોઈ
 સ્વતંત્ર સત્તા નથી કારણ કે તે ધર્માસ્તિકાય
 આદિના દેશોનો જે પ્રદેશ છે તે ખરેખર
 ધર્માસ્તિકાય આદિનો જ દેશ છે અને
 દ્રવ્યથી અભિન્ન દેશનો પ્રદેશ વસ્તુતઃ તે
 દ્રવ્યરૂપ જ છે. તેના માટે કોઈ દષ્ટાંત છે ?
 એવા શિષ્યના પ્રશ્નપર શુરુ દષ્ટાંત આપે છે-
 જેમ દાસ મારી આધીનતામા હોવાથી તેને
 ખરીદેલ ગર્દભ પણ માફ જ છે આવી
 વ્યવહાર પદ્ધતિ લોકમા છે તે પ્રમાણે જ
 ધર્માસ્તિકાયનો પ્રદેશ, દેશનો અને દેશદ્ર-
 વ્યનો હોવાથી પ્રદેશ પણ દ્રવ્યનો જ છે
 તે સ્વતંત્ર નથી માટે તમે ‘છ ના પ્રદેશ’ ન
 કહો પણ ‘પાચના પ્રદેશ’ કહો. તે આ
 પ્રમાણે-(૧) ધર્માસ્તિકાય પ્રદેશ (૨) અધ-
 ર્માસ્તિકાય પ્રદેશ (૩) આકાશાસ્તિકાયપ્રદેશ
 (૪) છવાસ્તિકાયપ્રદેશ અને (૫) સ્કંધપ્રદેશ
 [વિશુદ્ધ સંગ્રહનયની અપેક્ષાએ સર્વદ્રવ્યો
 સત્તા સામાન્યની અપેક્ષાએ સમાન છે પરંતુ
 અવિશુદ્ધ સંગ્રહનય પાચના પ્રદેશ સ્વીકારે
 છે] આ પ્રમાણે કહેતા સંગ્રહનયને વ્યવ-
 હારનય કહે છે કે- તમે જે ‘પંચાના પ્રદેશ.’
 (પાચના પ્રદેશ) કહો છો તે યોગ્ય નથી,

પણસોડવિ-સિય ધમ્મપણસો જાવ સિય
 સંધ પણસો, આગાસપણસોવિ-સિય
 ધમ્મપણસો જાવ સિય સંધપણસો, જીવ-
 પણસોડવિ-સિય ધમ્મપણસો જાવ સિય
 સંધપણસો, સંધપણસોડવિ-સિય ધમ્મ-
 પણસો જાવ સિય સંધપણસો, એવં તે
 અણવત્થા ભવિસ્સહ, તં મા મળાહિમહ-
 યન્વો પણસો, મળાહિ-ધમ્મે પણસે ધમ્મે,
 અહમ્મે પણસે સે પણસે અહમ્મે, આગાસે
 પણસે સે પણસે આગાસે, જીવે પણસે સે
 પણસે સે પણસે નો જીવે સંધે પણસે સે
 પણસે નો સંધે । એવં વયંતં સદ્દનયં
 સમભિરુદ્ધો મળહ-જં મળસિધમ્મે
 પણસે સે પણસે ધમ્મે, જાવ જીવે પણસે
 સે પણસે નો જીવે, સંધે પણસે સે પણસે
 નો સંધે, તં ન ભવહ, કમ્મા ? હત્થં સ્વલ્લ
 દો સમાસા ભવંતિ, જહા-તત્પુરિસે
 ય, કમ્મધારણ ય । તં ણ ણજ્ઞહ કયરેણં
 સમાણેણં મળસિ ? કિં તત્પુરિસેણં કિં
 કમ્મધારણં ? જહ તત્પુરિસેણં મળસિ
 તો મા એવં મળાહિ । અહ કમ્મધારણ
 મળસિ, તો વિસેસઓ મળાહિ-ધમ્મે ય
 સે પણસે ય સે પણસે ધમ્મે, અહમ્મે, ય
 સે પણસે ય સે પણસે અહમ્મે, આગાસે
 ય સે પણસે ય સે પણસે આગાસે, જીવે
 ય સે પણસે ય સે પણસે નો જીવે,
 સંધે ય સે પણસે ય સે પણસે નો સંધે ।
 એવં વયંતં સમભિરુદ્ધં, સંપહ એવંબૂઓ
 મળહ-જં જં મળસિ તં તં સવ્વં કસિણં
 પહિપુણં નિરવસેસં એગગઢ્ઢણગહિય ।
 દેસેડવિ મે અવત્થૂ, પણસેડવિ મે અવત્થૂ ।
 સે તં પણસદિદ્ધેતેણં । સે તં નયપ્પ-
 માણે ॥

કારણકે પાંચગોષ્ઠિક પુરુષોત્તુ સોતુ, ચાંદિ,
 ધનકે ધાન્યાદિદ્રવ્ય સામાન્ય (સાધારણ)
 હોય છે તેમ ધર્માસ્તિકાયાદિકોનો ધર્મ
 સામાન્ય પ્રદેશ હોય તો ‘ પાંચનો પ્રદેશ ’
 કહેવાય. પણ વાસ્તવમાં દરેક દ્રવ્યના પ્રદેશો
 ભિન્ન છે. માટે સામાન્ય પ્રદેશના અભાવમાં
 ‘ પચાનાં પ્રદેશઃ ’ કહેવું યોગ્ય નથી પરંતુ
 ‘ પાંચ પ્રકારનો પ્રદેશ ’ એમ કહો. તે આ
 પ્રમાણે- (૧) ધર્મપ્રદેશ (૨) અધર્મપ્રદેશ
 (૩) આકાશપ્રદેશ (૪) જીવપ્રદેશ અને (૫)
 સ્કધપ્રદેશ આ પ્રમાણે કહેતા વ્યવહારનયને
 ઋગ્વેદસૂત્રનયે કહ્યું- તમે જે ‘ પાંચ પ્રકારનો
 પ્રદેશ ’ કહો છો તે યોગ્ય નથી, કારણકે
 પાંચ પ્રકારના પ્રદેશ માનવામાં આવે તે
 એક-એક પ્રદેશ પાંચ-પાંચ પ્રકારનો થઈ જશે.
 અને પ્રદેશ પચ્ચીશ પ્રકારનો થઈ જશે.
 એટલે પાંચપ્રકારનો પ્રદેશ ન કહો, પણ
 પ્રદેશ ભજનીય છે તેમ કહો. (૧) ધર્માસ્તિ-
 કાયનો પ્રદેશ ભજનીય છે (૨) અધર્માસ્તિ-
 કાયનો પ્રદેશ ભજનીય છે (૩) આકાશનો
 પ્રદેશ ભજનીય છે (૪) જીવનો પ્રદેશ
 ભજનીય છે અને (૫) સ્કધનો પ્રદેશ ભજનીય
 છે. (ભક્તવ્ય પ્રદેશ) કહેવાથી પોતપો-
 તાના પ્રદેશનું જ ગ્રહણ થાય છે, પરંતુ અંધી
 પ્રદેશનું ગ્રહણ થતું નથી, કારણકે પરંપ્રધી
 પ્રદેશમાં અર્થાક્રિયાપ્રત્યે સાધકત્વનો અભાવ
 છે આ પ્રમાણે કહેતા ઋગ્વેદસૂત્રનયને શબ્દ-
 નયે કહ્યું- ‘ (ભક્તવ્ય પ્રદેશ) ’ એમ તમે
 ન કહો કારણ કે આમ માનવાથી ધર્માસ્તિ-
 કાયનો જે પ્રદેશ છે તે ધર્માસ્તિકાયનો પણ
 થઈ શકે છે અને અધર્માસ્તિકાયનો પણ થઈ
 શકે છે. આકાશાસ્તિકાયનો પ્રદેશ પણ થઈ
 શકે છે. જીવાસ્તિકાયનો પણ થઈ શકે છે
 અને સ્કધનો પણ થઈ શકે છે. તેવી રીતે
 અધર્માસ્તિકાયનો પ્રદેશ પણ ધર્માસ્તિકાયનો
 થઈ શકે છે યાવત્ સ્કધનો થઈ શકે છે.

આકાશાસ્તિકાયનો પ્રદેશ પણ ધર્માસ્તિકાયનો યાવત્ સ્કંધનો થઈ શકે છે. જીવાસ્તિકાયનો જે પ્રદેશ છે તે ધર્માસ્તિકાયનો યાવત્ સ્કંધનો થઈ શકે છે તેવી જ રીતે સ્કંધ પ્રદેશ પણ સર્વનો થઈ શકે છે. આ રીતે અનવસ્થા થવાથી વાસ્તવિક પ્રદેશ સ્થિતિનો અભાવ થશે. (ભજનામા અનિયતતા હોય છે પ્રદેશ પોતપોતાના અસ્તિકાયનો થઈ બીજાનો પણ થઈ જવાથી અનવસ્થા ઉત્પન્ન થશે) માટે તમે પ્રદેશને ભજનીય ન કહો. પણ એમ કહો કે જે પ્રદેશ ધર્માત્મક છે તે પ્રદેશ ધર્મ છે એટલે કે આ ધર્માત્મક જે પ્રદેશ છે તે સમસ્ત ધર્માસ્તિકાયથી અલિપ્ત થઈનેજ ધર્માત્મક કહેવાય છે જે પ્રદેશ અધર્માત્મક છે તે પ્રદેશ અધર્મ છે. જે પ્રદેશ આકાશાત્મક છે તે પ્રદેશ આકાશ છે એક જીવાત્મક જે પ્રદેશ છે તે પ્રદેશ નોજીવ છે એટલે કે સમસ્ત જીવાસ્તિકાયના એક દેશભૂત જે એકજીવ છે તે એક જીવાત્મક જે એક જ પ્રદેશ છે તે નોજીવ છે અહીં ' નો ' શબ્દ એકદેશ વાચક છે. એક સ્કંધાત્મક પ્રદેશ છે તે નો સ્કંધ છે. આ પ્રમાણે કહેતા શબ્દ નયને સમલિરૂઢ નયે કહ્યું— તમે જે કહો છો કે જે પ્રદેશ ધર્માત્મક છે તે ધર્માસ્તિકાયરૂપ છે યાવત્ જે પ્રદેશ એક જીવાત્મક છે તે પ્રદેશ ' નોજીવ ' છે જે પ્રદેશ એક સ્કંધાત્મક છે તે પ્રદેશનો સ્કંધ છે, તે તમારી વાત યોગ્ય નથી કારણ કે અહીં ' ધર્મ્મે પણ્ણે ' વગેરેમાં બે સમાસ થાય છે. તત્પુરુષ અને કર્મધારય તેથી અહીં સદેહ થાય કે તમે કયા સમાસના આધારે ' ધર્મ પ્રદેશ ' એમ કહો છો બે તમે તત્પુરુષ સમાસ (ધર્મનો પ્રદેશ-ધર્મ પ્રદેશ) ના ના આધારે કહો તો તે યોગ્ય નથી કારણ કે એમ કહેવાથી ધર્મ અને પ્રદેશ ભિન્ન

થઈ જશે. જેમ ‘કુંડામાં ઘોર’ કહીએ તો કુંડું અને ઘોર જેમ લિન્ન છે તેમ અહીં પણ લિન્નતા પ્રાપ્ત થશે. જો તમે કર્મધારય સમાસના આધારે કહો છો તો જે ધર્માત્મક પ્રદેશ છે તેનું સમસ્ત ધર્માસ્તિકાય સાથે સમાનાધિકરણ થઈ જવાથી પ્રદેશો ધર્માસ્તિકા-યરૂપ થઈ જશે. આ રીતે અધર્માત્મક પ્રદેશો-અધર્મરૂપ, આકાશાત્મક પ્રદેશો આકાશરૂપ અનંત જીવાત્મક જે સમસ્ત જીવાસ્તિકાય છે તેનો એક દેશ એક છે. તેનો એક પ્રદેશ સમસ્ત જીવાસ્તિકાયથી લિન્ન હોવાથી નોજીવ કહેલ છે. અનંત સ્કંધાત્મક જે સમસ્ત સ્કંધ છે તેનો એક દેશ એક સ્કંધ હોય છે. આ એક દેશરૂપ સ્કંધનો પ્રદેશ નો સ્કંધ છે. આ પ્રમાણે કહેતા સમલિરૂઢનયને એવભૂતનયે કહ્યું— તમે જે કાંઈ કહી રહ્યા છો તે એવી રીતે કહો કે આ બધા ધર્માસ્તિકાયાદિકો સમસ્ત દેશ-પ્રદેશની કલ્પનાથી રહિત છે, પ્રતિપૂર્ણ-આત્મસ્વરૂપથી અવિકલ છે, નિરવશેષ-એક હોવાથી અવયવ રહિત છે. એક ગ્રહણ-ગૃહીત-એક નામથી કહેલ છે. માટે એક, વસ્તુ રૂપ છે એવભૂતનયના મતે જે વસ્તુ દેશરૂપ છે તે અવસ્તુ છે જે પ્રદેશરૂપ છે તે અવસ્તુ છે, એવભૂતનય અખડ વસ્તુનેજ મતરૂપ માને છે આ રીતે પ્રદેશ દૃષ્ટાંતથી નયનુ સ્વરૂપ બાણવું.

૨૩૦. સે કિં ત સંખ્પમા ગે ?

૨૩૦

પ્રશ્ન— ભતે ! સંખ્યાપ્રમાણ શું છે ?

સંખ્પમા—અદ્વિદે જોષણત્તે, તં જહા-નામસંખા, ઠવણસંખા, દન્વસંખા, ઓવમ્મસંખા, પરિમાણસંખા જાણના-સંખા, ગણણાસંજ્ઞા, ભાવસંખા ।

ઉત્તર— સંખ્યા પ્રમાણના આઠ ભેદો છે. તે આ પ્રમાણે— (૧) નામસંખ્યા (૨) સ્થાપના સંખ્યા (૩) દ્રવ્યસંખ્યા (૪) ઔપમ્ય સંખ્યા (૫) પરિમાણ સંખ્યા (૬) જ્ઞાનસંખ્યા (૭) ગણનાસંખ્યા અને (૮) ભાવસંખ્યા [‘સંખ’ પદ સંખ્યા અને સંખ આ બંને અર્થને સ્પષ્ટ કરે છે તેથી જ્યાં જે અર્થ ઘટિત થતો હોય તે અર્થ ત્યાં કરવો.]

સે કિં તં નામસંખ્યા ?

નામસંખ્યા-જસ્સ ણં જીવસ્સ વા
જાવ સે તં નામસંખ્યા ।

સે કિં તં ઠવણસંખ્યા ?

ઠવણસંખ્યા-જણ્ણં કટ્ઠકમ્મે વા
પોત્થકમ્મે વા જાવ સે તં ઠવણસંખ્યા ।

નામઠવણાણં કો પડ્વિસેસો ?

નામ આવકહિયં, ઠવણા ઇત્તરિયા
વા હોજ્જા આવકહિયા વા હોજ્જા ।

સે કિં તં દ્વવસંખ્યા ?

દ્વવસંખ્યા-દુવિહા પળ્ણત્તા, તં
જહા-આગમઓ ય નો આગમઓ ય જાવ ।

સે કિં તં જાણયસરીર-ભવિય-
સરીરવરિત્તા દ્વવસંખ્યા ?

જાણયસરીરભવિયસરીરવરિત્તા
દ્વવસંખ્યા-તિવિહા પળ્ણત્તા, તં જહા-
પગભવિય, વદ્દાહણ, અભિમુહણામગોત્તે
ય ।

પ્રશ્ન- ભંતે ! નામસંખ્યા શું છે ?

ઉત્તર- જે જીવ અથવા અજીવનું
'સંખ્યા' એવું નામ રાખવું તે નામ
સંખ્યા છે.

પ્રશ્ન- ભંતે ! સ્થાપનાસંખ્યા શું છે ?

ઉત્તર- જે કાષ્ટકર્મમાં, પુસ્તકકર્મમાં
યાવત્ 'સંખ્યા' આ રૂપે જે આદેશ કરાય
છે તે સ્થાપના સંખ્યા છે.

પ્રશ્ન- નામ અને સ્થાપનામાં શું
વિશેષતા છે ?

ઉત્તર-નામ યાવત્કથિત હોય છે જ્યારે
સ્થાપના ઇત્વરિક પણ હોય છે અને યાવ-
ત્કથિત પણ હોય છે.

પ્રશ્ન- ભંતે ! દ્રવ્યશંખ શું છે ?

ઉત્તર-દ્રવ્યશંખના બે પ્રકાર છે. જેમકે-
(૧) આગમદ્રવ્યશંખ અને (૨) નોઆગમ-
દ્રવ્યશંખ. આગમદ્રવ્યશંખ અને નોઆગ-
મદ્રવ્યશંખના લેહરૂપ જ્ઞાયકશરીર અને
ભવ્યશરીરશંખનું સ્વરૂપ દ્રવ્યાવશ્યકતા
પ્રકરણમાં કથિત લેહો મુજબ જાણી લેવું.

પ્રશ્ન- જ્ઞાયકશરીર-ભવ્યશરીર વ્યતિ-
રિકત નોઆગમદ્રવ્યશંખનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- તદ્વ્યતિરિકતદ્રવ્યશંખના ત્રણ
પ્રકાર પ્રરૂપ્યા છે. તે આ પ્રમાણે- (૧) એક
ભવિક- જે જીવ ઉત્પન્ન થઇને હજુ સુધી
શંખપર્યાયની આયુનો બંધ કર્યો નથી પરંતુ
મરણ પછી અવશ્ય શંખ પર્યાય પ્રાપ્ત કર-
વાનો છે તે (૨) બદ્ધાયુષ્ક- જે જીવે શંખ-
પર્યાયમાં ઉત્પન્ન થવા યોગ્ય આયુષ્યનો બંધ

કરી લીધો છે તે. (૩) અભિમુખનામગોત્ર-
જે જીવ નિકટ ભવિષ્યમાં શંખ યોનિમાં
ઉત્પન્ન થનાર હોય તેમજ જે જીવના નામ
અને ગોત્ર કર્મ જઘન્ય એક સમય અને
ઉત્કૃષ્ટ અંતર્મુદૂર્તબાદ ઉદયાભિમુખ થનાર
હોય તે

एगमविणं भंते ! एगमवि-
एत्ति कालओ केवच्चिरं होइ ?

जहण्णेणं अंतोमुहुत्तं उक्कोसेणं
पुव्वकोडी ।

वद्धाउएणं भंते ! वद्धाउएत्ति
कालओ केवच्चिरं होइ ?

जहण्णेणं अंतोमुहुत्तं उक्कोसेणं
पुव्वकोडीतिभागं ।

अभिमुहनामगोएत्ति कालओ
केवच्चिरं होइ ?

जहण्णेणं एकं समयं उक्कोसेणं
अंतोमुहुत्तं ।

इयाणि को णओ कं सांखं इच्छइ,
तत्थ णेगमसांगहववहारा तिविहं सांखं
इच्छंति, तं जहा-एगमवियं वद्धाउयं
अभिमुहनामगोत्तं च । उज्जुसुओ दुविहं
सांखं इच्छइ, तं जहा-वद्धाउयं च अभि-
मुहनामगोत्तं च । तिणिण सहनया अभि-
मुहनामगोत्तं सांखं इच्छंति । से तं
जाणयसरीरभवियसरीरवरित्ता दव्व-

પ્રશ્ન- ભંતે ! એક ભવિક જીવ ‘એક
ભવિક’ એવા નામવાળો કાળની અપેક્ષાએ
કેટલા કાળ સુધી રહે છે ?

ઉત્તર- એક ભવિકજીવ જઘન્ય અત-
ર્મુદૂર્ત અને ઉત્કૃષ્ટ એક પૂર્વકોટી સુધી
રહે છે

પ્રશ્ન- ભંતે ! બદ્ધાયુષ્કજીવ ‘બદ્ધાયુષ્ક’
રૂપે કેટલા સમયસુધી રહે છે ?

ઉત્તર- બદ્ધાયુષ્કજીવ બદ્ધાયુષ્કરૂપે
જઘન્ય અંતર્મુદૂર્ત અને ઉત્કૃષ્ટ એક પૂર્વ-
કોટીના ત્રીજા ભાગ સુધી રહે છે.

પ્રશ્ન- ભંતે ! અભિમુખનામગોત્રશંખનુ
‘અભિમુખનામગોત્ર’ એવું નામ કેટલા
સમય સુધી રહે છે ?

ઉત્તર- અભિમુખનામગોત્રશંખ જઘન્ય
એક સમય અને ઉત્કૃષ્ટ અતર્મુદૂર્ત સુધી
રહે છે.

સૂત્રકાર હવે સાતનયોમાથી કયા નયો
કયા શખને માને છે તે વિષે કથન કરે છે
નૈગમનય, સગ્રહનય અને વ્યવહારનય આ
ત્રણે સ્થૂલદષ્ટિવાળા નયો એક ભવિક,
બદ્ધાયુષ્ક અને અભિમુખનામગોત્ર આ ત્રણે
શંખોને માને છે પૂર્વનયની અપેક્ષાએ
ત્રિશુદ્ધઋગુસૂત્રનય બદ્ધાયુષ્ક અને અભિ-
મુખનામગોત્ર આ બે પ્રકારના શંખને
સ્વીકારે છે. એકભવિકને અતિ વ્યવહાર

સંખા । સે તં નો આગમઓ દવ્વસંખા ।
સે તં દવ્વસંખા ।

૨૩૧. સે કિં તં ઓવમસંખા ?

૨૩૧.

પ્રશ્ન- ભંતે ! ઔપમ્યસંખ્યાનું
તાત્પર્ય શું છે ?

ઓવમ્મસંખા-ચઉવ્વિહા પળ્લત્તા,
તં જહા-અત્થિ સંતયં સંતણં ઉવમિજ્જહ,
અત્થિ સંતયં અસંતણં ઉવમિજ્જહ, અત્થિ
અસંતયં સંતણં ઉવમિજ્જહ, અત્થિ અસં
તય અસંતણં ઉવમિજ્જહ । તત્થસંતયં
સંતણં ઉવમિજ્જહ, જહા- સંતા
અરિહંતા સંતણ્હિ પુચ્છેરેહિ સંતણ્હિ
પુચ્છેરેહિ સંતણ્હિ વચ્છેરેહિ ઉવમિ
તિજ્જં, તં જહા-“પુચ્છેરેહિ વચ્છેરેહિ
ફલિહ ધુયા દુદ્ધિત્થિણિયધોક્કા । સિરિવચ્છા-
કય વચ્છા સવ્વેઽવિ જિગા ચઉવ્વીસં
॥૧॥’સંતયં અસંતણં ઉવમિજ્જહ, જહા
સંતાઈ નેરિયતિરિવજોણિયમણુસ્સ-
દેવાણં આડયાઈ અસંતણ્હિ પલ્લિઓ-
વમસાગરોવમે હિં ઉવમિજ્જંતિ । અસં-
તયં અસંતણં ઉવમિજ્જહ, તં જહા-

“ પરિજૂરિયપેરંતં, ચલંતવિટં પહં-
તનિચ્છીરં ।

પત્તંવવસણપત્તં, કાલપ્પત્તં મળહ
ગાહં ॥૧॥

જહ તુવમે તહ અમ્હે તુવમેઽવિ ય
હેહિ હા જહા અમ્હે ।

અપ્પાહેહ પહંત, પંહુયપત્તં કિસ-
લયાણં ॥૨॥

હોવાથી સ્વીકારતા નથી. ત્રણે શબ્દ નયો
અભિમુખનામજોત્ર શંખને જ શંખ માને
છે. આ રીતે તદ્વ્યતિરિક્તદ્રવ્યશંખનું
સ્વરૂપ જાણવું. આ પ્રમાણે દ્રવ્યશંખનું
વર્ણન પૂર્ણ થયું.

ઉત્તર- ઔપમ્યસંખ્યા-ઉપમા આપી
વસ્તુનો નિર્ણય કરવો, તેના ચાર પ્રકારો છે.
તે આ પ્રમાણે- (૧) સદ્વસ્તુની સદ્વસ્તુના
સાથે ઉપમા આપવી (૨) સદ્વસ્તુની અસદ્
વસ્તુ સાથે ઉપમા આપવી. (૩) અસદ્વસ્તુ-
ની સદ્વસ્તુસાથે ઉપમા આપવી (૪) અસ-
દ્વસ્તુને અસદ્વસ્તુ સાથે ઉપમા આપવી
તેમાં સદ્વસ્તુ સદ્વસ્તુમાથે ઉપમિત કરવી.
તે આ પ્રમાણે છે- સત્ એવા અરિહંત
ભગવંતોને સત્ એવા પ્રધાનનગરના કપાટ
આદિસાથે ઉપમિત કરવા જેમકે -અરિહંત
ભગવંતોના વક્ષ સ્થળ નગરના કપાટ જેવા
અને ભુબ્ધો પરિધ ॥ જેવી હોય છે.
તેઓનો નિર્દોષ દુ દ્ભિના સ્વર જેવો હોય છે,
વક્ષ સ્થળ શ્રીવત્સથી અકિત હોય છે સદ્-
વસ્તુને અસદ્વસ્તુ સાથે ઉપમિત કરવું તે
બીજે પ્રકાર આ પ્રમાણે છે-નારક, તિર્યચ,
મનુષ્ય અને દેવોનું આયુષ્ય પદ્યોપમ અને
સાગરોપમ પ્રમાણ છે આ કથનમા નૈરયિક
વગેરે જીવોનું આયુષ્ય સદ્રૂપ છે અને
પદ્યોપમ, સાગરોપમ અસદ્રૂપ છે. કારણ
કે તે પદ્ય વગેરેની કલ્પના માત્રથી કલ્પિત
થયેલા છે. અસદ્વસ્તુને સદ્વસ્તુવડે ઉપમિત
કરી તે આ પ્રમાણે- વસંતસમયે જીર્ણ
થયેલા, ડાખળીથી તૂટી ગયેલા અને વૃક્ષ-
પરથી નીચે પડેલા, શુષ્ક સારભાગવાળા,
અને દુઃખી થયેલા પાંદડાએ નવા પાંદડાને
ગાથા કહી- અત્યારે જે હાલતમાં તમે છો

ળવિ અત્થિ ળવિ ય હોહિ,
ઉલ્લાવો કિસયલપહુપત્તાણં ।

ઉવમા ચલુ ઇસ કયા, મવિય-
જળ તિવોહ્ણટ્ટાણ્ણ||૩||”અસંતયં અસંત-
ઈહિ ઉવમિજ્જઈ, જહા ચરવિસાણં તહા
સસવિસાણં । સે તં ઓવમ્મસંચા ॥

તે હાલતમાં જ પહેલા અમે હતા, અને
અમે આ સમયે જે સ્થિતિમાં છીએ તે
સ્થિતિમાં તમે પણ એક દિવસ આવશે
આ પ્રમાણે ખરતાં છૂર્ણ પાંદડાએ નવોદ્ગત
કિસલયોને કહ્યું. અત્રે જે પ્રકારે પાંદડાનો
વાર્તાલાપ વર્ણવ્યો છે તે પ્રમાણે પાંદડાઓનો
વાર્તાલાપ સભવી ન શકે તે ઝડપ દિવસ થયો
નથી અને કોઈ દિવસ થશે નહીં. અહીં ભવ્ય-
જનોને સમજાવવા ઉપમા આપવામાં આવી
છે (અહીં ‘જહા તુમ્હે તહા અમ્હે’ મા
ઉપમાનભૂત કિસલયપત્રોની અવસ્થા સદ્વસ્તુ
છે અને ઉપમેયભૂત પાંડુ પત્રાવસ્થા અસદ્-
વસ્તુ છે. અને “તુમ્હે વિચ્છોહિ હા જહા
અમ્હે’ માં પાંડુપત્રાવસ્થા તત્કાલિક હોવા-
થી સદ્વસ્તુ છે અને કિસલયાવસ્થા અસદ્વસ્તુ
છે. અસદ્વસ્તુને અસદ્વસ્તુથી ઉપમિત
કરવી તે આ પ્રમાણે- શશવિષાણુ, ખરવિ-
ષાણુ જેવા જ હોય છે આ પ્રમાણે
ઔપમ્યસંખ્યાનું નિરૂપણ જાણવું

૨૩૨. સે કિં તં પરિમાણસંચા ?

પરિમાણસંચા- દુવિદ્ધા પળ્ણત્તા,
તં જહા-કાલિયસુયપરિમાણસંચા દિદ્ધિ-
વાયસુયપરિમાણસંચા ય ।

સે કિં ત કાલિયસુયપરિમાણ-
સંચા ?

કાલિયસુયપરિમાણસંચા-અણે-
ગવિદ્ધા પળ્ણત્તા, તં જહા-પજ્જવસંચા,
અક્કચરસંચા, સંઘાયસંચા પયસંચા,
પાયસંચા, ગાદાસંચા, મિલોગસંચા,
વેદસંચા, નિજ્જુત્તિસંચા, અણુઓગ-
દામ્મસંચા, હહેમ્મગસંચા, અજ્ઞયણસંચા,

૨૩૨.

પ્રશ્ન- ભતે ! પરિમાણ સંખ્યા-
પર્યાયરૂપ સંખ્યાનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- પરિમાણ સંખ્યાના બે પ્રકાર
પ્રરૂપ્યા છે. જેમકે- (૧) કાલિક શ્રુતપરિ-
માણસંખ્યા અને (૨) દષ્ટિવાદ શ્રુતપરિમા-
ણસંખ્યા

પ્રશ્ન- ભતે ! કાલિકશ્રુતપરિમાણ
સંખ્યા શું છે ?

ઉત્તર-કાલિકશ્રુતપરિમાણસંખ્યા અનેક
પ્રકારની છે જેમકે-પર્યાવસંખ્યા-પર્યાયોની
સંખ્યા, અક્ષરસંખ્યા- ‘અકારાદિ’ અક્ષ-
રોની સંખ્યા, સંઘાતસંખ્યા- દ્વયાદિઅક્ષ-
રોના સંયોગરૂપ સંઘાતની સંખ્યા,
પદસંખ્યા- સુખન્ત, તિદ્ધન્તરૂપ પદોની
સંખ્યા, પાદસંખ્યા-ગાથાના ચતુર્થ અશ

સુચકલંઘસંખ્યા, અંગસંખ્યા । સે તં
કાલિયસુચપરિમાણસંખ્યા ?

સે કિં તં દિટ્ઠિવાયસુચપરિમાણ-
સંખ્યા ?

દિટ્ઠિવાયસુચપરિમાણસંખ્યા-અણે-
ગવિહા પણ્ણત્તા, તં જહા-પજ્જવસંખ્યા
જાવ અણુઓગદારસંખ્યા, પાહુડસંખ્યા,
પાહુડિયાસંખ્યા, પાહુડપાહુડિયાસંખ્યા,
વત્થુસંખ્યા । સે તં દિટ્ઠિવાયસુચપરિમા-
ણસંખ્યા । સે તં પરિમાણસંખ્યા ।

સે કિં તં જાણણાસંખ્યા ?

જાણણાસંખ્યા-જો જં જાણઈ,
તં જહા-સદ્દ સદ્ધિઓ, ગણિયં ગણિઓ,
નિમિત્તં નેમિત્તિઓ, કાલં કાલણાણી,
વેજ્જયં વેજ્જો । સે તં જાણણાસંખ્યા ॥

૨૩૩. સે કિં તં ગણણાસંખ્યા ?

ગણણાસંખ્યા-एकौ गणणं न
उवेइ, दुप्पभिइसंखा, तं जहा-संखे-
ज्जए असंखेज्जए अणंतए ।

રૂપ પદોની સંખ્યા, ગાથાસંખ્યા- પ્રાકૃતમાં
લખાયેલ છંદ વિશેષરૂપ ગાથાની સંખ્યા,
શ્લોકસંખ્યા, વેદસંખ્યા- છંદવિશેષની
સંખ્યા, નિર્યુદ્ધિતઓની સંખ્યા, અનુયોગ-
દ્વારોની સંખ્યા, ઉદ્દેશકસંખ્યા, અધ્યયન
સંખ્યા, શ્રુતસ્કન્ધસંખ્યા, અગસંખ્યા વગેરે
કાલિશ્રુત પરિમાણ સંખ્યા છે. આ સર્વે
સંખ્યાત છે.

પ્રશ્ન- ભંતે ! દટ્ટિવાદશ્રુતપરિમાણ-
સંખ્યા શું છે ?

ઉત્તર- દટ્ટિવાદશ્રુત પરિમાણસંખ્યાના
અનેક પ્રકાર કહેવામાં આવ્યા છે, તે આ
પ્રમાણે- પર્યવસંખ્યા યાવત અનુયોગદ્વાર
સંખ્યા, પ્રાકૃતસંખ્યા, પ્રાકૃતિકાસંખ્યા,
પ્રાકૃતપ્રાકૃતિકાસંખ્યા અને વસ્તુસંખ્યા.
આ પ્રમાણે દટ્ટિવાદશ્રુતપરિમાણસંખ્યા અને
પરિમાણસંખ્યાનું સ્વરૂપ જાણવું.

પ્રશ્ન- ભંતે ! જ્ઞાનસંખ્યા શું છે ?

ઉત્તર- જ્ઞાનરૂપસંખ્યા જ્ઞાનસંખ્યા છે.
(જ્ઞાનસંખ્યા જે જેને જાણે તે રૂપ હોય છે)
તે આ પ્રમાણે- શબ્દને જાણનાર શાબ્દિક,
ગણિતને જાણનાર ગણિક, નિમિત્તને જાણ-
નાર નૈમિત્તિક, કાળને જાણનાર કાળજ્ઞાની,
વૈદ્યકને જાણનાર વૈદ્ય, આ જ્ઞાન સંખ્યાનું
સ્વરૂપ છે.

૨૩૩.

પ્રશ્ન- ભંતે ! ગણનાસંખ્યા શું છે ?

ઉત્તર- ‘આ આટલા છે’ આ રૂપમાં
જે ગણતરી છે તે ગણનારૂપ સંખ્યા તે ગણ-
નાસંખ્યા કહી છે. એક- (૧) ગણના ન
કહેવાય, બે આદિરૂપ ગણનાસંખ્યા જાણવી.
સંખ્યાત, અસંખ્યાત અને અનંત આ ત્રણ
પ્રકારની ગણના સંખ્યા જાણવી.

સે કિં તં સંખેજ્જણ ?

સંખેજ્જણ-તિવિહે પણ્ણત્તે, તં
જહા-જહણ્ણણ ઉક્કોસણ અજહણ્ણમણુ-
ક્કોસણ ।

સે કિં તં અસંખેજ્જણ ?

અસંખેજ્જણ-તિવિહે પણ્ણત્તે, તં
જહા-પરિત્તાસંખેજ્જણ જુત્તાસંખેજ્જણ
અસંખેજ્જાસંખેજ્જણ ।

સે કિં તં પરિત્તાસંખેજ્જણ ?

પરિત્તાસંખેજ્જણ-તિવિહે પણ્ણત્તે,
તં જહા-જહણ્ણણ ઉક્કોસણ અજહણ્ણ-
મણુક્કોસણ ।

સે કિં તં જુત્તાસંખેજ્જણ ?

જુત્તા સંખેજ્જણ તિવિહે પણ્ણત્તે,
તં જહા-જહણ્ણણ ઉક્કોસણ અજહણ્ણ-
મણુક્કોસણ ।

સે કિં તં અસંખેજ્જાસંખેજ્જણ ?

અસંખેજ્જાસંખેજ્જણ તિવિહે
પણ્ણત્તે, તં જહા-જહણ્ણણ ઉક્કોસણ
અજહણ્ણમણુક્કોસણ ।

સે કિં તં અણંતણ ?

અણંતણ-તિવિહે પણ્ણત્તે, તં
જહા-પરિત્તાણંતણ જુત્તાણંતણ અણંતા-
ણંતણ ।

પ્રશ્ન- સંખ્યાત શું છે ?

ઉત્તર- સંખ્યાત ત્રણ પ્રકારના પ્રજ્ઞા
છે. તે આ પ્રમાણે— (૧) જઘન્યસંખ્યાત
(૨) ઉત્કૃષ્ટ સંખ્યાત અને (૩) મધ્યમ
સંખ્યાત.

પ્રશ્ન- ભંતે ! અસંખ્યાત શું છે ?

ઉત્તર- અસંખ્યાતના ત્રણ પ્રકાર પ્રજ્ઞા
છે. તે આ પ્રમાણે— (૧) પરીતા-
સંખ્યાત (૨) યુક્તસંખ્યાત (૩) અસં-
ખ્યાતાસંખ્યાત.

પ્રશ્ન- પરીતાસંખ્યાત શું છે ?

ઉત્તર- પરીતાસંખ્યાતના ત્રણ પ્રકાર
છે. જઘન્ય, ઉત્કૃષ્ટ અને મધ્યમ.

પ્રશ્ન- ભંતે ! યુક્તાસંખ્યા શું છે ?

ઉત્તર- યુક્તાસંખ્યાતના ત્રણ પ્રકાર
છે- જઘન્ય, ઉત્કૃષ્ટ અને મધ્યમ.

પ્રશ્ન- અસંખ્યાતાસંખ્યાત શું છે ?

ઉત્તર- જઘન્ય, ઉત્કૃષ્ટ અને મધ્યમ
આ ત્રણ પ્રકારે અસંખ્યાતાસંખ્યાત છે

પ્રશ્ન- ભંતે ! અનંત શું છે ?

ઉત્તર- અનંતના ત્રણ પ્રકાર છે. તે આ
પ્રમાણે- (૧) પરીતાનંત (૨) યુક્તાનંત
અને (૩) અનંતાનંત.

સે કિ તં પરિત્તાણંતણ ?

પરિત્તાણંતણ-તિવિદ્દે પ્ણત્તે, તં
જહા-જહણ્ણણ ઉક્કોસણ અજહણ્ણમણુ-
ક્કોસણ ।

સે કિ તં જુત્તાણંતણ ?

જુત્તાણંતણ-તિવિદ્દે પ્ણત્તે, તં
જહા-જહણ્ણણ ઉક્કોસણ અજહણ્ણમણુ-
ક્કોસણ ।

સે કિ તં અણંતાણંતણ ?

અણંતાણંતણ-દુવિદ્દે પ્ણત્તે, તં
જહા-જહણ્ણણ અજહણ્ણમણુક્કોસણ ॥

૨૩૪. જહણ્ણયં સંખેજ્જયં કેવદ્દયં હોદ્ધ ?

દોરૂવચ, તેણં પરં અજહણ્ણમણુ-
ક્કોસયાઈ ઠાણાઈ જાવ ઉક્કોસયં સંખે-
જ્જયં ન પાવદ્ધ ।

ઉક્કોસયં સંખેજ્જયં કેવદ્દયં હોદ્ધ ?

ઉક્કોસયસ્સ સંખેજ્જયસ્સ પરુ-
વણં કરિસ્સામિ । સે જહાનામણ પલ્લે
સિયા, -એગં જોયણસયસહસ્સં આયામ-
વિવહ્નંમેણં, તિણિ જોયણસયસહસ્સાઈ,
સોલસસહસ્સાઈ, દોણિય સત્તાવીસે
જોયણસણ, તિણિય કોસે, અઠ્ઠાવીસં
ચ ઘણુસયં, તેરસય અંગુલાઈ, અદ્દં
અંગુલં કિંચિ વિસેસાહિયં પરિવેલ્લેવેણં

પ્રશ્ન- પેરીતાનંતં શું છે ?

ઉત્તર- જઘન્ય, ઉત્કૃષ્ટ અને મધ્યમ
આ ત્રણ સ્વરૂપે પેરીતાનંત બાણુવું.

પ્રશ્ન- ચુક્તાનંતના કેટલા ભેદ છે ?

ઉત્તર- ચુક્તાનંતના ત્રણ પ્રકારે છે-
જઘન્ય, ઉત્કૃષ્ટ અને મધ્યમ.

પ્રશ્ન- અનંતાનંત શું છે ?

ઉત્તર- અનંતાનંતના બે પ્રકાર
પ્રરૂપ્યા છે. જેમકે- જઘન્ય અને મધ્યમ.

૨૩૪.

પ્રશ્ન- ભંતે જઘન્ય સંખ્યાત કેટલા
હોય છે અર્થાત્ કઈ સંખ્યાથી કઈ સંખ્યા
પર્યંત જઘન્ય સંખ્યાત માનવામા આવે છે.

ઉત્તર- બે જઘન્ય સંખ્યાત હોય છે.
તેનાથી પર અર્થાત્ ત્રણ-ચાર થાવત્ ઉત્કૃષ્ટ
સંખ્યાતનું સ્થાન પ્રાપ્ત ન થાય ત્યાં સુધી
મધ્યમ સંખ્યાત બાણુવું.

પ્રશ્ન- ભંતે ! ઉત્કૃષ્ટ સંખ્યાત કેટલા
હોય છે ?

ઉત્તર-ઉત્કૃષ્ટ સંખ્યાતની પ્રરૂપણા આ
પ્રમાણે છે- અસત્કંપના પ્રમાણે એક લાખ
ચોળન લાખો, એક લાખ ચોળન પહોળો
ત્રણ લાખ, સોળહજાર, બસો સત્તાવીશ
ચોળન, ત્રણગાઉ, એકસો અઠ્ઠાવીશ ઘનુષ
અને ૧૩૧ અંગુલથી કાંઈક અધિક પરિધિ-
વાળો કોઈ યથાનામક (અનવસ્થિનામક)
પલ્લ હોય. તે તે સિદ્ધાર્થો-સર્વપોથી પૂરિત
કરવામાં આવે. તે સર્વપોથી દ્વીપ-સમુદ્રોના

પણત્તે । સે ણં પલ્લે સિદ્ધત્થયાણં મરિણ ।
તઓ ણં તેહિં સિદ્ધત્થણ્હિં દીવસમુદ્ધાણં
ઉદ્ધારો વેપ્પહ । એગો દીવે એગો સમુદ્ધે
એવં પક્કિલ્લપ્પમાણેણં પક્કિલ્લપ્પમાણેણં
જાવડ્યાદીવમમુદ્ધા તેહિં સિદ્ધત્થણ્હિં
અપ્પુણ્ણા એસ ણં એવહ્મ એવેત્તે પલ્લે ।
પઠમા સલાગા । એવડ્યાણં સલાગાણં
અસંલપ્પાલોગા મરિયા તદ્ધાવિ ઉક્કોસયં
સંલેજ્જયં ન પાવહ્મ, જદ્ધા કોદિદ્ધંતો ? સે
જદ્ધાનામણે મંચે સિયા આમલગાણં
મરિણ, તત્થ એગે આમલણે પક્કિલ્લે
સેઽવિ માણ, અણ્ણેઽવિ પક્કિલ્લે સેઽવિ
માણ, અન્નેઽવિ પક્કિલ્લે સેઽવિ માણ ।
એવં પક્કિલ્લપ્પમાણેણં પક્કિલ્લપ્પમાણેણં
હો હી સેઽવિ આમલણે જંસિ પક્કિલ્લે સે
મંચે મરિજ્જિહ્મ જે તત્થ આમલણે ન
માહિહ્મ ॥

ઉદ્ધાર ગૃહીત થાય અર્થાત્ પલ્લમાંથી, એક-
એક સર્પ પકાલી દરેક દ્વીપ-સમુદ્રોમાં એક-
એક નાખતાં તે પલ્લને ખાલી કરવો જંખુ-
દ્વીપથી લઈ જે દ્વીપ કે સમુદ્રોમાં અંતિમ
સર્પ પડ્યો છે ત્યાં સુધીના ક્ષેત્રને ખીન્ન
અનવસ્થિત પલ્લરૂપ કલ્પિત કરવામાં આવે
છે પહેલો અનવસ્થિત પલ્લ ખાલી થાય
ત્યારે એક સર્પ શલાકાપલ્લમાં નાખવામાં
આવે ત્યાર પછી ખીન્ને અનવસ્થિત પૂર્વરીતે
ખાલી કરી રિક્તતાસૂચક ખીન્ને સર્પ
શલાકા પલ્લમાં નાખવામાં આવે, આ ક્રમથી
જંખુદ્વીપ પ્રમાણુવાળો શલાકાપલ્લ કંઠસુધી
પૂરિત થઈ જાય અને એવા ઘણા શલાકાપલ્લ
પૂરિત થઈ જાય ત્યારે પણ ઉત્કૃષ્ટ સંખ્યાનુ
સ્થાન પ્રારંભ થતું નથી તે સમજાવવા દૃષ્ટાંત
કહે છે કે કોઈ એક મનુષ્ય હોય તે આમળા-
ઓથી પૂરિત હોય તેમાં જો એક આમળા
નાખવામાં આવે તો તે સમાવિષ્ટ થઈ જાય,
ખીન્ન નાખવામાં આવે તો તે સમાવિષ્ટ થઈ
જાય આ પ્રમાણે આમળાં નાખતા-નાખતા
છેલ્લે એક એવું આમળા હોય છે કે જે
નાખવાથી મનુષ્ય પરિપૂર્ણ થઈ જાય છે પછી
આમળાં નાખવામાં આવે તો સમાવિષ્ટ થાય
નહી તેમ વારંવાર નાખવામાં આવેલા
સર્પોથી જ્યારે ‘અસંલપ્પ’- ઘણા પલ્લો
અતમા આમૂલશીખ પૂરિત થઈ જાય, તેમાં
એક સર્પ જેટલી પણ જગ્યા રહે નહીં ત્યારે
ઉત્કૃષ્ટ સંખ્યાનુ સ્થાન પ્રારંભ થાય છે
તાત્પર્ય એ છે કે આ સર્પોની સંખ્યા
અને જેટલા દ્વીપ-સમુદ્રો સર્પોથી વ્યાપ્ત
થયા છે તે જાંનેની સંખ્યા ભેગી કરતા જે
આવે તેથી એક સર્પ અધિક ઉત્કૃષ્ટ
સંખ્યાત છે જઘન્યસંખ્યા જે અને આ
ઉત્કૃષ્ટસંખ્યાની વચ્ચેના સ્થાનો મધ્યમ
સંખ્યાત જાણવા.

૨૩૫. એવામેવ ઉક્કોસણ સંખેજ્જણ રૂવે ૨૩૫.
પક્કિત્તે જહણ્ણયં પરિત્તાસંખેજ્જયં ભવઈ,
તેણ પરં અજહણ્ણમણુક્કોસયાઈ ઠાણાઈ
જાવ ઉક્કોસયં પરિત્તાસંખેજ્જયં ન પાવઈ ।

ઉક્કોસયં પરિત્તાસંખેજ્જયં કેવઈયં
હોઈ ?

જહણ્ણયં પરિત્તાસંખેજ્જયં જહ-
ણ્ણયપરિત્તાસંખેજ્જમેત્તાણંરાસીણં અણ્ણ-
મણ્ણવ્ભાસો રૂવૂણો ઉક્કોસં પરિત્તાસં-
ખેજ્જય હોઈ, અહવા જહ્ણયં
જુત્તાસંખેજ્જયં રૂવૂણં ઉક્કોસયં પરિ-
ત્તાસંખેજ્જયં હોઈ ।

જહ્ણયં જુત્તાસંખેજ્જય કેવઈયં
હોઈ ?

જહણ્ણયપરિત્તાસંખેજ્જયમેત્તાણં
રાસીણં અણ્ણમણ્ણવ્ભાસો પહિપુણ્ણો
જહ્ણયં જુત્તાસંખેજ્જયં હોઈ, અહવા
ઉક્કોસણ પરિત્તાસંખેજ્જણ રૂવં પક્કિત્તં
જહણ્ણયં જુત્તાસંખેજ્જયં હોઈ । આવ-

સૂત્રકાર અસંખ્યાતનું વર્ણન કરતાં કહે
છે કે અસંખ્યાતની પ્રરૂપણા કરતાં પૂર્વકપિત
અનવસ્થિતની પ્રરૂપણા કરી લેવી. ઉત્કૃષ્ટ
સંખ્યાતમાં એક સર્ષપ પ્રક્ષેપ કરવું જોઈએ
અને તેજ જઘન્ય પરીતાસંખ્યાતનું પ્રમાણ
હોય છે. ત્યાર પછી મધ્યમ પરીતાસંખ્યા-
તના સ્થાનો હોય છે, તે ઉત્કૃષ્ટ પરીતા-
સંખ્યાત આવે ત્યાં સુધી હોય છે.

પ્રશ્ન- ભંતે ! ઉત્કૃષ્ટપરીતાસંખ્યાતનું
પ્રમાણ શું છે ?

ઉત્તર- જઘન્ય પરીતાસંખ્યાતનું જેટલું
પ્રમાણ છે તે પ્રમાણ માત્ર રાશિને સ્થાપિત
કરી પરસ્પર ગુણિત કરવી કલ્પનાથી માનેા
કે જઘન્ય પરીતાસંખ્યાતનું પ્રમાણ ૫ છે.
આ પાંચને પાંચવાર સ્થાપિત કરી પરસ્પર
ગુણાકાર કરવાથી $૫ \times ૫ = ૨૫$, $૨૫ \times ૫ = ૧૨૫$
 $૧૨૫ \times ૫ = ૬૨૫$, $૬૨૫ \times ૫ = ૩૧૨૫$ સંખ્યા
આવે આ સંખ્યાને વાસ્તવિકરૂપમાં અસં-
ખ્યાતના સ્થાને જાણવી જોઈએ. તેમાંથી
એક ઓછો કરવાથી તે ઉત્કૃષ્ટ પરીતાસંખ્યાત
ગણ ૧ છે. અને એક ઓછો કરવામા ન
આવે તો જઘન્ય યુક્તાસંખ્યાત રૂપ મનાય
છે અથવા જઘન્ય યુક્તાસંખ્યાતમાંથી એક
ઓછો કરવાથી ઉત્કૃષ્ટ પરીતાસંખ્યાતનું
પ્રમાણ થાય છે.

પ્રશ્ન- જઘન્ય યુક્તાસંખ્યાતનું સ્વરૂપ
કેવું છે ?

ઉત્તર- જઘન્ય પરીતાસંખ્યાતની
જેટલી રાશિઓ છે તેને પરસ્પર ગુણિત
કરતાં જે સંખ્યા આવે તે પરિપૂર્ણ સંખ્યા જ
જઘન્ય યુક્તાસંખ્યાત છે અથવા ઉત્કૃષ્ટ
પરીતાસંખ્યાતનું જે પ્રમાણ છે તેમા એક

લિયાવિ તત્તિયા વેવ, તેણ પરં અજ-
છળમણકોસયાઈ ઠાળાઈ જાવ ઉક્કો-
સયં જુત્તાસંખિજ્જયં ન પાવડ ।

ઉક્કોસયં જુત્તાસંખિજ્જય કેવડયં
હોઈ ?

જહળ્લણં જુત્તાસંખિજ્જણં આવ-
લિયા ગુણિયા અળ્લમળ્લભાસો રૂવ્વળો
ઉક્કોસયં જુત્તાસંખિજ્જયં હોઈ, અહવા
જહળ્લયં અસંખેજ્જાસંખેજ્જયં રૂવ્વળં
ઉક્કોસયં જુત્તાસંખિજ્જયં હોઈ ।

જહળ્લણં અસંખેજ્જાસંખેજ્જયં
કેવડયં હોઈ ?

જહળ્લણં જુત્તાસંખિજ્જણં આવ-
લિયા ગુણિયા અળ્લમળ્લભાસો પટિ-
પુળ્લો જહળ્લણં અસંખેજ્જાસંખેજ્જયં
હોઈ, અહવા ઉક્કોસયં જુત્તાસંખિજ્જણ રૂવં
પવિસત્તં જહળ્લણં અસંખેજ્જાસંખેજ્જયં
હોઈ, અહવા ઉક્કોસયં જુત્તાસંખિજ્જણ
રૂવં પવિસત્તં જહળ્લણં અસંખેજ્જા
સંખેજ્જયં હોઈ । તેણ પરં અજહળ્લમણ-
કોસયાઈ ઠાળાઈ જાવ ઉક્કોસયં
અસંખેજ્જાસંખેજ્જાણં ન પાવડ ।

ઉક્કોસયં અસંખેજ્જાસંખેજ્જાણં
કેવડયં હોઈ ?

જહળ્લણં અસંખેજ્જાસંખેજ્જાણં-
માણં રામાણં અળ્લમળ્લભાસો રૂવ્વળો
ઉક્કોસયં અસંખેજ્જાસંખેજ્જાણં હોઈ,

ઉક્કોસયં જહળ્લણં જુત્તાસંખિજ્જણં પ્રમાણ
ધાય છે. આવલિદા પદ્મ જહળ્લણં જુત્તા-
સંખિજ્જાણં તુલ્ય સમય પ્રમાણમાળી જહળ્લણી.
મધ્યમ જુત્તાસંખિજ્જાણં આતો જહળ્લણં;
જુત્તાસંખિજ્જાણં ઉત્કૃષ્ટ જુત્તાસંખિજ્જાણં ન
આવે ત્યાં મુધી જહળ્લણા.

પ્રશ્ન- જાતે ! ઉત્કૃષ્ટ જુત્તાસંખિજ્જાણં
સ્વરૂપ શું છે ?

ઉત્તર- જહળ્લણં જુત્તાસંખિજ્જાણં આવ-
લિદાથી અર્થાત જહળ્લણં જુત્તાસંખિજ્જાણં આતે
શુણિત કરવાથી જે ગણિ આવે તેમાથી એક
ન્યૂત તેજ ઉત્કૃષ્ટ જુત્તાસંખિજ્જાણં છે. નવધવા
જહળ્લણં અસંખિજ્જાણં અસંખિજ્જાણં છે. તેમાથી
એક ગોઠો કરવાથી ઉત્કૃષ્ટ જુત્તાસંખિજ્જાણં
ધાય છે.

પ્રશ્ન- જાતે ! જહળ્લણં અસંખિજ્જાણં
સંખિજ્જાણં સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- જહળ્લણં જુત્તાસંખિજ્જાણં આતે
આવલિદાને શુણિત કરવાથી જે સંખિજ્જાણં આવે
તે પચિપૂર્ણ જહળ્લણં જહળ્લણં અસંખિજ્જાણં
સંખિજ્જાણં છે. નવધવા ઉત્કૃષ્ટ જુત્તાસંખિજ્જાણં
જેક ઉક્કોસયં જહળ્લણં અસંખિજ્જાણં અસંખિજ્જાણં
પદ્મ જહળ્લણં. જહળ્લણં પદ્મી મધ્યમજહળ્લણં હોઈ
છે તે જહળ્લણં જહળ્લણં મુધી ઉત્કૃષ્ટ જહળ્લણં
જહળ્લણં જહળ્લણં ન આવે ત્યાં મુધી હોઈ ।

પ્રશ્ન- જાતે ! ઉત્કૃષ્ટ જહળ્લણં અસંખિજ્જાણં
સંખિજ્જાણં સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- જહળ્લણં જહળ્લણં અસંખિજ્જાણં અસંખિજ્જાણં
જહળ્લણં જહળ્લણં એક જહળ્લણં જહળ્લણં
જહળ્લણં, જે જહળ્લણં જહળ્લણં જહળ્લણં જહળ્લણં
જહળ્લણં, જે જહળ્લણં જહળ્લણં જહળ્લણં જહળ્લણં

અથવા જહ્વણયં પરિત્તાણંતયં સ્વૂણં
ઉક્કોસયં અસંખજ્ઞાસંખજ્ઞયં હોઝ ॥

કરવાથી જે સંખ્યા થાય તેજ ઉત્કૃષ્ટ
અસંખ્યાતાસંખ્યાત છે અથવા જઘન્ય
પરીતાનંતમાથી એક ચોછો કરવાથી ઉત્કૃષ્ટ
અસંખ્યાતાસંખ્યાત થાય છે.

૨૩૬. જહ્વણયં પરિત્તાણંતયં કેવદ્વયં હોઝ ? ૨૩૬.

પ્રશ્ન- ભંતે ! જઘન્ય પરીતાનંતનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

જહ્વણય અસંખજ્ઞાસંખજ્ઞયમેત્તાણં
રાસીણં અણ્ણમણ્ણવ્ભાસો પહિણ્ણો
જહ્વણયંપરિત્તાણંતયં હોઝ, અથવા
ઉક્કોસણ અસંખજ્ઞાસંખજ્ઞણ સ્વં
પવિસુત્તં જહ્વણયં પરિત્તાણંતયં હોઝ ।
તેણં પર અજહ્વણમણ્ણુકોસયાઈ ઠાણાઈ
જાવ ઉક્કોસયં પરિત્તાણંતયં ણ પાવઝ ।

ઉત્તર-જઘન્ય અસંખ્યાતાસંખ્યાતની
જે રાશિઓ છે તેને પરસ્પર અભ્યાસરૂપમાં
શુદ્ધિત કરવાથી જે સંખ્યા આવે તે પરિપૂર્ણ
સંખ્યા જ જઘન્ય પરીતાનંત છે અથવા
ઉત્કૃષ્ટ અસંખ્યાતાસંખ્યાતમાં એક ઉમેર-
વાથી જઘન્ય પરીતાન ત થાય છે. ત્યારપછી
મધ્યમપરીતાનંતના સ્થાનો હોય છે તે
ઉત્કૃષ્ટ પરીતાનંતનું સ્થાન ન આવે ત્યા
સુધી હોય છે

ઉક્કોસયં પરિત્તાણંતયં કેવદ્વયં
હોઝ ?

પ્રશ્ન- ભંતે ! ઉત્કૃષ્ટ પરીતાન તનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

જહ્વણયપરિત્તાણંતયમેત્તાણં રાસી-
ણં અણ્ણમણ્ણવ્ભાસો સ્વૂણો ઉક્કોસયં
પરિત્તાણંતયં હોઝ, અથવા જહ્વણયં
જુત્તાણંતયં સ્વૂણં ઉક્કોસયં પરિત્તાણં-
તયં હોઝ ?

ઉત્તર- જઘન્યપરીતાનંતની જેટલી
રાશિઓ છે તેને પરસ્પર અભ્યાસરૂપે
શુદ્ધિત કરી તેમાંથી એક અંક ન્યૂન કરવાથી
ઉત્કૃષ્ટપરીતાનંત થાય છે. અથવા જઘન્ય-
યુક્તાન તમાથી એક ન્યૂન કરવાથી ઉત્કૃષ્ટ
પરીતાન ત બને છે

જહ્વણયં જુત્તાણંતયં કેવદ્વયં
હોઝ ?

પ્રશ્ન- જઘન્યયુક્તાન તનું પ્રમાણ
કેટલું હોય છે ?

જહ્વણયપરિત્તાણંતયમેત્તાણં રાસી-
ણં અણ્ણમણ્ણવ્ભાસો પહિણ્ણો જહ્વણયં
જુત્તાણંતયં હોઝ, અથવા ઉક્કોસણ
પરિત્તાણંતય સ્વં પવિસુત્તં જહ્વણયં
જુત્તાણંતયં હોઝ । અભવસિદ્ધિયાવિ
તત્તિયાહોતિ । તેણ પરં અજહ્વણ મણ્ણુ-

ઉત્તર- જઘન્યપરીતાનંત જેટલા
સર્પપોનો પરસ્પર અભ્યાસરૂપમાં શુદ્ધિત
કરવાથી જે સંખ્યા આવે તે પરિપૂર્ણસંખ્યા-
જ જઘન્ય યુક્તાનંત છે, અથવા ઉત્કૃષ્ટ
પરીતાનંતમાં એક સર્પપ પ્રક્ષિપ્ત કરવાથી
જઘન્યયુક્તાનંત થઈ જાય છે. અભવસિ-

વકોસયાઈ ઠાણાઈ જાવ ઉક્કોસયં
જુત્તાણંતયં ણ પાવડ

‘ઉક્કોસયં જુત્તાણંતયં કેવડયં
હોઈ ?

જહ્ણણં જુત્તાણંતણં અમ-
વસિદ્ધિયા ગુણિયા અણમણ્ણભાસો
રૂવૂણો ઉક્કોસયં જુત્તાણંતયં હોઈ,
અહવા જહ્ણણયં અણંતાણંતયં રૂવૂણં
ઉક્કોસયં જુત્તાણંતયં હોઈ ।

જહ્ણણયં અણંતાણંતયં કેવડયં
હોઈ ?

જહ્ણણં જુત્તાણંતણં અમવસિ-
દ્ધિયા ગુણિયા અણમણ્ણભાસો પહિ-
પુણો જહ્ણણયં અણંતાણંતયં હોઈ,
અહવા ઉક્કોસયં જુત્તાણંતયં રૂવ
પક્કિણં જહ્ણણયં અણંતાણંતયં હોઈ,
તેણ પરં અજહ્ણણમણુક્કોસયાઈ
ઠાણાઈ । સે તં ગણણાસંખા ।

દ્વકો પણુ જઘન્યયુક્તાનંત જેટલા છે.
ત્યારપછી મધ્યમયુક્તાનંતાના સ્થાનો જ્યાં
સુધી ઉત્કૃષ્ટયુક્તાનંતનું પ્રમાણ ન આવે
ત્યા સુધી છે.

પ્રશ્ન- ભતે ! ઉત્કૃષ્ટયુક્તાનંતનું
પ્રમાણ કેટલું હોય છે ?

ઉત્તર- જઘન્યયુક્તાનંતથી અભવ-
સિદ્ધકો-જઘન્યયુક્તાન તને પરસ્પર ગુણિત
કરવાથી જે રાશી આવે તેમાથી એક ન્યૂન
કરવાથી જે સખ્યા આવે તે ઉત્કૃષ્ટયુક્તાન ત
છે અથવા જઘન્ય અનતાન તમાંથી એક
ન્યૂન કરવાથી ઉત્કૃષ્ટયુક્તાન ત થાય છે

પ્રશ્ન- ભતે ! જઘન્યઅનતાન તનું
પ્રમાણ કેટલું હોય છે ?

ઉત્તર- જઘન્યયુક્તાન ત સાથે અભ-
વસિદ્ધકને ગુણિત જે કરવાથી સખ્યા
આવે તે પરિપૂર્ણ સખ્યાજ જઘન્યઅનંતા-
ન તનું પ્રમાણ છે. અથવા ઉત્કૃષ્ટયુક્તાન ત-
મા એક ઉમેરવાથી જઘન્ય અનતાનંત
થાય છે. જઘન્યઅનતાન ત પછી બધા-
સ્થાનો મધ્યમઅનતાનંતના હોય છે કારણ
કે ઉત્કૃષ્ટઅનતાનંત હોતુ નથી. આ પ્રમાણે
ગણનાસખ્યાનું નિરૂપણ પૂર્ણ થયું.

૨૩૭. સે કિ તં ભાવસંખા ?

૨૩૭

પ્રશ્ન- ભતે ! ભાવશબ્દ શું છે ?

ભાવસંખા-જે ઇમે જીવા સંખ-
ગણનામગોત્તાઈ કમ્માઈ વેદેતિ । સે તં
ભાવસંખા । સે તં સંખાપમાણે
સે તં ભાવપ્પમાણે । સે તં પમાણે
પમાણેત્તિ પયં સમત્તં ॥

ઉત્તર- આ જે જીવો જાણનામક ગેઈ-
નિયનામકગતિનામ અને નીચગોત્ર કર્મને
વેદી રહ્યા છે તે ભાવશબ્દ છે. આ રીતે
સખ્યાપ્રમાણ સમાપ્ત થયું આની સમાપ્તિ
થવાથી ભાવપ્રમાણ પણુ સમાપ્ત થયેલ
બણુવું.

ઉપક્રમનો ચતુર્થભેદ-વક્તવ્યતા

૨૬૮. સે કિ તં વક્તવ્યયા ?

વક્તવ્યયા-તિવિહા પ્ણત્તા, તં
જહા-સસમયવક્તવ્યયા પરસમયવક્તવ્યયા
સસમયપરસમયવક્તવ્યયા ।

સે કિં તં સસમયવક્તવ્યયા ?

સસમયવક્તવ્યયા-જત્થ ણં સસ-
મણ આઘવિજ્જહ પ્ણવિજ્જહ પરુવિજ્જહ
દંસિજ્જહ નિદંસિજ્જહ ઉવદંસિજ્જહ ।
સે તં સસમયવક્તવ્યયા ।

સે કિ તં પરસમયવક્તવ્યયા ?

પરસમયવક્તવ્યયા-જત્થ ણં પર-
સમણ આઘવિજ્જહ જાવ ઉવદંસિજ્જહ ।
સે તં પરમયવક્તવ્યયા ।

સે કિં તં સસમયપરસમયવક્ત-
વ્યયા ?

સસમયપરસમયવક્તવ્યયા જત્થ
ણં સસમણ પરસમણ આઘવિજ્જહ જાવ
ઉવદંસિજ્જહ । સે તં સસમયપરસમય-
વક્તવ્યયા ।

૨૩૮.

પ્રશ્ન-પૂર્વપ્રકાન્ત ઉપક્રમના ચતુર્થભેદ
વક્તવ્યતાનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- વક્તવ્યતા એટલે અધ્યયન
આદિ સંબંધી એક એક અવયવના પ્રતિ-
નિયત અર્થનું મથાસંલવ કથન કરવું. તેના
ત્રણ પ્રકાર છે. તે આ પ્રમાણે- (૧) સ્વસ-
મયવક્તવ્યતા, (૨) પરસમયવક્તવ્યતા અને
(૩) સ્વસમય-પરસમયવક્તવ્યતા.

પ્રશ્ન-ભંતે! સ્વસમયવક્તવ્યતા શું છે?

ઉત્તર- સ્વસમયવક્તવ્યતા આ પ્રમાણે
છે- સ્વસિદ્ધાંતનું કથન, પ્રજ્ઞાપન, પ્રરૂપણ,
દર્શન, નિદર્શન અને ઉપદર્શન કરવું તે
સ્વસમયવક્તવ્યતા છે.

પ્રશ્ન-ભંતે! પરસમયવક્તવ્યતા શું છે?

ઉત્તર- પરસમયવક્તવ્યતા આ પ્રમાણે
છે.- જ્યાં પરસિદ્ધાંતો-અન્યમતોના સિદ્ધા-
ંતોનું કથન યાવત ઉપદર્શન કરવામા આવે
છે તે પરસમયવક્તવ્યતા છે

પ્રશ્ન-ભંતે! સ્વસમય-પરસમયવક્ત-
વ્યતા શું છે ?

ઉત્તર- સ્વસમય-પરસમયવક્તવ્યતા
આ પ્રમાણે છે- જે વક્તવ્યતામાં સ્વસિ-
દ્ધાંત અને પરસિદ્ધાંત બંનેનું કથન યાવત
ઉપદર્શન કરવામાં આવતું હોય તે સ્વસમય-
પરસમયવક્તવ્યતા છે. હવે આ ત્રણ વક્ત-
વ્યતામાથી કંઈ વક્તવ્યતાને કયો નય
સ્વીકારે છે તેનું પ્રરૂપણ કરવામાં આવે છે.
અનેક ગમેમાં તત્પર એવો નૈગમનય,

इयाणीं को णओ कं वत्तव्वयं
इच्छइ ?

તત્થ ણેગમસંગહવવહારા તિવિહ
વત્તવ્વયં ઇચ્છંતિ, તં જહા-સસમયવ-
ત્તવ્વયં પરસમયવત્તવ્વયં સસમયપરસ-
મયવત્તવ્વય । ઉજ્જુસુઓ દુવિહં વત્ત-
વ્વયં ઇચ્છइ, તં જહા-સસમયવત્તવ્વયં
પરસમયવત્તવ્વયં । તત્થ ણં જા સા સસ-
મયવત્તવ્વયા સા સસમયં પવિટ્ઠા, જા
સા પરસમયવત્તવ્વયા સા પરસમયં
પવિટ્ઠા, તમ્હા દુવિહા વત્તવ્વયા । નત્થિ
તિવિહા વત્તવ્વયા । તિણિ સદ્દણયા ઇગં
સસમયવત્તવ્વયં ઇચ્છંતિ નત્થિ પરસ-
મયવત્તવ્વયા, કમ્હા ? જમ્હા પરસમય
અણદ્દે અહેઝ અસવ્ભાવે અકિરિણ
ઉમ્મમ્મો અણુવણ્ણે મિચ્છાદસણમિ-
તિકદ્દે, તમ્હા સવ્વા સસમયવત્તવ્વયા,
ણત્થિ પરસમયવત્તવ્વયા, ણત્થિ સસ-
મયપરસમયવત્તવ્વયા । સે ત્તં વત્તવ્વયા ।

સર્વાર્થસંગ્રાહક એવો સંગ્રહનય અને લોક
વ્યવહાર મુજબ પ્રવૃત્તિ કરવામાં તત્પર
એવો વ્યવહારનય ત્રણે વકતવ્યતા-એટલે
કે સ્વસમયવકતવ્યતા, પરસમયવકતવ્યતા,
અને સ્વસમય-પરસમયવકતવ્યતાને સ્વીકારે
છે. ઋગ્વેદસૂત્રનય સ્વસમય અને પરસમય
આ બે વકતવ્યતાઓને માન્ય રાખે છે
કેમકે જે સ્વસમય-પરસમયવકતવ્યતા છે
તેમાંથી સ્વસમયવકતવ્યતા પ્રથમ ભેદમા
અને પરસમયવકતવ્યતા દ્વિતીયભેદમા
અન્તર્ભૂત થઈ જાય છે. માટે વકતવ્યતાના
બે ભેદ છે, ત્રણ નહીં ત્રણે શબ્દનયો એક
સ્વસમયવકતવ્યતા ને જ માન્ય કરે છે.
તેમના મતે પરસમયવકતવ્યતા નથી,
કારણ કે પરસમય છે તે અનર્થ, અહેતુ,
અસદ્ભાવ, અક્રિય (નિષ્ક્રિય), ઉન્માર્ગ,
કુઉપદેશક, મિથ્યાદર્શનરૂપ છે માટે પરસ-
મયવકતવ્યતા નથી. આ પ્રમાણે વકતવ્યતા
વિષયક કથન છે

ઉપક્રમનો પાંચમો ભેદ-અર્થાધિકાર

૨૩૯. સે કિં તં અત્થાહિગારે ?

૨૩૯. પ્રશ્ન- ઉપક્રમના પાંચમા ભેદ અર્થા-
ધિકારનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

અત્થાહિગારે-જો જસ્સ અજ્ઞ-
યણસ્સ અત્થાહિગારો, તં જહા-“સાવ-
જ્જજોગાવિરઈ, ઉક્કિત્તણ ગુણવઓ ય
પહિવત્તી । સ્થલિયસ્સ નિદણા વણતિ-
ગિચ્છ ગુણધારણા ચેવ ॥૧॥ ” સે તં
અત્થાહિગારે ।

ઉત્તર-આવશ્યકસૂત્રના જે અધ્યયનનો
જે અર્થ છે તે તેનો અર્થાધિકાર કહેવાય
જેમ-(૧) પ્રથમ સામાયિકઅધ્યયનનો અર્થ
સાવધયોગ વિરતિ એટલે સાવધવ્યાપારનો
ત્યાગ છે (૨) ચતુર્વિંશતિસ્તવનામના ખીન્ન
અધ્યયનનો અર્થ સ્તુતિ કરવું-ઉત્કૃષ્ટીર્તનરૂપ
છે. (૩) વદના નામના ત્રીન્ન અધ્યયનનો
અર્થ ગુણવાન્ પુરૂષોન્ સન્માન કરવું તે છે
(૪) પ્રતિક્રમણ અધ્યયનમા આચારથી થયેલ
સ્ખલનાની નિંદા કરવાનો અર્થાધિકાર છે

(૫) કાર્યોત્સર્ગ અધ્યયનમાં ત્રણચિકિત્સા નામનો અર્થાધિકાર છે. અર્થાત્ જેમ શરીરમાં ઘા થઈ જાયતો સ્વાસ્થ્યને માટે ચિકિત્સા કરાય છે તેમ આચારમાં દોષ થઈ જાયતો પ્રાયશ્ચિત્તદ્વારા તેના પ્રતિકારનો અધિકાર છે. (૬) પ્રત્યાખ્યાન અધ્યયનનો ગુણધારણ કરવારૂપ અર્થાધિકાર છે. આ પ્રમાણે અર્થાધિકાર વિષયક કથન છે.

૨૪૦. સે કિં તં સમોયારે ?

સમોયારે—છવિહે પળ્લત્તે, તં જહા-નામસમોયારે ઠવળાસમોયારે દવ્વસમોયારે સ્વેત્તસમોયારે કાલસમોયારે ભાવસમોયારે । નામઠવળાઓ પુવ્વં વળિયાઓ જાવ-સે તં ભવિયસરીર-દવ્વસમોયારે ।

૨૪૦. પ્રશ્ન— ભંતે ! ઉપક્રમના છઠ્ઠા પ્રકાર સમવતારનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર— વસ્તુઓનો સ્વમાં, પરમાં તેમજ બંનેમાં અન્તર્ભાવ વિષયક વિચાર કરવો તે સમવતાર, તેના છ પ્રકારો છે તે આ પ્રમાણે— (૧) નામસમવતાર (૨) સ્થાપના સમવતાર (૩) દ્રવ્યસમવતાર (૪) ક્ષેત્રસમવતાર (૫) કાલસમવતાર અને (૬) ભાવસમવતાર આ છમાથી નામ અને સ્થાપનાનું વર્ણન તો જેવી રીતે આવશ્યકમા કહ્યું તેમજ જાણવું યાવત્ જ્ઞાયકશરીર-ભવ્યશરીર દ્રવ્યસમવતાર સુધી તેમજ.

સે કિં તં જાણયસરીરભવિય-સરીરવહરિત્તે દવ્વસમોયારે ?

પ્રશ્ન— ભંતે ! જ્ઞાયકશરીર-ભવ્યશરીર વ્યતિરિક્ત દ્રવ્યસમવતાર શું છે ?

જાણયસરીરભવિયસરીરવહરિત્તે દવ્વસમોયારે—તિવિહે પળ્લત્તે, તં જહા-આયસમોયારે પરસમોયારે તદ્ભયસમોયારે । મવ્વદવ્વાવિ ણં આયસમોયારેણં આચભાવે સમોયરંતિ, પરસમોયારેણં જહા કુંઢે વદરાણિ, તદ્ભયસમોયારેણં જહા વરે સંભો, આયભાવે ય જહા વહે ગીવા આચભાવે ય । અદ્ધવા જાણયસરીરભવિયસરીરવહરિત્તે દવ્વસમોયારે દુવિહે પળ્લત્તે. તં જહા-આયસમોયારે ય

ઉત્તર— તદ્વ્યતિરિક્ત સમવતારના ત્રણ પ્રકાર પ્રરૂપવામા આવેલ છે, તે આ પ્રમાણે— (૧) આત્મસમવતાર (૨) પગ્ગસમવતાર (૩) તદુભયસમવતાર નિશ્ચયનયની અપેક્ષાએ સર્વદ્રવ્યોનો વિચાર કરીએ તો સર્વદ્રવ્યો પોતાના સ્વરૂપમાંજ રહે છે. (કારણ કે નિરૂપથી કોઈ દ્રવ્ય ભિન્ન નથી.) વ્યવહારનયની અપેક્ષાએ વિચાર કરવામાં આવે તો જેમ કુંડામા ઘોર રહે છે તેમ સર્વદ્રવ્યો પરમાં રહે છે તદુભયસમવતારનો વિચાર કરીએ તો સમસ્તદ્રવ્યો

આત્મભાવ અને પરભાવમાં રહે છે જેમ
ધરમા સ્તમ્ભ રહે છે તે પરસમવતાર અને
સ્તમ્ભ પોતાના સ્વરૂપમાં રહે છે તે આત્મ-
સમવતાર ગ્રીવા ઘટમાં અને પોતાનામાં
રહે છે અથવા જ્ઞાયકશરીર-લબ્ધશરીર
વ્યતિરિક્ત જે દ્રવ્યસમવતાર છે તેના બે
પ્રકાર છે તે આ પ્રમાણે— (૧) આત્મસમ-
વતાર અને (૨) તદુલયસમવતાર દ્વિપ્રકાર
વિષયને સ્પષ્ટ કરતા સૂત્રકાર કહે છે— જેમ
ચાર પલ પ્રમાણુવાળી ચતુષ્ષષ્ટિકા અર્ધ-
માણિકના ચોસઠમા ભાગરૂપ આત્મભાવમાં
રહે છે અને તદુલયસમવતારની અપેક્ષાએ
આઠપલ પ્રમાણુવાળી દ્વાત્રિંશિકા પણ રહે
છે અને પોતાના નિજરૂપમાં પણ રહે છે.
અષ્ટપલ પ્રમાણુયુક્ત દ્વાત્રિંશિકા આત્મસમ-
વતારની અપેક્ષાએ આત્મભાવમાં રહે છે
અને ઉલયસમવતારની અપેક્ષાએ પોડશ-
પ્રમાણુવાળી પોડશિકામાં પણ રહે છે. અને
પોતાના ભાવમાં પણ રહે છે તેમજ જે
અષ્ટભાગિકા છે, તે આત્મસમવતારની અપે-
ક્ષાએ આત્મભાવમાં રહે છે, અને તદુલય-
સમવતારની અપેક્ષાએ ચતુર્ભાગિકામાં પણ
રહે છે અને આત્મભાવમાં પણ રહે છે.
ચતુર્ભાગિકા આત્મસમવતારની અપેક્ષાએ
આત્મભાવમાં રહે છે અને તદુલયસમવ-
તારની અપેક્ષાએ અર્ધમાણીમાં પણ રહે છે,
અને આત્મભાવમાં પણ રહે છે. અર્ધમાણી
આત્મસમવતારની અપેક્ષાએ આત્મભાવમાં
રહે છે તદુલયસમવતારની અપેક્ષાએ
માનીમાં પણ રહે છે અને આત્મભાવમાં
પણ રહે છે. [માની, અર્ધમાની, ચતુર્ભા-
ગિકા વગેરે મગધદેશના માપવિશેષ છે.]
આ રીતે જ્ઞાયકશરીર-લબ્ધશરીર વ્યતિરિક્ત
દ્રવ્યસમવતાર હોય છે. આ પ્રમાણે નોઆ-
ગમદ્રવ્ય સમવતારના ત્રણ લેહોનું વર્ણન
પૂર્ણ થતા દ્રવ્યસમવતારનું પ્રરૂપણ પૂર્ણ
થયું.

૨૪૧. સે કિં તં ચેત્તસમોયારે ?

ચેત્તસમોયારે—દુવિદ્ધે પળ્લત્તે,
તં જદ્ધા—આયસમોયારે ચ તદુભયસમો-
યારે ચ । મરહેવાસે આયસમોયારેણ
આયમાવે સમોયરઙ્ગ, તદુભયસમોયારેણ
જંતુદ્ધીવે સમોયરઙ્ગ આયમાવે ચ ।
જંતુદ્ધીવે આયસમોયારેણ આયમાવે
સમોયરઙ્ગ, તદુભયસમોયારેણ તિરિય-
લોણ સમોયરઙ્ગ આયમાવે ચ ।
તિરિયલોણ આયસમોયારેણ આયમાવે
સમોયરઙ્ગ, તદુભયસમોયારેણ લોણ
સમોયરઙ્ગ આયમાવે ચ । સે તં ચેત્ત-
સમોયારે ।

સે કિં તં કાલસમોયારે ?

કાલસમોયારે—દુવિદ્ધે પળ્લત્તે,
તં જદ્ધા—આયસમોયારે ચ તદુભયસમો-
યારે ચ । સમણ આયસમોયારેણ આય-
માવે સમોયરઙ્ગ, તદુભયસમોયારેણ
આવલિયાણ સમોયરઙ્ગ આયમાવે ચ ।
એવમાણાપાણુ યોવે લવે મુદ્ધુત્તે અઠોરસો
પવચ્ચે માસે ઝઝ અયણે સવચ્ચરે જુગે
વાસમણ વાસસહસ્સે વાસસયસહસ્સે
પુવ્વંગે પુવ્વે તુહિઅંગે તુહિણ અહહંગે
અહહે અવવંગે અવવે દ્વહઅંગે દ્વહણ
ઉપ્પલંગે ઉપ્પલે પડમંગે પડમે ણલ્લિંગે
ણલિણે અચ્ચનિરંગે અચ્ચનિરે અહ-
અંગે અહણ નહઅંગે નહણ પડઅંગે પડણ
ચલ્લિઅંગે ચલ્લિયા સીમપહેલિઅંગે
સીમપહેલિયા પલ્લિઆવમે માગરોવમે
આપમમોયારેણ આયમાવે સમોયરઙ્ગ
તદુભયસમોયારેણ આસપ્પિર્ણીરુસ-

૨૪૧.

પ્રશ્ન— ભંતે ! ક્ષેત્રસમવતાર શું છે ?

ઉત્તર— ધર્માદિકદ્રવ્યોની જ્યા વૃત્તિ
હોય અર્થાત્ ધર્માદિકદ્રવ્યોનો જ્યા નિવાસ
છે તે ક્ષેત્રસમવતાર. તેના બે પ્રકાર છે. તે
આ પ્રમાણે— [૧] આત્મસમવતાર અને
[૨] તદુભયસમવતાર આત્મસમવતારની
અપેક્ષાએ ભરતક્ષેત્ર આત્મભાવમાં રહે છે.
તદુભયસમવતારની અપેક્ષાએ જંબૂદ્વીપમાં
પણ રહે છે, અને આત્મભાવમાં પણ રહે છે.
જંબૂદ્વીપ આત્મસમવતારની અપેક્ષાએ
આત્મભાવમાં રહે છે અને તદુભયસમવતા-
અપેક્ષાએ તિર્યકલોકમાં પણ રહે છે અને
નિજસ્વરૂપમાં પણ રહે છે. તિર્યકલોક
આત્મસમવતારની અપેક્ષાએ આત્મભાવમાં
રહે છે અને તદુભયસમવતારની અપેક્ષાએ
લોકમાં પણ રહે છે અને આત્મભાવમાં પણ
રહે છે આ પ્રમાણે ક્ષેત્રસમવતાર છે

પ્રશ્ન— ભંતે ! કાળસમવતાર શું છે ?

ઉત્તર— સમયબાદિરૂપ કાળનો સમવ-
તે કાળસમવતાર બે પ્રકારનો પ્રજાપ્ત થયેલ
છે. તે આ પ્રમાણે—(૧) આત્મસમવતાર અને
(૨) તદુભયસમવતાર. આત્મસમવતારની
અપેક્ષાએ સમય આત્મભાવમાં રહે છે અને
તદુભયસમવતારની અપેક્ષાએ આવલિકામાં
પણ રહે છે અને આત્મભાવમાં પણ રહે છે
આ પ્રમાણે આનપ્રાણ, સ્તોક, લવ, મુહૂર્ત,
અહોરાત્ર, પક્ષ, માસ, ઋતુ, અયન, સંવત્સર,
યુગ, વર્ષશત, વર્ષસહસ્સ, વર્ષશતમહસ્સ
પૂર્વાંગ, પૂર્વ, ત્રુટિતાંગ, ત્રુટિત, અટટાંગ,
અટટ, અવવાંગ, અવવ, હ્રૂહકાંગ, હ્રૂહક,
ઉત્પલાંગ, ઉત્પલ, પદ્માંગ, પદ્મ, નલિનાંગ,
નલિન, અક્ષિનીકુરાંગ, અક્ષિનિકુર, અયુતાંગ,
અયુત, નયુતાંગ, નયુત, પ્રયુતાંગ, પ્રયુત,
ચલિકાંગ, ચલિકા, શીર્ષપ્રહેલિકાંગ, શીર્ષ-
પ્રહેલિકા, પથ્યોપમ, સાગરોપમ, આ સર્વે
આત્મસમવતારની અપેક્ષાએ આત્મભાવમાં

પિપ્પીસુ સમોયરઙ્ગ આયમાવે ય ।
 ઓરપિપ્પી ઊસ્સપિપ્પીઓ આય-
 સમોયારેણં આયમાવે સમોયરંતિ, તંદુ-
 ભયસમોયારેણ પોગ્ગલપરિયદ્દે સમોય-
 રંતિ આયમાવે ય । પોગ્ગલપરિયદ્દે
 આયસમોયારેણં આયમાવે સમોયરઙ્ગ,
 તદુભયસમોયારેણં તીતદ્દા અણાગતદ્દાસુ
 સમોયરઙ્ગ આયમાવે ય । તીતદ્દા અણા-
 ગતદ્દાઽ આયસમોયારેણં આયમાવે
 સમોયરંતિ, તદુભયસમોયારેણં સવ્વદ્દાણ
 સમોયરંતિ આયમાવે ય । સે તં કાલ-
 સમોયારે ।

સે કિં તં ભાવસમોયારે ?

ભાવસમોયારે દુવિદ્ધે પંણસો, તં
 જહા-આયસમોયારે ય તદુભયસમોયારે
 ય । કોદ્ધે આયસમોયારેણં આયમાવે
 સમોયરઙ્ગ, તદુભયસમોયારેણ માણે
 સમોયરઙ્ગ આયમાવે ય । એવ માણે
 માયા લોભે રાગે મોહણિજ્જે, અટ્ઠકમ્મ-
 પયહીઓ આયસમોયારેણં આયમાવે
 સમોયરંતિ તદુભયસમોયારેણં છવ્વિદ્ધે
 માવે સમોયરંતિ આયમાવે ય । એવ
 છવ્વિદ્ધે માવે, જીવે જીવત્થિકાણ
 આયસમોયારેણં આયમાવે સમોયરઙ્ગ,
 તદુભયસમોયારેણં સવ્વદન્વેસુ સમોયરઙ્ગ
 આયમાવે ય । એત્થ સંગહણીગાહા

વર્તે છે તેમજ તદુભયસમવતારની અપે-
 ક્ષાએ ઉત્સર્પિણી-અવસર્પિણી કાળમાં પણ
 રહે છે અને નિજસ્વરૂપમાં પણ રહે છે.
 ઉત્સર્પિણી-અવસર્પિણીકાળ આત્મસમવ-
 તારની અપેક્ષાએ આત્મભાવમાં રહે છે અને
 તદુભયસમવતારની અપેક્ષાએ પુદ્ગલપરા-
 વર્તનમાં પણ રહે છે અને આત્મભાવમાં
 પણ રહે છે. પુદ્ગલપરાવર્તન આત્મસમ-
 વતારની અપેક્ષાએ નિજરૂપમાં રહે છે
 અને તદુભયસમવતારની અપેક્ષાએ અતીત-
 કાળ અનાગતકાળમાં પણ રહે છે તેમજ
 આત્મભાવમાં પણ રહે છે અતીત અનાગત-
 કાળ આત્મસમવતારની અપેક્ષાએ આત્મ-
 ભાવમાં રહે છે તદુભયસમવતારની અપે-
 ક્ષાએ સર્વાદ્વાકાળમાં પણ રહે છે અને
 આત્મભાવમાં પણ રહે છે આ પ્રમાણે
 કાળસમવતારનો વિચાર છે.

પ્રશ્ન— ભ તે ! ભાવસમવતાર શુ છે ?

ઉત્તર— કોધાદિ કષાયોનો જે સમ-
 વતાર તે ભાવસમવતાર તેના બે ભેદ છે
 જેમકે— (૧) આત્મસમવતાર અને (૨)
 તદુભયસમવતાર આત્મસમવતારની અપે-
 ક્ષાએ ક્રોધ નિજસ્વરૂપમાં રહે છે અને
 ઉભયસમવતારની અપેક્ષાએ માનમાં રહે છે
 (કેમકે અહુકાર વિના ક્રોધ હોતો નથી,
 માટે ક્રોધનો માનમાં સમવતાર કરાય છે)
 તેમજ નિજસ્વરૂપમાં પણ રહે છે આ
 પ્રમાણે માન, માયા, લોભ, રાગ, મેઘનીય
 અષ્ટકર્મપ્રકૃતિઓ આ સર્વે આત્મસમવ-
 તારની અપેક્ષાએ નિજમાં રહે છે અને તદુ-
 ભયસમવતારની અપેક્ષાએ છ ભાવોમાં પણ
 રહે છે અને આત્મભાવમાં પણ રહે છે
 આજ પ્રમાણે છ ભાવ, છવ, છવાસ્તિકાય
 આત્મસમવતારની અપેક્ષાએ નિજસ્વરૂપમાં
 રહે છે અને તદુસમવતારની અપેક્ષાએ સર્વ

દ્રવ્યોમાં રહે છે અને આત્મભાવમાં પણ રહે છે. સંગ્રહણી ગાથામાં સૂત્રકાર આજ વાત સ્પષ્ટ કરે છે.

“કોહે માણે માયા, લોહે રાગે ય મોહણિજ્જે ય । પગડી ભાવે જીવે જીવ ત્થિક્કાય દવ્વા ય ॥૧૧॥” સે તં ભાવ-સમોચારે । સે તં ઉવક્કમે । ઉવક્કમ્મ ઇદ્ધ પદ્મંદારં ।

ક્રોધ, માન, માયા, લોભ, રાગ, મોહ-નીય, પ્રકૃતિ, ભાવ, જીવ અને દ્રવ્યના સમવતારનું કથન તે ભાવસમવતાર છે. આ રીતે ઉપક્રમ નામક પ્રથમદ્વારનું વર્ણન સમાપ્ત થયું.

૨૪૨. સે કિં તં નિક્કલેવે ?

૨૪૨.

પ્રશ્ન— ભંતે ! નિશ્લેષ શું છે ?

નિક્કલેવે—તિવિહે પળ્લત્તે, તં જહા-ઓહનિપ્પળ્લે નામનિપ્પળ્લે સુત્તા-લાવગનિપ્પળ્લે ।

ઉત્તર— નિશ્લેષના ત્રણ પ્રકારો છે તે આ પ્રમાણે— (૧) ઓધનિષ્પન્ન-સામાન્ય સમુરચ્ચય અધ્યયનોથી નિષ્પન્ન નિશ્લેષ (૨) નામનિષ્પન્ન-શ્રુતનાજ ‘સામાયિક’ આદિ વિશેષનામોથી નિષ્પન્ન નિશ્લેષ (૩) સૂત્રાલાપક નિષ્પન્ન ‘કરેમિમત્તે સામાઢ્યં’ ઇત્યાદિ સૂત્રાલાપકોથી નિષ્પન્ન નિશ્લેષ.

સે કિં તં ઓહનિપ્પળ્લે ?

પ્રશ્ન— ભંતે ! ઓધનિષ્પન્ન નિશ્લેષ શું છે ?

ઓહનિપ્પળ્લે ચઉવ્વિહે પળ્લત્તે, તં જહા-અઙ્ગયણે અઙ્ગીણે આપ્પ સ્વવણા ।

ઉત્તર— ઓધનિષ્પન્ન નિશ્લેષના ૪ પ્રકારો છે. તે આ પ્રમાણે— (૧) અધ્યયન-અધ્યયન કરવા-ભણવાયોગ્ય, (૨) અક્ષીણ-શિષ્યાદિને ભણાવતા સૂત્રજ્ઞાન ક્ષીણ ન થાય તેથી અક્ષીણ (૩) આય-લાભના દાતા હોવાથી આય અને (૪) ક્ષપણ-કર્મનો ક્ષય કરે તેથી ક્ષપણ (આ બધા સામાયિક, ચતુર્વિંશતિસ્તવ અદિ અધ્યયનોના સામાન્ય નામ છે,)

સે કિં તં અઙ્ગયણે ?

પ્રશ્ન— ભંતે ! અધ્યયન શું છે ?

અઙ્ગયણે ચઉવ્વિહે પળ્લત્તે, તં જહા-જામઙ્ગયણે ટવણઙ્ગયણે દલ્લ-ઙ્ગયણે ભાવઙ્ગયણે । જામટ્ટવણાઓ

ઉત્તર— અધ્યયનના ૪ પ્રકાર કહેવામાં આવ્યા છે, તે આ પ્રમાણે— (૧) નામ અધ્યયન (૨) સ્થાપના અધ્યયન (૩) દ્રવ્ય-

પુર્વં વર્ણિયાઓ ।

સે કિં તં દ્વજ્ઞયણે ?

દ્વજ્ઞયણે-દુવિદ્ધે પળત્તે, તં
જહા આગમઓ ય ણોઆગમઓ ય ।

સે કિં તં આગમઓ દ્વજ્ઞયણે ?

આગમઓ દ્વજ્ઞયણે-જસ્સ ણં
અજ્ઞયણત્તિપયં સિવિસ્યં ઠિયં જિયં
મિયં પરિજિયં જાવ એવં જાવડયા અણુ-
વડત્તા આગમઓ તાવડઆઈં દ્વજ્ઞય-
ણાઈં । એવમેવ વવહારસ્સવિ । સંગહસ્સ
ણં એગો વા અણેગો વા અણુવડત્તો વા
અણુવડત્તા વા આગમઓ દ્વજ્ઞયણં
દ્વજ્ઞયણાણિ વા સે એગે દ્વજ્ઞયણે ।
ઉજ્જુસુયસ્ય એગો અણુવડત્તો આગમઓ
એકં દ્વજ્ઞયણં પુહુત્તં નેચ્છઈ, તિહં
સદ્ધનયાણં જાણે અણુવડત્તે અવત્થુ
કમ્હા ? જઈ જાણે અણુવડત્તે ન ભવઈ
જઈ અણુવડત્તે જાણેણં ભવઈ, તમ્હા
ણત્થિ આગમઓ દ્વજ્ઞયણં । સે તં
આગમઓ દ્વજ્ઞયણે ।

સે કિં તં ણોઆગમઓ દ્વજ્ઞ-
યણે ?

અધ્યયન અને (૪) ભાવઅધ્યયન. નામ
અને સ્થાપના અધ્યયનનું સ્વરૂપ નામ અને
સ્થાપના આવશ્યક જેવું જ બાણુવું.

પ્રશ્ન- ભાંતે ! દ્રવ્યાધ્યયનનું સ્વરૂપ
કેવું છે ?

ઉત્તર- દ્રવ્યઅધ્યયનના ૨ પ્રકાર કહે-
વામા આવ્યા છે (૧) આગમથી અને (૨)
નોઆગમથી

પ્રશ્ન- આગમથી દ્રવ્યાધ્યયનનું સ્વરૂપ
કેવું છે ?

ઉત્તર- જેણે ‘અધ્યયન’ આ પદ
શીખ્યું છે, પોતાના આત્મમાં સ્થિત, જિત,
પરિમિત કર્યું છે ચાવત્ ઉપયોગ શૂન્ય છે.
તે આગમથી દ્રવ્યાધ્યયન કહેવાય છે. નૈગમ-
નયની અપેક્ષાએ જેટલા અનુપયુક્ત જીવો
છે તેટલા આગમથી દ્રવ્યાધ્યયન છે વ્યવ-
હારનયની માન્યતા નૈગમનયની જેમજ છે.
સંગ્રહનય એક હોય કે અનેક, અનુપયુક્ત
આત્માઓને ‘એક આગમદ્રવ્યાધ્યયન જ કહે
છે. ઋગ્વેદસૂત્રનયની અપેક્ષાએ એક અનુપ-
યુક્ત આત્મા એક આગમ દ્રવ્યાધ્યયન છે. તે
નયભેદોને સ્વીકારતો નથી. ત્રણશબ્દનય
જ્ઞાયક જે અનુપયુક્ત હોય તો તેને અવસ્તુ-
અસત્ માને છે કારણ કે જ્ઞાયક અનુપયુક્ત
સ ભવીજ ન શકે અને જે તે અનુપયુક્ત
હોય તો જ્ઞાયક ન કહેવાય. માટે આગમ
દ્રવ્યાધ્યયનનો સ ભવ નથી. આવું આગમ-
દ્રવ્યાધ્યયનનું સ્વરૂપ છે.

પ્રશ્ન- ભાંતે ! નોઆગમદ્રવ્યાધ્યયન શું છે ?

ળોઆગમઆ · દ્વજ્ઞયણે-
તિવિદે પળણતે, તં જદા-જાણયસરીર-
દ્વજ્ઞયણે ભવિયસરીરદ્વજ્ઞયણે
જાણયસરીરભવિયસરીરવદરિત્તે દ્વ-
જ્ઞયણે ।

સે કિં ત જાણયસરીરદ્વ-
જ્ઞયણે ?

જાણયસરીરદ્વજ્ઞયણે-અજ્ઞય
ળપયત્થાદિગારજાણયસ્સ જં સરીરયં વવ-
ગય ચુયચાવિયચત્તદેહ જીવવિપ્પજદં
સજ્જાગય વા સંધારગયં વા નિસીદ્ધિયા-
ગયં વા સિદ્ધસિલાતલગયં વા પાસિત્તાણં
કોઈં મળેજ્ઞા અહો ! ણં ઇમેણં સરી-
રસમુસ્સણં જિણદિદ્ધેણં ભાવેણ અજ્ઞ-
યણેત્તિપયં આઘવિય પળણવિયં પરૂવિયં
દંસિયં નિદંસિયં ઉવદંસિયં, જદા કો
દિદ્ધંતો ? અયં ઘયકુંભે આસી, અયં
મહુ કુંભે આસી । સે તં જાણયસરીરદ્વ-
જ્ઞયણે ।

સે કિં તં ભવિયસરીર દ્વજ્ઞ-
યણે ?

ભવિયસરીરદ્વજ્ઞયણે જે
જીવે જોણિજમ્મણનિક્કલંતે ઇમેણં ચેવ
આદત્તણં સરીરસમુસ્સણં જિણદિદ્ધેણં
ભાવેણં અજ્ઞયણેત્તિપયં સેયકાલે
સિલ્લિસ્સઈ ન તાવ સિલ્લિસ્સઈ, જદા કો
દિદ્ધંતો ? અયં મહુકુંભે મલિસ્સઈ અયં

ઉત્તર- નોઆગમકલ્યાધ્યયન ત્રાણ પ્રકા-
રનું છે જેમકે- (૧) જાયકશરીરકલ્યાધ્ય-
યન (૨) ભવ્યશરીરકલ્યાધ્યયન (૩) જાયક-
શરીર-ભવ્યશરીરવ્યતિરિક્તકલ્યાધ્યયન.

પ્રશ્ન- ભ તે ! જાયકશરીરકલ્યાધ્યયન
નું છે ?

ઉત્તર- અધ્યયનમુત્રના પદાર્થને જાણ-
નારનું શરીર કે જે ચૈતન્યથી રહિત, ચ્યુત-
વ્યાવિત-આયુકર્મના ક્ષયથી પ્રાણરહિત,
ત્યકતદેહ-આહાર વૃદ્ધિથી રહિત એવા દેહને
શય્યાગત, સંસ્તારકગત, સ્વાધ્યાયભૂમિ કે
સ્મશાનગત અથવા ત્રિદશિલા-જે સ્થાનમા
અનશન અંગીકાર કરવામા આવે છે, તે
સ્થાનગત જેમને કોઈ કહે- ‘અહા ! આ
શરીરરૂપ પુદ્ગલમંદાતે જિનપ્રણીત ભાવનું
અધ્યયન કર્યું હતુ, સાર્થકરૂપ પ્રજાપિત,
પ્રરૂપિત, દર્શિત, નિદર્શિત, ઉપદર્શિતે કર્યું
હતું,’ તેવુ આ શરીર જાયકશરીરકલ્યાધ્ય-
યન છે તેનાપર કોઈ દ્વાંત છે ? એવા
શિષ્યના પ્રશ્નના જવાબમાં કહે છે- જેમ
ઘડામાથી મધ અને ઘી કાઢી નાખ્યા પછી
કોઈ કહે કે આ મધનો કે ઘી નો ઘડો છે.
આ પ્રમાણે જાયકશરીરકલ્યાધ્યયનનુ
સ્વરૂપ છે.

પ્રશ્ન- ભ તે ! ભવ્યશરીરકલ્યાધ્યયન-
નું છે ?

ઉત્તર- સમય પૂર્ણ થવાપર યોનિ
સ્થાનમાંથી જે જીવ બહાર નીકળ્યો છે તે
જીવ તે પ્રાપ્ત શરીર દ્વારાજ જિનોપદિષ્ટ
ભાવ અનુસાર અધ્યયનપદોને ભવિષ્યમા
શીખશે, વર્તમાનમા શીખી રહ્યો નથી
એવા તે ભવ્યજીવનું શરીર ‘ભવ્યશરીર-

ઘયકુંભે ભવિસ્સઈ । સે તં ભવિયસરીરદ
વ્યજ્ઞયણે ।

સે કિં તં જાણયસરીરભવિયસરી-
રવઈરિત્તે દવ્વજ્ઞયણે ?

જાણયસરીર ભવિયસરીરવઈરિત્તે
દવ્વજ્ઞયણેપત્તયપોત્થયલિહિયં । સે તં
જાણયસરીરભવિયસરીરવઈરિત્તે દવ્વજ્ઞ-
યણે । સે તં ણો આગમઓ દવ્વજ્ઞ-
યણે । સે તં દવ્વજ્ઞયણે ।

સે કિં તં ભાવજ્ઞયણે ?

ભાવજ્ઞયણે-હુવિહે પળ્લત્તે, તં
જહા આગમઓ ય, ણોઆગમઓ ય ।

સે કિં તં આગમઓ ભાવજ્ઞયણે?

આગમઓ ભાવજ્ઞયણે-જાણ્
ઉવવત્તે । સે તં આગમઓ ભાવજ્ઞયણે ।

સે કિં તં નોઆગમઓ ભાવ-
જ્ઞયણે ?

નોઆગમઓ ભાવજ્ઞયણે-અજ્ઞ-
પ્પસ્સાણયણં કમ્માણં અવચઓ ઉવચિ-
યાણં, અણુવચઓ ય નવાણં તમ્હા અજ્ઞ
યગમિચ્છંતિ ॥૧॥ સે તં ણોઆગમઓ
ભાવજ્ઞયણે । સે તં ભાવજ્ઞયણે, સે તં
અજ્ઞયણે

દ્રવ્યાધ્યયન' કહેવાય છે. જેમ મધ અને
ધી ભરવાના ઘડામાં હજુ મધ કે ધી ભર્યું
નથી છતાં પણ તે ઘડાને મધકુંભ કે ઘૃતકુંભ
કહેવો. આવું ભવ્યશરીરદ્રવ્યાધ્યયનનું
સ્વરૂપ છે

પ્રશ્ન- ભતે ! જ્ઞાયકશરીર-ભવ્યશરીર
વ્યતિરિક્ત દ્રવ્યાધ્યયનનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- પાના અને પુસ્તકમાં લખેલા
અધ્યયનને જ્ઞાયકશરીર-ભવ્યશરીર વ્યતિ-
રિક્ત દ્રવ્યાધ્યયન જાણવું. આ પ્રમાણે
નોઆગમ દ્રવ્યાધ્યાન અને દ્રવ્યાધ્યયનનું
વર્ણન પૂર્ણ થયું.

પ્રશ્ન- ભતે ! ભાવાધ્યયન શું છે ?

ઉત્તર- ભાવાધ્યયનના બે પ્રકાર પ્રરૂપ-
વામાં આવેલ છે તે આ પ્રમાણે-
(૧) આગમભાવાધ્યયન (૨) નોઆગમભા-
વાધ્યયન.

પ્રશ્ન- ભતે ! આગમભાવાધ્યયનનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- જે અધ્યયનનો જ્ઞાયક હોય
અને તેમાં ઉપયોગયુક્ત હોય છે તે આગમ-
ભાવાધ્યયન કહેવાય.

પ્રશ્ન- ભતે ! નોઆગમભાવાધ્યયનનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- સામાયિકાદિ અધ્યયનનો
નોઆગમભાવાધ્યયનો છે. અજ્ઞપ્પરમ આણ
યણ-અજ્ઞયણ- નિરુક્ત વિધિએ અને
પ્રાકૃતભાષા હોવાને કારણે 'પરસઆગ'
આ ચાર વર્ણનો લોપ થઈ જવાથી
'અજ્ઞયણ' શબ્દ બની ન્તય છે. એનો

અર્થ છે- આત્મ ઓટલે ચિત્તને સામા-
યિકાદિ અધ્યયનોમાં લગાડ્યું. તે અધ્યય-
નોમાં ચિત્ત સંયોજિત કરવાથી ચિત્તમા
નિર્મળતા આવે તેથી કર્મબંધ ન થાય
અને પૂર્વજન્મકર્મોની નિર્મળ થાય છે.
તેથી તીર્થ કરે અને ગણધરોએ સામા-
યિકાદિને નોઆગમભાવાધ્યયન કહેલ છે
આ પ્રમાણે નોઆગમભાવાધ્યયન અને
સાથોસાથ અધ્યયનનું નિરૂપણ પૂર્ણ થયું

૨૪૩. સે કિં તં અજ્ઞીણે ?

૨૪૩.

પ્રશ્ન- ભંતે ! ઓપનિષદ્ધ નિરોપના
દ્વિતીયભેદ 'અક્ષીણુ' નું સ્વરૂપ કેવું
છે ?

અજ્ઞીણે-ચંડવિદ્ધે પળ્લત્તે, તં
જહા નામજ્ઞીણે ઠવળજ્ઞીણે દવ્વજ્ઞીણે
ભાવજ્ઞીણે । નામવઠવળાઓ પુવ્વં
વળિયાઓ ।

ઉત્તર- અક્ષીણુના ચાર પ્રકાર કહેવામાં
આવ્યા છે તે આ પ્રમાણે- (૧) નામઅક્ષીણુ
(૨) સ્થાપના અક્ષીણુ (૩) દ્રવ્યઅક્ષીણુ અને
(૪) ભાવઅક્ષીણુ. નામઅક્ષીણુ અને સ્થાપના
અક્ષીણુનું સ્વરૂપ નામ અને સ્થાપનાઆવ
શ્યકની જેમ જાણી લેવું

સે કિં તં દવ્વંજીણે ?

પ્રશ્ન- દ્રવ્યઅક્ષીણુનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

દવ્વંજીણે-દુવિદ્ધે પળ્લત્તે, તં
જહા-આગમઓય નોઆગમઓય ।

ઉત્તર- દ્રવ્યઅક્ષીણુના બે પ્રકાર છે.
તે આ પ્રમાણે- (૧) આગમથી અને (૨)
નોઆગમથી

સે કિં તં આગમઓ દવ્વંજીણે ?

પ્રશ્ન- આગમથી દ્રવ્યઅક્ષીણુનું સ્વરૂપ
કેવું છે ?

આગમઓ દવ્વંજીણે-જસ્સ ણં
અજ્ઞીણેત્તિપયં સિક્કિલ્લયં જિયં મિયં
પરિજિયં જાવ સે તં આગમઓ
દવ્વંજીણે ।

ઉત્તર- જેણે અક્ષીણુપદને શીખી લીધું
છે, જિત, મિત પરિમિત કરેલ છે પણ ચાવત
ઉપયોગથી શૂન્ય છે તે આગમથી દ્રવ્ય-
અક્ષીણુ છે.

સે કિં તં નોઆગમઓ
દવ્વંજીણે ?

પ્રશ્ન- ભંતે ! નોઆગમદ્રવ્યઅક્ષીણુનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

નોઆગમઓ દ્રવ્યજ્ઞીને તિવિદે
પણતે, તં જહા-જાણયસરીરદ્રવ્યજ્ઞીને
ભવિયસરીરદ્રવ્યજ્ઞીનેજાણયસરીર-મ-
વિયસરીરવરિત્તે દ્રવ્યજ્ઞીને ।

સે કિં તં જાણયસરીરદ્રવ્ય-
જ્ઞીને ?

જાણયસરીરદ્રવ્યજ્ઞીને-અજ્ઞીણ-
પત્થાહિગારજાણયસ્સ તં સરીરયં વવગ-
યચ્ચુચાવિયચત્તદેહં જહા દ્રવ્યજ્ઞયણે
તહા માણિયવ્વં, જાવ સે તં જાણય-
સરીરદ્રવ્યજ્ઞીને ।

સે કિં તં ભવિયસરીરદ્રવ્ય-
જ્ઞીને ?

ભવિયસરીરદ્રવ્યજ્ઞીને-જે જીવે
જેણિજમ્મણનિક્કલંતે જહા દ્રવ્યજ્ઞયણે,
જાવ સે તં ભવિયસરીરદ્રવ્યજ્ઞીને ।

સે કિં તં જાણયસરીરભવિય-
સરીરવરિત્તે દ્રવ્યજ્ઞીને ?

જાણયસરીરભવિયસરીરવરિત્તે
દ્રવ્યજ્ઞીને સવ્વાગાસસેઢી, સે તં જાણ-
યસરીરભવિયસરીરવરિત્તે દ્રવ્યજ્ઞીને ।
સે તં નોઆગમઓદ્રવ્યજ્ઞીને, સે તં
દ્રવ્યજ્ઞીને ।

ઉત્તર- નોઆગમદ્રવ્યઅક્ષીણના ત્રણ
પ્રકાર પ્રરૂપ્યા છે. તે આ પ્રમાણે-
(૧) જ્ઞાયકશરીરદ્રવ્યઅક્ષીણ (૨) લબ્યશરીર-
દ્રવ્યઅક્ષીણ અને (૩) જ્ઞાયકશરીર-લબ્ય-
શરીર વ્યતિરિક્ત દ્રવ્યઅક્ષીણ

પ્રશ્ન- ભતે ! જ્ઞાયકશરીર દ્રવ્યઅક્ષી-
ણનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- અક્ષીણપદના અર્થાધિકારનો
જે જ્ઞાતા છે તે જ્ઞાતાનું જે શરીર કે જે
વ્યપગત, સ્થુત, સ્થાવિત અને ત્યકત અર્થાત્
નિર્જીવ થઈ ગયું હોય તે જ્ઞાયકશરીરદ્રવ્ય-
અક્ષીણ છે. યાવત્ દ્રવ્યાધ્યયનની જેમ
જાણવું

પ્રશ્ન- ભતે ! લબ્યશરીર દ્રવ્યઅક્ષી-
ણનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- જે જીવ સમય પૂર્ણ થવાપર
ચોનિમાંથી બહાર નીકળેલ છે વગેરે લબ્ય-
શરીર દ્રવ્યઅક્ષીણનું વર્ણન પૂર્વોક્ત લબ્ય-
શરીર દ્રવ્યાધ્યયન પ્રમાણે જાણવું યાવત્
આ પ્રમાણે લબ્યશરીરદ્રવ્યઅક્ષીણનું
સ્વરૂપ છે,

પ્રશ્ન- ભતે ! જ્ઞાયકશરીર-લબ્યશરીર
વ્યતિરિક્ત દ્રવ્યઅક્ષીણનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- સર્વાકાશ-લોક અલોકરૂપ
આકાશની શ્રેણિ તે જ્ઞાયકશરીર-લબ્યશરીર
વ્યતિરિક્ત દ્રવ્યઅક્ષીણ છે. કારણ કે તેમાંથી
સમયે સમયે એક-એક પ્રદેશનું અપહરણ
કરવામાં આવે તો પણ ક્ષીણ થાય તેમ
નથી. આ રીતે આગમદ્રવ્યઅક્ષીણ અને
દ્રવ્યઅક્ષીણનું વર્ણન પૂર્ણ થયું.

સે કિં તં ભાવજ્ઞીણે ?

ભાવજ્ઞીણે-દુવિદ્ધે પળ્લવો, ત
જહાઆગમઓ ય નોઆગમઓ ય ।

સે કિં તં આગમઓ ભાવજ્ઞીણે ?

આગમઓ ભાવજ્ઞીણે-જાણણ
ઉવડત્તે । સે તં આગમઓ ભાવજ્ઞીણે ।

સે કિં તં નોઆગમઓ ભાવ-
જ્ઞીણે ?

નો આગમઓ ભાવજ્ઞીણે-“જહ
દીવા દીવસયં, પહ્પણ દિપ્પણ ય સો
દીવો । દીવમમા આયરિયા, દિપ્પંતિ
પરં ચ દીવંતિ ॥૧॥” સે તં નો આગ-
મઓ ભાવજ્ઞીણે । સે તં ભાવજ્ઞીણે,
સે તં અજ્ઞીણે ।

પ્રશ્ન-ભંતે ! ભાવઅક્ષીણાનું સ્વરૂપ
કેવું છે ?

ઉત્તર- ભાવઅક્ષીણાના બે પ્રકાર
પ્રચ્યા છે. આગમથી અને નોઆગમથી.

પ્રશ્ન- ભંતે ! આગમથી ભાવઅક્ષીણ
શું છે ?

ઉત્તર- સાચક જે ઉપયુક્ત (ઉપયોગ
યુક્ત) હોય તે આગમની અપેક્ષાએ ભાવ-
અક્ષીણ છે તાત્પર્ય એ છે કે ઉપયોગની
પર્યાયો અને ત છે. તેઓમાંથી સમયે? એક-
એકનું અપહરણ કરવામા આવે તો અને ત
ઉત્તરિણી-અવસરિણી કાળમા પણ સમાપ્ત
થાય નહીં માટે તે ભાવઅક્ષીણ છે

પ્રશ્ન - ભંતે ! નોઆગમથી ભાવઅક્ષી-
ણનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- જેમ એક દીપકથી સેંકડો
બીજા દીપકો પ્રજ્વલિત કરવામાં આવે છે
અને પ્રજ્વલિત કરનાર તે મૂળ દીપક પણ
પ્રજ્વલિત જ રહે છે (ક્ષીણ નથી થતો)
તેમ આચાર્ય શિષ્યોને સામાયિક શ્રુત
આપીને શ્રુતશાળી બનાવે છે અને પોતે
પણ શ્રુતથી યુક્ત રહે છે. આ પ્રમાણે શ્રુત-
દાયક આચાર્યનો જે ઉપયોગ છે, તે
આગમરૂપ છે અને વાક્ય અને કાયરૂપ જે
યોગ તે અનાગમરૂપ છે તેથી અહીં નોઆ-
ગમથી ભાવઅક્ષીણતા બહુવી. આ રીતે
ભાવઅક્ષીણ અને અક્ષીણનું વર્ણન પૂર્ણ
થયું

૨૪૪. સે કિં ત આણ ?

૨૪૪.

પ્રશ્ન- ભંતે ! આણનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

આઈ-ચરિવિહે પળ્લત્તે, તં જહા-
નામાઈ ઠવળાઈ દવ્વાઈ ભાવાઈ । નામ-
ઠવળાઓ પુવ્વં મળિયાઓ ।

સે કિં તં દવ્વાઈ ?

દવ્વાઈ-દુવિહે પળ્લત્તે, તં જહા-
આગમઓ ય નોઆગમઓ ય ।

સે કિં તં આગમઓ દવ્વાઈ ?

આગમઓ દવ્વાઈ-જસ્સ ણં
આયત્તિપયં સિલ્લિયં ઠિયં જિયં મિયં
પરિજિયં જાવ, કમ્મા ? અણુવઓગો
દવ્વમિતિક , નેગમસ્સ ણં જાવડ્યા
અણુવઉત્તા આગમઓ તાવડ્યા તે
દવ્વાયા, જાવ સે તં આગમઓ દવ્વાઈ ।

સે કિં તં નો આગમઓ દવ્વાઈ ?

નો આગમઓ દવ્વાઈ-તિવિહે
પળ્લત્તે, તં જહા-જાણયસરીરદવ્વાઈ
ભવિયસરીરદવ્વાઈ જાણયસરીરભવિય-
સરીરવરિન્ને દવ્વાઈ ।

સે કિં તં જાણયસરીરદવ્વાઈ ?

ઉત્તર- આય-લાલ અથવા પ્રાપ્તિના
૪ પ્રકારો છે. તે આ પ્રમાણે- (૧) નામ-
આય (૨) સ્થાપનાઆય (૩) દ્રવ્યઆય અને
(૪) ભાવઆય નામઆય અને સ્થાપના-
આયનું સ્વરૂપ નામ અને સ્થાપના આવ-
શ્યક પ્રમાણે બાણુવું

પ્રશ્ન- ભ તે ! દ્રવ્યઆય શુ છે ?

ઉત્તર- દ્રવ્યઆયના બે પ્રકારો આ
પ્રમાણે છે- (૧) આગમથી અને (૨) નોઆ
ગમથી

પ્રશ્ન- ભ તે ! આગમથી દ્રવ્યઆય શું
છે ?

ઉત્તર- જેણે ‘આય’ આ પદને શીખી
લીધું છે જિત, મિત, પરિમિત કરેલ છે
પણ ઉપયોગશૂન્ય છે તે આગમથી દ્રવ્ય-
આય કહેવાય. તેને દ્રવ્ય શા માટે કહ્યું ?
કારણ કે ઉપયોગરહિત હોવાથી દ્રવ્ય છે.
નેગમનયની અપેક્ષાએ જેટલા ઉપયોગરહિત
આત્મા છે તેટલા દ્રવ્યઆય બાણુવા યાવત્
તે આગમદ્રવ્યઆયને દ્રવ્યાવશ્યક પ્રમાણે
બાણુવું

પ્રશ્ન- ભ તે ! નોઆગમદ્રવ્યઆય શું
છે ?

ઉત્તર- નોઆગમદ્રવ્યઆયના ત્રણ
પ્રકાર પ્રરૂપ્યા છે. તે આ પ્રમાણે (૧)
જ્ઞાયકશરીરદ્રવ્યઆય (૨) ભવ્યશરીરદ્રવ્ય-
આય અને (૩) જ્ઞાયકશરીર-ભવ્યશરીર-
દ્રવ્યઆય

પ્રશ્ન- ભ તે ! જ્ઞાયકશરીરદ્રવ્યઆય શું
છે ?

જાણયસરીરદવ્વાઈ-આયયપત્થા-
હિગારજાણયસ્સ જં સરીરયં વવગયચુ-
યચાવિયચત્તદેહં જહા દવ્વજ્ઞયણે, જાવ
સે તં જાણયસરીરદવ્વાઈ ।

સે કિં તં ભવિયસરીર દવ્વાઈ ?

ભવિયસરીરદવ્વાઈ-જે જાવ
જોણિજમ્મણિવસંતે જહા દવ્વજ્ઞયણે
જાવ સે તં ભવિયસરીરદવ્વાઈ ।

સે કિં તં જાણયસરીરભવિય-
સરીરવરિચ્છે દવ્વાઈ ?

જાણયસરીરભવિયસરીરવરિચ્છે
દવ્વાઈ-તિવિદ્ધે પણ્ણત્તે, તં જહા લોહઈ
કુપ્પાવયણિય લોગુત્તરિય ય ।

સે કિં તં લોહઈ ?

લોહઈતિવિદ્ધે-પણ્ણત્તે, તં જહા-
સચિરો અચિત્તે મીસઈ ય

સે કિં તં સચિત્તે ?

સચિત્તે-તિવિદ્ધે પણ્ણત્તે, તં જહા
દુપયાણં ચઉપ્પયાણં અપયાણં । દુપયાણં
દાસાણં દાસીણં, ચઉપ્પયાણં આસાણં
ઈત્થીણં, અપયાણં અંવાણં અંવાહગાણં-
આઈ । સે તં સચિત્તે ।

ઉત્તર- ‘આય’ પદનો જે જ્ઞાતા હોતો
તે જ્ઞાતાનું શરીર વ્યપગત, વ્યુત, વ્યવિન,
ત્યકત હોય તે શરીર જ્ઞાયકશરીર નો આગમ
દ્રવ્યઆય છે વગેરે જે દ્રવ્યાધ્યયનમાં કહ્યું
છે તેમ જાણવું યાવત્ આ પ્રમાણે જ્ઞાયક-
શરીરદ્રવ્યઆય છે

પ્રશ્ન- ભતે ! ભવ્યશરીરદ્રવ્યઆય શું
છે ?

ઉત્તર- મમયપૂર્ણ થવાપર જે જીવ
ચોનિમાથી ગહાર નીકળ્યો છે વગેરે ભવ્ય-
શરીરદ્રવ્યઆયનું સ્વરૂપ ભવ્યશરીર દ્રવ્યા-
ધ્યયન પ્રમાણે જાણવું

પ્રશ્ન- ભતે ! જ્ઞાયકશરીર-ભવ્યશરીર-
વ્યતિરિક્ત દ્રવ્યઆય શું છે ?

ઉત્તર- તે જ્ઞાયકશરીર-ભવ્યશરીર
વ્યતિરિક્તદ્રવ્યઆયના ત્રણ પ્રકારે પ્રકૃત્યા
છે. તે આ પ્રમાણે- (૧) લૌકિક (૨) કુપ્રા-
વચનિક અને (૩) લોકોત્તર

પ્રશ્ન- ભતે ! જ્ઞાતશરીર-ભવ્યશરીર-વ્ય-
તિરિક્ત લૌકિકદ્રવ્યઆય કેને કહે છે ?

ઉત્તર- લૌકિકના ત્રણ પ્રકાર કહ્યા છે
તે- (૧) સચિત્ત (૨) અચિત્ત અને (૩)
મિશ્ર.

પ્રશ્ન- ભતે ! સચિત્ત લૌકિકઆય
કેને કહે છે ?

ઉત્તર- સચિત્તઆયના ત્રણ પ્રકાર છે.
તે- (૧) દ્વિપદોનો આય (૨) ત્ર્યુપ્પદોનો
આય અને (૩) અપદોનો આય. તેમા
દ્વિપદ તે દાસ-દામી વગેરે, ત્ર્યુપ્પદ તે
અશ્વ, હસ્તી વગેરે અને અપદ તે આખા

વગેરે, વૃક્ષો છે. આ સર્વે સચિત્તપદાર્થોની પ્રાપ્તિ સચિત્તઆય કહેવાય છે.

સે કિં તં અચિત્તે ?

અચિત્તો સુવર્ણચયમણિમો-
ત્તિયસંઘસિલ્પવાલરત્તરચણસંતસાવણ-
જ્જસ્સ આણ । સે તં અચિત્તે ।

પ્રશ્ન- ભતે ! અચિત્તનો આય શું છે ?

ઉત્તર- અચિત્ત તે સુવર્ણ, રત્ન, મણિ, મોતી, શંખ, શિલા-રત્નવિશેષ પ્રવાળ, પરવાળ વગેરે અચિત્તવસ્તુઓની પ્રાપ્તિ તે અચિત્તનો આય છે. માયા અને લોભનો આય આ નોઆગમભાવઆય છે. આ પ્રમાણે ભાવઆય અને આયતું વર્ણન પૂર્ણ થયું.

સે કિં તં મીસણ ?

મીસણ-દાસાણં દાસીણં આસાણં
હત્થીણં સમાભરિયાઉજ્જાલંકિયાણં આણ,
સે તં મીસણ, સે તં લોહણ ।

પ્રશ્ન- ભતે ! મિશ્ર આય શું છે ?

ઉત્તર- વસ્ત્રાલકારાદિ થી ભૂષિત દાસ, દાસી, અશ્વ, હુસ્તી વગેરેનો લાભ મિશ્રનો આય છે. આ પ્રમાણે લૌકિક આય છે.

સે કિં તં કુપ્પાવચણિણ ?

કુપ્પાવચણિણ-તિવિદ્ધે પ્પણત્તે । તં
જહા-સચિત્તે અચિત્તે મીસણ ય ।
તિણ્ણિવિ જહા લોહણ જીવે સે તં
મીસણ । સે તં કુપ્પાવચણિણ ।

પ્રશ્ન- ભતે ! કુપ્રાવચનિક આય શું છે ?

ઉત્તર- કુપ્રાવચનિકઆયના ત્રણ પ્રકાર છે તે (૧) સચિત્ત (૨) અચિત્ત અને મિશ્ર. આ ત્રણેનું વર્ણન લૌકિકઆયની જેમજ આપ્યું.

સે કિં તં લોગુત્તરિણ ?

લોગુત્તરિણ-તિવિદ્ધે પ્પણત્તે, ત
જહા-સચિત્તે અચિત્તે મીસણ ય ।

પ્રશ્ન- ભતે ! લોકોત્તર આય શું છે ?

ઉત્તર લોકોત્તરઆયના ત્રણ પ્રકાર છે તે- (૧) સચિત્ત (૨) અચિત્ત અને (૩) મિશ્ર

સે કિં ત સચિત્તે ?

સચિત્તે-સીસાણં સિસ્સણિયાણં
સે તં સચિત્તે ।

પ્રશ્ન- ભતે ! સચિત્તઆય શું છે ?

ઉત્તર- શિષ્ય અથવા શિષ્યાનો લાભ આય તે સચિત્ત આય છે.

સે કિં તં અચિત્તે ?

અચિત્તે-પડિગ્ગહાણં વત્થાણં
કંવલાણં પાયપુંહણાણં । સે તં અચિત્તે

સે કિં તં મીસણ ?

મીસણ-સિસ્સાણં સિસ્સણિયાણં
સમંહોવગરણાણં આણ । સે તં મીસણ ।
સે તં લોગુત્તરિણ । સે તં જાણયસરીર-
ભવિયસરીરવડરિત્તે દવ્વાણ । સે તં નો
આગમઓ દવ્વાણ । સે તં દવ્વાણ ।

સે કિં તં ભાવાણ ?

ભાવાણ દુવિદ્ધે પ્ણત્તે, તં જહા-
આગમઓ ય નોઆગમઓ ય ।

સે કિં તં આગમઓ ભાવાણ ?

આગમઓ ભાવાણ-જાણણ ઉવ-
ઉત્તે । સે તં આગમઓ ભાવાણ ।

સે કિં તં નો આગમઓ ભાવાણ ?

નો આગમઓ ભાવાણ-દુવિદ્ધે
પ્ણત્તે, તં જહા-પસત્થે ય અપસત્થે ય ।

સે કિં તં પસત્થે ?

પ્રશ્ન ભતે ! અગિત્તઆય શું છે ?

ઉત્તર- અગિત્ત તે નિર્દોષ પાત્ર, કંબલ,
રત્નેહરણ વગેરેની સાધુને પ્રાપ્તિ હોય તે
અગિત્તઆય છે.

પ્રશ્ન- ભતે ! મિશ્રશુ છે ?

ઉત્તર- ભડોપકરણાદિસંહિત શિષ્ય,
શિષ્યાઓનો લાભ થાય તે મિશ્રઆય છે.
આ પ્રમાણે મિશ્રઆય અને લોકોત્તર
આચતુર્ વર્ણન પૂર્ણ થયું.

પ્રશ્ન- ભતે ! લાવઆચતુ સ્વરૂપ
કેવું છે ?

ઉત્તર- લાવઆચના બે પ્રકાર પ્રરૂપ્યા
છે તે આ પ્રમાણે- (૧) આગમથી એને
(૨) નોઆગમથી.

પ્રશ્ન- ભતે ! આગમથી લાવઆચ
શું છે ?

ઉત્તર- આગમલાવઆચ તે આપ્રમાણે
બે છવ 'આચ' આ પદનો જ્ઞાતક હોય
અને ઉપયોગયુક્ત હોય તે આગમલાવ
આચ છે.

પ્રશ્ન- ભતે ! નોઆગમલાવઆચે
શું છે ?

ઉત્તર- નોઆગમલાવઆચના બે
પ્રકાર છે. તે આ પ્રમાણે- (૧) પ્રશસ્ત
અને (૨) અપ્રશસ્ત.

પ્રશ્ન- ભતે ! પ્રશસ્તનોઆગમલાવ
આચ શું છે ?

પસત્યે-તિવિદે પળ્લત્તે, તં જહા
ળાળાઁ દંસળાઁ ચરિત્તાઁ । સે તં
પસત્યે ।

સે કિં તં અપસત્યે ?

અપસત્યે-ચડવિદે પળ્લત્તે તં
જહા-કોદ્દાઁ માળાઁ માયાઁ લોદ્દાઁ ।
સે તં અપસત્યે । સે તં ણો આગમઓ
ભાવાઁ । સે તં ભાવાઁ । સે તં આઁ ।

૨૪૫. સે કિં તં જ્ઞવળા ?

૨૪૫

જ્ઞવળા ચડવિદા-પળ્લત્તા, તં
જહા નામજ્ઞવળા ઠવળજ્ઞવળા દવ્વ-
જ્ઞવળા ભાવજ્ઞવળા । નામઠવળાઓ
પુલ્લં મળિયાઓ ।

સે કિં તં દવ્વજ્ઞવળા ?

દવ્વજ્ઞવળા દુવિદા પળ્લત્તા,
તં જહા-આગમઓ ય નો આગમઓ ય ।

સે કિં તં આગમઓ દવ્વજ્ઞવળા ?

આગમઓ દવ્વજ્ઞવળા-જસસ
ળં જ્ઞવળે-તિ પયં સિલ્લિલ્લયં ઠિયં જિયં
મિયં પરિજિયં જાવ સે તં આગમઓ
દવ્વજ્ઞવળા ।

સે કિં તં નો આગમઓ દવ્વજ્ઞવળા ?

ઉત્તર- અપ્રશસ્તભાવઆય ત્રણ પ્રકારના
કહ્યા છે તે (૧) જ્ઞાનઆય (૨) દર્શનઆય
અને (૩) ચારિત્રઆય.

પ્રશ્ન- ભતે ! અયશસ્તભાવઆય
શુ છે ?

ઉત્તર- અપ્રશસ્તભાવઆય ૪ પ્રકાર
છે તે આ પ્રમાણે-ક્રોધ, માન, માયા અને
લોભનો આય આ અપ્રશસ્ત ભાવ આય છે
આ નોઆગમ ભાવ આય છે. આ પ્રમાણે
ભાવ આય અને આયનું વર્ણન પૂર્ણ થયું

પ્રશ્ન- ભતે ! ક્ષપણા (હાનિ, નિર્જરા,
ક્ષય) નુ સ્વરૂપ કેવુ છે ?

ઉત્તર- ક્ષપણાના ૪ લેદ છે (૧) નામ
ક્ષપણા (૨) સ્થાપનાક્ષપણા (૩) દ્રવ્યક્ષપણા
અને (૪) ભાવક્ષપણા નામક્ષપણા અને
સ્થાપનાક્ષપણાનુ સ્વરૂપ પૂર્વવત્ જણાવું

પ્રશ્ન- ભતે ! દ્રવ્યક્ષપણા શુ છે ?

ઉત્તર- દ્રવ્યક્ષપણાના બે લેદ પ્રકારના
છે. તે આ પ્રમાણે- (૧) આગમથી અને
(૨) નોઆગમથી.

પ્રશ્ન- ભતે ! આગમથી દ્રવ્યક્ષપણા
શું છે ?

ઉત્તર- ‘ક્ષપણા’ પદને જેણે શીખી
લીધું છે, જિત, મિત, પરિમિત કરી લીધું
છે યાવત તેમાં ઉપયોગ શૂન્ય છે તે આગ-
મથી દ્રવ્યક્ષપણા કહેવાય.

પ્રશ્ન- ભતે ! નોઆગમદ્રવ્યક્ષપણા
શું છે ?

નો આગમઓ દવ્વજ્ઞવણા-
તિવિહા પળ્લતા, તં જહા-જાણયસ-
રીરદવ્વજ્ઞવણા ભવિયસરીરદવ્વજ્ઞવણા
જાણયસરીરભવિયસરીરવરિત્તા દવ્વ-
જ્ઞવણા ।

સે કિં તં જાણયસરીરદવ્વજ્ઞવણા ?

જાણયસરીરદવ્વજ્ઞવણાજ્ઞવણા-
પત્થયાહિગાર જાણયસ્સ જં સરીરયં
વવગયચ્ચુચ્ચાવિયચ્ચત્તદેહં સેસં જહા
દવ્વજ્ઞવણે, જાવ સે ત જાણયસરીર
દવ્વજ્ઞવણા ।

સે કિં તં ભવિયસરીરદવ્વજ્ઞવણા ?

ભવિયસરીરદવ્વજ્ઞવણા જે જીવે
જોણિજમ્મર્ણવિચ્છેદે સેસં જહા દવ્વ-
જ્ઞવણે, જાવ સે તં ભવિયસરીરદવ્વ-
જ્ઞવણા ।

સે કિં તં જાણયસરીરભવિયસરીરવરિ-
ત્તા દવ્વજ્ઞવણા ?

જાણયસરીરભવિયસરીરવરિત્તા-
દવ્વજ્ઞવણા જહા જાણયસરીરભવિય-
સરીરવરિત્તે દવ્વાણ્ તહા માણિયવ્વા ।
જાવ સે તં મીસિયા । સે તં લોગુત્ત-
રિયા । સે તં જાણયસરીરભવિયસરીર-
વરિત્તા દવ્વજ્ઞવણા । સે તં નો આગ-
મઓ દવ્વજ્ઞવણા । સે તં દવ્વજ્ઞવણા ।

સે કિં તં ભાવજ્ઞવણા ?

ઉત્તર- નોઆગમદ્રવ્યક્ષપણાના ત્રણ
ભેદો છે. તે આ પ્રમાણે - (૧) શાયકશરીર-
દ્રવ્યક્ષપણા (૨) લબ્યશરીરદ્રવ્યક્ષપણા અને
(૩) શાયકશરીર-લબ્યશરીર વ્યતિરિક્ત-
દ્રવ્યક્ષપણા.

પ્રશ્ન- ભંતે ! શાયકશરીર દ્રવ્યક્ષપણા
શું છે ?

ઉત્તર- ‘ક્ષપણા’ પદના જ્ઞાતાનું જે
શરીર વ્યપગત, ચ્યુત, ચ્યવિત વ્યક્ત હોય
ધત્યાદિ સર્વે દ્રવ્યાધ્યયન પ્રમાણે જાણવું
યાવત્ આપ્રમાણે શાયકશરીર દ્રવ્યક્ષપણા છે.

પ્રશ્ન ભંતે ! લબ્યશરીર દ્રવ્યક્ષપણા
શું છે ?

ઉત્તર- સમય પૂર્ણ થવાપર જે જીવ
યોનિમાથી બહાર નીકળ્યો છે વગેરે સર્વ
કથન દ્રવ્યાધ્યયન પ્રમાણે જાણવું. યાવત્
આ પ્રમાણે લબ્યશરીરક્ષપણાનું સ્વરૂપ
જાણવું

પ્રશ્ન ભંતે ! શશરીર-લબ્યશરીર વ્યતિ-
રિક્ત દ્રવ્યક્ષપણાનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- શશરીર લબ્યશરીર વ્યતિરિક્ત
દ્રવ્યક્ષપણાનું સ્વરૂપ દ્રવ્યઆય પ્રમાણે
જાણવું યાવત્ આ પ્રમાણે મિશ્રક્ષપણા છે.
આ પ્રમાણે લોકોત્તરિક્ત ક્ષપણા, સાથોસાથ
શશરીર-લબ્યશરીર વ્યતિરિક્ત દ્રવ્યક્ષપ-
ણાનું સ્વરૂપ જાણવું. આ પ્રમાણે નોઆ-
ગમદ્રવ્યક્ષપણા અને દ્રવ્યક્ષપણાનું વર્ણન
પૂર્ણ થયું.

પ્રશ્ન- ભંતે ! ભાવક્ષપણા શું છે ?

ભાવજ્ઞવણા-દુવિહા પળ્લતા, તં
જહા-આગમઓ ય ણોઆગમઓ ય ।

સે કિં તં આગમઓ ભાવજ્ઞવણા ?

આગમઓ ભાવજ્ઞવણા-જાણણ
ઉવવત્તે । સે તં આગમઓ ભાવજ્ઞવણા ।

સે કિં તં ણોઆગમઓ ભાવજ્ઞ-
વણા ?

ણોઆગમઓ ભાવજ્ઞવણા દુવિહા
પળ્લતા, તં જહા-પસત્થા ય અપ-
સત્થા ય ।

સે કિં તં પસત્થા ?

પસત્થા-તિવિહા પળ્લતા, તં
જહા-નાણજ્ઞવણા દસણજ્ઞવણા ચરિત્ત-
જ્ઞવણા । સે તં પસત્થા ।

સે કિં તં અપસત્થા ?

અપસત્થા-ચહવ્વિહો પળ્લતા,
તં જહા-કોહજ્ઞવણા માણજ્ઞવણા,
માયજ્ઞવણા લોહજ્ઞવણા । સે તં અપ-
સત્થા । સે તં નોઆગમઓ ભાવજ્ઞવણો ।
સે તં ભાવજ્ઞવણા । સે તં મન્વણા ।
સે તં ઓહનિપ્પણે ।

ઉત્તર-ભાવક્ષપણાના બે પ્રકાર પ્રશ્ન્યા
છે. તે આ પ્રમાણે— (૧) આગમથી અને
(૨) નોઆગમથી.

પ્રશ્ન- આગમથી ભાવક્ષપણાનું સ્વરૂપ
કેવું છે ?

ઉત્તર- જે ‘ક્ષપણા’ પદના અર્થનો
જ્ઞાતા હોય અને ઉપયુક્ત (ઉપયોગયુક્ત)
હોય તે ભાવક્ષપણા છે.

પ્રશ્ન- ભંતે ! નોઆગમભાવક્ષપણાનું
સ્વરૂપ કેવું છે ?

ઉત્તર- નોઆગમભાવક્ષપણાના બે
પ્રકારો છે (૧) પ્રશસ્ત અને (૨) અપ્રશસ્ત.

પ્રશ્ન-ભંતે ! પ્રશસ્ત ભાવક્ષપણા શું છે ?

ઉત્તર— પ્રશસ્ત ભાવક્ષપણાના ત્રણ
પ્રકાર છે તે આ પ્રમાણે— (૧) જ્ઞાનક્ષપણા
(૨) દર્શનક્ષપણા અને (૩) ચારિત્રક્ષપણા.
આ ત્રણે પ્રશસ્તભાવક્ષપણા છે.

પ્રશ્ન- ભંતે ! અપ્રશસ્ત ભાવક્ષપણાના
કેટલા પ્રકારો છે ?

ઉત્તર- અપ્રશસ્ત ભાવક્ષપણાના ૪
પ્રકારો છે. તે આ પ્રમાણે— ક્રોધક્ષપણા,
માનક્ષપણા, માયાક્ષપણા અને લોભક્ષપણા.
આ અપ્રશસ્તભાવક્ષપણા છે. આ પ્રમાણે
નોઆગમભાવક્ષપણા, ભાવક્ષપણા અને
ક્ષપણાનું વર્ણન પૂર્ણ થયું. આ રીતે
ઓધનિપ્પન્નનિક્ષેપનું વર્ણન થયું.

૨૪૬. સે કિં તં નામનિપ્પણે ?

૨૪૬.

પ્રશ્ન- ભંતે ! નિક્ષેપના દ્વિતીયભેદ
‘ નામનિપ્પન્નનિક્ષેપ ’ નું સ્વરૂપ કેવું છે ?

નામનિષ્કણે-સામાઈએ । સે
સમાસઓ ચડવિહે પળતે, તં જહા-
ણામસામાઈએ ઠવણાસામાઈએ દવ્વસામા-
ઈએ ભાવસામાઈએ । ણામઠવણાઓ
પુવ્વં મળિયાઓ । દવ્વસામાઈએવિ તહેવ,
જાવ સે તં મવિયાસરીરદવ્વસામાઈએ ।

સે કિં તં જાણયાસરીરમવિયા-
સરીરવરિત્તે દવ્વસામાઈએ ?

જાણયાસરીરમવિયાસરીરવરિત્તે
દવ્વસામાઈએ-પત્તયાપોત્થયાલિહિએ । સે
તં જાણયાસરીરમવિયાસરીરવરિત્તે
દવ્વસામાઈએ । સે તં ણોઆગમઓ
દવ્વસામાઈએ । સે તં દવ્વસામાઈએ ।

સે કિં ત ભાવસામાઈએ ?

ભાવસામાઈએ દુવિહે પળતે,
તં જહા-આગમઓ યો નોઆગમઓ ય ।

સે કિં તં આગમઓ ભાવસામાઈએ

આગમઓ ભાવસામાઈએ-જાણએ
ઉવડત્તે । સેતં આગમઓ ભાવસામા-
ઈએ ।

સે કિં તં નોઆગમઓ ભાવ-
સામાઈએ ?

ઉત્તર-સામાયિક તથા ચતુર્વિંશતિસ્તવ
આદિ વિશેષનામે નામનિષ્પન્નનિરૂપ કહેવાય
છે. તે સામાયિકના ૪ પ્રકારો કહેવામા
આવ્યા છે. તે આ પ્રમાણે- (૧) નામસા-
માયિક (૨) સ્થાપનાસામાયિક (૩) દ્રવ્ય-
સામાયિક અને (૪) લાવસામાયિક. નામ-
સામાયિક અને સ્થાપનાસામાયિકનું સ્વરૂપ
‘પૂર્વવત્ જાણુવું’. દ્રવ્યસામાયિકના વર્ણનમાં
લવ્યશરીરદ્રવ્યસામાયિક સુધીનું વર્ણન
દ્રવ્યઆવશ્યકની જેમ જાણુવું.

પ્રશ્ન- ભ તે ! જશરીરલવ્યશરીર-
વ્યતિરિક્ત દ્રવ્યસામાયિક શું છે ?

ઉત્તર- પત્ર અથવા પુસ્તકમા લિખિત
‘સામાઈયં’ આ પદ જશરીરલવ્યશરીર-
વ્યતિરિક્તદ્રવ્યસામાયિક છે. આ પ્રમાણે
નોઆગમથી દ્રવ્યસામાયિકના સ્વરૂપનું
કથન જાણુવું.

પ્રશ્ન- ભ તે ! લાવસામાયિક શું છે ?

ઉત્તર- લાવસામાયિકના બે પ્રકાર છે
તે આ પ્રમાણે- (૧) આગમથી લાવસામા-
યિક અને (૨) નોઆગમથી લાવસામાયિક

પ્રશ્ન- ભ તે ! આગમલાવસામાયિક
શું છે ?

ઉત્તર- સામાયિકાદિ પદનો જ્ઞાતા તેમાં
ઉપયોગયુક્ત હોય તેવો જ્ઞાયક આત્મા
આગમાપેક્ષાએ લાવસામાયિક છે

પ્રશ્ન- ભ તે ! નોઆગમલાવસામાયિક
શું છે ?

નોઆગમઓ ભાવસામાઈએ-

“જસ્સ સામાણિઓ અપ્પા, સંજમે
ણિયમે તેવે । તસ્સ સામાડયં દોહ, ડહ
કેવલિભાસિયં ॥૧॥ જો સમો સવ્વભૂ-
એસુ, તસેસુ થાવરેસુ ય । તસ્સ સામા-
ઈયં હોહ, ડહ કેવલિભાસિયં ॥૨॥ જહ
મમ ણ પિયં દુક્ખં, જાણિય એમેવ સવ્વ
જીવાણં । ન્ત હણહ ન હણાવેહ ય, સમ-
મણહ તેણ સો સમણો ॥૩॥ ણત્થિ ય
સે કોહ વિ દેસો, પિયો ય સવ્વેસુ ચેવ
જીવેસુ । એણ હોહ સમણો એસો
અન્નોડિવિ પજ્જાઓ ॥૪॥ ઉરગગિરિજ-
લણસાગર- નહતલતરુગણસયો ય જો
હોહ । ભમરમિયધરણિજલરુહ-રવિ-
પવણ સમો ય સો સુમણો ॥૫॥ તો
સમણો જહ સુમણો ભાવેણ ય જહ ણ
હોહ પાવમણો । સયણે ય જણે ય સમો
સમો ય માણાગમાણેસુ ॥૬॥ ” સે તં
નો આગમઓ ભાવસામાઈએ । સે તં
ભાવસામાઈએ । સે તં સામાઈએ । સે
તં નામનિષ્ફળે ।

ઉત્તર- જે મનુષ્યનો આત્મા મૂળગુણ
રૂપ સ યમ, ઉત્તરગુણરૂપ નિયમ, અનશન
વગેરે તપમાં સર્વકાળ ચંલગ્ર રહે છે તેને
સામાયિક હોય છે એવું કેવળીભગવાનનું
કથન છે જે સર્વભૂતો-ત્રસ અને સ્થાવર જીવો
પ્રત્યે સમભાવ ધારણ કરે છે તેને સામા-
યિક હોય છે, તેમ કેવળી ભગવંતોનું કથન
છે જેવી રીતે મને દુ ખ થાય છે તેવી રીતે
સર્વજીવોને દુ ખ થાય છે એવું જાણીને સ્વયં
કોઈપણ પ્રાણીની ઘાત કરે નહીં, બીજાપાસે
કરાવે નહીં કે ઘાત કરનારને અનુમોદન
આપે નહીં, સમસ્ત જીવોને પોતાની સમાન
માને તેજ શ્રમણ કહેવાય છે જેને કોઈ
જીવ પ્રત્યે દ્વેષ નથી, કોઈ પર પ્રેમ નથી,
આ પ્રમાણે શ્રમણ શબ્દની નિરુક્તિથી
સમમનવાળો જીવ ‘શ્રમણ’ કહેવાય છે.
શ્રમણનું પ્રકારાન્તરથી કથન કરે છે અહીં
સાધુની ૧૨ ઉપમા આપી છે, તે ઉપમાઓથી
યુક્ત હોય તે શ્રમણ કહેવાય છે. શ્રમણ
(૧) ઉરગસમ- પરકૃતગૃહમાં નિવાસ કર-
વાથી ઉરગ- સર્પ જેવા (૨) ગિરિસમ-
પરિવહ અને ઉપસર્ગ આવવાપર નિષ્કંપ
હોવાથી પર્વતજેવા (૩) જલનસમ-
તપોજન્ય તેજથી સમન્વિત હોવાથી અગ્નિ
તુલ્ય (૪) સાગરસમગ લીર, જ્ઞાનાદિરત્નોથી
યુક્ત હોવાથી સમુદ્ર જેવા. (૫) નભસ્તલ-
સમ- સર્વત્ર આલબ્ધ રહિત હોવાથી
આકાશજેવા (૬) તરુગણસમ- વૃક્ષ જેમ
સિંચનાર અને કાપનાર બંને પ્રત્યે સમભાવ
રાખે છે તેમ નિંદા કરનાર અને પ્રશંસા
કરનાર બંને પ્રત્યે સમભાવ રાખવાથી વૃક્ષ
જેવા (૭) ભ્રમરસમ- ભ્રમર જેમ ઘણા
પુષ્પોમાંથી થોડો થોડો રસ ગ્રહણ કરે
છે તેમ અનેક ગૃહોમાંથી સ્વલ્પ આહારાદિ
ગ્રહણ કરનાર હોવાથી ભ્રમર જેવા (૮)

મૃગસમ- સંસારના ભયથી સદા ભયભીત રહેવાથી મૃગજેવા (૯) ધરણિસમ-સર્વસહ-ળધુ સહન કરનાર હોવાથી પૃથ્વી જેવા (૧૦) જલરુહસમ- કાદવથી ઉત્પન્ન અને જળથી સંવર્ધિત છતાં તેનાથી અલિપ્ત કમળની જેમ સંસારથી ઉત્પન્ન અને સંવર્ધિત હોવા છતાં તેનાથી અલિપ્ત રહે છે માટે કમળજેવા (૧૧) સૂર્યસમ- ધર્માસ્તિ-કાયાદિ સમસ્ત વસ્તુના પ્રકાશક હોવાથી સૂર્યજેવા (૧૨) પવનસમ- પવનની જેમ અપ્રતિહતવિહારી હોવાથી પવન જેવા શ્રમણ હોય છે. શ્રમણ ત્યારે જ સંભવિત છે કે તે દ્રવ્યની અપેક્ષાએ સુમનવાળો હોય ભાવમનની અપેક્ષાએ પાપરહિત હોય. જે માતા-પિતાદિ સ્વજનો અને સર્વ સામાન્ય જનોમાં નિર્વિશેષ (સમભાવી) હોય તેમજ માન-અપમાનમાં સમભાવ ધારક હોય તેજ શ્રમણ છે. આ પ્રમાણે નોઆગમથી ભાવ-સામાયિકનું સ્વરૂપવર્ણન છે. આ પ્રમાણે સામાયિક અને નામનિષ્પન્ન નિક્ષેપનું વર્ણન પૂર્ણ થયું.

૨૪૭. સે કિં તં સુત્તાલાવગનિષ્ફળ્ણે ?

૨૪૭.

પ્રશ્ન- ભંતે ! સૂત્રાલાપકનિષ્પન્નનિક્ષેપ શુ છે ?

સુત્તાલાવગનિષ્ફળ્ણે ઇયાણિ સુત્તા-લાવગનિષ્ફળ્ણ નિક્ષેવં ઇચ્છાવેદ, સેયં પત્તલવ્રણેઽવિ ન ણિવિવ્વપ્પદ, કમ્મહા ? લાઘવત્થં । અત્થિ ઇઓ તદ્દણ અણુઓગદારે અણુગમેત્તિ । તત્થ ણિવિવ્વત્તે ઇહં ણિવિવ્વત્તે ભવદ્, ઇહ વા ણિવિવ્વત્તે તત્થ ણિવિવ્વત્તે ભવદ્, તમ્મહા ઇહં ન ણિવિવ્વપ્પદ તર્હિં વેવ નિવિવ્વપ્પદ । સે તં નિક્ષેવે ॥

ઉત્તર- અત્રે શિષ્ય સૂત્રાલાપકનિષ્પન્ન-નિક્ષેપનું કથન કરવા સૂત્રકારને પ્રેરિત કરી રહ્યો છે, કારણ કે નામનિષ્પન્નનિક્ષેપના કથન પછી આની પ્રરૂપણાનો અવસર પ્રાપ્ત છે. છતાં અહીં લાઘવની દૃષ્ટિએ તેની પ્રરૂપણા કરતા નથી. તે લાઘવ આ પ્રમાણે છે, કે હવે પછી અનુગમનામના ત્રીજા અનુ-યોગદ્વારનું વર્ણન આવે છે. તેમા સૂત્રના આલાપકોનો નિક્ષેપ બતાવેલ છે. તેજ અહીં પણ સમજાવેલો જોઈએ. માટે અહીં અલગ કહેવાની આવશ્યકતા નથી. એટલે ત્યાં નિશ્ચિત થયેલાને અહીં નિશ્ચિત થયેલ જેવું જ માની લેવું જોઈએ.

૨૪૮. પ્રશ્ન- ભંતે ! અનુગમનામક તૃતીય
અનુયોગદ્વાર શું છે ?

ઉત્તર-અનુગમ-સૂત્રાનુકૂળ અર્થનું
કથન. તેના બે ભેદો છે, તે આ પ્રમાણે—
(૧) સૂત્રાનુગમ અને (૨) નિર્ચુકિતઅનુગમ.

પ્રશ્ન- નિયુક્તિ અનુગમ શું છે ?

ઉત્તર- સૂત્રની સાથે સંબંધ અર્થોની ચુકિત-સ્ફુટતા કરવી અર્થાત્ નામ, સ્થાપના વગેરે પ્રકારોથી સૂત્રનો વિભાગ કરવો તે નિર્ચુકિતઅનુગમ કહેવાય. તેના ત્રણ પ્રકારો કહેવામાં આવેલા છે. તે આ પ્રમાણે- (૧) નિલેપનિર્ચુકિત અનુગમ (૨) ઉપોદ્ઘાતનિર્ચુકિતઅનુગમ અને (૩) સૂત્રરૂપ-શિકનિર્ચુકિતઅનુગમ.

પ્રશ્ન- ભાંતે ! નિદોષનિર્યુક્તિઅનુગમ
શું છે ?

ઉત્તર-નામ, સ્થાપનાદિકરૂપ નિક્ષેપોની નિર્ચુકિત તે નિક્ષેપનિર્ચુકિતઅનુગમ છે. તાત્પર્ય એ છે કે આવશ્યક, સામાયિકાદિનું નામ-સ્થાપના વગેરે નિક્ષેપોવડે જે વ્યાખ્યાન કરવામા આવેલ છે તે દ્વારા નિક્ષેપનિર્ચુકિતઅનુગમનું વ્યાખ્યાન થઈ ગયેલ છે.

પ્રશ્ન- ભંતે ! ઉપોદ્ઘાતનિયુક્તિઅનુ-
ગમ થું છે ?

ઉત્તર— વ્યાખ્યા કરવાયોગ્ય સૂત્રની વ્યાખ્યાવિધિ સમીપ કરવી અર્થાત્ ઉદ્દેશાદિની વ્યાખ્યા કરી સૂત્રની વ્યાખ્યા કરવી તે ઉપોદ્ઘાતનિયુક્તિ અનુગમ છે. ગાથા શ્રોવડે તે કહે છે. (૧) ઉદ્દેશ-સામાન્ય નામરૂપ જેમકે-અધ્યયન (૨) નિર્દેશ-નામનું કથન કરવું જેમકે- મામાયિકાદિ

કસ્સ ૧૫ કહિ ૧૬ કેસુ ૧૭ કહં ૧૮
કેચિરં હવહ કાલો ? ૧૯ । કહર ૨૦
સંતર ૨૧ મધિરહિયં ૨૨, મવા ૨૩
ગરિસર ૨૪ ફાસણ ૨૫ નિરુત્તી ૨૬ ॥૨॥
સે તં ઉવગ્ધાયનિજ્જુત્તિ અણુગમે

(૩) નિર્ગમ- સામાયિક કયાથી નિકળી ?
ભ. મહાવીરથી નિકળી (૪) કયા ક્ષેત્રમા
નિકળી ? મહાસેનનામક વનમા. (૫) કયા
કાળમા ? વૈશાખ સુદ ૧૧ ના પ્રથમ પૌર્ણ-
મીકાળમા (૬) કયાપુરુષથી ? અર્થની અપે-
ક્ષાએ ભ. મહાવીરથી પ્રગટ થઈ. (૭) કયા
કારણથી સાભળી ? ગૌતમસ્વામી આદિએ
ભગવત પાસેથી સાભળી (૮) પ્રત્યય- કયા
પ્રત્યયથી ભગવન્તે કહી ? કયા પ્રત્યયથી
ગૌતમાદિએ સાભળી ? કેવળજ્ઞાની- સર્વજ
હોવાના પ્રત્યયથી કહી અને માંભળી. (૯)
લક્ષણ કયું ? સમ્યક્ત્વ સામાયિકનું લક્ષણ
તત્ત્વશ્રદ્ધાન, શ્રુતસામાયિકનું લક્ષણ જીવા-
દિતત્ત્વોનું પરિજ્ઞાન, સર્વવિરતિ સામાયિકનું
લક્ષણ સાવધવિરતિ અને દેશવિરતિસામા-
યિકનું લક્ષણ દેશતઃ વિરતિ અને દેશત
અવિરતિ (૧૦) નય- નૈગમાદિ (૧૧)
સમવતાર- સામાયિકપર સાત નય ઉતારવા
(૧૨) અનુમત-કયો નય સામાયિકને
સ્વીકારે છે ? નૈગમ, સંગ્રહ, વ્યવહાર, આ-
ત્રણ નય, તપ, સયમરૂપ ચારિત્રસામાયિ-
કને, નિર્ગમપ્રવચનરૂપ શ્રુતસામાયિકને
અને સમ્યક્ત્વસામાયિકને સ્વીકારે છે
ઋગ્વેદસૂત્રાદિ ચારે નયો સમતારૂપ ચારિત્ર-
સામાયિકને જ સ્વીકારે છે (૧૩) કિમ્-
શુણ્યુક્તજીવને સામાયિક છે ઇત્યાદિ (૧૪)
સામાયિક કેટલા પ્રકારની છે ? સામાયિક
ત્રણ પ્રકારની છે (૧) સમ્યક્ત્વસામાયિક
(૨) શ્રુતસામાયિક અને (૩) ચારિત્રસામા-
યિક (૧૫) કયા પુરુષની સામાયિક ? જેનો
આત્મા સમાધિમા હોય તેની સામાયિક.
(૧૬) કયા સ્થાનમા સામાયિક ? આર્યક્ષે-
ત્રમા, ૩, ૪, ૫ મા આરા, મનુષ્યગતિ
આદિ ઘણા યોલના સંયોગમાં સામાયિક.
(૧૭) સામાયિક કોના મા ? સર્વદ્રવ્યમાં
સમતાભાવરૂપસામાયિક હોય(૧૮)કેવી રીતે

સામાયિક? અન્યાક્ષિપ્તમનુષ્યચિત્ત, જાતિ, કુળ, બળ, આરોગ્ય સૂત્રશ્રવણ વિનયોપ-
ચારના સ્થાને સામાયિક. (૧૯) સામાયિકનું
કાળમાન કેટલું? સમ્યક્ત્વ અને શ્રુત સામા-
યિકની સ્થિતિ ૬૬ સાગરથી કંઈક અધિક,
ચારિત્રસામાયિકની સ્થિતિ દેશઉણ કોડ-
પૂર્વની છે (૨૦) સામાયિક કેટલી? સમ્ય-
ક્ત્વને શ્રુતસામાયિકની અપેક્ષાએ અસં-
ખ્યાત, સર્વ વિરતિ આશ્રી પૃથક્ત્વસહસ્ર,
દેશવિરતિઆશ્રી અસંખ્યાત. (૨૧) અન્તર
કેટલું પડે? એક જીવ આશ્રી જઘન્ય અન્ત-
ર્મુહૂર્ત ઉત્કૃષ્ટ અર્ધપુદ્ગલપરાવર્તન (૨૨)
વિરહ-સર્વજીવઆશ્રી વિરહ નથી. (૨૩)
સામાયિકના કેટલા ભવ? આરાધકઆશ્રી
જઘન્ય ૨ ભવ, ઉત્કૃષ્ટ આઠ ભવ. (૨૪)
આકર્ષ-સમ્યક્ત્વ અસંખ્યાતવાર આવે એક
ભવઆશ્રી સામાયિકચારિત્ર પૃથક્ત્વ સોવાર
આવે. ઘણાભવ આશ્રી પૃથક્ત્વ હજાર વાર
આવે. (૨૫) સામાયિક કેટલા ક્ષેત્રને સ્પર્શે?
એક જીવ આશ્રી અસંખ્યાતમા ભાગને અને
કેવળસમુદ્ધાતઆશ્રી સપૂર્ણ લોકને સ્પર્શે.
(૨૬) નિરુક્તિ-સમ્યક્ પ્રકાર યુક્તિ પદરૂપ
લાભની પ્રાપ્તિ થાય તે સામાયિકની
નિરુક્તિ આ ઉપોદ્ધાત નિર્ચુક્તિ અનુગ-
મનુ કથન થયુ

૨૪૯. સે કિં તં સુત્તપ્પાસિયનિજ્જુત્તિ અણુ- ૨૪૯
ગમે ?

સુત્તપ્પાસિયનિજ્જુત્તિ અણુગમે
સુત્તં ઉચ્ચારેયવ્વં અક્ખલિયં અમિ-
લિયં અવચ્ચામેલિયં પહિપુણં પહિ-
પુણ્ણઘોસં કંદોદ્ધવિપ્પમુક્ક ગુરુવાયનો-
વાગયં । તઓ તત્થ ણજ્જિહિતિ સસમય-
પયં ના પરસમયપયં ના વંધપયં ના
મોક્ખપયં ના સામાયિયપયં ના ણો

પ્રશ્ન- ભ તે । સૂત્રસ્પર્શિક નિર્ચુક્તિ
શુ છે ?

ઉત્તર- સૂત્રને સ્પર્શ કરનાર નિર્ચુક્તિ
તે સૂત્રસ્પર્શિક નિર્ચુક્તિ છે. સૂત્રના ઉચ્ચાર-
ણ કરવાની વિધિ આ પ્રમાણે જાણવી—
સૂત્રનુ ઉચ્ચારણ અસ્ખલિત, અમીલિત,
અવ્યત્યાગ્રેડિત, પ્રતિપૂર્ણ, પ્રતિપૂર્ણદોષ
યુક્ત, ક કોષ્ઠ વિપ્રમુક્ત, તથા ગુરુવાચનો-
પગત હોય. * આ પ્રકારે સર્વ દોષોથી

સામાદ્યપયં વા । તઓ તમ્મિ ઉચ્ચારિણ સમાણે કેસિં ચ ણં ભગવંતાણં કેહ અત્થાહિગારા અહિગયા ભવંતિ, કેહ અત્થાહિગારા અણહિગયા ભવંતિ । તઓ તેસિં અણહિગયાણં અહિગમણદ્વાણં પયં પણં વાન્નહિસ્સામિ-‘સહિયા ય પયં એવ, પયત્થો પયવિગ્ગહો । ચાલણા ય પસિદ્ધી ય, છન્નિહં વિદ્ધિ લક્ખણં ।’
સે તં સુત્તપ્પાસિયાનિજ્જુત્તિ અણુગમે ।
સે તં નિજ્જુત્તિઅણુગમે । સે તં અણુ-ગમે ।

રહિત સૂત્રોનો ઉચ્ચાર કરવાથી જણાશે કે આ સ્વસમયનું પદ છે, આ પરમમયપદ છે કે બંધપદ છે કે મોક્ષપદ છે આ સામાયિકપદ છે અથવા નોસામાયિક પદ છે આ ઉપરાંત સૂત્રના વિધિપૂર્વક નિર્દોષ ઉચ્ચારણથી જ કેટલાક સાધુ ભગવંતોને અર્થનો બોધ થઈ જાય છે અને ક્ષયોપશમની વિચિત્રતાથી કેટલાક અર્થાધિકારો અનધિગત રહે છે- જણાતા નથી આ અનધિગત અર્થાધિકારોનો અધિગમ થાય (જ્ઞાન થઈ જાય તેમાટે) એક-એક પદની પ્રરૂપણ કરીશ (૧) સંહિતા-અસ્ખલિતરૂપથી મૂળ પાઠનું ઉચ્ચારણ કરવું (૨) પદ- મૂળ પાઠમા આવેલા પદોને અલગ કરવા. (૩) પદાર્થ-પદોનો અર્થ કહેવો. (૪) પદવિગ્રહ-પ્રકૃતિ-પ્રત્યય આદિ દેખાડી વિસ્તાર કરવો. (૫) ચાલના- સૂત્રની અથવા અર્થની અનુપપત્તિનું ઉદ્દભાવન કરવું- શંકા ઉપસ્થિત કરવી (૬) પ્રસિદ્ધિ-સમાધાન- સૂત્ર અને તેના અર્થની યુક્તિઓ વડે સ્થાપના કરવી. આ છ પ્રકારોથી સૂત્રની વ્યાખ્યા થાય છે. આ પ્રમાણે સૂત્રસ્પર્શિકનિયુક્તિ અનુગમ છે આ પ્રમાણે નિયુક્તિ અને અનુગમનું વર્ણન પૂર્ણ થયું.

૨૫૦. સે કિં તં ણણ ?

૨૫૦

પ્રશ્ન- ભતે ! નય શુ છે ?

સત્ત સૂલળયા પળ્લત્તા, ત જહા-
ણેગમે સંગહે વવહારે ઉજ્જુસુણ સદે
સમભિરૂદે એવંભૂણ । તત્થ ણેમેહિ માણેહિ
મિણદ્ધિ ણેગમસ્સ ય નિરુત્તી ।
સેસાણંપિ નયાણં, લક્ખણમિણમો સુણહ
વોચ્છં ॥૧॥

સંગહિયર્પિહિયત્થં, સંગહવયણં
સમાસઓ વિત્તિ । વચ્ચહ વિણિચ્છિયત્થં,
વવહારો સવ્વદવ્વેસુ ॥૨॥

ઉત્તર-મૂળનયો સાત છે, તે આ પ્રમાણે-
(૧) નૈગમનય (૨) સંગ્રહનય (૩) વ્યવ-
હારનય (૪) ઋગ્વેદસૂત્રનય (૫) શબ્દનય
(૬) સમલિરૂઢનય અને (૭) એવ ભૂતનય
નૈગમનય- મહાસત્તા, સામાન્ય તેમજ
વિશેષ આદિ અનેક પ્રકારોથી વસ્તુનો
પરિચ્છેદ કરનાર નૈગમનય છે હવે ખાડીના
છ નયોના લક્ષણ કહું છું સમ્યક્ ગૃહીત
અતએવ એક જાતિને પ્રાપ્ત એવો અર્થ
જેનો વિષય છે એવું સંગ્રહનયનું વચન છે
તાત્પર્ય આ છે કે સંગ્રહનયનો વિષય
સામાન્ય જ છે વિશેષ નહિ, જેમકે

પચ્ચુપ્પન્નગાહી, ઉજ્જુસુઓ
જયવિહી મુળેયવ્વો ઇચ્છઈ વિસેસિયતરં,
પચ્ચુપ્પણ્ણે જઓ સદો ॥૩॥

વત્થૂઓ સંકમણં, હોઈ અવત્થૂ
નણ સમભિરુદ્ધે । વંજણ અત્થ, તદુભયં
एवंभूओ विसेसेइ ॥૪॥

જાયંમિ ગિણિહયવ્વં, અગિણિ-
યવ્વંમિ ચેવ અત્થંમિ । જઇયવ્વમેવ ઇઈ
જો ઉવણ્ણો સો નઓ નામ ॥૫॥

સવ્વેસિંપિ નયાણં, વહુવિહવ-
ત્તવ્વયં નિસામિત્તા । તં સવ્વનયવિસુદ્ધં,
જં ચરણગુણદ્વિઓ સાહુ ॥૬॥

સે તં નણ । અણુઓગદ્વારા
સમત્તા ।

‘એગે આયા’ (આત્મા એક છે), વ્યવ-
હાર સર્વ દ્રવ્યોના વિષયમાં વિનિશ્ચય
(વિશેષ રૂપમાં નિશ્ચય કરવો) નિમિત્તે
પ્રવૃત્ત થાય છે, જેમકે પાંચ વર્ણના વસ્ત્રમાં
રક્તવર્ણ અધિક હોય તો લોકવ્યવહારમાં
રક્તવસ્ત્ર કહે. ઋગ્વેદસૂત્રનયવિધિ પ્રત્યુત્પન્ન-
આહી (વર્તમાનકાળભાવી પર્યાયને ગ્રહણ
કરનાર) હોય છે. તે સરળ-વર્તમાનકાળને
જ માને છે. અતીત અનાગતને સ્વીકારતો
નથી. ઋગ્વેદસૂત્રનયની અપેક્ષાએ શબ્દનય
પદાર્થને વિશેષતર માને છે કારણ કે
શબ્દનય ઋગ્વેદસૂત્રનયની અપેક્ષાએ સૂક્ષ્મ-
વિષયવાળો છે. શબ્દનો વિષય જો કે
વર્તમાનકાળવર્તી પદાર્થજ છે પરંતુ તે
લિંગ, કારક, વચન આદિના ભેદથી વાચ્યા-
ર્થમાં પણ ભેદ માને છે. સમભિરૂદ્ધનય
ઇન્દ્રાદિ વસ્તુનું અન્યત્ર શકાદિમાં સક્રમ-
ણને અવસ્તુ-અવાસ્તવિક માને છે. અર્થાત્
વ્યુત્પત્તિના ભેદથી શબ્દના અર્થમાં ભેદ
માને છે એવ ભૂતનય વ્ય જન-શબ્દ અને
તદુભયને વિશેષરૂપે સ્થાપિત કરે છે. તાત્પર્ય
એ છે કે જ્યારે જળધારણની ક્રિયા થતી
હોય ત્યારે જ ઘટ ઘટ ને કહેવાય.

આ નયો દ્વારા ગ્રહણ કરવા યોગ્ય
જ્ઞાન. દર્શન, ચારિત્ર અને અનાદરણીય
મિથ્યાત્વ વગેરેનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરીનેજ
પ્રયત્ન કરે. અર્થાત્ મિથ્યાત્વાદિ છોડવાનો
ઉપાય કરે, શુદ્ધ ઉપદેશમાં પ્રવર્તે. આ
પ્રકારનો જ્ઞાનપૂર્વક પ્રવૃત્તિ નિવૃત્તિ કરવાનો
જે ઉપદેશ તે નય એટલે જ્ઞાનનય કહેવાય
છે આ નયોની પરસ્પર વિરુદ્ધ વકત-
વ્યતાને સાંભળી સમસ્ત નયોને સમ્મત
ચારિત્ર અને જ્ઞાનમાં સ્થિત થનાર સાધુ
મોક્ષનો સાધક હોય છે. આપ્રમાણે અનુ-
યોગદ્વાર સમાપ્ત થાય છે.

